

14-5-e 20

CORNELII

BENINCASII PERVSINI

Iuriscons. & AEquitis Aureati,

Tractatus.

DE PAVPERTATE AC EIVS

PRIVILEGIIS

Vberrimus.

In quo inter plurima quæ recensentur spe-
cialia miserabilibus personis indulta:

facillimus subijcitur modus, &

ordo adeundi hereditates

cum beneficio legis &

inuētarij, tam ex iu-

re cōmuni q̃ mu-

nicipali deprō-

ptus.

Nunc primum in lucem editus, Summarijs,
& locupletissimo indice decoratus.

AD ILLVSTRISS. FVLVIVM
Cornucum S. R. E. Card.
Ampliss.

Suscipe, quęso, pium, Princeps Celeberrime, librum;

Et sint exigua hęc munera grata tibi.

Sint, Patrię Pater, ad faustos tibi Nestoris
annos.

Imperium, Nomen, Gloria, Splēdor,
Honoꝛ.

ILLVSTRISS.²^{mo}

FVLVIO CORNEO S.

R. E. Presb. Card.

Amplissimo.

Cornelius Benincasius S. P. D.

OLENNE Illud, atq3 in
more positum est, Celeberri
me Princeps, vt cuiuscunq3
argumenti opera ederentur;
ea nomini alicuius Principis
dicata exirét in publicum: Quod optima
sanè ratione factum asserunt; vt potè quia
tanta sit vitiligatorum insectatio, canina
q3 rabies, vt scripta ipsa omnia optimo vi-
deantur egere defensore. Quod si ita qui-
dem sese habet, vt vno ore fatentur omnes
quantomagis ingenue fatendum est meū
hoc de Paupertate argumentum eius mo-
di patrociniū, & illud quidem potentis-
simū summopere desiderare? Nam, cum
illud vnum studeant omnes, cum eò om-
nia sua liberalium disciplinarum studia di-

rigant, vt relicta Paupertate ditescant, &
vbi id assequuti sunt, præclare secum actū
esse putent; Quis est profectò nisi vir sit ad
unguem factus, & sapientissimus qui Pau-
pertatem non fugiat? & de ea tanq̃de re
omnibus odiosa quicquam scribere non
negligat? Cum tamen eiusmodi sit, vt satis
amplum, & per honestum scribentibus, si-
quis animum adhibere velit, legentibus ve-
rò maxime vtile, & laudabile præbere pos-
sit argumētum. tot enim utiliter & lauda-
biliter vere dici, ac disputari possunt, vt
magnas doctrinæ, & orationis diuitias ha-
beat, necesse sit, qui eam pro rei utilitate,
dignitate, & amplitudine tractare, ac exor-
nare velit: Ipse verò (quamuis his animi do-
tibus præditum non esse me optime sciam)
argumentum tamen hoc ab alijs hucusq;
neglectum in medium afferre volui, sat mi-
hi esse putans hæc primum pauca attigisse,
& quasi digito demonstrasse, quæ fortasse
alijs deinde doctiores, & facundiores tanto
elegantius, ornatius, & copiosius explica-
bunt, vt in hoc etiam genere nihil futurū
sit amplius, quod desiderari queat. Quam
obrem Reuerendiss. ac Illustriss. Princeps

3

Opusculum hoc meum , qualecunq; sit ,
Amplitudini tuæ dedicare, sub tuoq; ce-
leberrimo nomine , tutissimoq; præsidio
edere decreui; Certo enim scio cum primū
sub umbra alarum tuarum emissum esse
cognitum fuerit; fore, vt omnes obmute-
scant detractores, neminēq; tam audacem
tamq; perfriētē frontis zoilum futurum:
qui meam hanc Paupertatem caninis aude
at dentibus lacerare. Quis enim tanta au-
thoritate editum non probet? Quis præcla-
rissimo tuo protinus nomine inspecto nō
veneretur potius, atq; colat? Tu .n. (αὐτο-
κρατορικῶν μυστῶν) inter purpuratos patres
dignissimus; inter Nobiles Nobilissimus;
inter sapientes quidem sapientissimus; Tu
deniq; omni virtutum genere, vel animi
bona percunctemur, vel religionis, & pie-
tatis studium contemplemur, adeo explen-
descis; vt veluti iubar splendidissimum ab
olympi vertice delapsum inter ceteros ap-
pareas; & iure optimo te FVLVIVM
diuinitus nuncupatum, id est, fulgentissi-
mum vbiq; terrarum sanctissimę religionis
sydus agnoscamus. Omitto Illustrissimi
generis tui nobilitatem, claritatemq; quā

moribus candidissimis, præstantissimisque
animi bonis indies exornas, clarioremque
efficere semper studes; unâ cum Illustriss.
ASCANIO Germano tuo Inuictissimo,
& Principe optimo, quorum quidem animi
magnitudo, Religio, Pietas, Laudes, &
præconia ubique locorum corruscant; patri
amque nostram celeberrimam reddunt, &
felicissimam. Itaque Amplissime preses, fr-
cut innumerabiles qui ad te patrocinijs gra-
tia supplices accedunt undique, repulsam
non patiuntur, quin potius excipiuntur,
benigneque amplectuntur; & sicut Perusi-
ni huius gymnasij tu optimus patronus, &
protector, nec non totius Ciuitatis meritis-
simum caput, defensionem ardentissime
suscepisti; indiesque magis, atque magis pro-
tegis, foues, illustras, & auges, sic quoque li-
ceat mihi fidelissimo clientulo tuo munus-
culum hoc splendidissimo nomini tuo hu-
militer consecrare, sub tuoque perpetuo, &
dignissimo præsidio ubique gentium tueri:
iamdiu equidem compertum habeo te ma-
ximum esse Paupertatis patronum: nihil
que magis, ubi in Amplissimorum Cardi-
nalium ordinem cooptatus fuisti, tibi an-

tiquius fuisse vnquam, q̄z sanctissimam religionem amplificare, pauperes subleuare bonisq; fauere. Norunt id quamplurimi qui tuam sepe experti sunt, & quotidie experiuntur liberalitatem; nouit & tota hæc Ciuitas nostra, cui Sanctissime Cogitationes tuę notę sunt, cum alijs in rebus ad religionem spectantibus, tum in sacrarum ædium ad Dei opt. max. cultum edificatione; vt pristinam patrię tuę libertatem per te quidem candide restitutā (quam obrem Pater Patrię ab omnibus merito appellaris) penitus conticescam. Accipe igitur perexiguum hoc munusculum, ingenioli mei quasi primitias, in perennis meę deuotionis in te fidem, grato (vt soles) a nimo, serenaq; fronte, nam si fructus hosce primos a te probatos accepero, omnem dabo operam, vt prædiolum meum quotidie magis excolatur, quo maturiores, vberioresq; fructus edere possit. Vale Perusie. vij. kl. Iul. M. D. Lxij.

A iiij

PHILIPPVS VBALDVŠ V. I.

Doc. & Canonicus, ac Collegij Iu-
risconsul. Perus. Decanus.

Cornelio Benincasio Iuriscons. Clariss.
S. P. D.

X Literis, quas vnà cum li-
bello tuo de Paupertate ad
me proxime perferendas cu-
rasti, facile mihi licuit tuam
erga me beneuolentiam, ac
obseruantiam perspicere: cum tantis in re-
bus iudicium meum requiras, & quid de
libello tuo sentiam, à me vèhementer ex-
poscas. Quod q̃ mihi gratissimum fuerit,
nullis unquam verbis consequi possem:
primo enim valde gauisus sum talem ac tã-
tum interpretationibus meis aliquãdo ha-
buisse auditorem: Deinde gratulor maxi-
mopere tibi, amicisq; tuis: quod in tenera
adhuc etate eos emiseris fructus, quos pro-
fectò alij in senilibus annis interdù edere
vix potuerunt: eamq; apud omnes tui cõ-
citaueris expectationem, quam præclarissi-
ma familia tua, & Bernardini Genitoris
tui Iuriscons. Integerrimi optima gesta

procul dubio exposcere videntur. Et quā
 uis non tanti me faciam, vt censor esse pos
 sim de huiusmodi rebus, quę ad te, digni
 tatēq; tuam spectant, quasq; iure amicitie
 cōmunes mihi tecū esse statuo, meā tamen
 sententiam paucis scribere non verebor.
 Perlegi equidem libenti animo opusculū
 tuum; non tam ob elegantem dicendi for
 mam, quā etiam ob ipsam materię noui
 tatem diuino quodam tibi numine infusā
 & præter mirum in quęstionibus disponē
 dis ordinem, obseruaui utilissimas quidē
 propositiones; subtilissimas disputationes
 Copiosissimas allegationes probatissimas
 q; conclusiones, & (quod summopere de
 lectauit) eruditū, ac præclarum adeundę
 hereditatis cum beneficio legis (vt dicunt)
 & inuentarij modum & formam, vtilem
 quidem omnibus ac necessariā, à nemi
 ne alio adhuc itā dilucidē, & accuratē tra
 ditam. Itaq; nihil esse censeo; quod (ne
 illud edas) tibi impedimēto esse possit: nā
 q; detractores extimescas, non video: cum
 ijs carpendi ne locum quidem reliqueris,
 quinimmo plura esse animaduerto; quę
 te ad id peragendū hortari debeant: &

eadem potissimum charitas ardentissima
(qua procul dubio impulsus opus hoc adeo
egregiū instituisti) cum eam nullo pacto
exequi possis, nisi illud in lucem edideris.
Quamobrem (si me audies) non cōmittes
vt tātos labores frustra suscepisse videaris:
sed protinus eos Typis excudendos manda-
bis: id enim nō solū expectatę, supremę q3
omnibus vtilitatis erit: verū etiam tibi, fa-
milięq3 tuę, atq3 etiam huic cōmuni pa-
trię laudem afferet, & honorem q̄
maximum. Vale Perus. 6.

Nonas Martij.

I 5 6 2.

Francisci Sanctacrucij Montonenfis.
Corneli Interpres legum, iurisq3 sacratę,
Et patrię, & Tusci gloria rara soli:
Dum Paupertatis conaris tradere iura.
Aeternum ingenio diuite condis opus.
Augustorū aperismētes, atq3 optima scri-
Illustras domiti qui ex tiria urbe fuit. (pta
Quę paupertatē dignētur, honore, lenēq3
Efficiant, affers, ac ratione probas.
Luculli tibi diuitias det Rēctor olympi
Qui paupertatis Commoda tanta refers.

Iacobi Sanctutij Perus.

Imprime Corneli, quę paupratis honore

Iam dudum nobis munera grata refers.

Nō vulcanus edax, nō hęc mars īpius, ībres

Nō nōthus, aut charies ditis ad ātra ferēt.

Hęc tibi viuēti nomen, laudesq; parabunt

Claraq; gestorum fama perennis erit.

Elyfus Elysius faliscus. Ad lectorem.

Sumē tibi lector pręclarum candide librū

Qui superū tandē scandere regna cupis.

A Eternus cœli voluit moderator, & orbis

Spernere diuitias, pauperiemq; sequi.

Sic etiam placeat tibi fautor pauperis esse

Virtutisq; tuę prēmia digna feres.

Persius Ciurcius de Monte regali.

Si cupis oīmodas humilis cognoscere metas;

Hoc Paupertatis perlege lector opus.

Nā pdesse docet miseris, & obesse tyrānis

Edocet ad cœlum scandere calle breui.

Cōpti oratores, celebres scripsere Poetę.

Hos sophia hic superat, consilioq; suo.

Italia Phoenix, Cœlo Sol, splēdida mūdo

Doctorum viuit gloria, fama, iubar.

Iā cape lector opus tibi quo nō sāctius vllū

Huius corde oculis integra iura lege.

INDEX SPECIALIVM PAUPERTA
tis quæ in hoc opere continentur.

- 1 Aduocati pauperibus gratis patrocinari debet .q.7.
spe.1.nu.9.fol.65. et idē in procuratoribus ibi. nu.14.
- 2 Appellanti qui non potuit ob inopiā intra primum
fatale causam expedire , indulgetur aliud fatale.
.q.7. spec. 3. nu. 14 fol. 78.
- 3 Appellatione pendente debet pauper ali de fructibus
rei litigiosæ qñ aliter nō habet unde se alat .q.7.
spec 4. nu. 7. fol. 81.
- 4 Beneficiū .l. fi. C. de iure delibe. nō est necessariū pau
peribus amore dei institutis , tā et si ob inopes hære
ditates fuerit introductū .q.9. spe.10. nu. 56. fō. 217.
- 5 Caducū nō fit legatū quo testator relinquit pauperi
bus eligēdis per fideicōmissarios electos ab eo , de
cedentibus ipsis fideicōm. ante aditam hæreditatē
.q.9. spec. 9. nu. 8. fol. 199.
- 6 Cessio bonorum fuit fauore paupertatis inducta .q.
7. spec. 8. nu. 25. fol. 99.
- 7 Clericus pauper posterior præfertur diligētiori aliis
beneficia retinenti .q.7. spec. 7. nu. 12. fō. 93.
- 8 Collatio bonorum cessat fauore paupertatis .q.9.
spec. 4. nu. 26. fol. 180.
- 9 Cōmissio causæ pauperis in Concistorio Papæ præ
ponitur alijs .q.4. nu. 9. fol. 33.
- 10 Conditio uel dies apposta in testamentis in quibus
pauperum mentio habetur , fauore pauperū cen
setur adiecta .q.9. spec. 8. nu. 15. fol. 195.

- 11 Cōiux pauper succedit cōiugi diuiti præcedenti et
si filios habeat. q. 9. spec. 1. nu. 13. fol. 164.
- 12 Contumax ob paupertatem excusatur. q. 7. spec. 10.
nu. 23. fol. 111.
- 13 Debitor pauper inuito creditore aliud pro alio solu-
uere potest. q. 4. nu. 30. fol. 39.
- 14 Decimarū præstationes clerici debēt pauperibus lai-
cis remittere. q. 7. spec. 6. nu. 20. fol. 90.
- 15 Dilatio quinquēnalis fauore paupertatis fuit indu-
cta. q. 7. spec. 8. nu. 30. fol. 100.
- 16 Donatio fauore pauperum præsumitur. q. 8. spec. 1.
nu. 26. fol. 117.
- 26 Donatio facta pauperibus quandoq; ualet, licet ne-
mo pro eis recipiat. q. 8. spec. 1. nu. 32. fol. 117.
- 17 Ecclesia cogit quandoq; diuites ad dandum pauperi-
bus. q. 7. spec. 5. nu. 17. fol. 85.
- 18 Emphiteuta qui ob paupertatē triennio continuo à
canonici destitit solutione, debet excusari. q. 8.
spec. 9. nu. 9. & 34. & 38. fol. 155.
- 19 Expense reficiendæ per aliquē, fauore paupertatis
quāq; reficiuntur aliter q̄ in pecunia numerata. q. 4.
nu. 19. fol. 35. & q. 7. spec. 1. nu. 29. fol. 68.
- 20 Falcidia de pauperibus relictis non detrahitur. q. 9.
spec. 6. nu. 16. fol. 198.
- 21 Festiuis diebus possunt pauperes tam in foro fori q̄
poli pro eorum necessitatibus alicui artificio ope-
ram dare. q. 4. nu. 28. fol. 38.
- 22 Fidei commissio subiecta ob paupertatem alienari pos-
sunt. q. 8. spec. 10. nu. 14. fol. 161.

- 23 Furtū cōmissū à paupere pro suis indigentijs qñq; toleratur. q. 7. spec. 9. nu. 20. fol. 104.
- 24 Gabellā soluere nō ualēs ob nimīā paupertatē debet excusari. q. 7. spec. 3. nu. 17. fol. 78.
- 25 Hospitalia titulum beneficiorum habentia excusantur à solutione decimarum, cum ex beneficijs iussu apostolico decimæ sunt soluendæ. q. 7. spec. 6. nu. 33. fol. 91.
- 26 Interpretatio indubio fit pro paupere. q. 4. nu. 10. fol. 33.
- 27 Iudex gratis pauperibus iudicare tenetur. q. 4. nu. 24. fol. 36.
- 28 Iudex in dubio sententiam profert pro paupere. q. 4. nu. 8. fol. 33.
- 29 Iudex fauore pauperum procedit per inquisitionem. q. 4. nu. 13. fol. 34.
- 30 Legatarius pauper præstādo solā iuratoriā cautionē admittitur ad legatū. q. 9. spec. 7. nu. 9. fol. 191.
- 31 L. Quoties. C. de rei uendi. non uendicat sibi locum quando primi emptores pauperes essent. q. 8. spec. 6. nu. 16. fol. 145.
- 32 L. ad personas. ff. de iureiur. uendicat et sibi locum in paupere. q. 7. spec. 10. nu. 28. fol. 112.
- 33 Libertas in fraudem creditorum fauore paupertatis præstari potest. q. 9. spec. 2. nu. 13. fol. 169.
- 34 Maritus ob inopiam excusatur, si non curauit cadauer uxoris suæ cum solitis et debitis funeralibus sepeliri. q. 4. nu. 21. fol. 36.
- 35 Maritus liberatur ob inopiam sol. ma. ab integra do

tis restitutione .q. 8. spec. 2. nu. 14. fol. 120.

36 Maritus alere quandoq; tenetur uxorem inopem,
quamuis ab ea nullam dotem receperit .q. 8. spec.
2. nu. 20. fol. 121.

37 Mater non petens tutelam filiorum intra constitu-
tum tempus excusatur si ob paupertatem filiorum
petere distulit .q. 4. nu. 20. fol. 35.

38 Medicus tenetur pauperes infirmos gratis mederi.
.q. 7. spec. 1. nu. 17. fol. 66.

39 Mercedis solutio fit ob paupertatem ab operis ini-
tio .q. 8. spec. 8. nu. 16. fol. 151.

40 Merces scriptionum literas gratiæ ad beneficia fa-
uore pauperum minoratur .q. 8. spec. 8. nu. 20.
fol. 152.

41 Notarij gratis pauperibus scribere, scripturasq; exi-
bere debent .q. 7. spec. 1. nu. 14. fol. 65.

42 Pater & alij, qui aliquos alere tenentur, ob pau-
pertatem excusantur & ab huiusmodi onere libe-
rantur .q. 7. spec. 2. nu. 21. fol. 72.

43 Pater excusatur ob inopiam ab onere dotandi filias
.q. 8. spec. 3. nu. 16. fol. 125.

44 Pater potest ob nimiam paupertatem uendere uel
pignorarè filium .q. 8. spec. 5. nu. 15. fol. 141.

45 Paupertas gaudet omnibus priuilegijs piæ causæ .q.
5. nu. 51. fol. 54.

46 Penurie tempore coguntur diuites uendere commen-
sibilia iusto præcio fauore pauperum .q. 8. spec.
7. nu. 12. fol. 148.

47 Præscriptio contra pauperes non terminatur nisi

- spacio quadraginta annorum .q. 4. nu. 25. fol. 37.
- 48 Promissionis iuratae inobseruantia toleratur fauore
paupertatis .q. 4. nu. 23. fol. 36.
- 49 A, Protestatione fauore paupertatis excusatur .q.
4. nu. 22. fol. 36.
- 50 A, Publicis muneribus excusantur Pauperes .q. 4.
nu. 26. fol. 37.
- 51 Relictum pauperibus non uitiatur ratione incertitu
dinis .q. 9. spec. 3. nu. 22. fol. 172.
- 52 Rescriptum impetrans ad beneficium in forma cōi
tacere potest pensionem quam habet etiā beneficij
titulo assignatam .q. 7. spec. 7. nu. 10. fol. 93.
- 53 Restitutio in integrum competit fauore Paupertatis
.q. 4. nu. 18. fol. 34.
- 54 Sacrae res fauore pauperum alienari possunt .q. 8.
spec. 3. nu. 16. fol. 125.
- 55 Testamentū secundū qñq; nō tollit primū in quo pau
peres sunt instituti .q. 9. spec. 5. nu. 13. et 15. fol. 183.
- 56 Trebelleanica nō detrahatur de hereditate inter pau
peres distribuenda .q. 9. spec. 6. nu. 22. fol. 189.
- 57 Viduae & Pupilli pauperes gaudent fauoribus misera
bilium personarum .q. 4. nu. 12. fol. 34.
- 58 Viliiori pretio q̄ iusto qñq; res uenditur fauore pau
pertatis, uiliiori; pensione res fauore pauperum
locatur .q. 8. spec. 7. nu. 18. fol. 149.
- 59 Vouens excusatur si ob nimiam paupertatem uotū
implere non potest .q. 4. nu. 27. fol. 38.
- 60 Usurarius excusatur à restitutione, si ob inopiam
restituere non potest .q. 4. nu. 29. fol. 38.

Cornelij Benincasij Juriscon.

PERVS. TRACTATVS DE PAV=
PERTATE AC EIVS PRIVI=
LEGIIS. Q VESTIO PRI
MA FELICITER
INCIPIT.

Summaria.

- 1 Diffinitio ostendit substantiam rei.
- 2 Sine præfationibus non est incohandum.
- 3 Diffinitio, quid sit.
- 4 Diffinitio nō continēs substantiam diffiniti non ē bona.
- 5 Tolleratur diffinitio licet in ea non exprimantur om=
nia substantialia diffiniti.
- 6 Hinc declaratur diffinitio ususcaptionis. Diffinitio
Testamenti. & Diffinitio matrimonij.
- 9 Furiosus matrimonium contrahere non potest.
- 10 Omissio necessariorum vitiat subiectum.
- 11 Omissio indicationis vitiat instrumentum
- 12 Omissio eius quid consuevit memorari speciem sale=
sitatis inducit.
- 13 Substantialia diffiniti in esse deducendi non sunt in dis=
finitione necessaria.
- 14 Diffinitio poni debet ut est in esse deducta.
- 15 Diffinitio duplex. quid nominis & quid rei.
- 16 Diffinitio quid rei cōverti debet cū suo diffinito, cō=
stare ex genere et differētijs, et euacuare diffinitū.

- 20 Diffinitio per formam substantialem poni debet.
- 21 Diffinitio interdum ponitur pro regula.
- 22 Interdum pro uoluntate.
- 23 Interdum pro stricta uerborum significatione.
- 24 Interdum pro determinatione.
- 25 Interdum pro tractatu.
- 26 Et Demum secundum subiectam materiam.
- 27 Quæstio quid nominis quæstionem quid rei præcedere debet.
- 28 Paupertas unde dicatur.
- 29 Pecuniæ uerbum tripliciter sumitur in iure.
- 30 Diuites qui dicantur.
- 31 Contrariorum eadē quo ad cognitionē est disciplina.
- 32 Legans alimenta ex fructu paupertatis suæ, quid intelligatur legasse.
- 33 Diffinitio enti postiuo competit non priuatiuo.
- 35 Seruitus non est ens priuatiuum simpliciter.
Paupertas an sit ens priuatiuum simpliciter.
- 36 Non simpliciter tale non est proprie tale.
- 37 Diffinitio Paupertatis ex Platone.
- 38 Nova paupertatis diffinitio.
- 39 Declaratur, et probatur dicta diffinitio.
Habens alimenta et non abunde, dicitur pauper.
- 40 Puella habens sufficientia alimenta non tamen sufficientem dotem dicitur pauper.
- 41 Ver. necessitas declaratur.
- 42 Differētia inter paupertatē, egestatē, et mendicitatē.
- 44 Et quid de cōmuni usu loquendi.
- 45 Cōmunis usus loquēdi præfertur proprietati uerborū
Etiam in odiosis, Et declaratur quomodo hoc procedat.

Paupertatis tractatū aggressurus, ac eius specialia relaturus opere præciū fore duxi, ante oīa, quid sit paupertas præmittere, ut admonet Arist. primo de Cælo Tull. lib. officiorū primo & Bal. in tract. de carceribus in prin. & colligitur. ex uerbis Iurisconsulti in .l. 2. §. seruius autē Sulpitius de orig. iur. & in .l. si is qui ducenta. §. utrum. ibi animaduertendum .ff. de rebus dubijs.

- 1 Per ¶ diffinitionem .n. cognoscimus substantiā, & quidditatem rei de qua uerba facturi sumus, secundum Philos. 6. Topicorum, et tradit Abb. in rub. ext. de senten. excommu. Iason in .l. nemo potest in .2. lectu. nu. 17. de leg. primo Fran. Ripa in .l. i. ff. de Vulg. & doe. cōter in .l. i. in principio. de acq. poss. Et late per Alcia. lib. 9. parer. c. 21.
- 2 Ceterum ne illotis ¶ manibus & sine ulla præfatione ad rem ipsa protinus accedamus, ut inquit Iurisconsf. in .l. i. ff. de orig. iur. & not. in .l. ordinarij. C. de reuendi. & per Dec. et moder. in rub. C. de eden. & in rub. de iudi. ext. cum præfationibus declarentur sequentia .l. & quia. C. de pac. l. fin. de hæ. insti. l. titia. §. idem respondit. de uerb. ob. et per Corn. libr. 2. consf. 27. in hac consultatione. col. 2. duo prodicendorū exornatione præferenda duxi. Primum ¶ scilicet quid sit diffinitio Secundum quotuplex sit diffinitio. & ad primum. omīssa opinione quorundā in .2. methaphis. quos referūt Mod. in .l. i. in prin. ff. de uerb. ob. respondeo cum Boetio q. diffinitio est oratio substantiam

PRIMA QVESTIO.

cuiusq; rei quæ diffinitur significans. ut refert glo.
in .l. omnis diffinitio de reg. iur. & Latius Mo-
der. Perus. in .l.i. in prin. nu. 41. de acqui. poſſ.
Quod etiam ſentit Cicer. in Topicis, cum dixit, q
diffinitio eſt oratio quæ quid ſit id quod diffinitur,
explicat, Debet .n. ut ſit bona diffinitio explicare
ſubſtantiam & quidditatē rei Bar. in .l.i. ff. de Te-
ſtam. Bal. in .l.i. ff. de uſufruc. Soci. in .l.i. nu. 14.
ff. quis & à quo. Mod. Vercel. in .l. ſiquis ma-
ior nu. 49. C. de transac. Quia uerborum pro-
prietas, a, diffinitione ſumitur. Bar. in .l. omnes
populi. iij. q. ſextæ .q. prin. de iuſti & iu. Bellon.
lib. ſupput. primo .c. xij. Et Hinc dicebat Bal. in
rub. C. qui admitti. in prima col. q per diffinitionē
rei eſſentia, per deſcriptionem intelligentia claudi-
tur. Bal. in .l. maximum uituum col. 2. C. de lib.
præteri. Aret. cons. .S. in cauſa. col. 2. Hier.
Cagno. Late, in .l. ſi emancipati. nu. 28. et ſeqq.
ubi inter diffinitionem & deſcriptionem. differen-
4 tiam ponit. C. de colla. Et Hinc uidemus † re-
probari diffinitiones ſubſtantiam rei diffinitæ mini-
me continentes. ut per Bar. in .l.i. ff. de appella.
Port. in .§. libertas, in glos. in uer. libertas. In-
ſti. de iure perſo. P. Andre. Gamar. in dialect. le-
5 ga in loco a diffinitione. Aduertendum eſt † tñq
non redditur diffinitio mala licet aliquādo non cō-
numerentur in ea omnia ſubſtantialia rei diffinitæ.
ſat. n. eſſe uidetur q diffinitio ponat ſubſtantiam rei
diffinitæ licet non exprimat, & ſpecificet, omnes

- qualitates ex quibus in esse deducitur ipsa res diffinita. Vt \dagger bene uideri potest in diffinitione usucapionis, in .l. iij. ff. de usucapio. ubi in diffinitione non fit mentio tituli & bonæ fidei qui tñ sunt necessarij pro substantia usucapionis perficiendæ ut in .l. i. C. de usucapio. transform. & inst. de usu-cap. in prin. et not. in .c. fin. ext. de præscriptio.
- 7 Et \dagger in diffinitione testamēti, in .l. i. ff. de testa. ubi in diffinitione nullum fit uerbū, an hæres scriptus sit uel nuncupatus in testō. et tñ necesse est in testamenti hæredem aut scriptū aut nūcupatum esse .l. hac consultissima, in principio & in .§. per nuncupationem .C. de testa. & in .§. i. & fin. insti. eo. Dec. in .l. hac consultiss. col. 2. C. qui testa. face.
- 8 poss. Guid. pa. q. 459. hæres in prin. Et \dagger in diffinitione matrimonij in .c. illud ext. de præsumptio. & in .§. i. insti. de pat. pote. in qua nulla mentio consensus habetur, & est clarissimum q. consensus est de substantia matrimonij .l. nuptias. de reg. iur. & in .c. cum locum ext. de sponsa. & in .c. fin. in fin. de procura. in Vi. & 27. q. 2. in prin. Quā-
- 9 obrem furiosus \dagger ratione deficientis consensus matrimonium contrahere non pōt .l. patre furioso ubi not. Iason in prima col. ff. de his qui sunt sui uel alie ni iur. et in .c. dilectus filius. ext. de sponsa. et ex his concludendum est in ipsa diffinitione substantiā et quidditatem rei diffinitæ ponendam esse, substantia-
lia uero illarum qualitatū ex quibus componitur diffinitio non esse penitus necessaria, Ideoq; eorum

PRIMA QVESTIO.

- Omissionem non uitiare diffinitionem, et ita subtiliter declarat Dec. in rub. ext. de iudicijs, in 2; lec. in 4. col. & ante eū Roccus curt. in rub. ext. de consuetudi. ut refert Io. Neuiza in silua nuptia.
- 10 lib. primo nu. 157. in fi. Et † licet Fran. Rip. in .d. rub. de ludi. nu. 42. obijciat q̄ impossibile sit ipsam diffinitionem demonstrare posse perfectā substantiam diffiniti si eius necessaria ommittantur, cū prætermisio eorū quæ sunt necessaria uitiet subiectum .s. prærium Insti. de emp. & uend. & per Bar. in .l. i. ff. de uen. inspici Bal. in .l. testamentū .C. de testa. & Ias. in .l. cū hi. .s. si prætor. in prin. ff. de transac. & in .l. uniuersa. C. de præci. Impē
- 11 ra. offe. Et Hinc † consuluit. Dyn. q̄ omisio in dictionis uitiat instrumentum ut refert Bal. in .l.
- 12 hæredes palā. in prin. ff. de testa. Et omisio eius † quod consueuit memorari. præsumptionem falsitatis inducit, secundū Bal. in .c. inter dilectos nu. 16. per illum tex. de fide instru. & omisio responsionis uitiat stipulationem secundū Io. de Imol. in .l. i. in prin. et ibi Ias. in .s. qui præsens in prin. de uer. oblig. & facit tex. à fortiori inductus in .s. præ
- 13 terea insti. de inuti. stipu. Respōderi † tñ potest q̄ prædicta debent intelligi de substantialibus diffiniti necessarijs ad ipsum diffinitum in esse deducendum; nam ad componendum testū requiritur nuncupatio uel descriptio hæredis ad inducendam usucapionem requiritur Titulus & bona fides, ad ordinan
- 14 dū matrimoniū requiritur consensus. Sed quoniā †

diffinitio poni debet ut res diffinita est in esse deducta, ex doctri. Bar. & aliorum in .l.i. in prin. de acqui. poss. idcirco ea diffiniti substantiaalia possunt in diffinitione omitti, nam & si sint substantiaalia diffiniti, non tñ sunt de substantia in diffinitione postq̃ diffinitum est in esse productum. Et ita declarādo (ut puto) non ob: impugnatio moder. prædicta.

- 15 Quo ¶ ad secundum, sciendum est, q̃ duplex est diffinitio. Altera quid nominis, altera quid rei nuncupatur. Arist. primo de anima tex. xi. Diffinitio quid nominis ponit quid nomen significet, siue per essentialia, siue per accidentalia fiat. ut possessio est pedū postio .l.i. in prin. de acqui. poss. Mutuum, est quod de meo fit tuum .l.2.§. appellata .ff. si cert. pet. testū, est testatio mentis, ut Inst. de testa. in prin. Donatio est doni datio .l. senatus, post prin. ff. de dona. causa mor. significamus .n. possessionē per pedum positionem, Mutuum per translationem de meo in tuum, testamētum per attestationē mentis, donationem per doni dationē ut colligitur ex Arist. & eius cōmet. iij. & .iij. phisico. & declarat Vercell. in .l. omnis diffinitio. de reg. iur. et de hac nominis diffinitione loquitur tex. in .l.i. si cer. pet. in .l.i. in prin. de iusti. & iur. in .l. iij. de peculio. in .l.i. de furt. in .l. quæstum, de re. iudi. & in .c. clericus .32. q. i. cum pluribus concor. & hanc nominis diffinitionē solent descriptionē appellare Boe.
- 16 in Top. Gamar. ubi supra. Diffinitio quid rei ¶ est illa per quam edocemur de substantia & quidditate

PRIMA QVESTIO.

- rei diffinitæ, ut in diffõne iustitiæ uideri potest in .l. iustitia: ff. de iusti. & iu. & Inst. eo. in prin. in diffõne. pacti in .l. i. in prin. ff. de pact. in diffõne doli in .l. i. §. dolum ff. de dolo. in diffinitione testamenti. in .l. i. ff. de testa. & per glo. Inst. eo. in prin. in diffinitione bonorum possessionis in .l. iij. §. bonorũ ff. do. bo. poss. & per glos. Inst. eo. in prin. & in diffinitione tutele in .l. i. ff. de tute. & Inst. eo.
- 17 in prin. & in q̃ plurimis alijs locis. Et ista † conueriti debet cū suo diffinito affirmatiue & negatiue uniuersaliter & particulariter .l. i. §. dolum & ibi Bar. ff. de dolo. glo. in .l. fin. ff. de uerb. signi. Bar. in .l. i. ff. de testa. in .l. i. ff. de tutel. & in .l. imperiũ in prin. de iurisd. om. lud. glo. & doc. in rub. ext. de summa tri. & fide catho. Pau. Cast. in .l. si quis seruo .C. de furt. las. in rub. de acqui. hered. nu. 7. Alex. & alij cõiter in .l. i. in prin. ubi pont. Perus. nu. 25. melius (ni fallor) quam alij ff. acq. poss. Et † constare debet ex genere & differentijs secundũ Philos. Vi. Topico. & Vij. metaphis. & per Bar. in .l. i. col. i. ff. de testa. Port. inst. eo. in prin. nu. 7. & Dec. in rub. ext. de iud. nu. 27. et in .l. omnis diffinitio. de reg. iur. & euacuare de-
- 19 bet † diffinitum per genus & substantiales differentias, Abba. in .c. quamuis il ij. ext. de senten ex
- 20 com. Alci. d. c. 21. lib. 9. parer. Et idcirco † dicebat Bal. q̃ per formam substantialem poni debet in .l. cum quis in 2. col. C. de iur. & fac. igno. Et hanc secundũ aliquos periculosam appellat iurifcon.

- in .l. omnis diffinitio, de reg. iur. & probat Alci.
lib. paradox. Vi.c.ix. quia si in Vno utiatur tota
21 diffinitio corrumpit. Bene uerum ¶ est, q. diffinitio
non semper ponitur pro substantia rei diffinita; nā
aliquando ponitur pro regula & tunc sat est q. in
aliquibus locum habeat, ut in .l.i. in prin. ff. de reg.
catho. & per glo. in supra dicta .l. omnis diffinitio
& in .l. suus. §. puto. in glo. i. ff. de hered. inst. In=
- 22 terdum ¶ quoq; diffinitio pro ipsa uoluntate, po
nitur, ut in .c. epūs il ij. & ibi & etiam glo. xij.
- 23 q. 2. Interdum pro stricta ¶ uerborum significa=
- 24 tione .l. non aliter. §. i. de leg. iij. Interdū ¶ pro
determinatione .l. si. in si. C. de sponsa. & .l. i. cum
- 25 glo. C. de iur. emphiteu. Interdū ¶ pro tractatu
§. & post eum. cum glosa in proem. ff. Et de=
- 26 mum ¶ secundū subiectam materiam eius significa
tio uariatur, ut in .c. si sacerdotes 16. q. iij. et in .c.
primo, in quibus caus. feud. amittit. in usibus feud.
glo. in .l. i. §. quid sit ui factum. ff. quod ui. aut clam.
Alber. in dictio. in uer. diffinitio, & per Archid. in
.c. post quingentos. XVI. q. iij.
- ET ex his sic breuiter premisissis infertur qd tra=
ctaturis nobis de paupertate utranq; eius ante po=
nere conuenit diffinitionem ut bona & probabi=
27 lis sit oratio nostra. Cæterum quia ¶ questio
quid nominis præcedere solet questionem quid rei,
ut in .l. i. in prin. de iust. & iu. & in .l. i. ff. si cer.
pet. Idcirco à diffinitione quid nominis exordiamur:
- 28 Et est ¶ sciendum q. paupertas nil aliud significat

PRIMA QVESTIO.

q̄ paruum partem exiguum patrimonium & modica
cas' facultates. Dicta est enim à greco πτωχία idest
paucā pecunia. uel à paruo lare, Teste Varro. lib. 4.
de lingua Latina, eo q̄ qui modicū in facultatibus ha-
bent, pauperes nuncupentur, quasi parū potentes &
parū imperātes Arch. in .c. quo iure col. i. octaua di
stinct. Paulus Cast. in .l. id quod pauperibus .C. de
epi. & cler. Alex. lib. 7. consilio 158. uiso in fin.
& per Moder. Med. in .l. quos nos .§. locuples nu.
xi. de Verb. sig. Hinc Cicer. paradox. 64. Marcus
Manilius (inquit) patrum nostrorū memoria pau-
per tandem fuit, habuit .n. ediculas in carinis & fun-
dum in labicano, & tertio Tuscula. ut de paupertate
non nunq̄ cuius onus disputando leuamus docentes q̄
parua & q̄ pauca sint quæ natura desideret. Hinc
Valer. Max. lib. 4. de paupertate loquens (ait) nō
attinet ulteriore disputatione Valerij publicolæ pau-
pertatem scrutari, Abūde .n. patet, quid, uiuus pos-
sederit cui mortuo leuiss. funebrib' & rogi defuit.

Quamobrem euidenter apparet eos quibus nō am-
plæ suppetūt facultates pauperes appellari pauper
29 tatemq; a paucitate pecuniæ dici. Quod & T. cō-
probari posse arbitror, nam cum pecuniæ uerbum
ad numeratam pecuniam instricta significatione re-
ferri possit. ut in .l. i. C. de prob. et in .§. item præciū
Inst. de emp. & uend. & latiori iure ad ea quæ pon-
dere, numero, mensuraue cōstant. l. ij. §. fin. uer. Itē
mutuum. ubi glo. & doc. ff. si cer. pet. & in .l. Talis
scriptura. de leg. primo. Atq; etiam gñaliter, & la-

- 30 *tiſſime ad omne id quod eſt uel eſſe poteſt in bonis & patrimonio noſtro .l. rei appellatio de uerb. ſig. & .l. ij. §. pen. C. de coſti. pe. Et ij ¶ qui ampla fruuntur pecunia ideſt amplo patrimonio & multis fortunæ bonis diuites dicantur .l. ij. in prin. ff. Qui ſatiſda. cogan. & .d. l. quos. §. locuples. de uerb. ſig. Cicer. in paradox. quæ, inquit intelligimus diuitē, aut cui hoc nomen imponimus? opinor in eo cui tāta poſſeſſio eſt, ut ad liberaliter uiuendum facile contentus ſit. Et Theognid. philoſo. in Gnomis. ni mirum illi diuites ſunt, quibus multum eſt argenti & auri: Et agri feraces, tritici, equi, muliq;. Ita econuerſo qui paucis pecunijs & fortunæ bonis fruuntur pauperes debent appellari. Vt contrariorū ¶ quo ad cognitionē eadē ſit diſciplina iuxta nota. in .l. i. ff. de hijs qui ſunt ſui uel alien. iur. & Inſt. de tutel. in prin. & ordinarie perſcriben. in rub. ff. de acq. poſſ. Quamobrem dicebat ¶ notan. Bar. in propoſito in .l. Lucius. §. heredum. per illū Tex. ff. ad Trebel. quod ſiquis legat alicui alimenta ex fructu paupertatis ſuæ intelligitur legare alimenta ex fructu modici patrimonij ſui, quod ſequitur Bal. in rub. C. de Ver. ſig. ad fi. & Iaſo. in .l. ſi coſtante nu. 152. ff. ſolu. matri.*
- 33 Sed Deueniendo ¶ ad diſſinitionem quid rei, Poſſet quiſpiam forte quærere quomodo poſſit paupertas diſſiniri cum apud Philoſ. ij. & iij. phisico. cautum ſit diſſinitionem ſoli enti poſitiuo non autem priuatiuo competere poſſe, nam cum in diſſinitione ipſa ponatur quidditas & eſſentia rei diſſinita & entis pri-

PRIMA QVESTIO.

uatiui nulla sit quidditas, ens priuatiuū diffiniri nō
 potest, ut etiam dicit Bal. in rub. C. qui admitti in
 .i. col. Vnde cum paupertas sit ens priuatiuū quo
 niam ij qui facultatibus et fortunæ bonis priui sūt,
 pauperes dicuntur, Bar. in .d.l. Lucius. §. Heredū,
 et supra diximus: sequitur q̄ eius diffinitio haberi
 34 nō possit. Huic ¶ obiecto notabiliter respōderi pōt
 negando paupertatē ens priuatiuū proprie et sim-
 pliciter esse, nam et si negari nō possit, eos pau-
 peres esse, qui diuitijs denudati sūt, nō tñ infertur
 ex eo q̄ paupertas proprie sit ens priuatiuū et sim-
 35 pliciter. Quapropter dicendū est ¶ quod sicuti ser-
 uitus quæ est priuatio libertatis .§. ius aut gentiū.
 Insti. de iure natu. non dicitur ens priuatiuū sim-
 pliciter, sed respectu libertatis amissæ .l. manumis-
 siones. ff. de iust. et iur. et Inst. de liberti. in prin.
 et diffiniri pōt ut in .l. libertas. §. seruitus. ff. de sta-
 tu hominum et in .§. seruitus insti. de iure perso.
 Vbi ponitur diffinitio seruitutis secundū Dec. in .l.
 omnis diffinitio, de reg. iur. Ita paupertas nō dicitur
 ens priuatiuū simpliciter sed respectu diuitiarū et
 36 bonorū. Vnde subintrat ¶ reg. quæ est q̄ illud qd nō
 est simpliciter tale, sed secundū quid est tale, non est
 proprie tale, Bar. in .l. Lucius. §. quæstū de legatis
 iij. Bal. in .l. pen. C. quō et qñ iudex. Bar. et oēs
 in .l. i. circa fin. in ea quest. an creditor cōditioalis
 sit proprie creditor. ff. si cert. pet. Ias. pro regu-
 la, in .l. i. col. i. ff. si ex noxa. causa aga. Gram. De
 ck. 92. in causa honestæ mulieris nu. 12. et Bello.

- lib. supputa. primo cap. xi iij. Ideoq; iure optimo di
 37 finiri poterit. Omissa ¶ igitur diffinitione Plato.
 lib. 5. legū dicētis paupertatē esse nō possessionis de
 crementum sed insatiabilitatis augmentū. Ita noui
 38 ter (ni fallor) eā definitio. ¶ Paupertas est rei ad re
 39 cte uiuendū pertinētis necessitas. Quā quidē ¶ dif
 finitiōē cōprobo quoniā is qui habet unde alimēta
 percipiat nisl tñ abunde ad bene beateq; uiuendū ha
 beat pauper nūcupatur: Archi. in .c. quouiure. Vñ.
 distin. Pau. Castr. in .l. id quod paupibus .C. de epi.
 & cleri. quasi parū potēs per ea quæ in diffinitio
 ne quid nominis superius dicta sunt. Et Hinc apud
 philet. legitur. Proinde iucundior mihi paupertas
 & modica possessio fuit. Et apud Socrat. quos igitur
 pauperes & diuites uocas? illos qui nō satis ha
 bent ubi sumptus facere oportet, pauperes, qui ue
 40 ro ultraq; satis habent diuites apello. Et Hinc est ¶
 q; puella cui non desunt aduictum necessaria si no
 bilis est & secundum eius conditionem & qualitātē
 ex paucitate dotis & patrimonij equali uiro nube
 re non potest pauper appellatur. Bal. in .l. si quis
 ad declinandam .C. de epi. & cleri. & in .l. pauper
 tas. ff. de excusa. tuto. Dec. in .c. ceterum nu. 74.
 ext. de iudi. & in cons. 120. & pro tenui col. fin.
 & pro communi senten. Bello. in cons. 16. stat sta
 tutū nu. 6. ex qualitate nanq; personarū pauperes
apellātur secundū Alex. lib. 6. cons. 213. nu. 8. ex
quibus liquido cōstat rei diffinitæ in diffinitioē nostra
 41 substantiā poni. Item cōprobatur ¶ et secūdo quoniā

PRIMA QVESTIO.

hac diffinitio constat genere & differentijs. Genus est ibi (necessitas) illud .n. uerbū plures species sub se comprehendere & ad quam plura quorum indigemus referri potest ut ad necessitatem famis .l.ij. C. de patribus qui filios distraxerunt & in .c. si quis. ext. de furt. Ad necessitatem soluendi creditoribus, ut Insti. de oblig. in prin. cum glo. ad necessitatem iurisdicendi. glo. ij. in .l. i. ff. de iurisd. om. iud. in diffinitione iurisdictionis quā approbat Bar. & Doc. communiter in .l. Imperium. ut ibi testatur, Nouiss. Bononiens. nu. 45. eo. tit. Ad necessitatem consentiendi filio fam. agenti in iudicio .l. cum nō solum. §. necessitate. C. de bonis quæ liber (pro cuius Tex. intellec. uidendus est. Afflic. dec. 150. filiusfa. nu. 3. et Guid. papa. q. 54. tempore col. i.) Ad necessitatem uestimentorum .d. c. si quis ext. de furt. & demū ad quarūcūq; rerum necessitatem ut in .§. & hinc nobis. ibi aut quælibet necessitas in auct. de here. & falc. Quamobrem cōstat in hac diffinitione loco generis rite poni potuisse.

42. *Differētias t̄ autem constituūt illa uerba, rei ad recte uiuendū et c. quæ quidem ponuntur ad exclusionem egestatis & mēdicatis quæ dicitur quando alicui ad uictū necessaria desunt, ut est glo. not. in .l. maritū. in uer. potest. ff. sol. mat. quæ declarans Tex. dicentem uirū in restitutione dotis in eo quod facere pōt condemnari, inquit, deducto scilicet. ne egeat secundum quod uiuere potest & sic appellatur ibi maritus egenus, si ei desint illa ex quibus uiuere debet, &*

facit bonus Tex. in .l. si quis ad declinandam uer. sin
autem nullus .C. de epi. & cler. ibi pauperibus uel pe
nitus mendicantibus uel alia ratione egentibus. Et hinc
Author ad herenium .iiij. inquit egenus est qui non
satis habet et cui nil satis esse pot. Et hinc Vir. Aenei
dos. Vi. & metus & male suada fames, ac turpis e
gestas. & declarant ibi coment. q. egestas dicitur tur
pis quia macie deturpat faciem et necessitate sordidū
relinquit uictum & uestitum. Et Cicer. parad. Vi.
dicebat. Itaq; istam paupertatem tuam uel potius ege
statem ac mendicitatem nunq̄ obscure tulisti. Quam
obrem dicebat Bal. in Auth. si qua mulier col. iij. uer.
secundo probo .C. de sacros. Eccle. q. is qui nil pror
sus in bonis habet dicitur in arctissima paupertate co
stitutus, & sic non simpliciter sed plusq̄ pauper est
ex quibus omnibus simul iunctis colligitur plus ege
statem & mendicitatem q̄ paupertatem esse. Po
nuntur etiam ad exclusionem aliarum specierū nec
cessitatis, de quibus superius uerba fecimus, ex qui
bus paupertas nō constituitur, & quæ ad recte ui
uendum præcise nō sunt necessariae. Præterea &
43 tertio ¶ comprobatur hæc diffinitio quia conuertit
tur cū suo diffinito, ubi .n. est necessitas rei ad re
cte uiuendum pertinentis, ibi est paupertas, arg.
nota. per Archi. in .c. si pater. col. ij. de testamen
lib. Vi. & ubi non est necessitas rei ad recte uiuen
dū pertinentis ibi nō est paupertas. ut in .d. l. quos
nos. §. locuples. de uer. sig. concludendū est igitur
diffinitionem predictam bonam ac probabilem esse.

PRIMA QVESTIO.

- 44 Caterum ¶ aduertendum est q. cōmunis usus loquē-
di eam differentiam inter paupertatem, egestatem
atq; inopiam minime seruat. quinimmo saepe nume-
ro alteram pro altera ponit & eis promiscue uti-
tur ut uideri potest in .l. si quis ad declinandā, Ver-
guis .n. pauperior .C. de epi. & cler. & in .l. si cre-
ditores in fi ff. de priuil. credit. quam ad hoc notat
Alex. in .l. si constante in prin. nu. is. ff. solu. mat.
& in .l. si procuratorem. §. si ignorantes. ff. man-
dati. quam ad hoc allegat Dec. in .c. quæ in eccle-
siarū. nu. 5. ext de consti. & in .c. ex ratione nu. 21.
de appel. Quibus addo bonum tex. in .c. i. ante fin.
uer. circa tertium articulum. de priuilegijs in extra
uagantibus cōmunibus. & quod not. Arch. in .c. pre-
cimus .xij. q. i. & Alex. in Auth. præterea col. ij.
.C. unde uir et uxor. et in .l. si uero. §. qui pro rei.
nu. 10. ff. qui satis dare cogantur. Ias. in .l. si ab
arbitro nu. xi. ff. eodem tit. & fran. Rip. in .l. si
constante nu. 26. & seq ff. sol. mat. Et cum ¶ cō-
munis usus loquendi præferatur proprietati uerbo
rum. Bar. in .l. labeo. ff. de suppell. lega. in .l. oēs
populi nu. 59. de iust. & iure. in .l. supra iter. in
fin. ff. de aqua plu. arcen. & in .l. ij. in fin. de fur-
tis. Etiam in odiosis Fran. Are. in .l. i. nu. 18. ff. si
cer. pet. & Cassad. decis. unica post prin. de cler.
non residentibus quantūcūq; contradicat propriæ
significationi. ut not. in .l. i. §. lex salcidia. ff. ad .l.
falci. & per Soci. in .l. i. nu. 44. ff. si cer. pet. ui-
delicet cōmunis usus ¶ loquendi latinus præferatur
proprietati

proprietati latinæ (uulgaris) proprietati uulgarī
 secūdum Bal. in .l. lege duodecim Tabu. ante fin. C.
 de leg. hære. Alex. in .l. qui ante calēdas col. i. de
 uerb. oblig. & in cons. xi. col. 7. Vers. non obstat
 quintum. lib. i. Fely. in rub. ext. de const. in fin.
 Gomes. in .§. item si quis in fraudem nu. 34. insti.
 de actio. Dec. in cons. 366. pro declaratione, nu.
 8. cum cōcor. per Hiero. Cagno. in .l. si librarius,
 nu. 14. de reg. iur. nos in discursu huius nostri tra
 ctatus capiemus paupertatē & utemur hoc uocabu
 lo secundum cōmunem usum loquendi latinum non
 persistendo in extremitate proprietatis ipsius, ut
 in simili habetur in .l. librorum .§. quod in Cas
 sius; de legatis tertio in .l. sciendū .§. illud de edil.
 edic. & in .c. ex literis ext. de sponsali. & per
 Bar. in .l. i. ff. de suis & legi. cum concor. conge
 stis per Tiraq. de retrac. consangu. §. ij. glo. pri
 ma nu. 5.

SECUNDA QVESTIO.

Summaria.

- 3 Paupertas secundum Theologos triplex est.
- 2 Qui sint pauperes spiritu.
- 3 Qui corpore.
- 4 Et qui corpore & spiritu.
- 5 Homine paupere nihil fortunatius est.
- 6 Beatus homo qui super pauperē intelligit et egenū.
- 7 casus mixtus sub simplicibus continetur.

SECUNDA QVESTIO.

- 8 Plus & minus non inducit specificam differentiam.
- 9 Paupertas duplex necessaria & uoluntaria.
- 10 Paupertas alia animi alia fortunæ culpa cōtingit.
- 11 Casus fortuiti dicuntur ij quibus hominis prouidentia reparare non potest.
- 12 Voluntaria paupertas est illa quæ à profitentiū uoluntate proficiscitur.
- 13 Paupertas uoluntaria beatissima res est.
- 14 Pauper Christi dicitur qui uoluntarie bona sua pauperibus condonauit nil aliud præter Christum querens.
- 15 Paupertas uoluntaria in Clericis non est reprobata.
- 16 Omnis Christi actio nostra est instructio.
- 17 Necessaria paupertas est illa in qua homines nascuntur uel aduersa fortuna depressi afficiuntur.
- 18 Ea que ex necessitate fiunt præmiū non merentur.
- 19 Scolastici inopes gratis edoceri debent.
- 20 Iuuenes pauperes citius ad scientiarum culmen perueniunt.
- 21 Paupertas homines præstantiores & prudentiores reddit.
- 22 Paupertas est una ex clauibus per quā ingredimur sapientiæ ianuam.
- 23 Fames nunq̃ produxit adulterium neq; pecuniarum inopia luxuriam.
- 24 Paupertas non est fugienda sed iniustitia.
- 25 Socrates cum ad philosophandum pergeret Athenas magnum auri pondus abiiecit.

S Ecūdo quero quotuplex sit paupertas? & respō=

- 1 dent. Theolo. triplicem ¶ paupertatis speciem esse
 2 hinc tres pauperum species reperiri. Quidam ¶
 .n. dicuntur pauperes spiritu qui licet diuitijs & tē-
 poralibus bonis abundant non tamen confidunt in
 eis, nec alia concupiscunt, sed proprijs facultati-
 bus contenti Deum laudant à quo ea habere cogno-
 scunt, de quibus loquitur scriptura sacra. Math. 5.
 Beati pauperes spiritu. & Arch. in .c. iam uero.
 23. q. 6. & istorum septem singulares ueteris testa-
 menti patres enumerat Verat. ferrar. in enarra.
 3 super sermone Domini monte .c. ij. lib. i. Alij ¶ di-
 cuntur pauperes corpore tantum, qui temporali-
 bus bonis non abundant, ea tamen ualde cupiūt &
 affectant, de quibus loquitur Tex. in .l. si quis ad
 declinandam .C. de Epi. & cler. & in .l. si procu-
 ratorē .§. si ignorantes. ff. manda. & de his loqui-
 tur. Euseb. philos. cum dixit q. is qui partis sem-
 per adijcere properat acquirendiq; saturitate nulla
 capitur & si Mida opulentior fuerit attamen pau-
 per est. Et de hac quoq; paupertatis specie loquēs
 Crato philos. inquit, non est paupertate miserior
 ullus in uita casus nam ut dicebat Menand. philos.
 in geor. facile contemnitur pauper. Quamuis enim
 idem Crato, natura (inquit) studiosus & bonus
 fueris, si pauper eris, ludibrio habebis. Itaq; nul-
 lus (Sophocle teste) homini maior est hostis q̄ ista
 paupertas, nā Terren. ait in Adelph. paupertas mihi
 onus uisū est et miserū et graue. Et Claud. paupertas
 me sēua domat dirusq; cupido, Miserūq; plaut. i rud.

SECUNDA QVESTIO.

- 4 Et pessimum est istud uerbum habuisse et nihil ha-
 bere. Alij t̃ pauperes corpore et spiritu dicuntur
 ut ij qui nec bona tēporalia possident nec ea modo
 aliquo concupiscūt. quin immo relictis omnibus Chri-
 stum dominum nostrum et totius seruatorem sequū-
 tur de quibus legimus Math. xix. ecce nos reliqui-
 mus omnia et sequuti sumus te. et c. et Luca .5.
 et subductis ad terram nauibus et relictis omnibus
 5 sequuti sunt eum. Et de Isthac t̃ paupertatis specie
 credendum est Diphilum philos. loquūtū fuisse, cum
 dixit, homine paupere nihil fortunatius esse. Et
 Menand. in Leucid. Pauperes semper existimauit ad
 Deos pertinere, nam inquit Psalm. 9. tibi relictus est
 pauper et .19. non erit obliuio pauperis in fine,
 quia (ut ait Esaias. 25.) fortitudo eius factus est
 6 dominus qui exaudiet eum. Et Ideo t̃ beatus dicitur
 homo (inquit Psalm. 40.) qui intelligit super
 pauperem et egenum quoniā in die mala dominus
 7 liberabit eum. Cæterum t̃ quia in terminis casus
 mixtus sub simplicibus contineri potest et ter-
 tiam speciem non facere, iuxta nota. in .l. si ita scri-
 ptum. ff. de lib. et po. in .l. ueteris. C. de contra-
 hen. stipu in .l. cum seruus. de condi. et demo. glo.
 et doc. in .§. i. et in .§. quedam Inst. de actio. las.
 in .l. Titie textores in .§. not. de leg. primo. glo. et
 8 doc. ordinarie in .l. 2. in prin. de uer. oblig. Et t̃
 quia plus et minus tertiam speciem non constituūt,
 ex sententia Bar. in .l. fin. per illum tex. ff. de fun.
 9 instruc. Idcirco t̃ nos breuiter concludamus duas

- tatum paupertatis species esse, aliamq; uoluntariā, alteramq; necessariam uocemus. Idq; ex mente Diui Thomæ secunda secundæ .q. 186. arti. 3. fuisse uidetur. Quod ¶ nec Pbaur. Philos. inficiatus est eum dixit, paupertatem aliam animi, aliā fortunæ culpa cōtingere, quasi uoluerit paupertatem animi Voluntariam dici, ex eo quia ab animo uoluntas oriri soleat. Et paupertatem fortunæ necessariā esse quia inuiti fortunæ cedere tenemur. iuxta illud Ouid. de Tri. Nempe dat & q̄cunq; libet fortuna rapitq;. Quāobrem ¶ fortuitos casus dicere solemus eos quibus hominis prouidentia reparare non potest .l. ij. §. si eo tempore ff. de admin. rerum ad ciui. pertinen. à quibus plerunq; mortales excusantur .l. quæ fortuitis .C. de pignora. actio. & .l. & ita .§. at hoc ff. nauæ caupo. stabu. cū concordan. Volūtaria ¶ igitur est illa quæ ab ipsorum profitentium uoluntate proficiscitur ut uideri potest in his qui regulam ordinis minorum amplectuntur paupertatē uouentes obseruantiamq; regulæ pollicentes, de quibus in .c. iij. de regula. in VI. & in .c. i. §. i. de relig. domibus in VI. & in clem. .i. de regula. & in clem. exiui de uerb. sig. & in .c. ad conditorem, in prin. eo. tit. in extrauag. Ioan. xxij. et habetur per Bar. in .l. is potest in .i. col. ff. de acq. hered. & in trac minori. per totum, et per Abb. in cons. 32. casus cōtingentia. col. i. par. i. De hac ¶ paupertatis specie loquens Euangelicus Tex. Math. V. ait, beati pauperes spiritu .i. uolūtate. Hanc beatissimā appellat.

SECUNDA QVESTIO.

- Id. Fab. in .§.i. inst. qui. cau. man. non li. illeq; dicitur beatus qui sua est paupertate cōtentus. Card. Alex. in .c. quæ sunt .45. disti. nam qui paucis cōtentatur facit paupertatem. (Democri. philos. te= ste) diuitijs equipollere: omnia .n. habere dicitur qui nihil concupiscit. Vale. Max. lib. iij. c. iij. Et
- 14 † uere pauper Christi dicitur qui uolūtarie et paupertatis amore bona sua uoluit pauperibus distribue re, & ut pauper uiueret in numerum pauperū aggregari, nil aliud prāter Christum quærens .c. sacerdos. i. q. ij. & .c. clericis. xij. q. ij. Et ista † in clericis non est reprobata. secundum Abb. in .c. tuis ext. de præben. & Calder. late in cons. unico. de uita & hone. cler. Quoniā Dominus Saluator noster cam fuit amplexus, ut Zacc. ix. legitur, exulta filia syon ecce rex tuus uenit tibi iustus & saluator ipse pauper. & psalm. 87. pauper sum ego et in laboribus à iuuentute mea, & Apost. ij. Corint. Viij. propter nos factus est egenus cum diues esset, ut illius inopia diuites efficeremur, Et hinc dicit Dominus Math. 16. qui uult uenire post me abneget semetipsum. nam inquit Luc. xiiij. qui non renunciat omnibus quæ possidet non potest Christi discipulus esse, ignominiosum est .n. Iesum Crucifixū pauperem & exurientem, fartis predicare corporibus .c. ecclesiæ 35. distin. Cum † autē omnis Christi actio nostra sit instructio .c. exemplum. xij. q. ij. sicut ipse paupertatem amauit, ita & nos sequi debemus ut in .c. clericus in fi. xij. q. i. et in proe. decis.

- tradit affli. col.i. Bonū est. n. facultates cum dispen-
satione pauperibus erogare, melius est pro inten-
tione sequēdi dominū insimul donare, & absolutū
in solitudine egere cū Christo. secundū Diuū Hiero.
in lib. de ecclesia. dogma. & san. Tho. ubi supra.
- 17 Necceſſaria † uero paupertas est illa in qua homines
nascuntur uel aduersa fortuna depressi afficiuntur,
quæ iure poli non est meritoria. secundum glos. in
.c. si enim. in Ver. necceſſitas. de poeniten. distin.
- 18 ij. quia ea quæ † ex necceſſitate fiunt, præmiū. nō
merentur, inquit Bal. in .l. ij. in prin. C. de op. li-
bert. Iure tñ fori, fauorabilis est & multis repe-
ritur priuilegijs decorata: ut per glos. in .c. i. in uer.
paupertati. de sen. excōmu. in extrauag. Ioan. xxij.
- 19 & ex dicendis clarius apparebit. Et de hac † lo-
quitur Tex. in .c. i. ext. de magi. ubi scolastici ino-
pes & qui parentū opibus iuuari non possunt, gra-
tis edoceri debēt, ut etiā dicit glos. not. in .c. sta-
tutū .s. insuper. in uerbo pauperes. de rescrip. in
- 20 Vi. Credendum † est siquidem huiuscemodi paupe-
res iuuenes citius et aptius ad scientiarū culmen per-
- 21 uenturos esse quandoquidē † paupertas (Anaximē-
philos. teste) grauis est sapiēdi magistra, & homi-
nes in artibus præstātiores, et in rebus ad uitā perei-
nētibus prudētiores reddit, et in paupere terra me-
lior plantatur uinea ut Albert. mag. de uirtu. poli-
ticis inquit & dulciora uina redduntur. Et apud
Cato. legitur, despice diuitias si uis animo esse beatus.
quod nimium est fugito, paruo gaudere memento.

SECUNDA QVESTIO.

- Et apud Diogenē Cyni. paupertatem esse ad philoso-
phandum idoneam & uirtutem per se doctam, ut
etiam refert Cagn. in .l.ij. Ver. fin. in Vi. not. nu.
22 588. ff. de ori. iu. Et Hinc † dicebat Ioan. Bap.
scuer. de modo studen. in iiij. documen. paupertas-
tem esse unam ex clauibus, per quam ingredimur
sapientiæ Ianuam, Cardi. in proe. clemen. Hinc
23 Plutar. † contra diuitias, ait, fames nunq̃ produ-
xit adulterium, neq; pecuniariū inopia, luxuriam,
Hinc Diogenes, cum improbus quidam paupertatē
ei exprobraret, dixit, propter paupertatem nullū
se unquam torqueri uidisse, neminemq; tyrānidem
24 gerere, sicut & Hypseus quoq; † Philos. qui in-
quit, ne fugias paupertatem sed iniustitiam, nullus
enim eo q̃ pauper esset mortem obiit, sed quod in-
iustus: neq; uitam laudabilem, quatenus diues esset,
sed quatenus iustus degit. Quamobrem dicebat Se-
ne. si uis discere, sis pauper, uel similis pauperi.
25 Socrates .n. † Thebanus ditiss. (inquit diuus Hyero.
in epistola ad Paulinum) cum ad philosophandum
pergeret Athenas, magnum auri pondus abiiecit,
neq; in putauit se posse uirtutes et diuitias simul pos-
sidere. ut refert Tex. in .c. gloria Episcopi. Ver.
Socrates. 12. q. 2. quæ oīa pulcra sunt et notabilia.

TERTIA QVESTIO.

Summaria.

- 1 Origo rei spectanda est.

- 2 Questio debet esse de dubitabili casu.
- 3 An iure naturali paupertas emanauerit uel iure gentium sit introducta nu. 10.
- 4 Paupertas animalibus rationabilibus & irrationalibus est communis.
- 5 Qualitas naturalis præsumitur, accidentalis noni.
- 6 Paupertas præsumitur.
- 7 Inducta à Deo de iure naturali esse dicuntur.
- 8 Paupertas à Deo fuit inducta & quando.
- 10 An iure naturali omnia essent communia Et id quomodo procedat nu. 14. 18. & 20.
- 11 Dominia iure gentium fuerunt distincta nu. 39.
- 13 Argumentum à partibus enumeratis ualet.
- 16 A proprietate uerborum non est recedendum.
- 18 Intellec. princip. Vñj. distin.
- 21 Communio non considerabatur tempore status nature bene institutæ ante corruptionem.
- 22 Magister gratianus non habuit facultatem condendi iura.
- 23 Liber decreti an & in quibus fuerit approbatus & receptus.
- 25 Iure naturali quomodo omnia erant communia & quomodo paupertas reperiri potuisset.
- 26 Ius gentium formam dedit rerum acquisitioni.
- 27 Donatio cum incipit à traditione est de iure natu.
- 28 Qui uult consequens uult etiā necessariū antecedens.
- 29 Intellec. nouus .l. ex hoc iure de iust. & in.
- 30 Ius gent. paupertati formam dedisse uidetur.
- 31 Paupertas cū gentiuus fere oīum rerū adiecta fuit.

TERTIA QVESTIO.

- 32 Forma est quæ dat esse rei.
- 33 Forma est de substantia rei.
- 34 Forma præcise debet impleri alias actus est nullus, etiam in fauorabilibus.
- 37 Peruersio formæ uitiat actum.
- 38 Forma alia substantialis, cuius in obseruantia facit corruere actum. Alia accidentalis ex cuius ommissione non uitatur actus.
- 41 Intellect. l. ius ciuile. ff. de iust. & iur.
- 42 An omne id quo gentes utuntur sit ius gen.
- 43 Eadem res diuersis respectibus diuerso iure cõsetur.
- 44 Denominatio à potentiori, & digniori faciẽda est.

- 1 **T**ertio quæro quo iure paupertas fuerit introdu-
cta nam etiã ¶ origo cuiusq; rei potissimũ est spe-
ctanda .l. i. ff. de orig. iur. glos. in .l. ij. ff. de poss.
hære. pe. & no. in .l. i. ff. de contra. emp. & in .s.
& non ineleganter. inst. de iure na. Primo igitur
2 uidetur dicendũ ut ¶ questio sit dubitabilis iuxt.
not. in .l. domitius. ff. de testa. & in .l. quod la-
3 beo de car. edic. ¶ à iure nat. emanauerit nam ea
quæ homines habent cum brutis et irrationabilibus
communia iuris naturalis esse dicuntur .l. i. s. ius na-
turale. de iust. & iu. & inst. de iu. nat. in prin.
sed paupertas est huiusmodi ergo etc. Probatur mi-
4 nor ¶ quia non tantum hominum paupertas dicitur
iuxta illud Caton. Infantem nudum cum te natura
creauit. & Plini. de natu. histo. lib. ix. .c. 33. ubi

inquit, q̄ nos natura rerum nudos excipit. Vnde dicebat Aret. in cons. 66. uiso. pūcto. col. x. quæditatem diuitiarum repugnantem esse naturæ quia nemo naturaliter nascitur diues, sed quilibet nudus & pauper ut in .c. sicut. Ver. sed ait. 47. dist. Verum etiam quarumcunq; rerum ut apud Virg. eglo. Vi. Custos pauperis horti. Apud Quintil. x. c. 5. neq; adeo ieiunam ac pauperem, natura eloquentiam fecit, ut una de re bene nisi semel dici non possit. Apud Ouid. ij. de ponto. eleg. .5. manat ingenium paupere uena, & lib. iiij. eleg. ij. fluit carnen pauperiore uenâ. & Apud Stati. i. Theb. lis est de paupere regno. Et legitur Apud Columell. lib. xij. Cap. ij. paupertatem ex ueteri prouerbio certissimam esse, cum alterius indigeas, uti eo non posse, quia ignoratur ubi proiectum iaceat, quod desideratur: quæ quidē uerba conueniunt omnibus rebus quæ alicuius rei possunt indigere.

- 5 Secundo facit. ¶ quia qualitas naturalis, ueluti intrinseca præsumitur à iure .i. sciendum. de Ver. obli. .i. lecta. ff. si cer. pet. & per glo. in .l. iij. ff. de proba. Accidentalís uero, tanq̄ extrinseca, præsumi non consueuit .i. quæcunq; .5. fin. ff. de publicia. ita tradit Bal. in .c. fin. nu. 5. ext. de præsump. Card. Alex. in .d. c. sicut in .i. col. Fely. in .c. ad aures nu. iiij. de rescrip. & Andre. Tirag. de retrac. consang. 5. xxxij. glo. Vni. nu. xciiij.
- 6 sed sic est ¶ q̄ paupertas præsumitur et non diuitiæ

TERTIA QVESTIO.

ut in. l. ex persona ubi Alber. not. C. de proba. ergo paupertas est qualitas naturalis, & ipsius naturalis iuris creatura.

- 7 Tertio ¶ & ultimo facit, quia ea dicuntur iure naturali inuenta, quæ ab ipsa natura fuerunt inducta. idest ab ipso Deo Opt. Max. qui est natura naturans secundum glos. in. l. respiciendum. ff. si cer. pe. et in. §. pen. Insti. de uer. obli. Ab initio mundi glos. in. l. i. §. ius natu. Ver. natura. secundum primam declarationem. de iust. & iu. Sed paupertas ¶ ab ipso summo rerum conditore Deo Opt. Max. fuit inducta, ut Eccles. xi. & refert Archid. in. c. erit autem lex. nu. iij. distin. iij. & facit bonus tex. in præalleg. c. sicut. in Ver. nunqd. ubi dicitur, quod non propterea de iniquitate redarguendus est Deus quia non æqualiter uitæ subsidia distribuit et te affluentem & abundantem, aliosq; egenos effecit, quia tibi uoluit experimenta benignitatis suæ conferre, & alios per uirtutem patientiæ coronare. Et sic Deus est qui pauperem facit & ditat, ut in. c. ij. lib. regum. i. habetur. Et induxit ¶ Deus paupertatem hominibus, cum dixit, in sudore uultus tui uesceris pane tuo. ut genes. c. iij. & cōprobauit. c. viij. dum alloquutus est Noe, dicens, non igitur percutiam animam uiuentem sicut feci, cunctis diebus terræ sementis et metis, frigus et estas, nox & dies, non requiescent. Quamobrem dici posse uidetur, paupertatem iure natu. inductam fuisse.
- 10 At ¶ cōuerso q. immo iure gent. fuerit introducta

sta, ex pluribus demonstratur. Et primo quia de iure natu. omnia erāt cōmunia, ut in .c. ius natura. .i. dist. Et viij. dist. in prin. Et per Calde. in cons. iij. de consli. ergo paupertas tunc erat incognita.

21 Secundo ¶ quia iure gen. rerum dominia inter homines fuerunt diuisa simul atq; distincta .l. ex hoc iure de iust. Et iu. Et .l. i. in prin. ff. de acq. rer. domi. quo factū est ut ille maiore, iste minorem cōsequutus fuerit portionem hinc ille diues, iste pauper euasit .c. dilectissimis. in prin. xij. q. i. eo .n. iure quicquid occupabat pes tuus, tuum erat, ut in .c. ius gentium. in prin. ubi etiam Card. i. dist. et not. in .l. i. in prin. de acq. pos. Et per moder. in Inst. de iure natu. in prin. et Affl. decis. 299. Rex. Ferdinandus. nu. ix. Et pulchre Maran. de ordi. iudi. in .iij. parte prin. nu. Vij. ergo paupertas isto

22 iure gen. fuit inducta. Tertio quia ¶ ea dicuntur iuris gen. esse, quibus humane gentes utuntur .l. i. in fi. de iust. Et iure, Et .§. ius autem gen. in prin. inst. de iu. natu. sed omnes gentes utuntur paupertate iuxta illud iob proph. in .c. i. in fin. Nudus egressus sum ex utero matris meae Et nudus reuertar illuc. Et in .c. i. dist. viij. pauperes Et diuites una terra supportat, et hodie unū, cras aliū pauperem esse uidemus. ut experiētia rerum magistra demonstrat ut in auct. de appella. in prin. Et in .c. quam sit. de elec. in Vi. Et not. Aret. in .§. pen. Insti. de satisf. da. merito. et c.

23 Quarto ¶ quia ualet argumen. à partibus sufficiēter

TERTIA QVESTIO.

enumeratis .l. patre furioso ubi Bar. & doc. ff. de
his qui sunt sui. bo. tex. in .l. ex maleficijs. §. hæ-
res. & in .l. obligationum fere. §. placet. de actio.
& obli. & in .§. actionum insti. de actio. glos. re-
lata ad tex. inst. de oblig. quæ ex quasi contrac. in
prin. & per Bal. in .l. conuenticula. C. de epi. &
cler. sed paupertas originis respectu non est de iu-
re naturali, quo omnia erant cōmunia, ut iam di-
ximus. & tradit las. in .l. i. §. huius studij. in fi. ff.
de iust. & iu. Non reperitur à iure ciuili inducta
& q. lex non dicit nec nos dicere debemus. §. consti-
deremus in Auct. de trien. & semis. & not. in .l. il-
lam. C. de Colla. ergo necessario dicendū est q. à iu-
re gen. fuerit inuenta et ita in simili arguit Iac. bu-
tri. Bar. Bal. & scrib. in .l. ij. C. de erro. aduo. &
in .l. fin. C. de iure iuran.

Si tueri uellemus primā sententiā & tenere pauper-
tatem à iure natu. fuisse inductam, ita possemus mo-
14 tiuis cōtrarijs respondere & primo ¶ non obstat q.
iure natu. oīa essent cōmunia quoniā id intelligitur
tēpore necessitatis quo, iure nat. oīa erant cōmu-
nicanda. & ita illum tex. intelligit glo. in .d. c. ius
naturale. Ad cuius iuris naturalis imitationē deia
de lex populi Romani cōstituit ut tēpore necessitatis
omnia præsertim cibaria forent cōmunia .l. ij. §. cū
in eadē in fi. ff. ad .l. rod. de Iac. & in c. si quis ext.
15 de sur. et in .c. dilectissimis. xij. q. i. Et corrobora ¶
hanc responstonem quia etiā alias in iure solet tēpus
pro tēpore poni, ut in .l. si possidonium. cum glo.

- .C. quibus ex cau. infra. irro. glo. & Bar. in .l. uer
 bū oportebit. de uer. sig. glo. Aret. et doc. in inst.
 de lega. in prin. in uers. loquimur. unde nō est incō
 ueniens q̄ illa uerba, cōmunis possessio, de quibus
 in .d. c. ius naturale, & illa, sunt cōmunia, de quibus
 in .d. prin. Viiij. dist. exponatur .i. cōmunicāda &
 sic positiū sit tēpus præsens, siue præteritū pro fu-
 turo. iux. not. per Bal. in .l. fin. in fi. C. de codicill.
- 16 Sed hæc prima ¶ so. posset euitari quia regulariter
 nō est recedendū à proprietate uerborū .l. si mihi. §.
 si. & .l. nō aliter. in prin. de leg. iij. c. ad audientiā
 ext. de deci. et per Bar. in .l. oēs populi iij. q. sextæ
 .q. prin. de iust. et iur. et per cōsequēs nec tēpus pro
 tēpore ponendū, nisi aliter suadeat subiecta materia.
- 17 dicta solu. non sit probabilis ¶ ostendo per tex. in .d.
 prin. octauæ distin. ubi ponitur discrimen inter ius
 naturale & ius cōsuetudinis et cōstitutionis et dici-
 tur q̄ iure natu. erāt oīa omnibus cōmunia, iure ne-
 ro cōsuetudinis & cōstitutionis dicitur hoc, meum,
 illud tuū, sed si intelligamus illa uerba de iure natu.
 omnia sunt cōmunia .i. omnia tempore necessitatis
 sunt communicāda non inducimus specificā & pro-
 babilem differentiam inter prædicta iura quia iure
 quoq; cōstōnis tēpore necessitatis omnia sunt cōmu-
 nicanda .d. l. ij. §. cum in eadem et in .c. sicut .47.
 dist. & in .c. discipulos. de consecra. dist. 5. ne
 igitur autorem ibi redarguamus, opere præcium
 est uerba propriæ intelligere quæ uolūt q̄ iure natu.

TERTIA QVESTIO.

- 18 omnia erant cōmunia. Alij secundo [†] modo resson-
dent. q. de iure natu. omnia erant communia quo ad
proprietatem, sed quo ad usum bene distingueban-
tur dominia, quo fiebat ut alter ditior, alter pau-
perior esset. glo. in .l. in rebus. in Ver. iure natura-
li. C. de iu. dot. et glos. in Ver. omnium. insti. de
rerum diui. in prin. Pro qua quidē ressonsiōne fa-
cit, quia legitur .iiij. genes. q. primi illi duo nati
homines Caym et Abel proprium habuerūt. alius
enim agriculturam et alius oves possedit. Vnde uer-
sus fratrum sacra Deus nutu distante duorum, esti-
mat accipiens uiua et terrena refutās rusticus inui-
dia pastorem sternit in Abel. forma animæ exprimi-
tur, Caro nostra in munere Caim. Et hinc dicit in
proposito Tex. in .d.c. ius naturale, q. acquisitio
eorum quæ cœlo terra mariq; capiuntur, iuris na-
turalis esse dicitur et occupanti cōceditur secundū
glos. ibi, quamobrem cōstat quod iure naturali nō
- 19 omnia erant cōmunia. Hanc [†] secundam ressonsiō-
nem impugnat glos. in .d.l. ex hoc iure. in Ver.
dominia dicens q. et si de iure diuino aliqua pro-
pria forent, quia scriptum est, furtum non facies.
exod. xx. Non concupisces rem proximi tui, deu-
ter. V. Non retinebis mercedē mercennarij tui usq;
ad mane, Tobie .iiij. Vacuus non apparebis coram
domino Deo tuo. deuter. XVI. nihilominus uen-
dicant sibi locum prædicta de iure gen. qd esse cœ-
pit cum iam gentes humanæ essent congregatæ. S.
singulorum. insti. de re. diuis. sed ante ius gen. oīa
erant

erant cōmunia, ideo proprietates considerari non po-
 terat, cum nil uni soli comperet. Alij tertio mo-
 do ¶ respondēt, considerando ius nat. dupliciter
 quandoq; in statu naturæ bene institutæ et aliquādo
 in statu naturæ corruptæ, primo casu omnia erāt
 cōmunia, secundo casu ius dictabat qd bonum esset
 ut aliqua essent propria, alioqui non staret huma-
 na societas, quia boni egerent & mali omnia rape-
 rent, et ita secundū diuersos status ius naturæ com-
 munionem & diuisionem dictat. Ita tenet Arch. in
 .d.c. ius naturale, sed mihi nō placet hæc sol. quon-
 iam .d.c. ius naturale & .d. prin. S. distin. consi-
 derant statū naturæ post corruptionem. ut patet,
 ibi, omnium nationum, & ibi acquisitio et c. et ibi
 item depositæ. & in .d. prin. ibi multitudinis et c.
 & ibi, illa Ciuitas et c. in quibus locis ad plurita-
 tem hominum, & sic ad ius naturale post corru-
 ptionem respectus habetur. Præterea tempore ¶
 status naturæ bene institutæ ante corruptionem &
 ante peccatum non poterat cōmunio cōsiderari, cū
 unus tantum fuerit homo & cōmunio pluritatē sup-
 ponat .l.i. et per tot. ff. cōmuni diui. & .l.i. & per
 tol. ff. pro socio. Hinc dicimus cōmunionem solere
 discordiam parere .l. in re cōmuni. ff. de serui. Urb.
 prædi. l. cum pater. §. dulcissimis. de leg. ij. l. qui
 neq; in fi. ubi not. glos. ff. de rebus eorum. Et na-
 turale uitium esse negligere ea quæ cōmuniter pos-
 sidentur .l. ij. C. quando & quibus quar. pars. glos.
 in .c. i. in uer. religio, in fi. ext. ne sede uacan.

TERTIA QVESTIO.

- 22 Quarto † loco posset responderi q. tex. in .d. c. ius naturale & prin. 8. dist. cōditi suere à magistro Gratiano qui auctoritatē condendi iuris non habebat, unde eius dicta probabilia sunt, & non necessaria iuxt. no. in .l. i. C. de professso. qui in urbe Cōstanti. lib. x. in .l. i. C. de legibus in .l. si de interpretatione .ff. eo. & per Odofr. Bal. & doc. in .l. i. ff. si cer.
- 23 pet. Et dicebat † in terminis Arch. in .c. quis nesciat. 9. dist. q. liber decreti approbatus fuit & receptus ab Ecclesia, quo ad auctoritates quas Gratianus adducit, quo uero ad solutiones ipsius Gratiani non comprobatur, refert Card. Alex. in proe. de decreti. col. i. Abba. & alij in .c. 2. col. si. de rescrip. & Fely. in .c. ex parte nu. 21. eo. ti. Et ex hoc sequitur q. cum rubricæ decreti appositæ sint ab ipso Gratiano, non debent pro autenticis & approbatis haberi, ideoq; nec ab eis arguere licet Arch. in .d. .c. quis nesciat. Abb. in proem. decretalium in uer. rex. pacificus. col. pen. Alex. & alij. in .l. i. si cert. pet. Et rubricas appello Summaria canonū, ut dicit glo. in .c. chartæ in summario in uer. reo. iij. q. 9.
- 24 Ego † tamen de hac responsione uēbementer dubito quoniam liber decreti fuit integraliter ab Euge. Papa. iij. approbatus ut ex uita ipsius Gratiani patet expresse nec probant doc. q. dicta Gratiani fuerint in specie reprobata. quicquid dixerit Ripa in d. l. i. nu. 66. Præterea facit Tex in .c. cōtinebatur. ext. de despons. impub. ubi Sūmus Pont. nititur auctoritate decreti. quodq; ē uidetur usu cōprobatū

quia tam diu liber decreti întegre fuit communiter receptus & inter libros iura cano. continentes enumeratus q̄ non extat hominũ memoria in contrarium. et idcirco dicendum uidetur de ipso, sicut de libris iuris ciui. per Theophil. Dorothe. & alios cõpilatis dicere solemus. in .l. 2. §. quæ omnia .C. de uet. iu. enu. & in §. cunq̄. cum .§. seq. in proe. insti.

- 25 Quamobrem ultimo ¶ loco cogitabam posse responderi q̄ & si iure nat. omnia forent cõmunia, nihilo minus non sequitur necesseario q̄ paupertas reperiri non potuerit. quoniam stant hæc simul, q̄ animalia alicuius rei egerent, & sic fuerit paupertas inducta, & q̄ nihilominus oĩa essent cõmunia. ut puta homo nascitur nudus, anteq̄ induatur pauper ratione uestimentorũ dici posset, licet post indumentũ desinat esse pauper. Poterit ergo homo statim natus indui iure naturali quia oĩa sunt cõia. Sed ante indumentũ pauper ratione uestiũ nũcupabitur, Itaqueq; in brutis nascitur animal, statim cõmedere põt quia iure naturæ oĩa sũt cõia, sed anteq̄ comedat paup̄ rōne cibi dici poterit, Et sic si casus euenisset q̄ cibaria pro oĩbus nō satis fuissent animalia quæ eorũ necesse habuissēt, et q̄bus desuissēt ea rōne pauperes potuissēt appellari et ita cõsiderādo paupertas in abstracto iure nat. fuisset inducta. Secũdo ¶ nō obst. q̄ do minorũ diuisio iur. gen. emanauerit quo tẽpore alius diues, alius paup̄ fuit effectus. Quomā respõdetur id potuisse procedere respectu formæ quia ius gen. dedit formā acquisitioni ipsarũ rerũ, ut uideri põt

TERTIA QVESTIO.

- in .l.i. in prin. ff. de acq. pos. & inst. de rerū diuis. p
tot. & alibi passim. sed respectu originis distinctio
dominiorū est de iure nat. d.c. ius naturale. Et hoc
- 27 † ulterius cōprobatur quia donatio qñ incipit à tra
ditione dicitur de iu. nat. Mod. in decla. iuris ci.
decla. xij. quia in mera ac simplici liberalitate con
sistit l. senatus. §. donatio. ff. de dona. causa mor. si
itaq; iure naturali donatio est, ergo eodem iure sūt
- 28 ēt dominia distincta, quia qui uult † consequēs uult
etiam suum necessarium antecedens .l. ad rem mo
bilem, & .l. ad legatum de procu. & .l. illud de
- 29 acq. hæ. cum concor. Et hinc † est q. tex. in .d.
.l. ex hoc iure. nō dicit q. de iure gen. dominia sint
introduc̃ta et cōsequenter ēt paupertas, sed tex. di
cit q. dominia, scilicet prius induc̃ta, eo iure gen.
fuerunt distincta sicut agris prius introduc̃tis fue
30 runt eo iure gen. impositi termini et c. Et si † quis
piam forte dixerit q. cum ius gen. constitucrit for
mam prædictam, nec nō ipsi paupertati quoq; for
mam quandam induxerit, quia nuncupauit eā qñq;
paupertatē respectu bonorū iuxta illud Hora. serm.
primo Saty. prima semper ego optarim pauperri
mus esse bonorū. Alias paupertatem ratione pecu
nie, eadem q. ratione pauperem, ut apud eūdem
Epist. secundo, epist. secunda. meo sum pauper in
ere et secūdo sermo. saty. iij. Argēti pauper et auri.
Alibi paupertas ratione amicitie dicitur. Cicer.
pro domo sua, tam inops autē eram ab amicis, aut
tam nuda respub. à magistratibus & de amicitia,

ait, q. si forte [ut sit] plerūq; ceciderint tum intelligitur q̄ fuerint inopes amicorū. Et paupertatē ratione animi, dix. Virg. eneid. 4. scuit inops animi et c. Et tacit. lib. 4. fortunæ inopem uocat, et Ouid. 2. de ponto, terrā pack inopem dicit et 2. meth. mentis inopem. Itaq; uarijs modis gentes humane paupertatem assumpserunt diuersasq; ei formas constituerunt, et demum cum genitiuis † fere rerum omnium iniunxerūt, ut apud Liui. de bello puni, et Cicer. ad acticiū. 6. qui consilij inopem dicunt, Lucret. lib. 4. Amorem inopem, Virg. 5. eneid. Turbam inopem Cicer. pro domo sua inopiā rei frumētariæ, et tecti inopiā, Liui. 3. ab urbe auxilij inopem, Cicer. i. de diuini. inopem remedij. Phauo. philos. animi et fortunæ pauperes, Teognid. philos. pecuniarum inopiam uocant. Et dicebat Eurip. in electra. pecuniarū inopes nemo sibi cōparare uult amicos, et Philet. in epist. de amicitia, Neoclidem uirtutis inopem appellat: quamobrem gentes ipsæ huic paupertati formam pro earum uoluntate constituerunt, Itaq; iuris gen. creaturā esse uidetur dicendum, forma .n. est illa † quæ dat essentia rei, remq; conseruat in esse, ut in .l. Iulianus .§. sed et si quis. et ibi not. Bal. ff. de exhiben. et traditur in .l. cum hi .§. si prator. ff. de trāsac. et in .l. si is qui quadringenta. §. quedā. ad .l. fal. et in .c. cum dilecta, ubi Fely. de rescrip. et in .c. super quæstionum. §. uerum ubi etiam Fely. et in .c. prudentiam de offi. de leg. cum cōcor. per Go-

TERTIA QVESTIO.

- mes. in .§. omnium nu. 27. inst. de actio. & per
 Maran. de ord. iudi. secunda par. prin. nu. 22. &
 33 seqq. Et formā ¶ esse de substantia rei dixit Bal.
 in .l. cōparationes in .3. oppo. C. de fide instru. et in
 tract. iuris prothomis. uer. sed quæro quid si aliqua
 res uendatur sub cōditione nu. 15. Dec. cons. 455.
 placet. col. 1. Tiraq. de retract. consan. §. 36. glo. 2.
 34 nu. 26. Itaq; præcise ¶ et nō per equipollēs debet ad
 impleri ut not. in .l. qui per salutem. de iure iu. in
 .l. i. et .ij. de lib. & posthu. & in .l. i. in prin. de uer.
 obli. Bal. in .l. cessante, col. fin. C. quomodo & qñ.
 Iud. & in .l. ordo. in secunda col. C. de exeq. rei iud.
 Deci. in cons. 466. stante statuto infi. qua quidem
 35 ¶ non impleta actus redditur nullus Ant. de Butr.
 & Abb. in .c. pisantis ext. de rest. spolia. Fely. late
 in .c. cum dilecta uers. amplia decimo de rescrip.
 Dec. in aut. qui rem nu. 19. C. de sacros ecc. & in
 .c. de appellationibus col. 2. ext. de appella. Etiam
 36 ¶ in casibus fauorabilibus Bal. in .l. non omnis, circa
 fin. ff. si cert. pet. in .l. humanum col. 2. C. de legi.
 & in .l. testū. C. de testa. las. in .l. gallus §. quidā
 recte in prin. de lib. & posthu. & habetur cōmuni
 ter in .l. qui Romæ §. flauius de uer. oblig. cū con
 cor. congestis per Tiraq. de retract. consang. §. i.
 glos. 21. nu. 11. & de retract. conuen. §. 4. glos. 6.
 37 nu. 31. Et peruersionem formæ ¶ uitare actū dixit
 Imol. in .l. si queramus. ff. de testa. Afflic. dec. 355.
 si præstitus, col. fi. Grām. dec. 79. in causa Reuerē.
 Episcopi nu. 11. & seq. Alcia. in .c. cum cōtingat nu.

169. uer. septimus casus ext. de iure iur.

- 38 Huic motiui ¶ pōt respōderi q̄ forma dupliciter cōsi-
deratur, primo tanq̄ substācialis ut pote illa quæ ad
rē aliquā deducendā in esse requiritur, ut est in cō-
tractu emptionis & uenditionis cōsensus propinquo
rū ex statutaria dispositiōe Bal. in rub. C. de rescin.
uend. nu. 3. uel in cōtractu alienationis rerū minoris
forma tradita in .l. magis puto. §. non passim. ff. de
rebus corū. uel in testamētis, forma tradita in .l. hac
cōsultissima in prin. & in .§. per nuncupationē. C. de
testa. uel in alienatione rerū furiosi & prodigi for-
ma tradita in .l. 2. C. de cura furio. Secūdo ¶ cōsi-
deratur forma tāq̄ accidētalis ut ē illa quæ adiicitur
ad cōfirmationē rei iā in esse deductæ uel ad effectū
seu utilitatem aliquā ex re illa cōsequendā ut puta
stāte statuto q̄ de quolibet cōtractū soluat̄ Vecti-
gal, cōtractus celebratus nō soluto Vectigali nō est
ipso iure nullus ratione formæ non seruatur sed pp
effectū obstat ei exceptio, nisi statutū ulterius ipsū
contractū annullādo procedat. Bar. & Bal. in .l. uni-
uersa. C. de preci. impe. off. Bar. in .l. i. sub nu. 6.
ff. de testa. & in .l. 2. C. de can. frumē. urb. lib. 11.
Bal. in .c. questioni in fine. ext. de appell. Affli. dec.
378. quidā debitor. nu. 4. uel si extat statutū q̄ quæ-
libet donatio intra certū tēpus insinuari debeat (ut ē
Perusiæ. lib. 2. rub. 42. incip. de assigna. et insinua.
testa.) si forte casus eueniat q̄ donatio intra illud tem-
pus nō insinuatur, nō erit ipso iure irrita pp statuti
formā nō seruata, sed bene sine effectū remanebit.

TERTIA QVESTIO.

Bar. in. l. si ita quis promissit. §. ea lege col. i. de uer. obli. & in. l. cum lex. nu. 8. ff. de fideiussio. quia forma quæ non adiicitur tempore celebrati actus ab initio, sed ex post facto adhibetur, non reddit actum nullum ea non seruata, Bal. in. l. hi qui, nu. 8. C. de appell. et in. l. si tutor in fin. C. in qui. caus. integ. resti. non est necce. Nam illa potest ad esse et ab esse preter subiecti corruptionem secundum Porphi. lib. prædicab. cap. de accidente, quia non uiuificat actum Bal. in. l. 2. ante fin. C. quoniam prouo. non est necce. Bar. Veron. trac. de interpræ. legis exten. cap. 2. uers. exten. passiuæ. nu. 15. Aut ergo in terminis nostris ius gen. tribuit formam paupertati quoniam ipsa fuit primū in esse producta, et eo casu militaret argumentum quia forma esset substantialis & dignior materia ar. l. an inutilis. ff. de acceptil. Alcia. lib. 5. paradox. c. 16. cum concor. per Gome. inst. de actio. in prin. nu. 41. & traheret ad se ipsam materiam, id est paupertatem in abstracto sumptam à iure naturali creatam. arg. l. quæ religiosus. de rei uend. glo. in. c. quod in dubijs ext. de consecra. eccle. uel alta. & in. c. i. co. tit. lib. 6. ueluti minus potentem. ar. not. per Domi. in. c. si duo ex tribus. in 3. not. de offi. de leg. lib. 6. Aut ius gen. tribuit paupertati formam postquam ipsa fuit à iure naturali creata & isto casu tanquam accidentalis non est tantæ potentie ut ad se trahere possit paupertatem præexistentem iure nature. Origo enim & reuoluentio ueluti naturalis causa omne accidens præcedere debet. l. qui habet. ff. de tutel.

Bar. in .l. fin. ff. de offi. procons. Bal. in .l. i. C. de cura, furio. las. in .l. si quis posthumos. in prin. de lib. & posthu. cum concor. congestis per Tiraq. de retrac. consan. §. 30. glo. i. nu. 26. & §. 32. glos. uni. nu. 92. & et tanq. primæ causæ & originali de bet actus ascribi .l. unū ex familia. §. si de falcidia. ubi Bar. de lega. ij. & .l. i. ubi Bal. de orig. iur. sed sic est q. dici non potest q. ius gen. tribuerit formā paupertati ab initio creationis suæ, nam (ut supra diximus) fuit post creationem hominis, & ante natiuitatem hominum paupertas à Deo Opt. Max. cōstituta. ex illis uerbis in sudore uultus tui uesceris pane tuo, genes. 3. merito forma quam ei ius gen. tribuit ueluti non substantialis sed accidentalis, non est curanda, per not. per Bal. in .c. quia propter nu. 9. ext. de elec. Port. in .§. i. in glo. in uer. iuris gen. insti. de iu. perso. P. Andr. Gamar. in dia. lega. in loco à causa forma. et Brun. de forma. in 3. art.

- 40 Tercio ¶ non obst. q. paupertas sit communis inter omnes gentes ergo iuris gen. esse uideatur. Quia respondetur, q. argumentū non concludit. Quoniam gentes humanæ utuntur etiā præceptis iuris nat. et iuris ci. l. omnes populi. ff. et de iu. & in .§. ius autē ci. Insti. de iu. nat. et si propterea ea diceremus esse iuris gen. quia eis omnes gentes utuntur, confutueremus ius nat. & ciui. cum iure gen. & præcepta iuris nat. & ciui. efficeretur omnia de iure gen. quod nullibi (quod uiderim) cauetur in iure. quia
- 41 ¶ Tex. in .l. ius ciui. ff. de iust. & in. qui uelle uideā

TERTIA QVESTIO.

- tur q̄ ubicunq; ius ciuile addit uel detrahīt iuri nat. uel gen. Tunc ius na. uel gen. fiat ius ciuile, intelligitur quo ad additionem uel detractiōem tātum quia illud additum uel detractū nouam iuris ciuilis speciem efficit & non dispositio quæ antea erat, ita illum tex. declarat elegāter port. in .§. seruitus inst. de iu. perso. & sequitur Ios. in repet. l. admonendi nu. 184. ff. de iure iu. Et dicebat Ang. in cons. 271. Visis nu. 2. quod additio uel detractio alicuius qualitat̄s nouam speciem inducit, et Signoro. in cons. 291. q̄ si fiat additio uel detractio formæ antiquæ sit trāsitus ad nouum esse, qđ est intelligendū respectu ad ditionis uel detractiōis ut superius dixi. Præterea
- 42 ¶ non ualet consequentia, hoc humanæ gentes utuntur ergo inuentum est à iure gen. quoniā matrimoniū inuentū fuit iure nat. ut inst. de iu. nat. in prin. & tñ eo gentes utuntur, Vnde stant hæc simul, q̄ aliquid inuentum sit à iure natu. & hac ratione de iure nat. esse dicatur, & eo omnes gentes utantur, & eo respectu de iure gen. esse dicatur per not. per glos. à doc. approbatā in inst. de iure nat. in prin. in
- 43 uer. matrimoniū. Ad qđ facit quia ¶ eadē res diuersis respectibus bene potest diuerso iure censerī. l. miles. §. pro parte de leg. 2. Bal. in .l. filiū in 4. oppo. .C. fami. herci. Abb. in .c. cū in tua. ante fin. ext. de deci. Tiraq. de retrac. cōsang. §. i. glos. 13. nu. 23. Et licet aliquo respectu paupertas de iure gent. dici
- 44 possit. Attamen quia ¶ denominatio à prima causa nec nō à digniori et potētiori fieri debet .l. queritur

TERTIA QVESTIO. 30

de sta. homi. l.i. in prin. & ibi glos. & doct. ff. de
uer. oblig. cū concor. per Tiraq. de retrac. cōsang.
45. §. 30. glos. i. nu. 15. Et ius natu. est dignius iure
gen. ut in .c. quo iure in fin. 9. distin. & potentius,
cum latiores habeat habenas glos. in .c. in nouo 21.
dist. nec nō prima est causa introducendæ paupertatis
ut ex superioribus cōstat. Idcirco à iure naturali
denominationē capere debet. Quarto & ultimo nō
obst. arg. à partibus enumeratis, Quia probatū fuit
superius paupertatē à iure nat. fuisse inductā & ulte-
rius legimus iacob. 2. Deū ipsū pauperes in hoc
mūdo elegisse, & propterea nō exhonorādos esse,
quāobrem retorquēdo argumentū constat, q. nec à
gentibus nec à iure ciuili paupertas fuit inducta, et
ideo à iure nat. dicendum est ipsam traxisse originē
& ita in hac. q. subtiliter concludendū esse censeo.

QVARTA QVESTIO.

Summaria.

- 1 Paupertas quidatur odiosa et ppea reiiciatur testis pau.
- 2 Paupertas in pluribus casibus nocet.
- 3 Qui non habet in ære luit in corpus.
- 4 Paupertas q. sit fauorabilis & priuilegiata.
- 5 An secundū philos. sit melius esse pauperē q. diuitē.
- 7 Paupertas quomodo prodesse dicatur.
- 8 Iudex in dubio pronunciat pro paupere.
- 9 Et causa pauperum præponitur alijs. (ibi)
- 10 In dubio p. paup. fit interpretatio declarādo tñ ut
- 12 Viduæ et pupilli paupes, dñr miserabiles psonæ, licet
(alias secus)

Q V A R T A Q V E S T I O .

- 13 Iudex ad priuatam utilitatē fauore pauperū inquirendo procedit , licet alias secus.
- 14 Clericus ignarus peccat nisi paupertate excusetur.
- 15 In bñficialibus magis est odiosus illiteratus q̄ homicida
- 16 Illiteratus à sacris ordinibus repellitur .
- 17 Ignorantia scripturarum est ignorantia Christi .
- 18 Ex eausa paupertatis datur restitutio in integrum .
- 19 Dominus fundi qui debet reficere expensas pro melioramentis factis in fundo propter paupertatem excusatur. declarando tamen ut ibi .
- 20 Mater uidua non petens tutorem filio , neq; tutelā intra annum propter paupertatem excusatur, & ibi etiam cautela pro matre refertur .
- 21 Excusatur maritus qui propter inopiam non fecit sepeliri corpus Vxoris cum debitis solēnitatibus .
- 22 Paupertas excusat a protestatione .
- 23 Et ab in obseruantia promissionis iurate .
- 24 Litigans pauper nō tenetur iudici sportulas prestare .
- 25 Præscriptio cōtra paupē nō currit nisi spatio 40 .ā.
- 26 Pauperes à collectis et publicis muneribus excusantur .
- 27 Vouēs tenetur implere nisi paupertate impediatur .
- 28 Dies festiui obseruari debēt qđ fallit pp paupertatē .
- 29 Vsurarius pp paupertatē excusatur à restitutione .
- 30 Aliud pro alio inuito creditore solui potest fauore pauperum .
- 31 Paupertas fauorabilis est in causis ciuilibus secus in criminalibus .
- 32 Nemo ex delicto præmium consequi debet .
- 33 Omnis pœna corporalis est maior pecuniaria .

- 34 Causa ciuilis quomodo cognoscatur à criminali.
- 35 Pœna in dubio applicatur Fisco, et de iur. can. Iudi.
- 37 Paupertas est fauorabilis quando agitur de multa pecuniaria extraordinaria.
- 38 Paup factus diues nō tenetur ad luitiōē pœnæ remissæ
- 39 Pœna ordinaria non remittitur paupertate.
- 40 Differentia inter pœnam et multam remissiue.
- 41 Paupertas in honoribus acquirendis nō est fauorabilis.
- 42 In legato facto honoris causa presertur diues.
- 43 Ecclesiasticæ dignitates magis diuitibus q̃ pauperibus tribuuntur.
- 44 Testi diuiti pp honorē maior fides adhibetur q̃ paup̃i
- 45 Pauper adicendo testimonio non reijcitur.
- 46 Paupertas non est fauorabilis quando pp sua demerita quis fuit pauper effectus declarādo ut nu. 48.
- 47 Delinquens perdit beneficium sibi à legē concessum.
- 49 Alimenta præstanda sunt pauperibus etiam lapsis in paupertatem ex propria culpa.
- 50 Eleemosina omnibus petentibus est largienda.
- 51 Paupertas non est fauorabilis quando agitur de pœna corporali imponenda.
- 52 In seruis delinquentibus augetur pœna et in nobilioribus minoratur.
- 54 Innobili propter paupertatem ex auctoris sententia, non augetur pœna.
- 55 Afflictio afflictio addi non debet.
- 56 In legibus decisionibus et auctoritatibus de paupertate loquentibus quo ad eius fauorē lata fit interpretatio.
- 57 Paupertas licet in quibusdā noceat, nō in fit exten-

QVARTA QVESTIO.

sio ext. casus à iure expressos.

- 1 Quarto quero ¶ an paupertas fauorabilis sit, uel odiosa? Et q. sit odiosa, uidetur testari Plaut. in Rud. dicēs iobus modis qui pauperes sūt homines miseri uiuūt præsertim quibus nec quæstus est, nec artē didicere ullā. Hinc in iure paup debitor suspectus habetur .l. si creditores. ff. de pri. credi. Ouid. in elegi. curia pauperibus clausa est, dat cēsus honores inde grauis iudex inde seuerus æques Philelph. dec. i. saty. pri. uirtus sine pecunia nihil ualet Iuue. saty. 3. Nil habet infelix paupertas durius in se, q. q. ridiculos facit hoīes, sicut etiā refert Port. in .§. i. in glos. in uer. egentes inst. qui. ex cau. manu. nō licet. Et Hora. Carmi. 3. magnū inquit, pauperies opprobriū iubet, quid uis et facere et pati, Virtutisq. uia deserit arduæ, Dicebat itaq. Theogni. philos. q. obnubilatur perniciofa paupertate uirtutes, Et mens hominisq. corpus dedecore afficitur, negligitur pauper, colitur diues, Et paupertate astrictus neq. dicere neq. facere quicq. pōt, sed uincta ei lingua est, quandoquidē inquit Euripi. indanae, solent homines diuitum quidem sermones iudicare sapientes cum uero uir pauper bene dixerit, ridere, unde etiā in iure, ob ipsam paupertatē testes redduntur minus habiles .l. 3. ff. de testibus. licet omnino à testimonio non repellantur, ut deducit Aret. in cons. 13. uiso diligenter col. 10. uer. ad secundum de paupertate. Soci. reg. 289. pauper. las. in Auth. præterea col. fin. C. unde uir Et uxor Et Dec. in cōs. 163. in causa matrimoniali nu. 6. et Paris.

lib. 4. cons. 54. nu. 27. Et in hanc sententiā q̄ odio
 sa sit paupertas, pleriq; ex philos. iuere qui sum-
 mum bonū in diuitijs posuere, namq; Philemo. phi-
 los. dicebat quisquis in paupertate uiuit anguste ac
 tenuiter uiuere uult, inopia enim prompta est, in
 perpetrandis malis & uir inops solitarius est, Se-
 ne. in Her. nec sibi, inquit, felix pauper habetur,
 Sophocles, paupertatē nō paruā egritudinēse possi-
 dentibus esse, Alceus dirū, quiddam paupertatē esse
 & intollerabile malū. Euripi. in archelao, Pauper-
 tatem malū insensissimū, nullūq; inquit, extare pau-
 pertatis templū odiosissimæ deæ Quāobrem in hac
 sententia Theogni. dicebat oportere fugiēdo pauper-
 tatem uel in pontū præcipitē se dare uel ab excelsis
 rupibus cadere, cū semper solutio molestæ pauper-
 tatis sit querenda, Et ex nostris quoq; Bal. in .l. pa-
 ctum q̄ dotali, in fin. q. C. de colla. inquit q̄ fames
 à paupertate proueniēs est acutissimus ensis, Et ali-
 bi q̄ summa miseria est, esse mendicū, in .l. fi. in prin.
 2 C. qui bo. ced. poss. Nocet. n. paupertas † in ado-
 ptionibus faciēdis .l. nec permittitur. §. i. ff. de adop.
 in actione de dolo proponenda .l. non debet. ff. de do-
 lo. per quā ita notan. tradit archi. in .c. pauper col. i.
 11. q. 3. in accusationibus .l. alij. & .l. non nulli. ff. de
 accusa. in trāsactione alimentorū .l. cum hi. §. sed &
 personarū de trāsac. Infructuū sequestratione, ut in
 .l. fideiussor. §. fin. ff. qui sati. cog. in societate .l. socie-
 tatē. ff. pro socio declarādo ut per Parks. lib. i. cons.
 82. nu. 41. & seq. & in conseruatione honestatis

QVARTA QVESTIO.

- quæ ob diuitias conseruatur, & inopia perit .l. pie-
tas. C. de susp. tut. & in .§. sancimus in auth. de
testi. Gerar. in not. 82. quæ sunt nu. 4. & in plus
tribus alijs casibus relatis per Card. Alex. in .c. hac
autē scripsimus. 30. dist. & Curt. senio. in cons. 34.
tenor. nu. 12. & in cons. 51. super testamētis nu. 7.
- 3 Et demum ¶ necet pāupertas quia non habens in ære
luit in corpus .l. si id quod. de iurisd. om. iud. et .l.
fin ff. de in ius uo. Nisi modicum sit quod tenetur
præstare Bal. in .l. quicunq;. C. de ser. fug. Boer.
.q. 349. & primo nu. 7. & quælibet pœna corpo-
ralis quantūcunq; minima est maior pecuniaria .l.
in seruorum in fin. ff. de pœn. Bar. in .l. i. C. de sen.
- 4 quæ pro eo quod inter. prof. E conuerso ¶ quod
paupertas sit fauorabilis et priuilegijs decorata, tā
ex dictis Theologorū et Philosophorū q̄ ex nostrorū
doc. sententijs & iuris dispositione clare deducitur,
inquit, enim Diuus August. in lib. de uerbis Domini.
uis scire q̄ locuples sit paupertas? Cœlum emit, qui
lus ergo thesauris cōferri potest quod paupertati ui-
demus indulgiū ut per eam ad Cœli regnum perue-
nire ualeamus? Hunc legimus prouerb. 20. q̄ nemo
facere debet utolentiam pauperi neq; cōterere ege-
nū in porta, quia dominus iudicat causam eius, &
configit eos qui affluerunt animam eius & 21. qui
obturat aurem suam ne audiat clamorem pauperis
& ipse clamabit & nō exaudietur, et 27. quod qui
despicit pauperes exprobrat factori suo qui uult eis
subueniri. Nam habemus psalm. ix. factus est domi-
nus refugiū

nus refugium pauperi, & adiutor in oportunitati-
 bus, & in tribulatione, Et Psal. 10. in pauperes re-
 spiciūt oculi eius, & psalm. 71. liberabit pauperē à
 potēte & pauperē cui nō erat adiutor, & Ecclesia.
 21. deprecatio ex ore pauperis usq; ad aures altissimi
 perueniet & ipse dulcedinem dabit ei, & 18. et 27.
 memento paupertatis in tempore abundantiae, &
 necessitatem paupertatis in die diuitiarum. & Lu-
 ca. 1. exurientes impleuit bonis et c. & hinc etiā
 legitur proueb. 30. q. sapiens orans & paupertatis
 petens uirtutem dicebat mēdicitatē: & diuitias ne
 dederis mihi domine tribue tantum uictui meo nec-
 cessaria, ne forte satiatus alliciar ad negandum, &
 dicam quis est dominus? aut egestate cōpulsus furer,
 & perirem nomen domini Dei mei. In hanc ean-
 dem ¶ sententiam ex philos. iucereq; plures, nam
 dicebat Epictet. exanima te ipsum utrum malis di-
 tescere an beari, q. si diuitias uelis, rem neq; bo-
 nam scias, nec omnino in te sitam esse, si uero beari,
 id & bonum est, & penes te, opes. n. fortuna ad tē-
 pus dat cōmodato, beatitudo autem à nostra uolun-
 tate procedit, cum igitur in paupertate sis natus,
 quid studes ditescere & non potius in ea conditione
 manere, ac feliciter agere? Paupertas enim, inquit
 Antipha. est morum magistra, omnia dulcia red-
 dens: & teste Menan. in ciha. res est omniū malo-
 rum (si mala est) leuissima, quae, inquit Eurip.
 in poly. propter infortunia sortita est sapientiam,
 & Idē in danae q. homines reddit sapiētiores, quaeq;

Q V A R T A Q V E S T I O .

- inquit Antipha. misericordiā meretur, nec nō lau-
des, fauores, & priuilegia ut in simili dicebat Corn.
6 lib. 4. cons. 296. circa, in .i. col. Quamobrem †
concludendū est paupertatem fauorabilem esse ut in
.l. si procuratores. §. si ignorātes. ff. manda. & in
.l. sancimus cum glos. pen. C. de sacros. eccle. & ex
7 infra dicendis latius apparebit. Et ulterius † cum
glo. & doc. paupertatē prodesse clamāt, nil aliud q̄
paupertatem fauorabilem esse sentiunt glo. i. l. si quis
ad declinandam in uer. pauperior quam ita ibi de-
clarat Bar. nu. 5. C. de epi. & cler. glos. in .§. sed
nostra in uer. nullum & ibi not. Aret. & Port. inst.
de success. liber. & in .§. i. ubi pet. à bella pert. 10.
fab. Ang. & alij insti. qui. ex cau. manu. non licet.
glos. in .l. cum non facile. in uer. cautionē. ff. si cai
plusq̄ p legē sal. Imo. in .l. qui filiū. §. sabinus. ff. ad
8 trebell. ubi Paul. Castr. notan. inquit in fin. † q̄ pōt
iudex in dubio proferre sententiam pro paupere,
quia causa pauperum fauorabilis est, & causis diui-
9 tum præponenda glos. in .c. in primis. 2. q. i. & ibi
† Card. Alex. inquit q̄ ita seruatur in consistorijs
publicis, ut semper præponatur pro prima, com-
missio pauperis, ut etiam per Fely. in .c. i. nu. 6.
ext. de accu. & Soci. reg. 229. fallen. 24. alias qui
oppressis debitū fauorē denegāt, Christū ipsum ne-
gare uidētur .c. omnis. 7. q. i. Aflic. decis. 24. quidā
clericus nu. 5. scriptū est .n. tibi relictus est pauper
10 & orphani tu eris adiutor. psal. 9. Vnde † fauo-
re paupertatis introductum est q̄ in casu dubio pro

- paupertate ueluti pro causa pia interpretatio fiat. §. si quis in nomine ubi not. glos. in auct. de eccle. tit. .l. sunt personæ. de relig. et sumpti. fu. et .c. in his in prin. de priuileg. et qd not. las. in .l. fin. col. fi. .C. de edic. di. adria. et not. per doc. in .l.i. in ea .q. cui debeat legatū factū ecclesiæ nō expresso nomine cuius .C. de sacros. eccle. et facit qd legitur psalm. 81. iudicate egeno et pupillo eripite pauperē
- 11 et egenū de manu peccatorū libertate. Quod in t̄ intelligendū est dūmodo non fiat iniustitia fraus et notabile præiudiciū iuribus tertij. ar. l. nec auus .C. de eman. libe. l. 2. §. merito .ff. ne quid in lo. pub. l. impuberi. de admi. tut. et .l. cum filius. de mili. te. et facit bonus tex. in .l. fin. §. sed si quis .C. cōmunia de lega. scriptū est. n. nō misereberis pauperis in iudicio .c. ne amisso. 23. q. 4. et ita magnū iudica sicut et paruū et nō sit apud te acceptio personarū. c. nouit. ext. de iud. et in .c. fin. 3. q. 9. et per glo. in .c. nullus il. ij. 4. q. 4. Et sic causis fauorabilibus dicimur debitores eē, ne alijs in iustitia fiat .c. ex tenore. de fō. cōpe. et .c. nup de dona. int. ui. et uxo. et per Dec. in .c. cū oēs. in 2. lect. nu. 35. ext. de cōsti. Et in cons. 426. in duobus dubijs col. i. et cōs. 474.
- 12 uiso instru. col. i. Et hīc t̄ uidemus paupertatis fauore et pietate q. uiduæ et pupilli paupes dicūtur miserabiles psonæ ubi alias nisi paupes eēnt nō dicerētur, et fauorabiliter tractātur ubi alias nō ita cū eis ageretur Car. et Imo. in .c. significātibus de offi. deleg. Alex. in .l. i. col. 3. ff. so. mat. Dec. in .l. i. nu. 8. ff. de iurkd.

QVARTA QVESTIO.

- om. iud. et pro cōmuni. Fran. Rip. in .l.i. nu. 49.
 ff. solu. mat. et late per lo. de Neutz. in sīlua nuptia.
 13 lib. 6. nu. 35. Et hinc est ē t q̄ t q̄q̄ alias ad priuatā
 utilitatē per inquisitionē iudex procedere nō debeat
 .l. rescripto. §. fin. ff. de mu. & ho. Bar. in extra-
 uag. ad reprimen. in uers. inquisitio. quemadmo.
 in cri. lase ma. proce. in uisibus feud. fauore tñ pau-
 perū bene potest inquirēdo procedere. Bar. in .l. si
 14 uacātia. C. de bo. uacan. lib. 10. Et hinc est ē t q̄
 clericus qui defectum patitur scientiæ peccare dici-
 tur nisi, inopia excuset eū, Imo. in .c. cum in cūctis.
 de elect. in .c. i. ext. de sum. tri. & in .c. nisi, de
 renun. in fi. Abb. in .c. uenerabilis. in fin. uerbis.
 ext. de præben. & sequitur Dec. in .c. prudentiam.
 col. i. de offi. iud. deleg. ubi fortius inquit, q̄ in col-
 15 latione t̄ beneficiorum magis odiosus est illiteratus
 q̄ homicida, Inn. in .c. cum nostris de concess. præ-
 16 ben. Quia t̄ illiteratus repellitur à sacris ordini-
 bus .c. fi. de tempo. ordi. lib. 6. et in .c. præcipimus
 34. distin. Bal. in .l. at letæ. §. fin. ff. de excu. tuto.
 Dec. in .c. sciscitatus in glos. in uer. impedimento
 17 col. fin. de rescrip. Quia t̄ scriptum est, igno-
 rantia scripturarū est ignorantia Christi. c. si iusta.
 30. dist. Et idcirco ignorans ignorabitur. c. i. 25. q.
 6. et c. quia ea. 38. dist. glo. i. in .c. fi. ext. de con-
 sue. & bene refert fab. in prin. instit. Et hinc ē t̄
 18 uidemus t̄ ex causa paupertatis competere restitu-
 tionem in integrum ex generali illa clausula præto-
 ris, de qua in .l. i. ff. qui. ex cau. maio. ita enim post

glos. tenet Bar. in auth. ci qui .C. de tempo. Appel.
Bellem. conclu. 44. allegatio paupertatis in fi. &
Abb. in .c. ex ratione. ext. de Appell. ubi Dec. nu.
46. testatur hanc esse communem sententiā & idē
repetit in cons. 436. uisa instructione nu. 22.

- 19 Et hinc ¶ est etiam q̄ licet dominus fundi teneatur
restituere bonæ fidei possessori expensas factas in
fundo quas ipse quoq; dominus fecisset .l. in fundo.
in prin. ff. de rei uen. siue factæ fuerint gratia quæ
rendorū fructuum, ut in .l. fundus in prin. ff. fami.
herci. & in .l. fructus. ff. sol. mat. siue ad perpetuā
rei utilitatem, in casibus .l. si autem .§. fin. cum .l.
seq. ff. de rei uendi. Attamen fauore paupertatis, qñ
dominus esset adeo paup̄ ut si teneretur prædictas
expensas reficere, cogeretur medicare, uel necesse
haberet laribus sepulchrisq; suorū maiorū carere,
constitutum est licere & satis esse domino permittere
bonæ fidei possessorem capere ex his rebus quas pro
melioramētis apposuit eatenus quatenus pōt sine ma
gno fundi detrimento trāsportare propter quod quī
dem dominus à prædicta solutione & restitutione li
beretur ut est tex. not. d. l. in fundo, in uers. finge
pauperē, ubi ēt not. Bal. in 3. not. q̄ si uellet colonus
assportare melioramenta facta in fundo potest domi
nus cogere eum ut recipiat prætium & deserat me
lioramenta qđ sequitur las. in .l. 2. nu. 33. C. de iure
emph. & pro sing. Mars. not. 410. quidā nobilis.
- 20 Et hinc ¶ est etiam q̄ quamuis mater uidua uiginti
quinq; annis maior tutelam filiorū impuberū intra

QVARTA QVESTIO.

annū capere teneatur uel intra idem tempus eis tu-
torem petere. l. 2. §. fin. & l. 3. in prin. & l. 1. crea-
dendum. ff. qui pet. tut. alias mortuo filio in pupil-
ari etate successionem in eius bonis ammittit. l. 2. C.
si aduer. delict. §. pen. inst. ad sen. con. tertul. Ang.
in cons. 345. primo. Soci. iuni. lib. 3. cons. 28. de
cisio. nu. 10. & est communis sententia, ut testatur
Corn. in cons. 113. circa primū. col. pen. lib. 4. Et
licet Bar. in l. 2. §. confestim. ff. ad tertu. uoluerit
q. statim tutor peti debeat, magis tñ cōmunis est cō-
clusio q. satis sit intra annum petere, uel tutelā ac-
cipere, ut ultra predictos, testatur Alex. in l. si
decesserit ante fin. ff. qui satisd. Cogan. quod non
tantum in matre propter pietatem constitutū est l.
matris pietas. C. qui pe. tuto. Ang. cons. 118. super.
nu. 2. Verum est in quocunq; alio qui pupillo in pu-
pillari etate decedenti primum gradum in succes-
sione uellet obtinere. l. sciant. C. delegi. hære. Bar.
in cons. 210. an testamentum & Corn. in cons. 87.
lib. 4. Fauore tamen paupertatis quando filius esset
inops, multoq; ere alieno paterno grauatus, excu-
satur mater quæ distulit tutelam suscipere uel de tu-
tore providere ut est tex. not. in l. 2. §. quod si pa-
ter. uer. quod si penitus. ff. ad tertul. quem tex.
pro singul. ad hoc alleg. Roma. sing. 115. Secundo
quæro. Alci. lib. i. de uer. signi. car. 17. in paruis
impress. & Mars. not. 302. mater. post Alex. in
auth. cessante. C. delegi. hære. sicut excusatur etiā
is qui propter inopiam non potest tutelam admini-

strare quia oporteat eum tota die ad querendum
 victum sibi & familie sue laborare & insudare .l.
 paupertas et .l. post susceptam .s. fin. de excusa. tu.
 & in .s. sed & propter ubi est not. Ang. inst. eo. In
 dignum namq; uidetur ut alienis cogatur se negocijs
 immiscere qui suis super esse non potest .l. præsēs.
 .C. de serui & aqua. Cautela tamen est pro matre
 quod ipsa coram probis uiris protestetur & faciat
 scribi instrumentum publicum quod non petit tuto-
 rem dari filio nec tutelam suscipit, quia interest fi-
 lij sui ne eius facultates propalentur, secundum Sa-
 21 ly. in .l. 3. C. ad sen. cons. tertul. Et hinc est ¶ etiā
 q; maritus qui propter inopiam non fecit cadauer
 uxoris suae cum solitis ac debitis solennijs funerali-
 bus sepeliri, solet excusari, Petr. foller. in practi.
 erimi. in 2. par. secūdaē partis, sub rub. dentur ca-
 pitula q; suffocauit uxorem nu. 45. Quia maritus
 non tenetur ultra q̄ facere possit .l. maritum ff. so-
 lu. ma. & funeralia pro dignitate & facultatibus
 facienda sunt .l. in patrem ff. de relig. et sumpt. fu.
 22 Et propter ¶ paupertatem excusantur homines à
 protestatione, Bal. in .c. 3. ext. de rescrip. & Fely.
 23 in .c. si qui testium. col. fin. ext. de testi. Nec non ¶
 excusantur ab obseruantia promissionis etiam iurā-
 tae, Bal. in .c. querelam nu. 4. ext. de iureiuran.
 & in .c. i. de noua for. fideli. in uis. seu. & facit bo-
 nus tex. in .l. fin. ff. qui satisfac. cog. p quē ita tenet
 Rota decis. secūda ante fin. de arbi. in atiq. Quod ē
 mirabile et sumopere notandū quia est cōtra reg. tex.

QVARTA QVESTIO.

in .l.i. in prin. ff. de pac. in .l.i. de consti. pe. & in .l.i. .s. merito. ff. de po. in quibus habetur promissiones seruandas et fidem nullo modo frangendam esse. Præsertim quando interuenit iuramentū .l. qui iurasse in prin. ff. de iureiur. & .l. si quis maior. C. de trasac. etiam si talia iurata promissa hostibus facta fuissent .c. noli 23. q. i. Bal. in .l. dolum .s. i. ff. de dolo. Ver cell. in .l. ea est natura. nu. 22. de reg. iur. Amas nel. not. 66. incip. lex. Namq; periurus deū habet ultorem .l. 2. C. de rebus cre. fit infamis .d. l. si quis maior (quæ in quocunq; iurato contractu locū habere ex cōmuni sententia dixit Alex. in cōs. 85. nō puto. lib. i. ut refert Cassad. decis. 2. nu. 7. de iure lu.) & alias multas patitur pœnas relatas per afflic. in tract. de iure prothomi. §. 4. in .6. not. & per Gomes. in .§. si quis postulante nu. 27. & seq. inst. de actio. Quod intelligendum est dūmodo nō sit legitima causa legibus approbata, ut puta quia ueragat in dispendium salutis æternæ, ut in .c. si uero et in .c. cum contingat, extra de iure iur. Bal. in .c. ad nostram il. 3. eo. tit. uel ut quia sit illicitū, ut in auct. scanecas. post prin. uel contra bonos mores .c. non est obligatorium. de reg. iur. in 6. quia propter necessitatem uel difficultatē aliud facere oporteat, quoniā qui in his casibus iuramentū nō obseruant merent excusari. ut in .c. breui ext. de iure iur. per quem tex. ita dicit Afflic. decis. 323. Michael. nu. 3. & Socin. reg. 206. iuramentum. Et
24 ¶ hinc est etiam fauere paupertatis q. licet regula

Viter litigantes teneantur Iudicibus sportulas in suo
 rum laborum præmium præstare. §. si quis autem.
 in auct. de iudici. quod de iure ciui. indistincte; de
 iure cano. ita demum si Iudices non habent publicū
 honorarium, uel aliunde se alant, introductū est,
 ut in .c. charitatem. cum glos. 12. q. 2. & in .c. cum
 ab omni. ext. de uita et hone. cle. per quem tex. ita
 egregie distinguit. Corse. not. in uer. sportulæ. ex
 cusantur tamen pauperes qui propter inopiam eas
 soluere non possunt & eo casu Iudices gratis iudica
 re tenentur. §. sit tibi quoq; in auct. de mada. prin.
 glos. not. in .d.c. cum ab omni. (ubi Abb. nu. 9. de
 clarat, quæ nam sint huiusmodi sportulæ, ut etiam
 per Alcia. lib. 3. dispu. c. 12.) & in .c. statutum 19.
 insuper. in glos. fin. de rescrip. in 6. Fran. Rip. in
 l. si constante nu. 35. ff. solu. ma. Paris de sūdica.
 in uer. expensæ col. i. Maran. de ordi. iudi. 4. par.
 25 distin. 9. nu. 77. & 80. Et hinc est ¶ etiam q̄ in ca
 sibus in quibus præscriptio contra priuatas perso
 nas spacio decem uiginti uel triginta annorum ter
 minatur ut in .l. i. & per tot. ti. C. de præscrip. lon
 gi tempo. & in .l. sicut .C. de præscrip. 30. anho.
 contra pauperes tamen & miserabiles personas non
 terminatur nisi spacio quadraginta annorū quia cō
 tra eorū iura minori quadraginta annis spatio præ
 scribi non potest. Bal. in auth. quas actiones nu. 3.
 ubi etiā Ias. in .i. col. C. de sacros. eccle. Abba in .c.
 2. nu. 10. ext. de præscrip. Ias. in .§. ex maleficijs.
 Inst. de actio. refert Balb. trat. de prescrip. par.

QVARTA QVESTIO.

quintæ partis princi. nu. 5. Ad quod facit bonus tex. in. 5. pro temporalibus in auth. de eccle. titu. ubi in relictis ad pias causas nō præscribitur nisi spacio quadraginta annorum sed relictæ pauperibus dicuntur ad pias causas secundum cōmunem sententiā de qua per Dec. in cons. 120. Et pro tenui, nu. 4. Et infra. q. seq. latius dicemus merito et c.

- 26 Et hinc ¶ est etiam q. et si publica munera ad ciues cuiusq. Ciuitatis pertinere dicantur .l. i. 5. personalia .ff. de mune. Et ho. Et ad ipsa subeunda omnes teneantur .l. omnes. la. i. C. de anno. Et trib. lib. 10. possitq. uniuerſitas non habens bursā cōmunē imponere collectam .l. i. 5. si nemo. et ibi glos. ff. quod cuiusq. uniuer. no. spec. de exequu. senten. 5. sequitur uer. quid si uniuerſitas. Guid. Pap. q. 87. si uilla col. i. Pauperes tñ excusantur tam à publicis muneribus eatenus quatenus durat inopia .l. cura. 5. i. ff. de mu. Et ho. Bart. in .l. fin. C. de his qui nume. libe. lib. 10. Ioan. de pla. in. 5. sed et pp inst. de excu. tuto. ¶ Et à solutionibus collectarū glos. aprobata per Bar. in .l. omnes. la. i. C. de āno. lib. x. per q. ita tenet Bal. in auth. defuncto. C. ad tertul. in .l. acceptā. C. de usur. las. in .l. auus. nu. 10. ff. de pact. 10. an. et Ant. de bu. in. c. licet. ext. de cens. Fely. in. c. si qui testamentum col. fin. de testi. Dec. in. c. ex epistola nu. 215. de probatio. P. gerar. not. 75. paupes in prin. Et not. 100. necessitas nu. 14. ubi hoc limitat non procedere tēpore maximæ necessitatis publicæ post Bal. in. l. iubemus nulli. C. de sacros. eccles. (sed tu

Circa priora dicta uide Bar. in .l. 2. C. de apochis. lib. 10. & las. in .l. si se nō obtulit nu. 21. de re iudi.)

- 27 Et hinc est ¶ etiā quod & si quilibet sui iuris uouens teneatur præcise uotū implere .l. 2. ff. de pollici. qd scriptū est eccles. 5. siquid uouisti deo, ne moreris reddere, displicet .n. ei stulta & infidelis promissio, ideo quod cunq; uoueris redde. Et deuter. 23. cum uotū uoueris domino Deo tuo reddere ne tarderis, & Leuit. 27. Quod semel eggressū est de labijs tuis obseruabis & facies sicut promissisti dño Deo tuo, & propria uolūtate et ore tuo loquutus es. Et psal. 57. uouete & reddite dño Deo uestro oēs qui in circuitu eius affertis munera & psal. 65. tibi reddā uota mea quæ distinxerūt labia mea, Fauore tñ paup̄tis qñ propterea pauper uotū ut puta trās marinū ad implere nō posset ad aliā uoti speciem ipsi paupi cōmodiorē cōmutatio fiet, ut est tex. in .c. qd sup̄ his & in .c. ex multa .§. i. ext. de uoto et utrobq; not. Abb.
- 28 Et hinc. ¶ est et qd licet festiui dies sancte quidē celebrari debeāt, et ab oībus obseruari & custodiri nec manuale uel seruile opus liceat exercere .l. 2. et .3. & .l. oēs .C. de ferijs, et .l. 2. ff. si quis in ius uoca. et in .c. i. & fin. ext. de ferijs cum concor. per Boer. .q. 259. & uidetur nu. 8. Idq; prius lege diuina ueteris testamenti constitutū fuerat, ut per glos. in .c. qd in oībus .32. q. 7. et contra faciētes peccare dicantur, Bal. in .c. i. de tre. & pace. Capel. toles. q. 158. an exequutio in addi. Abb. in .c. fin. col. fin. de iudi. & Guid. Pap. q. 216. an. exequutio in fin.

QVARTA QVESTIO.

Bene tamen conceditur pauperi, ut in diebus festis
 et feriatis in honorem Dei pro suis maximis nec
 cessitatibus possit seruilibus operibus se immiscere.
 ut in .c. licet. ext. de ferijs, per quem tex. ita hoc
 not. Abb. ibi et fely. in .c. fina. nu. 7. de maio. et
 obe. et Paul. oria. in repet. l. i. in prin. nu. 23. ff. de
 offi. eius. Ad quod facit, quod legitur Ioan. 5. tolle
 grabatum tuum et c. Vbi apparet quod dominus Salu
 uator noster die festo curauit hominem et iussit eum
 tollere eadem die grabatum suum. Ad idem facit tex.
 in .c. peruenit. de consecra. dist. 3. ubi die dominico
 propter necessitatem lauari permittitur quia in ope
 ribus debilium uel miserabilium personarum propter
 misericordiam dierum distinctio non est facienda,
 ut in .c. nunquam. de consecra. dist. 5. et per glos. in .c.
 fin. ext. de ferijs. et in .c. utinam. 76. dist. et per las.
 in .l. diuus de ferijs, Dummodo huiusmodi perso
 ne diuina officia non dimittant, quibus necessario
 insistere debent, Ang. de claua. in summa. in uer.
 ferie. nu. 35. Quia scriptum est querite primo re
 gnum Dei et omnia adijcientur uobis. Math. 6. cap.

- 29 Et hinc est Tuidemus quod usurarius paupertatis prae
 textu quando non habet unde extortas usuras re
 stituat, solet excusari: ut in .c. cum tu. §. pen. ext.
 de usur. Ad quod facit glos. no. in .c. quia frustra
 in uer. restituerit de usur. quae inquit quod licet usura
 rius repetens ab alijs usuras non audiat nisi ip
 se prius extortas restituat per illum tex. quando tamen
 esset pauper, satis esset ipsi si cautionem de restituendo

dedisset, ar. not. in .c. odoardus ext. de solu. & in
 cap. olim, il 2. ubi Abbas de resti. spo. Et hinc
 30 est etiam q̄ quamuis ṽ regula iuris sit q̄ aliud pro
 alio inuito creditore solui non possit .l. 2. §. mutui da
 tio. ff. si cer. pet. & .l. promissor. la. i. §. si ff. de cō
 sti. pe. & not. in auth. offeratur. C. de litis conte. q̄a
 ex una obligatione alia oriri non debet .l. si senon
 obtulit. §. ait prātor. ff. de re iudi. siue loquamur
 de debitore generis. ut in .l. si quis argentum. §. simi
 liq; modo. C. de dona. & in .l. cum incertus. & in .l.
 legato generaliter. de leg. i. siue de debitore speciei
 ut .d. l. 2. & .d. l. promissor. siue de debitore quan
 titatis .l. eum a quo. C. de solu. Nihilominus quādo
 debitor esset pauper nec haberet id prācise qd sol
 uere teneretur, feceritq; omnem conatum suum ut
 haberet & solueret, & inuenire non potuit, isto ca
 su admittetur ut aliud pro alio inuito creditore sol
 uere possit. ut in auth. hoc nisi debitor. C. de solu.
 & in .§. quod autem. in auct. de fideius. ex causa
 enim difficultatis & necessitatis excusatur debitor,
 alteraturq; dispositio legis .l. celsus. §. i. ff. de arbi. l.
 omnes. C. de ferijs. l. i. ff. de offi. consu. c. 4. de reg.
 iu. in antiq. & not. in .l. quod te. ff. si cer. pet. &
 aliud pro alio solui permittitur etiā creditore inuito
 .l. qui autem. §. pe. de consti. pe. l. si quis argentū. §.
 donator. C. de dona. Bal. in .l. ordo. nu. 9. C. de exeq.
 rei iud. glo. & doc. cōmuniter. in .d. §. mutui datio.
 Multaq; alia ob necessitatem concedūtur quæ alias
 essent prohibita de quibus per Tiraq. de retrac. cō

Q V A R T A Q V E S T I O .

bagui. §. 26. glos. i. nu. 17. et seqq. Itaq; cōcludendū
est paupertatē ipsam fauorabilē esse, ac priuilegijs
decoratā, tū ex prædictis tum ex not. in .l. i. C. de
opc. libert. Et in .l. si quis à liberis. §. pen. ff. de libe.
agno. Et in .c. olim de resti. spo. et per Fely. in .c. si
gnificatibus col. i. de offi. deleg. tum et ex infra dicē
dis, et propterea non abrefuisse de ea ipsiusq; pri
uilegijs uerba facere, iuxt. not. in .l. legauit. de libe.
lega. Et per Bar. in .l. post contractū col. i. ff. de do
na. et Soci. in .l. qui usum fructū nu. 9. de uer. oblig.

- 31 Declarari † tñ debet ista cōclusio ut pcedat in causis
civilibus, in quibus paupertas priuilegijs et specialibus
potitur. in criminalibus aut nō excusatur malefactor
paupertate, nisi in casibus a iure expressis. ut in
.l. palam. §. nō est ignoscendū. ff. de ri. nup. per quē
tex. ita dicit glos. in .c. significasti. ext. de diuor. Et
in .c. quoniā. de simo. Arch. in .c. i. pillū tex. loquen
tē de crimine simoniæ. prima. q. i. Bal. in .l. acceptā. q.
32 23. C. de usur. Neq; .n. † debet quisq; ex delicto præ
miū sperare uel consequi. l. siue hæreditaria. de nego.
ge. Et .l. si ab hostibus. §. i. ff. solu. ma. Nec ex pro
prio dolo iuuari. l. sedet si. §. plane. in fi. ff. ad exi
ben. et in .c. 2. ext. de dolo. et in .c. registristi. in fin.
testa. Ne fraudibus et malitijs aperiatur uia. ut .l. in
fūdo. ff. de rei uēdi. glo. in .l. fin. §. si. ff. quæ in frau
cre. Ant Capit. decis. 176. in causa dñi Domitij ny.
33. Cū pro uiribus eis obuiare debeamus. ut in .c. se
des apostolica. de rescrip. Et ad notat Mars. in not.
177. malitijs. Et hinc dicebat elegāter glos. in .c. i.

- §. qui uero, in uer. uerberibus. per illū tex. de pace tenen. in usibus feud. q̄ propter inopiā nemo libera tur à pœna, quinimo aggrauatur ex quo cōmutatio fit in corpus .l. fi. §. fi. C. de sepul. uiro. l. si quis id qđ ubi doc. not. de iurisd. om. iud. & in .c. i. 15. q. 6. & in .c. odoardus. ext. de solu. & per Abb. in .c. olim.
- 33 il. 2. ext. de resti. spo. Et Quelibet ṽ pœna corpo ralis quantūcūq; minima est grauior quacūq; pecu niaria .l. in seruorum in fi. ff. de pœn. glo. in .l. hē opere. in fi. de ope. liber. 1as. in auth. ad hēc in fi. .C. de iudi. Bar. uerō in .l. iussissime. nu. 5. de edi. edic. Ant. capi. decis. 5. in causa uniuerſitatis nu. 5. limi tando tñ ut per Bar. in .l. i. ad fin. ff. de pœnis. & in
- 34 .l. læuia. in ulti. col. ff. de accusa. Dicimur ṽ autē esse in causis ciuilibus qñ pœna in eo actu contrasaciēti apposta applicatur alteri obseruāti. quod est quādo ad priuatum cōmodum principaliter agitur, in cri minalibus uero dicimur esse, cum principaliter ex delicto agitur ad publicum commodum, quo casu pœna applicatur Fisco. ita declarat glos. cōmuniter appbata. in .l. 3. ff. de sepul. uiro. Bar. in .l. 3. de ter. moto. in .l. licitatio. §. quod illicite. de publica. & in .l. si qua per calūniam .C. de epi. & cler. Alex. in .l. uiro. ff. solu. mat. 1as. & Mod. in insti. de actio. in prin. Glo. in .c. ex parte .4. ext. de testi. cano. communiter in rub. ext. de iudi. Corn. lib. 3. cons. 19. uidetur. col. 2 Rota decis. 19. de iudi. in antiq. et pro cōmuni Maran. de ordi. iudi. 4. par. in prima
- 35 distin. in prin. Cum autem ṽ essemus in casu in quo

Q V A R T A Q V E S T I O .

- non esset adiectum cuiusmodi poena esset applicanda
tunc Fisco in dubio applicari deberet. Spe. in ti. de
accu. §. i. uers. sed quid si primo. Bar. in .d. l. 3. de
ter. mo. mod. Perus. in .d. l. uiro. & Gomes. in in-
sti. de actio in prin. nu. 20. Quod sane debet intel-
ligi quando poena ex delicto debetur .l. multa. C.
de modo multa. nam si ex contractu esset prestan-
da, applicaretur parti aduersae obseruanti ut in .l.
siquis maior. ubi not. Bal. C. de transac. Idem si ex
ultima uoluntate. Bar. in .l. uxori. §. haeres. de leg.
36 3. & in .l. paterfa. in fi. de here. insti. Caterum ¶
de iure cano. poena in dubio applicabitur Iudici, qui
in pauperes & pios usus eam conuertere debet. c. cu
sit. in fi. ext. de iudeis. Abb. in .c. licet. circa fi.
ext. de poenis. Dec. in auth. siqua mulier. nu. 14.
C. de secun. nup. & in rub. ext. de iudi. in. 2. lect.
in fi. Corn. lib. 19. uidetur prima fronte. col. pe.
Dida. (qui plures ad id quotas allegat) lib. 2. uaria-
ru resolu. c. 9. uers. quartum nu. 9.
- 37 Secundo ¶ declaratur praedicta conclusio ut procedat
quando agitur de aliqua multa pecuniaria extraor-
dinaria a Iudice imponenda, quoniam tunc paupe-
tas fauorabilis est, & fas est Iudici ex causa pauper-
tatis huiusmodi multam minuere, uel totaliter re-
mittere, ut in .l. illicitas. §. fi. ubi etiam not. Bar.
de offi. praesi. But. in .l. fi. C. de modo multa. Ias.
in .l. siquis id quod. de iuris. om. Iud. Et Boer. q.
349. & primo. nu. 3. quare dicebat Bar. in l.
uni. in fi. prin. quem sequitur Ias. ff. siquis lus di-
non obtem.

non obtem. q. potest iudex ex officio mulctā ibi im-
positā ex causa paupertatis minorare, cum sit ex-
traordinaria & ratione inobediētiæ imposita. ar.d.
.l. illicitas. §. fi. & .l. eos. C. de modo mulctā. Solēt
.n. quandoq; ipsi quoq; legislatores ob paupertatē
minores pœnas imponere, ut in .§. pœna aut insti.
de iniur. et in .§. conceptum. uers. pœna cum glos.
38 insti. de oblig. quæ ex delic. Et quāuis † pauper cui
propter inopiam à lege uel à iudice facta fuit ea mi-
noratio, uel remissio, tractu tēporis ad pinguiorē
fortunam peruenerit, nō tenetur propterea mulctā
remissam, in totum uel in partē lucre secundū glo.
& Bal. in .d. l. illicitas. Guil. et Bal. in .l. fi. de iniur.
uoc. Roma. sing. 24. quod non ualens. & Boer. d.
.q. 349. nu. 4. quia quod semel placuit, postea di-
splicere non debet. c. quod semel. reg. iu. in .6. Ne-
mo .n. contra se ipsum meret audiri .l. quod genera-
liter. C. de non nu. pe. l. sicut. C. de actio. & obli. et
.l. ubi repugnātia. de reg. iu. et per Mars. not. 161.
emologatio. Et argumentū à causa cessante locum
non habet ubi actus est cōsumatus. Bar. in .l. fi. §.
fi. in fi. ff. de dona. Alcia. lib. i. de uer. signi. quād
secus dicēdum sit in eo cui per beneficium cessionis
bonorum fuit indultum. ut in .l. ubi. C. de iure dot.
& in .l. qui bonis. ff. de cess. bono. & in .§. fi. inst.
39 de actio. Ceterum si pœna pecuniaria † esset ordi-
naria inops prætenu paupertatis non excusabitur,
sed augebitur pœna, et cōmutatio fiet ei à iudice in
corporali. l. i. in fi. ff. de pœn. l. fin. ff. de in ius uo.

QVARTA QVESTIO.

- glo. in .c.i. in fi. prin. in uer. uerberibus. de pace tenen. in uel. feu. Bar. in .d.l. illicitas. in fi. las. in .d.l. si quis id quod. nu. 28. Et ita procedunt ea quæ superius in hac eadem .q. nu. 3. fuerūt adducta. Dis-
- 40 ferentiam ¶ aut inter pœnam et multā, ponit tex. in .l. aliud. §. i. ff. de uer. signi. Bar. in .l. iudex postea q̄ ubi clarius Alex. Et Mod. ff. de re iudi. glo. Et Bal. in .l. certa ratione. C. qñ prouo. non est nec cess. Paul. Cast. in .l. ij. §. his datur. nu. 4. ff. de iudi. Et quæ nam ordinaria pœna dicatur. Bar. in .l. si quis una ff. de priua. delic. et in .l. hodie. ff. de pœn. Boer.
- 41 .q. 254. Et præsupono. nu. 6 ¶ Limitatur aut ¶ su præfirmata cōclusio ut nō procedat qñ tractamus de honoribus dignitatibusq; adipiscēdis, quoniā tūc diuites ceteris paribus præferūtur pauperibus et diuitiæ paup̄tati, ut in .l. honores. in prin. ff. de decu. et in .l. ad subeūda. C. eo. lib. 10. p̄ quē tex. ita dicit Bar. in .d. l. illicitas. in fi. et Car. Alex. in .c. hæc scripsimus 30. disti. et ē glo. nota. in .c. nullus. il. 2. 4. q. 4. et p̄ Socin. in .l. i. nu. 60. ff. so. ma. Et hoc respectu diues dicitur honesti loci, Paup̄, mediocris, cuius .l. i. cum glo. C. de deserto. lib. 10. Itē diues preciosioribus cibis frui paup̄ uilioribus. c. nō cogātur. 41. distin. Boer.
- 42 trac. de auto. magni cōci. nu. 30. Et hinc est ¶ q̄ si legatū uel donatio fieret honoris gratia diues ueluti dignior præferretur pauperi ut in .l. si seruus plurimū. §. fin. de leg. i. per quē tex. ita dicit Io. Fab. in instr. Quibus ex cau. manu. non licet in prin. Sed si fieret pietatis intuitu potior esset conditio paup̄e

- ris, ut in .l. si quis ad declinandam .s. pe. C. de epi.
 43 & cle. Et hinc est ¶ etiā q̄ ideo ecclesiasticæ dignita
 tes potius diuitibus q̄ pauperibus tribuuntur quia ob
 paupertatē uilescere dicuntur. ut in cle. pleriq̄. de
 electio. clericis .n. mēdicare nō licet. Abb. in .c. ad
 supplicationē. de renūcia. Et Pauperes non debēt di
 gnitates habere dixit Oldra. in .l. rescripto. §. i. de
 mune. et ho. quinimo dicebat Corn. lib. 2. cōs. 224.
 nō sequendo. col. 3. q̄ interē reipub. regi per dignio
 res & ditiores, & non per pauperes, ut in auc. de
 defens. ciuit. in prin. et in auct. ut omnes obedi. iudi.
 in prin. & diuitiæ instrumētali ter ad felicitatē uitæ
 actiue in operationibus exterioribus consistentis co
 adiuuare dicuntur. secundū philos. x. Ethic. & refert
 S. Tho. secunda secundæ. q. 186. arti. 3. Et ita pro
 cedant partim ea quæ supra pro prima sentētia di
 ximus, cum præsertim de testibus loquuti fuimus.
 44 nu. 5. Quoniam ¶ ea ratione in dicēdo testimonio
 Viri diuites pauperibus præferuntur & ceteris pa
 ribus, diuitibus maior fides adhibetur. Soci. reg.
 288. in 3. limita. quia tunc de honore agimus, cum
 is honoratior sit cui magis fides adhibetur. Et cu
 ius dicitur præualere testimoniū. ar. l. testium. C. de
 testi. & .s. hinc nobis. in auct. de hære. & falci.
 & in .s. sancimus. cum glos. in auct. de testi. & in
 .s. fin. insti. de suspect. tutor. Quamobrem di
 cebat Menand. Philosoph. in Georg. Pauper si
 iustam causam dixerit, aliquid accipiendi gratia
 dumtaxat dixisse existimatur non pro ueritate.

QVART A QVESTIO.

Ideoque hanc causam arbitrio Iudicis reponit tex. in .l.3. ff. de testi. nam si pauper est persona honesta, eius fides paupertate non minuitur Alex. in cons. 65. nu. 2. lib. 1. & in cons. 237. col. 1. lib. 6. quia potius religio quam paupertas attenditur in teste paupere .c. fin. 16. q. 1. glos. in .c. quiescamus. 42. distin. & in .l. nec ei in si ff. de adoptio. Et magis authoritas & dignitas quam numerus, & alie quedam qualitates attenduntur in testibus. ut in .c. super hoc. cum glo. fi. ext. de renuncia. & in .c. in nostra. de testa. & ita tenent doc. in .l. si constante. ubi in specie Fran. Rip. nu. 34. ff. so. ma. Abb. & Fely. in .c. si quis testium. ext. de testi. Quae quidem omnia depositionis tempore considerantur .l. 3. §. duae. de Carb. edic. Bar. in .l. 1. §. si seruus ff. de questio. in .l. ad testium §. conditionem. ff. de testam. Aret. in .c. post cessio nem. ext. de testa. Abb. in .c. literis ext. eod. et Dec. in cons. 163. in causa matrimoniali, nu. 11. Præterea

45 ¶ pauper à dicendo testimonio non repellitur. glos. in .d. c. si qui testiū. ubi Fely. not. & in .c. si testes. §. Item testium. in glo. in uer. locuples. 4. q. 3. & not. flor. in .d. l. 3. ff. de testi. & supra diximus, quoniam paupertas non est de genere malorum .c. illa. in fin. 45. q. 1. Fran. Aret. in cons. 13. col. 10. uers. express dictis. & Cassad. decs. 11. de rescrip. nu. 2.

46 Secundo ¶ limitatur prædicta regula ut non procedat quando aliquis ob demerita sua factus est pauper, ut est casus not. in .l. pe. ff. de iu. do. quem tex. singularem ad hoc dicit Pau. Cast. in .l. etiam. §. si. ff.

so. ma. post. Bal. in .c. quæ in ecclesiarū. nu. 18. de consti. & facit bonus tex. in .l. fin. §. si. ff. quæ in frau. cre. et in .d. l. etiam. §. licet. et glos. in .§. agnoscant in auct. de fideiuss. & in .c. non satis. in uers. debitum. S6. distin. & quod not. Alex. in .l. nō tantum. in prin. col. pen. & ibi las. in fi. de re iudi. et Amanuel. not. 215. nota quod debitor. & ita tenet las. in auth. res quæ. nu. 22. C. cōmunia deleg. Fely. & Mod. in .d. c. quæ in ecclesiarū. cum concor. per Tiraq. in repet. l. si unq̃. in uer. bona. nu. 5. C. de re uo. do. Et ratio est ¶ in prōptu quia delinquēs perdere debet beneficium sibi à lege concessum .l. si ex parte. §. quamq̃. ff. quod cum eo. & .l. relegatorum in fi. de interdic. nec ex dolo suo cōmodum aliquod sentire .l. itaq; ff. de furt. glo. in .l. siue. de nego. ge. & in .c. officij. ext. de testa. & in .c. tuas. de usur. et per Bal. in .l. si tibi. in not. casu. C. de dona. an. nup. & Fely. in .c. in nostra. 37. corrolla. in fi. ext. de rescrip. & Fran. Rip. de peste. rub. de priuileg. cōtrac. causa pestis. col. fi. nu. 203. Quinimo dignū est q̃ male meriti egestate laborent .l. bona fides. ff. de positi. l. quisquis. ad .l. lul. maie. & per Fran. 48 Rip. in .l. i. col. pe. ff. si cer. pe. Quæ omnia ¶ intelligi sane debent quando demerita illa fuerunt ad casum paupertatis ordinata & præmeditata nam alias nō ita essent consideranda ar. l. 2. §. si nō propter. et ibi Bar. ff. si quis cautio. glos. & ibi domini. in .c. statutum. §. cum uero. de rescrip. in 6. Fely. in .c. si qui testium. in fi. de testi. Alex. in .l. quāuis. col. 2

Q V A R T A Q V E S T I O .

.ff. sol. ma. et p Corn. lib. i. cōs. 108. uidetur. col. pē.
 Nā inquit Appollodo: philos. ad Lycū, Paupertas se
 eūdū naturā nō ē turpis, illa uero quæ propter turpē
 causā accidit, infamiā inurit, ideog; ex ppria culpa
 paup iuuari nō meret ar. l. 2. et 3. C. si minor se maio.
 dixit. et .c. cū olim. in fi. de offi. dele. et .c. sedes. de re
 scrip. et .c. 2. in fi. de cognat. spiri. et .c. ad nostrā. de
 ēpt. et uēd. et qđ not. Alex in .l. marcellus. §. res quæ
 col. i. ff. ad trebell. Hinc legitur apud Ant. Panor. in
 eius appophtegmatīs, qđ cū eques quidā ingēs patri-
 moniū per luxū ac libidinē absorbuisset, atq; insuper
 magnā æris alieni uim contraxisset quibuscūq; pro eo
 apud Alphōs. Aragoniæ regē intercedētib; ne saltē
 quæ debebat, corpore luere cogeretur, utq; ei subueni-
 ret, Rex ipse respōdit, si tantū pecuniæ uel in sui re-
 gis obsequiū, uel patriæ cōmodis, uel ppriis suble-
 uandis īpedisset, audirē utiq; nūc quoniā tātas opes,
 corpori īpedit, par est ut corpore luat. ut bene refert

- 49 Dyda. lib. uia. resolu. 2. c. 16. nu. 5. Sublimitatur tñ †
 ista limitatio ut nō procedat quo ad alimēta paupib; in
 paupertatē culpa ppria lapsis præstanda, qñquidē
 isto casu quocūq; paupertas euenit, huiuscemī paupi-
 bus, ne fame pereāt, subuenire debemus .c. nō satīe
 in fi. et .c. pasce. 86 distin. per quæ quidē iura ita
 dicit glo. in .c. sacrorū. 12. q. 2. et clarius glo. fi. in
 .c. pastoralis. §. uerū. ubi Dec. nu. 19. testatur cam
 in hoc esse cōmuniter receptā. ext. de appella. Et
 50 hinc est † qđ eleemosina pro corporis nutrimentō om-
 nib; petētib; est largiēda, non habito, aliquo pa-

ēto discrimine an bonus an merens nec ne petitor
 sit, dūmodo necesse habeat .c. q̄ pto. ubi ēt not. glo.
 prima. q. 2. Et in .c. quiescamus. ubi latius glo. 42.
 distin. Et per glo. in .c. quoniā. 11. q. 3. crudelius est
 enim fame q̄ bello, uel peste perire, inquit Dec. in
 cons. 555. licet. nu. 12. Tercio limitatur †suprafir
 mata conclusio, ut non procedat qñ ageretur de ali
 qua pœna corporali imponenda, quia tunc non saue
 remus paup̄tati sed ob paupertatē augeremus pœnā,
 ut expressim dixit Bar. in .d. l. illicitas. in fi. de offi.
 prest. p̄tex. in .l. pedius. de incen. rui. Et nau. Et in
 .l. nemo. in fi. C. de sūma tri. in quibus iuribus impo
 nitur pœna secūdū qualitātē et cōditionē personarū et
 uilioribus augētur pœnæ, quæ diminuūtur maiori
 bus. Et hac de causa, Mala, et molesta, et fugienda
 paup̄tas dici pōt. nā inqt Timocle. philo. q̄ ipsa mul
 tos sepe cogit ut quædā se indigna præter naturā cō
 mittāt. Et hāc eādē limita. et theoricā post Dy. et Ol
 dra. tenet Bar. in .l. quædā. ff. de pœn. Et hīc uidemus
 52 q̄ in feruis †delinquentibus sēper aggrauātur pœnæ .l.
 .1. §. fi. et .l. q̄cūq̄. ff. ad .l. Cor. de fal. et in .§. itē lex
 cornelia d̄ falsis iſtrumētis. iſti. d̄ publi. iud. Afflic. dec.
 21. dubitabatur. nu. 8. et i alijs uilioribus psonis, Grā.
 53 i not. casu dec. 22. de præsenti. p to. Et i alijs †nobilio
 ribus minorātur. glo. in .c. fi. in uer. nobilitati. ext. de
 pœnis. Luc. de pēna. in .l. 2. C. d̄ deserto. lib. 12. Tho.
 Grā. decis. 23. dum fuisset. nu. 9. Hinc Cic. lib. re
 thor. 2. dū docet de deprecatione, inquit, et hāc igno
 scēdi ratio quæreretur ex hīs locis si plura aut maiora

Q V A R T A Q V E S T I O .

officia q̄ maleficia uidebūtur constare, siqua uirtus, aut nobilitas erit in eo qui supplicabit, Et dicebat Idem Luc. in .l. mulieres in .2. priuilegio. C. de digni. lib. 12. q̄ in p̄cns corporalibus mitius puniēdi sunt nobiles q̄ populares, ut in .l. eiusdem .§. pen. ff. de adulte. & in .l. aut damnum .§. in ministerium. cū glo. ff. de p̄cns. Idem Gram. dec. 32. nobilis Cēsar col. i. ubi etiam inquit q̄ nulla p̄na ignominiosa imponitur nobili, ut cōsultuit Raph. Fulg. in cons. 167. supposito statuto. col. 3. quod refert Afflic. in cōsti. illa regni. quicunq; toxicum &c.

- 54 Sed ego ꝑ puto animaduertendū esse, quia p̄dicta decs. nō probāt nec inferunt ad limitationem Bar. nisi eatenus quatenus pauper esset ex genere suo popularis & uilks, quia propter paupertatem solam nemo efficitur uilior, dummodo sit bonis & probatis moribus decoratus .l. humilem. et ibi Bal. in uer. nota q̄ pauper. C. de ince. nup. glo. in .c. legimus. in uer. paupertati. 93. distin. Alex. in cons. 209. nu. 3. lib. 6. & Dec. in .l. si quis id quod. nu. 25. de iurisd. om. iud. Paupertas .n. non redarguit in homine uitium, dicit Aret. in .§. si. per illum tex. insti. de suspec. tuto. at paupertas iuncta cum delicto bene debet puniri, secundū Bal. in .l. si. §. at si p̄fata tam. nu. 3. in fi. C. de iu. deli. Quamobrem in paupere nobili non credo q̄ ratione paupertatis p̄na corporalis sit augenda. Cum afflictio ꝑ afflictio addi non debeat .l. diuus. de offi. p̄st. et in .c. ad audiē. tiam. ext. de cleri. non res. Et ob paupertatē q̄nq;
- 55

pœna minorari soleant .s. pœna. insti. de iniur. cum
concor. Ad quod quidem facit quod de Demostene
ad Alexandrū dicitur Nō habes , inquit , Rex uel
fortunatus maius q̄ ut possis , uel natura tua melius
q̄ ut uelis seruare plurimos , nulla enim de uirtu-
tibus generosior misericordia uel admirabilior cle-
mentia , nec per aliud deo propior accedere potes
q̄ ut salutem conferas hominibus uel dando si ege-
rint , uel parcendo si deliquerint , uel indulgendo si
supplicauerint , ut refert Cassane. tract. gloriæ mū-
di. in .5. par. in .6. consideratione. circa fi. et post
56 modū Gram. d. dec. 23. nu. 16. Vtilitas aut̄ huius
.q. est maxima , quia concludendo paupertatē fauo-
rabilem esse , in omnibus legibus , decisionibus , ca-
sibus , et autoritatibus circa pertinentia ad fauores
pauperum loquentibus ampla et benignior erit in-
terpretatio facienda , quia in toto iure fauores con-
uenit ampliari .c. odia. de reg. iur. in .6. et .c. licet
in .2. respon. de priuileg. lib. 6. et per Mars. nota.
57 294. et 453. utrumq; incipi. odia. Et hinc † not-
dicebat Cassa. decis. 11. nu. 3. de rescrip. q̄ licet pau-
pertas in quibusdam casibus in iure noceat attamē
extra eos casus a iure expressos non est extensio fa-
cienda , cum alias lex fidem personarum magis q̄ sa-
cultates inspiciat. ut in .5. fi. inst. de suspes. tuto. et
in .c. fin. 16. q. i. et odia sint regulariter restringen-
da .d. c. odia. et .l. cum quidam. de lib. et po. cum
simi.

Summaria.

- 1 **V**eritas hinc inde exagitata magis elucescit & mater iustitiæ dicitur.
- 2 Donatio facta p̃ijs locis usq; ad quingentos aureos, ex imperiali dispositione absq; insinuatione ualet.
- 3 Intell. l. illud. C. de sacros. eccles. & nu. 46.
- 4 Propter quod unum quodq; tale, et illud magis.
- 5 Dotis causa ob paupertatem dicitur pia.
- 6 Cōis intell. l. cum is. §. si in ea. de condi. inde.
- 7 Causa pia tripliciter considerari potest.
- 8 Vltima uoluntas quomodo pia causa dicatur.
- 9 Dotis causa quō dicatur pia et de intelle. l. i. ff. so. ma.
- 11 Pia causa ē quæ fauorē aīæ disponētis cōcern. et nu. 19
- 12 Relictū in redēption. capti. et alimenta paupū dicitur
- 13 Dictio, Alias, est repetitiua similium. (pū.
- 14 Duo iura præpōderant uni. et id quō procedat.
- 16 Equiperatorū eadem est dispo. & nu. 50.
- 17 Egp̃atio ē diuersorū et dicitur qñ uirt. unius cōmu. alt.
- 20 Causa paup̃tatis dicitur pia qñ agitur de fauore pau-
- 21 Inducta ad unū finē, nō debēt operari cōtrariū. (pū.
- 22 Argumentum ualet a deriuatione uocabuli.
- 23 Pium est quod ab animi pietate descendit.
- 24 Iura adaptantur ad quæ frequentius accidunt.
- 25 Causa pia solū corā ecclesiastico iudice cognoscitur. et quō hoc intelligatur & procedat. nu. 30.
- 26 Spiritualia a solo ecclesiastico iudice diffiniūtur.
- 27 Causa pauperū corā iudice layco et ecclesiastico tru-

tinari pōt. Idē de causa pia dicendū est declarādo ut

- 29 Causa funeris corā prætore uētilatur. (nu. 30.
- 31 Iudex secularis in pijs causis ius cano seruare tenetur.
- 32 Falcidia an de relictis pauperibus detrahatur.
- 34 Arg. a falcidia ad trebellianicā et econtra ualet.
- 35 Intell. l. si quis ad declinandā in prin. C. de epi. et cle.
- 36 Argumē. a uerbis narratiuis facti nō licet assumere.
- 37 Intell. c. 1. de testa. lib. 6.
- 38 Arg. a cōtrario sēsū ē tacitū. et nūq̄ sumitur ad corre
ctionē legū, qñ cōstitutio ī sēsū directō pōt aliqd opā.
- 41 Causa pauperum dicitur miserabiliū personarum.
Causa miserabilium personarum dicitur pia.
- 42 Arg. pe loco ad personam ualet et econtra.
- 43 Argumentū de loco ad rem & econtra ualet.
- 44 Hospitale pauperū dicitur pius locus. & piæ causæ
priuilegijs gaudet.
- 45 Maior est causa q̄ causatum.
- 47 Denominatio fit a potentiori.
- 48 Alimentorū causa ob paupertatē fauorabilis est.
- 51 Paupertas est pia causa et gaudet priuilegijs causæ piæ.

Quinto quæro An causa paupertatis dicatur pia?

- 1 Et ut ueritas hinc inde t̄ exagitata magis elucescat.
iuxta not. in .c. graue. 35. q. si. & per glō. in .c. cū
lo. heremita. de si. instru. & per las. in rub. de uer.
oblig. in .5. col. & in .l. 2. C. de edend. & Curt
denior. in cons. 11. statuto parmensi in principio
cum mater dicatur iustitiæ secundum Bal. in lege:
libertini. ff. de sta. ho. & Corn. libro secundo

QVINTA QVESTIO.

cons. 239. uidetur. col. pe. in huius .q. progressu
arguam ad partes, demum pro ueritate concludā.

- 2 Primo igitur arguo pro parte affirmatiua † & q
Paupertas sit pia causa, probatur in .l. illud. C. de
sacros. eccle. ubi refert Imper. q. antiquitus dubita
tū fuerat, an donationes super pijs causis factæ usq;
ad quingētos aureos absq; insinuatione ualerent? et
respōdet constituēdo ualere donationes in quibuscūq;
rebus factas usq; ad præfatam quantitatem, uel in
sacrosanctā Ecclesiam, in xenodochiū, orphanotro
phium, uel in pāuperes, uel in alios ibi enumera
tos casus, absq; actorū confectiōe, in cæteris uero
nulli datur licentia, quacūq; alia causa, quasi pie
tatis iure subnixa ut ueterum scita ualeat permuta
re, ex quibus quidē colligitur causā pauperū inter
alias pias causas claudi, eademq; decisiōe, eodēq;
iure terminari, & consequēter ab ipso legislatore
pro causa pia reputari. cum præsertim de pijs cau
sis proposuerit quæstionē, et in decisiōe plures cau
sas pias enumerando, de causis quoq; pauperū fece
rit mentionē. Et ita istū tex. ad hoc inducit Roma.
in repe. auth. similiter. col. i. C. ad .l. falci.

- 3 Huic fundamento † disputandi gratia respondetur q
in .d. l. illud. Impera. nō intellexit solū loqui de pijs
causis, licet circa pias causas tantū proposuerit quæ
stionem, qđ probatur per uer. adiecta ibi, uel in
quācūq; ciuitatem et c. ex quibus apparet disposi
tionē illius tex. emanasse non solū fauore piæ causæ
uerū etiam pauperū, & ciuitatis, & similiū fauo

rabiliū et sic non infertur propterea q̄ paupertas sit pia causa, quia si hoc esset, Ciuitas quoq̄, quia ibi enumeratur, pia causa diceretur. ut plura determinabilia pariformiter determinarētur. ar. l. iam hoc iure. ff. de uulg. l. quamuis. C. de impub. cū concor. per Dec. in. l. in testō. la. i. in 3. not. C. de mili. te.

- 4 Secundo ¶ pro parte Affirmatiua facit nā propter qđ unum quodq̄ tale & illud magis .l. de accessionibus. §. itaq̄. ff. de diuer. & temp. præscrip. & in auth. multo magis. ubi ēt not. Bal. de sacros. eccle. et per glo. in cle. uni. in prin. in uer. profecto. de reliq̄. & uenera. sacro. Sed causa dotis ¶ propter paupertatē dicitur pia. ut in .l. cum is .§. si in ea. ff. de cond. inde. quē tex. ita ¶ cōmuniter iutelligunt doc. las. ibi. Rom. in rep. d. auth. similiter. col. 3. Bal. no uell. de doti. in quinta par. prin. nu. 2. Dec. in cons. 120. & pro tenui. nu. 4. Boer. q. 94. incip. & textus est, sicut ēt de causa alimentorū dicit Bar. in .l. alio. de alimē. et ciba. leg. et in .l. diuus. ff. ad .l. falci. ergo a fortiori ipsa paupertas pia causa dici debet.
- 7 Sed responderi potest ¶ q̄ causa pia tripliciter consideratur, primo latissime pia causa dicitur, omne id qđ aiure humanitatis intuitu fauorabiliter introducitur, ut est ¶ circa morientiū uoluntates & dispositiones in quarum fauorē humanitatis intuitu iura interpretantur. l. si pars. ff. de inoffi. testa. & in .c. si. ext. de sen. & re iudi. nam cum in ipsis morientibus disponendi amplius non redeat arbitriū. l. i. C. de sacros. eccle. leges humanitatis & pietatis intuitu

QVINTA QVESTIO.

- disponūt quantū possibile est, testantiū iudicijs faue
 ri debere .l. in cōditionibus primū locū. ff. de cōdi.
 et demo. l. fideicōmissa. §. item si quis. de leg. 3. eorūq;
 ultimas uoluntates, pias appellāt. c. ultima uolūtas.
 13 q. 2. Abb. in repe. c. cū esses. col. si. ext. de testa.
 hinc ueniens cōtra uoluntatē testatoris dicitur iura
 pietatis uiolare .l. cōtra uoluntatē. C. de testa. manu.
 Bal. nouell. de doti. in prin. quintæ parti. et lo. ne
 9 uiz. in silua nuptia. lib. 6. nu. 19. Secundo ¶ cōstde
 ratur pia causa large pro causis in quibus publicus
 uersatur fauor, cuius uigore lex specialitates indu
 cit, ut est in dotibus, nam cum causa dotis dicatur
 10 præcipua ¶ .i. fauorabilis, secūdū Tiraq. de retrac.
 cōuentio. §. i. glo. 2. nu. 10. uel præcipua, idest prin
 cipalis, ar. l. quibus præcipua de uer. signi. quia per
 eā deuenitur ad matrimonia, et ciuitates hominibus
 replentur .l. i. ff. so. ma. l. 2. et 3. ff. de iure do. et .l.
 3. ff. de priui. credi. Idcirco iura appellāt eam fauo
 rabilē. d. c. si. de sent. et et causā piam .d. l. cū is. §. si
 in ea et per Bar. et doc. in .d. l. i. so. mat. et in .l.
 2. §. si. de dona. et in .l. si ego. in prin. de iu. do.
 et est cōmunis sentētia, ut testatur Bal. nouell. in .d.
 5. par. prin. in prima col. Et ita assumēdo piā cau
 11 sam Paupertas est causa pia. Sed ¶ capiēdo causam
 piam stricte et proprie, sicut tertio modo sumitur
 pro causa fauorē animæ disponētis cōcernente, ex
 mente glo. in .l. si quis titio. de leg. 2. cum concor.
 de quibus infra hac eadem. q. nu. 19. Paupertas nō
 est pia causa, quia nō semper casus paupertatis fau

- uorē animæ disponētis concernit, ut supra in .q. præced. in pri. et i prima, secūda, et tertia limita. merito. et c. Tertio pro hac parte ¶ adducitur tex. in .l. nulli. C. de epi. et cle. et .§. si quis aut. in auct. de ec cle. titu. ubi relictū in redēptionē captiuorū uel in alimēta pauperū dicitur piū, et uolūtas testatoris hoc disponētis dicitur pia. ut ibidē, in uers. omnibus et per glo. in .§. seq. in uer. ad pias. ubi in exēplificatione piæ causæ cōnumerat ēt causas pauperū. et in .§. interdicimus. eo. tit. ubi permittitur alienatio rei ecclesiasticæ in redēptionem captiuorū, et egentū paubula, uel alias pias causas, itaq; colligitur causā pauperū piā esse, cū ¶ dictio illa, alias, sit repetitiua si miliū. glo. in .l. quidā relegatus. de re. dub. glo. et doc. in .l. si fugitiui. C. de ser. fug. quā cōiter ad hoc pōderari tradit Afflic. decis. 244. ill. col. 2. et per Bar. in .l. sedet reprobari. i prin. de excu. tu. Are. et las. in .l. quæcūq; C. qui admitti. Huic motiui respōdetur q; in dictis iuribus large dicitur piū, quia fauorē alimentorū cōcernit. ut superius respōdēdo præcedēti fundamēto diximus. uel secūdo dici pōt q; dato q; illo casu uere et proprie dicatur piū, illud tñ procedit ob cām alimentorū fauorabilē secū annexā. iuxt. not. per Bar. in .l. alio. § alimē. leg. et in .l. diuus. ad .l. falci.
- 14 Duo. n. ¶ iura fauorabilia, potētiora sūt q; unū. ut i .§. si igitur. in auct. de cōsang. et ute. fra. et in autb. itaq; .C. cōia de succe. et in .§. sed hodie. insti. de adop. sed semota causa alimentorū uel q;libet alia fauorabili cā simili, tūc paupertas nō erit causa pia. arguēdo a rōne

QVINTA QVESTIO.

cessante .l. adigere .§. quamuis. de iure pa. & .c. cū
cessante. in prin. de appella. cum concor.

- 15 Quarto ¶ & ultimo pro hac sentētia adducitur q̃a
causa redēptionis captiuorū, et causa pauperū equi
peratur. glo. in .l. sancimus. in uer. animas. & in .l.
fi. in uer. captiuorū. C. de sacros. eccle. Et hinc est
q̃ sicut ex causa redemptionis captiuorū permissa
est rerū ecclesiasticarū alienatio, ita ex causa pau
perū, ut in octaua. q. principi. in 4. speciali in cōtra
nu. 19. inferius dicam, causa autem redēptionis ca
ptiuorū est pia, §. si unum in auct. ut cū de appell.
Cagno. ita pariter de causa paupertatis dicendū est,
16 ut equiperatorū ¶ eadē sit dispositio. per nota. per
glo. fi. & doc. in .l. si quis seruo. C. de fur. & in .c.
si postq̃. §. fi. in uer. prouisto. et ibi domini. de elec.
in. 6. & per las. in auth. quas actiones. nu. 19. uer.
tertio pro opi. pla. C. de sacrosan. eccle. & in .§. ex
maleficijs. nu. 39. inst. de act. cum concor. per Hier.
Cagno. in .l. prator. nu. 5. de reg. iur. & Tiraq. de
retrac. consan. §. 15. glo. i. nu. 11.
- 17 Huic fundamento ¶ respondetur retorquedo argu
mentum, nam si causa redemptionis captiuorum &
causa pauperū equiperatur, ergo una diuersa est
ab altera, quia equiperatio est diuersorū, ut in .§.
est & aliud. inst. de dona. & in .l. i. de leg. i. & in .l.
2. C. cōmunia de lega cum utrobq; nota. Præterea
non uidetur uerū q̃ causa redemptionis captiuorū,
& causa pauperū sint exequatæ, uelut id iure non
probetur. nam glo. in .d. l. sancimus. & in .d. l. fina.
non ui

- non uidetur æquiparare, sed dispositiones illarum legū de causa redemptionis loquentiū, ad causas ēē pauperum trahere. itaq; ibi esset extensio nō æquiparatio. quoniā ¶ æquiparatio dicitur quando uirtus unius cōmunicatur, & unitur alteri, & per uia regulæ de una ad aliā fit exequatio. & tūc ab æquiparatis licet arguere. ut declarant doc. in .d.l.i. ubi in specie Fran. Rip. de leg.i. Cagno. in .d.l. prætor. nu. 5. & Mates. in trac. extensionis. nu. 11.
- 19 Econuerso ¶ autem q. paupertatis causa non sit pia, arguitur primo quia causa pia est illa quæ concernit fauorem animæ disponentis. §. si unum. auct. ut cum de app. cogno. Abb. in .c. 2. nu. 10. de præscrip. glo. in .l. si quis titio. de leg. 2. q̄ ita intelligit Bar. in repe. l.i. nu. 33. C. de sacros. eccle. Bal. in .l. eam quam. nu. 11. C. de fideicon. & in .c. cōquestus. in fi. ext. de ferijs. Bal. nouell. de doti. in .d. 5. par. prin. Dec. in .l. captatorias. ad fi. C. de mili. te. & in cons. 72. uiso puncto. nu. 3. & est cōmunis sententia, ut testatur Bello. in cons. 16. stat statutum. col. 2. Et hinc omne relictū pro anima dicitur piū. Abb. in rub. ext. de testa. in 2. col. & in .c. relatū. il. i. ext. eo. ti. an. fin. & locus in quo pia exercetur dicitur pius. Io. an. in .c. Ioannes ext. de testa. Abb. in cons. 31. facti contingentia. col. i. par. i. Sed causa paupertatis non semper adaptari pōt ad actū piū & ad fauorē animæ alicuius disponentis. ut supra in .q. præce. in limita. apparet merito. et c.
- 20 Huic fundamento ¶ responderi potest, q. causa pau-

Q V I N T A Q V E S T I O .

- pertatis ita demum est pia, quādo tendit in fauorē
 & utilitatē pauperum, sed quādo iura aliquid for-
 te in odiū paupertatis inducūt, tunc dispositio quā-
 tumcunq; ad causam pauperū pertinens nec fauora-
 bilis est, nec pia, & si aliter diceremus inducta in
 fauorem operarentur contrarium. contra tex. in .l.
 qđ fauore de legi. & in .c. quod ob gratiā. de reg.
 21 iu. in 6. Et inducta ¶ ad unū finem operarētur con-
 trariū, cōtra tex. in .l. legata inutiliter. de adimē.
 lega. in .l. nomen. §. si. de leg. 3. in .l. 2. ante fi. C. de
 iura calu. & in .c. maiores. §. sed adhuc. de maiori.
 & obe. qñ uero talis causa respicit fauorē pauperū
 sēper in se pietatē cōtinet, et uideri pōt in .§. i. insti.
 Qui. ex cau. manu. nō licet. in .§. unū. in auct. ut cū
 de appell. cogno. in .l. 2. C. de epi. etcle. et alibi passim.
 22 Secundo facit quia ¶ ualet argumentum à deriuatio-
 ne uocabuli ut habetur in l. i. in prin. de acqui. pos.
 & insti. de testa. in prin. & per Alcia. in .l. tabernæ
 de uer. signi. Ad quod est bonus tex. in .§. & non in
 eleganter. insti. de iure na. & in .l. i. in prin. de con-
 traben. emp. & per Bar. in .l. omnes populi. 6. q.
 23 prin. nu. 59. ff. de iusti. & iu. Hoc stante ¶ habemus
 qđ piū dicitur, qđ à pietate descēdit, ut de Impera.
 inquit Bal. in proe. ff. nu. 15. quem ibi sequitur Hie.
 Cagno. nu. 71. & quod notā. tradit Abb. in .d. cons.
 31. col. 1. sed ista pietas nō semper in paupertate uer-
 satur, ut deducit Por. in .§. i. inst. quibus ex cau. ma-
 nu. non licet & exemplificari potest quando sumus
 in honoribus & dignitatibus exercendis ut supra dī

- ximus in .g. præceden. in prima limita. nu. 41. Vel quādo propter demerita propria pauper euasit. ut in eadē .g. in .2. limi. nu. 46. ergo paupertas absolute nō est pia causa, in causa .n. pia uersatur pietas & cōsideratur uniformiter, ut uideri pōt in terminis auth. similiter .C. ad .l. falci. & .c. relatū. ext. de testa. cū similibus. Huic respōderi pōt ut supra præcedēti fundamēto proxime respōdi, Et præterea licet causa paupertatis aliqñ in se pietatē nō habeat, nō idcirco desinit esse pia, sat est .n. g. regulariter et ut plurimū pietatē cōtineat, cū t̄ iura quæ frequētius accidunt, nō quæ raro cōtingunt, potissimū cōsiderare soleāt .l. nam ad ea. ff. de legi. et .l. legauit de libe. lega. cū similibus licet aliquādo casus quoq; raro contingētes decidant .§. insula. de re diuisi.
- 25 Tertio t̄ adducitur pro hac sentētia, quia causa pia solo corā iudice ecclesiastico & non layco trutinatur. Abb. in repe. c. cū esses. col. fi. nu. 33. ext. de testa. & probatur quoniam pia causa respicit spiritualia. Bar. in repe. l. i. col. fi. nu. 51. C. de sacros eccle. Sed
- 26 spiritualia t̄ à solo iudice ecclesiastico diffiniūtur .c. decernimus. & .c. quāto ext. de iudi. & .c. iudex. de sen. excom. lib. 6. Alex. in .l. titia. col. 2. ff. sol. ma. ergo pia causa corā iudice ecclesiastico nō layco terminatur. Sed causa pauperū t̄ nō solū corā iudice ecclesiastico, uerū & layco cognosci pōt, ut in terminis .l. si cōstāte. et .l. maritū. ff. 50. ma. et to. ti. ff. et codi. qui bo. ce. pos. et p̄ cely. in .c. significātibus in glo. in uer. pauperē. de offi. de lega. ergo nō est pia causa.

QVINTA QVESTIO.

- 28 Huic fundamento ¶ respondetur q. causa pia non solum corā Iudice ecclesiastico uerū ēt layco agi pōt. ut in .l. uni. c. quando Imper. inter. pup. & uidu. & in .l. qui heres erat. in prin. ff. fami. hārci. Hinc
- 29 est ¶ q. causa funeris, quæ pia est, coram prætore nentilatur .l. at si quis. §. si cui. de relli. & sump. fune. & not. Abb. in .c. relatū il. i. per illum tex. de testa. Itaq; ¶ distinguendum est q. aut pia causa cōcernit tēporalia, uel eis annexa, & corā quocunq; Iudice layco scilicet & ecclesiastico pōt uentilari, hinc Bar. in .l. solent. nu. 13. de Alimen. leg. inquit q. si pauperi layco alimenta relinquūtur, potest tā coram Iudice layco q̄ ecclesiastico de causa cognosci, Aut causa pia concernit spiritalia, uel eis annexa et tūc a solo Iudice ecclesiastico cognosci potest. Abb. in .c. 2. ext. de iura. calum. Mars. in not. 70. lūdex. & Rota decs. 3. de consuetu. in anti. Sed ¶ bene uerū est q. Iudex secularis in huiusmodi pijs causis ius cano. debet obseruare, & secundum illius dispositionē iudicare etiam in foro ciuili. Ant. de but. & Imo. in .c. clerici. de Iudi. Abb. in .c. i. nu. 3. de consti. & fely. in .c. causā. in prin. de testi.
- 32 Quarto & ultimo facit ¶ quia si paupertas esset causa pia, de relictis pauperibus nō detraheretur falcidia. ut in auth. similiter. C. ad .l. falci. et in corpore unde sumitur. §. si autem hāres. auct. de eccles. titu. sed consequens est falsum, ut in .l. si quis ad declinādā. in prin. C. de epi. & cle. ubi qui uoluit in relictis factis pauperibus cuitare falcidiam,

- pauperes directo hæredes instituit (tunc .n. cessat
 falcidia. per not. in .l. si hæres ab eo. ff. ad trebell.)
 nam alias bene locus fuisset falcidiæ , si per fideicō
 missum eis fuisset relictum , ar. illius tex. & proba
 tur etiam in .c. i. de testa. lib. 6. ubi ea ratione non
 detrahatur trebelleanica de relictis pauperibus , q̃a
 substitutio erat directa , ergo si fideicom. & non di
 recta fuisset , detraheretur . & ita arguit Io. And.
 33 ibi ergo. et c. Sed respondetur ¶ q̃ non est uerum
 q̃ de relictis pauperibus detrahi falcidia debeat. et
 primo per tex. in .d. auth. similiter tenendo q̃ causa
 paupertatis sit pia. ut in .d. §. si quis autem. in auct.
 de eccle. ti. secundo per not. per glo. & doc. in .c.
 2. ext. de sepultu. tertio per tehorri. Bal. in .l. id q̃d
 pauperibus. nu. 30. uers. quid ergo dicemus? C. de
 epi. & cle. & capell. Tolos. q. 83. Item fuit quæsitū
 34 an trebelleanica. arguendo ¶ a falcidia ad trebellea
 nicam & e contra per not. in .l. marcellus. §. quod
 autem. ff. ad trebell. & in .l. iubemus. C. eo. & per
 Euer. in centu. in loco a falci. ad treb. in prin. Nec
 35 ob tex. ¶ in .d. l. si quis ad declinandam. quis ibi sūt
 uerba facti narratiua , quæ contingentiam ponunt,
 q̃ scilicet quidam ut euitaret detractionem falcidiæ
 directo pauperes hæredes instituit , non tamen se
 quitur ex hoc q̃ si per fideicōmissū ille pauperibus
 36 reliquisset falcidia detrahi debuisset , nam ¶ a uer
 bis narratiuis facti non licet arguere. glo. in .l. uni.
 .C. quādo nō peten. par. in .c. auditis. in uer. exposi
 facto de electio. in .c. i. de rerum permu. in 6. lat.

QVINTA QVESTIO.

- in .l. illā. col. fi. C. de colla. Roma. in auth. similiter
in 10. speciali piæ causæ in ultimis uolunta. C. ad .l.
falci. Vel secundo respondetur q. & si de iure. ff. fal
cidia de relictis pauperibus detrahi forte potuisset.
per not. in .l. i. §. ad municipū. ff. ad .l. falci. & illo
iure antiquo inspecto procedat dispositio .d. l. si quis
ad declinandā ut supra inductæ. attamē de iure nō
uo codi. & nouissimo authēti. in relictis pauperibus
sicut in alijs ad pias causas relictis falcidia cessat, ut
37 in .d. auth. similiter. Ad textū autē in .d. c. si pater †
de testa. in 6. respōdet Bal. in .d. l. id quod pauperi
bus. nu. 30. q. ibi sumitur argumentū à cōtrario sē
su respectu legitimæ tantū. nō autē respectu falcidiæ
38 aut trebellianicæ, quoniā † argumentū à cōtrario
sensu est tacitū .l. inter socerū. §. cū inter. ff. de pac.
dota. ideo cessat eo casu quo lex exprimit cōtrariū,
quia expressū facit cessare tacitū, & potētius est .l.
39 præcibus. C. de impube. Adeo † q. tale argumentū
ad correctionē legū qñ cōstitutio in sensu directo po
test aliquid operari, nunq̃ sumi debet. ut in .c. à no
bis. in .l. 2. et ibi not. Abb. ext. de sen. excom. glo.
in .c. significasti. de fo. compe. & in .c. uni. de eta.
& quali. lib. 6. & in cle. i. inuer. obseruare. de sen.
excom. cum pluribus concor. congestis per Nicol.
Eue. in centu. in loco à cōtra. sensu in .2. fallen. sed
si argueremus à contrario sensu .d. c. i. ad inducen
dā detractionē falcidiæ de relictis pauperibus indu
ceremus correctionē .d. auth. similiter. merito. et c.
40 Quid ergo dicemus? Ego tenco † paupertatem

- causam piam esse, & partem affirmatiuam ueriorē
esse, tum per ea quæ supra, non obstan. respon-
sionibus præmissis, quibus mox replicabitur, tum
- 41 etiam quia † causa pauperum dicitur miserabilium
personarum, cum pauperes miserabiles sint perso-
ne, ut in .c. i. & ibi Panor. de postuland. & in .c. si
gnificantibus ubi etiam Abb. de offi. delega. & per
Alber. in dictiona. in uer. miserabilis, sed causa mi-
serabilium personarum dicitur pia; spec. in tit. de
instru. editio. §. nunc aliqua. uers. & scias q. relictæ.
Fely. in .d. c. significantibus. nu. 6. ergo causa pau-
perum dicitur pia. Itaq; dicebat Bal. in .l. illud. in
prin. C. de sacros. eccle. q. ubicunq; sit donatio pijs
locis, pauperibus, uel pro redemptione captiuorū
dicitur pia. & q. sit uerum q. Paupertas sit pia cau-
sa corroboro ultra prædicta, nam † ualet argumē-
tum de loco ad personam & econtra .l. i. §. offilius
.ff. ne quis eum qui in ius uo. ui. exi. iuncta .l. 2.
eo. ti. & est bonus tex. in .c. peruenit. iuncto .c. cū
- 43 ecclesia. ext. de immuni. eccle. Et ualet † argumen-
tum à loco ad rem & econtra. ut .l. pe. ff. de iusti. et
iu. & in .l. si quis ita legauerit. de au. & ar. lega.
- 44 Ias. in .l. uinum. nu. 6. si cer. pe. in fi. Sed locus †
pauperū, quod hospitale dicitur, est pius quando
erectū est episcopi autoritate. Abb. in .d. cons. 31.
facti cōtingentia col. 2. post glo. in cle. quia contin-
git de relig. domi. et Bal. in .l. orphanotrophos. C.
de epi. et cler. gaudetq; oībus priuilegijs cōcessis ec-
clesijs. l. oīa priuilegia. C. de epi. et cle. Arch. i. c. si ex

QVINTA QVESTIO.

laych. 10. q. i. Abb. in .c. ecclesie. col. i. ext. de im-
muni. eccles. & in .c. cum sit generale. col. i. de fo.
compe. Alex. lib. 2. cons. 209. in prin. Calderi. in
cons. i. de religio. domi. Corn. in cons. 206. licet in
hac consulta. col. i. lib. i. Capra. in cōs. 54. circa pri-
mum. col. pe. & Dec. in cons. 488. in causa. nu. 4.
Et bona hospitalium æquiperari bonis ecclesiarum
consuluit Pau. Cast. in cons. 295. in fi. & Dec. in
cons. 504. in casu occurrenti. col. i. cum cōcor. per
Nicol. euer. in centu. in loco ab eccle. ad pia loca.
& Corn. lib. 3. cons. 57. in causa col. i. ergo ipsorū
quoq; pauperum persone & res & causæ, piæ dici
debent. quod ad huc stringitur nam si loca pauperū
dicuntur pia, & fruuntur immunitatibus fauore &
causa pauperum. ut in .l. sancimus la. 2. ibi huiusce
modi pijs consortijs. C. de sacros. eccle. & not. Bal.
in .d. l. omnia. per illum tex. a fortiori & ipsi pau-
peres pij appellari & immunitatibus potiri debent,
45 ut ¶ maior sit causa q̄ causatū .l. de accessionibus .§.
itaq; .ff. de diuer. tempo. præscrip. & per Bar. in
auth. multo magis .C. de sacros. eccle.
Et tenendo hanc sententiam quam tenet Bal. in .l. il-
lud. in prin. & in auth. quas actiones. col. i. C. de sa-
cros. eccle. & in .l. pe. in fi. C. ad treb. dicens q̄ om-
nia priuilegia quæ competunt ecclesijs, competunt
etiam pauperibus. per tex in auct. de eccle. titu. et
nouissime Bello. in cons. 16. stat statutum. per totū.
post las. in .§. ex maleficijs nu. 41. insti. de actio.
Non obstant responsiones fundamentis supra relatis

- pro hac sententia. & primo quatenus responsū fuit
- 46 † ad .l. illud. q̄ ibi non solum favore piæ causæ, sed etiā causa aliorum fauorabiliū, ut pauperū, & ciuitatis emanauit illa dispositio, unde necesseario non concluditur q̄ paupertas sit causa pia. Quoniam replico fatendo responsionem q̄ ibi tex. loquatur ēē in pijs causis, & in alijs fauorabilibus ibi enumeratis sed ratio quare ibi enumeratur inter pijs causas, tanq̄ fauorabilis, causa pauperū, est, quia paupertas propter pietatem fauorabilis est, & pia. Pie. n. datur quod pauperi datur inquit Bal. in repe. l. i. nu. 26. C. de sacros eccle. ratio uero quare ibi enumeretur ciuitas, est quia æquiperatur piæ causæ, & utile dominiū translt in ciuitatem ipso iure sicut in pijs causas. l. si. illo eo. tit. et idcirco gaudet alijs quoq; priuilegijs piæ causæ.
- Secundo non obst. quatenus respondendo secūdo fundamento dicebamus q̄ capiendo piam causam stricte & proprie pro causa fauorem animæ concernente, paupertas (quia non semper est talis) non est pia causa. quoniam replicatur ut supra dictum fuit in responsione ad primum fundamentū opinionis negatiuæ. nu. 20. Et præterea licet aliquando fauorem animæ nō contineat, nō propterea desinit esse pia, cum denominatio a potentiori facienda sit. l. quæritur de sta. ho. & ea quæ cōmuniter accidunt cōsiderari soleant. l. iij. cū duabus seqq. ff. de legibus.
- 48 Tertio † non obst. responsio data ad .l. nulli. & ad .s. si quis autē. cum concor. q̄ ibi large causa pau-

QVINTA QVESTIO.

- pertatis dicitur pia, quia fauorē alimentorum con-
 ternet, uel quia causam alimentorū secū habet an-
 nexā. Quoniā replicatur q̄ ratio finalis ibi est causa
 paupertatis, nā causa alimentorū fauorabilis est et
 piæ causæ equiperatur qñ in se pietatē habet ob pau-
 pertatē, alias aut quādo alimēta debētur diuiti causa
 alimentorum nō est adeo fauorabilis et priuilegiata
 sicut quando alimenta debētur inopi Bar. in .l. alio
 de alimen. et ciba. leg. Are. in cons. 97. in causa.
 col. 2. et est optimus tex. in .l. mela. post prin. ff.
 de alimen. leg. quem ad hoc allegat Alex. in .l. si
 certis annis. col. 2. nu. 5. C. de pact. et sequitur Go-
 me. in .6. præiudiciales. nu. 5. inst. de actio. Et ex
 his constat non obstare, q̄ duæ qualitates ueluti po-
 49 tentiores præponderare debeant quoniā † illud pro-
 cedit quādo unaquæq; per se operatur. Bar. in re-
 pe. l. arrogator. nu. 10. ff. de adop. Io. Crot. in .l.
 re coniuncti. col. 2. de leg. 3. sed ut diximus causa
 sola alimentorum absq; paupertate in casu nostro
 non operatur. merito. et c.
- 50 Quarto † et ultimo non obst. q̄ ex quo pauper-
 tas equiperatur piæ causæ, cum æquiperatio sit di-
 uersorū, non sit proprie pia causa, Quoniam re-
 plicatur id uerum esse ante æquiperationē sed æqui-
 peratione sequuta illæ duæ qualitates diuersæ uniu-
 tur et efficiuntur fere eadem, idest uirtus unius at-
 tribuitur alteri adeo ut dispositum in una censeatur
 etiam dispositum in altera. ut in materia legatorū
 et fideicommissorum tradunt communiter scriben.

QVINTAA QVESTIO. § 4.

in .l.i. de leg. i. et habetur per Bar. in .l. si constāte.
 in .q. 7. ff. so. ma. Abb. Dec. & alios. in .c. transla-
 to per illum tex. ext. de consti. & per Corn. lib. 2.
 cons. 32. in hac consultatione. col. 3. ex quibus oin-
 51 nibus concludo † causam paupertatis esse piam &
 per consequens gaudere omnibus priuilegijs, immu-
 nitatibus & specialibus quibus causæ piæ utuntur,
 quæ enumerāt doc. in .l.i. C. de sacros. eccle. et Ro-
 ma. in repe. aūth. similiter. C. ad .l. falci. & nouis-
 sime Tiraq. in trac. de pijs causis. per to.

SEXTA QVESTIO

Summaria.

- 1 Paupertas uelati qualitas naturalis præsumitur.
 - 2 Fundās se in paupertate debet eam probare.
 - 3 Fundans se in necessitate debet eam probare.
 - 4 Quilibet fundamentum suæ intentionis probare
tenetur.
 - 5 Paupertas probatur ex qualitate loci. & quomodo
testis deponere debeat, ut probet iacentem in hō
spitali pauperem esse ibidem, & q. carceratus,
exul. & ostiatim uictum querens pauper dicatur.
 - 6 Paupertas probatur ex qualitate temporis.
De præsentī præsumimus in præteritū & non
econtra.
- Argumentum de loco ualet ad tempus.

SEXTA QVESTIO.

- 7 Paupertas ab effectu probatur.
- 8 Rustici & pauperes non solent pullis & delicatis uiuere cibis.
Cedens bonis, impotens satisfacere creditoribus, et discalceatus incedens, dicitur pauper.
Cessio bonorum est beneficium paupertatis.
- 9 Paupertas probatur per famam publicam uicinorum uel uulgi opinionem.
- 10 Præsumitur res sic sese habere uti uulgi opinatur.
- 11 Paupertas quando probetur per famam uel uulgi opinionem secundum communem sententiam.
- 12 Vulgi opinio quando est sufficiens probatio debet plene probari.
Fundans se in tempore illud probare tenetur sicut qui fundat se in aliqua qualitate eam probare debet.
- 13 Fama quomodo per testes probetur remissiue.
- 14 Probatio paupertatis per famam non est concludens.
Probatio negatiue satis est quod per indirectum concludat.
- 15 Vbi plena probatio non potest haberi, satis est quod iudex ex uerbementi opinione inducatur.
- 16 Ratione difficilis probationis satis est præsumpta probatio.
- 17 Probatio paupertatis multum pendet ab Arbitrio iudicis.
- 18 Iudex in initio processus debet declarare aliquem pauperem esse.
- 19 Iudex declarat quæ sit miserabilis persona.
- 20 Et quæ dicatur uilis.
- 21 Et quæ dicatur dignior.
- 22 Et quot dicantur facere multitudinem.
- 23 Et quot anni dicantur facere longum tempus ad hoc

ut ex obliuione perdatur possessio.

- 24 Et gñraliter qñ casus nō ē decis. a iure statatur arb. iud.
- 25 Etiam in penalibus.
- 26 Iudex p qualitate personarū et facultatū iudic. tene.
- 27 Iudex arbitratur ī casibus nō decisīs, ī deci. stamus. le
- 28 Vbi casus est legis ibi nulla est dubitatio. (gi.
- 29 Lex quādoq; uocat pauperes eos quorum bona nō
excedunt quinquaginta aureos.
- 30 Quādoq; eos qui centum aureos habent in bonis.
- 31 Quādoq; eum qui suis quotidianis laboribus uiuit.
- 32 Quādoq; dicitur pauper qui male utitur substan. sua.
- 33 Quandoq; qui in carcere detinetur.
- 34 Qñq; qui p alijs fideiubet, uel pecun. reti. sub usur.
- 35 Diues & idoneus dicitur qui tot possidet quot ualet
res de qua agitur.
- 36 Glo. in. §. si uero absunt. in uer. substantiā. in auct.
de hēred. & falci. est cōmuniter approbata.
- 37 Iudex nō arbitratur in casibus cōsuetudine declaratis.
- 38 Consuetudo dicitur lex non scripta. & in casibus nō
decisis uim legis habet.
- 39 Casus consuetudine terminatus dicitur neccessarius
& non arbitrarius.
- 40 Sicut iudicans contra legem facit litem suam, ita
iudicans contra consuetudinem.
- 41 Transgressor legis sicut punitur, ita consuetudinis
quoq; punitur transgressor.
- 42 Testatoris intentio sicut interpretatur secundū le-
ges. ita interpretari debet secundū consuetudinē.

SEXTA QVESTIO.

- ¶ Sexto Quæro quomodo Paupertas probetur & consequenter quis pauper esse dicatur? Sed ante q̄ ad questionis solutionem deueniam, præmitto in præ-
- 1 mis q̄ Paupertas ¶ ueluti naturalis qualitas in quo-
cūq; præsumitur ut not. Alber. in .l. ex persona. per
illum tex. C. de proba. iunctis dictis superius. in 3.
.q. prin. nu. 5. quilibet enim nascitur nudus & pau-
per. ut in .c. sicut. 47. distin. Inde Cato. Infantem
nudum cum te natura creauit. et c. Nihilominus in
- 2 iudicijs ¶ fundans se in paupertate tenetur illā pro-
bare tanq̄ causam suæ intentionis, sicut & qui fun-
dat se in diuitijs, eas probare debet. ut est glo. ma-
gistra. in .l. si uero. §. qui pro rei qualitate. in uer.
dubitatur. ff. qui satisda. cogan. per quam dicit ibi
Bal. & Ang. q̄ ubicunq; paupertas uel diuitie sunt
causa & fundamentum allegantis, ei incumbit onus
probandi, etiam in negante, ut ibi referunt Paul.
Castr. Alex. & las. Et eam glos. ad hoc meliorem
de iure dicit Bal. in .l. 4. C. quando fiscus uel priua.
& singularem inquit Afflic. decis. 377. princeps nu.
6. & ita tenet Bal. in .l. paupertas. ff. de excu. tuto.
Paul. Cast. in .l. si decesserit. §. si uero. ff. qui satis-
da. cog. Alex. in .l. ex diuerso. §. si in iudicio in fi. ff.
sola. matr. & in cons. 37. consilijs. lib. 7. Dec. in
cons. 120. & pro tenui. col. 1. Alcia. de præsumptio-
regu. 2. præsump. 27. nu. 4. ubi testatur hanc esse
- 3 cōmunem sententiam. Et huic est ¶ q̄ fundans se in
necessitate, eam probare tenetur. l. fideicommissa
§. si rem. de leg. 3. las. in .l. ut uim. col. 1. de iusti.

Et iu. Et hinc est q̄ si patronus petit ut pauper alimenta à liberto suo, paupertatem probare tenetur .l. fina. ff. de libe. agno. Et qui alium tanq̄ pauperem uult reijcere, debet paupertatem probare .l. si creditores. §. si. ff. de priui. credi. l. i. §. sed et si satis. ff. de magi. conuen. Et qui paupertatis prætextu à tutela uult excusari, debet paupertatem suam probare. §. sedet propter cum glo. si. insti. de excu. tuto. Et semper ¶ quilibet tenetur probare id qd̄ est fundamentum suæ intentionis .l. 2. Et .l. ab ea parte. Et .l. uerius. ff. de proba. Abb. in .c. bonæ. ext. de elect. Paul. Castr. in .l. matrem. C. de proba. Alex. in .l. diuortio. col. 1. ff. solu. mat. las. in rub. C. qui admitti. col. 2. et Afflic. in proem. decis. nu. 4. notanter ait q̄ Vir prudens propalare non debet, quæ probare non potest. c. plerunq; .2. q. 5. Et idem tenet pro communi sententia Corn. lib. 2. cons. 63. licet. col. 2.

His præmissis ¶ respondent ad .q. uarijs in locis scriben. q̄ Paupertas diuersimode pluribusq; modis probatur. Et primo q̄ probatur ex qualitate loci nam eo ipso q̄ probatur aliquem morari in hospitali, dicitur eius paupertas probata. secundum Bal. in .l. si quis ad declinandam. in prin. nu. 5. C. de epi. et cle. per illum tex. dicentem neminem pauperiorem esse illo qui est inopia tentus et languens in hospitali nec cessarium sibi uictum non potest afferre, ex quo qui dem text. colligendum est q̄ testis ut perfecte probet deponere debet, q̄ talis ob nimiam paupertatem

SEXTA QVESTIO.

qua astringitur moratur in hospitali, & non suffi-
 cit simpliciter deponere talem in hospitali morari,
 quia cum possit ut mendicus ibi morari, & ut ser-
 uiens, & officialis, ut probatio de necessitate con-
 cludat, debet exprimere causam quāobrem ibi mo-
 ratur, ar. l. non hoc. C. unde legi. & l. neq; natales
 .C. de proba. Item probatur paupertas ex qualita-
 te loci eo ipso q̄ probatur q̄ aliquis propter nimium
 es alienum cogitur permanere domi, & quia de fa-
 cili ad creditorum instantiam capi potuisset, alibi
 tutus morari nō potest. ita notan. inquit Bal. in l.
 in fundo. 2. lec. ff. de rei uendi. per quem tex. not.
 ibi Ange. q̄ mercatores decocti dicuntur pauperes,
 quia coguntur proprijs laribus carere. sequitur Frā.
 Rip. in l. si cōstante. nu. 28. ff. solu. mat. Vel quia
 sit in carceribus detrusus & ibi alimentorū penuriā
 patiat, quia dicebat Bal. in trac. de carceri. in
 prin. q̄ inter pauperes personas nulla pauperior aut
 tristior inuenitur q̄ carcerata quā propterea sibi
 uictum non potest afferre. ut in l. iudices. C. de epi.
 & cle. Vel quia coactus fuerit diutius exulare, &
 proprijs laribus carere. ar. d. l. in fundo. quia pau-
 pertas saepe ab exilio solet oriri secundum glo. in
 auct. de exhiben. reks in prin. in uer. aguntur quā so-
 quitur Alex. in l. si cum dotem. §. si maritus, nu.
 7. ff. solu. ma. Vel quia ostiatim & de loco ad locū
 uictum querere soleat. ut per cano. in c. odoardus
 ext. de solu. Bal. in auth. sed hodie. nu. 2. C. de act.
 & ob. Aquens. in d. l. si cōstante. nu. 31.

Secundo

- 6 Secundo ¶ probatur Paupertas ex qualitate temporis, nam quāvis ex präterito pauper non præsūmatur in præsenti pauper, Bar. in .l. in confirmādo. ff. de confirmat. tuto. Attamen econuerso de præsenti bene præsūmitur in präteritum, et qui ad præsens est pauper, præsūmitur in präteritū pauper. Bar. & Bal. in .l. 3. C. de proba. glos. & doct. in .l. .i. §. si magistratus. ff. de magistra. conue. & in .l. si qui adulterij. C. ad .l. iul. de adulte. et per Corn. lib. .i. cons. 130. uiso libello col. 2. et Dec. in cons. 541. uisa donatione. nu. 13. & quia ualet argumēt. à loco ad tēpus, ut in .l. uinū. & ibi Bar. & doc. ff. si cerpeta. et est bonus tex. in .l. si. et ibi Bar. ff. de tritica. & in .l. ratio. §. si per uēditorem. et ibi quoq; Bar. ff. de act. emp. sicut ex qualitate loci probatur paupertas, ita q. probetur ex qualitate tēporis dicēdum est.
- 7 Tertio ¶ probatur paupertas ab effectu, Cuius qui dem probationis species ualde efficax est, cum sit sensitiua qua nulla efficacior est, nam querere rationē ubi sensum habemus, est infirmitas intellectus dicit Bal. in rub. ff. de rerum diui. col. si. & in .l. i. col. 2. C. qui accusa. non pos. Probatur ¶ ergo paupertas eo ipso q. probatur & apparet aliquem mendicare, secundū Bal. in .d. l. si quis ad declinandā nu. .5. uel manducare solūmodo panē milij, uel aliū uilem panem, & aquā tantūmodo bibere. Bal. in .c. ad aures. ext. de rescrip. Aquens. in .d. l. si cōstante nu. 31. rusticæ enim personæ & pauperes non solent pullis uel alijs delicatis cibis uiuere sed Caseo, ceptis.

SEXTA QVESTIO.

3
Et fabls. glo. in .l. seruis urbanis. in uer. cibarijs de leg. 3. quinimmo peccare dicuntur qui pauperibus lauta cōiuiua exhibēt. c. unum orarius. 25. distin. ante si. cum concord. per Boer. trac. de autho. magni consilij. nu. 30. Vel eo ipso q̄ probatur aliquos incedere discalceatos. Bal. in .l. si uero. §. qui pro rei. ff. qui satisda. cogan. las. in .d. l. si constante. nu. 146. Vel nō posse suis creditoribus satisfacere. §. sed neq̄ in auct. de fideiussō. Et .l. nā is. ff. de dolo. per quā iura ita elegāter dicit Bal. in auth. præterea. nu. 4. .C. unde Vir Et Vxor. Vel cessisse bonis. doc. cōmuniter. in .d. c. odoardus. de solut. Et in auth. hoc si debitor. .C. de pigno. Alex. in .d. l. si constante. nu. 13. et pro cōmuni Aret. in .§. item si quis in fraudem. col. 1. insti. de actio. Ad quod quidem præterea facit nam qui uult consequens, uult etiam omne suum necessariū antecedens. l. 3. §. fin. ff. de serui. rusti. prædi. l. ad rem mobilem. Et .l. ad legatum. de procura. Et .l. illud. de acqui. hære. cum similibus, qui igitur cessionem bonorū legitime probat, probat etiam suum necessarium antecedens, idest paupertatem ob quam cessionis beneficium fuit inductū. l. i. .C. qui bon. ced. pos. Et .l. pen. ff. de cesso. bon. Et hinc notāter dicebat Bar. in .l. tres tutores. nu. 4. ff. de admi. tuto. q̄ quando bona alicuius uenduntur à creditoribus præsumitur q̄ ille sit pauper Et non soluendo, Et q̄ alias nō permetteret distractio nem. Item dicitur ab effectu probata paupertas eo ipso q̄ probatum est aliquem ex suis laboribus pro

prioq; artificio uiuere .c. qđ super & ibi not. Abb. ext. de uoto. uel inde uiuere non posse Bal. in .l. paupertas. ff. de excusa. tuto. uel quia facta fuit diligenter excusio per uicinos uel amicos in bonis alicuius, & repertū est ipsū modicas facultates exiguūq; patrimonium habere. Bal. in .l. quicumq; . col. pen. C. de ser. fugiti. & in .l. 2. col. 2. C. quando Fiscus uel priua. uel alijs similibus modis quos breuitatis gratia ommitto.

- 9 Quarto ¶ probatur Paupertas per famam publicam uicinatorum seu uulgi opinionem. ar. l. cum de lanionis. §. asnam. de fun. instruc. ita tenet glo. in .l. ubi adhuc. C. de iure do. sequitur Bal. in auth. quod locum. col. fin. C. de colla. & in .l. paupertas. ff. de excusa. tuto. & in .l. i. nu. 3. C. de reuo.
- 10 his quæ in fraud. cred. Ad quod quidem facit ¶ quia præsumitur res sic sese habere uti uulgi opinatur .l. i. uersic. circum colentium. ff. de flumin. Et hinc ab opinione uulgi licet arguere. l. librorū. §. quod tamen cassius. de leg. 3. & in .l. labeo. ubi Bar. ff. de supell. leg. glo. in .c. præterea. de uer. si gni. in .c. nō nulli. uer. dietas. de rescrip. cum cōcor. per Euer. in cētū. in loco ab opinio. uulgi.
- 11 Bene uerum est qđ ¶ Bar. in .d. l. si constante. in secunda .q. secunda .q. prin. distinguit qđ aut sumus in casibus in quibus paratur modicum preiudicium & tunc sufficit per famam publicam uel uulgi opinionem, paupertatem probare, & ita procedere intelligatur prædicta. Aut sumus in casibus magni

SEXTA QVESTIO.

præiudicij, & tunc nō sufficit eo modo probare, sed remittitur arbitrio iudicis. per nota. per glos. communiter approbatam in auth. præterea C. unde uir & uxor. Vbi hoc idem tenet etiam Bar. ibi. & in .d.l. paupertas. de excu. tut. quatenus se remittit ad dicta per se in .d.l. si constante. Bal. in .l.i. in .2. lectu. & in .l. si decesserint. §. si uero. ubi etiā Paul. Cast. ff. qui satis. cogan. Imol. Alex. et Mod. in .d.l. si constante. ubi las. nu. 148. testatur hanc esse communem sententiā. quibus addo Car. Alex. in .c. quo iure. col. i. distin. 8. & Aret. in .§. sed & propter.

12 Insti. de excusa. tuto. Hæc autem ¶ uulgi opinio et fama uicinorū, plene ac perfecte probari debet, cum per eam uolumus paupertatē probare, quāuis enim in casibus magni præiudici nō sit sufficiens probatio, nihilominus quotiescunq; ea probatione nitī uolumus debemus eam plene deducere tū ne duo specialia insimul circa idem concurrāt iux. no. in .l.i. .C. de do. promiss. in .l. cū post. §. gener. ff. de iu. do. in .l. si quis reum. §. fin. de pollici. iuncta .l. si. C. de sacros. eccle. & per Bar. in .l. si is qui pro emptore. ff. de usuca. & in prima sua. q. incipi. Lucanæ ciuitatis in fi. primæ par. & per doc. ordinariē in .l. singularia. ff. si cer. pet. tum etiam quia fundans se super aliqua qualitate, debet eam plene probare .l. matrem. ubi Paul. Cast. C. de proba. Saly. in .l. actor. eo. tit. Alex. in .l. diuortio. in prin. ff. so. ma. & not. in .l. ab ea. per illum tex. & in .l. cū de lege. & in .l. uerius. ff. de proba. & per glo. et doc. in .l.

cum actum. de nego. gest. qui dicunt q. fundas se in
 tempore illud plene probare tenetur sicut quilibet
 alius qui in aliqua qualitate se fundat, eā plene pro
 bare tenetur. Dec. in .c. ueniens. nu. 34. ext. de te
 stibus. Et in cons. 454. iuridicas. col. 2. Et per Ti
 raq. de retrac. cōsangu. §. 32. glos. uni. nu. 96. ubi
 ait hoc generale in omnibus esse. Et nos superius di
 ximus. nu. 4. huius. q. Qualiter autē t̄ probetur fa
 ma, Et quomodo testes ut plene eam probent testē
 ficari debeant, docet Bar. in .l. testiu. §. eius quocq;
 ff. de testibus. et in .l. de minore. §. tormēta. col. 4.
 nu. 19. ff. de questio. imol. in .l. cum quidā. §. quod
 dicitur. ff. de acq. hare. Aret. in .l. k pōt. nu. 6. eo.
 tit. Bal. in .c. dudū. il. 2. nu. 26. ext. de elect. Dec.
 in .c. ueniens. col. fina. ext. de testibus. et in .c. in pre
 sentia. nu. 28. ext. de proba. Mars. nota. 185. pro
 bationes. Capel. Tolos. q. 179. item fuit quæstū quo
 modo testis. Et Cassad. dec. 3. de proba. Et quomo
 do differat fama publica, cōis opinio Et notoriū de
 cla. glo. in .c. manifesta. 2. q. 1. Et Rot. dec. 6. de ex
 cept. in nouis. Et Vltorius t̄ animaduertendū est nā
 Et si paupertas quāq; ex supradictis cōcludenter nō
 probetur. ut esse potest qñ per famā uicinorum uel
 uulgi opinionem fit probatio, quoniā posset uulgu
 male sentire. iuxta illud Philadelph. dec. 3. saty. pri
 ma. heu uulgi insanæ mentes sensusq; rebelles, Et
 Saty. 10. linguēs ignari murmura uulgi. nihilomi
 nus satis esse uidetur. paupertatē ita probari, quo
 niā sumus in probatione negatiua quia testis depo

SEXTA QVESTIO.

- mens de paupertate alicuius, nil aliud facit q̄ q̄ testificatur illum in bonis amplius nisi tot non habere, quo casu sat est probationem concludere per indirectum. ut magistraliter dicit Bar. in .l. actor in lectu. antiq. C. de proba. Bald. in .l. i. in fin. C. de re iudic. Paul. Castren. in .l. i. in fin. ubi etiam Alexan. nu. 18. ff. si cert peta. Bart. Paul. las. & alij. in .l. in illa stipulatione. circa fin. de uerb. obli. Innoc. Bald. & Cano. in .c. tertio loco. ext. de probat. & late per Dec. in .c. quoniam contra. eo. tit.
- 15 & Gramma. decis. 56. Andreas. nu. 4. Et ubi ¶ perfecta & plena probatio haberi non potest, sufficit q̄ iudex ex uehementi opinione inducatur .l. non omnes. §. à barbaris. ff. de re milita. .l. filium. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. l. dolum. C. de dolo. l. consensu. C. de repu. .l. ait lex. de adulter .l. omnes. §. huius. cum ibi nota. ff. de his quæ in frau. cred. Bar. in .d. l. in illa. in fin. Cassad. decisio. 7.
- 16 conclusit Rota. in fin. de dolo. Et ratione ¶ difficilis probationis sufficiens est præsumpta probatio secundum Bald. in auth. quas actiones. col. fina. C. de sacrosan. eccles. & tunc lex inditijs & argumentis est contenta Bald. in .l. quicumq. col. fin. C. de seru. fugiti. & in .l. si quis in hoc genus. C. de sacrosan. eccles. & per Alex. in cons. 24. lib. 2. &
- 17 Dec. in cons. 577. uiso. nu. 12. Cæterum ¶ licet ita ut diximus probetur paupertas, Attamen quis pauper dicatur pendet ab arbitrio iudicis, cui à lege datum est indicare quis pauper, & quis diues ha-

vendus sit ita tenet glos. in auth. præterea. in uer.
 locuples .C. Vnde Vir & Vxor. quam ibi appro=
 bat Bal. Alex. Ias. & Dec. qui testatur eam esse cō=
 muniter approbatam, & post eum Bello. idem te=
 statur in cons. 16. stat statutum. col. 2. & eandem
 sententiam tenet Ang. & Port. in .§. i. col. 2. & 3.
 inst. quibus ex caus. manum. non licet Fely. in .c. si
 qui. col. fin. ext. de testi. & in .c. i. nu. 6. ext. de ac=
 cusa. Alcia. in .l. quos nos. §. locuples. nu. 12. de
 signi. Dec. in .c. sedes. de rescrip. ubi nu. 25. testa=
 tur hanc esse cōmunem sententiā. & in cons. 163.
 in causa matrimoniali. nu. 6. Alex. in cons. 91. nu.
 3. lib. 7. & Fran. Aret. in cons. 13. uiso diligenter
 themate. col. 10. uers. uenio ad secūdum de pauper
 18 tate Egi. bellem. conclusio. 44. allegatio pauperta
 tis. in fi. Pet. Foller. in practi. † crimin. in fi. in
 ea parte quæ fragmentorum pars nuncupatur. rub.
 de uiolen. circa possessio. nu. 113. ubi notan. inquit
 q. iudex in initio processus debet illum esse paupe=
 rem declarare, quia cum certa doctrina reddi non
 19 possit, arbitrio iudicis remittitur. Sicut † infimi
 li iudicis arbitrio reponitur ut declaret quæ nam
 miserabilis persona dicatur. Ioan. Andr. in .c. si=
 gnificantibus extra de offi. delega. Bar. & Bald. in
 lege. i. in fin. C. quando Impera. inter pūp. & uidu.
 Alex. libr. 4. cons. 17. uiso instrumento. col. i. Et
 20 sicut statur † arbitrio iudicis quæ nam uilis perso=
 na dicatur Bal. in .l. graccus. in princ. C. ad legem
 21 lul. de adult. Vel † quæ dicatur dignior glo. Abb.

SEXTA QVESTIO.

- 22 *¶* Dec. in .c. sedes. ext. de. rescrip. Et sicut *†* stat-
tur declarationi iudicis quot dicatur facere multi-
tudinē. Bal. in .c. cum causam. il. i. col. pen. ext. de
testi. Alex. *¶* las. in .l. licet imperator. de leg. i.
Alber. in diction. in uer. multa. Vel quot *†* anni
dicantur facere longū tēpus ex cuius obliuione pos-
sessio perditur. glos. in .l. furtū. §. fundi. ff. de usuca-
pio. Et generaliter ubi casus *†* nō est determinatus
24 à iure semper standum est arbitrio *¶* declarationi
iudicis. ut in .l. i. in fi. ff. de iure deli. bonus tex. cū
glo. in auct. de exhiben. reks in prin. glo. in .c. potuit
in uer. cleri. ext. de loca. Bal. in .c. canonum statu-
ta. post prin. de cōstitu. Bello. in .§. loca. col. i. insti.
de loca. *¶* conduc. Gram. decs. 34. in presenti de
25 cisione. nu. 45. Etiam in *†* pœnalibus. ut in .l. i. §.
expilatores. ubi per illum tex. not. Bar. ff. de effra-
cto. *¶* expila. *¶* nota. in .c. de causis. in fi. ext. de
offi. delega. glo. in .l. 3. C. de sacrosan. eccle. quā ad
hoc not. Rip. in .l. 4. §. Chato. nu. 9. de uer. ob. las.
in .l. non dubiū. nu. 6. C. de legi. *¶* in .l. iubere caue-
re. nu. 18. de iurk. om. iu. Dec. in .l. si fugitiui. nu.
84. C. de ser. fugi. Gome. in .§. pœnales. nu. 39. in
sti. de actio. cum concor. per Tira. plures casus enu-
merantē. in repeti. l. si unq̃. in uer. omnia. uel par-
tem. nu. 31. C. de reuo. dona. Iudex autē *†* pro qua-
litate personarum, facultatū, causarū, *¶* rerū om-
nium iudicare tenetur. iuxta not. per glo. in .l. tam
dementis. C. de epi. audi. *¶* in .l. 3. in prin. *¶* in .§.
i. ff. de testi. et per las. in repe. l. admonēdi. nu. 272

- ff. de iureiu. & moueri poterit ex p̄bationibus & p̄s̄umptionibus & opinonibus supra in hac. q. re
 27 latis. Declarari t̄amen debet ista conclusio & re-
 gula supra firmata ut procedat in casibus in quibus
 lex nō declarat nec exprimit quantitātē patrimo-
 nij illius de quo quēritur, quoniā eo casu obscura s̄t
 gnificatio et dubius casus arbitrio iudicis remittitur
 habita ratione personarū & facultatum at supra de
 cidendus. ar. l. si filia. de leg. 3. & not. per Bal. in
 rub. ff. si cer. pet. col. i. & ita declarat Bar. quē alij
 sequitur. in. l. si constante. nu. 14 ff. solu. ma. Bal.
 in. d. auth. p̄tērea. nu. 4. Car. Alex. in. c. quo iu
 re. 8. distin. & Afflic. decis. 179. in quadam. nu. 3.
 Ceterū si essemus in casu à lege expressim deciso,
 standū esset legis dispositioni. l. in fundo. & ibi Bal.
 28 in. 2. lectu. ff. de rei uendi. Nam t̄ ubi casus est le-
 gis, ibi nulla dubitatio cadit. l. ancillæ. C. de furt.
 Corn. lib. i. cons. 109. uiso infrascripto themate. in
 fi. & in claris non opus est coniecturis. l. continuus.
 §. cum ita. de uer. obli. & l. ille autille. de leg. 3.
 29 Et hunc t̄ uidemus legem aliquñ existimare paup̄rē
eum cuius facultates quinquaginta aureos nō excea-
dunt, ut in. l. non nulli. ff. de accusa. & in. c. probi-
bentur. 2. q. i. spec. in tit. de accusa. uers. item exci-
pitur contra accusatorē q̄ est paup̄r. & per Bar.
 in. l. qui accusare. in primo nota. ff. de accusa. Aliqñ
 30 eos qui t̄ centum aureos non habent in bonis. §. sed
 nostra. insti. de successio. liber. glo. in. §. fina. in uer.
 31 paup̄r. in auct. de exhiben. rek. Aliquando eum t̄

SEXTA QVESTIO.

- qui suo quotidiano labore, quotidianisq; operibus
uix uiuere potest. l. paupertas. ubi Bal. de excusa.
tuto. Ang. Aret in. §. sed & propter. insti. eo. Abb.
in. c. quod super. col. i. per illum tex. de uoto. Ali-
32 quando cum ¶ qui incipit male uti substantia sua.
Bar. Alex. & alij in. d. l. si constante. in 2. q. secun-
33 dæ. q. principa. Aliquando ¶ pauper appellatur à
lege isqui in carceribus detinetur. l. iudices. C. de
epi. audi. Alber. in dictio. in uers. pauperum. Ali-
34 quādo ¶ etiam is qui pro alijs sæpe fideiubet. uel pe-
cunias sub usuris consueuit retinere Ange. in. l. in
persona. §. i. ff. de pact. Alex. in. d. l. si constante.
35 Et aliquando ¶ uidemus leges habere cum dumtaxat
pro diuite & idonco qui tot habet in bonis quot
ualet id de quo agitur. ut in. l. si uero. §. i. ff. qui sa-
tisda. cogan. & est glo. singularis de testibus loquēs
in. §. si uero absunt. in uers. substantiam. quam ibi
approbat Bar. in autt de hered. & falc. Et licet
36 de ea ¶ uideatur dubitasse Iaso. in. l. fideiussor. in
prin. ff. qui satisda. cogan. Attamen in. d. l. si con-
stante. nu. 155. testatur eam communiter approba-
tam fuisse. et in auth. præterea. col. fin. supra alleg.
inquit non uidisse doct. magnæ authoritatis eam re
probantes. quam q; reputat singula. Roma. in. l. 2.
in prin. ff. qui satisda. cogan. & late comprobat &
tuetur in. d. auth. præterea. Fabia. de pepis. nu. 80.
37 & seq. Ampliari autem potest ¶ ista declaratio ut
locum habeat etiam in casibus à consuetudine termi-
natis, nam sicut ubi casus est legis cessat arbitrium

- 38** Iudicis, ita quoq; ubi aliquid consuetudine terminatur, cum ipsa \dagger consuetudo, lex non scripta dicatur. §. ex non scripto. insti. de iure natu. $\&$.l. diuturna. ff. de legi. $\&$ in casibus à iure nō decisis eandem quam lex scripta auctoritatem habeat .l. sedet ea. cū. ll. seqq. ff. de legibus. et .c. cōsuetudo .i. distin.
- 39** glo. in .c. cæterū de testi. cogen. Et ideo \dagger dicebat Bal. in .l. quicumq;. nu. 17. C. de seru. fugit. q. quando sumus in casu à consuetudine declarato dicimur esse in casu necessario $\&$ deciso $\&$ non arbitrario, $\&$ propterea iudicis arbitrium cessare debet. per glos. not. in .l. quid ergo. §. pœna grauior. in uers. onerasset. quam ibi approbat Bar. nu. 12. ff. de his qui notan. in fa. Et hinc bene dixit Bar. in lege seruū quoq; publice. ff. de procura. q. in pœnis arbitrarijs illud est certum, quod est consuetudine approbatum Et Bal. in .l. etsi sœuērior. col. 2. C. quibus ex caus. infra. irroga. q. si de consuetudine constat, pœna arbitraria redacta est ad ordinariam, namq; tenetur Iudex in pœnis consuetudinem sicut legem scriptam sequi, ar. legis saccularij. §. sunt quædā. ff. de extra
- 40** ordinar. crimi. Et idem Bald. \dagger in auihen. iubemus. C. de Iudi. not. inquit q. sicut Iudex contra legem scriptam iudicans litem facit suam, ita quoq; iudicans contra consuetudinem. $\&$ sequitur las. in .l. de quibus columna secunda. ff. de legibus. Et sicut
- 41** \dagger punitur transgressor legis ita pariter consuetudinis transgressor punitur. glos. in .c. 2. extra. de consuetu. Bal. in .l. i. nu. 7. C. quæ sit lon. consuetu.

SEXTA QVESTIO.

- 42 Et sicut **T** intentio testatoris interpretatur secundum legum dispositiones, cum quibus se conformare uoluisse uidetur. l. fin. ubi Paul. Cast. not. C. de uer. signi. Bar. in l. uxorem. §. testamento. de leg. 3. ita etiam interpretatur secundum consuetudinem. Bar. in l. heredes mei. §. cum ita. ff. ad trebell. in l. ius iurandi. §. cum ita. de ope. liber. Imol. in c. potuit in fin. ext. de loca. & Card. Alex. in c. sacrosancta. 22. distin. Quāobrem concludendum est q̄ sicut cessat arbitrium iudicis quando à lege scripta reperitur decisum, quis nam pauper dicatur, & quot in bonis habere debeat, ne pauper nuncupetur, Ita etiam quando idem reperiretur à consuetudine inductum seu declaratum, iudicis silere debet arbitrium. per nota. per Fely. in c. inter cetera. nu. 8. ext. de rescript.

SEPTIMA QVESTIO.

Summaria.

- 1 **P**aupertas fauorabilis est in materia expensarum in iudicijs faciendarum.
Aduocatus pro aduocatione, rite honorarium capit.
- 2 Omne officium exigit ex honestate pecuniam.
- 3 Aduocatus cogere potest clientulum officio iudicis pro praestatione honorarij sui. & omnis labor honesto premio decorari debet.
- 4 Presbiter Parochianus potest diuina officia denegare non prestantibus oblationes.

QVESTIO. VII. I. SPECIALE 63

- 5 Aduocatus ecclesiæ non tenetur eam iuuare si salarium subtrahitur ipsi.
- 6 Aduocatis salarium est debitum, partibus quoq; se se amicabiliter componentibus.
- 7 Aduocati salariū succedit hodie publici stipēdij loco & quasi castrense peculiū dicitur, de eoq; filiusfamilias testatur, nec fratribus conferre tenetur.
- 9 Aduocatus debet pauperi gratis patrocinari.
- 10 Aduocatus qui renuit pauperi gratis patrocinari, saluari non potest.
- 11 Rex Frāciæ litē habēs cū paupe puidet ei de aduoca.
- 12 Afflictio afflicto addi non debet.
- 13 Procuratores & Notarij licite possunt pro suis laboribus consequi mercedem.
- 14 Pauperibus tñ gratis patrocinari, et scribere debēt.
- 15 Et idem quoq; in medicis est dicendum.
- 16 Medicus non consequitur honorarium pro sanitate data uel danda, sed pro labore.
- 18 Medicus mederi tenetur etiam infirmo inuito.
- 19 Pauper hodie non habet subleuantem.
- 20 Aduocatum gratis habens an repetere possit expensas ab aduersario in expensis condemnato pro aduocato quas uere non soluit.
- 21 Obligatio Antidotalis est magnæ efficacis.
- 22 Quādo duo aduocati inuicem patrocinantur nō pōt unus ab alio honorarium petere.
- 23 Donatio propter benemerita præsimitur.
- 24 Expensarū resectio fit ne in dāno sint iuste litigātes.
- 25 Priuilegiatus concurrens cum nō Priuilegiato facit

QVESTIO. VII I. SPECIALE

non priuilegiatum gaudere priuilegio suo.

- 26 Priuilegium datum uni ex litigantibus cōmunicatur alteri in pertinentibus ad litis exequutionem.
- 27 In Priuilegijs stricta fit interpretatio.
- 28 Si Aduocatus remisit cliēti expēsas aduocationis animo donādi, ab aduersario nō repetūtur alias secus.
- 29 Pauperi qui expensas litis uictori reficere non possēt quomodo subuenietur.

PRIMUM SPECIALE IN IUDICIIS.

- ¶ Septimo Quæro postq̃ supra conclusimus pauper tatem fauorabilem esse quibus priuilegijs & fauoribus gaudeat iniudicijs. Et respondeo q̃ plura sunt
- 1 Paupertati indulta in iudiciorum materia. Et ¶ Primo fauorabilis est ratione expensarū in iudicijs faciendarum. nam & st Aduocatus rite cōsequi, uel petere possit pro aduocatione honorarium a clientibus suis, habita ratione rei de qua agitur, partium conditionis, cōsuetudinis loci, & faciēdiæ suæ ut in .l.i. §. in honorarijs. ff. de ua. & extraor. cōgnit. per quam quidē ita tenet glo. in .l.i. §. ait Prætor. il. primo. in uer. non habebunt. ff. de postu. & in .l.i. in uer. construxerint. C. de suffra. Etiam de iure canonico. ut in .c. non licet. 11. q. 3. & in .c. si uia. 14. q. quinta glo. & Cardi. in .c. qui studet. 1. q. 2. glo. in .c. statutum §. assessorem. in uer. moderando. de rescrip. in .6. Gui. p. 1. q. 102. licet. et. q. 190. in honorarijs. Quia ¶ omne officiū exigit ex honestate pecuniam inquit Bal. in .l. 2. C. de op. liber.

- 3 Et hinc † non ineleganter dicit Bar. & scrib. in .l. properandum .§. illo proculdubio. post prin. C. de Iudi. q. Aduocatus cogere potest officio Iudicis mer cenario clientulū suū, ut sibi honorariū soluat. per illū tex. qđ sequitur Alcia. in .l. creditori. in uer. pa trocinio. C. de pact. Et Amanell. in sing. 253. glos. est. notanter inquit q. Aduocatus cui nō satisfit de sa lario dimittere pōt clientulū suū, & adherere par ti aduersæ eāq; iuuare per glo. ad hoc singu. ad tex. relatā. in .l. i. in glo. fin. C. de aduo. fisci. Nam unus quisq; labor debet honesto præmio decorari .l. fin. C. de statu. et imagi. l. fi. circa fi. C. de Quadri. præ scrip. & .c. cū secundū. ext de præben. & in .c. ex bis. 12. q. i. & in .c. fin 7. q. i. ubi notat glo. prima. q. labor sine premio & fructu esse nō debet, iuxta illud cum labor in dāno est crescit mortalis egestas. .§. si quis autē. uers. ne autē. in auct. de Iudi. & per glo. in .c. charitatem. 12. q. 2. quoniā uulgariter di cit solet, q. omnis labor optat præmium. ut inquit
- 4 Mars. in nota. 693. uulgariter. Quod † adeo uerū est ut dixerit glo. sing. in .c. omnis. Christianus. de consecra. distin. prima, q. Presbiter parochianus po test diuina officia parochianis, nisi ei oblatiōnes præ stiterint, denegare. quā glo. pro notā. ad hoc alle gat Dec. in .c. cū inter. nu. 24. ext. de exceptio. Sed intelligēda est, ut procedat, ut infra nouiter deduce
- 5 mus in hac quæstio. sexto speciali nu. 17. Et † dicebat quoq; Bal. in .c. breui. ext. de iureiu. q. Aduocatus qui promisit ecclesiæ patrocinari, si postea ecclesia

QVESTIO. VII. I. SPECIALE.

- 6 si subtrahit salarium, non tenetur eam ulterius in
uare. secundū glo. ibi. Nam † salarium dicitur ad
uocatis pro eorum laboribus debitum, secundū glo.
in. c. decimæ. in uer. negotio. in fi. 16. q. i. etiam si
causa per amicabilem cōpositionem finem accipiat.
glo. in. l. fi. in uer. ex euentu. ff. manda. las. in. §.
triplici. col. fi. insti. de actio. ex quo non stat per eum
quominus ex parte sua pactionem obseruet. ar. l. in
iure. ff. de condi. & demo. & .l. in iure ciuili. ubi
Dec. de reg. iu. & facit bonus tex. in. l. qui operas
in fi. ff. loca. et ita notatē Asserit Gui. pa. d. q. 102
col. 2. ubi testatur hanc esse cōmunem sententiam.
Quam tenuit etiam Hyero. Cagno. in. l. diē functo
nu. 156. ff. de offi. assesso. & in simili et notabili ca=
su Rota per Cassa. decis. prima de loca. & cōdu. et
Dec. in cons. 70. & pro tenuit & in cons. 108. ista
uidetur. nu. 5. tam et si in illis casibus Decij. de con=
suetudine non seruari dicant Mod. Vercell. in. d. l.
7 diem functo. nu. 70. Et adeo † dicitur honorariū
esse à clientibus debitum, ubi præsertim ex conuen=
tione id actum est, q. dixerit glos. nota. in. l. fori.
in uer. Castrense. C. de aduo. diuer. iudicio. q. hodie
succedit loco salarij publici quod olim solebat à pu=
blico aduocatis præstari. & idcirco quasi Castrensē
peculium appellatur. Paul. Castren. in. l. ex condu=
cto. §. item cum quidam. nu. 8. ff. loca. lo. Fab. in
§. i. in prin. insti. per quas perso. Capell. Tolos. q.
10. Item fuit quæsitum an illud quod lucratur filius
8 sa. in scolij. Et de eo † filiusfami. aduocatus testari
poterit

poterit nec patri usum fructū acquireret. iuxta nota,
per Bal. in .l. si. C. de inoffi. testa. et in .l. cum oportet.
in prin. col. fina. uer. de tertio genere. C. de bonis quæ lib. Nec tenebitur post mortem patris fratribus suis conferre. Bar. in .l. iubemus. C. de Silentia. lib. 12. las. in rub. C. de procura. in si. et nota. in .l. filia licet. et in .l. fina. C. de colla. et in .l. i. §. nec Castrense. ff. eo. ti.

- 9 Fauore tamen paupertatis † Aduocatus gratis patrocinari debet, ad idq; per agendū inuitus iudicis officio cogi potest. ut est glo. peregrina in .c. statu. §. insuper. in uer. pauperes. de rescrip. in .6. per quā ita tenet Bal. in .l. si furiosus. in ultimo nota. C. de nup. glo. Abb. et Cano. in .c. i. ext. de offi. iudi. et Fely. in .c. si pro debilitate. col. si. ext. de offi. de lega. Et hinc † dicebat diuus Grego. super homelia Math. 15. q. Aduocatus qui renuit pauperi gratis patrocinari, saluari nō potest, quia abscondit talentū domini sui. et in foro conscientie peccat qui à paupere sciēter pecuniā recipit. Alber. in .l. i. C. de suffra. et in .l. necquicq; §. si ff. de offi. procon. et ibi las. in .§. ubi decretum. col. 2. Pet. Gerar. singu. 73. Pauperes. nu. 4. Et propterea † inquit Bal. in .l. magis puto. §. in primis. ff. de rebus eorū. q. in Gallia qñ pauper litem habet cum Rege, nec unde faciat litis expensas habet, Rex pro iustitia et ueritate eruenda administrat ei de aduocato, qui in iure et in facto pro eo possit allegare. Quod etiā refert Boer. q. 324. et presupono. nu. 6. et ita quoq;

seruari in curia parlamēti delphinalis testatur Gui.

- 12 pa. q. 561. si quis contra me. in prin. Est aut huius [†] fauoris causa, nam, cum afflictio afflicto addi nō de beat. ut in .l. diuus. de offi. præst. & in .c. cum per-
cussio. 7. q. i. & .c. in literis ubi not. Cardi. Alex. 7. q. 2. & paupertas sit miseratio & afflictio secūdu
Bal. in .d. l. si furiosi. nu. 3. nō debemus pauperibus oppressis & afflictis afflictionē inungere eos indefen-
sos relinquentes, quūmmo tam uerbis q̄ operibus eos subleuare tenemur. ut legitur prouerb. 21. &
primo Ioan. .c. 3. & qui alium tueri potest, & non tuetur, ipse uidetur offendere, secundum Tull. offi.
.i. & per Aret. in .§. iuris præcepta in fi. inst. de

- 13 iust. & iu. Et huiusce [†] rationis identitate Hoc idē
~~✕~~ pauperū priuilegium locum habere dicitur etiam in
Procuratoribus & in Notarijs qui licet pro suis la-
boribus & scripturis regulariter pecuniam petere
possint .l. fi. C. de prin. agen. in rebus et .l. in sacris.
la. 3. C. de prox. sacro. scrinio. lib. 12. Paul. Castr.
in sing. 23. tabellio. & per glo. in .c. statutū. §. no-
tarium. de rescrip. in 6. glo. & doct. in .c. i. de simo-
ni. Bar. & scrib. in .l. argentarius. ubi Alex. nu. 4.
testatur hanc esse cōmunem sententiam. ff. de Eden.
alias si eis honorariū nō præstetur ab officio impu-
ne desistere possunt secundum Paul. Castr. in .d. l.
14 in .§. edi. Nihilominus fauore [†] pauperum tam Pro-
curatores q̄ Notarij tenentur pauperibus gratis in-
seruire, et gratis suas scripturas exhibere. arg. nota.
per glo. in .l. tam dementis. C. de epi. audi. Quā ad

- hoc not. Alex. in .d.l. argentarius. in fi. las. in .d. 9. tripli. col. pen Fran. Rip. in .l. centurio. nu. 35. ff. de uulg. & Pet. Foller. in sua pract. crimi. in secun par. secundæ partis. sub uers. recipiatur defensiones reorū. nu. 27. ubi tenet eandē sententiā. Et in No tarijs idem expresse tenet Rcta. decis. 2. de consti. in anti. ubi not. ait id procedere in his qui uere pau peres sunt. Et idem quoq; ¶ in ipsis Medicis eadē ratione dici potest. Qui quauis pro suis laboribus honorarium mercedemq; condignam recipere possint. ut in .l. medicos. in fi. ibi mercedes eis & salaria .C. de professio. & medi. Intelligendo tamen q
- 16 non ¶ consequatur pro sanitate infirmo restituta uel restituenda salarium, cum illa sit gratia quæ ueniri dari non debet, ut habetur prouer. 23. scriptum est .n. Quod gratis accepistis gratis date .c. 2. ext. de magistris. Et si hoc animo Medici mercedem acciperent, committerent symoniam, sicut Giezi, qui gratiam sanitatis uendidit Naamam Syro, eandem gratiam Heliseo uindicante leprosus factus amisit. ut in .c. qui studet .i. q. i. Sed q in præmium suorum laborum honorarium recipiant, sicut professor non pro scientia quam docet, sed pro suo labore honorarium recipit. ita notan. declarat glos. in .d. c. qui studet quam ibi sequitur Card. Alex. in uer. sanitatis. & est bonus tex. in .c. non sane. ibi nec Medico uolunt reddere honorem suum. 14. q.
- 17 5. Sed tamen ¶ fauore paupertatis tenetur medicus infirmos pauperes gratis quidem mederi quia

nō debet apud eum plus pecunia q̄ moribandi uita
 ualere. ut in .c. non satis. in fi. 86. distin. Nam &
 qui potest languēti mortē excludere, & nō exclu-
 dit, ipse uidetur infligere. c. i. 83. disti. ubi post glo.
 tenent doct. q̄ etiam inuito ṽ infirmo medicus me-
 deri tenetur. quod pro sing. refert Barba. in rub.
 ext. de solu. ante fi. & And. Tiraq. de retrac. con-
 uen. 6. 7. glo. i. nu. 10. Bona. n. pręstatur inuitis qñ
 eorū consulitur utilitati. c. & qui emendat 45. di-
 stin. & hanc conclusionē tenet Abb. & Cano. in .c.
 ad aures in fi. extr. de æta. & quali. & Fran. Rip.
 trac. de peste. penul. remed. ad curand. pestem. nu.
 99. ubi concludit hanc esse cōmunem sententiā. Cæ
 19 terū ṽ quoniā hominū malitia creuit, et multitudo,
 nec nō creuit paupertas, & pauper hodie non ha-
 bet subleuantem. iuxta nota. in .c. pauper dum non
 habet. 11. q. 3. idcirco nō esset incongruū q̄ de publi-
 eis pecunijs Aduocato, Medico, Procuratori, &
 Notario pauperū constitueretur salarium, ut inde li-
 bentius pauperibus & miserabilibus personis absq̄
 alio priuato honorario patrociniū prestare tenerētur
 iuxta nota. per glo. in .l. fōri. C. de aduo. diuer. iu-
 dicio in .l. i. §. ait Prætor, il. i. in uer. nō habebūt. an
 te fi. ff. de postu. Cyn. in .l. prouidendū. C. eo. Dec.
 in .c. ex epistola. nu. 222. ext. de proba. & pluri-
 bus in locis id consuetū esse testatur Boer. in .q. 325.
 & uidetur. col. i. Quod laudabile fōret æquitatemq̄
 haberet, Quia utriq̄ peræque satisfaceret Aduoca-
 tus. n. Medicus Procurator & Notarius suorū labo-

rū prēmīū cōsequerentur, & pauperes non essent
passim patrocīnio destituti. ar. tex. in. c. ex parte,
& in. c. olim in fine. ext. de accusa.

- 20 Sed iuxta prædicta † sese offert pulcherrima Quæ
stio, Pone q̄. Aliquis habuerit Aduocatū uel Procu
ratorem gratis, & in fine litiſ uictoriā reportauer
rit, & pars aduersa fuerit in expensis condemnata
iuxta not. in. l. cum quem temere. in prin. ff. de iu
di. & per Soci. iuni. lib. 3. cons. 97. in causa mota.
in fin. nunquid possit ab aduersario recuperare ex
pensas pro Aduocato uel Procuratore quem gratis
habuit, et quas uere nō soluit? In hac quæstio. duæ
uidentur principales doc. sentētiæ, Prima affirma
tiua, Quam tenuit Iaco. ab Are. in tract. de expēs.
riu. 21. & seq. in uers. sed quid si habeat amicum.
Bar. in. l. quod si domus. in fi. per illum tex. ff. loca.
Bal. in addi. ad spec. in tit. de senten. in uer. Quidā
nobilis, Qui mouentur, quoniam is cui Aduocatus
uel Procurator remisit expensas & gratis patrocī
natus est, naturaliter ei obligatus est ad antidora.
.l. sed & si lege. §. consuluit. ff. de peti. h.æ. idcoq;
ipsi. tantūdem abesse uidetur. l. si quis mādato. de no
go. ge. & .l. plane. §. si rem. de leg. i. Et ista an
tidoralis † obligatio non est modicæ efficacīæ. ut ha
betur in. l. si non fortem. §. libertus. ubi las. de con.
inde. & in. l. ex hoc iure. ubi glo. in uer. obligatio
nes. & ibi quoq; las. & Moder. ff. de iusti. et iu. &
late per Tiraq. in. l. si unq; in uer. donatione. nu. 11.
& seq. C. de reuo. do. Et hinc dicebat notan. Paul.

QVEST. VII. I. SPECIALE.

Cast. in .d.l. ex hoc iure. col. fin. nu. 37. q. si Aduoca-
tus patrocিনatus est in causa alterius aduocati gratis,
et deinde alter aduocatus patrocিনatus sit in causa sua,
nō pōt hic secūdus petere salariū pro patrocinio suo,
sed fit cōpensatio hinc inde ex obligatione naturali
quia tantūde uel simile solutū fuit. Nam ppter prae-
cedētia † benemerita praesumitur indubio causa re-
munerādi uoluisse donare. ar. l. si nō remunerādi. §.
Idē papinia. ff. mada. Quāuis .n. donationō praesu-
matur ubi alia cōiectura capi potest .l. dispensatorē.
et .l. si cū aurū. ubi Bar. ff. de solu. Bal. in .l. i. C. ad
trebell. Afflic. deci. 44. de tribus. nu. 24. et Dec. in
cōs. 402. nu. 6. ubi tñ merita praecesserunt, praesu-
mitur donatio secundū las. in .d.l. ex hoc iure. nu.
57. ubi etiā Aquens nu. 74. tenet eādē sententiā.

- 24 Contrariam † et negatiuam sententiam tenuit Bal.
in tracta. iuris prothomi. in fi. Quoniam expensa
rū refectio fit solūmodo ne sint in damno iuste liti-
gantes, nō autem ut aliquid lucrētur, secundū Pau.
de Cast. in .l. si. in fi. C. de fruct. et lit. expen. Affi-
ciuntur enim temere litigantes inter ceteras poenas
mulcta expensarum, ne ita proni sint ad temere li-
tigandum, et ut iuste litigantes conferuentur indem-
nes. ut .l. eum quē temere. in prin. ff. de iudi. l. pro-
perandū. §. sin aut alterutra. C. eo. et insti. de poe.
teme. liti. in prin. et in .§. hec aut omnia. et in .c.
finē litibus. in prin. ext. de dolo. et per Arch. in .c. in
primis. nu. 22. 2. q. i. Itē † Priuilegiatus cōcurrens
cum nō priuilegiato facit non priuilegiatū gaudere

priuilegio suo, glo. in .l. 4. C. de inoffi. te. in .l. si quis
 duos. ff. de libe. lega. Mars. not. 501. Tritū. & not.
 617. memor. Præsertim qñ priuilegiatus tractat de
 dāno uitando .l. si. ff. Qui. ex cau. ma. & in .c. au-
 duit. ext. de resti. in inte. Bal. in auct. ppetua. C. de
 sacros. eccle. cū concor. per Dec. in .l. in re obscura.
 de reg. iu. eodē modō emolumētū illud seu relaxatio
 illa uni ex litigātibus ab aduocato cōcessa, parti ad
 uersæ cōmunicari debet, ut in eo cui remissa est fa-
 cultas soluēdi sportulas Iudici iure speciali ut proste-
 quog; colligatori, dicit tex. in .l. si. C. de fruc. et lit.
 expē. quē ibi Bar. ad hāc quæsti. inducit. Et per cū
 26 dē tex. ¶ inquit Dyn. in .c. in Iudicijs. de reg. iu. in
 6. q. qñ agitur de priuilegijs ad litis exequutionē per-
 tinētibus tūc priuilegiū concessū uni litigatori pro-
 dest et alteri, rōne inæqualitatis uitādæ. ar. l. in sacris
 C. de proxi. sacro. scrinio. lib. 12. et tradit Ias. in .l.
 27 nō tantū. col. i. de re iudi. Et ¶ si hoc pcedit in pri-
 uilegijs inquibus stricta fieri interpretatio solet .l.
 si qñ. in prin. C. de inoffi. te. à fortiori idē est dicendū
 in beneficijs, & alijs dispositionibus quæ late inter-
 pretatur .l. si. ff. de cōsti. pri. c. olim ext. de uer. sig.
 Rot. dec. 4. de præbē. in no. Gram. dec. 4. casarea
 28 nu. 9. Pro resolutione ¶ doc. considerāt duos casus
 nā aut Aduocatus uel Procurator remisit expēsas ani-
 mo remunerādi clientulū suū p aliquo speciali bñficio
 ab eo prius recepto, & tūc huiusmodi expēsa bñ
 repeti possūt ex his quæ superius in .i. opinio. diximus
 Aut remisit simpliciter animo donādi, & tūc à parte

aduersa repeti nō possūt. ar. l. idemq; . §. fina. cū . l. seq. ff. manda. & ita procedat secunda opi. & ita dīstinguit Spec. in ti. de expen. §. fi. uer. sed quid si uictor. Panor. in . c. finem litibus. nu. 29. ext. de do. lo. las. in . l. properandum . §. sin aut alterutra. nu. 14. C. de iudi. Rot. decs. 38. de re iudi. in antiq. Bissig. decs. 5. de procu. & est cōmunis sentētia ut testatur Boer. q. 210. et præsuppono. in fi. Credo tñ
 29 ¶ q. in casu quo prædictæ expensæ repeti possunt, si is à quo sunt repetendæ, esset adeo Pauper, ut eas in pecunia numerata reficere non posset, paupertatis prætextu excusaretur à præcisa earū restitutione, permettereturq; sibi, ut quoquo modo posset, creditori suo satisfaceret, ar. not. in fundo. ff. de rei uen. & in . c. Odoardus. de solu. & in . c. olim. il. 2. de resti. spo. & in . c. cum tu. de usur. cū præsertim Pauper ad expensas sibi impossibiles teneri non debeat. ar. l. impossibile. de reg. iur. & per Belleme. decs. 44. allegatio post prin.

Summaria.

- 1 **P**ater Instinctu naturæ filios alere tenetur, Ciuitiliq; iure compellitur.
- 2 Pater ommittens alere filios, cēsetur eos necare.
- 3 Quicunq; habens aliquem in suo seruitio constitutū, ipsum alere tenetur.
- 4 Abbas monachum secū litigantem alere tenetur.
- 5 Maritus Vxorem secum litigantem alere tenetur.
- 6 Accusatus de crimine, ali debet interim lite pendēte.

QVEST. VII. IN IVDICIIS. 69

- 7 Pater tenetur alere filios, etiam bannitos nec nō nē
potes ex filijs & Vxores filiorum suorum.
- 8 Onus alendi quandoq; translt ad hāredes.
- 8 Pater tenetur alere spurios & ex illicito coitu natos
de iure Cano.
- 10 Pater spiritualis tenetur quandoq; alere filium quē
ex sacro fonte leuault. Quod ampliatur. nu. 13.
- 11 Affinitas spiritualis nō est minor q̄ carnalis.
- 12 Pater spiritualis sine uenia in ius uocari non debet.
- 14 Alimentorū causa æquiperatur causæ dotis.
- 15 Sicut ingratitudinis causa denegātur filio alimenta;
ita filiæ dos.
- 16 Pater cogi potest alere filiū, & dotare filiam.
- 17 Alimentorum causa æquiperatur piæ causæ. Quādo
scilicet debentur personæ inopi. nu. 18.
- 19 In causa alimentorum & pia, procedi potest die fr̄a
riato ad utilitatem hominum.
- 20 Alimēta quædam per statutum tolli non possunt.
- 21 Pater qñ est pauper excusatur ab onere alēdi filios.
- 22 Prima charitas incipit à se ipso.
- 23 Pater secūdū uires patrimonij sui filios alere tenetur.
- 24 Filius qui habet aliunde se alat, non potest à patrē
alimenta repetere.
- 25 Abbas excusatur si per inopiam nō potest monas
cum secundum consuetum modum induere.
- 26 Pater pauper à filijs diuitibus ali debet.
Tutor legitime præstat alimenta matri pupilli.
- 27 Filius emancipatus denegans patri egeno alimēta res
cidit in patriam potestatem.

QVEST. VII. II. SPECIALE.

- 28 Pupillus tutorem inopem alere tenetur nisi cum ob
paupertatem excusari uelit.
- 29 Vel tenetur ei iudicis officio prestare salarium.
- 30 Frater repetere potest expēsas factas pro fratre nisi
causa alimentorum factæ fuerint.
- 31 Mater diues tenetur uirum et filios pauperes alere.
- 32 Mater inops excusatur ab onere alēdi filium intra
triennium.
- 33 Alimentorum appellatione Quid contineatur.
- 34 Alimenta si cui sint præstanda, præstari quoq; de-
bent expensæ studij ut discat grammaticam & ea
quæ secundum loci conditionem & qualitatem suā
sibi sunt neccessaria.
- 35 Gloria patris est sapientia filij.
- 36 Qui alere tenetur, etiam medicinas prestare tene-
tur, qñ alimenta sanguinis ratione debentur.
- 38 Pater sicut tenetur filiam dotare, ita filio aliquam
artem docere.
- 39 Cui præstāda sūt alimēta ēt aqua uenalis est præstāda.
- 40 Alimentorū appellatione qñ ueniant uestes præciose.
- 41 Alimenta secundum personarum conditionem sunt
præstanda.
- 42 Alimentorum appellatione quando solum commesti-
bilia ueniant.
- 44 Statutū imponēs poenā pro delicto non trahitur ad
delictū per subditū extra territorij cōmissum.
- 45 Appellatione alimentorū uenit uictus uestitus & ha-
bitatio nisi cōstet de contraria mente disponentis.
- 46 Intellec. c. si Episcopus. de offi. ordi. in. 6.

- 47 Intellec. l. cū hi. §. qui transigit ff. de transactio.
 48 Inducta in fauorem non debent in odiū retorqueri.

SECUND. SPECIALE
 IN IVDICIIS.

- 1 Secundo † Paupertas fauorabilis est in causa Alimē
 torū nam & si pater instinctu quodā naturæ tenea
 tur filijs alimenta præstare. ut insti. de iu. natu. in
 prin. Ad idq; iure ciuili compelli possit .l. si. C. de
 alen. lib. & .c. ius natu. prima distin. et per Arch.
 in .c. præcipimus. 12. q. i. et Mod. Vercel. in .l. iura
 2 sanguinis. nu. 7. de reg. iu. Ad quod quidē † adeo
 obligatus est q; si forte ommitteret præstare, filios
 necare diceretur, secundū glo. in .c. i. in uer. egeno.
 de uer. signi. in extraua. Ioan. 22. non secus ac ma
 lier quæ partiū præfocat, uel ad aliquem publicum
 locum elicit misericordiæ causa, exponit infanē. ut
 in .l. 4. ff. de libe. agno. Bald. in .c. cum contingat
 col. pen. uer. pone q; filia. ext. de iureiur. & Dec.
 in cons. 62. magnificus. nu. 5. Cum naturaliter ho
 mo ita alimentis indigeat, ut sine eis uitam degere
 non possit .l. fin. de alimen. pupill. præsta. l. legatis
 ff. de aliment. lega. Bal. in auth. ingressi. nu. 5. C.
 de sacros. eccle. & si pater ad hospitale posuerit,
 perdit ius qd̄ habet in filio. itaq; si filius occideret de
 inde patrē lege Pompeia de parricidijs non tenere
 3 tur ut singulariter inquit Petr. Gerar. in sing. 2. tñ
 scis. nu. 9. Et † non solum patres alimenta præ
 stare tenentur, Verum etiam quilibet alius habens

aliquem in eius potestate & seruitio constitutum te
 netur ei de alimentis prouidere. ut in .l. 2. ff. de his
 qui sunt sui in .l. uni .§. sed scimus .C. de lati. li-
 ber. toll. in .l. i. C. de emen. seruo. & in .l. in rebus.
 .§. possūt. ff. cōmo. per quē tex. ita dicit Gram. deci.
 103. Illustris. nu. 23. Gome. in .§. itē si quis in frau-
 dem. nu. 27. insti. de actio. et pro regula Soci. Iun.
 cons. 114. non est dubium. nu. 44. Et in monaco ¶
 etiam litigante cum Abbate, ut petere possit alimē-
 ta sibi in futurum ab Abbate prastāda. est glo. not.
 in .l. si instituta .§. de inofficioso. in uer. decerni. ff.
 de inoffi. testa. & in .l. fin. in uer. liti sumptus. C.
 de ordi. cogni. & tenet Rot. dec. 10. de iudi. in no-
 5 uis. Et ¶ in nota. q. uxoris litigantis cū Viro suo,
 ut ab eo interim alimenta percipere debeat Afflic.
 dec. 10. Vxor. nu. 2. Capel. Tolos. q. 88. an mona-
 6 cus in scolijis. Et in simili ¶ questi. eius qui accusa-
 tus est de crimine ut interim lite pendente ei alimē-
 ta ministrētur. Rot. dec. i. de accu. in anti. Et Pater
 7 ¶ non tantum tenetur alere filios uerum etiā nepo-
 tes ex filiis & Vxōres filiorū suorū .l. si filia. §. i. ff.
 fa. her. Saly. in .l. fin. C. de alen. lib. Ange. in insti.
 de iure natu. in fine princi. Ias. in .l. ius aut ciuile.
 col. pen. ff. de iusti. & iu. Corn. lib. i. cons. 129. in-
 cip. licet. Declarādo tamen subtiliter, ut per Aret.
 in cōs. 17 cōsideratis. col. antepen. Et si extaret sta-
 tutum, q. nemo patrocinari possit bannitis quoquo
 modo, si pater miserit filio bannito alimenta, excu-
 sabitur ut non incidat in poenā statuti. ita notan. cō

cludit 104. igneus. in .l. 3. §. si quis tabulas. nu. 36. & seqq. ad syllania. & ita etiam tenuit Soci. Iunior in cons. 54. col. i. lib. 3. post nellū in trac. bannitorū in prima par. secundi temporis. q. 48. Et onus ¶ il-
 lud alendi transst aliquādo etiā ad hēredes illius qui prius tenebatur alimēta pręstare. §. si quis igitur ha-
 bēs. in auct. Qui. mo. natu. effi. sui, Bar. in .l. si quis à liberis. §. itē rescriptum. per illum tex. de libe.
 agno. Mates. not. 146. nota q̄ istud. Et non solū ¶ tenetur Pater alere filios legitimos & naturales, ue-
 rum ēt naturales tantum, Quinimmo ēt ex illicito & nephario coitu natos, de iure cano. ut in .c. cū haberet. ext. de eo qui dux. in matri. eam quā pol-
 lu. per adul. & in .c. per uēnerabilē. ext. Qui filij sūt legi. Bar. in .§. si. in auct. Qui. mo. natu. effi. sui. Et in .d. l. si quis à liberis. §. utrum. & in trac. alimento. col. 2. et Corn. lib. i. cons. 316. quo ad pri-
 mum. col. 3. & Soci. Iuni. lib. 3. cons. 8. audio. col. 2 et Dec. in .c. in pręsentia. nu. 115. ext. de proba. ubi notan. inquit q̄ ista æquitas canonica pręfertur etiā iuri ciuili. et q̄ ista est cōmunis opin. quā tenet Aret. late in insti. de iure natu. in prin. nu. 5. Et nō desūt
 ¶ qui teneant patres quoq; spirituales alimenta te-
 neri filiis spiritualibus eleuatis de sacro fonte pręsta-
 re in subsidium quando huiusmodi filij non habe-
 rēt aliunde se alerēt, sicut & adoptiuis. Bal. in auth. nisi rogati. col. 4. nu. 19. C. ad trebell. Ang. in .l. adoptiuum. de in Ius uo. barba. in .c. cum .p. ext. de accu. 10. Fab. & Aret. in .§. sed ea omnia. insti. de

- 11 heredi. quæ ab inte. Cuius quidem causa ¶ esse pōt,
quia affinitas spiritalis non est minor q̄ carnalis,
glo. in .c. qui dormierit. 27. q. 2. et in .c. ita diligere
- 12 ¶ .c. seq. 30. q. 3. Et hinc est ¶ q̄ huiusmodi pater
spiritalis sine uenia in ius uocari non debet, ut in=
quit las. in .l. generaliter in prin. ff. de ius uoc. ¶
Gome. in .s. pœnales. nu. 8. insti. de actio. Quod ē
- 13 in eo ¶ compater qui puerum ad sacrum Crisma de=
tinuit, qui propterea ei factus est compater, sicut
is qui cum de sacro fonte leuauit .c. si quis ex uno.
30. q. 4. ¶ in eo qui in cathecismo ei factus est cō=
pater, procedere posse arbitror. per nota. in .c. fi.
de cogn. spiri. lib. 6. ¶ per hosti. in summa. de co=
gna. spiri. s. qualiter contrahatur et pulcre Dec. in
- 14 consl. 462. Visa legitimatione. nu. 8. Et causa ¶
alimentorū adeo fauorabilis est, ut eam dotis causæ
equiperauerit glo. in .l. ob æs. C. de præ. mino. Quā
ad hoc not. Saly. in .l. qui liberos. de ri. nup. et Alex.
in .l. cū is. s. si mulier. de cōdi. inde. ¶ in .l. cēturio.
col. 2. ff. de uulg. ¶ pup. ubi ait exorbitātia iura de
alimentis loquētia ad dotes ¶ ecōtra attrahi posse.
secundū Bar. in .l. si certis annis. in prin. C. de pact.
et in .l. cū de in rē uerso. de usur. Et hinc ¶ dicebat
- 15 Bar. in .l. fi. C. de do. pmf. q̄ sicut ex qualibet ingra=
titudinis causa possūt filiys alimētanegari, ut est tex.
cū glo. et ibi Bar. in .l. si quis à liberis. s. idem iudex
ff. de libe. agno. io. And. et Abb. in .c. quintauallis.
circa fi. de iureiu. las. in .l. sedet si. C. de inoffi. te. et
in .l. ius aut ciuile. nu. 25. de insti. ¶ in. Seiffell. in

- .l.i. §. ius naturale eo. tit. Pet. Gerar. nota. primo. Capell. Tolos. q. 77. in addi. Cremen. in sing. 20. tu sek. Ita quoq; filiæ ingratae pater dotē denegare pōt Alex. in .d. §. idem Iudex. Nico. Euer. in centu. in
- 16 loco ab Alimen. ad dotē. Et sicut † Pater cogi pōt officio iudicis alere filiū, ita dotare filiā. Bal. in .l. fī. C. de do promi. Bal. nouell. de dotibus sexta par. prin. 16. specialis. incip. Et ex illa .l. qui liberos. Ni
- 17 col. Boer. q. 130. ista .q. nu. 4. Et causā † Alimēto rū exequari piæ causæ existimauit Bar. in .l. mela .ff. de alimē. lega. glo. Et Bal. in .l. sancimus. C. de sacros. eccle. Soci. in .l. quæ cōditio. nu. 17. de cōdi. Et de. Dec. in .l. captatorias. nu. 26. C. de mi. testa. Af
- 18 flic. decs. 252. magnificus. nu. 3. Soci. Iu. lib. 3. cōs. 92. perspectis his. nu. 2. qñ scilicet debētur inopi. Bar. in .l. alio. ff. de alimē. lega. in .l. diuus. ff. ad .l. falci. Aret. in cōs. 97. in causa. col. 2. Et facit qđ in legatis tenet Alex. in .l. hæreditatū. col. i. ff. ad .l. fal.
- 19 Vnde † sicut in causa Alimē. pcedi pōt die feriata ob utilitatē hominū .l. 2. ff. de ferijs. glo. in .c. i. 15. q. 4. las. in .l. si quis in suo. nu. 3. C. de inoffi. te. ita quoq; in pia causa pcedi poterit. spec. in tit. de ferijs. §. se
- 20 quitur. circa prin. Rom. in auth. similiter. in 3. speci. piæ causæ circa iudicia. C. ad .l. falci. Alex. in .l. i. nu. 13. ff. solu. ma. Et Alimenta per statutū tolli nō posse cōsuluīt Ang. in cōs. 359. nu. 3. Et tenuit Alberi. i. par. statu. q. 40. Et las. in auth. qđ locū nu. 8. .C. de colla. Quod utiq; de his quæ iure naturæ debentur, intelligendum est ut declarat Soci. iuni. lib.

QVESTIO. VII. II. SPECIALE,

lib. 3. cons. 54. consideratis nu. 13. quæ ueluti naturalia & immutabilia à iure ciuili tolli non possunt, ar. l. iura sanguinis. de reg. iu. & §. sed naturalia. insti. de iu. natu.

- 21 **Fauore** ¶ tamē Paupertatis quādo Pater esset pauper, haberetq; sibi de alimentis providere necesse, nec aptus esset sibi filijsq; ad alimenta parandū, ab
- 22 **huiusmodi onere excusabilis esset.** Cū prima ¶ charitas à se ipso inchoare dicatur, ut in .l. præses C. de serui. & aqua & ibi not. Saly. & afflic. decis. 290. quidam nu. 8. & est tex. expres. in .l. pe. ubi excusatur pater propter paupertatē ab onere alendi filios ff. de libe. agno. et not. Bar. in auth. res quæ nu. 2. C. cōmunia de lega. & Alcia. de præsump. regu.
- 23 **prima. præsump. 52. nu. 4.** Quia ¶ secundū uires substantiæ suæ pater filios alere tenetur. ut in .§. il
- 24 **lud quoq; in auct. neq; uirū.** Et hinc est ¶ q. si filius posset sibi de alimentis aliunde providere, non teneretur eum alere pater .d. l. si quis à liberis .§. de niq; cū glo. de lib. agno. Bar. in .l. libertis quos. §. i. ff. de alimen. lega. & in .l. i. §. sed excipiūtur. nu. 7. ff. de ferijs. & pro regula Socin. luni. lib. 3. cons. 8. audio. nu. 13. siue filius esset legitimus et naturalis, siue esset spurius. ut consuluit Dec. in cons. 576. pro
- 25 **resolutione. col. i.** Quem admodū ¶ excusatur Abbas qui ob inopiam monasterij nō potest monachum secundum cōsuetum modū suæ religionis induere ut inquit Bal. in .l. i. §. scimus. C. de lati. liber tol.
- 26 **Quinimmo ¶ fortius si pater esset inops, filij uero**
diuites

diuites, non tantū à patre alimēta petere nō possūt,
 uerū ipsi patrē alere tenētur ut in .c. cāterum. 87.
 distin. & in .l. si. §. ipsum .C. de bo. quæ lib. & in .l.
 filia. C. de pa. po. et in .l. i. et 2. C. de Alen. libe. glo.
 in .c. ius naturale. prima disti. & per Corn. in cōs.
 113. circa primū, uer. & licet lib. primo & facit etiā
 bonus tex. in .l. tutor. la. 2. in si. ff. de admi. tut. ubi
 ratū habetur quod à tutore matri pupilli pro suis
 alimentis est solutū quasi alimenta sint matri à pu-
 pillo debita .l. si post in pri. ff. de tutel. & ratio. di-
 stra. Bar. in tract. alimentorū in si. & hinc est q̄ si-
 lia potest dotem repetere à uiro suo ut patrem ino-
 pem alat .l. mutus. §. manente. ff. de iure dot. & per
 Soci. iuni. lib. 3. cons. 54. cōsideratis nu. 7. Et si si
 27 lius ¶ esset emancipatus & denegaret alimenta pa-
 tri egeno in patriam potestati recideret. Bar. in .l.
 28 alimenta. §. Imperator. ff. de liber. agno. Et si ¶
 Impubes tutorē haberet inopē (nisi eum uellet ex-
 cusari, ut decla. Aret. in .§. sedet propter insti. de
 excu. tuto) alimenta ei præstare teneretur .l. i. §. si
 pupillis. ff. de tute. & ratio. distra. Vita. trac. clausu-
 29 larū clausula 41. nu. 87. Vel ¶ officio iudicis præ-
 stare salariū. Corn. lib. 4. cōs. 62. quanq̄. in si. Et
 30 hinc est ¶ q̄ licet frater repetere possit expēsas pro
 fratre factas, quia donasse nō presumitur. glo. in .l.
 si paterno. C. de nego. ge. bonus tex. in .l. si negociū
 .C. eo. attamen secus in expensis factis in alimentis
 fratris, quia illæ ueluti pietatis intuitu factæ & do-
 natæ (nisi aliter constet de uoluntate partium) re-

- peti non possunt. Bal. in .l. certum. col. fi. C. fami.
her. Pau. Cast. in sing. §. frater et Dec. in cōs. 628.
- 31 in casu de quo queritur. nu. 6. Quando ¶ autem
Pater & filij pauperes essent, seseq; ex eorum la-
boribus alere nō possent, uxor & mater respectiue
si diues esset, eis alimēta pręstare tenetur. ut in .§.
illud. in auct. ut lice. ma. & aulæ. & tenet Bar. in
trac. alimentorū. col. 2. & Bal. in .l. si cū dotem. §.
- 32 si maritus. ff. so. ma. & Amanuel. not. i. At si ¶ for-
te mater esset pauper, tunc excusaretur ēt ab onere
alendi filiū intra trienniū ad qđ alias de iure tene-
batur. Bal. in .l. alimēta. C. de nego. ge. et not. in .c.
fi. ext. de conuer. infide. & per Amanuel. not. 7.
- 33 ¶ Ceterū ¶ iuxta prędicta quęro, ne ignoremus
illud de quo disputatio nostra est, ar. l. 2. §. seruius
aut sulpitius. de orig. iur. . Quid alimentorū appel-
latione contineatur? Et in primis uidetur dicendū,
q̄ ueniāt cibaria, uestitus, habitatio, et demū omnia
quę ad uictū hominis sūt necessaria. ut in .l. lega-
tis. ff. de ali. lega. & per glo. in .c. episcopus. 10. q. 2.
nā dicit Bal. in .l. si maritus in id. ff. solu. ma. in fi. q̄
alimēta secundū uiuendi necessitatē sunt pręstanda.
quod sequitur Prac. Pap. in forma libelli pro legato
rei singu. col. 13. uer. condescendo ad decimū arti-
- 34 culū. Et hinc ¶ bene dicit Bar. in .l. de bonis. §. nō
solū. de Carbo. edi. q̄ is qui habere debet alimēta,
habere quoq; debet impensas in studio ut addiscat
grāmaticam & similia sine quibus homo secundū cō-
suetudinem loci & conditionē suam laudabiliter ui-

- uere non pōt, Vnde qui promisit alere aliquem ut
 filiū, tenetur cum mittere ad scolas & facere expē
 sas ad eum erudiendū necessarias, nisi eius faculta
 tes, & pueri conditio repugnet Bar. in .l. quidā cū
 filium. nu. 11. & ibi quoq; las. nu. 33 ff. de uer. ob.
 35 Gloria † enim patris est sapientia filij, dicit tex. in
 36 .c. esto. in fin. 95. distin. Et tenet † Spec. in tit.
 Qui filij sint legi. uers. sed nunquid is qui præstare.
 q̄ si quis alimenta præstare tenetur, debet etiā præ
 stare medicinas sine quibus corpus languens sanari
 nō potest. ar. l. i. §. mulier autem in possessione. ff. de
 uen. in poss. mitten. & refert & sequitur Alex in .l.
 si cū dotē. §. sin aut in sœuisimo. col. i. ff. so. ma. Cor.
 in cons. 145. in hac cōsultatione. col. 3. lib. 2. et Dec.
 in .l. de alimentis. col. i. C. de transac. testatur hanc
 37 esse cōmunem sententiam. Quæ declarāda est † ut
 procedat quando alimenta debentur ratione sangui
 nis iuris dispositione. Bar in .l. qui filium. in prima
 lec. ff. ubi pup. edu. de. & in trac. alimen. q. 2. las.
 38 in .l. cum hi. §. qui transigit. de transac. Et hinc †
 dicebat Pau. Cast. l. macedoniani C. ad sen. cō. mace.
 q̄ sicut Pater tenetur dotare filiā, ita quoq; tenetur
 filio artē aliquā dare, ex qua inde uiuere possit. Et
 39 Addo q̄ † ei cui sūt alimēta præstāda, uenalis quoq;
 aqua debetur. Bar. in .l. i. ff. de alimē. lega. Et Ali
 40 mentorū appellatione † etiā uestes præciosas uenire,
 si dignitati et cōditioni cōueniant, dixit Alex. in rub.
 ff. so. ma. nu. 26. ubi idē tenet etiā Pont. Peru. nu.
 76. per tex. in .l. pen. & si. ff. de ali. leg. nā secundū

conditiōe personarū est alimentorū præstatio faciē
da .l. habitatio. in fi. de uen. in posses. mitten. & .c.
non cogatur. 40. distin. Roma. sing. 338. dicit tex.
& Dec. in .l. cum quid. col. i. ff. si cer. pe.

- 42 Econtrario ¶ q̄ appellatione Alimentorū solū com
mestibilia ueniant, probatur in .l. cum hi. §. qui trā
sigit. & ibi hoc Bal. & Paul. Cast. not. ff. de trāsac.
ubi is cui uictus uestitus & habitatio debetur, trā
sicens super alimētis censetur solū modo de cibarijs,
& non de uestitu & habitatione transegisse. ergo
appellatione alimentorū tantū modo cibaria ueniūt.
Secundo ad idem facit tex. in .c. si episcopus. de offi.
ord. lib. 6. ubi quādo episcopus uisitat diocesim suā
per alium in castibz sibi permissis debet uisitati in
necessarijs providere, & uisitati tenetur ei expen
sas uictualium ministrare scilicet pertinentiū solū ad
ad cibandū. secundū Card. Alex. in .c. omnino. 31.
distin. Ad idem & tertio facit tex. in .l. præsentī. in
fi. ibi egentium & pauperum alantur expēsis. C. de
his qui ad eccle. consu. ubi uer. alere à quo alimēta
dicuntur, pertinet tantūmodo ad cōmestibilia quæ
fugientibus ad ecclesias clerici præstare tenentur.

- 43 Pro ¶ solu. huius. q. Docto. duos casus cōsiderant,
nam aut sumus in casu fauorabili & tūc appellatio
ne alimentorū cōtinentur uestitus cibaria, & habita
tio, & similia, & ita intelligitur procedere prima
opin. nam in fauorabilibus toleratur qualis qualis
lata interpretatio. l. i. C. de sen. pass. & .c. licet. in
2. responsō. de priu. in 6. & in .c. fi. in fi. 2. q. 3.

Aut sumus in odiosis & eo casu appellatione alimētorum continentur cibaria tantum. & ita procedat secunda opin. nam in odiosis stricta interpretatio fieri debet. l. quicquid de uer. ob. l. cum quidā. de lib.

- 44 & postu. & .c. odia. de reg. iu. in 6. Adeo ut † dixerit notā. Imo. in cons. 30. in casu præmisso. in fi. q. si statutum imponit pro aliquo delicto specialē pœnam, tale statutum non extenditur ad delictum per subditū extra territorium commissum, per doctri. Bar. in .l. i. C. de sum. tri. & fi. cath. quod pro nota. reasumit Mars. not. 294. odia. Et ita in hac quæstio. concludūt Iaco. Butrig. & Bar. in .l. legatis. de ali. & ciba. leg. las. in .d. §. qui transigit ubi testatur oēs docto. ita tenere, & sequitur Alcia. in .l. uerbo uictus. in fi. de uerb. signi. Ego tamen † arbitror primā sententiam simpliciter posse defendi secundū uerborū proprietatem à qua non aliter q̄ cōstito de contraria uoluntate disponentis recedere licet. l. nō aliter. in prin. de leg. 3. l. cum delanionis. §. asinam. de fun. instru. & .l. pediculis. §. labeo. in fi. de au. & ar. lega. Et Idcirco cōclusionē simpliciter pono, q. Alimentorum appellatione cibaria, uestitus, & habitatio cōtinentur d. l. legatis. cum alijs quæ superius in prin. huius. q. pro hac sentētia adducta fuer.
- 46 re. Declaro tamen † cōclusionem procedere uerbi proprietate inspecta, secus autē quando constaret de contraria mente disponentis. ut in .d. c. si episcopus. ubi intelligitur de cibarijs tantū, quia uisitor alia necessaria recipiebat ab episcopo, & sic ibi cōsta-

- bat de uoluntate papæ, uisitados ad cibaria tantum
47 teneri uolentis. Et ita etiam Bar. † Bal. & Pau. in
.d. 5. qui transigit. intelligunt illum tex. dicētes ibi
speciale esse quia ita diuus Marcus Impera. uoluit,
unde nisi diuus Marcus specificasset, intrāfectione
alimentorum ubi remitterentur alimenta, essent et
remissa uestiaria, habitatio & similia, cum reuoca
tio fiat contrario modo ad concessionem .l. nihil tā
naturale. de reg. iu. & .c. i. ext. eo. & clem. ne Ro
mani. de electio. Et ita quoq; tenet Dec. in .l. de ali
mentis. in prin. C. de transac. Rationem autem de
cisionis fauorisq; illius. Docto. quos uiderim nō po
43 nunt. Itaq; declarando † illum tex. dici potest q̄ ra
tio: quare appellatione alimentorū ueniat uictus ue
stitus & habitatio, est fauore eorum quibus alimēta
debentur, sine quibus homines uiuere non possunt.
.l. legatis. & .l. si. ff. de alimen. lega. unde si renū
cians alimentis censeretur uictui uestitui & habita
tioni renunciare, sequeretur q̄ illa uerbi significa
tio ampla & in eius fauorē inducta, sibi retorque
retur in odium. contra tex. in .l. quod fauore. C. de
legi. ne igitur absurdum illud sequatur, optima ra
tione diuus Marcus constituit, ut cū tractamus de
remittendis alimentis ab eo cui sunt præstanda, ali
mentorum appellatione solummodo cibaria ueniāt.
licet secus sit ipsius uerbi proprietate inspecta. Quod
de mente Bar. in .d. trac. alimentorum. in prima
questio. fuisse uidetur.

Summaria.

- 1 Appellationis causa intra annum à die interpositio-
nis terminari debet.
- 2 Appellationis annus solet fatalis appellari & quare.
- 3 Appellationis annus nō currit ei qui facto iudicis uel
partis impeditus fuit appellationis causā prosequi.
- 4 Impedito ex legitima causa non currunt tempora
iuris uel hominis.
- 5 Instātia nō currit cū causa aduersarij culpa ptelatur.
- 6 Si appellans incumbit reuocationi attentatorū intra
annum illo interim non currit fatale.
- 7 Attentata possunt in quacunq; litis parte reuocari.
Vsq; ad conclusionem in causa.
- 9 Attēta post cōclusionē in cā peti reuocari nō possūt.
- 10 Conclusio in causa præcludit facultatē probandi de
ducendiq; litigantium iura.
- 11 Iudex ex officio suo propter iurisdictionē contēptam
post conclusū in causa potest attēta reuocare.
- 12 Appellans debet diligentissime instare pro expedi-
tione causæ intra fatale.
- 13 Appellatio censetur deserta si appellans faciēs quic
quid potuit, perduxit causam usq; ad conclusionē,
& sententia non fuit lata intra fatale.
- 14 Appellans excusatur qui propter inopiam intra an-
num non prosequutus est appellationem.
- 15 Appellans ad S. D. N. qui propter inopiam non po-
tuit Romam petere, & intra annum causam ex-
pedire, excusatur ut causa non fiat deserta.

- 16 Procurator qui ob paupertatem intra annū appella-
tionis causam nō terminauit, excusatur.
- 17 Pauper qui ob inopiā, gabellam soluere non potest
excusatur. & Bal. pauperē à pœna furcarū euasit.
- 18 Ob paupertatē nō datur tertiū fatale ipso iure, sed
ope restitutionis in integrum.
- 19 Et restituitur solūmodo tempus quo fuit impeditus.
- 20 Stylus curiæ seruandus est.
- 21 Appellans restituitur impedimento probato.
- 22 Fundamentum suæ intentionis non probans, succum-
bere debet, etiam in criminalibus.
- 23 Paupertatis impedimentum an per testes uel iura-
mentum probetur. & nu 27.
- 24 Lex quando requirit probationes euidentissimas nō
sufficit iuramento probare.
- 25 Lex in probādo impedimēto prosecutionis appella-
tionis euidentissimas probationes requirit.
- 27 Omne impedimentū solet per iuramentū posse pro-
bati qñ scilicet aliæ quoq; coniecturæ cōcurrunt.
- 29 Ver. Euidētissimū. sumitur secūdū subiectā materiā.
Intell. l. fina. §. illud. C. de temp. appell.
- 30 Appellans quomodo debeat in practica impedi-
mentum probare per testes, & quid iurare debeat,
quando iureiurando probat.

TERTIVM SPECIALE.

IN IVDICIIS.

- ¶ Tertio fauorabilis est paupertas in materia ap-
1 pellationū, nam etsi ¶ appellationis causa intra annū

à die interpositionis exerceri & terminari debeat,
 quo quidem elapso & causa non completa, rata ma-
 net prima sententia æque ac ab ea appellatū nō fuis-
 set. l. fi. §. illud. & auth. ei qui. C. de tempo. app.
 & in. c. cum sit romana. ext. de appell. & in. c. ei
 qui appellat. 2. q. 6. & in cle. sicut. ubi etiam glo.
 magna de appell. et tradit Afflic. decs. 78. in causa.
 col. i. Mars. nota. Si. instatia. & Rot. dec. 38. de ap-
 2 pella. in anti. Quando quidem ¶ appellationis annus
 solet fatalis appellari, eo q̄ appellatio eo anno ela-
 pso recipit fatum. idest. mortem & finem. ut ē glo.
 magistra. in. l. 2. in prin. in uer. fatalium. C. de tēp.
 app. & in. §. i. in uer. annū. in auth. de his qui ad
 appell. ingredi. & per Bal. in. l. fi. in prin. nu. 3. C.
 de temp. app. & Abb. in. c. ex ratione. nu. 8. extr.
 3 de appella. Nec currit ¶ hic annus ei qui factō iu-
 dicis uel partis aduersæ appellationem suā prosecū
 non potuit, quia eo casu, si primus lapsus est, con-
 ceditur ei secundus annus, ex quo non stetit per eū
 quominus causa in primo anno fuerit expedita. ut
 in auth. sed & lls. & in auth. si appellatione. C. de
 temp. app. Dec. in cons. 677. uisls. col. i. & in. d. c.
 ex ratione. ubi testatur hāc esse cōmunem sententiā
 & ita quoq; tenet Rota per Cassa. decs. 9. nu. 5. de
 4 app. Pro qua ¶ quidē cōmuni sentētia facit, nā Im-
 pedito ex legitima causa tēpora legis uel hominis nō
 currunt. l. i. in fi. C. de anna. excep. & in. §. si quis
 Episcopus. in auct. de sanctis. epi. & in. c. i. ext. de
 præscrip. et in. c. illud. de concess. præb. Rot. decs.

2. in fi. de dila. in no. siue protestatū fuerit siue nō
Dec. cons. 356. in causa domine marie. col. 2. sequi
tur Soci. Iun. lib. 3. cons. 104. de duobus col. fi.
- 5 Hinc elegāter † dicebat glo. in .c. uenerabilis. in glo.
magna in tertia lectu. ext. de iudi. q̄ qñ cā p̄ cauilla
tiones & subter fugia aduersarij protelatur, nō cur
rit instantia. & illā glo. dicit sing. Alex. in cōs. 42.
in causa. lib. 3. cāq; tenet Rosa deci. 7. de appella. in
- 6 no. Et † eadē Rot. deci. 15. de appel. in no. magi
straliter inquit q̄ si appellās uoluerit intra annū ope
rā dare reuocationi attentatorū a parte aduersa. illo
interim nō currit sibi fatale, quia cēsetur legitime im
peditus aduersarij culpa. ar. tex. in cle. q̄diu. de ap
pella. Et poterit in quacūq; † litis parte corū attē
tatorū reuocationē petere .c. cum .m. Ferrariensis.
ext de consti. Rot. deci. 4. ut lite pēden. in no. Vsq;
- 8 † scilicet ad conclusiōē in causa. Rot. deci. 6. ut lite
pen. & deci. 26. de appella. in anti. Post cōclusiōē
- 9 † autem huiusmodi reuocatio peti non potest, nam
- 10 † cū cōclusiō in causa praecludat litigātibus faculta
tem probandi deducendiq; ulterius ius suum. glo. fi.
in .l. si rem .§. fi. ff. de Eui. & in .§. quoniam uero
multi. in uer. cōcluserint. in auct. de testi. cū cōcor.
per las. in .l. admonēdi. i. i. lec. nu. 50. de iure iu. prae
cludit etiā facultatē in futurū attentatorū reuocatio
nē petendi. Rot. deci. 6. ut lite pen. in anti. & deci.
- 11 4. eo. ti. in no. Iudex autem ex officio † suo (et ista
est cautela) ob iurisdictionē contemptam pōt ea qñ
cunq; et post conclusiōē reuocare. ut consuluit Ro

- ma. cons. 14. et Rota per Cassa. deci. 3. in fi. de re
 12 sti. spo. Bene uerū \bar{T} est (ut ad rem nostrā redea-
 mus) q̄ debet appellās diligētissime instare pro se-
 quutione & expeditione causæ intra fatale, & pro
 testari per se nō stetisse nec stare quominus causa in
 tra tēpus sine debito terminetur. ut in .c. cū sit &
 .c. repræhēibilis. et .c. sepe. de Appella. Domini de
 13 Rota deci. 53. de appel. in no. Nam \bar{T} si causā ad cō-
 clusionē perduxerit intra fatalia, & ante sentētia
 labatur fatale, appellatio cēsetur deserta, licet ap-
 pellans uideatur fecisse omne id ad quod tenebatur,
 & sola desit sentētia quæ ex parte iudicis debet ema-
 nare, nam ex quo iura uolūt q̄ appellās teneatur nō
 solū appellationē prosequi, uerū et terminare et dif-
 finire. d. l. fi. §. illud. & .d. cle. sicut. Et causa dici-
 tur per sententiam finiri. l. i. ff. de re iudi. nisi intra
 debitū tēpus lata sit sentētia, appellatio fit deserta.
 Ita tenet Rot. deci. 25. de appel. in anti. Bissigne.
 deci. prima de app. & Cassa. d. deci. 9. ad fin.
- 14 Favore \bar{T} tñ paupertatis quando appellās non po-
 tuit ob nimia paupertatē appellationis causam intra
 statutum à lege tempus terminare, debet excusari,
 ut causa non fiat deserta, uerum immo secundum
 fatale solet ei ipso iure concedi. ut egregie dicit Im-
 mo in .c. ex ratione. de appella. ubi Panor. inquit il-
 lud esse \bar{T} nota dignum pro his qui ad Romanā cu-
 15 riam appellant & propter inopiā appellationis cau-
 sam intra annum prosequi non possunt, ut iustas
 dicātur causā habere petēdi cōsequendiq; biennium.

- Ut in simili ob paupertatem excusantur qui in ca-
nonē latę sententię propter uiolentam manuū ini-
elionem in clericū inciderūt, pro cuius absolutione
Romanā curiā petere tenentur, nisi eis paupertas
esset impedimento. ut in .c. qđ de hīs. Et in .c. quis.
16 ext. de sen. excom. Et pro hoc Inn. dicto † Pauper
tatisq; fauore facit tex. in .l. si procuratorē. §. si igno-
rātes. ff. mādati. secundū intell. Iaco. Butrig quē ap-
probat Bar. ibi. Et in .l. inuitus. nu. 7. ubi etiā las.
nu. 11. C. de procu. ubi excusatur procurator qui
pretextu paupertatis nō potuit intra pręfixū tem-
pus appellationis causam prosequi, Et ad hoc illum
tex. allegat Dec. in .d. c. ex ratione. nu. 19. ubi tenet
hanc eandem sententiam, quā nota dignā tradit Bal.
in .l. acceptam. nu. 35. C. de usur. Et in .c. si qui te-
stiū. i. fina. uer. ubi ēt Fely. ext. de testi. et in .l. 2. §.
si quis iniudicio. ff. si quis cautio. ubi ex hoc dicit li-
17 berasse † pauperem quēdam à pœna furcarum qui
propter paupertatem nō poterat soluere certā ga-
bellam, ad quam tenebatur ex forma statuti, quod
ueluti memoriā dignū annotauit Crem. in sing. 122.
statuto cauetur, Et reassumpsit Dec. in .c. ex episto-
lę. nu. 220. ext. de proba. ubi pariter Inno. sentē-
tiam probat, quam etiam tenet Ripa in .l. 2. nu. 3.
de re iudi. Calde. in cōs. 11. de appella. Paris lib. 4.
cons. 30. nu. 38. Pet. Gerar. in singu. 73. paupertas
nu. 10. Mates. nota. Vltimo incip. nota q; licet Gui-
pa. q. 213. statuta. nu. 3. Et .q. 437. cū materia ap-
pellationis. nu. 22. et Tho. Fasto. causa. 7. dubio 37.

- 18 eodem die. in fi. Si autē † lapsum esset primū & secundū fatale, in quibus pauper appellationis causam persequi & terminare non potuisset tertium fatale ei ipso iure nō cōpeteret, sed ope restitutionis in integrum paupertatis intuitu ex generali prætoris clausula de qua in .l.i. in fi. ff. ex qui. cau. ma. sibi impetrare esset necesse. secundū glos. quā approbat ibi Bar. in auth. ei qui. C. de temp. app. et est cōmunis sentētia, ut testatur Deci. in .d.c. ex ratione. nu. 46 & in consl. 436. uisa instructione nu. 22.
- 19 Dicūt tñ † dñi de Rota decs. 60. de appell. in an. q. qñ trāfactū est secundū fatale iuste impedito restituitur tantūmodo tempus quo fuit impeditus in secundo fatali, & quod ita obseruat sacrum palatium. Quod est notandū ob contingentiam facti, quia stilus † curiæ seruandus est .l. labeo. de statuli. Bar. in .l. iurisperi. de excu. tu. Gui. pa. q. 193. col. i. & Mars. not. 118. incip. stilus. cum concor. per Guil.
- 20 de ludo. not. 66. lex est. Prædicta † tamen omnia debent intelligi ut procedāt probato paupertatis impedimento .l. qui commeatus. ubi Bar. ff. de re mil. Bar. in .l. præses. C. de appell. Dec. in cons. 454. Iuridicas. nu. 6. Qui. n. paupertate nititur, eā probare tenetur. ar. l. qui accusare. C. de eden. & .s. non solum. insti. de lega. & .c. 3. circa fin. de causa pos. & propri. & .c. inter dilectos. in fi. de fi. instru. et in .c. quod autem. & in .c. accusator. 7. q. i. Angel. in cons. 297. Vissis. nu. 2. Dec. in cons. 424. proponitur. col. i. & in cons. 632. quod supra. nu. 12.

- 22 Hinc † dicitur q. Qui fundamentū suæ intentionis
nō probat succūbere debet. Bal. in .l. si. C. de rei uē.
et in .l. eū qui. ff. ad trebell. Etiā in criminalibus. glo.
2. in .c. tā literis. ext. de testi. Et in .c. cum sunt in
glo. fina. de reg. iu. in 6. Dec. in cons. 615. Vifa nu.
7. Et Moder. Hyspa. in insti. de actio. in prin nu. 18.
- 23 Sed dubitatio † oritur an tale paupertatis impedi-
mentū per testes probari debeat, an uero impeditū
Et asserentis iuramentū sufficiat? Et uidetur q. per
duos saltem testes contestes probari debeat. primo
- 24 per regulā .l. ubi numerus. ff. de testi. Secundo †
quia quoties lex requirit probationes euidentissimas
uel exactissimas uel liquidas uel plenissimas non de-
fertur iuramentū ad ipsius actus probationē, sed ali-
ter necesse habet impeditus legitime Et sufficienter
probare. glo. sing. in .l. si. ff. de eo qd met. causa,
quā pro sing. allegat ad hoc Roma. in sing. 213. tu-
scis q. datur ānus. et eā quoq. tenet Soci. regu. 204
iuramentū. in .i. limitā. Et las. in repe. l. admonendi.
nu. 282. de iureiu. post Bal. in .l. fina. C. de secun-
nup. Et in .l. uni. in 3. oppo. C. de his quæ pæ. no.
- 25 Sed in terminis † huius nostræ. q. lex requirit eui-
dētissimas probationes. ut in .l. si. §. illud. ibi nisi ipse
appellator euidentissimis pbationibus. etc. C. de tēpo.
- 26 app. merito et c. Ecōuerso † q. sufficiat pbare per iu-
ramētū, deducitur, quia alias quodlibet impedi-
tū solet per ppriū iuramentū posse pbari, ut not. in
.c. ex insinuatione. de pœu. in .c. ex literis. de resti. i
integ. Et in .c. ut circa. de elect. in 6. spec. in ti. de

QVEST. VII. IN IVDICIIS. 80

- appell. §. nūc. uer. quid ergo. fede. de senis in cons.
109. super pūcto. Dec. in .d.c. ex ratione. q. 4. pri=
cipa. nu. 52. & dñi de Rota deci. 34. de præben. in
27 an. Concludendū est ¶ q. si huiusmodi impedimentū
pōt per testes plene pbari, tūc per testes probandū
sit, si uero allegās impedimentū dicit se id per testes
nō posse probare, & petit sibi in defectū pbatōis
iuramentum deferri, bonus Iudex arbitrari debe=
bit, & concurrentibus aliquibus Indicijs eum ad ius
iurandū admittere. Ita docet 10. An. in .c.i. de dolo
& Contu. in nouel. quem plures sequuntur quos re=
fert Gui. pa. q. 64. si altera pars. col. 2. Et ita te=
nent domini de Rota decks. 25. in fi. de appella. in no.
post. Spec. in tit. de appella. & Imo. in .c. fi. de eo
quod met. causa. & Amanuel. not. 231. nota q. si sum=
citus. & Gui. pa. q. 205. in causa appellationis te=
28 statur ita seruatiū fuisse. Et dicebat ¶ notan. Arch.
in .c.i. de do. in 6. Et Imo. in .c. quia propter. in
fi. glo. magnæ. uer. item dicimus. de electio. & in .c.
si uero. de senten. excom. q. tunc demū iuramēto po=
test impedimentum probari, quando aliæ quoq;
coniecturæ concurrunt. et ita determinat Rota de=
cisi. 3. de iureiuran. in antiqu. alias quidem secus
nam si suspitio aliqua contra allegantē impedimen=
tum obijci posset, nunq̃ tale iuramentum deferre=
tur, ut uoluit Ang. Fulg. las. & fere omnes in .l.
29 in pecuniarijs .C. de ferijs. Nec obst. ¶ q. .l. fina.
.§. illud. in terminis requirat euidētissimas proba=
tiones ad quas non uidetur sufficere iuramentum.

Quoniā respōdeo cū Bar. & docto. in .l. si constāte, in prima quest. prin. ff. so. ma. q. uer. euidētissi. sumitur secundū subiectam materiā, quādoq; pro plena & perfectā, quādoq; pro semiplena & imperfecta pbatōne. ar. l. si uno. ff. locati. & .l. 2. ubi glo. 30 ff. de offi. procon. Vltimo sciendū est ¶ q. appellans quando per testes probat impedimentū paupertatis uel aliud, docere debet et se fuisse (ut ponitur) impeditum & q. si illud impedimentum cessasset, apellationis causam prosequutus fuisset, & hoc idem probando per iuramentum iurare debet, alias eum non excusaret probatio impedimēti aut iuramentum ipsius. ut in .d. l. qui cōmeatus. q. singu. ad hoc dicit Ange. in .l. 2. §. si quis iudiciū. ff. si quis cautio. & ita docet Corn. lib. 2 cons. 109. primo aspectu. col. pen. et Dec. in cons. 454. col. 2. superius alleg.

Summaria.

- 1 Appellatio suspendit effectum sententię inspecta tempore futuro.
- 2 Appellatio suspendit iurisdictionē iudicis à quo.
- 3 Appellatio suspendit omnia acta in præcedenti instantia facta.
- 4 Damnatus ad mortē testari non potest, fallit appellatione durante. nu. 5.
- 6 Damnatus de crimine famoso appellatione durante non est infamis & testari potest.
- 7 Pauper durante appellatione ali debet ex fructibus rei litigiose.

Sequestratio

- 8 Sequestratio facienda est, cum timor est, ne fructus depopulentur.
- 10 Appellatione pendente nihil debet innouari.
- 11 Attentata ante omnia sunt reuocanda. Etiā usq; ad sententiam.
- 13 Heres testamentarius tenetur quandoq; alere filium testatoris querelantē testamentū lite pendente.
- 14 .l. si instituta. §. de inofficio. ff. de inoffi. te. extenditur ad causam in prima instantia.
- 15 Effectus sententiæ an & quando suspendatur, & qñ totaliter tollatur per appellationem.
- 16 Intell. l. i. §. si. cum glo. ad turpil. et .l. præcipimus. uer. huic. C. de app.

QVARTVM SPECIALE
IN IVDICIIS.

- a) **¶** Quarto fauorabilis † est Paupertas alio casu in eadem appellationis materia nam & si appellatio suspendat inspecto tempore futuro effectū sententiæ ut illo interim exequi nō possit. ut in .l. i. §. si. cum glo. ff. ad sen. con. tur. et in .l. præcipimus. uer. huic. & seq. & .l. eo casu. ibi appellatione suspēsa. C. de appella. Bar. in .l. ita demū. C. de procu. Afflic. deci. 183. si cōuenitur. nu. 5. lo. Ferra. trac. de appella. .c. i. nu. 8. Item † suspendat iurisdictionem iudicis à quo ita ut eius sententia appellatione pendēte exeq non possit, ut in .c. super eo. ext. de app. Inno. in .c. si quando. de offi. de lega. Bar. in .l. furti. §. i. in prin. ff. de his qui not. infra. Gui. pa. q. 578. cōtingit. nu. 3.

- 3 Rot. decs. 2. de resti. in integ. in no. Et nō solū ꝑ
per appellationem suspendatur iurisditio iudicis &
effectus sententiæ, uerū etiā omnia & singula acta
facta & producta in illa instantia, adeo ut nullatenus
in causa appellationis patrocinentur uel obstent
nisi rursus in iudicio appellationis reproducatur ut
not. in .c. cum Io. ext. de fi. instru. & tenet Rot. de
cls. 16. nu. 2. de resti. spo. in no. Et hinc est ꝑ qd li
cet damnatus ad mortem testari non possit. Bar. in
4 .l. eius .§. i. per illū tex. ff. de testa. Ang. in cons.
356. ad intelligentiā. col. i. Etiā si uellet ad pias cau
sas testari. Bar. & Bal. in .l. i. C. de sacrosan. ec
cle. Attamen ꝑ si per sententiā dānatus appellaue
5 rit, poterit appellationis tēpore durāte testamentū
& omnē ultimā cōdere uoluntatē, quia eo tempore
sentētia condēnatoria & impeditiua testamēti factio
nis dicitur extincta uel saltē suspēsa, ut est glo. nota.
in .l. qui ultimo. ff. de pœn. et per Bal. in .c. ex parte
6 ade. ext. de testi. Et in ꝑ eo qui dānatus de crimine
famoso appellauit ut illo interī nō dicatur infamis et
ideirco testari possit, tenet Bal. in .c. ueniētes col. i.
ext. de iureiu. per tex. in .l. si quis filio. §. hi aut oēs.
ff. de iuu. rup. et irri. te. & pro nota digno reas
sumpsit Corset. nota. in uers. appellatio. il secondo.
7 Speciali ꝑ tñ paupertatis fauore in casu quo senten
tia lata in fauorē pauperis esset, ab eadēq; appella
tū fuisset, permissū est interim pauperē ex fructibus
bonorū litigiosorū ali debere, et sic qd quo ad hoc nō
intelligatur extinctus neq; suspensus per appellatio

- nē effectus sententiæ, ita dixit Spec. in tit. de inquisi.
 .§. si. uer. porro. quē sequitur Bal. in .l. si. C. de or-
 di. cogni. Pau. Cast. & Mod. in .l. diuortio. in prin.
 .ff. solu. ma. & cōmendat Fran. Rip. in .l. 2. nu. 4.
 .ff. de re. iudi. post Fely. in .c. si qui testiū. col. 3. ext.
 8 de testi. Ad qđ quidē facit † quia licet ubi est timor
 q. fructus rei litigiosæ lite pendēte depopulētur fieri
 sequestratio possit. ut in .l. si cū dotē. §. si n. aut. cū
 glo. ff. so. ma. & nota. in .l. Imperatores. de appella.
 9 nihilominus † si tales fructus retinēs, sit pauper, et
 sine illis timor esset ne forte fame periret, non solū
 nō potest corū sequestratio fieri, immo nec pauper
 ad eorū restitutionē tenetur: ut no. tenet Ang. in .l. si
 fideiussor. §. si. ff. Qui satisda. cog. Capel. Tolos. q.
 477. Aliquis lite pendente. in addi. in uer. tu dic.
 10 Facit etiā † Quia licet alias dici soleat q. appellatio
 ne pendente nihil debet innouari, cū omnia esse in-
 telligantur suspēsa. l. chirographis. §. i. ff. de admi.
 tuto. l. i. ff. nil noua. app. pen. et in rub. et nig. ext.
 11 ut lite pen. Et attentata † & innouata ante omnia
 sint reuocanda. c. post appellationem. 2. q. 6. & .c.
 12 nō solū. de appell. in 6. Etiā † usq; ad sententiā inclu-
 siue officio Iudicis nobili propter contēptā iurisdic-
 tionē. ut no. in .c. cordi. de appell. in 6. Rota deci. 5.
 in fi. ut lite pen. in an. Cassa. qui testatur ita in Rota
 seruari, deci. 3. in fi. de resti. spo. Et nihilominus
 13 fauore paupertatis † in nota. casu qñ filius querela-
 ret testamētū paternū et lis pēderet i prima instātia,
 uel per appellationē à scētia in querelāis fauorē lata,

- nec filius haberet aliunde se aleret, scriptus hæres tenetur illo interim ei alimenta præstare litis pendencia nõ obstante. ut est tex. magistralis in .l. si in
14. stituta. §. de inofficioso. ff. de inoffi. te. Qui tex. ¶ licet loquatur tantummodo in causa appellationis, debet tamen ex eadẽ equitate ampliari etiam ad litis pendentiã in prima instãtia. ita tenet dñi de Rota, ut refert Belleme. decs. 88. Abb. in fi. Bisigne. de cis. 2. de iudi. & Afflic. qui ita dicit fuisse iudicatum per sacrum Conciliũ Neapo. decs. 11. soror. in fin. Quæ omnia notabilia sunt & memoriæ tenenda, Cir
15. eaque unũ nõ esse omittendũ puto quatenus ¶ dicemus supra in prin. effectũ sententiæ per appellationem suspēdi, nam q̃ immo effectus sententiæ totaliter extinguatur, dicendũ uidetur per tex. in .l. .i. in fi. ff. ad turpil. per glo. in .c. uenientes. in uer. exequutioni. de iurciu. & per Nota. per Bar. in .l. illud sciendũ. ff. de appel. & in .l. i. col. fi. ff. de act. emp. Afflic. deci. 296. quidam. in fi. et Ant. Capi.
16. deci. 202. in causa nicholai. nu. 8. Sed breuiter ¶ respõdeo concludendũ esse, q̃ aut loquimur inspecto tempore præsentis, idest, durãte tẽpore appellationis & tũc totaliter appellatio extinguit pronunciatum. Bal. in .l. tale pactũ. §. qui prouocauit. ff. de pact. Aut consideramus tempus futurum & finem appellationis, & eo casu dicendũ est q̃ suspendit, ut superius in prin. dixi. nam potest esse q̃ sentētia cõ firmetur per iudicem appellationis, uel per deser-tionẽ lapso tempore appellationis. ut in .l. eos. C. de

QVEST. VII. IN IUDICIIS. 83
 app. & in .l. si. C. de temp. app. unde totaliter non
 esset extincta. Et ita egregie & notabiliter distin-
 guit Bal in rub. C. de appella. et sequitur Imo. Alex.
 las. & Moder. in .l. i. ff. de re iudi. & Alex. & las.
 in .l. si causa cognita. C. de transac. Et Ant. Capi.
 ubi supra.

Summaria.

- 1 Bona operatio uoluntaria esse debet.
- 2 Voluntas tam in bene q̄ in male faciendo operatur.
- 3 Voluntas attenditur in cōtractibus. In ultimis uo-
 luntatibus in iudicijs, & in pluribus alijs casibus.
- 7 Faciēs actū ex timore nō dicitur ex uolūtate facere.
- 8 Iudei non sunt cogendi ad suscipiendū Christi fidem.
- 9 Coacta uoluntas, uoluntas est.
- 10 Coacte adiens hēreditatē sine protestatione dicitur
 sponte adire.
- 11 Electio Urbani Papæ non fuit metu facta.
- 12 Voluntas coacta, non est simplex ac mēra uolun-
 tas. & nu. 14.
- 13 Petitione præcedente nō dicitur spōte factā solutio
 Nouus intell. l. 2. C. de pactis.
- 15 Tale secundū quid non est proprie tale.
- 16 Omnis dispositio intelligitur ex pprietate uerborū.
 Voluntas ex actis probatur & quomodo.
- 17 Ecclesia tempore penuriæ cogit diuites ad dandum
 elemosinam pauperibus.
- 18 Elemosina in casu necessitatis est de precepto.
- 20 Ommittens dare elemosinam eternaliter punitur.

QVEST. VII. V. SPECIALE.

- 21 Per elemosinā redimitur à peccatis anima.
- 22 Elemosina dāda est potius pauperibus de loco q̄ extraneis. Et potius consanguineis q̄ extraneis.
- 24 Papa tenetur potius suis indigentibus q̄ extraneis subuenire.
- 25 Clericus dotare potest sororem inopem de redditibus ecclesiæ.
- 26 Cogitur quis per indirectū ad bonū operandum.
- 27 Mali cohibendi sunt flagellis tribulationum ut desistant à malo.
- 28 Oderunt peccare mali formidine pœnæ.
- 29 Mali possūt spe præmij ad bonū faciendū alijci.
- 30 Inuito benefacere possumus quando eius consulimus utilitati.
- 31 Appellare licet omnibus pro eo qui cōdemnatus ad supplicium ducitur eo inuito.
- 32 Natura induxit cognationem inter homines.
- 33 Omnibus licet alios iuuare, Et in necessitatibus subuenire.

QVINTVM SPECIALE. IN IVDICIIS.

- ¶ Quinto fauorabilis est Paupertas in iudicio quoq; ecclesiastico, Et in his quæ ad forū animæ pertine-
 1 re dicūtur. Quamuis .n. T bona operatio uolūtaria esse debeat, nullusq; ad bonū peragendū inuitus debeat astringi, propter dictū Psam. relatū in .c. præsens. 20. q. 3. quam ob rē uoluntariū sibi militē eligere Christū dicat tex. in .c. nō est. 15. q. i. et in cle. i.

- añ. si. ubi glo. de uer. signi. & in .c.i. de decim. in 6.
 & per Afflic. dec. 151. serenissimus. col. 2. Cum uo-
 2 luntas \dagger in multis operetur, & tã in bono q̃ in ma-
 lefaciendo præferatur. ut in .c. sicut. 32. q. 5. & in .c.
 si quis uoluntate. quinquagesima distin. Et in pleriq;
 3 hominũ dispositionibus dominetur, ut in \dagger contra-
 ctibus. l. si uenditionem. cum glo. pe. ff. cõmu. præ-
 dio. & l. ita stipulatus. la grande. cum glo. in uer.
 ex sententia. ff. de uer. ob. & in .l. sed celsus. §. fun-
 dus. ff. de contrah. emp. et in .l. si. ff. quæ res pigno.
 obli. pos. Dec. in cons. 48. & mature. nu. 4. & in
 4 cons. 314. promissit. col. i. Et in ultimis \dagger uoluntati-
 bus. ut in .l. non aliter. in prin. de leg. 3. & in .l. cū
 delanionis. §. asinam. ff. de sun. instru. & in .l. pedicu-
 lis. §. labeo. de au. & ar. leg. cum concor. per Soci.
 5 Iuni. lib 3. cõs. 1. col. 2. Et \dagger in iudicijs. l. i. §. si is qui
 nauem. ff. de exerci. & in .l. solemus. ff. de iudi. Et
 in maleficijs. l. qui iniuriæ. in prin. ff. de furt. & in
 .l. si quis non dicam rapere. C. de epi. & cle. et in .l.
 6 .i. C. ad .l. lul. de sicca. Et in \dagger multis alijs casibus de
 quibus per Bal. in .l. cum uirum. col. 2. C. de fidei-
 com. Aret. in .§. in fraudem. per illũ tex. insti. Qui
 bus ex cau. manu. nõ licet. Soci. in .l. in ambiguo. nu.
 5. de re. dub. Alcia. in .l. nepos procuro. in fi. de uer.
 signi. Mars. nota. 176. uoluntas. & nota. 287. te-
 uigi. Gui. pa. q. 555. uidi. col. i. Ant. Capi. deels. 155.
 notarius. nu. 18. Bart. uerõ. trac. de interpreta. legis
 extẽ. uers quæ fuerit causa introducẽde extẽ. nu. 118.
 7 et seq. Et \dagger hinc alibi dicitur q̃ qui actũ timore et nõ

- ex uoluntate facit nō dicitur facere .c. qui ex timo
 re. de reg. iu. in antiq. Hylarem enim datorē diligit
 Deus. Apost. 2. Corin. 9. et Eccles. 35. coactasq; ope
 ras aspernatur .c. iā uero. §. ex hīs. 23. q. 6. Et hac
 8 † ratione dicit tex. in .c. iudeis. 45. distin. & in .c.
 ad fidem. 23. q. 5. & in .c. sicut. ext. de iude. iudeos
 non esse cogendos ad Christi fidem suscipiendā inui
 tos, quia non satis est facere bonum nisi quoq; bene
 fiat .c. non satis. 86. distin. & per glo. in .c. ea quæ
 9 fiunt de reg. iu. in 6. Et † si Quispiam dixerit co
 acta uoluntas uoluntas est .l. si mulier. §. pe. ff. de
 eo quod met. causi. l. cum proponis. C. de hæ. insti.
 .l. si patre cogēte. ff. de ri. nup. glo. in extraua. ad
 reprimen. in uer. uidebitur. quomodo in crimi. læsæ
 maie. proce. in usi. seu. et in .c. merito. 15. q. i. Rot.
 decis. 5. fuit dubitatum. in fi. de renūcia. in nouis.
 10 Vnde coacte † adiens hæreditatē sine protestatione
 spōte uidetur adire. ut not. las. i. l. qui i aliena. §. cel
 sus. col. 4. per glo. ibi. ff. de acqui. hære. & per tex.
 in .l. item labeo. §. item tubero ff. de suppel. lega.
 ad quod etiam facit magistrale dictū Bal. in cōs. scis
 ma. posito post rub. C. si quis aliquē testa. probi. uo
 11 lentis circa fin. q. † electio Urbani Papæ non præ
 sumatur metu facta ex quo dñi Cardinales nō fue
 runt protestati, nam cū protestatio eis facilis fuis
 set, nō protestando uidentur necceſſario uolētes ele
 gisse. ut ibi per eum. ergo ita etiam bonum coacte
 factū recipiendum est, ueluti ex necceſſitate uolun
 12 tate factum. Sed respondēri potest † q. licet uolun

tas coacta dicatur uoluntas, non tamen est uoluntas spontanea & libera, prout in bono faciendo requiritur, ut not, glo. in .c. notificasti. in uer. licentiam 33. q. 5. Abb. in .c. in prin. de regula. Dec. in .c. cū m. Ferrariensis. nu. 118. ext. de consti. & in .l. uelle non creditur. ubi etiam Moder. Vercel. de regiur.

- 13 Ad qđ † etiam facit, nam præcedente petitione nō dicitur sponte facta solutio secundū Ancar. in cle. præsentī. in quinto nota. de Censl. Quod intelligo quando petitio erat rite & recte facta nec per reū conuentū poterat euitari, alias uero secus, quia ubi petitio per exceptionem tolli poterat, & nō tollitur, dicitur uoluntaria solutio. ut in .l. 2. quam ita nouiter (ni fallor) intelligo & declaro. C. de pact.
- 14 Facit etiam quia quādo † uoluntas est coacta, non est uoluntas simplex & mera sed qualificata & impropria. Nam † quando aliquid nō est simpliciter tale sed secundū quid, dicitur esse improprie tale. Bar. in .l. lucius. §. quæsitū. de lega. 3. Bal. in .l. pe. C. quomodo et quan. iud. Et ad hoc facit tex. in .c. maiores. §. item quæritur. ext. de baptis. ubi dicitur qđ coactus ob aliquā causā suscipere baptisma tanqđ conditionaliter uolens, & nō absolute, cogendus est ad obseruatiā fidei, & idcirco iura superius probantia bonū debere uoluntariū esse, intelligūtur de uoluntate propria & absoluta, quia † quælibet dispositio regulatur ex proprietate uerborum .l. i. §. si is qui nauē. ff. de exerci. & ibi Bar. & in .l. 3. §. hæc uerba de nego. ge. Quæ quidem propria et ab-

soluta uolūtas ex actis probatur et datur intelligi .l. reprehendēda. C. de insti. et in .s. Pauonū. insti. de re. diui. Afflic. de cōs. 58. uertitur. nu. 8. Dec. in cōs. 628. in casu. nu. 4. Declarando tamen ut per Bar. in .l. i. s. si quis hoc interdicto. ff. de itine. actūq; pri. Et in .l. si patruus. in fi. C. cōmunia utriusq; Iudi. cū cōcor. per Dec. in cons. 460. uiso puncto. nu. 7.

- 17 **F**auore tñ ꝑ paupertatis aliquando coguntur aliqui Iudicki officio operari bonū, Namq; uidemus eccle siā tempore necessitatis Et penuriæ cogere diuites ad elemosinam pauperibus præstandā. ut in .c. sicut in glo. in uer. exurientiū. 47. distin. quā pro nota. Et memoriæ tenenda adducit ad hoc Abb. in .e. cū causā. nu. 7. ext. de electio. et in .c. si quis. in fi. ext. de furt. Et in .c. i. nu. 7. ext. de emp. Et uen. Fely. in .c. si qui testium. in fi. ext. de testi. Et Dec. in .c. ex epistola. nu. 224. de proba. Aret. in cons. 48. reuocatur in dubium. col. 2. Et Fran. Rip. in .l. i. nu. 119. ff. solu. ma. Et Roma. in sin. 798. Quæro quæ differētia. Et facit glo. in .c. domino. in uer. necesse. 50. distin. et in .c. exigūt. in glo. i. in fin. prima. q. 8.
- 18 **E**t hinc ꝑ dicebat notan. Arch. in .d. c. sicut. col. 2. nu. 10. q. elemosina in casu necessitatis est de præcepto. per tex. in .c. pascē. et in .c. non satis. 86. distin. Et tenet. S. Thom. secunda secunde. q. 32. articu. 5. Et reassumit Dec. in .c. pastoralis. s. uerū. col. 2. de app. Et Fran. Rip. trac. de peste in ulti. par. in qua tract. de remed. præserua. cōtra pestem. nu. 196. Et seq. Nam ꝑ dicit Dominus Esai. 58. frange

- exurienti panem tuum, & egenos induc in domum tuam. & carnem tuam ne despexeris. & Luc. 6. elemosinā date & recte, et rursus. 12. eiusdē. uendite omnia quæ possidetis & elemosinā date. ut & 12. q. i. c. quia et 16. q. i. c. decimas appello. in fi. ipsaq;
- 20 ¶ ōmittens eternaliter punitur, ut patet Math. 25. exuriui enim & nō dedistis mihi manducare. Ratio autem est, quia cum proximi dilectio sit in præcepto, ut Mathe. 22. necesse est omnia illa cadere & esse sub præcepto sine quibus dilectio proximi non conseruatur, ad dilectionem autem proximi pertinet ut ei non solum uelimus bonum sed etiam operemur secundum illud .i. Ioan. 3. non diligamus lingua neq; uerbo sed opere & ueritate. Ad hoc autem q̄ uelimus & operemur bonum alicui requiritur q̄ eius necessitati subueniamus, Vnde Ioan. i. ait. Qui uiderit fratrem suum necessitatem habere & clauferit uiscera sua ab eo, quomodo charitas Dei manet illo? ergo elemosina tempore necessitatis est de præcepto. Per eam ¶ autem redimi à peccatis animam, dicit tex. in .c. animæ. decima tertia .q. 2. Bart. in repet. l. primæ nu. 64. C. de sacrosan. eccles. & Moder. Vercell. in .l. cum tempus nu. 6. de regul. iur. Et legitur Thobie 12. q̄ elemosina liberat à morte, purgat peccata, & ui-
- 22 tam eternam facit inuenire. Quæ ¶ quidem pauperibus de loco danda est potiusq̄ extraneis, secundum Barto. in .l. secunda. C. de anno. ciuil. lib. 12. & Dec. in cons. 696. retentia col. fi.

- 23 Et potius \dagger danda est cōsanguineis pauperibus q̄ extraneis. c. caterū. 96. distin. et in .c. peruenit. i. q. 3. glo. in .c. i. ext. de cohabi. cleri. Abb. in .c. ut supra. col. fi. de re. eccle. non alie. $\&$ in .c. peruenit. nu. i. ext. de arb. Card. Alex. in .d. c. scut. col. 2. 47. distin. Corn. lib. 3. cons. 314. uidetur. col. i. $\&$ Afflic.
- 24 decs. 200. quidam. nu. 10. Et hinc \dagger bene dicebat Dec. in .c. episcopus. nu. 16. ext. de præben. q̄ $\&$ Papa tenetur magis suis indigentibus propinquis q̄ extraneis subuenire, per not. in .c. omnino. 31. distin.
- 25 Et hinc \dagger etiam Panor. in .c. 3. in prin. de arbi. $\&$ in .c. coniugatus. circa fi. de conuer. coniuga. inquit q̄ clericus dotare potest sororē suā inopē de redditibus ecclesiæ. per illos tex. quod sequitur lat. in .l. i. nu. 30. ff. solu. ma. ipsiq; pro dote fructus futuros obligare. ut tenet Rota decs. i. de solu. in antiq. distinguendo tamen ut ibi. Et quāuis \dagger dictum fuerit superius neminem cogendum inuitū bene operari, ut $\&$ per Dec. in cons. 426. in duobus nu. 2. Id tñ intelligendum est directā uia, quia beneficium non confertur in inuitum. l. inuito. $\&$ l. inuitus. §. quod cuiq; de reg. iu. Sed per indirectum bene possumus malos, ut ad bonam uitam redeant, coercere. c. mali. 23. q. 4. ut puta pœnarū metu, nam dicitur
- 27 tex. \dagger in .c. fi. §. i. añ. fi. 23. q. 6. malos cohibēdos esse flagellis tribulationū à malo $\&$ prouocādos ad bonū, ut dū timore pœnæ malum in desuetudinē ducitur, abhorreatur, bonū uero ex cōsuetudine dulcescat.
- 28 Oderūt .n. \dagger peccare mali formidine pœnæ.

- dicit glo. in .l.i. ff. de iusti. et iu. et in .c.i. in uer. de
 linquere. de penis. in extrauag. Ioan. 22. Possu=
 29 mus ¶ etiam spe præmij ad bonū allijcere malos, nā
 dicit tex. cū glo. in .c. debet. 23. q. 4. q. debet homo
 diligere proximū sicut se ipsū, et ideo debet cū allij
 cere beneficentia, cohortatione, eruditione, et pe=
 cunia ut ad colendū Deū, et ad catholicā fidem ad
 ducat. sequitur hoc Arch. in .c. scismatici. in prin.
 23. q. 6. et Card. Alex. in .c. quā pio. declarādo et
 respōdendo ad illū tex. qui ob stare uidebatur .i. q. 2.
 glo. et doc. in .c. dilectus il. 2. ext. de simoni. Præ
 30 terea ¶ quādo ex aliqua bona opera consulimus uti
 litati alicuius bene possumus tunc ipsū inuitū ad bo
 nū per agendū cogere. ut in .c. qui emendat. 45. di
 stin. et in .l. qui soluendo. ubi Pau. Cast. not. ff. de
 31 neg. ge. et in .l.i. de libe. causa. Et hinc ¶ uidemus
 fas esse omnibus appellare pro eo qui fuit condēna=
 tus et ducitur ad supplicium etiam eo inuito. ut in
 32 .l. non tantum. ff. de appell. Natura ¶ enim intro
 duxit cognationem quandam inter homines qua al=
 ter alteri benefacere tenemur .l. ut uim. ff. de iusti.
 33 et iu. et in .§. fin. insti. de Attili. tuto. Itaq; ¶ om
 nibus fas est alios iuuare, in necessitatibus subueni
 re, et aliorū conditionē meliorem facere, naturalis
 legis præcepto præexistēte. de qua habetur Math.
 7. et in .c.i. distin. i. et per glo. in .§. iuris præcepta
 insti. de iust. et iu. et in .d.l. qui soluendo. et per Dec.
 in cons. 449. uisis duobus consilijs. nu. 10.

Summaria.

- 1 Decimarū præstationes fuerūt diuino iure inductæ.
- 2 Decimæ sūt deo debitæ i recognitionē uniuersalis dñij
- 3 Nō soluētes decimas maledicūtur in sacra pagina.
- 4 Conductori non solito soluere decimam non fit ob
sterilitatem remissio mercedis.
Qui decimas non soluit, peccat.
- 5 Sacerdotes pro fidelīū animis Deo preces effundūt
Et milites cœlestis militiæ dicuntur, eo quia con-
tra demones pro fidelibus militant.
- 7 Mercennarius dignus est mercede sua.
- 8 Layci decimas cūm bonorū suorū soluere debent.
- 9 Altari seruiens de altare uiuere debet.
- 10 Ad officium iudicis pertinet contra non soluētes
decimas inquirere.
- 11 Decimæ laycis cōcessæ à principe seculari debēt sub
excommunicationis pœna ecclesiæ restitui.
- 12 Decimæ à laycis diu possideri non possunt.
- 13 Tributa quæ debentur hominibus & principibus,
præscribi non possunt.
- 14 Clerici possunt diuina officia denegare non soluē-
tibus decimas.
- 15 Et sub pœna excommunicationis ad earum præstatio-
nes cogere possunt.
- 16 Layci si excommunicationem contempserint, licet cle-
ricis seculare bracchium inuocare.
- 17 Non soluētes decimas possunt ut sacrilegi & catho-
licæ fidei rebelles puniri. Et personaliter capi.

QVEST. VII. IN IVDICIIS. 88

- 18 Contra non soluentes decimas die feriato in utilitatem hominum procedi potest.
- 19 Argumentum à tributis ad decimas ualet.
- 20 Clerici remittere debent pauperibus solutionem decimarum pro tempore præterito.
- 21 Clerici debent de prouentibus ecclesiarum subuenire pauperibus.
- 22 Bona clericorum dicuntur esse Pauperum, excepto patrimonio clericorum.
- 23 Decimæ dicuntur tributa egentium animarum.
- 24 Facilius conceditur remissio quàm alienatio.
- 25 Res de facili redit ad pristinam eius naturam.
- 26 Ius quæsitum facilius cõseruatur quàm ius quærendum.
- 27 Clerici quò de cõsensus Episc. decimas remittere debeant.
- 28 Paupertas nõ est sufficiens ad excusandum aliquem à præstatione decimarum.
- 29 Clerici relinquere debent pauperi in exactiõne decimarum tantum quod uiuere possit.
- 30 Tẽpore necessitatis licet aliena furari, dũmodo sufficiens quantitas non excedatur.
- 31 Episcopus pauper cogit clericos ad præstationẽ decimarum aliquarum sibi faciendam.
- 32 Hospitale habes titulum beneficiorum nõ tenetur ad decimas iussu app. beneficijs impositas.

SEXTVM SPECIALE
IN IVDICIIS.

- 1 Sexto T fauorabilis ẽ Paupertas in materia præstationis decimarum, nã et si Decimarum præstationes iure diui.

- inductas fuisse nemo sit qui nesciat. cū præcipue id habeatur expressim in .c. decimas. 16.q.i. & in .c. parochianos. ext. de deci. & in .c. cum apostolica. ext. de his quæ fiūt à præla. sine consen. ca. teneatq; Rota de decs. 14. fuit dubitatū. de iudi. in no. & propterea legatur Exodi. 22. decimas & primitias nemo tardet offerre, Idq; præsertim mandetur laycis
2. Leuit. 27. Deuteron. 13. & Num. 4. Sunt autē † Decimæ Deo Op. Max. ipso iure debitæ in recognitionem uniuersalis dominij .c. tua nobis. ext. de deci. Abb. in .c. fin. ext. de re. permu. Boer. q. 236. & præsupono. col. i. Anto. Capi. de decs. 20. in causa Venerabilis. nu. 5. & Canō. in .c. i. ubi Fran. Perus. testatur hanc esse cōmunem sententiā de deci. in 6. Hinc Abraam factis, iacob promissis hoc insinuasse dicitur, in .c. decimas Deo. 16.q. 7. Hinc † prophetica scriptura loquēs, Vos cōfligistis me in decimis inquit, & primitijs, ideo in pecunia uos maledicti estis quia decimas & primitias non reddidistis. ut in
3. .c. reuertimini. 16.q. i. per quē tex. † dicebat Io. An. & Hosti. in .c. propter sterilitatē. ext. de loca. q. conductori non solito soluere decimā non est propter sterilitatem facienda remissio, quia præsumitur ob eius culpam, quia Deo decimas non obtulit, prouenisse. quod refert & sequitur Rip. de peste. uers de priuile. contrac. causa pestis. nu. 35. nam is qui decimas nō soluit, peccat. secundū Nicol. Bello.
4. in cons. 55. in proposito casu. col. i. Ceterū † quia sacerdotes circa spiritualium administrationē laborantes,
- 5.

- rantes, animarū fideliū curam exercentes, & pro populo Christiano sacrificia offerentes summo rerū omnium cōditori assidue preces effundūt .c. quia sacerdotes. 10. q. 1. Nec non T continue contra demones pro fideliū animis militant, unde Cœlestis militiæ milites meruerūt appellari, ut in .c. uni. de uasal. mili. qui ar. belli. depo. in usi. fru. & est glo. cōmuniter approbata. in .l. miles. in prin. de re iudi. (ut testatur Aret. in .s. appellatur. nu. 3. insti. de excep.) & per Alex. & doct. in .l. cēturio. in prin. ff. de uulg. & per Dec. in .c. nicholao. in prin. de appella. Vt suorū laborum aliqua ex parte fructū percipiant, cle. dudum. s. uerum. de sepultu. & .c. quicunq; il. 2. 12. q. 2. Cum T dignus sit mercenarius mercede sua. ut legitur Math. 10. & Paul. i. ad Corin. 9. uel saltem ut uitam degere possint, iuxt. not. in .l. fin. C. de statu. & imagi. & in .c. cum secundum ext. de præben. et in .c. 2. s. ubi. de deci. lib. 6. & per glo. in .c. charitatem. 12. q. 2.
- Introducū est T ut eis layci decimas omniū bonorū suorū præstare teneantur, ut in .c. in aliquibus. in fi. ext. de deci. & in .c. quicunq; il primo. & in .c. omnes. 16. q. 7. & in .c. duo. prope fi. 12. q. 1. & per Amanel. not. 238. nota q. de iure ciui. 15 T .n. qui altari seruit de ipso uiuere debet, ut in Deuter. 18. & in .c. ex his. 12. q. 1. Itaq; ab ipsarū præstatione nemo censeri debet exemptus .c. à nobis. ext. de deci. Gui. pa. q. 266. à præstatione. in prin. Quinim-
- mo ad officium Iudicis pertinere dicitur contra nō

QVEST. VII. VI. SPECIALE.

- soluentes decimas inquirere, eosq; ad solutionē com-
pellere, Car. in cle. 2. q. 24. de Iudi. Marā. de or-
11 di. Iudi. par. 6. uer. inquisitio. nu. 196. Et si forte †
ah Imperatore uel alio seculari principe fuerint de-
cimæ laycis concessæ, sub excommunicationis uin-
culo clericis restitui debent. ut in .c. tua. il primo.
Et in .c. ad hæc. ext. de deci. Et in .c. i. 16. q. i. Et
12 quoniam † à laycis decimæ diu possideri non possūt
(exceptis casibus relatis per las. in .s. itē seruiana.
nu. 110. insti. de actio. Et Gui. pa. q. 288. utrū lay-
cus.) ideoq; nec ius decimādī à laycis potest præscri-
bi. ut in .c. causā quæ. ext. de præscrip. Bar. in .l.
comperit. in prin. et ibi Latius Saly. C. de præscrip.
30. an. Rot. decis. 2. de deci. in anti. Et decis. 2. de
Iudi. in nouis. Et est cōmunis sententia, ut testatur
Gui. pa. q. 284. an consuetudo. nu. 2. Et Dida. lib.
13 uariarum resolu. l. c. 17. nu. 6. Pro qua † quidē sa-
cit quia si tributa quæ debentur hominibus in reco-
gnitionē gñralis dñij præscribi nō possūt. Bar. in .l.
licitatio. §. earū. de publican. A fortiori nec ea quæ
debētur Deo cuius lōge maius est imperiū. ut Psalm.
23. Dñi est terra Et plenitudo eius orbis Et unuer-
sa quæ habitāt in eo. Et Apost. i. Corint. c. 10. Et in
14 .d. c. tua nobis. Et propterea † clerici sub excōmu-
nicationis pœna laycos ad decimarū præstationes co-
gere possūt. c. præter hoc. 32. distin. Et in .d. c. tua
15 nobis. cū glo. fi. de deci. Quod si † excōmunicatio-
nē contēpserint licet clericis cōtra eosulare bra-
chiū innocare, ut in .c. postulasti. ext. de homi. Et

- qd not. i. §. fina. auclen. de mona. et per Guil. not. 51.
 16 leges. Eosq; ¶ tanq̃ rebelles, fures, sacrilegos, & ca
 tholicæ fidei cōtrarios psequi .c.i. 16. q. 6. ad captio
 nē rerū & personarū eorū procedēdo. And. Hispa.
 in trac. qui inscribitur regula decimarū. in 2. arti
 17 culo. Et demū possunt ¶ clerici tūc laycis ut supra
 excōmunicatis et remittētibz soluere decimas, diuina
 officia denegare. glo. singu. in .c. omnis Christianus
 de consc. distm. 1. quā pro nota. & singu. sequitur
 Dec. i. c. cū inter. nu. 24. ext. de exceptio. et Mars.
 nota. 632. scribitur. quā glo. (ut dixi) ita demum
 procedere arbitror, si prius layci fuerint excōmu
 nicati, alias autē non debet clerico ob non præsta
 tionem decimarum laycis diuina officia denegare,
 cum ea ob præstationes decimarum non dicantur
 præstare, & decimæ principaliter non ob eam cau
 sam præstari soleant, sed in recognitionem uniuers
 salis dominij Deo Opt. Max. eiusq; ministris. ut su
 perius dictū fuit, nō .n. dici potest q̃ cessante causa
 cesset effectus cum causa nō sit finalis argu. l. i. §. se
 18 xū. de postu. cū simi. Et cōtra ¶ tales non soluentes
 decimas procedi poterit etiam die feriato in utilita
 tem hominū, ut in cle. dispendiosam. de iudi. iūcta
 clem. 7. de uer. signi. & ita tenet Spec. in tit.
 de ferijs. §. 2. uers. Quid de causa decimarū. Qd
 19 comprobatur ¶ per tex. in .l. publicas. C. de ferijs.
 arguendo à tributis ad decimas. iuxta nota. in præ
 alleg. c. tua nobis. & in .c. decimæ. 16. questio. i. &
 per Euer. in centu. in loco à tribu. ad deci. in prin.

- 20 Paupertatis in fauore & intuitu clerici quibus debentur decimæ prædiales uel personales uel mixtæ hominibus inopia laborantibus elemosinarum prætextu successiuis temporibus decimas remittere debent, ut in .c. quoniam. 16.q.i. & in .c. ex parte. il primo. & ibi glo. ext. de deci. Abb. in .c. cum homines. nu. 5. eo. titu. Dec. in .c. ex epistolæ. nu. 215. de proba. & in .c. cum ordinem. de rescrip. Ang. de Claua. in summa in uer. decimæ. nu. 13. Goza. cons. 51. in hac
- 21 nu. 16. et Paris. cons. 25. nu. 26. lib. 4. Nam cum ꝑ ecclesia & eius ministri de bonis & prouentibus ecclesiarum pauperibus subuenire teneantur. ut in .l. 2. .C. de epi. & cle. et in .c. decimæ tributa. 16.q.i. et in .c. i. ante fi. de priui. in extrauag. comuni. Qua
- 22 ꝑ ratione quicquid habent clerici (eorum proprio patrimonio excepto per not. in auth. præbiteros. .C. de epi. & cle. & per Corn. lib. 3. cons. 314. uindetur. col. 2.) pauperum esse dicitur .c. qd aut. 23. .q.7. & .c. conuenior. 23.q.8. Dec. in .c. ratio nulla.
- 23 col. i. de præben. Vnde ꝑ dicuntur Decimæ egentium animarum esse tributa .c. quia. & .c. decimæ. 16.q.i. & res ecclesiarum dicuntur res pauperum esse, glo. in .5. si uero in perpetuam. in auct. de non alie. rebus eccle. non ab re datum est ipsis decimas pauperibus
- 24 remittere posse ac debere. Facilius enim ꝑ remisso cõceditur q̃ noua alienatio. ut in .l. si pignus. ff. Quæ in frau. cre. uncta .l. i. ff. de dona. inter Vi. et Vxo. & in .c. cum apostolica. uer. autoritatē. ext. de his quæ fiunt à præla. sine cons. Capi. Bal. in .l.

- uni. §. i. in prin. C. de rei uxo. act. & facilius laycis
 permittitur retentio q̄ petitio. l. licet. in prin. C. de
 acqui. poss. l. 2. cum ibi nota. per Bal. C. de fideius.
 & in l. etiam. de compen. Aquēs. in l. diuortio. nu.
 30. ff. solu. ma. Dec. in cons. 301. uisa petitione nu.
 10. & in cons. 331. pro resolu. nu. 3. Moder. Ver=
 cel. in l. diem functo. nu. 154. ff. de offi. asses. & in
 25 l. nemo inuitus. §. cui damus. de reg. iu. quia ¶ res
 de facili reuertitur ad pristinam eius naturam. l. si
 unus. §. pactus ne peteret. ff. de pact. & in .c. ab
 exordio. 35. distin. & per Dec. in cons. 69. uisib.
 26 nu. 5. Et facilius ¶ conseruatur ius quæstū ne per=
 datur q̄ ius quærendū. ar. l. patre furioso. ff. de his
 qui sunt sui sui. las. in l. 2. nu. 10. C. de iu. emphi.
 27 Remissionem ¶ in præstationis decimarum fieri de=
 bere arbitror ex consensu Episcopi loci saltem ex
 honestate per nota. in .c. ueniens. ext. de trans. qui
 statim q̄ layci paupertatem & necessitatem audit,
 ueluti pater pauperum debet remissioni consentire.
 ut in .c. 2. ext. de transac. & per cano. in .c. causā
 quæ ext. de præscrip. & per Bal. in l. si consul. in
 prima lect. nu. 9. ff. de adop. & las. in l. præses. nu.
 28 4. C. de transac. Bene uerū est ¶ q̄ Paupertas non
 est legitima & sufficiēs causa (nisi forte esset supre=
 ma mendicitas) excusandi laycum à præstatione de=
 cimarū ex parte laycorū. glo. in .c. quia tua. quā
 ibi sequitur Card. Alex. 12. q. i. Abb. in .c. cum ho=
 mines. col. i. ext. de deci. Itaq; laycus quantumcunq;
 pauper tenetur decimas ut deo & ecclesiæ debitas

- præstare .c. tua. & .c. parochianos. ext. de deci. Pa
 nor. in .c. cū dicat ext. de eccle. edifi. Ecclesia uero
 29 † uel eius ministri debent cum eo misericorditer
 agere, & pie se gerere, ipsiq; relinquere tātum qđ
 uiuere possit si necessitatem habeat, & per hoc de
 cimæ solutionem in totum uel in partem remittere
 Ita tenet Sanctus Thomas secūda secunda .q. 87. ar
 ticulo 4. in fi. & in nota. casu tenet glo. in .c. qui
 cunq; .16. q. 7. quam sequitur Abb. in .d. c. cum ho
 mines. & in .c. ut super nu. 7. ext. de re. eccle. non
 30 alie. Nam † tempore necessitatis extremæ licet
 pauperi, ut uiuere possit, etiam aliena furari. ut
 in .c. si quis. ext. de furt. & per Bal. & Pau. Castr.
 in .l. 2. §. cum in eadem nau. ff. ad .l. rodi. de lac.
 dumodo sufficientem non excedat quantitatem .c. di
 scipulos. de conse. distin. 5. & per Archi. in .c. pœ
 31 nale .14. q. 5. Et ecclesiastici ministri † tenentur pau
 peri de proprijs ipsius ecclesiæ bonis & prouenti
 bus subuenire. ut in .§. interdiximus. in auct. de eccle.
 titu. & in .c. hospitalē. & .c. seq. 42. distin. Arch.
 32 in .c. nulli. 12. q. 1. & in .c. i. 16. q. 1. Et si † Episco
 pus ipse attenta eius qualitate & dignitate esset pau
 per cogere posset clericos diuites ad solutionem sibi
 faciendam pro suis necessitatibus quartæ partis de
 cimarum. ut est tex. expres. in .c. fina. in fi. 25. q. 1.
 33 Et si forte † ex beneficijs iussu apostolico decimæ
 essent soluendæ, fauore paupertatis habentes hospi
 talia pauperum, & ad usum pauperum deputata,
 quamuis titulum beneficiorum habeant, ad prædi

etiam decimarum solutionem non tenerentur. ut in
 .c. uni. in prin. de deci. in extrauagan. commu. &
 per glo. primam in cle. si beneficiorum. de decimis.
 Quæ omnia sunt animaduertenda ueluti pulcra sin-
 gularia quotidiana & notabilia.

Summaria.

- 1 Beneficiatus impetrans rescriptum ad aliud benefi-
 cium consequendū, debet alterius quod habet be-
 neficij mentionem facere.
- 2 Subreptio tam in falso exprimendo q̄ uero tacendo
 committitur.
- 3 Impetrans debet litis pendentie mentionem facere
- 4 Impetrans exprimere debet qualitates quæ de facto
 insunt beneficio.
- 5 Impetrans. canonicatum debet facere mentionem de
 præbenda & impetrans Ecclesiam tenetur in præ-
 cibus mentionem facere de commēda quam habet.
- 6 Supprimens ueritatem, dicitur committere menda-
 cium & non ualet impetratio.
- 7 Impetratio ut à subreptione saluetur, specificam
 expressionem requirit eorum quæ principem di-
 uertere potuissent.
- 8 Obreptio non euitatur si per inuolucrum uerborū
 deliberatam principis mentem effugit.
- 9 Pauper impetrans in forma communi tacere potest
 pensionem quam habet à layco beneficij titulo
 assignatam.

QVEST. VII. VII. SPECIALE.

- 11 Vicarius Episcopi pauper non tenetur mentionē facere temporariæ uicariæ.
- 12 Primo præsentans & fieri faciens processū propter diligentiam præfertur clerico æquales literas eiusdē datæ obtinenti. Nisi quando posterior esset pauper & beneficium simplex impetraret.
- 14 Scriptores literarū gratiæ decē turonenses grossos ad summum exigere possunt. Nisi in forma pauperum scribantur, quia tunc minus exigunt.
- 16 Turonensis moneta cuius sit ualoris.
- 17 Literæ in forma pauperū quare dicantur, & quo modo aliter nuncupentur. remissiue.

SEPTIMUM SPECIALE
IN IUDICIIS.

- ¶ Septimo fauorabilis est Paupertas in beneficialibus nam † & si beneficiatus clericus impetrans rescriptū ad aliud beneficiū consequendum, teneatur in præcibus mentionē facere alterius qđ habet beneficii (licet exigui) alias rescriptū ueluti subreptitium non ualeat. ut in .c. si proponente. & in .c. postulasti. in glo. fi. de rescrip. & in .c. si motu proprio. de præben. in .6. per quē tex. ita tradit glos. & Panor. in .c. cū teneamur. ext. de præben. Subreptio aut † cōmittatur tā in falso exprimendo, qđ in uero tacendo, quia utroq; casu mendaciū cōmitti dicitur. ut in .l. 2. & ibi hoc nota. las. C. si contra ius uel uti. pub. & pro cōmuni doctrina Dec. in cons. 541. uisa donatione. nu. 19. Et binc est qđ †

Impetrans tenetur etiā facere mentionē litis legitimē introductæ, alias impetratio cedens in præiudicium iurium litigantium non ualeret. Fely. in .c. nostra. 15. corollario. de rescrip. & Cassad. decis. 18.

- 4 de rescrip. in fi. Expressio ¶ nanq; fieri debet earū qualitātū quæ de facto in beneficio insunt. Egl. Belle. conclu. 498. si impetrans. de præben. Cassa. decis. 12. de præben. nu. 8. Rota. deci. 85. dominus
- 5 Urbanus. de rescrip. in anti. Et hinc est et ¶ q; impetrans canonicatum debet facere mentionē de præbenda quam habet à canonicatu distinctā alias præces essent subreptitiæ Rot. deci. 33. de rescri. in no. Cassa. Dec. 17. nu. 6. de præben. & Bissigne. deci. 2. eo. titu. Et habens cōmendā, & impetrans ecclesiā, de cōmenda mentionē facere tenetur. ut in .c. nemo.
- 6 ubi glo. in uer. cōmendare. de electio. in 6. ne ¶ alias supprimendo ueritatē dicatur cōmittere mēdacium. iuxta not. in .c. cum nostris. ext. de conces. præb.
- 7 Et ¶ non ualeat impetratio .c. cū adeo. ubi et glo. de rescrip. nam subreptitia impetratio gratiosa est ipso iure nulla. Abb. & Mod. in .c. ad audientiam. il. 2. de rescrip. Corn. lib. i. cons. 114. licet. col. fin. & pro cōmuni regula Dec. in .c. i. ext. de confirma
- 8 uti. uel inuti. in prin. Et ad hoc ¶ ut huiusmodi impetratio à subreptione saluetur, non sufficit facere mentionem ingenere sed requiritur notabilis & specifica expressio eorum quæ potuissent diuertere principē ad illud beneficiū nō concedendū, seu difficile concedendū, Bal. in .c. cum dilecta. circa fin.

- Abb. in .c. in nostra. ext. de rescrip. & in .c. 2. ext. de do. & Contu. Gramma. deci. 59. catholicus. in. fi. & decs. 66. in causa excellen. Comuis. nu. 18. Et binc ¶ post Inno. inquit Abb. in .d. capitulo cum dilecta. q. non euitatur obreptio si quis per inuolucrū uerborū deliberatā principis mentē effugiat, quia non sufficit narrare simpliciter & generaliter factū nisi exprimatur et modus & qualitas facti. glo. in .c. dilectus filius. in uer. causā. ext. de rescrip. & p. elegāti doctrina Curt. Seni. in cōs. 35. statuto. nu. 27.
- 10 Fauore ¶ tñ paupertatis clericus pauper impetrans rescriptum ad beneficium cōsequendum in forma cōmuni tacere potest pensionem quam habet à layco etiam auctoritate Episcopi institutam, & sibi beneficij titulo assignatam, nec de ea, nisi sit perpetua, mentionem facere tenetur. ut in .c. si pauper in glo. fi. & ibi etiam Cano. de præben. in 6. per quē tex. cum glo. ita decidit Rota decs. 39. nota q. pauper. de rescrip. in anti. & decs. 11. de præben. in anti. quio. Ex quo ¶ inferitur q. Vicarius Episcopi pauper impetrans beneficium non tenetur facere mentionem Vicariæ quam eo tempore detinet, cum sit temporalis, & ad libitū Episcopi remoueri possit, ut not. glo. in cle. & si principalis. in uer. per electionem. de rescrip. & in cle. fina. in glo. fi. de pro cu. & per Calde. in cons. 2. de. offi. uica. et Barba. in .c. quoniam abbas. nu. 27. ext. de offi. delega. & Boer. quest. 347. & primo uidetur in prin.
- 12 Et in ¶ beneficialibus uidemus in multis clericos pau

peres fauorabiles esse, & alijs anteponi. nam si clericus pauper obtinet æquales literas & eiusdem datæ super beneficio consequendo, quamuis alias primo præsentans & fieri faciens processum, propter diligentiam præferatur. ut in .c. duobus. de rescrip. in 6. & tradit Rota decis. 58. nota si unus. de rescrip. in anti. & Capel. Tolos. q. 25. duo. Quia ex regulaturis qui est prior in tempore, est potior in iure. l. quoties utriusq. ff. de re. iu. .c. cum cui de preben. & .c. q. prior de re. iu. in 6. et .c. si. 17. dist.

- 13 qñ tñ posterior esset Pauper ¶ præferretur quo ad beneficia simplicia diligentiori in processu alia bñficia retinenti. ut tradit Dec. in cons. 542. retenta col. fin. & Ioan. Staphil. in tract. de grat. expecta. in penul. par. uer. restat postremo dicere de prærogatiuis expectantium. nu. 16. & seq. & in ultima parte circa prærogatiuas. nu. 13. ubi hoc iuri consonum esse dicit per tex. in .c. cum secundum ext. de preben. & in .c. cum adeo. & in .c. postulasti. ext. de rescrip. Præterea ¶ licet taxatione facta à Ioanne, 22. Pont. Max. cautum sit q. scriptores literarum gratia pro eorum laboribus & mercede decem Turonen. grossos ad summum exigere possint, nisi clausulas aliquas insolitas & non communes in eis adijcere debeant. ut in extrauag. prima.
- 15 post prin. de sen. excom. Attñ ¶ fauore & intuitu pauperū si literæ in forma pauperū scribātur, nō decē turonēses grossos, sed octo tantū scriptores ad summū exigere possūt. ut in ea. extrauag. 6. hoc 13.

- 16 Est autē † Turonēsis, moneta Frācie ut inquit Practi. Rom. Cancel. fol. 43. in nota. de expectatiuis et alijs literis gratiæ. uer. item si clericus. & libra Turonensiu paruorū ualeat ducatum unū auri de Camera, libra uero turonensiu mone. in Francia tres libe, duos faciunt ducatos, ut eadē practi. sub uer. de monetarum ualore, testatur. licet quotidie ualor iste monetarum uarietur. Et † quare literæ ad beneficia dicantur in forma pauperū, & quomodo aliter nuncupentur. uide pulcre per Abb. in. c. postulasti. in 2. col. ext. de rescrip. & Staphil. tract. de literis gratiæ & iustitiæ. fol. 21.

Summaria.

- 1 Debitor cogi potest inuitus satisfacere creditori.
- 2 Debitor dicitur is à quo inuito pecunia exigi potest.
- 3 Debitor cogitur propria bona uendere, & creditoribus satisfacere.
- 4 Debitor non satisfaciens creditori, carceratur, facta prius excusione.
- 6 Debitor fugitiuus diebus feriatis capi potest.
Debitor quando fugitiuus dicatur.
- 7 Suspectus de fuga potest diebus festiuis capi. &
Quis suspectus dicatur.
- 8 Debitor fugitiuus uel suspectus diebus solemniis capi potest.
- 9 Debitor fugitiuus uel suspectus sine iudicis auctoritate capi potest.
- 10 Suspectus dicitur et h q est in preparatorijs fuge.

- 11 Apostata dicitur etiam is qui de monasterio fugiendi animum habet.
- 12 Cessionarius debitorem suspectum propria autoritate capere potest.
- 13 Clericus fugitiuus à layco creditore propria autoritate capi potest.
- 14 Clericus pro debito regulariter carcerari non potest.
Quod fallit quando esset fugitiuus uel de fuga suspectus.
Intell. c. ut famæ. de senten. excomu.
- 15 Necceßitas illicitum facit licitum.
- 16 Pro rebus proprijs redimendis licet inuadere clericum cum moderamine inculpate tutelæ. Et ita uim ui repellere licet.
- 17 Creditor laycus clericum debitorem captum ad ludicem ecclesiasticum statim remittere debet.
- 18 Debitor fugitiuus uel suspectus potest à creditore propria autoritate capi quando suspitio post debitum contractum emerfit, uel saltem quando tempore contractus creditori erat ignota.
- 20 Parta sunt non esse, uel esse & non apparere.
- 21 Debitor carceratus debet suis proprijs sumptibus alii si habet unde se alat, alias sumptibus creditoris alendus est.
- 23 Iudex relaxare potest carceratum, si creditor eum non alit in carcere uel si ex elemosinis uiuere non potest, facta cessione bonorum.
Cofugiens ad ecclesiam ab ea alimeta recipere debet.
Nemo pauperior est eo qui uictum sibi non potest afferre.
- 25 Debitor pauper cessionis bonorum beneficium habet.
- 26 Cessio bonorum non liberat à debito sed à carceribus.

- 27 Cedens bonis si ad meliorem fortunam peruenerit creditoribus satisfacere tenetur. fallit quando pec-
nas passus fuerit corporales.
- 28 Consuetudo plurium locorum est q̄ debitor non sol-
uendo super lapidem cedat.
- 29 Cessionis beneficium quibusdam casibus nō cōpetit.
- 30 Dilatione quinquennali pauperibus subuenitur, et
quæ requirantur ut debitores tali beneficio gaude-
re possint. nu. 32. et seq.
- 34 Debitor qui ob paupertatem non inuenit fideiussor-
em quomodo inuetur.

OCTAVVM SPECIALE.

IN IVDICIIS.

- 1 **O**ctauo ¶ fauorabilis est Paupertas in materia
cessionis bonorum, nam et si debitor cogi possit in-
uitus creditori luere debitum. ut in insti. de actio.
in prin. cum ibi nota. et in .l. si. §. si. ff. de eo quod
met. cau. Cū ¶ præsertim is proprie debitor dicatur
à quo inuito pecunia exigì potest .l. debitor. de uer.
signi. Bar. in .l. fideiussor obligari. §. qui certo loco.
in prin. ff. de fideius. glo. quam ad hoc not. Aret in
insti. de obliga. in prin. in uer. necessitate. et per
3 Moder. Vercell. in .l. marcellus. de reg. iur. Vnde ¶
consequentia ualet, hic est debitor, ergo ad soluen-
dum cogi potest inuitus. namq; tenetur debitor to-
tum suum patrimonium uendere et in egestate uiue-
re, quo suis creditoribus satisfacere possit, etiam
de iure Cano. Abb. in .c. ut super. nu. 7. ext. de re.

- 4 eccle. non alie. Quod \dagger si facere recusauerit in carcerem detruditur .l.i. ubi glo. fi. C. qui bo. ced. pos. & per glo. in rub. ff. de ces. bono. & idem dicendum est pariter si soluere non possit. glo. sing. in .l. 3. §. tutores. ff. de suspect. tu. Quam singularem esse dicit Bal. in .l. si sine. ff. de iniur. uo. Imo. Alex. et alij in .l. à Diuo Pio. §. in uenditione. ff. de re iudi. Et notabilem dicit Pau. Castren. in .l. 4. §. prator ait in si. ff. de re iudi. Quod \dagger sane intelligendū est facta prius excussione bonorū ipsius debitoris. qā nō aliter ad capturā deuenitur nisi debitore nō soluēdo reperto. d. §. in uenditione. & .c. peruenit. ext. de fideiuss. & est cōmunis sententia ut testatur Aret. in .l. maritum. §. eleganter. nu. 7. ff. so. ma. et Fran. Rip. in .l. obligatione generali. nu. 20. ff. de pigno. & Dida. plures concord. adducens lib. 2. Variarū resolutio. c. i. nu. 2: & Boer. q. 349. & primo. nu.
- 6 7. Et \dagger quando debitor esset fugitiuus (ut quia in actu fugæ depræbendatur, iuxt. no. in .l. fugitiuus. de uer. signi. & per glo. in .l. quis sit fugitiuus. de edi. edic. cum concor. per Boer. q. 215. & anteq̃.
- 7 col. i. Vel \dagger suspectus esset de fuga, quod dicitur quando est in præparatorijs fugæ. Bal. in .l. si quis in tantam. C. Vnde ui. uel quando eo in loco non possidet stabilia secundum glo. quam approbat Bart. in .l. si fideiussor. §. fina. ff. qui satisda. cogan. Vel quando consuetus est bona sua dilapidare, uel est malis moribus imbutus. §. fina. instit. de suspectis tu. Abb. in .c. 2. nu. 9. ext. de seq. posses. cum concor.

per Dec. in .l. si fugitiui. col. i. ubi late declarat. C. de
 ser. fugi.) posset etiā diebus feriatis & festiuis capi,
 ut saltem de iudicio sisti cauere teneretur. glo. sing.
 in .l. si. in uer. fideiussionis. quā approbat ibi Bar.
 & Bal. qui asserit eam esse singularē, notabilē, &
 alibi non reperiri. C. de ferijs Bar. in .l. ait prator
 .s. si debitorem. ff. de his quæ in frau. credi. Paul.
 Cast. in .l. diuus. ubi etiā las. ff. eo. idem las. in .l. i.
 in prin. nu. 71. ff. de offi. eius. & in .l. uinum. col. 3.
 .ff. si cer. pe. Pet. Gerar. in sing. 100. necessitas.
 nu. 21. Soci. regu. 78. ubi eā glo. asserit ad hoc sin
 gularē esse. & Bal. in .c. si. col. fin. ext. de ferijs.
 8 Qui ⁊ ampliat eam procedere nō solū quādo feriæ
 essent solēnes uerū etiam quando essent solēnissimæ,
 ut in die Paschatis, uel in die natiuitatis Domini,
 quod notandū esse inquit las. in .d. l. uinum. Et non
 9 solum ⁊ debitor suspectus de fuga potest iudicis au
 thoritate capi, iux. not. in .l. extat. ff. de eo qd met.
 cau. uerum etiam quando periculum esset in mora,
 quia forte aufugere posset dum pro licentia iretur
 ad iudicem, tunc propria ipsius creditoris auctori
 tate capi posset. glo. & Bar. in .l. ait prator. s. si de
 bitorē. ff. Quæ in frau. cre. glo. & doc. in insti. de
 actio. in prin. in uer. iudicio. & in .s. necessitatem
 10 in auct. ut iudices sine quoquo suffra. si. lōq; ⁊ nō
 solum sibi locū uendicaret debitore in fuga existēte
 uerum etiam quando esset in preparatorijs fugæ,
 & ex aliquibus signis apparere posset q. aufugere
 uelit, ita tradit sing. Ang. in .l. pignoris causa. C. de
 pigno.

- pigno. actio post glo. si. ibi in responsione ad .l. utiq.
de damno infect. Alex. in .l. diuortio. in prin. nu. 9.
.ff. solu. ma. et pro sing. reassumit Mars. in nota. 43.
81 incip. debitor. Ad quod quidem \dagger facit nota. dictū
Bal. in .c. ad nostrā. ext. de appella. ubi querens an
dicatur Apostata is qui non aufugit à monasterio,
sed fugiendi animū habet, respondit affirmative, per
tex. cum glo. in .l. quis sit fugitiuus §. apud celsum
82 .ff. de edi. edic. Et q. \dagger creditor possit proprio iure
capere debitore fugitiuū uel suspectum, adeo proce
dit. q. etiam si hoc ius capiendi creditor alij cesse
rit qui postea iure proprio caperit debitore huius
modi captio ualet et tenet ueluti rite et recte facta
iureq; optimo cessa, glo. nota. in .l. i. in uer. ab hīs.
.C. ubi quis decu. lo. And. in addi. ad spec. in tit. de
cessio. actio. Ang. in .l. generali. C. de decurio. lib.
10. Roma. in .l. i. §. si. col. 2. ff. de no. oper. nunci.
Fran. Aret. in .l. si ita stipuler per te. in fi. de uer.
ob. et in nota. casu. Bal. in .l. per diuersas. C. de man
da. et facit optimus tex. in .l. Imperator. ibi pecu
nia accepta manus iniectionē uēdiderat. ff. Qui sine
manu. ad liber. perue. cum concor. per Tiraq. de
retra. consan. §. 26. glo. 3. nu. 24. et Boer. q. 275.
83 incip. et glo. fina. nu. 5. Præterea locum \dagger habent
etiā prædicta de capiendo propria auctoritate de
bitore, non solum si creditor et debitor sit laycus,
uerū etiam si debitor esset clericus, creditor autem
laycus, Quamuis .n. clericus ob æs alienū capi et
carcerari nō possit .c. odoardus. ubi glo. et doc. ext.

QVEST. VII. VIII. SPECIALE.

de solutio. quia ultra q̄ facere possit, conueniri & astringi non debet. glo. cōmuniter approbata. in .l. miles. ff. de re iudi. de qua cōmuni testatur Dec. in .c. repræhensibilis. nu. 29. ext. de appella. quinimmo laycus iniiciens uiolētās manus in clericū sit ipso iure excommunicatus. ut in .c. si quis suadēte. 17. q. 4.

- 14 Attamen ꝑ ubicunq; clericus esset in fuga uel de fuga suspectus & periculum esset in mora tunc à creditore layco iure optimo propria authoritate capi potest, etiam sine aliquo excommunicationis incurso. .c. olim. il primo ext. de resti. spo. intelligēdo q̄ ibi Episcopus non fuit solus ad expellendū, & manus iniiciendū in illos hospitalarios, ut dicit Inno. in .c. si uero. de sen. exco. et refert Abb. in .c. cū nō ab homine. in 3. & 4. col. ext. de iudi. ubi etiā post Bal. tenet licere layco creditori propria authoritate capere clericū, ut si deliquit, eius delictum patefiat, et à Iudice suo puniatur, uel si creditori satisfacere nolit, sed potius fugam arripere, cogatur satisfacere. ut probatur in .c. ut fame. de sen. excomu. qui tex. licet requirat ecclesiastici iudicis mandatū, tñ tunc nō loquitur qñ suspectus est de fuga, quia eo casu propter necessitatē & periculū fugæ ēt sine mandato capi potest. arg. d. s. si debitorē. & .s. audient. in auct. de defenfo. ciui. & ita tenet Bal. in .c. .i. inti. de pace iura. firmā. in ufl. seu. & lo. Bap. de .s. seu. in tract. de debito. fugi. q. 4. Quia ꝑ necessitas illicitū facit licitū .c. quod nō est. de reg. iu. in anti. & multa remittit, quæ alias remittenda
- 15

- nō essent .l. omnes. C. de ferijs. & fugitiuus uel sus-
 ctus nō meret beneficijs legalibus gaudere. Bal. in
 cons. 220. in quæstione. lib. 3. Cacialu. de debito. su
 16 gl. q. S. Item probatur † in .d. c. olim. ubi licet pro
 rebus suis redimendis inuadere clericū cum modera-
 mine inculpatæ tutelæ quia uim ui repellere licet.
 .l. ut uim. de iusti. et iure, scilicet cum moderamine
 inculpatæ tutelæ l. i. C. unde ui. & .l. si ex plagis. §. i.
 cum glo. ff. ad .l. aqui. Mars. inferens ad quotidiana
 nā quest. nota. 100. occidēs. de qua ibi per eum.
- 17 Prædicta † in procedunt dūmodo laycus siue sit lu-
 dex siue creditor remittat statim clericū captū ad
 Iudicem ecclesiasticum, & apud se non retineat, si
 enim potuisset haberi copia iudicis ecclesiastici, lay-
 cus capere non potuisset. per not. per Bal. in .c. cau-
 sam. ext. de offi. deleg. in fi. quē sequitur 10. de Arn.
 sing. 86. habebā. & capiens & retinens incideret in
 pœnā excommunicationis. Bar. in .l. si quis in seruitute
 ff. de furt. Gui. pa. q. 73. Iudex secularis col. i. Alex.
 lib. 3. cons. 64. nu. 6. & Gui. pa. q. 73. Iudex secula-
 ris col. i. ubi attestatur ita sese consuetudinē & com-
 munem quorūdam locorum obseruantiam habere
 post cano. in .c. cum non ab homine. ext. de iudi. Sci-
 18 endum † est tamen q. prædicta de suspecto capiēda
 procedunt si suspitio post debitum cōtractum emer-
 serit, alias si tempore contractus debitor erat eo-
 dem modo suspectus, à creditore propria autho-
 ritate capi non poterit, sed sibi imputet creditor
 qui cum eo contraxit. arg. l. qui bona fide. §. de illo.

ubi Ang. Pau. Alex. & alij notāt. ff. de dan. infe.
 & ita tenet Bar. in .l. si. C. de feriis, per tex. in .l.
 si is à quo. §. si. ff. ut in posses. lega. & in .l. si. C.
 de sponsa. Bal. in .l. si pro ea. in prin. C. mada. Ang.
 in .l. nemo carcerē. C. de exacto. & tribut. lib. 10.
 Ang. Alex. & las. in .l. si ab arbitro. ff. qui satisda.
 cogan. Abb. in .c. quēadmodum. §. i. col. i. ext. de iu
 reiu. Dec. in cons. 75. & pro tenui. col. i. & Bello.
 in cons. 29. cum dominicus. nu. 10. uel salte quādo
 suspitio tempore contractus orta, fuerat ipsi credi
 tori ignota, quia isto quoq; casu poterit ab ipsomet
 creditore suspectus debitor capi. Bar. in .l. quēsitū.
 in si ff. de pigno. Mars. nota. 284. tolle moras. Ad
 20 quod ¶ etiam facit quia paria sunt in iure nō esse,
 uel esse & nō apparere .l. in lege. et .l. rutilia polla.
 de contrahen. emp. ergo sicut quando tēpore con
 tractus non aderat suspitio fugę adueniente postea
 . suspitione uel fuga potest debitor à creditore per
 sonaliter capi, ita pariter quādo ab initio erat sub
 orta sed creditori ignota. capi poterit. Et si forte
 21 debitor ¶ captus fuerit, & in carcerem detrusus,
 debet suis proprijs sumptibus carceratus sibi alimē
 ta parare, secundū Bar. in .l. sanctū. ff. de re diui.
 ne alias ex mora uel delicto suo commodū aliquod
 consequatur .l. si ab hostibus. §. i. ff. solu. ma. l. trās
 actione. ubi Bal. C. de trans. l. siue hereditaria. cum
 glo ff. de nego. ge. & .c. cū olim. in si. ext. de offi.
 deleg. et in .c. sedes. de rescrip. et in .c. tuas. de usur.
 & in .c. 2. in fi. de cogna. spi. & in .c. mora. de reg.

- 22 *iu. in 6. Caterum ¶ si non haberet unde se aleret, tunc sumptibus creditoris esset alendus. glo. in l. fi. .C. de erog. mili. anno. lib. 12. quam singu. dicit Corse. nota. in uer. expensæ. il. 3. et Gui. pap q. 22. debitor. ubi id de cōsuetudine generali curiæ delphi na. asserit obseruari. Et eandem glo. approbat Bar. in .l. illicitas. §. ne potentiores. nu. 8 ff. de cffi. præst. & las. in .l. si uictū. ff. de re. iudi. Et Ang. Arct.*
- 23 *¶ in .§. fina. in fi. insti. de actio. ubi etiam dicit q. si forte creditor alere noluerit, uel non potuerit, tūc iudex ipsum debitorem relaxare potest. quod sequitur Alex. in .d. l. sanctū. in addi. ad Bar. de re. diui.*
- 24 *& Corse. ubi supra. Quod tamen ¶ ipse arbitror esse uerū ita demū si ex elemosinis ali non possit, ar. l. iudices. C. de Epi. audi. nam quemadmodū con fugiens ad ecclesiam, & non habens aliunde se alat, alimenta illo interim ab ea percipere debet. .l. præ senti. in fi. C. de his qui ad eccle. confu. & .c. diffi niuit. ubi glo. et Arch. 17. q. 4. Abb. in .c. inter alia. nu. 28. de immu. eccle. Ita qui in carceribus deti netur, ex elemosinis uiuere debet, cū nemo sit pau perior eo, qui uictum sibi quærere non potest .l. si quis ad declinandā. C. de epi. & cle. & ita tenet elegan. Boer. q. 303. circa hanc post princ. Secundo etiam declaro ut ita demū iudex relaxare possit, si carceratus cessionē bonorum suorū creditoribus fa cere uoluerit. ita notan. tenet Afflic. de clis. 71 fuit dubitatum. ubi inquit q. huiusmodi questio in contin gentia facti in sacro Concilio Neap. ita omnium uoto*

- 25 fuit decisa. ¶ Cum t̄ aut tot remedijs prouisū fuerit creditoribus eorum iuriū consequendorū gratia, nō defuere etiā legislatores qui ipsis quoq; debuoribus subuenire curarunt. Quāobrem fauore Paupertatis constitutū fuit, ut debitori qui forte nō est soluendo, liceat creditoribus suis cedere & dimittere sua omnia bona propria, ut hac relaxatione facta, rebus sic stantibus, ulterius molestari uel inquietari non possit. glo. in .l. pe. ff. de cessio. bo. Bal. in .l. si. C. qui bo. ced. poss. glo. in .c. si res aliena. in uers. cruciatus. 14. q. 6. glo. & doc. in .c. 2. ext. de pigno Arch. in .c. pauper. 11. q. 3. Afflic. decis. 73. fuit in
- 26 si. Non q̄ ex hoc t̄ liberetur à debito, nisi eatenus quatenus soluit, sed ut à carceribus sit liber, nec in eis ulterius retineatur intrusus .l. i. C. qui bo. ce. pos. glo. & doc. in .c. odoardus. ext. de solutio. & ideo dicebamus superius Iudicem ita demū relaxare potuisse carceratū si prius cessio facta fuisset quia per eam nō liberatur debitor à solutione debiti, sed solummodo à carceribus, & hinc est q̄ si ad meliorē fortunā peruenerit, ex quo obligatus remansit, creditoribus suis satisfacere tenetur .l. ubi in si. C. de iure do. & in .§. fina. insti. de actio. & per glo. in .c. non satis. in uer. debitum. 86. distin. & Cassa. deci. 11. de rescrip. seruatis tamen sibi necessarijs alimentis .l. qui bonis. ff. de cessio. bono & .l. 3. C. de bon.
- 27 autho. Iudi. pos. Qued tū t̄ limitari debet ut nō habeat locū qñ substinisset debitor pro eisdem debitis pœnas corporales, quia tunc ad pinguiorem fortunā

nā perueniēs nō tenetur rursus ea debita soluere pro quibus nō habēs in ære, pœnas est, in corpore passus ar. l. sed et si unius. §. si ante iudicem. ff. de iniur. Et est glo. nota. in .c. sicut. §. eos insuper. in uer. habēt. ext. de homici. Et in .c. peccatū. in glo. i. de reg. iu. in 6. Pau. las. Et Dec. in .l. si quis id quod. de iurisd. om. iud. Gomes. in .§. pœnales. nu. 17. insti. de actio.

- 28 Roma. sing. 24. qd nō ualens. Et ¶ exēplificari pōt in eo qui publice super lapidem personaliter cecidit, iuxta plurimorū locorū cōsuetudines, Gui. pa. q. 343 cedēs bonis Boer. q. 349. Et primo. nu. 4. Et per
- 29 Alcia, lib. 2. parerg. c. 47. Caterū ¶ cū hoc cessionis beneficiū quibusdā casibus non cōcedatur, quos sparsim referūt docto. Idcirco tūc uidendus est Bal. Et scriben. in .l. i. C. qui bo. ced. pos. Pau. Cast. in .l. si. nu. 3. C. de nō nume. pe. Io. Fab. Aret. Et alij in uer. eum quoq; insti. de actio. Soci. reg. 46 cedens ubi
- 30 18. limitationes refert, ut ibi per eum. Præterea ¶ subuenitur etiam pauperibus debitoribus beneficio quinquennalis dilationis quam si impetrauerit debitor illo interim à creditoribus uexari non potest. l.
- 31 quoties. C. de præci. imp. offe. Et ad ¶ maiore partem creditorum pertinet uel cessionem bonorum, uel quinquennalem dilationem pauperi debitori cōcedere. l. fin. ubi doc. omnes. C. Qui bon. ced. pos.
- 32 Afflic. decis. 288. sæpe. col. fina. Ad hoc autem ¶ ut debitor huiusmodi dilatione possit gaudere, requiritur q. corā iudice debitū fateatur. l. pe. ff. de cess. bo. quā ad hoc alleg. Cagno. in .l. 2. nu. 146. C. de

QVEST. VII. VIII. SPECIALE.

- 33 pact. int. emp. uel aliter debitum liquidetur. Afflic.
decis. 379. in quadam causa col. i. Item ¶ requiritur
q̄ idoneam præstet cautionem de soluendo d. et o. tē-
pore ueniēte .l. uniuersa. C. de præci. Impe. offe. que
34 est canonizata in .c. uniuersa. 25. q. 2. Vnum ¶ in
est perpetuo memoria tenendū q̄ quādo debitor ex
causa paupertatis impetrasset hanc dilationem eaq̄
causa in rescripto esset expressa si nō reperiret fi-
deiussorē qui pro eo uellet fideiubere, sufficeret ei
iuratoriam cautionem præstare. per nota. in auth.
generaliter. C. de epi. & cle. et in .l. i. ff. qui satisda.
35 cog. Vel ¶ forte sufficeret cauere cum generali hy-
poteca suorū bonorū, & adiectione pœnæ secundū
quod habetur in .l. prætoria. ff. de præto. stipula.
& ibi per Bar. & per glo. & Ange. in .l. 2. §. si du-
bitetur. ff. de iudi. & not. in .l. filio. ff. ut lega. no.
caue. Si uero ex alia causa q̄ paupertatis moratoriā
obtinuisset, ut puta ob aliquā incommoditatē, tūc
teneretur debitor dando fideiussores idonee cauere
ut supra dixi, alias hoc beneficio uti nō posset. &
ista est communis sententia ut post Bal. testatur Af-
flic. decis. 378. debitor. col. i. & prædicta sunt nota-
bilis uerba Baldi nouelli, in tract. de doti. in 3. par.
princi. uer. duodecimum speciale est. quem refert
& sequitur Hyero. Cagno. in .l. 2. nu. 146. C. de
pact. int. empto. pro quibus faciunt ea que late di-
ximus infra in 9. q. prin. in 6. speciali. in ulti. uo-
lunta. nu. 9. & seq.

Summaria.

- 1 Furtum omni lege prohibitum est.
- 2 Apud Scytas nullam crimen furto grauius erat.
- 3 Furtum est grauius crimine homicidij.
- 4 Ex genere pœna arguitur maioritas delicti.
- 5 Emptor rei furtiue tenetur ad restitutionē domino.
- 6 Cautela ut emptor rei furtiue, coactus restitueret, præcium recipiat.
- 7 Cōtra fures, ciuiles & criminales cōpetunt actiones.
- 8 Pœna Quadrupli pro furto in foro conscientie non est licita.
- 9 Fur in foro poli ad restitutionē tantūmodo tenetur.
- 10 Fustigatus pro furto tenetur nihilominus restituerere rem furto subtractam.
- 11 Fur pro tertio furto suspenditur.
Intell. l. capitaliū. §. famosos. ff. de pœnit.
- 12 Delicta ex frequentia fiunt grauiora.
- 13 Furi manifesto non permittitur aduocatum habere.
- 14 Nec à sententia contra eum lata licet appellare.
- 15 Ex delicto nō pfecto nemo tenetur. fallit in fure nu. 16
- 17 Fur ubicūq; inuentus cum furto capi & puniri pōt.
Quod limitatur. nu. 18.
- 19 Fur captus cum furto in alia ciuitate eo die quo furripuit, in ea alia ciuitate puniri potest.
- 20 Pauper furtam committens pro suis necessitatibus excusatur.
- 21 Necessitatis tempore omnia sunt cōmunia idq; quomodo intelligatur. nu. 38.

QVEST. VII. IX. SPECIALE.

- 22 Mors causa famis durior est morte ex causa belli
uel pestis.
- 23 Religiosus tēpore penuriæ pōt de bonis monasterij
sine consensu sui superioris elemosinam facere.
- 24 Vnas in fundo alieno licet comedere ex necessi-
tate famis.
- 25 Fur furans sine graui necessitate an et quō puniatur.
- 26 Non ignoscitur mulieri quæ ob paupertatem tur-
pem uitam elegit.
- 27 Non parçitur malo, ratione paupertatis. & mori
potius debemus q̃ malo consentire.
- 28 Paupertas non excusat à peccato.
- 29 Nō remittitur furtū ēt si inter pauperes distribuatur.
- 30 Non licet furari, & ex furto elemosinam facere.
- 31 Non licet facere malum, ut inde fiat bonum.
- 32 Quod quis in alios, ēt in se ipso facere prohibetur.
- 33 Furari quare liceat & non fornicari tempore nec-
cessitatis propter famem.
Quod commune est meum est. nu. 41.
- 34 Ex fornicatione non prouidetur immediate neces-
sitati famis.
- 36 Determinatio plurā respiciens determinabilia debet
ea pariformiter determinare.
- 37 Furtum non committitur in re sua.
Pauper ad pinguiorem fortunā perueniens restitutus
re debet quod ob inopiam subtraxit.
- 39 Generalitas ad terminos habiles restringitur.
- 40 Ex diuersitate rationis plurā determinabilia diffor-
miter determinantur.

- 42 Furari licet ad subueniendum urgentissimæ necessitati alienæ.
- 43 Ob paupertatem secundū aliquos aliquñ fornicari l3. Quod tamen reprobatur. nu. 45. & seq.
- 44 Intell. l. palam. §. non est ignoscendum. ff. de ritu nup. & nu. 46.
- 45 Necessitas q. non habeat legem quando procedat.
- 46 Argumentum à contrario sensu non procedit quādo resultat absurdum, seu peccatum.
- 47 Fornicatio etiam lege ciuili prohibita est.
- 48 Dispositio legalis nutritiua peccati non ualet.

NONVM SPECIALE IN IVDICIIS.

- 1 ¶ Nono fauorabilis est paupertas in iudicijs Criminalibus ¶ nam & si furtum quacunq; nempe lege prohibeatur, tam Diuina, ut Exod. 20. Leuit. 19. & Deuter. 5. q. humana, ut in. l. i. in fi. ff. de furt. & in. §. i. insti. de oblig. quæ ex delict. & in. c. i. & 2. ext. de furt. & in. c. peccatum. de reg. iur. in 6. & per Aret. in. §. præterea. nu. 6. insti. de excep. Quāobrem lib. 2. dicebat ¶ iustinus. nullū crimē apud Scytas, qui iure tantū naturali uiuebāt, furto grauius fuisse. Et hic ¶ cōsuluit Bal. ut refert Dec. in consl. 65. & pro tenui q. furtū grauius est homicidio quia pœna furcarū quæ p furto impōnitur ignominiosior est & sic grauior pœna capitis quæ pro homicidio impōnitur. Bar. in. l. desertorē in pri. ff. de remil. et in. l. capitaliū. uer. serui cessi. ff. de pœnis.
- 2
- 3

- 4 ergo delictū furti grauius est, quia ¶ ex genere pœ
næ arguitur maioritas delicti. c. non asseramus 24.
.q.i. glo. 2. in. c. proposito. 27. q.i. Calde. in cons. i.
col. 2. de accusa. Et ita quoq; tenet idem Dec. in. c.
at si clerici. in prin. nu. 60. ext. de iudi. Quāobrem
- 5 ¶ non inique sanxerūt Imp̃p. cum qui rem furtiuam
emisset ad restitutionē teneri, nec uerū dominū rei
ad prætium sibi restituendū cogere posse, ut in. l. 2.
.C. de furt. quinimmo nisi emptor ipse palam fece
rit uenditorem, furtiue res penes ipsum repertæ
inditium faciunt ad torturam q; ipse qui dicitur em
ptor surripuerit. Bar. in. l. si. col. pe. ff. de questio.
Et in. l. 2. C. eo. Quod tamen inditium purgatur
eo ipso q; probatur emptorem esse uirū bonæ condi
tionis, opinionis Et famæ, probataq; uitæ. Bar. in
.l. 3. §. sed si ex improviso. de re mili. Bal. et Imo. in
.l. si. col. fin. C. de questio. Mars. qui asserit id in fa
cto sibi euenisse clientulumq; liberasse, not. 392. ad
uertat.
- 6 Cautela ¶ in est in foro fori pro eo qui emit
rem aliquā mobilē modici prætij, uel se mouentē,
quam suspicatur posse esse furtiuā, ut coram testi
bus fidedignis protestetur Et dicat in actu emptio
nis, se rem emere pro uero domino si forte contin
gat uendentem nō habere ius uēdendi, uel rem esse
furtiuam Et isto casu ob bonam fidem emptoris te
nebitur dominus prætium restituere, si rem redima
re uelit, iuxta not. in. l. 2. C. de furt. Et in. c. uni.
ext. ut eccle. benefi. Et ita tenet Ang. de Claua. in
sūma. in uer. restitutio. il primo. Præterea ¶ adeo
- 7

abhorrent iura furtū fieri, q̄ aduersus fures, ciuiles actiones ad priuatam utilitatē, criminales pro bono publico inducere curauerint .l. licitatio. §. qđ illicite .ff. de publica .l. si. ff. de priua. delic. et .l. si. ff. de furt. et per Dec. in cons. 520. in causa pisto. col. i. ciuilit̄er enim agitur contra fures aliquādo petendo pœnam dupli, et aliquando quadrupli. §. conceptum. in si. insti. de obli. quæ ex delic. et .§. dupli. et .§. quadrupli. insti. de actio. t̄c̄t̄st̄ t̄ in foro conscientie pœna ista non sit permissa, secundū glo. in .c. fraternitatis. 12. q. 2. quam singula. esse dicit las. in .l. ut uim. nu. 22. ff. de iusti. et iu. et in .l. certum. nu. 15. C. unde legi. et Mates. not. 23. nota q̄ omnes. Hinc Bal. t̄ in .l. post decissionē. C. de furt. inquit q̄ fures in foro poli tantūmodo ad rei subreptæ restitutionē tenentur, et est cōmunis sentetia, ut testatur Gomes. in .§. ex maleficijs. nu. 14. insti. de actio. qua in re uide bonū uerbū. per Corn. lib. 2. cons. 69. de duobus in fin. Potest etiam t̄ criminaliter agi, ut pro primo et secundo furto (ōmissis uarijs antiquorū pœnis relatis per Dida. lib. 2. uariarū resso. c. 9. nu. 7.) sustibus castigetur. glo. Bal. et doc. in auth. sed nouo iure. per illum tex. C. de ser. fugi. glo. in .c. inter alia. in uer. publicus. in si. et ibi Abb. ext. de immuni. eccle. glo. in .c. si quis fortitudinem. 23. q. 3. et per Are. in .d. §. ex maleficijs. nu. 3. et nihilominus rem furto subtractā restituere teneatur .l. interdum. §. qui furem. ff. de furt. per quā ita dicit Bal. in .l. quod cuitādi. C. de Con.

- 11 ob tur. cau et Capel. Tolos. q. 22. in addi. Pro \dagger ter
tio uero ex intervallo perpetrato furto, ut furcis su
spēdatur. l. capitaliū. §. famosos. ff. de pœnis, Bar. in
l. sicui. §. si. in fi ff. de accu. glo. et doc. in. d. auth.
sed nouo iure. Gomes. in. d. §. ex maleficijs. nu. 12.
intelligēdo q. ob geminationē delicti et cōsuetudinē ad
delictū dicatur \dagger efficiatur fures famosi, et idcirco
ad furcas debcāt suspēdi. Bal. in. l. 3. C. de Epi. aud.
Ang. \dagger Bar. Veron. in. l. qd si nolit. §. quia uero
asidua. ff. de edi. edic. 1us. in. l. cū seruus. col. 2. ff.
12 de condi. cau. da. Quia delictū \dagger ex asiduitate \dagger
frequētia, grauiora fiūt. l. aut dānū. §. quisquis. ff.
de pœn. \dagger l. quicūq; ubi glo. C. de ser. fugi. Itaq; se
uērius puniuntur, Alber. in rub. ff. de pœnis. col. 2.
Gram. decs. 36. Solon. nu. 2. et decs. 38. Magnifica
Lucretia. nu. 12. et seq. et lo. de Arno. nota. 64. tu
13 habes. Et \dagger non permittitur eis aduocatum habere.
ut in. l. omnes. C. de defen. ciui. quam pro singula. re
fert Guil. de ludo. nota. 111. \dagger Mars. in. l. unī. nu.
14 124. C. de rap. uirgi. Nec \dagger à sentētia cōtra fures
manifestos prolata appellari potest. And. de 1ser. in
ti. quæ sint regalia, uer. \dagger bona. col. 3. \dagger reasum
mit Marā. de ordi. iudicio. sexta par. prin. nu. 349.
15 Præterea \dagger licet regulariter nemo ex delicto teneat
tur ut pœnam incurrat nisi delictū perfectum fuerit
 \dagger consumatū, glo. \dagger doc. in. l. i. §. hac autē uerba.
16 per illum tex. ff. quod quisq; iur. Odio \dagger tamen fu
rum si quis deprehensus fuerit in domo in quā anī
mo furandi introiuerat, pœna extraordinaria, licet

adhuc nil cōtractauerit, à iudice puniri pōt .l. saccu-
 larij. ff. de extraor. crimi. per quā ita dicit Bar. in
 .l. uulgaris. §. qui furti. ff. de furt. Bal. in .l. si quis
 nō dicam rapere. col. 3. C. de Epl. et cle. lxx. in .l. 3. §.
 si rem. in prin. ff. de acqui. pos. & Mars. in .l. uni.
 nu. 295. C. de rapt. uir. Licet qñ furtū cōmississet,
 ueluti fur manifestus puniri potuisset. ut in .§. furto
 17 rum. insti. de obli. quæ ex delic. Et hinc est † etiam
 odio furū. q. si furtū aliquo in loco cōmiserint, il-
 ludq. secū alibi assortauerint et cū eo capti fuerint, nō
 solū in loco patratī delicti puniri possunt, uerū etiā
 ubicūq. cū furto fuerint inuenti, Bar. in .l. si dominū
 rei. per illū tex. ff. de furt et in .l. sed nec legatarius
 .ff. de condi. sur. & in .l. si abducta. ubi etiā Bal. &
 Pau. Cast. qui dicit hoc per uniuersū mundū seruari
 ob publicā utilitatē. C. de furt. Bal. in .l. uni. col. 6.
 nu. 14. C. de cōfes. Lanfran. in repe. c. quoniā cōtra
 in uer. cōfessiones. col. 3. ext. de proba. Ang. Aret.
 in .d. §. ex maleficijs nu. 6. et est communis senten. ut
 testatur Boer. q. 13. pro cuius. nu. 47. Quā de con-
 28 suetudine assessores seruare solēt. secundū Nell. trac.
 banni. in prima par. q. i. in fi. Quod est diligēter no-
 tandū quia in ceteris delictis obseruatur cōtrariū. ut
 in .l. scui. §. si. & in .l. si ff. de accu. & in .§. si quis
 uero comprēbenso. in aut. ut nulli iudi. & nota.
 in .l. i. et in auth. qua in prouicia. C. ubi de crimi. agi
 oport. & per. glo. in .c. fina. extra de foro compe.
 & in clemen. pastoralis in uers. more de re iudi.
 18 Limitabat † tamen hæc Bal. ut procederēt quando

QVEST. VII. IX. SPECIALE.

huiusmodi fures per aliquam ciuitatē cum rebus furto subtractis trāſſerint; ibiq; parvam aut nullā moram facerent, ut ſi ibi unius diei ſpacio non cōmorantur, quoniam tunc nouam contractationē facere non dicerentur, & ſic noua contra eos furti actio oriri non poſſet, ut inde capi et puniri deberēt, ita magiſtraliter tradit Bal. in l. qui ſurere. in p̄malecc. ff. de ſtatu ho. refert et ſequi. Auguſti. de are. in addi. ad Ange. in tract. maleſi. in uer. ueſtē. cœleſtem, in addi. incipi. ſingulariter nota. circa p̄m. Mars. nota. 677. à teneris. & Boer. q. 13. nu. 48. par. prima & abſq; cōtractatione furtū cōmitti nō dicitur. ut per Corn. late lib. 3. conſi. 260. uſa. col.

- 19 prima. Contra hanc tamen limita. ut ſcilicet quando factum ſuit furtum, eodemq; die in alia ciuitate contractatum. in qua fur captus ſuit cum furto, ibi puniri poſſit ubi repertus ſuit & captus, in contingia facti propter bonum publicū bis uotatū fuiſſe in ſacro Concilio Neap. refert Capit. decis. 104. in
- 20 cauſa dñi Comit̄is. in fin. ¶ Ceterū ¶ ne in infinitum noſtra hæc promittatur oratio, & ad inſtitutum redeamus, licet furtū ita abhominabile ſit & omni lege prohibitum, Attamen ſauore paupertatis ſiquis in extrema ſanis neceſſitate cōſtitutus cōmeſtabilia ſurripuerit, uel nuditatis neceſſitate ueſtimenta ſubtraxerit, à furti pœna tam in ſoro poli q̄ ſori excuſabitur, dummodo ſufficientē non exceſſerit quantitātē: ut in. c. diſcipulos. de conſecra. diſtin. quinta. et in can. fin. 25. q. i. et in. c. ſiquis. ext. de furt.

- de furt. & per Arch. in .c. pœnale 14. q. 5. Tempo
 21 re ¶ enim necessitatis omnia sunt cōmunia .c. sicut
 bi. 47. distin. glo. fin. in .c. sepe. de resti. spo. et per
 22 Dec. ¶ in cons. 697. his stantibus. nu. 16. ubi notan.
 inquit duriorē & crudeliore esse mortem propter
 famem q̄ propter bellum & pestem. post Lucam de
 penna in .l. i. C. Qui. mune. uel præs. lib. 10. Et ista
 in hoc speciali est cōmunis sententia, ut testatur Ca
 gno. in .l. quæ propter nu. 4. de reg. iu. Pro qua
 23 quidem ¶ bene facit, quia etiam religiosus tempore
 imminētis necessitatis de bonis monasterij etiā sine
 sui superioris assensu elemosinam facere potest. glo.
 in .c. non dicatis. 12. q. 1. & facit tex. in .c. non mi
 nus. & in .c. aduersus. ext. de immu. eccle. ex causa
 enim leges transgredi licet, ut no. Bal. & las. in .l.
 24 .i. per illum tex. C. de præci. Impe. offe. Et hinc ¶
 uidemus licere uuas in fundo alieno pro famis nec
 cessitate cōmedere, quamuis alibi asportare non sit
 permissum. Fely. in .c. omnes leges. col. fina. prima
 25 dist. decreta. Si uero ¶ huiusmodi necessitas nō sit
 adeo grauis & ugens ut si furtum illud non cōmit
 tatur, non propterea fur fame periturus esset eo
 casu surripiens non excusaretur totaliter, neq; to
 taliter furti esset pœna plectendus, sed iudicis arbi
 trio pœna mitigaretur. iuxt. nota. in .d. c. si quis. ext.
 de furt. & per Bal. & Pau. Cast. in .l. 2. §. cū in ea
 dem. ff. ad .l. rod. de iac. & per Sicul. in .c. quoniam
 ext. de sūmo. Ceterum dixerit quissiam, hoc specia
 26 le esse contra ¶ tex. cū glo. in .l. palam. §. non est

- ignoscendum. ff. de ri. nup. ubi dicitur non esse igno-
scendū mulieri quæ paupertatis ratione turpem ui-
27 tam elegit. Et ¶ ibi generaliter not. glo. non parci
malo paupertatis ratione, quia debemus potius mo-
ri q̄ malo consentire Abb. in .c. literas. per illū tex.
28 nu. 25. ext. de resti. spo. quoniā paupertas ¶ nō ex-
cusat à peccato. glo. in .c. significasti. ext. de diuor. et
29 in .d.c. quoniā. de sūmo. Et hinc est ¶ q̄ nō remitti-
tur furtum si fur alijs subrepta pauperibus distribue-
30 ret, cū nō liceat ¶ aliena furari, & ex illis elemo-
sinam facere. ut in .c. sic nō sunt. 32. q. 4. et in .c. is
aut. 22. q. 2. & in .c. nō est putanda. 1. q. 1. & in .c.
forte. ubi etiā glo. 14. q. 5. et in .l. si pignore. in prin.
31 ff. de furt. Neq; ¶ .n. fieri debet malū ut ex eo in-
de fiat bonū .c. nosse. ubi glo. 30. q. 1. & sic uidetur
pro paupertate propria nō esse furandū cū nec pro
32 aliena sit permissum. Et quod quis ¶ in alios facere
prohibetur, in se ipsū nō uidetur concessū. ar. not.
in .l. atletas. §. pōponius. ff. de his qui no. infu. et not.
Bal. in proc. decreta. in uer. rex pacificus. nu. 27.
& Aret. in .§. iuris præcepta insti. de iu. et iu. Huic
33 ¶ motiuo respōdet glo. in .d.c. si quis. quā ibi appro-
bat Abb. q̄ ideo propter necessitatē famis furari et
non fornicari licet, quia tempore necessitatis om-
nia sunt cōmunia, itaq; res subrepta, effecta est cō-
munis, & quod cōmune est, meum est. l. serui ele-
ctione. §. i. de lega. 1. & .l. in re cōmuni. ff. de serui.
urba. præ. ergo rem communem surripiens puniri
non debet, tanq̄ rem suam propriam surripuisset,

- Et quoniam ista ratio cessat in fornicatione, idcirco debet mulier quælibet mala pati magis q̄ malo consentire .c. ita ne aliquem .32.q.5. Et .c. sacris.
 34 ext. de his quæ ui met. ue causa. Et ratio ¶ quam obrem id in fornicatione cesset, est, quia per fornicationem non prouidetur immediate necessitati famis uel nuditalis sicut prouidetur furto .d.c. si quis. Et per Dec. in .l.i. nu. 80. ff. de offi. eius. Et in .l. quæ propter. de reg. iu. nimirum ergo si cessante ratione, iuris dispositio cessat .l. adigere .§. quamuis. de iure pa. Et .c. cum cessante. in prin. ext. de
 35 appella. Sed contra ¶ hanc responsio. uidetur ob. quoniam si esset uera sequeretur q̄ tempore necessitatis omnia permetterentur furari, si enim eo tēpore omnia sunt communia, omnia furari posse deberent. Ut ¶ determinatio respiciens plura determinabilia, omnia pariformiter determinaret .l. iam hoc iure. ff. de vulg. Et .l. quamuis .C. de impub. cum simi. sed hoc est contra tex. in .d.c. si quis ubi propter necessitatem famis permittitur furari tantummodo pecus Et alia cibaria, Et propter necessitatem nuditalis, uestimenta, merito responsio glo. prædicta nimis generalis est. Præterea supra dicta
 37 ¶ respon. attentata sequeretur q̄ furtum ex necessitate commissum, non esset furtum, quia rei suæ nō cōmittitur furtū ex quo res aliena non cōtractatur iuxta nota. in .§. furtū. insti. de obli. quæ delic. et sic q̄ fur nunq̄ restituere teneretur, cuius contrariū tenet Abb. et cōiter Cano. in .d.c. si quis ubi generaliter

- uolunt q̄ qui paupertate surripieus aliena fuit ex
 cusatus, si ad pinguiorem fortuna n̄ perueniat, re=
 stituere teneatur. arg. l. n̄ n̄ s̄enius. de nego. ge. Sed
 38 pro defensione cōmunis † replicari potest q̄ ratio il
 la generalis, q̄ tempore necessitatis omnia sunt cō
 munia, intelligi debet, q̄ scilicet tempore necessita
 tis famis, omnia scilicet cōestibilia sunt cōmunia,
 & tempore necessitatis nuditatis omnia uestimenta
 & omnia ad induendū apta, cōmunia sunt, idcirco
 39 apprehendi permittuntur, generalitas † .n. in iure
 sēpenumero secundū habiles terminos recipit restri
 ctionem. l. ut gradatim. §. & si lege. ff. de mu. et ho.
 glo. in. l. promittendo. in uer. cōditionis. in fi. ff. de
 iu. dot. & in. l. emācipati. ubi etiam Bar. ff. de adop.
 & in. l. i. C. de sacrosan. eccle. et in. §. i. insti. de uer.
 obli. in fi. cū concor. congestis per Tira. de retrac.
 40 cōsan. §. i. glo. 7. nu. 26. Et ob † diuersitatē, ratio=
 nis, & cessationem, plura determinabilia difformi
 ter determinantur. Bar. in. l. si ita. ff. de manu. te=
 sta. & in. l. si seruus. de statu libe. Alex. in. l. si quis
 maior. nu. 7. C. de transac. & Franc. Rip. in. l. i. in
 41 prin. nu. 68. ff. de uer. obli. Nec † obstat q̄ ea ra
 tione attenta non esset furtum, ideoq; nec surripieus
 aliquo tempore ad restitutionem teneretur. quia re
 spondeo cum Bar. in. d. §. labeo. si. q̄ res communis
 dicitur fidei non autē proprie mea. l. illud. ubi Bar.
 ff. de ritu nup. glo. et Bar. in. l. id q̄ nostrū de reg.
 iu. Bal. in. l. i. in prin. C. qui testa. fa. pos. & est bo
 nus tex. in. c. nulli episcoporū. 12. q. i. et in. §. rellig

giosum. insti. de re. diui. Lex ergo inducit fictionē
hanc fauore paupertatis, ut prædicta furari liceat
et ueluti sua propria surripiens sur puniri nō pos
sit cū hac tamen qualificatione q̄ ad pinguiorē for
tunam perueniens, restituere teneatur fictione ces
sante ar. l. quæ propter. de reg. iu. Nec ¶ obst. q̄ ex
quo non est permissum furari ad alienæ paupertati
subueniendum ergo nec suæ, quoniam respon. q̄ quo
ties aliena paupertas est adeo urgens et suprema, q̄
si nō iuuetur ex ea periri facile posset, tūc licet pro
aliena quoq; paupertate furari, et ex rebus furto
subtractis elemosinam facere, ita tenet Ang. de cla
ua. in summa in uer. furtum. nu. 37. autoritate dī
ui Thomæ. ut ibi per eum.

43 Ultimo ¶ non ommitto dixisse quosdam in .d.l. quæ
propter. ex causa famis licere semel aut bis fornicari,
sicut et pauca furari, quia necessitas non habet
legem. l. in bello. §. medio tempore. ff. de capti. et in
.c. licet. ext. de peniten. glo. fi. in .l. 2. §. i. et ibi ē
Doc. ff. si cer. pe. et propter necessitatē illicitū sit

44 licitum. c. 4. de reg. iur. in anti. Nec ¶ obstare tex.
in .d. uer. non est ignoscendū. quia procedit quādo
mulier paupertatis prætextu turpē uitā elegit for
nicādo non semel aut bis, sed sæpe ac sæpius in tur
pi uita perseuerando. ut patet ex eo tex. ibi in uer.

45 uitā quæ dic. requirit tractū longeuum. Ego tñ ¶
arbitror id non esse uerum, deceptos q̄ fuisse ita te
nentes tum quia non reperio iure cautum q̄ ob pau
pertatē fornicari liceat. et quod lex non dicit. et c.

- .§ illo. auct. de trien. & semis. & not. in .l. illam .C. de colla. & illud assumptum q̄ necessitas nō habet legem, procedit solummodo in casibus à iure expressis & specificatis. glo. in .c. quoniam. 43. distin. tum etiam quia in .d. uer. non est ignoscendū. non potest argui à contrariō sensu ponderando uer. uitam. q̄ ibi fornicatio sit permissa nisi perseueretur in ea,
- 46 Quoniam ¶ tale argumen. à contra. sensu non proccedit ubi resultat absurdum .l. 2. ubi Bal. C. de condi. infer. Vel peccatum, glo. in clem. i. in uer. facere. de usur. Bal. in auth. ad hæc. C. eo. et per Mars. in .l. uni. nu. 77. C. de rapt. uirgi. Sicut esset in isto
- 47 casu in quo induceretur fornicatio, quæ ¶ uelut peccatū etiam lege ciuili improbata est. c. i. de filiis nat. ex mat. ad morga. cōtrac. in uis. seu. & in .§. illud. in auct. qui. mod. natu. effici. sui & per Fely. in .c. cū sit generale. col. 6. de foro cōpe. Et idcirco
- 48 talis dispositio ¶ tanq̄ peccati nutritiua nō ualeret. c. fin. ext. de præsup. & .c. erit aut lex. 4. distin. & per Rip. in .l. si unq̄. q. 28. C. de reuo. dona. merito dispositio prædicta ad contrariū sensū trahi nō debet.

Summaria.

- 1 Contumax condēnatur aliqñ in expēss. & audiri nō debet nisi refectis aduersario expenss. & nu. 8.
- 3 Moræ purgatio ita demū conceditur si ius partis ad uersæ non sit factum deterius.
- 4 Contumax ut in iudicio audiatur, expensas, dāna & interesse aduersario reficere debet.

- 5 Ob cōtumaciā rei mittitur actor in possessionē bono
rū ex primo decreto. Et iussu iudi. fruct. facit suos.
- 7 Ob cōtumaciā locus est remissioni in ciuilibus.
- 8 In purgatione moræ datur cautio iudicio sisti. tene-
turq; reus reficere expensas etiā nō utiles factas in
re ex primo decreto possessa. etiā de iure cano.
- 9 Quod lex non dicit nec nos dicere debemus.
- 10 Plus fauemus ei qui est in bona fide et tractat de dā
no uitādo q̄ cōtumaci de lucro quæren. certanti.
- 11 Cōtumax quandoq; excōmunicatur. & nu. 17.
- 12 Cōtumacia quæ libet est excōmunicatione digna.
- 13 Excommunicatio est contumaciæ pœna.
- 14 Iudex contumaci, in omnibus causis suis audientiam
denegare debet.
- 15 Cōtumax ueluti hæreticus excōmunicandus est.
- 16 Contumax dicitur infidelis.
- 19 Contumax quando pro confesso habetur.
- 20 Contumax non auditur appellans uel supplicās etiā
per uiam restitutionis in integrum.
- 21 Contumax non auditur excipiendo de pendētia litis
in sui fauorem.
- 22 Cōtumaciæ pœna incurritur ita demū si fuerit oppo-
- 23 Contumax ob paupertatem excusatur. (sita.
- 24 Creditores hæreditarij comparere possunt per pro-
curatorem ad uidēdum inuentariū confici ab hæ-
rede quando sunt impediti personaliter cōparere.
- 25 Nimia paupertas robur conuersationis infringit.
- 26 Mūlta imposta à lege contumaci, ex causa pau-
pertatis per iudicem minui potest.

QVEST. VII. X. SPECIALE.

- 27 Pauper excusatur ut non teneatur ire in iudiciū ad iusiurandum & nu. 29.
- 28 Intellec. l. ad personas. ff. de iurciuran. & nu. 33.
- 30 Paupertas non reddit aliquem uiliorem.
- 31 Religio magis q̄ paupertas attenditur in paupere.
- 32 Ob Ciuitatis paupertatem non minuitur prerogatiua Regni.
- 34 Copula, diuersa coniungit.
- 35 Relatiuum cum copula augmentum inducit.
- 36 Homines uoletudinarij, debilitate cōfecti & paupertate depressi equiparantur.
- 37 Equiparatorum eadem est dispositio.

DECIMUM SPECIALE.

IN IUDICIIS.

- 1 ¶ Decimo fauorabilis est paupertas † in materia cōtumaciæ, nam & si contumax qui iudicis mandatū sp̄reuit, & ad iudiciū uentre recusauit multipliciter puniatur, condēneturq; in expensis aliquando, ut cum primo uel secundo citatus non cōparet in termino, etiā si ante elapsū terminum terciæ citationis compareat, quoniam eo quoq; casu expensas ad uersario reficere tenetur, æque ac nullatenus cōparuisset, ut in auth. qui semel. ubi not. Bar. C. quō & quā. iud. Bar. in. l. i. §. is uidetur. nu. 4. ff. si quis Iudi. non ob tempe. & in. l. qui ante calendas. col. i. ff. de uer. obli. & per Abb. in. c. querelā. & in. c. constitutis. ext. de procu. Alex. in. l. contumacia. in si. ff. de rei iudi. qui plures allegat ad hoc, testaturq;

- hanc esse cōmunem sententiā, quā tenent etiā Canō:
 2 in .c.i. ext. de iudi. Nec ¶ soleat cōtumax ad iudiciū
 admitti, nec modo aliquo audiri nisi reſectis prius
 parti aduerſe litis expenſis. ut in .l. properandum
 .§. ſi aut reus. & in .l. ſancimus. ubi Bar. & Bal.
 .C. de iudi. Abb. in .c. cum dilecti. ext. de dolo. &
 & Gui. pa. q. 99. de ſtilo. adeo ut ſi unus denarius
 deficeret, nō debet audiri. Bal in .c. cōquerente. col.
 .i. de reſti. ſpo. 1as. in auth. qui rem. nu. 16. C. de ſa
 croſan. eccle. & Dec. in cons. 34. & pro tenui. in ſi
 3 Nā ¶ admittitur aliquis ad purgationē moræ cū ius
 partis aduerſe in aliquo nō eſt factū deterius. Bar. in
 .l. & ſi poſt tres. in prin. ff. ſiquis cau & in .l. ſi in
 4 ſulam. col. i. de uer. obli. Itaq; ¶ ut cōtumax audia
 tur debet in primis non ſolum expenſas uerum etiā
 intereſſe & omnia dāna ipſius cauſa illata parti re
 ſarcire. ut eſt tex. expreſ. in .l. ſancimus. ubi omnes
 ho. C. de iudi. et per glo. in .l. i. quam approbat Bar;
 .ff. de alie. iudi. mutan. cauſa ſa. Bar. in .l. cum quē
 temere. ff. de iudi. Alex. in .l. ſi finita. §. Iulianus. nu.
 80. ff. de damno infr. & 1as. in .l. properandū. §. ſi
 5 aut alteutra. C. de iudi. Aliquando ¶ etiā iudex (ut
 contumacē puniat) partem aduerſam præſentē im
 mittit in poſſeſſionem bonorū cōtumacis ex primo
 decreto iuxta quantitatem debiti petiti .l. fulcinus.
 ff. qui. ex cau. in poſſeſ. ea & in auth. ei qui. C. de
 bo. autho. iudi. poſſi. ut quādo tribus citationibus uo
 catus nō cōparet .c. quoniā frequenter. in ſi. ext. ut
 lite non conte. uel perēptorie citatus noluit comē

- parere. glo. Bar. & alij. in .d.l. si finita .§. iulia. de
 6 dan. infe. imo iudex ¶ ob nimiam contumaciam rei mada
 re potest, & actor missus in possessionem ex primo decre
 to lucretur et fructus faciat suos. ut in .d.l. fulcinius
 .§. si. ubi et Bar. ff. Qui. ex cau. in pos. ea. qua ad
 hoc singul. esse dicit Corsec. in nota. in uer. contuma
 cia. il primo. & ita sese contumaciam habere testa
 tur Abb. in .c. contingit. nu. 18. ext. de dolo. Prate
 7 rea ¶ licet in civilibus causis non sit locus remissio
 ni. tamen propter nimiam contumaciam potest iudex
 reum contumacem remittere. ut in .l. consentaneum ubi
 etiam Bal. C. quomodo et quan. iu. quod pro singu.
 refert Corset. in nota. in uer. contumacia. il. 2. Et si
 8 ¶ reus uellet intra annum moram purgare, (quod fa
 cere potest cauendo de iudicio Sisti. ut in .c. i. ext. de
 dolo) reficere tenetur actori omnes expensas etiam non
 utiles factas in re ex primo decreto possessionis. ut in .l.
 prator .§. quod ait. ff. de bo. autho. iu. pos. quod
 dictum pro singu. refert Roma. in singu. 413. tu ha
 bes. & quantum referat aliquos tenere id iure Cano.
 esse correctum, nihilominus Abb. in .c. cum uenis
 sent. ext. de eo qui mitti. in posses. tenet contrarium,
 quoniam hoc iure cautum non reperitur, unde le
 gum correctio induci non debet. l. sancimus. C. de te
 9 sta. & .l. precipimus. C. de appella. Et quod lex ¶
 non dicit nec nos dicere debemus .§. illo. auct. de trien.
 et semi. & not. in .l. illam. C. de colla. et in .l. de pre
 10 cio. de publicia. & in .l. 3. in fi. de offi. prest. Cum ¶
 praesertim simus in casu quo is qui bona fide fecit

- expensas tractat de damno uitando. unde plus ei fauendū sit q̄ reo cōtumaci & de lucro querēdo certanti. ar. l. in eo. et. l. nō debet. §. si. de reg. iu. alias aut magis faueremus cōtumaci q̄ obediēti cōtra tex. in. l. 3. §. i. de dona. inter Vi. & Vxo. et in. l. cū tale. §. fina. de cōdi. & demo. & in. c. cōtingit. ext. de dolo. et magis stulto q̄ sapiēti. cōtra tex. in. l. seruus. ff. quod ui aut clā. in. l. non solū. ff. de noxa. et in. c. cum qui beneficiū. de prāben. in. 6. quod est diligenter notandū; quia facit ad quotidianā questio. de qua
- 11** per Mars. in nota. 375. ut ibi per eū. Aliquando ¶ etiā cōtumax ex cōmunicatione mulctatur quoties. n. ter citatus uel perēptorie non cōparet, si missio in possessionē honorū ipsius fieri non potest, ex cōmunicatur à Iudice Ecclesiastico ut ad iudiciū uenire, & iudici obtemperare cogatur. ut in. c. ex parte. il. primo. cum glo. ext. de uer. signi. & in. c. ex literis. ext. de constitu. & in. c. tue. ext. ut lite nō conte. per quē tex. ita dicit glo. in. c. 2. ext. de procura. & in iure ciuili est glo. peregrina. in. l. in actionibus. in glo. fina. ff. de in litē iuran. quā singulārē appellat Corse in in not. in uer. cōtumax. Ad quod
- 12** quidem ¶ bene facit quoniam quēlibet contumacia quantūcūq; minima est ex cōmunicatione digna secundum glo. in. c. si duo. 96. distin. quam pro singu. allegat Abb. in. d. c. ex. parte. de uer. sig. Ex
- 13** cōmunicatio ¶ enim est contumaciæ poena dicit tex. in. c. sacro. de sen. excommu. Panor. in. c. cū nō ab
- 14** homine. nu. 25. ext. de iudi. Itaq; ¶ potest et iudex

QVEST. VII. X. SPECIALE.

propter nimiam contumaciā denegare audientiā cō-
tumaci in omnibus causis suis .l. Et si per pratorē.
.§. sed cum de certo. ff. qui. ex cau. maio. ipsūq; ue-
luti infamē à iudicij limine repellere iuxta nota. in
.c. i. 3. q. 4. Et in .c. infames. 6. q. i. Et in .c. constitui-
mus. 3. q. 5. Et in .l. si quis maior. C. de transactio.

- 15 Et dicebat T eleganter in terminis Egid. Belleme.
conclu. 677. contumax. de hæreti. q. uerus cōtumax
tanq̃ hæreticus excōmunicari debet, per tex. in .c.
excōmunicamus. §. qui aut. de hæreti. quia contu-
macia dicitur hæresis. c. si quis presbyteri. 81. distin.
- 16 Et T contumax dicitur infidelis .c. nullus. 33. distin.
- 17 Animaduertendū est tamen diligenter T ita demum
contumacem excōmunicandum esse, si personaliter
citatus non cōparuit, nam si ad domum, uel aliter
fuerit requisitus Et contumax fuerit, ad excōmuni-
cationem deueniri non debet, sed alijs pœnis à iu-
dice plectendus est. ita determinat Rota de ck. 15. de
sent. excōmū. in anti. Et decis. 11. de dolo. Et de ck.
.i. ante fi. de ferijs. in nouis. post Innoc. in .c. fi. ext.
de eo qui mitti. in posses. rei seruau. cau. Clarissimū
- 18 est autem T contumacē diuersis pœnis esse subiectū,
Bal. in .l. qui crimen. col. i. C. de his qui accusa. pos.
Bar. in .l. i. per illū tex. in uer. quid ergo. ff. de uen.
in spi. Et in .l. consentaneū. in fi. C. quomodo Et quā.
iud. las. in .d. l. sancimus. de iudi. Et in .l. 2. col. 2. ff.
- 19 si quis in ius uoca. nō ierit. Et hinc uidemus T aliquā
do cōtumacem pro confessō haberi. ut in .c. 2. de cō-
fes. in 6. et declarat Bal. in .l. si filius. ff. de interroga.

QVEST. VII. IN IUDICIIS. 111

ac. & in .l. i. nu. 10. C. quō & quādo iud. & in .l. generaliter .§. sed iuramento. C. de iureiu. & in .l. manifesta. ff. eo. Anto. Capi. decis. 60. in causa testium

20 ante fi. Et hinc ¶ est etiam q non auditur appellās, uel supplicans etiam per uiam restitutionis in integrum .l. post edictū .§. fi. ff. de iudi. & in .§. audient. in auct. de iudici. Rot. decis. 46. de appell. in anti. nisi reſectis prius expensis. Bar. in auth. qui semel.

.C. quomodo & quan iud. Bar. & Bal. in .d. l. sancimus. glo. not. in .l. fi. C. ut lite pen. quam approbat docto. in .c. ex literis ext. de reſti. in inte. Imo. in .l. ex cōſenſu .§. fi. ff. de appella. col. pen. Boer. q. 206 & uidetur. nu. 8. An. Capi. decis. 139. in causa Hyeronimi. Rota decis. 16. de dolo. in nouis. Et hinc est

21 ¶ etiam q contumax non auditur excipiendo de pēdencia lris in ſui fauorem. Bar. in .l. ubi ceptum. ff. de iudi. Alex. in .l. hoc āplius .§. celsus. nu. 6. de dāno infe. & Fran. Rip. in .l. 2. col. 2. de re iudi. Su

22 pradiſtas ¶ tñ pōnas & alias quascunq; incurrere dicuntur contumaces ita demum ſi ā parte aduerſa eorū cōtumacia fuerit allegata. iuxta nota. per Bar. in .d. l. cōſentaneū. circa fi. Bal. Pau. las. & ceteros. in .l. properandū .§. & ſiquidem. C. de iudi.

23 Fauore ¶ tamen paupertatis indulgetur ei qui contumax est, magnaq; paupertate oppreſſus ad iudicium accedere non poteſt, ut puta quia est male indutus, uerecundūq; est ei, attenta eius qualitate & agnatione, ita male induto domū exire. in hoc enim caſu licet cōtumax fuerit, pradiſtarū pōnas

rū patitur nullā. ut inquit Bal. in .l. si. C. de condi.
infer. & Alex. in .l. 2. §. si quis in iudicio. col. i. ff. si
quis cautio. per nota. per inno. in .x. ex ratione. ext.
de appella. & reassumit Maran. de ordi. iudi. sexta

- 24 par. uer. contumacia. nu. 5. Ad quod ¶ ulterius al-
lego tex. in notabili casu in .§. & hinc nobis. ibi aut
quolibet necessitas. cum glo. in auct. de hered. &
falc. ubi heres conficiens inuentarium conuocare
tenetur omnes legatarios, fideicommissarios, uel
alios creditores hereditarios; & in subsidium quā
do dignitate, etate, uel necessitate aliqua esset im-
pediti debet procuratorem eorum citare, et ibi glo.
in uer. necessitas. exemplum ponit in eo qui captus
est in uinculis uel latumijs, et in eo qui est nudus, &
absq; sui dedecore in publicum comparere non po-
test. quoniam istis succurritur ut per procuratorem
compareant, nec ad iudicium uenire compelluntur
ut in .l. succurritur. & in .l. in eadem. ff. quibus ex
25 caus. maio. Et ¶ hinc dici solet q; nimia pauper-
tas robur conuersationis infringit. c. fina. 12. q. 2.
26 Et hinc ¶ etiam dicebat Bar. in .l. uni. in fine prin.
ff. si quis ius dicen. non obtempe. quem ibi sequitur
las. q; multa imposita ibi à lege ex causa contuma-
ciæ & inobedientiæ propter inopiam à iudice mi-
nui potest. per tex. in .l. illicitas. §. fina. ff. de offi.
præs. in .l. eos. C. de modo multa. & per Bal. in
.l. acceptam. q. 23. C. de usur. & in .c. at si clerici.
27 nu. 16. ext. de iudi. Et alibi uidemus ¶ pauperes
homines ob paupertatem excusari, ut non teneantur

tur in iudicium iurkiurandi recipiendi gratia com-
parere, quia sicut destinatur notarius à iudice ad
domos egregiarum personarum iuramenti deferen-
di gratia, ut in .l. ad personas .ff. de iureiu. ita etiā
destinari solet ad pauperes quibus propter detritas
uestes uerecundum esset domum exire. ut notan. te-
net Roma. sing. 173. item quero. ubi asserit ita Ro-
mæ iudicatum fuisse auctoritate glo. in .c. si qui te-
stium. de testi. quæ relata ad tex. ibi uoluit q̄ iudex
mittere debeat domum testis pauperis, cui uerecun-
dum esset domum exire propter nimiam inopiam,
pro testimonio recipiendo. ad quod facit glo. nota.
in .l. inuiti. in uer. non possunt post prin. ff. de testi.
et glos. fina. iuncto tex. in .l. in eadem. §. fina. ff.
28 quibus ex caus. maio. Et licet las. † in .d. l. ad per-
sonas. contrarium tenere uideatur, cum non pro-
pter paupertatem et uerecundiam, sed propter ec-
cellentiam et dignitatem personarum introductū sit
illud priuilegiū. quæ quidem excellentia siue digni-
tas diminuta uidetur paupertatis prætextu, iuxta
illud Euripi. philo. in hecuba, dicētis, scis ne q̄ nobi-
les quidē mortaliū, dū pauperes sūt, nō amplius cla-
ri existāt et c. Attñ † respondēri potest declarādo di-
ctū Roma. pcedere in pauperibus personis egregijs,
29 nā si dubitaretur an destinādus esset notarius domū
egregiæ personæ pauperis pro iuramento recipien-
do determinandum esset pro parte affirmatiua. Cum
30 † paupertas (q̄cqd dicat Euripi.) aliquē nō reddat ui-
lorē. Bal. in .l. humilē uer. no. q̄ pau. C. de ince. nup.

- Dec. in .l. si quis id quod de iuri. om. iudi. Dūmoda
 31 † pauper bonis moribus polleat, quia magis relligio q̄ paupertas in paupere est attendenda .c. fina.
 32 16.q.1. Et hinc † propter paupertatē Ciuitatis non minui pr̄erogatiuam regni dicebat glo. nota. in .c. legimus. in uer. paupertatis. 93. distin. arg. tex. in
 33 .c. sicut. 96. distin. Vel † secundo et melius meo iudicio responderi potest considerando subtilius, q̄ dispositio .d.l. ad personas. habet duo capita, primū refertur ad personas egregias, et hoc non ad propositum nostrum. Secundū respiciens aduersæ ualitudinis impedimentū, ut patet ibi eosq; qui ualitudine impediuntur. Ponderando † copulam, quæ diuersa cōiungit. ut nota. in rub. ff. de iu. et sac. igno.
 34 Et † ponderando relatiuum cum copula quod augmentū inducit .l. ea tamen adiectio. ubi Bar. de leg.
 35 3. Sed quia † homines ualitudinarij, debilitate confecti, et paupertate oppressi æquiparantur, ut oēs sint excusandi si ad iudiciū ire nō possint. ut in præalleg. c. si qui testium. idcirco iure optimo adaptari potest dispositio .d.l. ad personas ad pauperes quibus propter detritas uestes uerecundū est domū exire,
 36 Ut † equiparatorum eadem sit dispositio. per nota. per glo. in .c. si postq̄. §. si. de elect. in 6. et per Bar. in auth. sed cum testator. col. 2. C. ad legē falci. cū concor. per las. in auth. quas actiones nu. 19. C. de sacrosan. eccle. et Mod. Vercell. in .l. prætor. nu. 5. de reg. iu. Quæ omnia sunt diligenter notanda pro
 37 intell. et exorna. d.l. ad personas. et ut in facti cōtingentia

QVESTIO OCTAVA.

Summaria.

- 1 Donationis titulus non præsumitur ubi alia coniectura capi potest.
 - 2 Pater tradens aliquid filio censetur magis committere q̄ donare.
 - 3 Si petenti dono decem respondetur, non solū ista sed omne quod tibi placet in nullo valet donatio.
 - 4 Fatuitas & error magis præsumitur q̄ donatio.
 - 6 Vestes præciose missæ à spōso spōsæ an dicātur donate
 - 7 Solutō matrimonio, restituitur uiro uel eius heredi quod Vxori à Viro præsistum est.
 - 8 An legatum factū per uerbū dono in testamento ualeat ut legatum an ut donatio inter uiuos.
 - 9 Verba testatoris interpretantur secundum naturam actus ad quem testator se parauit.
 - 10 In testamentis donatio inter uiuos fieri potest.
 - 11 Interpretatio heredibus fauorabilior facienda est.
 - 12 Testator cēsetur grauare heredē minus q̄ sit possibile
 - 13 In legatis locus est falcidiæ & pœnitentiæ.
 - 14 Secus in donatione inter uiuos.
 - 15 Intell et declaratio glo. in .l. heredes. §. si. ff. de testa.
 - 17 Idēitas rationis idē debet opari in uno casu qđ in alio.
 - 18 Legatum factum in testamento per uer. dono. qualeat ut donatio.
- Verba capiuntur in potiori significatu.

QVEST. VIII. I. SPECIALE.

- 19 Ver. dono adaptatum ad legatum non requirit præsentiam legatarij.
- 20 Forma dat esse rei.
- 21 Donatio nõ præsumitur in dubio secus in claro.
- 22 In claris non est opus coniecturis.
- 23 Legatũ præstitũ à testato. ante eius mortẽ, fit irreuo.
- 24 Legatũ præstitũ à testatore nõ requirit aditionẽ hæred.
- 25 Falcidia nõ detrahatur ex legato à testatore soluto.
- 26 Diues præsumitur i dubio donare paup̃i rē modi. ualo.
- 27 Diues debet libẽs pauperi dare, et paup̃ liben. accip.
- 29 Diues debet gratis pauperi dare, et paup̃ gratis acci.
- 30 Donatio facta absenti & ignoranti non ualet.
- 31 In cōtractibus requiritur pro forma duorũ cōsensus.
- 32 Donatio pauperibus pro eorũ necessitatibus facta ualet etiam si nemo pro eis recipiat.
- 33 Actio pro legato facto pauperibus cōpetit Ciuitati uel Episcopo, uel administratoribus xenonk ciuita.
- 34 Episcopus dicitur donationũ ad pias causas exequutor. Et in dubio distributio per Episcopũ est faciẽda.
- 36 Episcopus exequutor ob dignita. Epi. p̃ aliũ agere dz.
- 37 Illustres personæ per alios agere debent.

PRIMUM SPECIALE. IN CONTRACTIBVS.

- 1 ¶ Octauo Quæro quibus fauoribus & speciali-
bus gandeat paupertas in contractibus? Et respon-
deo q̃ pariter q̃ pluribus, Et primo fauorabilis est
in materia donationum. Nam & si donationis titu-
lus non præsumatur quoties alia coniectura q̃ dona-

tionis capi potest. ut in .l. campanus. ff. de ope. liber.
 Et in .l. cum de indebito. ff. de proba. et in .l. si cum
 aurū. Et in .l. dispensatorē. Et utrobique per Bar. ff.
 solutio. per Bal. in .l. i. C. ad trebell. Aret. in .l. si pro
 curatori. nu. 11. ff. de cōdi. causa da. Alex. in .l. sena
 tus. §. marcellus. de leg. i. Et in .l. si Et ususfructus. §.
 dos legata. nu. 4. ff. ad legē sal. et in .l. quæ dotis col. i.
 ff. so. ma. Et in .l. 2. §. i. in fi. ff. de uer. obl. las. in .l.
 i. §. denique. nu. 13. ff. ad trebel. Et in præludijs feu.
 nu. 12. Afflic. decis. 44. de tribus. nu. 24. Et decis.
 80 fuit nu. 4. Dec. in cons. 402. in causa illustris.
 Principis. nu. 6. Corn. lib 2. Cons. 145. in hac col.
 pe. Anto. Capi. decis. 180. in causa ill. nu. 11. et seq.
 Tiraq. plures concordan. cumulans in re pe .l. si unq.
 in uer. donatio. nu. 169. C. de reuoc. dona. Et hoc est
 adeo uerū q̄ si pater tradit aliquid filio, potius cen
 setur cōmittere filio, q̄ donare. Bal. in .l. exequutorē
 nu. 32. uer. Et unū scias. C. de exeq. rei iudi. Et in .l.
 filie cuius. nu. 5. Et in .l. filium. nu. 30. C. fami. her
 ci. Et in auth. ex testamento. nu. 4. C. de colla. Dec.
 in .l. si. donatione. col. pen. uer. tertius casus. C. eo.
 Mars. notab. 57. nō præsūmitur. Vbi inter cetera
 elegāter inquit T q̄ si tu à me petis ut ego aliquid ti
 bi donē Et ego respōdeo nō tantū istud sed quicqd tibi
 placet, per hæc uerba nō dicitur facta donatio etiā
 rei petite, quod asserit fuisse singula. dictum. Bal.
 in .c. cum uenissent. circa fin. extra de instit. quod
 pro singula. celebrat Roma. in rub. ff. de Arbitr.
 col. 2. Alex. in .l. ita stipulatus. nu. 5. de uerb. obli.

- 4 Et *las. in .l. dedi. §. si liber. nu. 8. ff. de condi. causa*
da. Et hinc † dicebat notabiliter Bal. in .l. genera
liter. col. 3. C. de non nu. pecu. q. potius fatuitas præ
sumi debet q. donatio. Et sequitur. las. in .l. ex hoc
iure. nu. 57. ff. de iusti. Et iu. Et Ioan. Bologne. in .l.
5 *cū quid. nu. 62. ff. si cer. peta. Et potius † præsumi*
tur error q. donatio. glo. Et Doc. in .d. l. generaliter.
Dec. in cons. 350. uis. col. 3. Et in cons. 402.
in causa Illustriss. Principis. col. 3. uer. primo nō ob
stat. Et Gramma. decis. 63. in causa magnifici Tibe
6 *rij. nu. 3. Et hinc est † etiam q. quando sponsus mit*
tit sponsæ zonas, margaritas, uestes præciosas Et si
milia ornamenta, licet portantes Et præsentantes
sponsæ ex parte uiri dicant ex cōmuni usu loquendi,
sponsus tuus hæc tibi donat, non tamen est uera Et
propria donatio, sed magis concessio ad usum, ut
ipsa honestius Et ornatiùs incedere possit, ut est no
ta. tex. in .l. mortis suæ causa. §. si ff. de dona. int.
Vi. Et Vxo. per quem ita tradit Bar. in .l. i. §. nec
Castreñse. nu. 10. ff. de colla. bono. Bal. in .l. si ut cer
to. §. interdū. per illum tex. ff. cōmoda. Et in .l. cum
te. col. 1. C. de dona. an. nup. Ang. in cons. 251. Nie
coletus. Corn. lib. i. cons. 81. primus. col. 2. ubi testa
tur hanc esse cōmunem sententiā. cum concor. per
7 *Hiero. Cagno. in .l. cōtractus. nu. 40. ff. de reg. iu.*
Et † effectus qui sequitur ex hoc erit iste q. soluto
mat. debet restitutio fieri uiro uel hæredibus eius
ar. not. per. Bar. in .l. pe. §. i. ff. so. ma. Et in .l. ex
annuo. Et in .l. si mulier. §. si uir. ff. de do. inter Vi.

et Vxo. et Alex. in .l. si uero. §. seruus. nu. 3. ff. solu.
ma. & ita in terminis consuluit Corne. lib. i. cons. 81
primus. col. 2. & seq. ¶ Et T per hanc regu. dum
in primis annis interpretarer in Perusina Accade-
mia ti. insti. de lega. in .§. i. comprobabā sententiam
Io. Fab. in ea. q. An legatum in testamento factū per
uer. dono, alicui præsenti & recipienti ualeat ut do-
natio inter uiuos & sic sit irreuocabilis, an uero ut
legatum quod usq; ad mortem quādocūq; reuocari
potest. ut in .l. 4. ff. de adi. lega. & in .c. cum mar-
tæ ext. de cele. missa. Fab. enim tenet, q. ualeat tanq̃ le-
gatum quia T in dubio sermones sunt interpretādi
secundum statū & materiam ad quam se testator pa-
rauit .l. sed si possessori. §. item si iurauero. ff. de iu-
reiu. & nota. in .l. i. §. si autem. ff. de hæ. insti. & in
.§. plane. insti. de mili. te. sed testator parauit se ad
conficiendū testamentū in quo legata fiunt etiā per
uer. dono .l. 2. C. communia de lega. ergo. et c. Sed
huic fundamento T respondebā q. licet testator pa-
rauerit se ad testandū, tamen etiam in testamentis
donationes aliq; cōtractus fieri possunt. ut per Bar.
& omnes in .l. hæredes. §. si. ubi Alex. ad Bar. te-
statur hanc esse cōmunem sententiā. ff. de testa. Bar.
in .l. cum quis decedēs. §. codicillis. de leg. 3. cum cō-
cor. per Mod. Vercell. in .l. unum. nu. 35. ff. si cert.
peta. unde etiam si interpretemur eam esse donā-
tionem, erimus nihilominus in materia ad quam te-
stator se parauerat. Pro hac tamē sentiētia Io. Fab.
quā tenuit etiā Corn. lib. 4. cons. 273. dubia. col. si.

- facit, nam ubi alia cōiectura q̄ donationis potest capi, cessat præsūptio donationis. d. l. cāpanus. cum cōcor. de quibus supra, sed hic potest capi titulus legati, & q̄ testator legare uoluerit. merito. et c. itē
- 11 facit ¶ quia in dubio ea interpretatio in ultimis uolūtatibus est faciēda, quæ hāredibus fauorabilior est, .l. si ita sit ascriptū. de leg. i. l. nūmis. de leg. 3. l. placet de dote prele. & .l. Vxor patruī. C. de lega. Quia
- 12 ¶ testatores cēsentur uoluisse hāredes suos grauare minus q̄ sit possibile .l. unū. §. si rem. de lega. 2. d. .l. nūmis. de leg. 3. Soci. l. uni. lib. 3. cons. i. nu. 3. Gonz. cons. 82. in causa mihi transmissa. nu. 11. Sed
- 13 ¶ fauorabilior interpretatio est q̄ ualeat ut legatum quia in eo falcidiæ locus esse potest. iuxta no. in l. i. ff. ad .l. falc. & insti. eo. in prin. reuocariq̄ potest a testatore. d. l. 4 ff. de adi. lega. & .l. cum hic status
- 14 §. ait oratio. de do. int. Vi. & Vxo. Quæ ¶ quidē omnia in donatione inter uiuos cessāt, in qua neq̄ falcidiæ locus est neq̄ penitētiæ .l. aristot. de dona. & .l. ubi ita donatur. ff. de dona. causa mor. cū cōcor. per Corn. lib. 3 cōs. 102. licet clarā. post prin. merito. etc.
- 15 Vltimo ¶ pro hac sententia Fab. inducit glo. si. in d. .l. hāredes. §. si. in si. ubi querit an in testamentis fieri possit uenditio uel donatio, & sic quid si testatores dicant uendo uel dono, an ualeat uenditio, uel donatio? & respōdet glo. q̄ ualeat uēditio, & de donatione nihil dicit, supponens secundum Fab. q̄ illa ualeat in dubio ut legatū. qđ est donatio .l. legatum.
- 16 de lega. 2. & §. i. insti. eo. Sed ista ¶ inductio non

- placet, quia præsuppositum quod fit, de necessitate non concludit, nam cum in testamentis & legata & donationes inter uiuos & ceteri contractus inferri possint, respondens glo. quid sentiat de contractu uenditionis ex identitate rationis idem censetur etiam de alijs respondere, unde sicut in testamento ualeat uenditio ut contractus, ita etiam donatio inter uiuos ut contractus pariter ualere debet & non ut legatum, Vt ¶ identitas rationis idem operetur. ar. l. illud. ff. ad. l. aq. et. l. atitio de uer. ob. et ut una eademque determinatio respiciens plura determinabilia, ea pariformiter determinare dicatur. ar. l. iam hoc iure. ff. de uulg. & l. quamuis. C. eo. Quamobrem Are.
- 18 ¶ in. d. §. i. tenebat contrariam sententiam q. scilicet ualeat tanquam donatio inter uiuos quia proprie uerb. dono, ad simplicem & ueram donationem inter uiuos refertur. l. i. ff. de dona. & uerba indubio in proprio significatione capi debent. iuxta nota. in. l. 3. §. hæc uerba. de neg. gest. in. l. i. §. si is qui nauem. de exercito. in. l. 3. in prim. super glos. prima. ubi
- 19 Alex. las. & Moder. ff. de acquiren. posses. Item ¶ quia licet uerb. dono. adaptari possit ad legatum at tamen tunc non est necessaria presentia partis. l. cum pater. §. surdo. de lega. 2. sicut in donatione est necessaria. l. inter mortis. ff. de donatione causa mortis itaque propter presentiam donatarij. arg. l. si quando. de lega. i. & in. c. si papa de priui. lib. 6. cum concor. per Tiraq. de retrac. conuen. §. i. glosa 2. nu. 43. et in tractatu, nihil frustra, dicendum est hæc

QVEST. VIII. I. SPECIALE.

- magis iure donationis q̄ legati ualere, & cum re-
 quista in donatione magis habeat q̄ requisita in le-
 20 gatis, & forma t̄ sit illa quæ dat esse rei .l. iulian-
 nus. §. sed & si quis. & ibi Bal ff. ad exhib. & in .c.
 cum dilecta. ubi Fely. ext. de rescrip. hæc autem di-
 spositio formam donationis inter uiuos habeat tum
 propter præsentiam donatarij tum propter accepta-
 tionem quā donatarius præsens facit. ut habetur in
 .l. i. ff. de dona. merito potius donatio iudicanda est
 21 q̄ legatum. Nec obstat q̄ t̄ donatio non præsumitur,
 nam id procedit in casu dubio, iuxta rot. per glo.
 in .l. uni. §. accedit. in uer. præsumitur. C. d. rei uxo.
 ac nos sumus in casu claro in quo euidenter appareat
 proprie donationem esse propter uerborū proprie-
 22 tatē, & formā supradictā. In claris autē t̄ nō opus
 est coniecturis .l. continuus. §. cum ita de uer. obl.
 et per glo. in .c. ad audientiā. ext. de homi. ergo. et c.
 23 Vltimo t̄ non obstat q̄ si interpretemur hanc dispo-
 sitionem in uim legati fauorabilior erit interpreta-
 tio pro hæredibus quos testator grauare uoluisse ui-
 detur minus q̄ fuerit possibile, quoniā respondetur
 q̄ legatum præstitum à testatore ante eius mortem
 fit irrevocabile, & in eo cessat falsit̄dia, itaq; nō est
 uerum q̄ interpretatio ista fauorabilior sit pro hæ-
 redibus, primum tenet Dyn. in .l. legatum. de leg.
 2. quem sequitur Bar. ibi quando testator simpliciter
 præstitit nulla facta mentione legati quia tunc
 censetur tradidisse pro legato & interim se uiuente
 donasse ideo reuocare non poterit .l. aristo. de dona.

Et Rota Neap. per Afflic. decis. 275. testator. nu.

6. Et Paul. Castren. in .l. lucius. de leg. 2. ubi etiam

24 inquit Bal. in fin. q. † huiusmodi legatū aditionem hereditatis nō requirit cū notissimos legati fines excedat, ar. not. in .l. cum pater. §. mater. eo. tit. ex

25 quo correlarie † probatur secundū uidelicet q. nec ex eo falcidia erit detrahenda, tum quia fuit spōtē facta solutio, arg. tex. in auth. sed cum testator. C. ad .l. fal. Et quod semel placuit. et c. .c. quod semel. de reg. iur. in 6. tum quia in actum inter uiuos transijt .l. ubi ita donatur. ff. de dona. causa mor. tum ē et quia hereditatem post testatoris mortem nō minuit itaq; detractionis falcidiæ ratio cessat. Et ita tenet Bar. in .d. l. legatum. de leg. 2.

26 Ceterum † ut ad rem nostrā redeamus; Et si regulariter titulus donationis nō præsumat ubi alia cōiectura potest haberi. Id tamen in quibuidā casibus paupertatis fauore nō procedit. ut in nota. casu de quo per Bar. quem alij cōmuniter sequuntur. in .l. eum quid. nu. 11. ff. si cer. pe. Vt puta si diues homo dicat pauperi; accipe hanc pecuniam tamq; pauperi tradat, Et ignoretur quo animo tradat; isto casu licet de expressa loquentis mente non constet; si tradens sit diues; Et recipiens pauper; resq; sit modici ualoris; præsumitur donandi animo tradidisse, pariterq; respectiue recepisse, ut Et determinat Abb. in .c. Et si questionēs. per illum tex. nu. 3. ext. de simo; Et Pau. Cast. in .l. si fundum. la. 2. in prin. nu. 3. de lega. 2. et Frā. Rip. in .l. 2. in prin. tit.

24. ff. si cer. peta. glos. nota. in .l. si filij tui in glo.
 27 .i. in fin. C. de dona. inter Vir. & Vxo. Ad quod ¶
 quidem facit quia diues debet libens pauperi dona-
 re. ut in §. sinimus. in auct. de non alie. & per glo.
 in .l. sed si ego. in uer. donat. in fi. ff. ad uelle. & in
 .c. omnis. 7. q. i. et per Corne. lib. i. cons. 31. primus.
 28 col. i. Pauper uero ¶ libenter recipere .c. reuertimi
 29 ni. 16. q. i. Item ¶ diues gratis dare, & pauper gra-
 tis accipere .c. gratia. i. q. i. glo. in extrauag. uni. in
 uer. liberaliter. de sen. excom. in extrauag. 10. 22.
 30 Et i hac donationis ¶ materia, alia quoq; priuilegia
 paupertati reperiuntur cōcessa, nā & si donatio facta
 absēti & ignorāti non ualeat, & nil sibi quæatur
 ex ea .l. absenti. ff. de dona. & .l. qui absenti. ff. de
 acqui. poss. & Capell. Tolos. q. 383. incip. An dona-
 tio. Cum donatio sit contractus. glo. et Bar. in .l. in
 edibus. §. i. ff. de dona. glo. & Bal. in .l. 2. C. de cōdi.
 ob causam. glo. & Bar. in .l. iurisgen. in prin. ff. de
 pac. Bar. in .l. si ff. de condi. causa da. Pau. Castren.
 in .l. si donatores. C. de his quæ ui met. ue causa. Et
 nota. in .l. heredes. §. fina. ff. de testa. In cōtractibus
 31 autem ¶ pro forma requiritur duorū aut plurium
 consensus. l. i. in prin. ff. de pact. .l. quinta. §. stipu-
 latio. de uer. ob. et .l. sicut. C. de actio. et ob. et insti-
 32 de emp. & uendi. in prin. nihilominus si quis ¶ do-
 nauerit pauperibus indigentibus propter urgentem
 uictualium inopiam eamq; causam in contractu do-
 nationis expresserit etiam si nemo ex parte paupe-
 rum sit præsens qui pro eis recipiat, ualebit don-

QVEST. VIII. IN CONTRAC. 115

- natio. ut mirabiliter tenet 10 An. ad spec. in tit. de instru. editio. §. nunc uero aliqua. uer. sed an pauper. & refert Barba. in .l. illud. ad Bal. in uer. certum. C. de sacros. eccles. & soci. regu. 107. donatio in secunda fallen. uidetur enim facta deo presenti et pro pauperibus recipienti. Por. in .§. incertis. insti. de lega. iuxta illud. Iupiter est quacumq; uides quacumq; moueris. Actio. † autem cōpetet pro his pauperibus huiusce donationis uigore totius Ciuitatis, ut pote in honorem Ciuitatis isthac donatio facta censetur. ut in .l. Ciuitatibus. post prin. de leg. 2. Bar. in .l. siquid relictum. de leg. i. & in tracta. Alimen. col. fina. uer. quæro relictum est aliquid. et c. Abb. in cons. 32. casus contingentia. col. i. par. i. Vel Epi scopo ipsius † Ciuitatis qui donationum ad pias causas dicitur exequutor. in .l. siquis argentum. §. fin. C. de dona. repræsentans pauperum personas clē. quia contingit. de reli. domi. Boer. q. 39. & circa. col. i. Ita tenet Abb. in .c. si hæredes. col. 2. ext. de testa. & Capel. Tolos. q. 39. si aliquis faciat testamentum. in fin. Itaq; nisi dictum sit per quos fieri debeat distributio, per Episcopum facienda erit. l. nulli. C. de Epis. et cler. et in .§. si naut. de eccle. titu. et per Bar. in .l. unū. §. rogō. de leg. 2. Vel actio cōpetet † administrationibus ænonis illius Ciuitatis ueluti pijs & religiosijs personis quæ causas pauperū debēt sēper præ oculis habere, et diligē. ssime tutari, et exequi. per nota. in .l. siqs ad declinādā. C. de Epl. et cle. Bene † uerū est q. qñ exequeretur Episcopus

propter dignitatē non ipse in iudicio agere, sed per
 alium eius nomine debet. ut in .c. Episcopus. 83. di-
 stin. & per glo. in .c. peruenit. 84. distin. Quod nō
 37 tantum Episcopis, Verum ^T etiam quibusdam alijs
 quoq; personis concessum esse uidemus. ut in auct.
 ut ab illustri. & qui super ea. digni. per tot. & per
 144. in .l. pen. C. de procu.

Summaria.

- 1 Dotis causa semper est præcipua. constituiturq; pro
 oneribus matrimonij & nu. 5. & seq.
- 2 Maritus cōmodum debet cū incōmodo cōpensare.
- 3 Maritus nō tenetur alere uxore donec dos sibi promis-
 sa, nō fuerit soluta. Nisi mulier sit in obsequio uiri.
- 7 Dos soluto matri. restitui debet mulieri uel eius hæ-
 redibus, dūmodo matri. nō sit eius culpa solutum.
- 9 Dos restituitur mulieri etiam si pactū sit alternati-
 ue q; mulieri aut dotanti reddatur.
- 10 Stipulatio dotis impersonaliter prolata fauore dotis
 tam pro stipulante q; pro muliere facta censetur. 13
 secus sit in alijs stipula. impersonaliter conceptis.
- 12 Pater paciscens sibi dotem so. ma. restitui, nō habet
 tacitam stipulationē. licet secus quando mulieri pa-
 ctum est dotem restitui.
- 14 Maritus inops qui so. ma. ad restitutionem dotis te-
 netur, eatenus quatenus facere potest, condemna-
 tur. nisi ex maleficio conueniatur.
- 16 Maritus inops succedit Vxori diuiti in matrimonio
 præ defuncto.

QVEST. VIII. IN CONTRAC. 119

- 17 Vir & Vxor ad imparia non iudicantur.
- 18 Vir & Vxor sunt correlatiua.
- 19 Vxor inops succedit Viro diuiti præcedenti.
- 20 Maritus tenetur Vxorē inopem alere, licet ab ea nullam dotem receperit. quando non habet aliunde se alat, & operatur uiro.
- 21 Opera diurna Vxoris cedit lucro uiri.
- 22 Vxor tenetur ad obsequia uiro, & si nō præstitit, quia artificio operam dedit, Viro partem lucri dare tenetur.
- 23 Mulier non debet ali à Viro dote promissa nō soluta nisi mulier & eius pater pauperes sint.
- 24 Socer tenetur genero solum in quantum facere pōt.
- 25 Vxor diues Virū inopē & filios coēs alere tenetur.
- 26 Dos licet detur marito ut semper sit apud eum, tñ ob inopiā Viri redditur Vxori. Vbi etiā an illa assignatio dicatur proprie restitutio. nu. 29.

SECUNDVM SPECIALE
IN CONTRACTIBVS.

- 1 Secundo fauorabilis est † paupertas in materia donationum nam & si dotis causa sēper & ubiq; præcipua esse dicatur. ut in .l.i. ff. solu. ma. Constituatq; matrimonio ut ex eius fructibus maritus teneatur subire onera matrimonij .l. pro oneribus. C. de iure do. .l. dotis fructus. ff. eo. l. in insulā. §. usuras. & .l. de diuisione. ubi glo. Bar. & alij. ff. solu. ma. & in .c. salubriter. ext. de usur. & per Bar. in .l. si socer. ff. de dote prælega. per Pau. Cast. in .l. si cum dotem.

QVEST. VIII. II. SPECIALE.

- .§. transgrediamur. nu. 7. ff. solu. ma. Cagno. in .l. omnis diffinitio. nu. 48. de reg. iur. & Corn. lib. 2.
- 2 cons. 163. Viso. col. 2. Commodumq; cum † incom modo compensare .l. secundum naturam. ff. de reg. iur. .l. tñ qui in prin. de iureiur. & in .§. pen. insti. de legi. agna. tutel. & in .§. placebat. in fi. insti. de legi. agna. success. & per Corn. lib. 2. cons. 72. uide
- § tur. col. fi. Qua ratione † si dos promissa utro non fuerit soluta, quamdiu dos non sit soluta, uxorem alere non teneatur .§. fin. cum glo. in uer. onera. in auct. de non eligen. secundo nuben. et in .l. fina. ubi Bal. & Pau. C. ad uelleta. Idem Pau. Castr. in .d. l. in insulam. §. usuras. ubi cam glo. ad hoc dicit esse singularem. & las. in .l. si donatarius. §. si quis inde bitam. ff. de condi. causa data. & Abb. in .c. per uer. stras. ext. de dona. inter Vir. & Vxor. & Corn. in cons. 240. in presenti. lib. 3. & Boer. q. 22. dico.
- 4 in prin. nisi † Vxor fuerit in obsequio Viri. Bar. in .l. quod in Vxorem. C. de nego. ge. Soci. Iuni. lib. 3. cons. 114. non est dubium. nu. 42. & Gramma. decis. 103. ill. nu. 26. Constituaturq; † dos ueluti proprium mulieris nubentis patrimonium. l. Pomponius philadelphus. ff. fami. herci. l. 3. §. sed utrum in fin. ff. de mino. Bal. in .l. fina. in fi. C. de senten. quæ sine cer. quanti & in .l. si dotem. C. de falsa causa adiect. & in .l. deniq; §. sed utrum. de dolo. las. in auct. nouissima. nu. 46. C. de inoffi. te. Alcia. in .l. 2. nu. 7. ff. solu. ma. Corn. lib. 2. cons. 26. hæc consultatio. col. i. in fi. & Rota decis. um de dona. in

- 6 antiq. Et \dagger ueluti sequela matrimonij .l.3. ff. de iure do. Bar. in .l. cum multæ. C. de dona. propter nup. Afflic. decis. 226. serenissimus. nu. 7. dicaturq; necessaria ad sustinenda onera matrimonij, sicut ad maritandam mulierem. Bar. in .l. nupta ff. solu. ma.
- 7 Et soluto \dagger matrimonio ipsi met mulieri, si superuiuat, alias eius hæredibus sit restituenda .l. 2. in prin. cum ibi nota. ff. solu. ma. & pro regula Corn. lib. 3. cons. 224. licet. col. fina. siue matrimonium solutum sit morte alterius cōiugū ut in .s. deinceps. in auct. de nup. siue solutum sit solummodo quo ad tbori separationē, ut in .c. i. ext. de dona. inter Vj. & Vxo. siue diuortio. l. consensu. C. de repu. dūmo
- 8 do \dagger diuortium non sit mulieris culpa factum ut .l.
- 9 lucius. ff. solu. ma. Et q̄ soluto \dagger matrimonio dos restituatur mulieri, ut supra, uel eius hæredibus in tantum procedit q̄ etiam si in constitutione uel datione dotis adiectum fuisset pactū alternatiue q̄ dos eueniente restitutionis casu redderetur mulieri aut dotanti, nihilominus dicto casu eueniente restitutio non dotanti sed mulieri est faciēda. ut est bonus tex. in .l. caius. ubi etiam not. Bar. ff. solu. ma. las. in .l. cū quidā. in 6. limita. C. de uer. sign. Fely. in .c. inter cæteras. ext. de rescrip. & pro mirabili & singu. dicto Nicol. Euer. in cētū. in loco à natura alternatiuarū in secūda limita. secūdæ formæ illius argu. Et hic
- 10 est etiā fauore \dagger mulieris inductū q̄ qñ sumus in stipulatione reddēda dotis et pater stipulatus est impersonaliter dotē restitui nō adiecta psona cui intelligitur

patrem tam sibi q̄ filiā suæ stipulatum fuisse. ut elegan. tradit Bar. in .l. post dotem. col.1. in 3. intellec. ff. solu. ma. quem sequuntur cōmuniter alij ut inquit Corn. lib. 3. cons. 138. uiso puncto. col.1. in fin.

- 11 Quamuis ¶ alias stipulatio in uerbo impersonali cōcepta ex parte stipulantis ualeat quia sibi stipulatus censetur. ut in auth. si quando. ubi Petr. Bar. et Bal. C. de consti. pecu. Bar. in .l. stipulatio ista habere licere. §. si quis ita. Et in .l. si ita stipulatus fuero. §. Chrisogonus de uer. obli. Et hinc est etiam ¶ q̄ licet quando pater simpliciter paciscitur sibi soluto matrimonio dotem restitui. uon subintelligatur tacita stipulatio qua casu eueniente experiri ualeat .l. auia. C. de iure do. Et .l. quoties. ff. solu. ma. Si qñ
- 12 tamen ¶ pater pacisceretur soluto matrimonio restitui dotē mulieri. bene subintelligeretur talis stipulatio tacita fauore ipsius mulieris cui dos regulariter est restituenda. ut in .l. uni. in fi. prin. Et in .§. i. C. de rei Vxo. actio. per quem tex. ita dicit notan. Bal. nouell. trac. de dotibus. in 4. par. p̄cipa. nu. 7.
- 14 Ceterum ¶ Et si p̄dicta uera sint Et regulariter sibi uendicent locū. Paupertatis tamen priuilegio introductū est q̄ si maritus soluto matrimonio inops sit Et non habeat unde totam integrāq; receptā dotē mulieri uel eius heredibus restituere possit. uel si eam penitus restituat mēdicare cogatur ut sibi uictū quærat. à plenaria restitutione excusabilis sit. et eatenus restituere teneatur quatenus facere possit deducto ne egeat. ut est tex. express. ubi etiam glo. Et doc.

Et doc. in .l. maritū ff. solu. ma. Et in .l. uni. §. cum
 autem .C. de rei Vxo. actio. iuncta .l. in condēnatione.
 in prin. de reg. iur. Et Rota Neap. per Afflic.
 decis. 222. dictat cōsuetudo. Et Amarell. sing. 183.
 item nota. q. maritus. quod quidem priuilegium ē
 ad filios transiit .l. etiam. ubi etiam Bar. ff. solu. ma.
 Et per glo. in .d. l. maritum. pater enim Et filius ea
 dem persona censetur .l. fin. C. de impube. Et §. si
 uero. insti. de inuti. stipula. Prædicta tamen proce-
 15 dunt ¶ quando maritus aut filij ex contractu dotis
 cōuenirentur quia secus esset si actione aliqua ex ma-
 leficio descēdēte prouocarētur. ut in .§. uē si de dote
 ubi Aret. late. insti. de actio. Et in .l. si rerū amo-
 tarū. Et in .l. nō tantū. ubi glo. Et doc. ff. de re iudi-
 16 ca. Et hinc ¶ uidemus q. ob paupertatē subuenitur
 etiam aliter marito inopi superstiti. ut scilicet suc-
 cedat uxori diuiti in matrimonio prædefunctæ. iux-
 ta dispositionem Et computationē tex. in .§. quo-
 niam uero ad clementiā. in auct. de exhiben. Et intro-
 du. rels. Et in .§. quia uero legem il secūdo. in auct.
 ut liceat matri Et auic. Et habetur. per glo. Bar.
 Bal. Et doc. cōmuniter. in auth. præterea .C. unde
 Vir Et Vxor. Et Cyn. Et Saly. in .l. licet. per glos.
 primam ibi. C. de iure do. Et quoniā Vir Et Vxor.
 17 ¶ ad imparia iudicari non debent .l. generaliter. in
 prin. C. de secun. nup. Et in .d. l. non tantū. Et in .l.
 fina. ubi glo. Et Bal. C. de repud. Cum correlatiua
 18 ¶ esse dicatur. Roma. sing. 605. tu habuisti. nu. 2.
 idcirco sicuti diximus inopem uirum superstitē uxore

- 19 ri sue diuiti predefuncte succedere ita et eoduerso ¶
 si maritus sine dote uel parua dote contentus duxis-
 set Vxorem inopem et Marito in matrimonio pro-
 decedente mulier superstes ipsi pariter succedere pos-
 set, ut in dictis iuribus et ita consuluit Corn. in for-
 tioribus terminis. lib. 2. cons. 178. in hac. Et con-
 20 stante ¶ matrimonio tenetur maritus eam alere quā-
 uis nullā dotem fuerit cōsequutus eo quia nulla fue-
 rit sibi promissa. l. qd si nulla. ff. de religio. et sum-
 pti. fūne. glo. in .l. fina. C. de diuor. quā ad hoc alle-
 gat Amanell. nota. 134. glo. est. et idem tenet Bar.
 in .l. si constante. col. fina. nu. 103. et in .l. si cum do-
 te. §. fin aut in seussimo. ubi etiam Alex. et alij. ff.
 solu. ma. et Capel Tolo. q. 87. si Vir in addi. Quod
 21 sanē ¶ intelligendū est nisi mulier habuerit aliud de se
 alat. Bar. in .l. quod in uxore. C. de nego. ge. Corn.
 22 cons. 145. in hac consulta. col. 3. Et ¶ ita demum si
 operetur uiro. Bar. in tract. alimentorū prope fin.
 per glo. nota. in .l. sicut. ff. de ope. liber. quā appbat
 Bal. in .l. assiduis. col. 2. C. qui potio. et Abb. in .c.
 literas. col. fina. ext. de resti. spolia. et Corse. nota.
 In uer. uxor. intelligēdo de operibus uxoris secundū
 eius qualitatem cōsuetudinibus. per no. per Bar. in .l. di-
 23 uortio. in prin. ff. solu. ma. Et opera. ¶ diurna uxo-
 ris est ipsius uiri et eius lucro cedit, ut not. Bal. in
 .l. si uxorem. nu. 6. C. de condi. infer. et in .d. l. assi-
 duis in prima col. las. in .l. i. in prin. C. de lega. et
 24 Afflic. decis. 44. de tribus. nu. 30. Nam ¶ ex quo
 tenetur ad obsequia uiro quā propter operā quam

alieni artificio dedit, non prestitit, in recompensa-
tionem, illius operis lucrum viro communicare te-
netur habita consideratione temporis viro subtracti
ut post Abb. in d.c. literas. tenet D. Benedic. Ca-
pra in cons. 72. cum viso. col 6. & Fran. Rip. lib.
responsorum. 3.c. 4. incipi. licet plura dubia. nu. 4.
& clarius pet. Gerar. sing. 99. inter virum. nu.
4. & seq. ubi inquit Sæpius responsū fuisse de facto
in his mulieribus quæ exercēt se in arte texēdi ut p-
pria lucra sint uxoris, habita tñ cōsideratione tēporis
viro subtracti, quo ei debuit inservire. ut in d.l. sicut.
25 et. l. assiduus. C. qui potio. Et licet ¶ regulariter do-
te viro promissa et non soluta mulier interim, à viro
ali nō debeat, ut supra diximus, attñ ubi mulier uel
eius pater qui pro ea dotem promisit pauper esset, do-
temq; soluere non ualeret, mulier tunc à marito
26 non inope ali debebit, quia tam ipsa ¶ q̄ pater eius
tenetur tantummodo in quantum facere potest &
non ultra. Cuius. in d.l. si cum dotem. §. maritus.
solu. ma. Alex. in .l. si donatarius. §. i. in prin. ff. de
condi. causa da. Guid. Pap. q. 439. an. vir. in fin.
27 Sicuti ¶ e contra cum maritus est pauper constante
matrimonio, nec, unde se alat, habet, uxor uero
est diues tenetur ex fructibus aliorum bonorum suo-
rum, etiam ultra dotis fructus, virū suum cum fi-
lijs communibus alere. ut est tex. express. in .l. ubi
ad huc. C. de iure do. & tenet Spec. in tit. Qui fi-
lij sint legi. §. i. uer. quid si mulier. Bar. in .l. si con-
stante. in fin. prin. ff. soluto matri. & in tracta.

- 29 alimentorū prope finem. Et hinc ¶ etiam uidemus in materia q. & si dos detur marito ea mēte ut perpetuo sit apud eum idēsi durāte matrimonio .l. i. ff. de iure do. propter paupertatem tamen Viri abundantis substantia sua fit restitutio dotis mulieri etiā constante matrimonio, ut in .l. si constante. ff. solu. ma. & in .l. in rebus ante fin. C. de iure do. Bal. in .l. præsēs. C. de serui. & aqua. Nico. Boer. q. 328. & quantum ad primum. col. 2. Et illa assignatio dicitur ¶ proprie restitutio. secundū Soci. in cons. 292 circa primum. & tenet Dec. in cons. 45. q. suprema. col. prima. Sed quoniam pro oneribus matrimonij sicut antea scriuire tenetur. d. l. ubi adhuc. uer. ita tamen. & per las. in d. l. si constante. col. finanu. 235. ideo an id uerum sit subsisto.
- 29 tur ¶ proprie restitutio. secundū Soci. in cons. 292 circa primum. & tenet Dec. in cons. 45. q. suprema. col. prima. Sed quoniam pro oneribus matrimonij sicut antea scriuire tenetur. d. l. ubi adhuc. uer. ita tamen. & per las. in d. l. si constante. col. finanu. 235. ideo an id uerum sit subsisto.

Summaria.

- 1 Pater tenetur dotare filias etiam si nuptæ fuerint.
- 2 Et ad id ex dispositione legis tenetur, & officio iudicis cogi pōt. quia quasi debitor filiæ dicitur in dote.
- 6 Pater de iure Can. tenetur dotare etiam filias naturales. licet secus sit de iure ciuili.
- 8 Pater dotans filias, dicensq; de bonis filiæ se dotare de bonis in ipsius met patris dotasse censetur.
- 10 Negociorum gestor explicans actum ex persona sui principalis et soluēs cēsetur animo repetēdi soluere.
- 12 Pater non potest ex bonis maternis dotare filiam sine consensu matris.
- 13 Pater dotans filiā, ad quid debeat habere respectū.

QVEST. VIII. IN CONTRAC. 123

- 14 Pater tenetur rursus dotare filiā quæ dotē ammisit sine dolo suo. licet secus sit in alijs qui dotare tene.
- 16 Pater inops excusatur si eb inopiā nō pōt filiā dota.
- 17 Mater diues tenetur dotare filiam inopē, patre paupere existente Quod fallit quando pater haberet ipse patrem idoneum quia tunc tenetur avus con temptatione filij dotare nepcem.
- 19 Frater tenetur dotare sororem inopē patre, & matre inope existente.
- 20 Frater clericus non releuatur ab onere dotandi sororem inopem.
- 21 Clericus de redditibus ecclesiæ cōsāguineos alere pōt.
- 22 Quilibet tenetur potius suis q̄ extraneis subuenire.
- 23 Antea. laudauit exequutores qui in suos consanguineos distribuerunt.
- 24 Dicūtur pauperes ad effectum ut dotare nō teneantur pater, mater, & fratres, quādo dotando non superesset eis tantum quod uiuere possent.
- 25 Et cōsideratur qualitas status dotātis & suorū mint.
- 26 Priuilegiū alicui cōcessū extēditur ad eius ministros.
- 27 Pauperū appellatione ueniūt et seruietes pauperibus.

TERTIVM SPECIALE IN CONTRACTIBVS.

- 1 Tercio fauorabilis est Paupertas † in eadem materia dotium, in qua alio quoq; gaudet priuilegio, nam et si paternum officium sit dōtes filiabus in eius potestate existentibus cōstituere .l. fina. C. de do. pro miss. glo. in .l. tum post. §. gener. in uer. placuit .ff.

QVEST. VIII. III. SPECIALE.

- de iure do. in .l. neq; mater .C. eo. & in .l. cum plu
res. §. pen. in uer. alio. ff. de admi tuto. Bar. in .l. i.
2 nu. 11. ff. solu. ma. Etiam si † nuptæ fuerint. glo. in
.l. obligamur. §. lege quam sequitur Ange. ff. de ac
tio. & obli. in fin. Bal. in .l. cum mulier. de condi.
Inde. las. in auth. sed si post. C. de inoffi. te. et in auth.
præterea. nu. 8. ubi testatur eam glo. esse comuni
ter receptam. C. unde Vir & Vxor. de iure Cano.
loquendo. las. in .l. 2. §. quod si in patris. col. pen. ff.
solu. ma. Corn. lib. 3. cons. 242. in causa appella
tionis. in fin. cum concor. per Boer. q. 130. ista quæ
3 stio. nu. 8. Ad † idq; dispositione legali teneatur .l.
qui liberos. ff. de ritu nup. glo. in .d. l. obligamur.
§. lege. las. in .l. huius modi. §. cum pater. nu. 9.
4 de lega. primo. Quamobrem † cogi potest pater
renitens officio iudicis ut dotem constituat. Bar. in
.l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad trebelle. & in
.d. l. qui liberos. glo. Pau. Castren. & Alex. in .l. si
5 socer. ff. solu. ma. Cum filia † in dote quasi debi
tor dicatur. glo. fin. in .d. §. cum proponeretur. las.
in .l. filiusfa. §. diui. nu. 101. de lega. primo. quam
obrem post mortem patris ante omnia tanq; es alie
num de medio deduci debet. ut not. Ang. in .l. papi
na. §. unde si quis. per glo. ibi in uer. sextans. ff. de
inoffi. te. sequitur las. in .d. l. huiusmodi. §. si iunior.
col. i. de lega. primo. & Soci. iunior. lib. 3. cons. 57.
6 considerato. col. i. & .3. Et prædicta locū habent †
siue filia sint legitima, & naturales, siue naturales
tantum quia eas quoq; pater dotare tenetur iure Cæ

nonum inspecto .c. cum haberet. ubi glo. fina. et ibi
 Cano. ext. de eo qui du. in matricā quā poll. per adul
 te. Bar. in .l. meuius. §. duobus. de lega. 2. & in .l.
 si quis à liberis §. utrum. de libe. agno. Alex. in .l. i.
 nu. 18. & ibi Pont. Peru. nu. 43. testatur hanc esse
 communem sententiam ff. solu. ma. 145. in auth. res
 quæ. col. pen. C. cōmunia de lega. Aret. in cons. 43.
 reuocatur in dubium. col. 2. & Dec. in cons. 611.
 magnificus. per to. quam quidem communem sen=
 tentiā seruandā esse etiam in terris imperij dicebat
 elegan. Bal nouell. in tracta. de doti. in 6. par. princi.
 7 in 16. priuilegio. Licet de iure ¶ ciuili aliter cautū
 sit .l. Vxorem. §. pater naturalis. de lega. 3. & per
 Bal. in .l. si pater dotem. nu. 6. C. de dot. promiss.
 Alex. & alios ordinarie in .l. i. ff. solu. matri. post
 Bar. in .l. fina. col. 2. ff. de his quibus ut indig. &
 3 Amanell. in sing. 140 tex. est. Et ¶ hinc est q. quā
 uk filiæ haberent earum bona propria, ut puta ma
 terna, auita, uel aliter aduentitia, & pater dotes
 constituens diceret se de bonis filiarū, uel de bonis
 utriusq. patris scilicet & filiæ dotare, nihilominus
 nisi cōtractui promissionis adstet cū patre filia præsēs
 de suis proprijs, si pater est soluendo, & non de
 bonis filiarum dotare intelligitur. ut est tex. expres.
 in .l. fina. §. ubi auiem. C. de do. promiss. per quem
 tex. ita etiam dicit las. in .l. i. in prima lectu. nu.
 23 ff. solu. ma. & Corn. lib. 2. cons. ext. uidetur.
 col. 2. & Pet. Gerar. d. singu. 71. tenementi in pra
 stica. ubi refert doc. Perusinos. ita egregie cōsuluisse.

QVEST. VIII. III. SPECIALE.

- ¶ sequitur hoc pro singulari dotis privilegio Bal.
nouell. d. tracta. de dotibus. in 6. par. principa. pri-
9 uilegio sexto. Quod Ampliauit ¶ in eadē par. pri-
uilegio 3. uolens idem quoq; procedere si filia esset
emācipata, ¶ pater negocia eius administraret, ip-
10 samq; dotaret, nam (¶ si ¶ alias ubi negociorū ge-
stor explicat actum concernentem personā eius cu-
ius negocia gerit, intelligatur uelle de bonis illius;
¶ sic animo repetendi ab eo soluere, ¶ non de suo
soluere uelle, per id quod habetur in .l. cū post mor-
tem. ff. de admi. tuto. ¶ in .l. nensennius. de negō.
ge. ¶ per Corn. lib. i. cōs. 265. circa primū. col. 3.)
11 Attamen ¶ secus est fauore dotis in patre filiam do-
tante, quia filia sic à patre dotata, siue sit in pote-
state siue sit emancipata, de bonis patris dotantis,
non de bonis ipsius met filie intelligitur dotata. ut
in .d. l. fina. ubi est casus singu. secundū eum (qđ tñ
limitatur in Ciuitate Perusię in singulari casu de quo
in .s. itē si aliquis. tit. de dotibus. lib. statutorū 2.)
12 Neq; minus potest ¶ pater Vxorē uiuente ex bonis
maternis dotare filiam nisi matre cōsentiente. ut in
.l. neq; mater. ¶ ibi not. Bal. C. de iure do. sed de
suis proprijs dotare tenetur etiam si ab eo filia fue-
rit emancipata. Pau. Castr. in .l. quoties. nu. 2. ff. so-
13 lu. ma. Habito ¶ respectu ad quantitatem patrimo-
nii ¶ substantię suę, ¶ dignitatem personarū idest
Viri ¶ Vxoris. ut in .l. quaro. ¶ in .l. cum post. s.
gener. ff. de iure do. ¶ in .l. si filia. de lega. 3. et per
mā. in .l. si sic legatū. s. si mihi. nu. 9. de leg. primo.

Et Soci. Iunio. lib. 3. cons. 72. consideratis nu. 9. Et

- 14 si forte \dagger mulier semel à patre dotata, sine dolo dō
tem amiserit, tenetur nihilominus pater rursus ei
dotem constituere. Bar. Bal. Et alij. in .l. si cum dotē
. 5. i. ff. solu. ma. Guil. de ludo. in singu. 110. glo. est.
Et Boer. q. 131. Et uidetur. nu. 5. Et seq. Tam Et si
15 in \dagger alijs dotantibus contrarium uerius sit. ut scilicet
non teneantur rursus si semel dotem dederint, dota
re; ut in .l. si socius pro filia. ff. pro socio: Et ibi in
quit Bal. in lectu. anti. ante fi. q. iterum dotare nō
spectat ad officiū terij quia sufficit dotasse semel. se
cundum spec. in tit. qui filij sint legi. uers. sed ponē.
Et per l. in .l. duobus. §. si ei qui. col. 2. ff. de iure
iur. Et in .§. fuerat. col. pen. insti. de actio. cum con
tor. per Boer. in .d. q. 131. nu. 4. Et prædicta nō so
lum uendicāt sibi locū filia nubente; uerū etiam si fi
lia monasteriū intrare uoluerit, quia utroq; casu eā
pater dotare tenetur. Bar. in .l. i. §. si parens. ff. si à
patre. quis sue. manu. Et in decimo speciali huius
16 q. nu. 20. latius dicemus. ¶ Quamuis \dagger autē ad
patrem ut diximus spectet filiabus dotes cōstituere;
ad idq; inuitus cogi possit, fauorē tamen paupertas
tis excusatur si propter inopiam, filia dotem dare
non potest. l. fin. §. ubi aut. in primo responso. et ibi
17 etiā not. Bal. C. de dotis promi. Et hinc \dagger dicit Bar.
in auth. res quæ. nu. 3. C. cōmunia de lega. 3. Et si nō
sit officiū maternū dotare filias sed paternū. ut per
glo. Et doc. in .l. à filia. in prin. ff. ad treb. quādo tū
pater esset inops nec haberet unde filiā dotare ualeat

QVEST. VIII. III. SPECIALE.

- ret, tunc dotare filiam officium esset maternū sicut
dicimus in alimentis, quod mater diues tenetur ale
re filios, quando pater inops est, ut in .l. si quis à
liberis. fere per totā. ff. de libe. agno. & idem quoq;
tenet Bal. in .l. neq; mater. C. de iure dot. Alex. &
Ias. in .l. i. in quinta col. ff. solu. ma. & Alex. lib. 6.
- 18 cons. 144. nu. 14. Quod intelligo uerū qñ ꝑ pater
non habet etiam ipse patrem, nam si haberet tene
retur auus contemplatione filij sui dotare neptē ex
filio inope .l. dedit dotem. ff. de colla. bono. l. et ideo
.s. fin. cum .l. seq. ff. de in rem uer. Fran. Aret. in
- 19 cons. 17. cōsideratis. col. 12. Quando ꝑ aut Pater
auus, & mater inops esset, uel decessisset facultati
bus lapsi, onus istud dotandi trāsferretur in fratres
utrinq; coniunctos, nisi & ipsi quoq; inopes essent.
.l. cum plures. ante fin. cum. glo. in uer. patre. quā
approbat ibi Bar. ff. de admi. tuto. glo. fina. in .l. nō
omni. & ibi Bar. C. eo. & in .l. nihil interesset. ff. de
in rē uer. Bal. in .d. l. qui liberos. de ri. nuptia. Ang.
& Imo. in .l. à filia. in prin. ff. ad trebell. Afflic. de
cis. 371. dominus. nu. 3. Et est communis sententia à
qua neminem discrepare dicit Ias. in .d. l. i. solu. ma.
- 20 nu. 28. Vbi fortius ꝑ ait q; etiam si frater sit cleri
cus non propterea releuatur ab onere dotandi soro
rem inopem. per nota. per Abb. in .c. peruenit. ext.
de arbi. qui post Ant. de butr. notan. inquit q; fra
ter clericus licet regulariter non debeat bona eccle
sie pro se & suis appropriare .c. res ecclesie. 12. q.
.i. potest tamen cum bona conscientia dotare soro

re inopē de redditibus ecclesiæ uel beneficiorū. arg.
tex. in .c. i. ext. de cōhabi. cleri. & in .c. per omnia.

- 21 iuncta glo. 31. distin. Vbi habetur q. clericus ¶ de
redditibus ecclesiæ cōsanguineos pauperes alere pōt.
ita ergo & pariter dotare. cū causa dotis nō sit mi
nus fauorabilis q̄ causa alimentorū iuxta no. in .l. i.
ff. so. ma. Et quilibet ¶ tenetur potius suis consan
guineis q̄ extraneis subuenire .c. non satis. 29. distin.
- 22 Vnde ¶ dicūt Anca. in cōs. 437. laudasse exequito
res qui in propinquos pauperes bona distribuerūt.
ar. eorū quæ habētur in .c. ceterū. 86. distin. & ita
tenet Capell. Tolos. q. 289. si filia, in scolijs. in fine.
- 23 Dicūt aut ¶ prædictæ personæ inopes ad effectū
ut dotare nō teneātur qñ dotādo nō haberēt nec eis
supereffet tantū quod cōmode secundū earū qualita
tē & dignitatē uiuere possēt. ita tenet Dyn. in .s. itē
si de dote. insti. de actio. Ang. et Imo. in .l. nescennius
.s. fin. de re iudi. ut refert subtilis Aret. in cōs. 17. cō
sideratis. col. pen. Et cōsideratio nō solū ¶ habetur
dotātis uerū etiā aliorū sine quibus dotās honorifi
ce secundū statū suū uiuere nō pōt. Cū ¶ priuilegiū
alicui pro se concessū, extēdatur et ad ministros sine
quibus ille stare nō pōt .l. administrātes. in prin. &
ibi Bar. ff. de excusa. tuto. & per Bal. in auth. habi
ta col. i. C. ne filius pro patre. Et Oldra ¶ in cons.
11. ubi dicit quod pauperū appellatione ueniūt et i
qui pauperibus seruire solēt itaq; pauperibus dicitur
arrogatū qđ seruiētibus pauperū datū est. arg. not.
per Bal. in .l. omnis. nu. 4. C. de Epi. & cler.

Summaria.

- 1 Ecclesiastica res ad diuinum cultū deputatae sunt inalienabiles in laycos. Etiam si propriae essent ipsorum laycorum.
- 3 Diuino cultui sacra potius comburuntur q̃ ad manus laycorum transferantur.
- 4 Sacrae res extra commercium laycorum sunt.
- 5 Res laycorum sacratae eis non restituntur sed soluitur eis aestimatio.
- 6 Vestimenta sacra clerici met. debent lauare & non laycis committere.
- 7 Layci Moniales, & Clerici in minoribus ordinibus constituti prohibentur sacra tangere.
- 9 Alienans res sacras tenetur sub uinculo excommunicationis ecclesiae restituere.
- 10 Scolasticis non potest fieri exequutio in eorū libris, nec militibus in armis.
- 11 Nec Doctoribus in eorum salarijs.
- 12 Nec rusticis in bobus aratorijs & quibusdā alijs eorum ferreis instrumentis, nec mulieribus in eorum bonis dotalibus.
- 13 Nec clericis in rebus sacris, nec in eorū præben.
- 14 In præbendis potest exequutio fieri in subsidium, & tunc quid relinquatur clerico.
- 16 Clerici tenentur quantum facere possunt.
- 17 Clerici possunt de fructibus beneficiorū satisfacere creditoribus. Quod procedit in clericis administrationem habentibus. nn. 13.

- 19 Ob pauperū necessitates res sacre alienantur.
- 20 Ecclesia aurū habet, ut subueniat pauperibus.
- 21 Clerici tenentur de bonis ecclesie pauperibus subueni.
- 22 Res ecclesie dicitur pauperum esse.
- 23 Retinens bona ecclesie dicitur pauperes necare.
- 24 Relictum ecclesie cū conditione ut alienari nō possit,
propter necessitatem pauperum potest alienari.
- 25 Hospitale edificatum ab aliquo cum protestatione ut
nō sit religiosus nec Episcopo subditus, an fiat reli
giosus inuito domino.
- 26 Testator non potest facere quin leges in testamento
suo locum habeant. Et id quō procedat. nu. 43.
- 27 Inalienabilia ex dispositione legis et testatoris non
possunt favore pauperum alienari.
- 29 Duo uincula magis ligant q̄ unum.
- 30 Res per testatorem alienari prohibita q̄ quādoq; ex
presumpta mēte testatoris alienentur.
- 31 Dispositio testatoris loquēs in uno casu extēditur ad
aliū de quo si fuisset testator interrogatus idem
uerisimiliter respondisset.
- 32 Prohibita ex necessitate fiunt permissa.
- 33 Necessitas illicitum facit licitum.
- 34 Prohibitio legis est potentior prohibitionē hoīs.
- 35 Si testator prohibet alienationē simpliciter ex causa
pauperum poterit alienatio fieri.
- 36 Argumētū à dispositione legis ad dispōnem testa. ualet.
- 37 Prohibitio alienationis intelligitur de uolūtaria.
- 38 Si testator prohibet alienationē ita q̄ nullo casu alien
netur, propter pauperes non poterit alienari.

QVEST. VIIII. III. SPECIALE.

- 39 Relicta ecclesiæ sub conditione ne alienentur nō sūt
simpliciter ecclesiæ sed cum ea qualitate quam te
stator dominus imponere potuit.
- 41 Hospitale constituitur ad utilitatē pauperum.
- 42 Protestatio contraria facto nil releuat.
- 44 Iuri publico non potest priuatus derogare.
- 45 Intell. s. sanctissimas. auct. de alie. & emphi.
- 48 Duo uincula magis operantur quando unum quodq;
perse operatur.
- 49 Constitutio laycorū non arctat clericos.
- 50 Papa nō potest uniuersaliter statuere ut clerici sub
sint iurisdictioni laycorū. Etiam cū cōsensu cleri.
- 52 Clerici suo sbro renunciare nō possunt.
- 53 Clerici sunt lege diuina exempti à iurisd. laycorum.
Etiam si sint in minoribus ordinibus constituti.
- 56 Statutū q. clerici subsint laycis nō ualeat. neq. cōsuetu.
- 57 Requisita de iure Ci. in alienatione rerum ecclesiæ
nō attenduntur sed ius Cano. attenditur.
- 58 Statuta laycorum cōtra ecclesiasticam libertatem nō
coarctant clericos.
- 59 Dispositio. s. fin. auct. de hæ. & falci. est communis
tam laycis q. clericis.
- 60 Facientes seruari statuta contra libertatē ecclesiasti
cam sunt excommunicati.
- 61 Non gaudet beneficio legis qui eius formā nō seruat.
- 63 Layci non possunt se in negocijs clericorū immisce.
- 64 De uniuersa ecclesiā male iudicat qui iudicium lay
corum querit.
- 65 Laycus clericum distringens excommunicatur.

Processus per iudicem laycum factus contra clericum est nullus.

- 66 Clerici duplicē causam habere dicuntur & quo ad tēporalem subiiciuntur iudicio laycorum.
- 67 Clerici debēt in tēporalibus obedire laycis regibus.
- 68 Leges diuinitus per ora principū sunt promulgate.
- 69 Dispositio laycorum non improbatā à iure Cano. arctat clericos.
- 70 Ius Cano. non contradicens Iuri Ciui. illud comprobare censetur.
- 71 Oīa nostra facimus cū à nobis eis impartitur auctori.
- 72 Statuta Spoletanā cōfirmata à Papa, dicuntur papalia.
- 73 Leges seculares de ecclesijs loquētes non ualuisēt nisi à Papa fuissent approbatæ.
- 74 Statuēdi potestas regulatur à iurisd. statuētiū.
- 75 Taciturnitas in fauorabilibus approbationē inducit.
- 76 Confirmatio non ualidat actum nullum.
- 77 Nec quicq̃ noui tribuit.
- 78 Electione nulla non prodest confirmatio.
- 79 Fundamentū ubi deest nil super edificari potest.
- 80 Confirmatio nō stat per se sed aliq̃ actui ad hæret.
- 82 Non præsumitur principem uoluisse actum nullum confirmare.
- 83 Confirmans scienter actum nullum, dicitur illum de nouo inducere.
- 84 Facta confirmatione actus nulli agitur ex confirmatōe non exconfirmato.
- 85 Princeps laycus limitare potest ius Cano. & ex causa legitima clericos astringere.

QVEST. VIII. III. SPECIALE.

86 Legatus Papæ licet contra Canones non possit statuere, potest tamen ex causa dispensare.

QVARTVM SPECIALE IN
CONTRACTIBVS.

- 1 **Q**uarto fauorabilis est Paupertas in rerū Ecclesiasticarum alienatione, nam regulariter res Ecclesiasticæ ad cultum diuinum deputatæ & consecratæ in laycos alienari prohibentur. ut in .c. i. ext. de pigno. in .c. ad hæc. ext. de reli. domi. in .c. ea quæ & .c. seq. prima .q. 3. & in .c. si forte. 17. q. 4. et in .c. i. de rebus eccles. non alien. in extrauag. cōmuni bus. Etiam si res consecratæ ipsorum laycorum propriæ sint. ut in .c. comperimus. 14. q. 6. Ea .n. quæ fuerunt ad altaris ministerium sacrata diuinoq; cultui destinata, potius comburi q̄ ad manus laycorū amplius peruenire debent .c. mancipia. in fi. ext. de rerū permuta. & .c. quæ semel. cum glo. 19. q. 3. & in .c. ligna. & .c. seq. de cōsecra. distin. prima. et per Aret. in .l. qui uniuersus. §. possessionē. nu. 3. ff. de acqui. poss. quia extra cōmertium laycorū esse dicuntur. §. i. insti. de inuti. stipu. bello. lib. 4. superputa. c. 12. in fi. Itaq; eis amplius non sunt restituendæ, sed dominis pro eorum interesse aliter satis faciendum est. Abb. in .c. i. nu. 12. ext. de no. ope. nuncia. & in .c. uerum. nu. 16. de fo. compe. Quod adeo est uerum est, ut etiam si uestimenta sacra sint sordida & lauanda, debēt ipsi met clerici manu propria lauare, nec possunt laycis ea lauanda cōmittere.

ut in .c.

- ut in .c. nemo per ignorantiam. de consecra. distin.
prima. quoniam layci ea tāgere & contrectare pro
hibentur. ut in .c. in sancta. & in .c. uestimenta. de
cōsecra. distin. prima. et in .c. illud. ubi Card. Alex.
7 not. 50. distin. Et non solum † laycis sacra tange
re interdictū est, uerū etiam ipsis monialibus. ut in
8 .c. sanctimonialis. & .c. seq. 23. distin. ipsisq; † cle
ricis in minoribus ordinibus constitutis. c. nō liceat
9 ubi etiam Alex. not. 23. distin. Itaq; † talis indebi
te alienans tenetur sub uinculo excommunicationis ec
clesiæ restituere. Abb. in .c. si quis de rebus eccles.
10 non alien. Et † quemadmodū inter laycos quibusdā
in rebus eorū pro ære alieno exequutio fieri nō pōt.
ut scolasticis in eorū libris, militibus in armis, glo.
in .l. nepos proculo ubi etiam Aleia. de uer. signi.
Bal. in .l. & quia. ff. ad macedo. Saly. in .l. filia cu
ius. C. fami. herci. las. in .l. 2. §. 1. in §. limita. ff. si
11 cer. pet. Doctoribus † in eorū salarijs. Abb. in .c.
12 peruenit. nu. 11. ext. de fideiussō. Et † rusticis in bo
bus aratorijs, ligone, & alijs instrumentis eorū ser
reis & ad terræ culturam necessarijs .l. exequuto
res. ubi scriben. C. quæ res pigno. oblig. poss. Fran.
Rip. tract. in peste. in remedio præseruatiuo cōtra
pestē. nu. 221. Et in specie cauetur primo uolu. sta
tuti Perus. rub. de damnis datis in fine. & mulierib
bus in eorū bonis dotalibus .l. quicunq; in si. ff. de
bo. dam. quā ad hoc allegat Amanuel. not. 145. nota
13 q; pro debito. Ita clericis † in rebus sacratīs nō pōt
ad aliorū quoq; clericorū instātiā pro ære alieno exe

QVEST. VIII. III. SPECIALE.

- quatio fieri, ut est nota, tex. in clem. si beneficiorū
14 de decimis. Et ¶ hinc est q̄ eorū prębendę nō pos-
sunt mīst in subsidium à laycis creditoribus occupari
. l. stipendia. ubi glo. et doc. C. de exeq. rei iud Bar.
in . l. cōmodis. de re iudi. Abb. in . d. c. peruenit. nu.
11. de fideiuss. Fran. Rip. in . l. obligatione. nu. 45.
ubi testatur hanc esse cōmunem sententiā. ff. de pi-
15 gno. quod, si forte ¶ in subsidium occuparentur, de-
beret ipsi clerico pro honesto eius uictu tantum re-
laxari ut uiuere posset & ei uictus nō deesset ut ec-
clesię inferuire ualeret. secundum Cyn. & Saly. in
. d. l. stipendia. ut refert Boer. q. 226. & cōclusum.
ante fin. ubi attestatur ita in quibusdam curijs ser-
16 uari, ut ibi per eum. Ad quod facit ¶ quia clerici
tenentur solummodo in quantum facere possunt ad in-
star militum armatę militię. glo. ordina. in . l. mi-
les. de re iudi. & per Cano. in . c. odoardus. de solu-
17 tio. merito. et c. Bene ¶ uerum est q̄ possunt ipsi cle-
rici satisfacere creditoribus suis de fructibus benefi-
ciorum, dummodo ecclesia propter inopiam nō pa-
tiatur detrimentum, ita tenet Io. And. & Prępos.
in . c. reprehensibilis. de appella. Hosti. Ant. de butr.
& alij in . c. 2. de fideiuss. ubi Sicul. testatur hanc
esse cōmunem sententiā. quam in practica obserua-
ri uidisse dicit Collect. in . d. c. odoardus. ut refert
Capell. Tolos. q. 313. Item fuit traditus. in scolijs. Et
18 ¶ procedere in clericis secularibus administrationē
habentibus tenuit Rota decis. uni. de solutio. in anti.
per nota. per Hosti. in . c. fina. de pecu. cle. ubi cle-

ricus potest etiam post mortem suam fructus beneficij creditoribus applicare, cum in eis usufructuario cōparetur. Argum. nota. in .c. presenti. de cffi. ordi. lib. 6. & per. Rot. decis. 41. de proba. in anti.

- 19 **C** Sed redcundo ¶ ad propositū, licet ita ut diximus ecclesiasticarum rerū alienatio sit prohibita, attamen fauore paupertatis ad urgenti pauperum necessitati subueniendum ne forte frigore uel fame pereant, permissum est, sicut & in redemptionem captiuorum, ut res ecclesiasticæ etiam consecratæ, & ad diuini cultus ministerium destinatæ in laicis alienari possint. ut in .l. sancimus cum glo. pen. quā approbat ibi Bar.. & Bal. C. de sacrosan. eccles. & ita tenet glo. in uer. queritur. 12. q. 2. in prin. Glo. Aret. & Moder. in .§. sacræ. insti. de re diu. & Gui. Pap. q. 394. res ecclesiæ. in prin. Nam aurum
- 20 habet ¶ ecclesia, non ut seruet illud, sed ut erogat subueniatq; necessitatibus pauperum. ut in .c. aurū.
- 21 in prin. 12. q. 2. Itaq; ¶ tenentur clerici de bonis ecclesiæ indigētibus laicis subuenire .c. fina. 16. q. i. & in .c. i. de priuileg. inextrauag. cōmunibus Abb. in .c. i. in fi. de rebus eccles. non alien. & præ cæteris debet hospitalitati & elemosinis inēdere. ut legitur Math. 25. & in .c. i. & in .c. quiescamus. 42. di
- 22 stin. Res ¶ enim ecclesiæ pauperum esse dicuntur inter quos debent esse cōmunes. l. 2. C. de Epi. & cler. Bar. in .§. si uero. in auct. de non alien. reb. eccles.
- 23 glo. in .c. secūdo 10. q. 2. Et ideo ¶ qui retinent bona ecclesiæ oblata uel testamento relicta dicitur

pauperes necare. c. qui oblationes. & .c. clerici. 13.

- 24 .q. 2. Et hinc notan. dicebat † Card. Alex. in .c. hoc ius. col. 3. 10. q. 2 q. quādo aliquis relinquit ecclesie aliqua bona sub ea conditione ut alienari nō possint, huiusmodi cōditionali cōcessione nō obstāte propter redemptionē captiuorū uel alimenta pauperū alienari poterūt, quia istū casum concedēs interdiciere non potuit ex quo res ecclesie sunt ad opus pauperū destinatæ .c. conuenior. 23. q. 8. Ad quod
- 25 facit † quod scribit Calderi. in cons. i. de religio. domi. ubi inquit q. licet testator edificando hospitale dicat q. non uult q. sit locus religiosus, nec ipsū hospitale subijcere dispositioni uel correctioni alicuius Episcopi uel personæ ecclesiasticæ, tamen locus inuito testatore factus est religiosus, & subiectus Episcopo per tex. in .c. de xenodochijs. ext. de religio. domi. & .c. sunt quidā. & .c. nouerint. 10. q. i. unde licet testator inhiheret, tñ Episcopus coget hæredes uel detentores bonorū legatorū uel deputatorū ad usum hospitalis, ut ea in hospitalitatis usum conuertant ut in clem. quia contingit. de religio. domi.
- 26 Non .n. potest † facere testator quin leges habeant locū in testamēto suo .l. nemo potest. de lega. primo. & .c. requisisti. ext. de testa. Ita nec facere potest quin leges permittētes res alibi inalienabiles, ex causa paupertatis alienari posse; in eius dispositione locum habeant, ar. d. l. nemo potest. & .l. quod de bonis. §. i. ff. ad .l. falci. & .l. 2. C. de condi. inser. cum concor. per glo. primā. in .c. si diligētī. de fū. cōpe.

- 27 **C**eterum † hoc secundū aliquos procedere posse uideatur in rebus ecclesiæ relictis, quæ dispositione legis alienari possunt. de quibus in auth. hoc ius porrectū. C. de sacros. eccles. & in .c. terrulas. 12. q. 2. & in .d. c. hoc ius. 10. q. 2. & in .c. ut super. §. i. & in .c. nulli. ubi Abb. ext. de rebus eccles. non alien. & per Guid. Pap. q. 149. secunda. in fin. Sed si in alienabiles ex dispositione legis essent, concurreretq; prohibitio quoq; testatoris tunc nullo pacto fauore pauperū alienari posse uidentur, Quia † ubicunq; concurrat prohibitio legis & hominis circa alienationē, adeo arctat prohibitio ut res illa alienari nō possit etiā in casu alias à iure permissio. ut in .§. sanctissimas. in auct. de aliena. & Emphiteu. per quētex. ita tenet Io. de Imol. in .l. filius fami. §. diui. col. i. de leg. i. quem ibi sequitur las. in prima lectu. nu. 12. & seq. & Barba. in repeti. c. raynaldus. car. 47. ext. de testam. & pro mirabili dicto & sempiterna memoria digno Corset. in not. in uer. Prohibitio. et facit ad hoc glo. nota. in .l. fin. in glo. magna ad fi. C. de rebus alie. non alienan. glo. in .l. ea lege. in glo. magna. ibi item in illa de alienatio. et c. quam sequitur ibi Bar. C. de condi. ob causam. Bal. in .l. i. in 7. oppo. C. de pact. & docto. in .c. uerum. ext. de condi. apposi. Et faciunt etiā † nota. in auth. itaq; .C. cōmunia de successio. ubi nota. q. duo uincula magis ligant q̄ unū. ut & in .§. si igitur, in auct. de consang. & Vteri. fra. & in .§. sed hodie. insti. de adoptio. & per Bal. in .l. sed & milites. in prin. de

QVEST. VIII. III. SPECIALE.

excu. tuto. Alex. in .l. centurio. nu. 14. ff. de uulga.
 & las. in repet. l. admonendi. nu. 36. ff. de iureiuran.

- 30 Ego tamen uerbementer ¶ dubito an in casu urgen-
 tissimæ necessitatis, quando pauperes fame forte
 perire possent uel alijs apud infideles sacrosanctam
 Christi fidem negare cogrentur, possit ecclesia hu-
 iusmodi res alienare, etq; subuenire, uidetur .n.
 q. possit ex præsumpta uoluntate relinquentis apud
 quem non debuit plus pecunia sua q̄ moribundi uita
 ualere, quod non leue peccatum est, ut dicit tex.
- 31 in .c. no satis. in fi. S6. distin. Dispositio ¶ enim te-
 statoris loquens in uno casu extenditur ad alium ca-
 sum de quo si forte testator interrogatus fuisset ue-
 risimiliter idem disposuisset iuxta nota. in .l. gallus.
 .§. & quid si tantum. de lib. & po. & per Alex.
 lib. i. cons. 9. nu. 3. & cons. 55. nu. lib. 3. Et præte-
- 32 rea ¶ ea quæ regulariter sunt prohibita, in casu
 necessitatis censentur permissa. glo. in .l. i. in prin.
 in uer. non aliter. quam ibi not. doc. ff. de offi. eius.
 & est bonus tex. in .c. quod non est. ext. de reg. iu.
- 33 Itaq; ex ¶ necessitate licitum est layco alios con-
 fiteri. ut est glo. nota. in .c. pastoralis. in uer. motis.
 de offi. ordi. & in .c. cepit. in uer. præciperet. 24.
- 34 .q. i. Et facit etiam quia ¶ prohibitio legis poten-
 tior est prohibitione hominis. ut in .l. si quis. ita. §. ea
 lege. ubi pau. Castren. not. de uer. obli. & not. in
 .l. 3. C. de condi. ob causam iunctis nota. per Bar.
 in .l. quod ait in fin. ff. de diuor. & Bal. in .l. 2. nu.
 5. C. ut in possess. lega. Sed prohibitionem legis non

- obstante res istæ ecclesiasticæ ex causa prædicta alienari possunt, ergo à fortiori non obstante prohibitione testatoris ex eadem causa pariter alienari poterunt. arg. nota. in auth. multo magis. C. de sacro san. eccle. Quamobrem † concludendum uidetur considerando duos casus principales, primus est qñ testator prohibuit alienationem rei simpliciter generalibus uerbis. ut puta quia dixit, lego tali ecclesiæ fundum cum ea conditione ut non alienetur, & in isto casu dicendum est q̄ propter urgentem pauperum necessitatem quibus aliunde subueniri non potest, alienari possit quia ex legitima causa superueniente à uoluntate defuncti recedere possumus .l., in confirmando cum .ll. seqq. ff. de cofir. tuto. Nam si lege quandoq; prohibente harum uel similium rerum alienationē potest tñ pauperū fauore alienatio fieri. ut in .d.l. sancimus. cum concor. de quibus supra. ita pariter prohibitione testatoris nō obstante dicendum est ex eadem causa alienationem fieri potuisse. arguendo † à dispositione & prohibitione legis ad dispositionem prohibitionemq; testatoris. ut in .l. seruus hac lege. ff. de manumiss. & in .l. si ita fuerit. ubi Bar. ff. de manu. testa. & facit bonus tex. in .l. cū quidā uer. quēadmodū .C. uer. sig. & quod tradit Bal. in .l. maximū .C. de libe. præte. in prin.
- 37 Ad † quod quidē facit nā prohibitio alienationis licet uerbis generalibus facta ab homine intelligi de uoluntaria non de necessaria solet. ut nota. scribentes in .l. peto. §. prædium. de lega. 2. & in .d. §. diui.

QVEST. VIII. III. SPECIALE

fami. herci. & in .l. & ideo. de condi. sur. & per
 Alex. cons. 55. nu. 5. lib. 3. & Curt. Senio. in cons.
 63. col. fina. post Roma in cons 107. & 219 &
 38 alijs in locis de quibus ibi per eum. Secundus ¶ casus
 est quādo testator dixit se sub ea conditione relin-
 quere ut nullo modo, nulloq; sub quæsito colore res
 alienari possit, & constat q; si testator interrogatus
 fuisset non in alienationi cōsensisset ut puta quia vo-
 luit eam rē perpetuo apud ecclesiā permanere tūc
 propter expressā huiusmodi testatoris uoluntatē fa-
 uore pauperū uel ob captiuorū redemptionē aliena-
 tio aliqua nō censeretur permissa. & ita procedat
 tex. in .d. s. sanctissimas. & alia similia. de quibus su-
 pra. Nec ¶ obli. q; testator id onus imponere nō po-
 tuit ex quo res ecclesiæ sunt ad opus pauperū desti-
 nata. c. quod autem. 23 q. 7. Quoniam respondetur
 quod imponēdo testator hoc onus quando relinquit
 ecclesiæ, res illa non sit simpliciter ecclesiæ sed cum
 hac qualitate ut per ecclesiæ ministros alienari non
 possit itaq; nō poterit ecclesia pro eius libito de ea di-
 sponere, qā nemo plus iuris in aliū trāsferre pōt q̄
 ipse habeat .l. nemo. de reg. iur. Idq; domino facere
 licuit ab initio tēpore quo res erat sua ut tenet Bal.
 in .c. in præsētia. nu. 41. ext. de proba. & in .c. cle-
 rici. nu. 3. de. iudi. cum quilibet sit rei suæ modera-
 tor & arbitrer. ut in .l. in re mandata. c. manda. &
 in .l. 2. ff si à paren. quis sue. manumiss. & in .s.
 disponat. in auct. de nupt. & liberū habeat arbitriū
 relinquēdi ecclesijs pijsq; locis quid quantū quomo-

dog; ipse uelit. ut in .l.i. C. de sacrosā. eccles. rebusq;
donatis possit legē quā uult imponere iuxta nota. in
.l. quoties. C. de donatio. quæ sub modo. & per Soci.
Iunio. lib. 3. cons. 67. pro habenda resolutione. nu.

- 40 29. Nec obst. † dictū Calte. de Hospitali edificato
à layco cū ea cōditione ut nō sit locus religiosus nec
subditus Episcopo, & tñ contra eius uoluntatem sit
religiosus & subditus Episcopo. Quoniā respon.
differentiā esse inter casum & casum. ibi .n. qui ea
cōditione erexit hospitale, implicabat contradictio
nem, quia † hospitale est locus erectus & constru-
ctus pro utilitate pauperū .d.c. de xenochoijs. & pro
pterea fauorabilis & pius Bal. in cons. 465. in Cui-
tate Brixie. lib. 1. Fely. in .t. de quarta col. 2. de præ-
scriptio & Cors. not. in uer. hospitale. & superius
42 in quita .g. nu. 44. latius diximus. Vnde illa † pro
testatio quam fecerat edificans tanq̃ contraria facto
(quia negari nō poterat quin sub esset saltē sub genē-
rali iurisdictione Episcopi) est reiicienda. ar. c. solē-
citudinem. ext. de appella. & per Bar. in .l. nō so-
lū. §. morte. col. 4 ff. de nō. opē nun. & Alex. lib.
3. cons. i. nu. 14. et lib. 4. cōs. 130. nu. 16. & Corn.
lib. 2. cons. 75. diu. col. 1. & in cons. 209. quia col.
2. & Dec. cons. 460. col. 1. & q̃ tenet Rot. de cl.
43 18. de procu. in anti. Nec obst. q̃ non possit † tes-
tator facere quin leges in testamento suo locū ha-
beant. quia id intelligitur respectu solēniatum à iure
inductarū, nō respectu uolūtatē relinquentis ita di-
cit Bar. & doc. in .d.l. nemo potest. in prima col.

- 44 Nam \dagger solēnitatibus iure publico introductis nullus priuatus pōt derogare. l. ius publicū. ff. de pact. $\&$ l. iurisgētū. §. si paciscar. $\&$ l. si seruus. §. pacta. ff. eo. $\&$ l. nec ex pratorio. $\&$ l. neq; pignus. §. i. d. reg. iu.
- 45 Ultimo non \dagger obst. cōcursus prohibitionis legis $\&$ testatoris supra consideratus. Quoniā recte intueti clare constabit nullam ex parte legis prohibitionem cōcurrere, lex. n. permittit q. fauore captiuorū $\&$ pauperum res ecclesiastica alienari possint. ut in .d.l. sancimus. $\&$ in .d. §. sacra. $\&$ utrobq; nota. nū licet testator prohibeat dictā alienationem, non tñ propterea duplex prohibitio cōcurrit, quia ex parte legis nulla prohibitio emanauit, sed solū ex parte testatoris quam lex tolerat. in .d. §. sanctissimas. fauore ultimæ uoluntatis. arg. l. i. C. de sacros. eccle.
- 46 $\&$ l. in testamētis de reg. iur. \dagger Et si subtilis repli- caret q. quādo testator prohibet subintrat concursus prohibitionis legis. quia tex. in .d. §. sanctissimas. dicit q. si testator disposuerit q. ea quæ ecclesijs rel. querit, non possint alienari ullo modo etiam in redemptionem captiuorum uel alimenta pauperum nō poterunt ecclesiæ ministri ullo pacto alienare, $\&$ bona inalienabilia esse dicentur, $\&$ sic eo ipso q. testator prohibet, subintrat etiam dispositio prohibitiua legis concurrens cum dispositione hominis. Ad-
- 47 huc \dagger tamen respondetur q. quāuis lex saltem permissiue uideatur concurrere, nihilominus quia loquitur conditionaliter, quando, scilicet, $\&$ si, testator disposuerit, idcirco à se ipsa absq; uolūtate ten-

statoris nullum habet effectum. arg. not. in .l. cedere
diem. de uerb. signi. et .s. sub cōditione. cum .s. s.

- 43 seqq. insti. de uer. obli. Illud t̄ autem assumptum q̄
duo uincula præponderant uni procedit quādo unū
quodq; perse operatur. Bar. in .l. si arrogator. nu.
10. ff. de adoptio. Bal. in .l. si quis ex argentarijs. s.
.i. ff. de eden. lxx. in .l. centurio. nu. 58 ff. de uulga.
et 10. Crot. in .l. re cōiuncti. in 2. col. de leg. 3. un-
de in isto casu geminatio prohibitionis nihil releua-
49 bit ex his quæ statim diximus. ¶ Cæterū t̄ in ter-
minis Huius quarti priuilegij oritur disputatio quo-
nam modo iustina. Imper. possit in .d. l. sancimus,
prohibere clericis ecclesiasticarum rerum alienatio-
nem? Cum regula sit q̄ laycorum cōstitutiones cle-
ricos non coarctant. ut in .c. bene. 96. distin. et in
.c. non placuit. 16. q. 7. et in .c. ecclesia sanctæ Ma-
rie ubi ordinarie per Cano. ext. de constitu. et in
.c. fin. ubi Abb. ext. de rebus eccles. non alie. Bar.
in .l. i. in quinta. q. C. de summa Trini. et in .l. i. C.
de his quæ pœnæ no. Gome. in .s. ex maleficijs. nu.
38. uer. non obstat. insti. de actio. Mars. nota. 29.
statuta et Corn. lib. 3. cons. 9. attentis. col. i. Adeo
ut dixerit Dec. in .c. in præsentia. nu. 160. ext. de
proba. q̄ leges quæ sunt sub tit. C. de sacro. eccle. et
de Episco. et cler. non habent locum de iure Cano.
ex defectu potestatis statuentium. arg. not. per Bar.
in .l. omnes populi. i. q. primæ. q. prin. de iust. et
50 iur. Quin immo Papa t̄ uniuersaliter statuere nō
pōtest, ut clerici subsint Laycorum iurisdictioni,

QVEST. VIII. III. SPECIALE.

- ut not. Cardi. & Abb. in .c. 2. de maio. & obe. &
- 51 Dec. in .d.c. ecclesia Sanctæ Mariæ. nu. 16. Etiā †
cum consensu ipsorum clericorū. signo de mediola.
in cons. 21. statuta Ciuitatis col. 2 quē refert Dec.
in cōs. 276. in causa quæ lucæ agitur. nu. 2. Quid
- 52 † nec ipsi quoq; clerici possunt tacite uel expresse
foro suo ecclesiastico renunciare glo. & doc. in .c. si
53 diligenti. in uer. manifeste. de fo. compe. Cum † sint
diuina lege à iurisdictione laycorū exempti. ut in .c.
si Imperator. ubi etiam glo. 97. distin. quā glo. ad
hoc singu. dicit Roma. in singu. 419. sed an potest
Papa. & per Inno. in .c. si quis. de maio. & obe. Et
itutenit Fran. Zaba. in repe. c. per pēdimus. de sen.
excom. Rota decs. 10. de consuetu. in anti. Et Dec.
- 54 † in cons. 150. dubitatur. nu. 4. qui extendit ad cle
ricos in minoribus ordinibus constitutos ut nec ipsi
laycorū iurisdictioni subijciantur. per tex. in .c. 2.
de fo. compe. & in .c. cū non ab homine. de iudi. &
per glo. in .c. nullis. in uer. tonsura. de tempo. ord.
- 55 lib. 6. Nec q. statutū † uel cōsuetudo ualeat in con
56 trariū. c. clerici. ext. de iudi. Hinc † respōdit glo.
Neap. super constitutione Regni incipi. si quis uel si
qua. in uer. materna. in fi. q. cōsuetudo Regni liga
re non potest clericū uel prælatus de bonis pater
nis uel maternis testantem ut teneatur certā portio
nem proximioribus relinquere. ut refert Ant. Capi.
in de ck. 98. in causa Franciscellæ. post prin. quia
bona clericorū gaudent eodem priuilegio cum bonis
ecclesiasticis Rot. de ck. 7. in fi. de iudi. in no. Et hic

- 57 **T**etiam dicebat Iano. in .c.i. de rebus eccle. nō alie. lib. 6. q. licet multa requirantur de iure ciuili in ecclesiasticarū rerū alienatione, ut habetur in .l. lumbemus. et in auth. hoc ius .C. de sacrosan. eccle. At tamen ex quo ius Cano. super hoc statuit minorando requisita stabitur iuri Cano. nec per iuris Ciuilibs dispositionem suppletio fiet, cum iura Ciuilia super rebus ecclesiasticis ecclesias non astringāt. ut refert Abb. in .c. inter alia. nu. 16. ext. de immuni. eccle. in .c. cum apostolica. nu. 5. ubi refert solemniam in prædicta alienatione de iure Cano. requisita. ext. de his quæ fiūt à præla. et in .c. nulli. col. 1. de rebus eccle. nō alien. (uide in Card. Alex. in .c. sine exceptione. col. fi. 10. q. 2. ubi ponit 11. limitationes in quibus ualet alienatio rei ecclesiasticæ sine debitis solemnitatibus. ut refert Capit. decs. 105. in causa monasterij. nu. 2.) Huic **T** objectioni tripliciter respondetur, et primo ex Teorrica Bar. in .l. prima in quinta. q. C. de summa Trini. ubi querens an statuta uel consuetudines laycorū alligēt clericos, distinguit tres casus. ut ibi per eum. Ex cuius distinctione colligo solutionē q. tunc demū statuta et constitutiones laycorū clericos non coarctāt, cū contra ecclesiasticam eorū libertatem emanauerint, uel contra priuilegia eorū in specie. arg. tex. in auth. Cassa. C. de sacros. eccle. et .c. nouerit. de senten. excōmu. et in simili de cōsuetudine loquens tenet Rota. decs. 3. de consue. in anti. alias aut omnes siue clerici siue layci sub legali laycorū iurisdictione seu lege compræhen-
- 59

QVEST. VIII. III. SPECIALE.

duntur, dūmodo sit possibilis & honesta .c. erit aut.
 4. distin. & .c. cū uenissent. ext. de eo qui mitti. in
 poss. rei seruau. causa. & .c. cōstitutus. de in integ.
 restitu. & .c. cū causa. de re iudica. & per Dec. in
 cons. 283. uiso puncto. nu. 8. ubi testatur hanc esse
 cōmunem sententiā. Ex quo fit, ut, cū dispositio di-
 cta .l. sancimus. non sit contra propria clericorum,
 ecclesiarūq; iura in specie quinimmo magis consonet
 cū dispositione iuris Cano. prohibentis rerū ecclesia-
 sticarum & diuino cultui sacratarū alienationem. de
 quibus in prin. huius specialis mentionē fecimus, in
 re optimo clericos astringere posse uidetur. Quod
 ulterius probatur. ex dicta auth. Cassa. arguē. à cō-
 trario sensu. dum annullātur statuta contra liberta-
 tem ecclesiasticam inducta, ut si non sint contra li-
 berta. ecclesiasti. cassari non debeant sed in suo ro-
 bore permanere, ut ibi hoc not. Dec. in 2. nota. Ad
 ducens Ancar. idem tenentē in cons. 124. Vñs &
 59 diligenter ruminatis. col. fin. Ad quod etiā facit
 tex. in .l. §. fina. in auct. de here. & falcu. ubi disposi-
 tio illius constitutionis cōmunis est omnibus homini-
 bus tam laycis q̄ clericis quia omnibus uniformiter
 utilis est, & ad hoc illū tex. not. las. in .l. filiusfam.
 .l. §. dū. in prima lectu. nu. 81. de lega. primo. Et
 60 facit etiam textus in .d. c. nouerit. ubi contra fa-
 cientes obseruari statuta contra ecclesiasticā liberta-
 tem est poena excommunicationis instituta, ut ēt not.
 Capit. decis. 161. in causa Crusconi carcerati. in fr.
 61 Et ꝑ dicebat in proposito Bal. in .l. si. §. si uero postq̄

.C. de iure delibe. per illū tex. q. nō potest gaudere beneficio legis uel statuti ille qui non seruat formam legis uel statuti, nec distinguitur utrum clericus sit uel laicus, quia quando lex disponit aliquod beneficium indulgendo, pari ratione omnes includit quos includere non est contra priuilegium ecclesiæ, quia aliud est pœna metu libertatē ecclesiasticam auferri, aliud est præmium statuti certa forma imitari. ut in .l. titio centum .s. i. ff. de condi. & demo. Sed

- 62 isthæc prima ¶ sol. uidetur dubia, quoniam clerici indistincte sunt amantibus & iurisdictione laycorū exōpti. ut in autb. statuimus. C. de Epi. & cleri. et in .d. .c. ecclesia sanctæ Mariæ. & in .c. decernimus. de iudicijs. in .c. fin. de rebus eccle non alienan. & per Gram. de cl. 30. magnificus. nu. 8. & post Inno. in .c. si quis. de maio. & obe. Ro. de cl. 10. de cōsuetu.
- 63 in anti. Neq; possūt ¶ layci ecclesiasticis negocijs se immiscere etiam de uoluntate clericorum .c. contin
- 64 git. ext. de arbitris. Diciturq; de ¶ uniuerſa eccleſia male iudicare qui laycorum iudicium querit .c.
- 65 placuit. 11. q. i. Et ¶ laicus qui clericum dstringit uel condemnat, excommunicari debet .c. 2. extra de foro compe. & .c. inclita. 11. q. i. Mars. nota. 694. incip. apud omnes, ubi inter cætera singulariter inquit q. quilibet processus factus per iudicem laycum contra clericum, est nullus, & qualibet sententia lata per iudicem laycum est nulla quamuis nemo pro eo cōparuerit ad allegandum priuilegium clericale. & ita asserit tenuisse not. Archi. in

QVEST. VIII. III. SPECIALE,

- .c. placita. 15. q. 4. Et spec. in tit. de citatio. §. i. uer.
sed pone. Et lo. And in reg. sciēt. in mercurialibus
Et facit glo. in .§. hęc considerantes in auct. ut oēs
obe. iudi quam ad hoc not. Gui. de ludo. in nota. 4.
- 66 Nisi respondendo ¶ dicamus q. clerici duplicem cau-
sam possunt habere, ut etiam superius in quinta. q.
prin. nu. 28. diximus. nam aut agitur de causa ec-
clesiastica spiritali Et nō subiciūtur. ut supra. qui-
bus addo quod tenet Rot. decis. 5. de fo. compe. in
anti. Aut de causa temporalis Et prophana, Et tunc
subiiciuntur iudicio principis layci, ipsiusq. statuto
ligantur ita distinguere uidetur glo. in .d.c. contin-
git. Et Latius Calderi. in cons. 11. de constitu. Et
- 67 Gui. Pa. q. prima. incip. in manibus. Ad quod ¶ fa-
cit, quia in temporalibus tenentur clerici principi-
bus Et Regibus secularibus obedire ut in .c. siquæ
causæ. §. his itaq. Et ibi etiā Arch. 11. q. 1. Gui. Pap.
- 68 .q. 79. an clerici añ. si. Leges ¶ enim diuinitus per
ora principū sunt promulgatæ. l. i. §. sed neq. C. de
de uete. iu. Enucle. l. si. Et ibi glo. in uer. diuino. C.
de prescrip. lon. tempo. Sed quia in hac respon. ad
presens pedes non firmo idcirco secundo responde-
- 69 ri pōt ¶ distinguē lo q. aut dispositio laycorū prædi-
cta est à iure Cano. improbata, Et nullatenus ualet
ut clericos ipsos astringat Et ita procedat tex. in .d.
.c. bene. Et .c. ecclesia sanctæ Mariæ. cū concor. de
quibus supra. Aut non est à iure Cano. improbata
- 70 Et tunc arctat etiam clericos. Nam ¶ eo ipso q. ius
Cano. non contradicit, cēsetur ius ciuile approbare,
Et confir

et confirmare. ut in .c.i. ubi hoc per illū tex. not.
Abb. ext. de no. ope. nuncia. Hosti. et Cano. in .c.
fin. ext. de solutio. glo. in .l. inter omnes. in prin.
.ff. Qui satisda. cog. Cassa. decis. 6. de resti. spo. et
Dec. in .d.c. ecclesia sanctæ Mariæ. nu. 107. et in
.c. intimasti. col. i. ubi asserit hanc esse regulam cō=
munem. ext. de appella. Illiusq; approbationis uigo=
re astringuntur clerici tanq̃ ex Canonica dispositio=
ne, Abb. in .c. inter alia. nu. 16. de immunita. eccle.

- 71 Omnia ¶ enim merito nostra facimus cum eis à no=
bis impartitur autoritas, dicit tex. in .l. i. C. de uete.
iu. enu. et in .c. i. et 2. ext. de confir. utili uel inuti.
- 72 ¶ in .c. si apostolica. de præben. in 6. Vnde ¶ di=
cebat Bal. in .l. ex placito. in 3. col. C. de re. permu=
ta. q. si Papa confirmat statuta Spoletana in specie,
non dicuntur amplius Spoletana, sed statuta Papa=
lia. quod pro singulari refert Mars. nota. 567. om=
nia. Et hinc ¶ etiam dicebat elegāter glo. in .c. quo=
iure. in uer. leges. 8. distin. q. leges Imperiales de ec=
clesijs loquentes non ualuisse nisi ab ecclesia et Sū
- 74 mo Pontifice fuissent approbatæ. Cum statuendi ¶
potestas reguletur à iurisdictione statuentiū secundū
Bar. in .l. omnes populi. prima .q. primæ .q. prin.
de iusti. et iu. et Bal. in .l. fina. C. de iurisd. om.
Iudi. et est bonus tex. à nemine (quem uiderim)
allegatus, in .l. i. §. fina. uer. et ideo .ff. quod quisq;
75 iu. Et ¶ suadetur ista respōsio, quoniā patiētia ope=
ratur consensū in eo qui actū contradicendo potest
impedire. l. sepe. §. cui. de re iudi. Dy. in reg. qui

QVEST. VIII. III. SPECIALE.

tacet in 6. Rot. decs. 16. nu. 4. de renūcia. in anti.
 taciturnitas in ijs quæ ad cōmodum pertinet; cōsen-
 sum & approbationem inducit, licet secus sit in his
 quæ dānū respiciūt .l. si remunerādi. §. si passus. ubi
 etiam Bar. & in .l. qui patitur ubi glo. ff. manda. &
 facit tex. in .l. filiusfa. §. inuitus. ff. de procurato. &
 in .l. 2. ff. ad municipa. Bar. in .l. quæ dotis. nu. 22
 .ff. solu. ma. Bal. in .l. si sine uoluntate. C. ad uelleia.
 Pau. Castren. in .l. interdum. ff. rē rat. habe. Alex.
 in .l. non solum. §. morte col. 6. ff. de noui ope. nun-
 cia. & in .l. uoluntatē. ubi etiam las. & alij. ff. solu.
 ma. Afflic. decs. 95. Angelus. col. 3. & decs. 58.
 uertitur. nu. 3. et decs. 303. Frāciscus. nu. 4. Cassa.
 decs. 3. nu. 2. de rescrip. & Curt. Senior in cons.
 76 77. super articulo. nu. 3. Et quāuis † contra hanc
 secundam respon. obijci forte possit, q̄ confirmatio
 actum nullum non conualidat .l. aurelius. §. testamē-
 to. de libe. lega. l. si quis priore. ad trebell. & .c. ex
 parte. de consuetu. & per Gramma. decs. 66. in cau-
 77 sa Excellentiss. nu. 52. Quia nihil † noui tribuit.
 .l. & quia. ff. de iurisd. omnium iudi. & .e. inter
 dilectos. de fide instru. Imol. in .l. conuentionum. ff.
 de pact. Aret. in cons. 62. ex facto. col. 2. Affuo.
 decs. 404. fuit. nu. 4. Cassa. decs. uni. de confir-
 ma. uti. uel inuti. & Boer. q. 172. & duo. nu. 25.
 Itaq; si ius à laycis constitutum quo ad clericos est
 nullum quia layci in clericos iurisdictionem non ha-
 bent, sequitur q̄ nec à clericis confirmari potest,
 cum cōfirmatio præsuponat aliquid prius esse. quod

confirmetur. Bal. in .l. nominatio .C. de appella. in fin. Gram. decis. 66. in causa Excellentiss Comitis.

- 78 nu. 52. Et hinc ¶ dicebat in proposito Abb. in .c. quod sicut. de electio. in fin. q. si electio esset nulla confirmatio non prodesset, per tex. in .c. uni. de pastula. praela. lib. 6. glo. fina. in .c. quam sit de elec.
- 79 in 6. Dec. in .c. postq. de electio. col. 2. Quia ¶ ubi fundamentū deest nihil superedificari potest .c. cum paulus. i. q. i. Azó. in proe. suo super insti. ante fin.
- 80 ¶ Abb. in rub. ext. iureiur. Et quia ¶ confirmatio non est actus per se stans sed alij actui cōfirmatio adherens. Bal. in .l. falsus. col. 2. C. de falsis,
- 81 Ideo ¶ actus nullus confirmari non potest. Inno. in .c. dudum. ext. de decimis. Alex. in .l. more. col. 6. de iurisd. om. iudi. Dec. in rub. ext. de confirma.
- 82 uti. uel inuti. Nec ¶ præsuntur unq. principem cū confirmare uoluisse, Bal. in .l. bonorum. in secundo nota. C. qui admitti. Responderi ¶ in potest q. quādo confirmatur actus qui alias nullus erat ¶ inuolidus, tunc ualet confirmatio tanq. actus nouiter inductus, quia confirmans scienter actum nullum dicitur denuo eundem dare uel facere .l. adoptio. la. 2. ff. de adoptio. ¶ .l. legata inutiliter. de leg. primo. ¶ .l. lege obuenire. de uerb. signi. in fin. ¶ in .s. fina. cum glos. insti. de tutel. ¶ ita tenet Bar. Ange. ¶ omnes in .l. more, cum qua legunt .l. seq. ¶ quia. super glos. in uersti. nec ipsa. ff. de iurisd. omni. iudicum Bal. in .l. ex placito. nu. 6. C. de rerum permutatio. ¶ in .l. ex uerbis. C. de donatio.

QVEST. VIII. IIII. SPECIALE.

inter Virum & Vxo. Dec. in rub. C. qui admitti in
 prima lectu. nu. 18. Mars. nota. 196. Confirmatio.
 P. Gerar. singu. 3. uide. nu. 16. Grāma. deek. 103.
 Illust. nu. 161. & Rota deks. 11. in fin. de iure pa-
 84 tro. in anti. Itaq; tunc † ex confirmate, nō ex cō-
 firmato agendum est. secundum glo. in .l. aurelius.
 .s. testamento. de libe. lega. Bar. & Pau. in .d.l. si
 quis priore. ff. ad trebell. & in .l. posthumus. 6. si
 85 paganus. ff. de iniusto testa. Tertio & ultimo † re-
 sponderi potest q. & si Princeps laycus iurisdictionē
 nō habeat in clericos quos suis legibus ligare nō pōt,
 Attamen dicendū est q. bene possit ex legitima causa
 clericos arctare per modum limitationis ius Cano.
 restringendo. glo. Bar. Bal. & scriben. in .l. fina. C.
 si contra ius, uel utilita. publi. glo. & Bar. in .l. i.
 .ff. de consti. princi. Bar. in proc. ff. col. 2. uer. item
 quero quid de rescriptis. nu. 6. in fine. & in .l. om-
 nes populi. 3. q. prin. nu. 21. de iusti. & iu. Bal. in
 auth. ad hęc. col. i. C. de usuris. Alber. de statutis. in
 prima parte. q. S. incip. sed an ualeat statutum con-
 tra ius Canonicum. & Dec. in .c. quæ in ecclesiā,
 86 nu. 43. de consti. Ad quod facit † id quod notan.
 inquit Ant. de butr. incle. 2. de rescrip. per glo. ibi
 quam sequitur imol. q. quamuis Legatus Papæ con-
 tra Canones statuere nō possit. c. pen. & si. de filiis
 præsbi. et. c. dilectus. il. i. de præben. et per Cassa.
 ad regu. cancella. decs. 3. de decre. in reserua. bene.
 tñ dispēsare pōt ut notat Andre. Sicu. in .c. cū omnes
 col. pen. de consti. & Dec. in .c. at si clerici S. de

QVEST. VIII. IN CONTRAC. 139
adulterijs. nu. 102. de constitut. post Anto. de but.
in cle. 2. per glo. ibi de rescrip.

Summaria.

- 1 Liber homo uēdi pignoriari uel aliter alien. nō pōt.
- 2 Infinita est aestimatio libertatis.
- 3 Libertas in aestimabilis est.
- 4 Contractus uenditionis liberi hominis est nullus.
- 5 Liberum corpus non recipit aestimationem.
- 6 Quae sunt extra commercium nostrum non possunt
in obligatione deduci. neq; scienter possideri.
- 8 Creditor recipiens pignori liberū hominē relegatur.
- 9 Emptio liberi hominis ignoranter facta ualet ut uē
ditor de euictione teneatur.
- 11 Persona uendita inuita non fit serua, consentiendo
tamen bene fit serua.
- 13 Valet promissio de seruando carcere donec satisfiat
creditori à debitore facta.
- 14 Homo liber non potest locare in perpetuum operas
suas ut ipse tantum seruire teneatur.
- 15 Pater potest paupertatis prae-textu uendere pigno-
rare uel filium.
- 16 Sed non ob alias similes causas.
- 17 Mater potest uendere uel pignoriare filium.
- 18 Extensio in correctorijs permissa est ex identitate ra-
tionis ubi ratio decisionis est in textu expressa.
- 19 Mater in procreatione et educatione filiorum fun-
gitur grauiori officio q̄ pater.
- 20 Matrimonium quare potius q̄ patrimonium dicatur.

QVEST. VIII. V. SPECIALE.

- 21 Vir & Vxor sunt duo in carne una.
In facultate uendendi filium propter famem non debet ius pa. pote. considerari.
- 22 Emptio & uenditio est contractus iuris gentium.
- 23 Serui originarij, rustici, et cēsti nō possūt alienari sine terra. Quod ēt fallit ex causa necessit. famis.
- 24 Dominus potest uasallum inuitum ex necessitate famis uendere.
- 25 Licet regulariter contra.
- 26 Receditur à quadam iuris congrui cōsuetudine propter necessitatem famis.
- 27 Filius alienatus à patre fit seruiens & non seruus.
Et cogere potest patrem ut eum redimat ubi ad feliciorē fortunam peruenerit.
- 29 Pater pro necessitate famis filium praebiterū uendere non potest.
- 30 Filius habens patrem in necessitate, non debet ad sacros ordines promoueri, ut pater mediāte eius persona ali non possit.

QVINTVM SPECIALE IN CONTRACTIBVS.

- 1 Quinto † Fauorabilis est Paupertas in materia Emptionis & Vēditionis, Regula enim iuris est q. liberi homines praecipue orthodoxi pignorari, uendi, uel aliter alienari non possunt ab emptore & uēditore scientibus. l. si in emptione. §. liberum hominem. ff. de contrahen. emp. l. liberi. ff. co. & §. fin. in fi. insti. co. & l. qui res. §. arcā. ff. de solutio. &

- 2 .S.i. insti. de inuti. stipu. & in rub. & nig. C. ne Cri
stia. mancip. Infinita ¶ est enim libertatis estimatio
.l. non est singulis .S. infinita. de reg. iur. Soci. Iun.
lib. 3. cōs. 134. modestissima. nu. 57. iuxta illud Ho=
ra. non bene pro toto libertas uēditur auro. Ipsaq;
3 ¶ libertas inestimabilis est .l. libertas. de reg. iur.
& .S. fina. insti. quibus ex cau. manumi. non licet.
4 Itaq; ¶ contractus uēditionis liberi hominis celebra
tus à contrahentibus scientibus est nullus, siue pater
fami. siue filiusfa. sit qui uenditur .l. qui filios .C.
quæ res pigno. obliga. poss. & .l. abdicatio .C. de
5 pa. pote. Quoniam ¶ liberum corpus non recipit
estimationem .l. fina. ff. de his qui deiece. uel effude.
& .l. ex hac. ff. si quadru. paupe. fecit. dica. & .l.
liber homo. ubi etiam not. Imol. & doc. de uerbo.
6 oblig. Et quoniā ¶ res quæ non est in cōmertio no
stro (ut est homo liber .d. S.i. de inuti. stip.) in obli
gationē deduci nō potest .l. quæ prædium .C. si alie.
7 res pigno. da. sit. Neq; ¶ sciēter possideri .l. si ser=
uus. ubi not. Imol ff. de stipu. seruo. Bar in .l. nō du=
8 biū. nu. 18. C. de legibus. Quāobrem si forte pater ¶
filium quem in potestate sua retinet creditori suo
sciēti pignorauerit, relegationis pœna creditor sciē
ter recipiens puniri debet, nec ualet obligatio .l.
fina. cum glos. ff. quæ res pigno. obliga. poss. & in
.c. lator præsentium. iuncta glos. i. extra. de pigno.
si uero pater uendiderit filium & emptor ignora
uerit eum liberum hominem esse, putans seruū, bo
na fide, emerit illum, ualet emptio ad hoc solum

QVEST. VIII. V. SPECIALE

- ut pater de euictione teneatur .l. minor. §. pater sciēs
- 10 ff. de Euictio. Quod ¶ & generaliter procedit in quocūq; qui scienter liberum hominem uendiderit, ut de euictione teneatur, licet res inter patrem & filium non per agatur. ut in .l. si tibi. C. de euictio. Et isto casu uenditor ipse etiam aliter à iure mul-
tatur. ut in auct. Immo. C. de actio. & obli. & in .§. quia uero cōtingit. in auct. ut nulli Iudi. Quā
- 11 uis ¶ persona uendita non possit nolens alterius pō testati, cum libera sit, subijci. ut inquit Roma. in
- 12 singu. 594. tu scis. sicut econtra si ¶ consentiēs uē- datur serua fiat. Abb. in .c. i. ext. de nat. ex libe. uen. & facit text. in .§. serui. insti. de iure person.
- 13 Et ¶ inquit tex. not. in .l. ob. æs. C. de actio. et obli. q. iura non compellunt debitore propter æs alienū seruire creditori, sed si debitor conuenisset seruire Iudici. idest. permanere in carceribus ad instantiam Iudicis donec creditori sua integraliter satisfecisset, ualet obligatio, præsertim si fuisset debitoris iura- mēto uallata. & ita tenuit elegan. 10. de Imo. & Fe- ly. in .c. raynutius. ex. de testa. & Ioan. Fab. in .§. fina. in fi. insti. de iure perso. ubi etiā asserit id ge- nerali consuetudine obseruari, & sequitur Gui. Pa. .q. 61. aliquis. in prin. Rot. decis. 4. de renū. in an. eum concor. per Dida. lib. uariarum resolutio. 2. c.
- 14 .f. nu. l. Diuersum ¶ tamen esset si liber homo spon- te operas suas in perpetuum locasset, hac præser- tim lege adiecta, ut personaliter seruire teneatur, quia huiusmodi locatio nō ualeret, iuxta nota. per

QVEST. VIII. IN CONTRAC. 141

glo. & doc. in .l. 3. §. ne tamen. ff. de usufru. Bal. in .l. antiquitas. C. eo. Imol. in .l. titio centum. §. titio centum. il. 2. de condi. & demo. & Boer. in tract. 13 de aucto. magni cōst. nu. 34. ¶ Quāvis t̄ aut libe
ri hominis alienatio sit in iure prohibita ut in .l. ne
ratius. de condi. inde. & in .l. cum quis. §. qui homi
nem de solutio. & supra diximus Attamen fauore
paupertatis permissum est patri ne mendicitatis pr̄
textu fame pereat hoc tantummodo casu filium pro
priū uēdere, uel pignori dare, ut est tex. cum glo.
in .l. 2. ubi etiā Bal. C. de patri. qui filios distraxe.
per quem tex. ita tenet glo. in .c. discipulos. in uer.
fame. de cōsecrea distin. quinta. glo. & doc. in .c. 2.
ext. de pigno. Abb. in .c. non ne. col. si. de pr̄sūp.
Bar. in .l. qui filios. C. quæ res pigno. oblig. poss.
Bal. in .l. in suis. (ubi dicit glo. in .d. l. 2. esse singu
larem). ff. de libe. & po. & in .c. ex rescripto. nu.
4. ubi etiā Abb. nu. 7. ext. de iureiu. & Imol. in
.l. i. nu. 6. ff. de uulga. Hinc legitur Nehemiæ .c. 4.
& populus fame oppressus in hæc uerba prorupit,
filij nostri & filie nostræ multæ sunt nimis, acci
piamus pro precio eorū frumentū & comedamus,
& uiuamus, ut refert An. Tirag. de retrac. cōsang.
.§. 26. glo. i. nu. 15. Et apud Ouid. S. Metham. ha
betur, & tādē demisso in uiscera sensu, filia re
stabat nō illo digna parente, hæc quoq; uēdit inops
16 et c. Bene uerū est t̄ q̄ ob quam piā aliā similem
causam nō licebit patri uendere uel pignorate filiū
ut tenuit Dyn. in .c. argumentū. de reg. iur. in 6. &

QVEST. VIII. V. SPECIALE.

post glo. in uer. uendiderit. ubi etiam doc. in .d.l. 2.
Alcia. lib. 2. car. 20. de uerb. signi. in parulis.

- 17 Ampliatur \dagger hoc speciale ut procedat etiam in matre cui ad euitandam urgentissimam cibariorū penuriam proprium filiū pignorare seu uendere licebit. quod probatur primo ex .d.l. 2. ponderando dictio. si quis. quæ tam feminas q̄ masculos cōprehendit. ut .l. i. de uer. signi. $\&$.l. quisquis. C. ad .l. lul. maieſta. $\&$.l. 3. §. i. de neg. ge. Alcia. in odiosis casibus loquens. lib. 2. de uer. signi. Et quamuis id per extensionē fieri uideatur .l. cum in adoptiuis. §. quæ in filio. C. de adoptio. $\&$.l. pronūciatio. in prin. de uer. sig. Attamen isto \dagger casu ex identitate rationis quæ æque militat in matre sicut in patre permissa esse debet extēſio. arg. not. per glos. in cle. i. in uer. exigatur. iunctis nota. ibi per Paul. de Eleaz. de electio. in .l. i. C. de condi. inde. in .c. cum dilecta. de confirma. uti. uel inuti. $\&$ per las. in .l. emancipata nu. 21. C. qui admitti. $\&$ Cassa. decis. 7. de causa posſes. in fi. Cum præsertim ratio decisionis. in text. ibi propter nimiam paupertatem. et c. habeatur expressa. quo casu etiam in exorbitantibus $\&$ cōrreſtorijs licita est ex identitate rationis extēſio. ut not. Bal. in auth. quas actiones. col. 2. C. de sacrosā. eccles. Cuma. in .l. cum mulier. per illum tex. ff. solu. ma. Pau. Castren. in .l. quamuis. C. de fideicō. $\&$ Bart. Veron. in tract. de interpreta. legis extēſi. uers. quæ fuerit causa introducēda exten. nu. 114.
- 19 Secūdo \dagger comprobatur quia mater in procreatione

- filiorū simili uel grauiori fungitur officio q̄ pater;
 20 Nam inquit tex. $\bar{\text{T}}$ in .c. fin. ext. de cōuer. in fide.
 q̄ mater ante partū est onerosa, in partu est doloro
 sa, & post partū laboriosa, & idcirco Viri et Mu
 lieris cōiunctio, matrimoniū potiusq̄ patrimoniū nū
 cupatur. las. in .s. fuerat. col. i. insti. de actio. Hinc
 pater & mater pari uoto in filios cōcurrere dicūtur
 .l. liberorū. in fi. de uerb. signi. merito cōueniens est
 ut sicut patri, ita et liceat matri ad mortē causa famis
 euitandam, proprios filios uēdere. & cū patre pari
 passu ambulare. arg. not. in .l. Viro atq; Vxore. ff.
 solu. ma. in .l. non tantū de re iudi. & in .l. fi. C. de
 21 duor. Et cū præsertim $\bar{\text{T}}$ una eadēq; caro cū Viro
 esse dicatur. c. sunt qui dicunt. 27. q. 2. & habetur
 Math. 19. & Apost. i. Corint. c. 6. Nec quicq; ius pa
 triæ potestatis cōsiderabile uidetur (quicqd senserit
 Accur.) cum priuilegium de quo agimus ex naturali
 æquitate, sāguinisq; charitate procedat, quæ pari
 formiter in matre sicut in patre uersatur .l. nā & si
 parētibus. in prin. ff. de in offi. testa. & .l. si quis à li
 22 beris. s. i. ff. de liber. agno. Sitq; emptio $\bar{\text{T}}$ & uendī
 tio iurisperitū cōtractus. l. ex hoc iure. ff. de iusti. et
 iu. & in .s. ius aut gentiū insti. de iure natu. quo ius
 patriæ potestatis nō curatur. s. i. ubi et glo. et doc. in
 23 sti. de pa. po. Et prædictis addo $\bar{\text{T}}$ q̄ quis seruos ori
 ginarios rusticos cēsitosq; sine terra uēdere nō liceat,
 attñ propter samē pōt dñs eos iure optimo uēdere. ut
 est tex. cū glo. in .l. quēadmodū in prin. et ibi etiam
 24 Bar. nu. 6. C. de agri. et cēsi. lib. 10. Sicut $\bar{\text{T}}$ & dñs

QVEST. VIII. V. SPECIALE.

- potest uasallū inuitum alienare imminēte famis nec
 cessitate. secundū Dyn. in .l. 2. ff. solu. ma. ut referūt
 Cyn. & Albe. in .l. i. C. de noua. per tex. in .l. patro
 25 nus. & in .l. medicus. ff. de ope. liber. Licet alias ¶
 non sit ei hoc permissum .c. i. §. præterea ducatus.
 tit. de prohibi. aliena. seu. per Federi. in ufi. seu. et
 .c. i. §. ex eadē. & ibi Marti. lauden. circa med. de
 lege Corradi. glo. in .l. inuitus. in prin. ff. de fideicō.
 liber. Hosti. 10. An. & alij in .c. dilecta. ext. de ma
 io. & obe. cū concor. per Tiraq. de retrac. cōsang.
 .§. 26. glo. i. nu. 75. & quia necessitas famis & nu
 ditatis equiperantur .c. si quis. ext. de fur. ideo præ
 dicta etiā in necessitate uestimentorū urgēti locum
 sibi uēdicare poterūt. arg. no. in .l. i. de leg. i. Præ
 26 terea sicut etiam ¶ stante cōsuetudine iuris cōgruū
 quæ ius prothomiseos consanguineis uel uicinis tri
 buit ut præferatur extraneis si intra triginta dies à
 denūciatione illis facta ab eo qui uult uēdere, præ
 ciū offerāt, si tamen urgeat iusta quādā famis nec
 cessitas uenditori poterit libere cuilibet uēdere non
 expectato eo tēpore nisi illi cōfestim emāt, quia nec
 cessitas nō subest legi. ut in .l. i. ff. de offi. consu. &
 ita tenet Bal. in tract. prothomi. col. i. uer. sed tunc
 quæro. nu. 3. & sequitur Afflic. in eodē tract. pro
 thomis. §. 2. uer. sed iuxta hoc quærit hic Bal. nu.
 16. & Tiraq. ubi supra nu. 17. et seq. Vltimo præ
 27 dictis ¶ addo q̄ quando Pater ex necessitate famis
 filiū alienaret, nō fieret filius seruus sed seruiens.
 secundū Pau. Castren. in .l. fina. ubi notan. loquitur.

- .C. de patri. qui fili. distraxe. quod est not. ad tex.
 28 in .s. pe. insti. de iu. perso. Posssetq; demum filius †
 cogere patrē nactū feliciorē fortunā, ut ipsum re
 dimat, ut inquit Bal. in .c. ex rescripto. de iurelu.
 Fely. in .c. cū dilecta. uer. octauo. fallit. de rescrip.
 Mars. in .l. uni. nu. 32. C. de rap. uirg. & Dec. in
 .l. quæ ppter. de reg. iu. et Dida. lib. 3. uaria. ressoe
 lu. c. 14. nu. 4. ubi etiam alia in terminis .d. l. 2. C.
 de pa. qui fili. refert digna notatu.
 29 Limitatur aut † hoc speciale ut non procedat quan
 do filius esset ordinibus sacerdotalibus decoratus, quo
 niā eo casu nullā parentes ipsum alienandi propter
 ordines sacros facultatē habent, Ita tenet Hosti. in
 .c. indecorū. ext. de æta. & quali. quem refert Io.
 An. in .c. si quis. col. 2. ext. de furt. Mars. not. 101
 Pater. & Pet. Gerar. in singu. ultimo. Necceſſitas.
 30 nu. 16. Bene uerū † est q; filius habens patrem in
 necceſſitate constitutū nō posset cū bona conscientia
 sacros ordines assumere ut patrem iuuare ut supra
 nō teneretur. per ea quæ notan. dicit .S. Thomas, in
 secunda secunda .q. 189. arti. 6.

Summaria.

- 1 In uenditione facta duobus præfertur is cui primo
 fuit res uel possessio tradita in terminis .l. quoties.
 .C. de rei uend.
- 2 Ex solo cōtractu non transfertur dominū.
- 3 Ad trāslationē dñij requiritur traditio rei uel posses.
- 4 Dispositio .l. quoties .C. de rei uend. locū habet etiā

QVEST. VIII. VI. SPECIALE.

in contractu locationis & conductionis.

- 5 Nec in contractibus lucratiuis.
- 6 Plura sunt commoda possessionis.
- 7 Possessor præsumitur dominus. et ex titulo præcedēti possidere censetur.
- 10 Recens possessor titulum ostendere tenetur.
- 11 Possessio titulata fortior est.
- 12 Antiquior possessio sine titulo præfertur posteriori titulata.
- 13 Antiquior possessor in possessione manu tenendus est.
- 15 Recentior possessio stante antiquiore censetur uitiosa, & antiquior permanentem iustitiam habere.
- 16 Dispositio .d.l. quoties. non uendicat sibi locū in uenditione facta pauperibus priori tempore, qñ alijs nō priuilegiatis subinde fuit facta uendi. & tradi.
- 17 In pijs causis dominium transit sine traditione.
- 18 Pauperes & ecclesia paribus passibus ambulāt, itaq; sicut in ecclesia ita in pauperibus dominium absq; traditione transit.
- 19 Parium eadem est potentia.
- 20 Primus cōtrahens, in omnibus casibus in quibus dominium sine traditione transfertur, præfertur secundo licet ei sit facta traditio.
- 21 Re duobus diuerso tempore pignorat primus præfertur, licet secundo sit facta traditio.
- 22 Re uēdita uni cū clausula constituti prius & deinde facta uēditione secūdo, primus emptor præfertur.
- 23 Per constitutum uera possessio transfertur.
- 24 Si res uēditur duobus, & duobus traditur, nec com

QVEST. VIII. IN CONTRAC. 144

stat cui primo tradita sit, præfer. primus cōtrahēs.
Prior in tempore potior in iure.

- 25 Titulus ātiquior facit antiquiorē possēs. præsumere.
- 26 Emptor potior est qui prætij numerationem proba
uit re duobus uendita & tradita.
- 27 Et ambobus idem probantibus qui prius numerauit
præferendus erit.
- 29 Nisi in fraudem alterius numeratio facta sit.

SEXTVM SPECIALE IN
CONTRACTIBVS.

- 1 ¶ Sexto Fauorabilis † est paupertas in contractu
Emptionis ut uenditionis alio casu, nam & si regu-
la iuris sit, q. uenditione fundi duobus in solidū di-
uerso tēpore facta is potior sit in proprietate qui
soluta præcio prius in possessionē fuit intrusus etiā
si posterior fuerit in contrahendo ut in .l. quoties.
.C. de rei uēdi. et in .l. qui tibi .C. de hære. uel actio.
uendi. ubi etiam not. Bal. Paul. Ias. & doc. commu-
niter. & Alex. lib. 5. cons. 92. Viso. nu. 11. Corn.
lib. 2. cons. 8. circa primum. col. i. Goza. cons. 24.
Quæritur an dauid. in fi. & Dec. in cons. 247. in
causa Magnifici Baronis. col. i. Quia † ex solo tim-
tulo uenditionis & sic ex solo contractu non trans-
fertur dominium nec ius aliquod rei uendite .l. pe.
.C. de rei uendi. & .l. qui tibi .C. de his qui à non
domino ma. gla. i. in .§. i. inst. de inuti stipu. Requi-
ritur † ergo traditio ipsius rei uel possessio ad trās-
ferendum dominium .l. traditionibus .C. de pac. &
- 2
- 3

QVEST. VIII. VI. SPECIALE.

not. in .l. nunq. de acq. re. do. alias si dominus uende
ret secundo emptori & trāsferret possessionē, prāfer
retur is non obstante prima uenditione facta. glo.
in .c. qui prior. de re. iu. in .l. 6. & Abb. in cons. 92.
quo ad primū dubiū. lib. i. & si uenditor forte non
esset dñs competeret primo possessori publiciana. ut
per Aret. in .l. 3. §. ex cōtrario. col. fi. ff. de acqui.
poss. post Ang. ubi ibi per eum. Et prādicta non
4 solum ¶ in cōtractu emptionis & uēditionis sibi lo
cum uendicāt, uerū etiam in cōtractu locationis et
cōductionis, nam si dominus rei locauit primo uni,
deinde alteri, & huic secundo conductori possessionē
nem seu detentationē prius tradiderit, iste secūds
in cōductione prāferretur non obstante cōtractu
locationis prius alteri facta. ut tenet Rot. de cl. 2.
de loca. & conduc. in anti. & est de mente Alex. in
cons. 122. uiso processu. col. i. lib. 5. & Soci. cons.
5 29. lib. 4. Et idem ¶ procedit etiam in cōtractu
lucratiuo, ut secūds cui fuit facta uēditio uel data
possessio prāferatur priorem cōtractum habenti.
secundū Bal. & omnes. in .d. l. quoties. per illū tex.
in cōtractu donationis loquentē. & Dec. in .d. cōs.
6 247. Quæ omnia ¶ notanda sunt propter plura
cōmoda possessionis & detentationis. arg. tex. in .§.
retinendæ. uer. cōmodum. inst. de interdic. & in .c.
sape. ubi Fran. Rip. enumerat. 12. cōmoda possessio
nis. in prima col. ext. de resti. spo. per glo. in .c. i. si
de inuesti. seu. in uisibus seu. & per Dec. in cōs. 467.
bene. col. i. & in not. casu. 146. in .l. fin. nu. 30. C. de
edic. diui

- 7 edic. diui Adri. toll. Cum præsertim ¶ is qui possi
det, in dubio dominus præsumatur. Inno. in .c. olim
de priuile. Bar. in .l. quidam in suo. de condi. insti.
in .l. cum res. nu. 14. C. de proba. Bal. in .l. etiam.
col. pen. C. de exequu. rei iud. Corn. lib. 1. coos. 23.
8 in so. pūcto. col. i. Et ¶ pro eo præsumatur. Inno. in
.c. ex insinuatione. de procu. Rot. decs. 8. de causa
9 possess. in anti. Quia ¶ ex titulo præcedēte possidere
censetur .l. quedā mulier. C. de rei uen. Bal. in .l. 2.
.C. de acq. poss. Corn. lib. 2. cōs. 110. in iudicio col.
10 si. Itaq; ¶ recens possessor titulū ostendere tenetur.
11 Rot. decs. i. de restitu. spol. in no. Et ¶ dicebat Bar. in
.l. si. de eo. §. si. ff. de acq. poss. q. etiam si possessio
posterior titulata probetur, quæ fortior esse solet,
Bar. in .l. i. C. uti. posside. Bal. & Saly. in .l. qui accu
sare. C. de eden. & in .l. fina. C. de edic. di. Adri. &
12 per Dec. in cons. 410. nu. 3. Nihilominus ¶ antia
quior possessio sine titulo præferri deberet tāta effi
cacia est prioritas possessionis, sequitur Bal. in di
spūta. sua incip. Accusatus de ui turbati. & Affl. de
13 cis. 363. Vtrum domine pūcti. nu. 4. Itaq; ¶ an
tiquior possessor in possessione manutenēdus est. Bar.
in .l. si duo. in prin. col. 2. ff. uti posside. etiā si fue
rit prædo. l. colonis. & .l. cum fundus. ff. de ui &
ui ar. & .l. si quis ad se fundum. C. ad legē lul. de ui.
& .c. in luteris extra de resti. spo. & per corn. lib.
14 2. cōs. 237. prima facie col. 2. Recentior ¶ enim
possessio stāte antiquiore censetur uitiosa. ut not. in
.l. i. C. uti possi. & per Can. in .c. licet causā de pro

QVEST. VIII. VI. SPECIALE.

- 85 ba. Et Antigor \dagger permanentē iustitiā habere præsumitur. Cyn. in .l. sicut. C. de fideiussor. Bal. in .c. i. §. cum aut. de cōtrouer. inuestitu. in iust. seu. Afflic.
- 86 de clis. 276. an testes. nu. 6. \dagger Fawore \dagger tñ paupertatis (ut ad principalem materiā redeamus) cū primi emptores pauperes essent , posteriores uero diuites quibus possessio tradita foret , non postremi diuites possidētes , sed primi pauperes in proprietatē præferrētur quantūcūq; secundi emptores in possessionem fuissent intrusi. Ita tenet in terminis Bal. in .l. siue §. si duobus. ff. de publicia. $\&$ Mars. in nota.
- 87 ta. 82. uolo. in quinta fallen. Ratio \dagger specialitatis est quia in p̄js huiusmodi causis dominium absq; traditione translt. ut in .l. fina. C. de sacrosan. eccles. .l. seruū. C. de rei uendi. glo. $\&$ doc. in .c. 2. ext. de
- 88 cōsuetu. Et dicebat \dagger Bal. in .d. §. si duobus. in prima lectu. q. Pauperes et ecclesia paribus passibus ambulāt , itaq; sicut in ecclesia dominiū absq; traditione transfertur , ut in .l. si ager. ubi glo. ff. de rei uēdi. $\&$ in .d. l. fina. C. de sacros. eccles. $\&$ nota. in .l. traditionibus. C. de pact. $\&$ per Roma. in repetitio. auth. similiter. in primo speciali piæ causæ in contractibus. C. ad .l. falci. et Dec. in .c. Ecclesia sanctæ Mariæ. nu. 246. de constitu. ita pariter in causis pauperū dicendū est , ut ex solo titulo absq; tradi-
- 89 tione , $\&$ possessione dominiū trāsferatur. Cū \dagger paritū eadem sit potentia. ut nota. in .l. si socer à genero. in prin. ff. solu. ma. in .l. de quibus. ubi Ang. in 6. nota. ff. de legi. $\&$ per glo. in .c. uni. de eta. $\&$

- quali. lib. 6. & per Bal. in .l. aduersus. C. si aduers.
 20 rem iudi. In omnibus, ¶ igitur casibus in quibus sin-
 gulari quodam iure ex solo cōtractu citra traditio-
 nem transfertur dominiū, primus contrahens præ-
 fertur ceteris etiam si posterioribus sit facta tradi-
 tio. glo. & doc. in .c. si tibi absenti. de præben. in 6.
 Abb. et Cano. in .c. cōtinebatur. ext de his quæ fiū-
 à præla. Abb. in .c. suggestū. in primo not. de iure
 patro. Gozad. in cons. 13. nu. 13. & Panor. in cons.
 21 91. nu. 7. lib. primo. Et hinc est ¶ q̄ si quis rē duo-
 bus pignorauerit & prius tradiderit secundo, quia
 sola conuentione absq; traditione constituitur ius in
 pignore, primus præfertur dicta facta traditione
 nō obstāte. ut in .l. si prior. §. fina. ff. Qui potio. in
 22 pigno. habe. Et hinc est ¶ etiam q̄ si quis uendide-
 rit primo rem uni, & constituerit se eius nomine
 possidere, & postea eandem rem alteri uēderet &
 traderet, tamen præferretur primus uirtute cōsti-
 23 tuti, quia per ¶ ipsum solum constitutum uera pos-
 sessio in emptorē trāsferitur. ut pulcre inquit Bar.
 in .l. ab emptione. circa fin. ff. de pac. & in .l. quæ-
 dam mulier. ff. de rei uendi. & in .l. quod meo. in
 prin. ff. de acq. possess. Prac. Papiens. de forma possi-
 tio. actoris. uers. Item q̄ præscriptus. col. i. et las. in
 .d. l. fina. nu. 27. C. de sacrosan. eccles. & elegantes
 Mod. Medio. in .l. fina. in uer. neq; donationes. C.
 de pac. & Cassa. ad regula cācella. de cl. 2. de unio-
 nibus. nu. 15. q̄ est notandū diligenter quia cum in
 instrumentis hodie communiter ea cōstituti clausula

QUEST. VIII. VI. SPECIALE.

- soleat apponi, nō facile locus erit dispositioni .l. quoties. præalleg. ut per Dec. in .l. contractus. de reg.
- 24 iur. & in cons. 508. iuss. per to. Vltimo ¶ sciendum est pro cōplemento huius materie q. si eadem res in terminis .d.l. quoties. sit uendita duobus, & duobus probetur tradita, & nō appareat cui primo fuerit res uel possessio tradita, quod duorū emptorum præferendus erit ille qui primus fuit in cōtrahendo ueluti magis iustam causam habens, quia qui prior est tempore potior est iure ut .l. quoties utriusq. ff. de reg. iur. l. in operis. ff. loca. l. qui prior. ff. de iudi. & .c. qui prior. de reg. iur. in 6. & .c. si duo. de procu. lib. 6. Et ita tenet Bal. id nota dignū reputans in c. i. §. si facta. col. i. si de feud. sue. contro. int. domi. & agna. Iacob. ab Are. Cyn. & las. in .d.l. quoties. Alex. in .l. i. in prin. C. de edic. diui. Adria. toll. & Roma. singul. 382. lex quoties. &
- 25 Mars. in .l. qui duobus. col. 2. ff. de fals. quia ¶ titulus antiquior, possessionem antiquiorē præsumere facit. Bal. in .l. post sententiam. nu. 4. C. de senten. & interloq. om. iud. ideo primus emptor obtinebit Bal. in .d. §. si duobus. Alex. lib. 5. cōs. 92. inci. uiso
- 26 & oportune discussō. nu. 12. Quod sanē ¶ intelligendū est procedere ita demū si uterq. præciū numerasse probauit, alioqui is potior erit qui præcij
- 27 numerationem probauerit, Et ¶ ambobus idē probantibus qui prius numerasse probauerit. Bal. in .d. §. si facta. Alex. in .l. siue. §. fina. in scolijis ad Bar. ff. de publicia. las. in .d.l. quoties. nu. 37. & Dida.

- 28 lib. 2. uariarū resolu. c. 19. nu. 6. Nisi forte t̄ numeratio in fraudē alterius facta fuisset, per ea que notan. post glo. ponit las. in .5. item si quis in fraudē. col. ante pen. nu. 116. insti. de actio.

Summaria.

- 1 Nemo inuitus rem propriam cogitur uendere.
- 2 Nemo inuitus rem propriam cogitur locare.
- 3 Nemo inuitus cogitur matrimoniū contrahere.
- 4 Vendens rem per metum etiam si receperit pretiū per act. q. met. causa retrahere potest.
- 5 Nemo cēsetur approbare contractum metu factum itaq. ubi alia coniectura capi potest cessat p̄sumptio approbationis cōtractus metu celebrati.
- 7 Ad probandum metum sufficiunt duo testes.
- 8 Et si in instrumento dictum est, sponte, duō testes deponentes de metu reprobant instrumentum.
- 9 Agens contra potestatem qui fecit eum per uim cōfiteri, et id duobus testibus probans obtinebit etiā si sex deponerent contrarium.
- 10 Probato metu est quasi impossibile probari cōtrariū.
- 11 De modo probandi metum remissive.
- 12 Fautore pauperum coguntur diuites tāp̄re penurie uendere commestibilia pro iusto p̄cio.
- 13 Habens sepulcrū et nō habēs iter eundi ad illud cōgere potest uicinos ad illud p̄standum. Habēs possessionē suā in medio bonorū alterius et nō habēs uia eundi, cogere potest uicinū ad illā p̄stādū.
- 14 Propter necessitatē cogitur dñs locare scolari domū.

QVEST. VIII. VII. SPECIALE

- 15 In locatione fundi Principis uel reip. praefertur pri-
mus conductor pro aequali mercede.
- 16 Locatio & conductio proxima est emptioni & uen-
ditioni eisdemq; iuris regulis subiicitur.
- 17 Tam commestibilia q̄ uestiaria & habitatio sunt ad
uitam hominis necessaria.
- 18 Favore pauperū res q̄q; uenditur uiliori pretio q̄
iusto. & ita pariter locatur uiliori pensione q̄ iusta.
- 20 Statutū de nouo in uno egyptorū trahitur ad aliud.

SEPTIMUM SPECIALE IN CONTRACTIBVS.

- 1 In septimo † Favorabilis est quoq; Paupertas alio
casu in materia emptionis & uenditionis. Quia ne-
mo regulariter inuitus rem propriam uendere com-
pellitur. ut in .l. inuitum. C. de contrahen. emptio. et
in .l. nec emere. C. de iure delibe. & in .l. quamuis.
in prin. ff. de actio. emp. Bar. in .l. i. §. cura carnis.
ff. de offi. praefec. ur. Aret. in .§. erat olim. insti.
de dona. Quod † procedit etiam in contractu loca-
tionis & conductionis, nam nemo compellitur inui-
tus rem suam locare. ut in .l. inuitos. C. locati. Et in
contractu † matrimonij quia nemo matrimonium cō-
trahere cogendus est .l. neque ab initio. C. de nup.
Et in plerq; alijs contractibus in quibus ab initio
ex contrahentium uoluntate, ex post facto ex nec-
essitate proceditur. arg. l. sicut. C. de act. & oblig.
4 & .l. in cōdato. §. sicut. ff. cōmoda. Et hinc est †
q̄ uendens rem per metū etiam si precium receperit

potest per actionem, quod metus causa, retrahere, siue metus ab emptore siue ab alio sit illatus, ut in .l. non interest. ubi etiam Pau. Castren. not. C. de his quæ ui met. ue causa. Et in .c. Abbas. ext. cod. Et per alex. Et doc. in .l. si per uim. C. eod. tit. Quia

- 5 **¶** In dubio nemo censetur approbare contractum metu celebratum etiam si postea pecuniam in eo promissam soluerit uel receperit eundem contractum seruare iurasset, ita notan. tenent Bar. Bal. Et alij in .l. 2. C. de his quæ ui met. ue causa, Et est communis sententia. ut testatur subtilis Aret. in cons. 14. uiso Et diligenter considerato. col. 15. Vbi enim alia
- 6 **¶** coniectura quæ huius approbati contractus capi potest, ea approbationis præsumptio cessat, ut in isto casu in quo coniecturari potest uenditorem recepisse precium ut ei magis esset cautum, uel emptorem soluisse metu periurij, quo casu neuter censetur approbare contractum. Bar. in .l. pen. nu. 2. in si. ff. de condit. ob tur. cau. Alex. in .d. l. si per uim. C. de his quæ ui metusue causa. Et sufficiet **¶** ad probandam coactionem siue metum duo testes hoc plene deponentes. per reg. l. ubi numerus. de testi. Et .c. cum esses. Et .c. relatum. ext. de testam. Etiam si **¶** in instrumento dictum sit, sponte, quia per eos duos testes deponentes de metu, reprobabitur instrumentum. Bal. in .l. obseruare. §. proficisci. q. 13. ff. de offi. pro cons. qui mouetur per dictum inno. in .c. super hoc. ext. de renuncia. Vbi **¶** uoluit quod si ageretur contra Potestatem qui fecit aliquem per uim confiteri, Et duo testes
- 7
- 8
- 9

QVEST. VIII. VII. SPECIALE.

- hoc probent, sex aut q sponte confessus est; magis
 creditur illis duobus de ui deponētibz quia de actu
 uisibili & corporali deponūt, quia uiderunt tormē
 tari; alij uero sex deponunt de actu mentali præsū
 pto & inuisibili qui est soli Deo notus. idem Bal. in
 cons. scismatis, nu. 22. Ange. in .l. non est uerisimile
 ff. quod met. causa. & 148. in .l. interpositus. in pri
 ma col. C. de trāsac. Itaq; ¶ dicebat Bal. in .l. si quis
 in hoc genus. in prima col. C. de Epi. & cler. q pro
 bato metu est quasi impossibile probari cōtrarium.
 idem reassumit in .l. fina. in fi. C de hered. insti. Et
 ¶ de modo probandi metum, habes per Bar. in .l.
 de pupillo. §. si quis ipst. ff. de noui ope. nun. Bal. in
 .l. 2. in prin. C. de his qui per iustum me. non ap
 pella. glo. & doc. in .c. cum dilectus. ext. quod met.
 causa cum cōcor. ¶ ¶ Fautore. tñ ¶ Paupertatis quā
 doq; cogūtur Ciues locupletes magnā frumētī copiā
 habentes tempore penuriā acndere iusto precio ta
 xando quod quoq; procedit in omnibz cōestibili
 bus, & ad uitam hominū necessarijs. ut in .l. ubi
 not. Bar. Bal. Pau. & doc. C. de Epi. audi. Bar. in .l.
 .i. §. cura carnis. ff. de offi. præs. ur. in .l. annōd.
 ff. de extraordt. erimi. & in .l. fina. ff. ad .l. iul. de
 anno. Bal. in .l. si pendentes. §. si quid cloacarij ff. de
 usufruc. Abb. in .c. i. ext. de empt. & uendi. Dec. in
 .l. rogasti. in prin. ff. si cer. pe. & Capell. Tolos. q.
 446. an habens in borreo. Alex. in cons. 190. ma
 ture. col. i. lib. 2. et Tirag. de retrac. cōsang. in pri
 ma col. nu. 28. qui ad hoc ¶ allegat in simili bonum

tex. in .l. si quis sepulcrum .s. præses. ff. de religio.
 & sumpt. fu. ubi qui habet sepulcrū & nō habet iter
 eundi ad illud compellere potest uicinū ad iter sibi
 uendendū iusto præcio. quod notan. est pro his qui
 eorum habent possessiones in medio bonorū, aliorū,
 ut cogantur uicini in loco minus dannoso præstare
 iter quo illi possint ad possessionē suam accedere, si
 aliunde nō possūt habere. ut & in .l. si fundū. de leg.
 .i. & in .l. uia constitui. s. fin. ff. de serui. rusti. præ
 dio. & ita tenet Petr. de uba. in tract. de duobus
 fratri. ii. parte princi q. octaua in prin.

- 14 Et prædicta ¶ uendicant sibi locū non solum in cō
 tractu emptionis & uēditionis, uerū et in cōtractu
 locationis & conductionis, nam propter necessitate
 cōgitur dominus locare alteri res suas, ubi alias
 non teneretur, ut de scolaribus qui domos nō inue
 niunt ad pensionem, ut cogere possint dominos ad
 sibi locandū, dicebat Guil. de cun. in .l. decernimus
 .C. de Epi. & cler. Bal. in .l. i. col. 3. nu. 3. ff. solu
 ma. & Socin. regu. 435. in 36. sullen. Et in simili
 15 de Principe ¶ aut repub. quæ finita prima locatio
 ne eundem fundum rursus uoluit locare, ut teneā
 tur relocare primo conductori pro equali pēstione,
 dicit tex. in .l. cōgruit. et in .l. seq. C. de locatio. præ
 dio. ciui. lib. 11. & facit bonus tex. in .l. licet. et in .l.
 16 necesse. ff. de indiēm addictio. Et facit ¶ etiam quia
 cū locatio et conductio proxima dicatur emptioni
 & uēditioni, eiusdemq. iuris regulis cōsistere, ut vi
 .l. 2. ff. locati. & in insti. codē in prin. sicut fauorē

QVEST. VIII. VII. SPECIALE.

- pauperum coguntur domini quandoq; res suas uen-
- 17 dere, ita etiam locare, Cum ¶ utrunq; tam scilicet
cōmesibilia q̄ uestiaria & habitatio ad hominū ui-
tam sint neccessaria, Sicul. in .d.c.i. de emp. & acn-
& Capel. Tolos. in .d.g. 446. in addi. et est tex. ex-
press. in .l. legatis. & .l. fin. ff. de alimen. lega. &
per Dec. in cons. 640. reuocatur in dubium, coti.
- 18 Præterea ¶ sicut propter paupertatem res aliquan-
do uenditur uiliori præcio q̄ iusto. ut in .l. si pēden-
tes. §. siquid. per illum tex. de usufruc. & Capell.
Tolos. ubi supra & per Tiraq. in præfatio. tract.
- 19 retrac. consangu. nu. 5. Ita quoq; ¶ propter pau-
pertatem res locatur uiliori pensione q̄ iusta. arguē-
do à contractu emptionis ad contractum locationis
quia statutum in emptione trahitur ad locationem,
secundū Aret. in .§. præcium. insti. de emp. & uend.
quoniam isti duo cōtractus à lege ueteri æquiperan-
- 20 tur. Et statutum de nouo ¶ in uno æquiparatoriū
trahitur ad aliud glo. in .l. quod uero. de legibus.
& in .l. si quis seruo. ubi no. C. de furt.

Summaria.

- 1 Merces quæ ratione operarū præstatur in fine ope-
ris præstatur. & nu. 6. & 15.
- 2 Locator pro toto locationis tempore patientiam
præstare tenetur.
- 3 In contractibus ultro citroq; obligatorijs nemo effi-
ctualiter exigit nisi prius ipse ex parte sua con-
tractum impleuerit.

QVEST. VIII. IN CONTRAC. 150

- 4 Qui dare et recipere debet, ipse prius offerre tene.
- 5 In contractibus nominatis qui cōsensu contrahuntur
quibz orta sit obligatio & actio ab initio celebrato
cōtractu, effectualiter tamen agi non potest.
- 7 Medici nō debēt ab infirmis salariū exig. nisi in fi. opē.
- 8 Idem in aduocato, procuratore, & nūncio.
- 10 Legatū pensionis domus in fine anni est præstandū.
- 11 Cōsuetudo in præstāda mercede potissimū spectari dē.
- 12 Consuetudo est optima legū interpretēs & ligat con-
trahentes æque ac esset in cōtractū deductū.
- 14 In cōtractibus ueniunt ea quæ moris sūt et cōsuetū.
- 16 Paupertatis fauore fit præstatio mercedis ab initio
ante finem operis.
- 17 Rustici pauperes cōducti ad ligonizandū uel simile
opus faciendū possūt ab initio partē merced. exig.
- 18 Argumentū ualet a re ad tempus.
- 19 Dos data filiæ a patre sicut non potest minui in re
ita nec in tempore.
- 20 Merces scribentium literas gratiæ in forma paupa-
rum minuitur ob paupertatem.
- 21 Altari seruiens de eo uiuere debet.
- 22 Consequens qui uult, et antecedēs uelle uidetur.
- 23 Ratio quare rustici operas suos locant, quæ sit.
- 24 Quoties unica tantū ratione quis moueri potuit ad
actū peragendū, ea ratio pro expressa debet haberi.

OCTAVVM SPECIALE IN
CONTRACTIBVS.

- 1 **E** OCTAVO † Favorabilis est Paupertas in contractu

QVEST. VIII. VIII. SPECIALE.

locationis & conductionis alio quoque casu, Nam &
 si merces quæ in operarum laborumque compensationem
 debetur, secundum communem sententiam post completam
 operam sit prestanda .l. diem functo. ff. loca. glos.
 Bar. & alij, in .l. Aede. C. locati. Bal. Imol. & doc.
 in .l. diuortio. in prin. ff. solu. ma. ubi las. nu. 38.
 2 Comprobat t̄ ea ratione quoniam locator pro toto
 locationis tempore patientiam prestare tenetur .l. ex
 conducto. in prin. & .l. si fundus ff. loca. & nisi in
 tegraliter patientiam præsiterit, non dicitur ex par
 te sua impleuisse contractum & consequenter nec debet
 3 effectualiter agere posse, regula t̄ enim in contra
 ctibus ultro citroque obligatorijs esse uidetur, q̄ ne
 mo effectualiter exigere possit, nisi prius ex parte
 sua contractum impleuerit .l. Iulianus. §. offerri. ubi
 Bar. ff. de actio. emp. Bar. & doc. in .l. si duo patro
 ni. §. si quis iurauerit. de iureiur. Bar. in .l. 3. C. lo
 cati, et in .l. si seruus communis meui. §. i. ff. de stipu.
 seruo. Bal. in .l. si traditio. q. 3. C. de actio. emp. Fulg.
 & Moder. in .l. filiae licet. C. de colla. Corn. lib. i.
 cons. 179. uis. col. i. & Dec. in cons. 421. plene. in
 4 prima & secunda col. Ad t̄ quod quidem facit quia
 qui dare debet & recipere, tenetur prius ipse offer
 re .l. ediles. §. fin. ff. de edi. edic. Bal. in .d. l. aede. in
 5 prima col. Et quauis t̄ in contractibus nominatis quæ
 solo consensu perficiuntur. ut in .l. iurigen. in prin.
 ff. de pact. ab initio celebrato contractu statim orta
 sit obligatio & actio .l. si a colono. de fideiusso. l. sed
 addes. §. si quis cum in annum. ibi Bar. ff. loca. aprius

- capio tamen statim agi non potest obstat regula .l.
 .i. in fin ff. quando dies lega. ced. & .l. cedere diem
 6 de uer. signi. Itaq; † finis locationis expectari de-
 bet, & antea pro operis futuris merces exigi non
 potest. glos. Bar. Bal. & doc. in .l. nec patronis. per
 7 illū tex. C. de ope. liber. Hinc † Spec. in tit. de sala-
 rijs. §. nūc autem de procuratorū. uer. fin. inquit q̄
 medici non debēt ab infirmis salarium recipere nisi
 postq̄ eos curauerint & sanauerint quod quidē tenet
 quoq; Bar. in .l. archiatri. per illū tex. C. de profes-
 so. & medi. lib. 11. & Fran. Rip. de peste uer. de re-
 med. ad curandam pestem. nu. 127. ubi asserit hāc
 8 esse cōmunē sententiā. Et ita † nec aduocati lite du-
 rante poterunt à clientibus suis honorariū exigere.
 arg. l. quisquis. C. de postu. et tenet Afflic. decis. 123.
 9 dñs Carolus. nu. 2. Et in † procuratore & nuncio.
 Cyn. & Bal. in .l. i. C. manda. & las. in .l. diem fun-
 10 ctō. nu. 13. ff. de offi. assesso. Et hinc quoq; † pulcre
 dicebat Bar. in .l. habitationis. ff. de usufruc. lega.
 q̄ si quis legauerit penssonē alicui pro una domo hoc
 legatiū prāstari non debet nisi in fine anni quia pen-
 sio in fine anni debet effectualiter solui. ut refert &
 11 sequitur las. in .d. l. diuortio. solu. ma. Quae † om-
 nia sane intelligi debent consuetudine nō refragante
 in primis enim, si contraria cōsuetudo uigeret, ipsa
 utiq; esset seruāda .l. excepto. C. locati. Bar. in .d. l.
 ede. & facit bonus tex. in .l. de quibus. & .l. seq. ff.
 de legibus. & in .l. quod si nolit. §. quia assidua. ff.
 de edili. edic. & in §. ex non scripto. inst. d. iure

QVEST. VIII. ○ VIII. SPECIALE.

- 12 natu. Est enim † consuetudo optima legū interpret.
 .l. si de interpretatione. de legi. & .c. cum dilectus.
 de cōsuetudi. Afflic. de ck. 173. in causa bectork. nu.
 3. & Abb. in cons. 31. facti cōtingentia. col. 2. par.
 13 prima. Ligatq; † cōtrahētes æque ac in cōtractu esset
 expresse deductū. Alex. lib. 2. cōs. 189. Afflic. de
 14 ck. 91. nu. 10. Quia † in cōtractibus ueniūt ea quæ
 sūt moris et cōsuetudinis regionis .l. si finita. in prin.
 de dāno infec. Bar. in .l. impense. de impens. in rebus
 dota. fac. & in .l. semper in stipulationibus. de reg.
 iur. cum concor. per eundem Afflic. de ck. 226. se
 15 renissimus. nu. 2. Alias † autem cōsuetudine circū
 scripta merces in fine operis præstari debet, ut etiā
 sumi potest ex Deuter. 5. nō retinebk mercedē mer
 cennarij tui usq; mane, quasi statim completa ope
 ra mercedē præstare tenearis. ut reddas cuiq; suū. §.
 iuris præcepta. insti. de iusti. & iu. ¶ Paupertatis
 16 † tamen privilegio quando pauper operas suas sub
 aliqua certa constituta mercede locasset, posset ab
 initio eius præstationē saltem in parte petere quia
 id tacite conuentum uidetur ut si non habet aliunde
 uiuere possit, ex ea interim ualeat sibi alimenta pa
 rare. arg. l. opus quod in aduersione. ff. locati. per
 quem tex. ita tenet Bar. in .l. i. §. diuus. nu. 16. ff. de
 uarijs et extraordi. cogni. & nouissime lo. Bologne.
 in .l. diem functo. nu. 21. de offi. asses. ergo pro ex
 presso debet haberi. arg. l. cum quid. ff. si cer. pet.
 & .l. quicquid astringēda de uer. oblig. Quod est
 17 utile † pro rusticis locantibus operas suas manuales

ad ligonizandum, uel ad aliud simile opus faciendū
ut (si pauperes sint) de mane possint dominis mer
cedē in totū uel in parte petere, ut sibi de alimentis
oportune ualeant prouidere. arg. l. si non remunerā
di. §. fin ff. manda. Et ita notan. tenet Cyn. Bal. et

18 doc. in .l. 2. C. locati. Et prædicta ¶ ulterius cōpro
bari possunt arguendo à re ad tempus quod quidē
argumentum ualidum est in iure quoniam sicut est
in rebus ita est in tēpore ut est notabilis tex. in .l. mi
lesita. §. Et quia. ubi Bar. Et doc. ff. de milita. te.
Bar. in .l. si constante. col. 5. ff. solu. ma. Bar. in .l.
conuenticula. C. de Epi et cler. Alber. in prima par.
statu. q. 56. Ias. in .l. in testamento. C. de mili. te.
Et in .l. idem. col. 2. de iurisd. om. Iud. Et in .l. qui

19 Romæ. in prin. col. i. de uer. obliga. Quāobrem ¶
dicebat Alex in .l. post dotem. nu. 3. ff. solu. ma. q.
sicut dos data filie in subsidiū matrimonij per patrē
non potest postea per ipsum diminui in quantitate
iure nouissimo ea secundo nubente, ut in auth. sed
quamuis. C. de rei uxo. actio. Et in corpore unde
sumitur. ita neq; minus poterit per patrem dimi
nui in tempore, arguendo à re ad tempus. Et hoc

20 stāte ¶ habemus q; fauore pauperū diminuitur mer
ces scribentiū literas gratiæ in re quia minus solui
tur à paupere q̄ ab alio clerico. ut in .c. i. post prin.
Et in .§. hoc licet. de senten. excommu. in extrauag.
communibus, ita conueniens est q; possit in tempore
minui, Et ita arguit in simili casu Bar. in .l. titio
centum. §. titio genero. ante fin. de condi. Et demo.

QVEST. VIII. VIII. SPECIALE.

- 21** Secundo \dagger comprobatur, nam quēadmodū alias dī ei solet q. qui altari seruit de altare uiuere debet. c. cum secundū. ext. de prāben. $\&$ c. ex hīs. 12. q. i. $\&$ habetur deuter. 18. ita cōueniens est q. qui aliter uitam degere nequit, suis proprijs laboribus uiuat, $\&$ sic in terminis q. oportuna ei prāstatio mercedis fiat qua inde alimēta querere possit. arg. tex. in. c.
- 22** 2. §. ubi. de decimis. lib. 6. Tertio \dagger $\&$ ultimo cōprobatur quia qui uult cōsequens, uidetur etiā uelle suū necessarium antecedens. l. illud. de acq. hē. $\&$ l. ad rem mobilē. $\&$ l. ad legatū. de procu. $\&$ l. 3. §. fin. de serui. rūsli. prā. Ergo qui uult q. conductor operetur, tacite uidetur etiā uelle q. eo die habeat alimenta sine quibus uiuere $\&$ operari non potest. l. legatis. $\&$ l. fin ff. de alimen. lega. Et sic q. ei merces in tempore prāstetur ut ex ea uitam uiuere possit, si non habeat aliunde sibi alimenta parare. Quod prāterea \dagger corroboratur, nam ratio quare talis conductor operas suas eo modo locauit, ea sola esse potuit, ut eo die ex mercede uiuere posset, ergo pro \dagger expressa debet haberi. per not. per glo. in. l. quāuis. C. de fideicom. Bal. in. l. maximi uitū. col. 2. C. de fideicom. Pau. Castren. in. l. si uero. §. de uiro. ff. solu. ma. Veron. trac. de extēst. interpreta. legis. nu. 120. Cassado. ad regu. Cācell. decis. 32. pacificus. nu. 10.

Summaria.

- 1** Emphiteuta priuati cessans triēnio soluere canonem cadu à iure

cadit à iure suo si dominus uelit.

- 2 Idem quoq; procedit in eius herede; licet quandoq; restituatur in integrum.
- 3 Dominus potest rem ad se caducitate reuersam, cui uelit cedere.
- 4 Arbitrarium est domino an agere uelit contra Emphiteutam non soluentē, ad censum, uel declarare ipsum, suo iure cedissee.
- 5 Cadens ab emphiteusi ob canonem non solutū perdit melioramenta quæ fecit.
- 6 Etiam si Ecclesiastica sit Emphiteusis.
- 7 Emphiteuta ob non solutum canonem per triennium continuum cadit à iure suo, secus si per triennium discontinuum.
- 8 Emphiteuta ob non solutum cano. triennio cadit à iure suo, quando in dicto triennio plures fuerunt recollectæ & præstationes.
- 9 Emphiteuta ob nimiam paupertatē excusatur si trienio à cano. destitit solutione. Impossibiliū nulla est obli.
- 11 Difficultas an excuset à mora uel à pœna remissionē.
- 12 Difficultas in his quæ dāni euitationē respiciūt excusat
- 13 Emphiteuta qui iurauit certo tempore soluere censum, si ob legitimū impedimentum nō potuit inde soluere excusatur à pœna caducitatis.
- 14 In quolibet iuramento intelligitur clausula, si potero si Deus uoluerit, & Principi placuerit.
- 15 Iuramentum sicut non seruatur qñ tendit in periculum mortis, ita nec qñ tendit in exterminium famis.
- 16 Emphiteuta perdens Emphiteusim agit de damno

QVEST. VIII. IX. SPECIALE.

uitando. & nu. 18

Lucrum incorporatum perdere est damnum pati.

- 17 Acqstū causa pœnæ dicitur titulo lucratiuo q̄stū.
- 19 Cognito uno cōtrariorum cognoscitur aliud.
- 20 Causa Emphiteutæ nō enumeratur inter lucratiuas.
- 22 Debitor quantitatis perempta quātitate casu fortui-
to non liberatur. Declaran. ut nu. 24.
- 23 Genus perire non potest.
- 25 Contractus Emphiteuticus est bonæ fidei.
- 26 Omnes cōtractus æquitate cano. sunt bo. fidei. nam
eadē exuberātia bo. fidei in utroq; requiritur.
- 28 Non licet bono uiro decipere contrahentem.
- 29 Debitor quantitatis excusatur quādo difficultas, à
iusto puenit īpedimēto. saltē ope. resti. in integrū.
- 31 Emphiteuta ob paupertatem nō incidit incōmissum.
- 32 Impeditus soluere in loco promisso propter bellum
uel pestem excusatur à pœna.
- 33 Argumentum à loco ad tempus ualet.
- 34 Emphi. Ecclesiæ excusatur paupertate ob nō factā
solutionē à pœna caducitatis. & nu. 38
- 35 Ecclesia est mater pauperū, omnes amplectēs, ip-
siusq; facultates inter pauperes distribuens.
- 37 Emphiteuta Ecclesiæ cessans biennio soluere cano-
nem incidit in cōmissum.

NONVM SPECIALE IN
CONTRACTIBVS.

- 1 Nono † Favorabilis est Paupertas in materia Em-
phiteutis, Emphiteuta. n. priuati cessās triēnio sol-

uere canonem si dominus uelit, cadit ab omni iure
quod in re habet Emphiteutica. l. 2. §. i. C. de iure
Emphi. ubi l. 146. nu. 10. testatur hanc esse cōmuncem
sententiam, pro qua est glo. quam ad hoc ibi not.
Bar. in l. 2. ff. si ager uetig. & in §. adco. in glo.
fin. ubi etiā Por. & doc. Insti. de loca. & cōduc. &
ita tenet Bar. Pau. & l. 146. in auth. qui rem. C. de
sacrosā. eccles. Alex. lib. 2. cons. 173. nu. 7. & cōs.
113. nu. 3. lib. 4. Socin. regu. 114. in prin. Dec. in
cons. 452. uisa instructione. nu. 23. Corn. lib. i. cōs.
115. licet. col. i. Cassa. ad regu. cancella. decs. 4. de
pensio. nu. 2. & Roma. in singu. 562. si emphiteu.
2 Quod quoq; † procedit in hærede ipsius emphiteu-
te, ut ob non factam solutionē canonis triennio et
ipse si dominus uelit cadat à iure suo, licet in inte-
grum restitutionem qñq; petere possit. Bar. in l. cū
filius, §. in hac. de uer. oblig. & in l. i. in fin. ff. quā-
do appell. sit. & Cur. Senior cons. 58. super præ-
missa dubitatione. nu. 3. & Grāma decs. 62. Iulius.
3 col. i. Poteritq; † tunc dominus alteri cui ipse uelit
rem ad se reuersā cōcedere. Alex. lib. 3. cons. 44.
col. i. & cons. 105, nu. 10. l. 146. in .d. l. 2. in quinto
nota. Roma. cons. 212. quo ad primū. in prin. &
4 Dec. in cons. 329. pro defensione. in fin. Constitui-
tur autē † arbitrio domini, an agere uelit ad cē-
sum (emphiteuta triennio soluere cessante) uel ipsū
emphiteutā declarare omni suo iure cecidisse, ut in
§. scire. ibi uolentibus dominis, in auct. de mō alien.
rebus eccles. Bal. in .d. auth. qui rem ante fin. Alex.

QVEST. VIII. IX. SPECIALE.

- cons. 172. uiso Themate. lib. 2. Dec. in cons. 206.
 queritur. ante fin. Bal. loquens in feudis in .l. fina.
 col. fin. C. de reuo. dona. & Cassa. d. decis. 2. de lo-
 5 ca. & condu. Et cadens ¶ ab Emphiteusi ob ca-
 nonem non solutū perdit etiā omnia melioramenta
 quæ fecerat in re emphitentica. Bal. las. & alij in
 .d. 2. per illum tex. C. de iure emphi. Bal. in .l. se
 natus. §. marcellus. ubi hoc de consuetudine seruari
 testatur et ibi ē Alex. & Aret. de leg. primo. Bar.
 et Pau. in .l. colonus. in fi. prin. ff. locati. Bal. in .l. fi
 6 na. in fi. de emphiteusi ¶ ecclesiastica loquēs .C. cō-
 munia de lega. ubi pariter inquit id cōsuetudine cō-
 probari. glo. & doc. in .d. aush. qui rē. ubi las. col.
 fina. dicit illam glos. ad hoc esse diligēter notandā.
 ¶ ista est cōmunis sentētia, ut testatur Dec. in cōs.
 7 518. uiso instrumento. nu. 2. Prædicta ¶ tamen in-
 telligi debent ita demū si emphiteuta per triennium
 continuū sine intermissione à canonis solutione desti-
 terit quia tunc si dominus uellet priuaretur emphi-
 teusi, uerū si per biennium steterit & nō soluit, &
 deinde tertio anno soluerit, & subinde alio sequēti
 anno non soluerit, ob hāc trinam destitutionē dis-
 continuā non intelligetur priuatus, ut notan. tenuit
 Io. And. in addi. Spec. in titu. de loca. §. nūc aliqua,
 uers. 27. argu. tex. in .c. cupientes. §. ceterū. de ele-
 ctio. in 6. Bal. in .d. auth. qui rem, col. penu. & ibi
 etiam Dec. nu. 6. & Socin. cons. 118. circa præsen-
 tem consultationem. ulti. lib. & Dec. in .l. si idē cum
 eodem. col. fina. de iurisd. om. iud.

Secundo ¶ prædicta intelligi debet, ut procedat quæ intra triennium plures fierent recollectæ, et exinde plures præstationes esset faciendæ, nam si unica tantum recollecta et unica tantum præstatio in toto triennio fieret, Emphiteuta qui in eodem triennio ab ea unica præstatione desisteret, non caderet ab emphyteusi quia tunc requireretur tres recollectæ et tres præstationes et per consequens spatium nouæ annorum ut priuatio fieri posset, ita eleganter tenet Bal. in .l. ade. col. 2. C. locati. Alex. in .l. diuortio. §. ob donationes. ante ff. solu. ma. quæ ibi sequitur lat. in uers. quod in anno. nu. 6. allegans post Bal. bonum tex. in .l. si sic constituta sit aqua in uers. duplicato tempore constituto. ff. quædam. serui. amitta. et idem tenet, quoque lat. in .d. l. 2. nu. 4. C. de iu. emphi. et Dec in .d. auth. qui rem num. 10. et Mars. nota.

- 9 409. tu sis regulâ. ¶ Quamuis autem Prædicta ¶ communiter locum sibi uendicare dicantur Paupertatis tamen fauore quando Emphiteuta toto triennio à canonis destitit solutione quia ob nimiam paupertatem soluere non potuit, excusatur adeo, ut à iure suo nec cecidisse dicatur. Ita egregie tenet Spec. in tit. de loca. §. nunc aliqua. uers. uigesimo nono. Io. de arno. in nota. 62. quia. per not. per Bal. in .c. querelam. per illum tex. ext. de iureiur. et P. soler. in practi. crimina. in secunda parte secundæ partibus sub uers. dentur capitula quæ suffocauit uxorem nu. 45. Ad quod quidem facit ¶ regula. l. impossibilitas. ff. de reg. iur. et .c. nemo potest. de reg. iur. in 6.

Q V E S T. VIII. IX. SPECIALE.

- ubi 10. And. inquit ultra posse suum nullū lex iusta
coegit, nec putat esse reum qui toto posse peregit.
- 11 Et quamuis † las. in .d.l. 2. nu. 55. de hoc dubitasse
uideatur, cum pendere dicat ab illo puncto an diffi-
cultas excuset à mora uel à pœna, de quo per Bar.
et doc. in .l. continuus. §. illud de uerb. obl. et in .l.
quod te. ff. si eer. pet. Ray. et Imol. in .l. 4. §. Cato
de uerb. obl. Bar. in cons. 236. Martinus. Bal. in .l.
non exigimus. §. si quis in iudicio. in prin. ff. si quis
cautio. cum cōcordan. per Afflic. decis. 285. magni-
ficus nu. 5. Attamen dicendū est Emphiteutam omni-
- 12 nino excusandum fore cum † in his quæ dāni euita-
tionem respiciunt difficultas excusationem præstet à
mora .l. si uebenda. §. si cū ea. ff. ad .l. Rod. de iact.
.l. sciendū. cum .l. seq. de usur. l. celsus. §. i. ff. de arbi-
cum cōcor. per Tirag. de retra. consang. §. i. glos.
- 13 10. nu. 120. et doc. cōmuniter in .d.l. qđ te. Vbi †
Fran. Rip. fortius tenet qđ etiam si emphiteuta iu-
rasset aliquo certō tempore soluere censum quē ob
aliquod legitimū impedimentū soluere non potuerit
in tēpore, excusatur à pœna caducitatis. et ita cō-
suluisse asserit Fulgo. in cons. 7. iam pluribus ante
- 14 col. 4. quia in quolibet † iuramēto intelligitur clau-
sula si potero, si Deus uoluerit, et si Principi placue-
rit, et sic intelligitur excepta impossibilitas, uolun-
tas Dei, et Principis dispositio, ut est glos. not. in
c. beatus Paulus. 22. q. 2. et in c. ueniētes. ext. de
iureiuran. et in c. i. co. li. lib. 6. et per Archid. in
c. auctoritatē. 15. q. 6. Bar. in .l. fina. in prin. ff. ad

- municipa. Bal. in .c. iuravit. nu. 11. ext. de proba.
 Dec. in .c. cum parati. nu. 26. de appella. et nota.
 in .l. fina. ubi plene per las. in prima col. ff. qui san-
 15 tida. cogan. Et pro T hoc Fran. Rip. dicto ego ad
 do solēne dictū Bal. in .l. pactū in ult. q. C. de colla.
 asserentis q. sicut quis non tenetur observare iura-
 mentū per quod incidit in periculū mortis, ita nec
 tenetur servare iuramentū per quod incidit in op-
 probrium et exterminū famis, quod sequitur Dec.
 16 in cons. 345. uis. col. i. Quod T uero Emphiteuta
 ius emphiteusis amittens tractet de damno probatur
 primo quia quando lucrū est iam questū et incor-
 poratū, perdere illud est damnū pati .l. liberto octo
 ginta. ff. de bo. liberto. glo. in .l. i. §. si quis autē pro-
 pter inundationem in uer. per in integrū restitutio
 nē. ff. de itine. actug. pri. in .l. nō amplius. ubi scri-
 ben. de leg. primo. et per las. in .l. cum quis. col. i.
 .C. de iuris et fac. igno. ergo perdere ius questū in
 17 emphiteusi est damnū pati. Præterea T et secundo
 quādo acquiritur aliquid ex causa pœnæ dicitur ac-
 quirēs titulo et causa lucratiua acquirere glo. in .l.
 apud celsū. §. authoris. in uer. noxe. de excep. doli,
 Bar. in .l. meuius. §. duobus. col. pen. de lega. 2. Bal.
 in .l. nec dānosa. in 2. oppo. C. de præci. Impe. offe.
 Alex. in .l. cum mulier. col. 2. ff. solu. ma. et Dec.
 18 in .l. in eo. col. 4. de reg. iur. Sicut T ergo dominus
 ad quem ex causa pœnæ ob canonē nō solutū reuer-
 titur fundus, dicitur in causa lucratiua uersari, ita
 ecōuerso Emphiteuta priuatus emphiteusi dici de his

QVEST. VIII. IX. SPECIALE.

- 19 esse in damno. Vt cognito \dagger uno contrariorum cognoscamus $\&$ aliud. iuxta not. in .l. i. ff. de his qui sunt sui. $\&$ insti. de tutel. in prin. $\&$ in .s. actionum. insti. de
- 20 actio. $\&$ in rub. ff. de acqui. poss. Et \dagger hinc est quod inter lucratiuas causas non connumeratur causa emphiteutæ. in .l. i. s. lucratiuas. C. de imponen. lucra. descript. lib. 10. quãobrem intrepide dici potest huiusmodi emphiteutã de dãno nõ de lucro tractare, ab
- 21 enumeratis \dagger partibus arguendo. per nota. in .d. s. actionũ. $\&$ in l. patre furioso. de his qui sunt sui.
- 22 Et quãuis \dagger cõtra hoc speciale uideatur ob stare cõmunis illa docto. Teorrica; quam ponũt in .l. quod re. per illum tex. ff. si cer. pe. quã cauetur quod debitor quantitatis perẽpta quantitate etiã casu fortuito nõ liberatur .l. incẽdium. C. si cer. petã. $\&$.s. item is.
- 23 insti. Qui. mod. recõtrahi. obli. Cum sit \dagger debitor quantitatis in genere quod perire nõ potest .l. in tractione. la. 2. s. diligẽter. uer. incertã. ad .l. fal. $\&$.l. inter stipulantem. s. sacram. $\&$ ibi glo. de uer. obli. Itaq; quamuis forte quantitas aliqua perierit quam emphiteutã domino soluere parauit, $\&$ exinde pati per euasit attamen non debet ex eo liber reputari quia aliã quantitatẽ soluere teneatur, rõne prædicta.
- 24 Potest \dagger nihilominus respõderi quod prædicta nõ procedunt in contractibus bonæ fidei in quibus exhibetior fides quã in alijs requiritur secundũ Pet. à bella per. $\&$ Fab. in .d. s. actionũ. de act. Et ita respõdet Raph. in .l. si ex legati causa. ff. de uerb. oblig. per tex. in .l. titius. ff. de præscrip. uerb. in .l. lucius. ff.

- 25 depositi. Et in .l. maritus. ff. locati. Sed quia \bar{T} contractus Emphiteu. est bonæ fidei. ut in .d. §. actionū. iuncto. §. adeo. inst. de loca. Et conduc. merito. et c.
- 26 Ceterum quia \bar{T} de iure cano. omnes contractus sūt bonæ fidei quo ad mentem intentionisq; substantiam. secundū Bal. in .c. uni. ext. de plus peti. ad fin. quod pro magistrali dicto refert las. in .§. actionū. nu. 4.
- 27 Et in .§. quadrupli. in fin. insti. de actio. Et \bar{T} ex æquitate canonica eadem exuberantia bonæ fidei requiritur in contractū stricti iuris; quæ requiritur in contractū bonæ fidei quia Deus semper æque cor
- 28 hominis inspicit. Quamobrē \bar{T} dicere solemus non licere bono uiro contrahenti contrahentē decipere. glos. not. in .l. semper in contractibus. de reg. iur. Et quod tradit Rota dec. 2. nu. 4. de pactis in antiq. quia id sine peccato fieri non potest. ut inquit Gomes. super reg. cancell. sub rub. de exprimē. ualō. in impe. bene. q. i. Et quia Alex. Et pleriq; ex Moader. in .d. l. si ex legati causa in fin. Et las. in .d. l. quod te. in quinta col. reprobat illud Raphā. dictū.
- 29 ut ibi per eos. Idcirco secundo responderi \bar{T} pōt q. quando difficultas prouenit à iusta causa iusticie impedimēto debitor quantitatis excusatur. per tex. in .l. sciendū. ff. de usur. Et in .c. significante. ext. de pigno. Et ita tenet Saly. Alex. Dec. Et pleriq; alij in .d. l. quod te. col. fin. post Romā. in cons. 435. in
- 30 presenti cōsultatione. in fin. Declarando \bar{T} q. saltē procedere possit beneficio restitutionis in integrum ex clausula generali iuxta Tcorri. Bar. in .l. ad diē.

QVEST. VIII. IX. SPECIALE.

- Et in .l. cum filius fa. .§. in hac. ff. de uerb. obli. Ang.
 Et Imol. in .l. sed Et si conditioni. §. seruus alienus.
 31 de hered. insti. Vel potest ¶ ultimo responderi &
 non est. q. nostra, An Emphiteuta pauper à cano-
 nis solutione liberetur paupertatis obiectu, sed di-
 cimus q. excusatur respectu temporis præteriti quo
 soluere tenebatur ut non dicatur incidisse in cōmissū
 sed soluere teneatur, ualeatq. morā purgare, cum
 (ut superius dixi) difficultas ad euitandū damnum
 profit, Et nō ad lucrum consequendū glos. in .l. 4.
 .C. de usufruc. Et not. Bal. in .l. 2. C. de usuris Et fru-
 32 cti. lega. Sicut ¶ dicimus in simili de eo qui impe-
 ditur soluere pensioē in loco promisso et destinato,
 propter bellū, pestem, uel aliud iustum impedimen-
 tū, ut à pœna caducitatis uel quauis alia excusetur.
 arg. tex. in .c. potuit. ext. de loca. Et .l. 2. ibi spon-
 tanea uoluntate. et c. C. de iure emphite. ex quibus
 uerbis colligitur legitimo impedimēto subsistēte em-
 phiteutā non incidere propter non solutionē factam
 in cōmissum. Et ita tenet Alex. lib. primo. cōs. 112.
 in prin. Et Fran. Rip. de peste. in secunda parte, de
 priuilegijs contractuū causa pestis. nu. 12. Ex qui-
 33 bus idem constat ¶ dicendum esse in terminis nostris
 per argumētū à loco ad tempus. iuxta nota. in .l.
 unum. ff. si cer. peta. in .l. fina. ff. de tritica. in .l. ra-
 tio. §. si per uenditorem. ff. de act. emp. Et in .l. qui
 34 plures. ff. de uulga. Et pup. Quæ omnia ¶ diligen-
 ter sunt notanda Et memoriæ mandanda, nam si in
 emphiteuta priuati Et in emphiteusi priuata fauea

QUEST. VIII. IN CONTRAC. 159

- mus pauperibus, quāto magis idem dicendū erit in
emphiteusi ecclesiastica ab ecclesia uel eius ministris
35 ortum habente. Quādoquidem † habemus ecclesiā,
pauperum matrem nuncupari. c. ad Romanā eccle-
siam. 2. q. 6. omnesq; ueluti filios amplecti, nullisq;
fidelibus gremium claudere solere. l. liquet. §. hęc
igitur. C. de summa Trini. & si. catho. Ac inter pau-
36 peres † eius facultates per ipsius ministros distribue-
re. l. 2. C. de Epi. & cler. & in. c. decimæ. 16. q. 1.
Hinc dicit tex. in. c. uobis enim. 12. q. 2. q. de reddi-
tibus ecclesiarum quatuor partes sunt faciendæ, qua-
rū Altera assignatur Antistiti, Altera clericis loci,
Altera pauperibus, & Altera Ecclesiæ pro eius rea-
ptatione & fabrica. Idem dicit tex. in. c. quarta. ca-
dem. 12. q. 2. & not. in. c. ad hoc. 12. q. 1. & in. c.
fin. ubi inquit glō. q. res ecclesiæ & clericorū, pau-
perū esse dicuntur, quia necessitatis tēpore eis sūt cō-
municandæ. c. sicut hi. 67. distin. & c. cōuenior. 23.
37 q. 8. Itaq; † concludendum est q. licet emphiteuta
ecclesiæ cessans biennio soluere canonem incidat in
cōmissum. §. si uero quis aut locator. auct. de aliena-
38 emphi. & c. fin. ext. de loca. Attamen quādo † ob
nimiam paupertatem censum soluere nō potuit, itā
pariter excusandus esset ne priuaretur emphiteusi;
sicut in emphiteuta priuati superius diximus. nā si
ecclesia de suis proprijs bonis pauperibus elargitur
multo magis remissionem eius quod à paupere pōt
exigere, facere debet. arg. not. in. l. etiam. de con-
tēsa. in. l. 2. ubi Bal. C. de fideiussor. cum cōcor. con-

QVEST. VIII. X. SPECIALE.
gestis supra in septima .q. prin. in 6. privilegio nu.
24. & seq.

Summaria.

- 1 Subiecta fideicomisso alienari non possunt.
- 2 Quod alienum est, alieno iuri applicari non debet.
- 3 Fideicom. subiecta si alienetur usucapi non potest.
- 4 Alienatione prohibita cessetur prohibita et usutap.
- 5 Ex actu lege reprobato non prescribitur.
- 6 Committens in legem non est dignus auxilio legis.
Alienare prohibitus, compromittere non potest, nec alium
actum facere ex quo alienatio sequi possit.
- 7 Iussus restituere si committat delictum propter quod
eius bona confiscantur, non tamen confiscatur bo
na restitutioni subiecta.
- 8 Iussus restituere, non potest alienare bona fideico.
subiecta pro evitatione poene in quam cecidit ex
eius delicto.
- 9 Delictum ab aliquo propria culpa commissum non
debet alijs nocere.
- 10 Alienas fideico. subiecta ipse met contravenire potest.
- 11 Res prohibita alienari per testatorem, si alienetur
non valet alienatio, et in praedictum alienantis.
- 12 Facto proprio nemo potest contravenire.
- 13 Quod semel placuit amplius displicere non potest.
- 14 Iussus restituere ob paupertatem alienare potest.
- 15 Restitutioni subiecta possunt pro redemptione per
sonae alienari.
- 16 Ecclesiastica rei alienatio permissa est ob redemptio

nem captiuorum.

- 17 Homines quibuscūq; rebus sunt præponendi.
- 18 Alienari prohibita, ex causa necess. cēsentur pmissa.
- 19 Vassallus qui fundū emphiteuticū alienauit ex causa necessitatis irrequisito domino nō insidit in cōmissū.
- 20 Pater alienare potest bona restitutioni subiecta pro filia in monasterium collocanda.
- 21 Pater tenetur filiā ingredientē monasterium dotare.
- 22 Argumentum à matrimonio carnali ad spūale ualet.
- 23 Res restitutioni subiectæ propter paupertatem retineri possunt.
- 24 Restituere obligatus liberatur restituendo pauperibus. Vel restituendo ecclesiæ. dummodo restitutio fiat de consensu Episcopi.
- 27 Ad Episcopum spectat executio incertorum & male acquisitorum.
- 28 Subiecta restitutioni ex cōtractu possant alienari.
- 29 Fortior est prohibitio per ultimam uoluntatem q̄ per contractum.
- 30 Fauorabilior est alienatio in ultimis uoluntatibus q̄ in actu inter uiuos.

DECIMUM SPECIALE IN CONTRACTIBVS.

- 1 ¶ Decimo ¶ Fauorabilis est Paupertas in materia alienationis, Nam bona substitutioni fideicommissarie subiecta regulariter inalienabilia sunt, quia ¶ absurdum est, & irrationabile, ut possit quod alienū est, alieno iuri applicari. l. 3. §. sed quia nostra. &
- 2

QVEST. VIII. X. SPECIALE.

- in auct. res que .C. cōmunia de lega. & in .§. quā
obrem. in auct. de restitū. & ea. & per glos. pri-
mā, & doc. in .c. in præsētia. ext. de proba. & pro
cōmuni regula Dec. in cons. 594. uisa prohibitionē
col. fin. & pro cōmuni sententia Bellon. in cōs. 9. in
3 causa 10. Baptista. col. i. Quā t̄ si forte alienētur,
usucapi uel præscribi non possunt .l. 2. C. de usuca-
pro empto. & .l. fina. §. sin aut avaritiā .C. cōmu-
nia de lega. Bal. in .l. i. C. de præscrip. long. tempo-
& las. in .l. filiusfa. §. diui. in prima lectu. nu. 15.
4 & in secunda lect. nu. 29. ff. de leg. i. Nam t̄ ubi
prohibita est alienatio, ibi prohibita quoq; censetur
usucapio .l. alienationis uerbū. de uer. sig. l. ubi lex.
& ibi Bar. ff. de usucapio. Bar. in .l. fin. col. pen. C.
in quibus caus. in integ. rest. non est necess. Ange. in
.l. i. C. de præscrip. longi temp. et Abbas pulchre in
.c. cum non liceat. nu. 9. ext. de præscrip. Ex actu
5 enim t̄ lege reprobato præscribi nō potest .l. quem
admodum. C. de Agri. & cens. lib. 10. c. dudum. il.
primo. ext. de decimis. cum concor. cōgestis per Ti-
raq. de retrac. conuentio. §. i. glos. secunda. nu. 33.
6 Nam qui t̄ cōmittit in legem non est dignus auxi-
lio legis .l. auxilium; in fin. ff. de mino. l. filio. §. i. ff.
de ritu nup. l. quero. §. inter locatorem. ff. locati.
.l. Viro atq; Vxore. ff. solu. ma. & in .c. quia fru-
stra. de usur. & in .c. fina. de immuni. eccles. & qui
alienare non potest immediate nō potest facere actū
per quem alienatio sequi possit. ut nota. per glo. in
.l. item quis. ff. de pac. Bar. in .l. codicillis. §. matre

de leg. 2. cum concor. per Dec. in cōs. 445. in casu ad me transmissio. nu. 26. Hinc est q̄ qui alienare prohibetur, cōpromittere nō potest, quia alienatio sequi posset. Abb. in .c. cum tempore de arbi. Lapis alleg. 102. nō potest clericus cum similibus.

Et adeo ¶ uerū est q̄ restitutioni subiecta, sunt alienari prohibita, q̄ Bar. in .l. imperator. ff. de fideico. liberta. dixerit per illum tex. q̄ si is qui restituere tenetur, delictū cōmiserit propter quod omnia bona sua transirent in fiscū, huiusmodi tamen res restitutioni subiectæ aliquo pacto non transirent sequitur Bal. in .l. papinianus. §. meminisse per illum tex. in 2. not. ff. de inoffi. testa. Et las. in .l. si duobus. §. scd̄ quia nostra. in primo not. C. cōmunia de lega. Et Boer. q. 263. et ueniendo. nu. 6. Et Soci. lun. lib. 3. cons. 49. in causa nobilium. nu. 8. Et dicebat in admodum simili casu notan. Bal. in. aut. contra qui rogatus. col. 2. uers. si aut̄ quis esset in carcere. C. ad trebell. q̄ is qui restituere grauatus est, pro euitanda pœna ex maleficio suo descendente, alienare non potest, idem sequitur Ang. in .d. aut. res quæ. col. 2. in fi. ubi etiā Saly. Pau. Et alij. et Alex. late in cons. 23. oportune consideratis. nu. 14. lib. primo. Et idem Ang. Et doc. in .l. marcellus. §. res quæ. ff. ad trebell. ubi etiā Imol. Roma. et Soci. qui testantur hanc esse cōmunem sententiā. Pro qua ¶ bene facit quia delictū Et exinde pœna prouenit de linquenti ex propria culpa sua quæ alijs non debet esse nociua. l. hereditaria. de neg. ge. l. uni. C. res

QVEST. VIII. X. SPECIALE.

int. alios acta .l. legem .C. de natu. libe. & .l. si quis
in suo .s. legis .C. de inoffi. te. cum his quæ superius
diximus in quarta .q. prin. in secūda limita. nu. 46.

- 10 Præterea ¶ alienās ea quæ sunt restitutioni subiecta
& per consequens inalienabilia, ipse met contraue-
nire potest, & alienationem rescindere, ut notan-
tenuit Bar. & scriben. in .l. post mortem .ff. de ado-
ptio. glos. & doc. in insti. Quibus aliena. licet in
prin. & Bal. in .l. quoties, la i C. de fideicō. & Grā-
ma. de ch. 93. in causa illustriss. duchs col. i. Quam
11 ob rem Pau. Castren. ¶ in præalleg. l. fin. C. cōmu-
nia de lega. innuit, q̄ res per testatorē alienari pro-
hibita, si alienetur, nō valet alienatio etiā in detri-
mentū & præiudiciū alienantis, quoniam facta sūt
contra legē quā testator dixit .s. disponat. in auct.
de nuptijs. itaq; pro infecta debet haberi .l. iubemus
.s. sane. C. de sacrosan. eccles. l. quod pupillæ. & ibi
glos. ff. quando dies lega. ced. & in .l. quoties. ff. qui
satisda. cog. & ita tenet Alex. in cōs. 93. in 2. uolu.
& Afflic. de ch. 335. pro decisione. nu. 11. quod sum-
12 moperere notandū ¶ est propter regulam in contra-
riū, quæ est q̄ nemo factō proprio cōtrauenire po-
test .l. pen. ff. de decretis ab ordi. facien. l. i. et 2. ubi
etiam glos. C. ne fiscus rem quam uendidit. lib. 10.
Bar. in .l. indebitū. nu. 12. ff. de cōdi. inde. Bal. in .l.
.i. in prin. C. de libe. causa. & in .l. si creditoribus.
.C. de seruo pigno. da. manu. Pau. Castren. in .l. si
non sortem .s. si filiusfa. ff. de cōdi. inde. Rota de ch.
ulti. de iure patro. in antiq. et decis. 3. nu. 7. de testa-
in antiq.

- 13 in antiq. Nam quod semel ꝑ placuit amplius distlicere non debet. c. i. ext. de iudi. & .c. quod semel de reg. iur. in 6. & .l. si Vxor. in fin. ff. de adulte. & .l. pen. ff. de decurio. cum concor.
- 14 Fauore ꝑ tamen Paupertatis quādo iussus restituere esset egenus nec aliunde uitam degere posset, permissū est ei, ne fame pereat, ut prædicta bona fideicomisso subiecta ualeat alienare, ut tenuit singulariter glos. i. quam ibi approbat Bar. in .l. quēadmodū. C. de agri. & censl. lib. 10. glos. in .l. ob es. C. de prædijs mino. quam pro nota. allegat ad hoc & sequitur Bar. in .d. auth. res quæ. in fin. et Cassa. decs. uni. de mutu. peti. in fin. & idem quoq; tenet Pau. Castren. in .l. sancimus. in pen. nota. C. de sacro san. eccles. las. in .l. marcellus. §. res quæ. ff. ad trebell. ubi allegat glos. in .c. sacrorū. 12. q. 2. Barba. in repet. rub. ext. de rebus eccles. non alienan. col. 10. uers. undecimo limita. Tiraq. de retrac. cōsanguin. §. 26. glos. i. nu. 14. & pro cōmuni sententia Dida. lib. uariarum ressolu. 2. c. 16. ante fin. Pro qua quidem facit quia ꝑ alias restitutioni subiecta, pro redemptione tamen personæ alienari possunt. docto. in .d. auth. res quæ. ubi las. in 11. limita. & Bellon. in cons. 29. cum dominicus. nu. 8. Hinc est
- 16 q ꝑ rei ecclesiasticæ alienationem in redemptionem captiuorum fieri uidemus. ut in .l. nulli. §. interdicti
- 17 mus. C. de sacro san. eccles. quia homines ꝑ quibuscunq; rebus sunt præponendi .l. sancimus. C. de sacros. eccles. & .l. iustissimæ. de edil. edic. siue igitur

QVEST. VIII. X. SPECIALE.

redimamus hominē à captiuitate, siue à fame utroq;
casu, cum eadem ratio militare uideatur, permittē
da erit alienatio rei fideicōmissō subiectæ. Secundo

- 18 ¶ etiam facit quia alienari prohibita, ex causa nec
cessitatis censentur permissa .l. alienationes .ff. fami.
herci. & .c. 4. ext. de reg. iur. Bal. in .l. 2. C. si ad
uers. uendi. & in auth. hoc ius porrectū. col. fin. C.
de sacros. eccles. Pet. Gerar. in ulti. nota. necessitas
19 in fin. Et hinc est ¶ q. uasallus qui fundum emphite
uticū ex causa necessitatis alienauit irrequisito do
mino, nō dicitur incidisse in cōmissum. ut not. Bar.
in .l. pater filium. de leg. 3. in .l. i. C. de præd. mino.
Bal. in .l. uoluntas. & in .l. quoties. C. de fideicō. &
20 Afflic. decis. 191. Abbas. col. i. Et ¶ hinc est etiā q.
alienari prohibita & restitutioni subiecta alienari
possunt à patre uolente filiam collocare in monaste
rio inope & sufficientes introitus pro monialium ui
ctu non habente, Bar. in .d. auth. res quæ. nu. 7. C.
communia de lega. quia sicut pater tenetur dotare
filiam nubentem .l. fina. C. de do. promiss. cum con
cor. congestis supra in hac eadem .q. in tertio pri
21 uilegio. in prin. Ita quoq; ¶ tenetur dotare filiam
ingredientem in monasterium & sic spiritaliter nu
bentem. iuxta not. per Bar. in .l. i. §. si parens. ff. si
à parente quis sue. manu. & tenet Bal. in .l. fin. nu.
5. C. de dot. promiss. & Alex. lib. 2. cons. 139. nu.
7. & Nicol. Euer. in centu. in loco à matrimonio.
22 carna. ad spirituale. Cum ¶ liceat arguere à matri
monio carnali ad spirituale, in casibus in quibus nā

reperitur contrarium fuisse expresse à iure dispositum. ut in .c. tuæ. de sponsa. & in .c. 2. de transla. prela. & in .c. quoniam frequenter .§. porro. ext. ut lite non contesta .c. cum inter de electio. & per scriben. in auth. nisi rogati .C. ad trebell. & Mars.

- 23 nota. 215. ualidum. Præterea ¶ quemadmodum res fideicomisso subiectæ ob paupertatem alienari possunt, ita econuerso quandoq; res restitutioni subiectæ ob paupertatem retineri possunt, ut quādo restitutus esset pauper nec aliunde haberet unde uiuere posset restituēdo, isto casu excusaretur à restitutione paupertatis prætextu ut in .c. cum tu. ext. de usur. & quod not. glos. in .c. quia frustra. eo. tit. & not. in .c. olim. il. 2. de resti. spolia. et per Arch.
- 24 in .c. pauper. 11. q. 3. Et ¶ alias fauore pauperū obligatus restituere liberatur restituēdo pauperibus .c. sicut dignū. §. eos. et ibi ē Abb. ext. de homici. Arch. in .c. 2. de testa. in 6. Ang. de claua. in sūma in uer. restitutio. il primo. nu. 6. & Corset. nota. in uer. restitutio.
- 25 Vel restituendo ¶ ecclesiæ quæ pauperū appellatione cōtinetur Bal. in .l. oēs. per illū tex. & in .l. si quis ad declinandā. C. de Epis. & cler. Dummo
- 26 ¶ restitutio fiat ex cōsilio & prouidentia Episcopi, quæ in huiuscemodi est adhibenda .c. ad hoc ext. de offi. archid. & tradit not. Abb. in .c. cū sit in 2. col. ita cōcilians uarias docto. sententias ext. de iudeis.
- 27 Et ad quē ¶ spectat exequutio incertorū et male acquisitorū siue appareat & negligat, siue non appareat cui faciēda sit restitutio. Bal. in .l. fina. per illū

QVEST. VIII. X. SPECIALE.

tex.C. de religio. & sump. fune.

- 28 Ex his ¶ infertur nā si subiecta fideicōmisso alienari
possunt paupertatis prætectu non obstante prohibi-
tione testatoris, A fortiori alienari quoq; poterūt
ex eadem causa non obstante prohibitione in cōtra-
ctu facta. arg.l. & si dotis. ubi Bar. & Bal.C. de
29 iure do. Nam fortior est ¶ prohibitio quæ fit per
ultimam uoluntatem q̄ ea quæ fit in cōtractu inter
uiuos. secundum glos. & doc. in .l. ea lege .C. de cō-
di. ob causam. & in .l. si ita quis .§. ea lege. de uer-
bli. & per las. in .l. quæ de legato. nu. 9. & seq.
de leg.i. & in .l. filiusfam. §. diui. in prima lectu.
30 nu. 68. eo. tit. Et facilius ¶ cōceditur alienatio &
fauorabilior est per uiam ultimæ uoluntatis q̄ inter
uiuos. ut not. in .l. quidam .§. si quis filium. & in .l.
à filia in fin. prin. ubi Bar. ff. ad trebell.

Summaria.

- 1 Primus gradus heredū in successione parentum est
suorum. siue simus in successione testamentaria,
siue ab intestato.
- 4 Naturali ratione inductū est q̄ prima successio defe-
ratur suis propter charitatem & parentū uotū.
- 6 Parentes nō possunt liberos suos nisi ex causa ingra-
titudinis priuare successione.
- 7 Testamentū parētū corruiat ex præteritione liberorū
- 8 Qui uult filios exheredare & ecclesiam instituere
alium consulat q̄ Augustinum.
- 9 Parētes filijs, nō parentibus filij tefaurizare debēt.

- 10 Ius disponendi de rebus suis per uiam ultimæ uoluntatis de iure gen. inductū esse dicitur.
- 12 Testamentum q̄ sit creatura iuris ciuilib.
- 13 Coniugi decedenti diuiti superstite cōiuge cum filiis uel sine filiis succedit cōiux superstes qñ pauper est.
- 14 Nisi coniux superstes patrem diuitem haberet.
- 15 Aestimū patris dicitur aestimū filij.
- 16 Pater & filius eadem persona censetur.
- 17 Parentes iure naturali tenentur alere filios.
- 18 Prima causa in alimētis filiis præstandis est parentū.
- 19 Filius tenetur alere patrem inopem nō habentē aliū de uiuere. & nu. 25.
- 21 Pater est usufructuarius in bonis filiorum.
- 22 Intellec. auth. præterea. C. unde Vir & Vxor. & nu. 24. & seqq.
- 23 Parum & nihil equiperantur.
- 27 Dissō. d. auth. præterea fauore paupertatis emana.
- 28 Conditio debet in forma specifica adimpleri.
- 29 Pater et mater habentes alimenta non dicuntur de sinere pauperes esse.
- 30 Pater nō semper usumfructū in filiorū bonis habet.
- 31 Pater concurrens in successione cum filiis non habet usumfructum in parte filiorum.
- 32 Dispositio Auth. præterea non habet locum cū uir in bonis filiorū usufructuarius est quō hoc proce.
- 34 Duæ causæ lucratiuæ circa eandē rem eandē q; per sonam concurrere non possunt.
- 35 Vxor licet à filiis sit alenda potest tamen repudiatis alimentis Viro succedere secūdum terminos auth.

QVEST. IX. I. SPECIALE.

præterea. C. unde Vir & Vxo.

- 36 Fratres ordinis minoris, ab alijs alimēta percipiunt
& tñ mendicare dicuntur, ita parentes à filijs alē
di quodāmodo ulctum mendicare dicuntur.

PRIMUM SPECIALE IN VLTIMIS VOLUNTATIBVS.

- ¶ Nono Quæro quibus fauoribus et priuilegijs gau
deat Paupertas in ultimis uolūtatibus? & respōdeo
1 q. pluribus et primo In t. materia succeſſionū, Quo
niā regulariter primus gradus hæredū in succeſſione
parentū, est suorū, & descendētium, ut in auth. in
succeſſione. C. de suis & legi. & .l. inter filios. C. fa.
herci. Soci. luni. lib. 3. cons. 62. uiso puncto. col. 3.
2 Siue t. ſimus in succeſſionibus teſtamētarijs. ut in .l.
inter cetera. ff. de libe. & po. & in inſti. de exhe.
3 reda. libe. in prin. Siue t. ab inteſtato. ut in .l. maxi
mū uitū. C. de libe. præte. & in auct. de hæred. ab
inte. in prin. & in .§. i. inſti. de hæredita. quæ ab in
te. & tradit Dec. in cons. 478. in cauſa domini Au
4 relij. col. 2. Quod naturali rōne t. introductū ſuis
ſe creditur .l. ſcripto. in fin. ff. unde libe. & .c. ius
naturale. ſecundū unū intellec. iūcta glos. diſtin. pri
ma. Soci. luni. lib. 3. cons. 59. circa primā. col. i. Cui
concor. per Ro. dec. i. de cōſuetu. in no. Propter
5 uotū t. parentū & naturalem erga filios & poſteros.
charitatē. l. nam et ſi parētibus. in prin. ff. de inoffi.
teſta. Corn. lib. 2. cons. 173. in hac conſultā. col. 3.
6 Et hoc t. eſt adeo uerum q. nō poſſent parētes (etiā

- si uellet, liberos suos nisi ex quibusdā ingrati-
 tudinis causis, successione priuare .l. cū ratio. ff. de bo-
 nis dāna. et in .s. aliud quoq; capitulū. in auct. ut cū
 7 de appella. cogno. Quidē uidemus quotidie te-
 stamēta parentū ob liberorū prateritionē corrui-
 re ut in .l. i. et in .l. filio praterito. ff. de iniusto rup. te-
 sta. et in auth. ex causa. C. de libe. prate. Horridū
 8 est .n. q. liberi absq; causa parentū successione frau-
 dentur, inquit .n. Diuus Augu. in sermone de uita cle-
 rico. q. qui filios proprios exheredare uolūt, et ec-
 clesiā instituere aliūde q̄ ab eo consiliū querāt. ut in
 .c. quicūq; .17. q. 4. et refert glos. in .l. si quis ad de-
 clinandā. in uers. similisq; modo. C. de Epif. et cler.
 Bar. in repeti. l. i. nu. 55. C. de sacros. eccles. et Dec.
 9 late in cōs. 426. i duobus dubijs. col. i. Debēt itaq;
 parētes thesaurizare filijs, nō filij parētibus dicit A-
 postolus. 2. Corint. c. 12. idest filij succedere debēt pa-
 rētibus in eorū facultatibus et thesauris, naturæ ordi-
 ne inspecto, nō aut parētes filijs. d. l. nā et si parenti-
 bus. cū glos. et in .c. prædicator. cū glos. in uer. the-
 saurizare. 16. q. i. et in .c. cum apostolus. §. i. ext.
 10 de censibus. Quod nō solū i iure ciuili et cano. re-
 ceptū est, uerum etiā ipso quoq; iure gentium quo
 parētes filijs eorū bona reliquerunt. ut in .c. 25. ge-
 11 nes. et .c. 27. eiusdē. Quāobrem ius i disponēdi de
 rebus suis post mortē per uia ultimæ uolūtatis de in-
 gen. inductū fuisse dicitur. Alex. in rub. ff. de acqui.
 heredi. col. i. las. i repet. l. cūctos populos. col. pe. C.
 de sūma trini. et si. catho. Aquens in .l. ex hoc iure

- nu. 54. de iust. et iu. doc. cōiter in .l. inter dū. ff. de cō
 12 di. inde. et in insti. de testa. in prin. Licet ipsū † te
 mentum ob nomen, formā, & solēnitates sit creatu
 ra iuris ciuilib. §. fina. insti. de testa. Bal. in .l. decem
 nimus. in fi. C. de sacros. eccles. & in .l. i. col. i. C. de
 hære. insti. glos. & Bar. in .l. ex hoc iure. de iusti. et
 iu. Et hinc est q̄ statutum succeſsiones liberorū re
 stringens, dicitur odiosum, & ext. personas nomina
 tas extendi non debet. Bal. in .l. quoties. in prin. C.
 de suis & leg. & Dec. in cons. 346. ommissis. col. i.
 13 Licet autem † prædicta cōmuni iure procedāt, Pau
 pertatis tñ priuilegio mirabiliter introductū est q̄
 Maritus, aut Vxor locuples præcedēs testatus uel
 testata, intestatus, uel intestata Altero uel altera su
 perſtite inope, tunc coniux superſtes inops admitta
 tur ad succeſsionem præmortui coniugis (si super
 sunt filij) una cum filijs succedentibus, si tres sunt
 aut pauciores, in quarta parte bonorum, uel si plu
 res sint, in uirili portione quo ad usum fructū tan
 tum ipsius coniugis uita durante, proprietate filijs
 reſeruanda si uero filij defunctæ personæ nō super
 sint coniux superſtes inops quartā partem bonorū
 defuncti pleno iure obtinebit. ut est tex. express. &
 magistralis. in .§. quoniā uero. in fin. in auct. de exi
 ben. reſer. & in .§. qui uero. il. 2. in auct. ut liceat
 matri & auia. & in auth. præterea. ubi Bal. & om
 nes. C. unde Vir & Vxor. per quem tex. ita dixit
 notanter glos. in .§. si uero expressim. in uers. hære
 dem. in auct. de hered. & ſalci. & in .c. Raynūtius.

in uer. tam tertia. ext. de testa. & Bal. in .l. si quis
ad declinandā. in prin. C. de Epi. & cler. & Dec. in
cons. 560. notissima. nu. 2. & Corn. d. cons. 178. in
prin. lib. 2. cum concor. de quibus superius diximus
in .q. præcedēti. in 2. priuilegio. nu. 16. quibus addo
not. decs. Rot. in simili casu. in tit. de consue. decs.

- 14 7. in antiq. Quod tamen ¶ limitari debet ut nō pro
cedat quādo coniux superstes inops haberet patrem
diuitē quia tunc filius aut filia nō dicitur inops quo
ad hoc ut coniugi præmortuo succedere ualeat. ita
consuluit Fulgo. in cons. 131. ubi refert Alberi. ita
15 consuluisse quia ¶ estimū patris dicitur estimū filij.
glos. in .l. 2. C. qui ætate. lib. 10. per quā ita dicit
Bal. in .l. fina. in fin. C. de impube. & Dec. in cons.
443. in casu ad me transmissio. col. i. Et Pater & fi
16 lii ¶ eadem persona censentur .l. in suis. ff. de lib. et
posthumi. ubi Rapha. cum. & Alex. tenent hāc ean
dem sententiam. pro qua bene facit quia data ino
pia mariti aut uxoris superstitis certū est patrē mā
gis teneri subuenire filiis q̄ teneantur hæredes con
17 iugis prædefuncti, attēto q̄ ratio quare ¶ pater sub
uenit filiis est uinculum naturale quo parentes tenē
tur filios alere .l. i. §. ius naturale. de iusti. & iu. &
insti. de iure nat. in prin. & in .e. ius naturale. pri
ma distin. ergo præferri debet ciuili quo tenentur
hæredes præmortui cōiugis. ut in præalleg. iuribus
18 Prima enim causa ¶ alendi est potius patris q̄ cuius
cunq; alterius. ut not. Bar. in .l. non quēadmodū. ff.
de libe. agno. & est notissimum.

- 19 Sed posset \dagger quispiā quærere quo nā modo prædicta specialis prouisio fauore pauperis cōiugis in praxi procedere possit. Nam aut uolumus q̄ maritus sit diues & præcedat uxore inope relicta cū filiis cōmunibus, Aut q̄ uxor diues sit & præcedat uiro
- 20 inope cū filiis superstitē. Primo casu \dagger filij tenētur ex eorū proprijs facultatibus alere matrē nō habētem aliunde alimenta percipiat, itaq; mater nō laborabit inopia. .l. si quis à liberis. §. idem in liberis.
- 21 .ff. de libe. agno. Secundo casu \dagger maritus superuiuens in bonis suorū filiorū à matre relictorū usufructuarius ē. .l. i. C. de bonis mater. et .l. i. C. de bo. quæ libe. & per Corn. lib. 2. cons. i. pro decissione. col. 2. & sic neutro casu poterit dispositio dictorum iurū & huius priuilegij sibi locū uendicare, quia neutro casu alter coniugum in paupertate constitutus erit.
- 22 Hanc obiectionē \dagger scribentiū quidā in. d. auth. præterea. dicunt inextricabilē. quidā relinquunt indissolutā, & alij ita respōdent. q̄ scilicet dispositio illius auth. locū habet qñ matrimoniū sine dote aliqua contractū fuit, quo casu Viro præcedente Vxor est inops nec potest dotē repetere, & ex ea sibi alimenta parare, & Vxore præcedente filij nō habebūt dotē matris, nec pater usumfructū, & per cōsequēs in inopia cōstitutus succedet cū filiis iuxta cōputationem illius tex. Et quia \dagger parum & nihil in iure equiperatur. .l. quāuis. ff. cōdi. & de. et insti. de lege falci. in prin. & in. c. licet causā. §. quanq̄ ext. de proba. & glos. in. §. pen. in auct. instru. caute. &

fide. cū concor. per Mars. nota. 276. parū, Idcirco
 sicut diximus præfatā prouisionem procedere nulla
 dote matrimonio cōstitutā, ita dicendū est quoq; pro
 cedere quando parua dos et nō cōgrua illi matrimo
 nio fuisset cōstitutā ut eo quoq; casu cōiux superstes
 inops, defūcto diuiti succedere ualeat. ita tenet Cy.
 & Bal. in l. licet. C. de iure do. & doc. cōmuniter.
 in d. auth. præterea. ubi Fabian. nu. 10. testatur
 hanc esse communem doc. sententiam.

- 24 Sed hæc ¶ sol. nō euacuat contrariū, ut et ibi col. i.
 aduertit Ias. nā qñ mulier nō habet dotē, aut habet
 alia bona, aut non, primo casu ipsa præcedente
 in matrimonio succedūt filij, & pater in usufructu.
 d. l. i. de bo. mater. ubi pater est usufructuarius in
 bonis filiorū à matre quocūq; prouentorū. Secūdo
 casu sumus ext. terminos illius tex. At qñ præcede
 dit in matrimonio maritus relicta uxore sine dote, fi
 lij eā alere tenētur, et sic adhuc stat difficultas qñ neu
 ter inopia laborare dicatur. Præterea nō habet du
 25 bitū ¶ q. filij diuites tenētur parētes inopes alere qñ
 nō habent aliūde se alāt. d. l. si quis à liberis. & supe
 rius in 7. q. prin. in secūdo speciali satis abūde proba
 uimus, itaq; hac rōne attēta nō uidetur induci posse q
 existentibus filiis diuitibus parētū aliquis dicatur ino
 pia laborare sicuti ecōuerso qñ parētes sūt diuites nō
 dicūtur paupes filij ut statū dixi. & per cōsequēs re
 spōsio Ias. in d. auth. pcedere nō pōt. Alij respōdent
 26 q. dispositio illius auth. ¶ & in corpore uñ sumitur,
 nō emanauit fauore paupertatis, quæ omnino nō est

QVEST. IX. I. SPECIALE.

- neceſſaria, Sed emanauit ob reuerētiā matrimonij,
ne in opprobriū prēmortui coniugis alter mendica-
27 recogatur. Quod quidem non uidetur ꝑ uerū, nā
tex. in .d. §. quoniā uero. omnino fundantur in pau-
pertate. ut ibi nihil habere ualentes ſed in nouiſſima
uiuentes inopia. ex qua ratione Imperator ibi eam
conſtitutionē inducit, dicens propterea ſācimus. et c.
Et tex. in .d. auth. præterea. loquitur cōditionaliter
28 ſi cōiux ſuperſtes labore inopia. At cōditio ꝑ ſpe-
cifice debet impleri .l. mēuius. et .l. qui hæredi. de
condi. Et demo. doc. in .l. gallus. §. Et quid ſi tantū.
de libe. Et poſtū. merito. et c.
- 29 Et Idcirco ꝑ arbitror iure optimo dici poſſe eam cō-
ſtitutionem cum Bal. Et ſequacibus ibi, fauore pau-
pertatis inductam fuiſſe. Nec obſtare q̄ pater. uſus
fructuarius ſit in bonis filiorū. Et Mater à filijs di-
uitibus ſit alēda quoniā ex eo ſolo non deſinit pater
aut mater pauper eſſe, quia is qui habet alimēta nō
ſemper deſinit eſſe pauper. ut docet Bal. in .l. pau-
pertas. ff. de excuſa. tuto. in .l. ſiquis ad declinandā.
.C. de Epif. Et cler. Dec. in .c. ceterum. nu. 74. de
Iudi. Et pro cōmuni ſentētia. Bello. in conſ. 16. ſtat
30 ſtatutum. nu. 6. Præterea ꝑ non ſemper Pater eſt
uſusfructuarius in bonis filiorum. ut in auth. exci-
pitur. C. de bonis quæ libe. Et in corpore unde ſu-
mitur in auct. ut liceat ma. Et auia. in prin. Et alias
31 ꝑ quando pater concurrit in ſucceſſione cum filijs,
non habet uſumfructum in parte filiorum. ut in .§.
ſi uero. cum aſcēdentibus. in auct. de hære. ab inte-

- sta. & in auth. item hereditas. C. de bo. quæ libe.
 & præterea Dec. in .d. auth. præterea. in prima
 32 col. ingenue fatetur dispositionē ¶ illius tex. nō mi-
 litare qñ superstes esset ususfructuarius in bonis filio
 rū cum tūc cesset ratio illius decisōis quæ fundata
 est in paupertate, & in subsidiū parentibus & coniu-
 gibus respectiue uoluit providere. Quare respon-
 33 dendo ¶ ad argumentum in forma concludendū est
 q̄ dispositio dictæ auth. habet locum etiam quando
 mortua Vxore diuite cū filijs supereſt Maritus inops
 ususfructuarius in bonis filiorum intelligendo cōclu-
 sionem in potentia, non in actū. nam pater poterit
 renunciare usūfructū & succedere in legali eius por-
 tione secundum deſc. d. aut. quo casu erit inops. &
 uerificabitur tex. d. auth. Sed si Pater malit esse usus-
 fructuarius in bonis suorū filiorum q̄ portionē lega-
 lem habere non poterit utrūq; consequi uno eodēq;
 tempore, tum quia non impletur cōditio de qua in
 34 .dd. iuribus, tum etiam quia duæ causæ ¶ lucratiuæ
 circa eandem personam in eadem re concurrere nō
 debent. l. quoties. ff. de solutio. & .s. si res aliena.
 insti. de lega. itaq; aut usumfructum, aut portionē
 suam habebit. arg. nota. in .l. cum filius. s. uarijs de
 leg. 2. & in casibus in quibus usūfructū habere nollet
 uel non posset, absolute in legali eius portione cum
 35 filijs successor erit. Et similiter dicendum ¶ est in
 matre, quia dato q̄ à filijs sit alenda, hoc tamē est
 quedā mendicatio quia id sibi concessum est in sub-
 sidium quando nō habet aliunde se alar. ut declara,

Bar. in .d.l. si quis à liberis. & idcirco ne cogatur ab alijs petere alimenta, necessaria fuit promisso .d. auth. & ita declarat Paul. Picus. in .d. auth. præterea. in prima & 2. col. Pro qua quidē ¶ declaratio-
 36 ne facit tex. in .c. exijt qui seminat. de uer. signi. in 6. ubi fratres ordinis minoris ab alijs alimenta susci-
 piunt, ex elemosinis uiuentes, & tñ medicare dicū-
 tur. ita in proposito quāuis parentes inopes à filijs diuitibus alimenta percipiant, ne tñ ab alijs quodā-
 modo alimenta mendicare cogātur, necessaria fuit promisso supradicta. quod est notan. pro intellec. d. Auth. præterea. & aliorū quæ superius dicta sunt.

Summaria.

- 1 Gesta in fraudē creditorū nō tenēt quia reuocātur ex lege alia sentia, aut ex edicto prætoris.
- 3 Alienatio inter uiuos i fraudē creditorū facta nō tenet.
- 4 Alienatio in fraudem creditorū probata dicitur eo ipso q̄ omnia bona alienātur, uel maior pars bonorum, uel meliora bona.
- 5 Creditor in ultima uoluntate fraudari non potest.
- 6 Serui in testamento manumitti non possunt in fraudem creditorum etiam si testator sit persona pri-
 uilegiata & nu. 3.
- 7 Libertatis damno fauorabilis est.
- 8 Ultima uoluntas fauorabilis est.
- 9 Pater non potest in præiudicium creditorum filijs donare uel relinquere.
- 10 Aes alienum antecedit omne relictū ac etiam quar-

etiam filiorum.

- 11 Legitima est quota bonorum & deducto ere alieno debetur.
- 13 Debitor Pauper potest unum ex seruis suis in testamento cum libertate instituere etiam in præiudicium creditorum. Ac etiam sine libertate.
- 15 Seruus institutus à domino fit hæres necessarius.
- 16 Dummodo testator cum scienter instituerit.
- 17 Publice interest ultimas uoluntates exitū habere.
- 18 Nil magis expedit hominibus q̃ ut liber sit stilus testandi.
- 19 Actus per quem tollitur libera facultas testandi dicitur contra bonos mores & nō ualet.
- 20 Quod testator instituat seruum proprium in fraudem creditorū, est fauore paupertatis inductum.
- 21 Ratio declarat dictum.
- 22 Lex generaliter loquens generaliter debet intelligi. Præsertim ubi est eadem ratio in omnibus.

SECVNDVN SPECIALE IN VLTIMIS VOLVNTATIBVS.

- 1 ¶ Secūdo Fauorabilis est † Paupertas, nā quamuis gesta in fraudē creditorū effectualiter nō teneāt. ut in .l.i. ff. quæ in frau. credito. & in .s. itē si quis in fraudē. insti. de actio. et in .l. nā postea. s. sedet si quis ubi pulcre et late las. ff. de iureiu. Cū reuocetur † ex sentētia legis Aclie sētiae aut ex edicto prætoris .l. cū hereditas. ff. Qui et à quibus. et per to. tit. ff. quæ in frau. credi. Quia † non potest alienatio inter uiuos

- in fraudem creditorum fieri adeo ut si forte facta fuerit, non reuocatur .l. omnes. §. lucius. ff. quæ in fraud. credi. Vbi etiam nota. q. dicitur † alienatio in fraudem creditorum probata, eo ipso q. bona omnia debitoris alienantur. ut in .l. qui testamentum ubi glos. & Bar. ff. de proba. uel maior pars bonorum. §. in fraudem. insti. quibus ex cau. manu. non li. Alex. lib. 4. cons. 108. col. i. & per Afflic. de ch. 36. fuit. nu. 2. cum concor. per Dec. in cons. 587. coram. nu. 9. Vel omnia meliora. ut not. Ang. in .l. si quis post hac. col. 2. in fi. C. de bo. proscip. & in .d. §. lucius allegans .l. summa. ff. de pecu. & pulcre Dec. in cons. 659. conclusionem. nu. 3. Neq. minus † fraudari possunt in ultima uoluntate creditores, uidemus etenim non licere dominis in fraudem creditorum manumittere seruos .l. si mortis. & .l. in fraudem creditorum. & in .l. seq. ff. Qui & à quibus. Etiam si † manumissor sit alibi priuilegiata persona .l. cum is. §. i. illo eo. tit. Et licet † concurrant datio libertatis, quæ alias fauorabilis est. ut .l. si ita scriptum fuerit. ff. de manu. testa. & .l. cum inter. C. de fideicō. liber cum concor. per glos. & doc. in .l. quoties. de reg. iur.
- Et ultima † uoluntas, quæ pariter fauorabilis est .l. i. C. de sacros. eccles. et. §. disponat. auct. de nup. et .l. in testamentis. de reg. iur. Attamen non potest testator in testamento seruos suos in fraudem creditorum manumittere. ut est tex. express. in .l. in fraudem. C. de testa. manumi. Et hinc est † q. Pater in præiudicium & fraudem creditorum filiis donare, uel post

uel post mortem suam relinquere non potest. Quia

- 10 **T**es alienum antecedit omne relictū ac etiam quar
tam filiorum .l. papinianus .s. quarta .ff. de inoffi.
- 11 testa. quæ **T** cū sit quota bonorū & non hereditatis
.l. quisquis .s. ad filias .C. ad .l. lul. maie. Alex. in
- 12 .l. quia poterat. in 4. col. ff. ad treb. Deducto **T** ere
alieno debetur .l. subsignatum .s. bona de uer. signi.
& .l. 2. s. illud .ff. de colla. bo.
- 13 **F**auore tamen **T** Paupertatis concessū est illi qui ti
met ob eius inopiam nō posse heredem habere ullū
qui hereditatem suā ut pote dānosam ærig; alieno
subiectam adire uelit, ut possit uni ex seruis suis in
testamento libertatē donare ipsumq; instituere, etiā
si redundet in præiudicium creditorum, ut est tex.
express. in .l. qui soluendo .ff. de hered. insti. & in
.s. i. insti. de hered. quali. & diffē. Quod hodie lo-
- 14 cum **T** habet etiam si testator sine libertate institue
rit .l. pen. in prin. C. de neccess. seruis hæredi. insti.
& in .s. idemq; iuris. inst. Quibus ex caus. manu.
- 15 non licet. Quia nihilominus efficitur **T** liber & nec
cessarius hæres .l. i. C. de neccess. ser. hære. insti. &
.d. s. i. de hered. quali. & diffē. & .l. ex parte .ff. de
acqui. hered. à se ipso libertatē consequēs .l. sed &
si conditioni .s. fina. ff. de hered. insti. & insti. qui
- 16 testa. tuto. da. poss. in prin. Dummodo sciens **T** hoc
testator fecerit .l. generaliter .s. si quis tutorē .ff. de
fideicō. liberta. l. neq; .s. si seruū .ff. de mili. te. & .l.
- 17 si quis tutorem .ff. de testa. tute. Et quāquam **T** iu
dicent aliqui huiusmodi speciale fauore ultimarum

QVEST. IX. II. SPECIALE.

- uoluntatum concessum fuisse, quia publice interest ultimas uoluntates exitum habere. l. uel negare. ff. quemadmo. testa. ape. Et nihil t̄ magis expedit hominibus q̄ ut supremæ uolūtatis postq̄ iam aliud uelle non possunt, liber sit stilus, & licitum quod iterū
- 19 non redit arbitriū .l.i.C. de sacrosan. eccles. Vnde t̄ contra bonos mores esse dicitur actus per quem libera testandi tollitur facultas secundum Ange. in cons. 34. uiso. nu. 2. & improbatur in iure .l. stipulatio hoc modo cōcepta. & ibi etiam Bar. de uerb. obli. & .l. cum donationis .C. de trāsac. & per Bar. in cōs. 72. ex facto proponitur. col. i. Nihilominus
- 20 q̄ t̄ immo fauore paupertatis hoc sit specialiter cōcessum probat expresse tex. in .§. i. insti. Quibus ex caus. manumi. nō licet. ubi tex. reddēs rationē quare liceat domino unū ex seruis suis in fraudē creditorū manumittere in testamento, inquit, ualde enim prospiciendum erat ut egentes homines quibus alius hæres extiturus non esset, uel necessarium heredem seruum suum haberent qui satisfactorius esset creditoribus, aut hoc eo non faciente creditores res hereditarias serui nomine uendant, ne defunctus afficiatur iniuria, ex quibus colligitur eam iuris dispositionem fauore pauperis hominis inductam fuisse, cum ex ea egentibus prospiciatur. Qua sanē ratio
- 21 ne t̄ declaratur dictū. q̄ scilicet pauperū fauore emanauerit. arg. not. in .l. cum pater .§. dulcissimis. de leg. 2. & per Bar. in .l. i. nu. 4. ff. de legi. tuto. Præterea si fauore ultimæ uolūtatis hæc prouiso fuis-

22 set inducta, utiq; generaliter locum haberet siue testator esset, siue non esset soluēdo. Quia [†] dispositio legis generaliter loquens generaliter debet intelligi. l. i. §. et generaliter. de lega. præstan. l. quicq; §. prætor. de iniur. uol. l. 2. §. homines. ff. de vi. bo. rap. et. c. si Romanorū. 19. distin. Præsertim [†] ubi nō est diuersa ratio. l. illud. ff. ad. l. aquil. l. quedam. §. numularios. ubi glo. ff. de eden. et in. l. si. C. ad. l. falsc. et in. l. à titio. de uer. ob Sed in. d. l. qui soluēdo, et in iuribus præalleg. nō cōceditur hoc priuilegiū instituēdi seruū in fraudē creditorū generaliter, sed solummodo his qui pauperes sunt, merito non fauore ultimæ uoluntatis sed fauore pauperum hoc priuilegium fuit concessum.

Summaria.

- 1 Incertitudo uitiat ultimas uoluntates.
- 2 Contractus.
- 3 Compromissa.
- 4 Vsfucationem.
- 5 Tutorum dationes.
- 6 Condemnationes.
- 7 Si plures interueniunt in rixa in qua unus fuit unico uulnere interfectus et ignoratur à quo, nullus mortis pœna punitur.
- 8 Incertitudo uitiat libertatis dationem.
- 8 Et omnes demū dispositiones, etiā si sint pœnales.
- 11 Promissio incertæ usuræ non ualet.
- 12 Clausula constituti in instrumento apposta propter

QVEST. IX. III. SPECIALE.

incertitudinem nihil operatur.

- 13 Incertitudo est à iure reprobata.
- 14 Iudicia super futuris regulariter esse non possunt.
- 15 De futuro cōtingenti nō est determinata ueritas.
- 16 Legatū ratione incertitudinis in persona legatarij nō ualet, licet fauor adsit libertatis.
- 17 Incendium præsumitur in dubio causatum inhabitantium culpa.
- 19 Probato incendio dicitur fundata intentio cōtra habitatores, nisi ipsi contrariū probent. nu. 18. Ad hoc tamen ex eo incendio possit sententia cōdemnatoria ferri requiritur q̄ culpa certi hominis probetur alias quando non constat de principio ignis fertur sententia absolutoria.
- 21 Iudex in dubio debet promptior esse ad absoluendū q̄ ad condemnandum.
- 22 Relictū in ultima uoluntate pauperibus ualet & ratione incertitudinis non uitiatur.
- 23 Testator mādans bona sua distribui, & non dicēs, quibus, intelligitur pauperibus pro aīa testatoris.
- 24 Testatore relinquēte pro anima, & nō dicente qd aut quantum, non uitiatur relictum.
- 26 Dos relicta puellæ ratione incertitudinis nō uitiatur.
- 27 Idem in legato alimentorum.
- 28 Et in legato causa studij.
- 29 Intell. l. id quod pauperibus. C. de Epis. & cler.
- 30 Dispositio incerta fauore ecclesiæ substatetur.
- 31 Ex iuxta causa substatetur incerta dispositio.
- 32 Incerta dispositio ualet ex cano. equitate.

- 33 Pauperes alij. sunt in xenone, alij in carceribus alij sunt religiosi & nu. 49.
- 34 Legatum factum pauperibus, est præstandū ex sententia Arch. relligiosis pauperibus.
- 35 Duo iura præponderant uni.
- 36 Legatū factum pauperibus ex sententia Bar. præstandū est arbitrio Episcopi. declara. nu. 45.
- 37 Ad Episcopū pertinet pauperibus prouidere spiritalia distribuere. & ultimas pias uoluntates exequi. & nu. 47.
- 40 Legatum factum pauperibus ex sententia Bal. præstandum est pauperioribus.
Et quis sit pauperior, declarat Episcopus.
- 41 Relictum ecclesie parochiali ab habente duas parochias debetur pauperiori.
- 42 Relictum monasterio, in dubio intelligitur de monasterio monialium.
- 43 In monialibus indigentia est magis periculosa.
- 44 Homines conuenientius q̄ feminæ operari possunt.
- 46 Ad Episcopum cura animarum pertinet.
- 48 Episcopus distribuit inter paupes p̄ qualitate paupū.
- 50 Pauperes religiosi eligendi sunt in distribuendo etiā si alij pauperiores essent.
- 52 Pauperes religiosi non sunt præferendi pauperioribus in cibarijs.
- 53 In cibarijs attenditur solum an petitor indigeat.
Et idcirco distributor pro libito suo eligere potest.

QVEST. IX. III. SPECIALE.
TERTIVM SPECIALE IN VLTIO
MIS VOLVNTATIBVS.

- 1 **¶** Tertio **†** Favorabilis est Paupertas, Quoniā incertitudo de iure ciuili omnē uitiat dispositionē Bar. in .l.i. nu. 14, ff. solu. ma. nō solum .n. ultimas uitiat uolūtates. ut in .l. intēpus. §. i. ff. de hēr. insti. et in .§. incertis. insti. de lega. et not. Pau. Castr. in .l. si quis. §. hi aut ff. de iniu. rup. et irri. te. **¶** Alex. in cōs.
- 2 34. nu. 4. lib. 2. Verū etiā **†** actus inter uiuos celebratos, ut cōtractus .l. ita stipulatus. la grāde. **¶** .l. triticū. ubi Bar, et doc. ff. de uer. ob. Afflic. de cō.
- 3 371. dñs Anto. col. 1. Cōpromissa **†** .c. innotuit ext. de arbi. Vsucapionē **†** .l. locus de acqui. poss. Bar.
- 4 Alex. **¶** las. in .l. si sic. §. a. de lega. 1. Tutorū **†** dationē .l. duosūt titij. et .l. tutor incertus. ff. de testa. tu. **¶** §. tutor. insti. de lega. **¶** per Alex. in cons.
- 5 76. nu. 18. lib. 5. Condēnationes **†** .l. idē Pōponius scribit. §. si. ubi etiā glos. **¶** Bar. ff. de rei uen. **¶** per Mars. in notab. casu pluriū **†** interuenientiū in rixā in qua fuit aliquis uno tantū uulnere interfectus **¶** ignoratur à quo, ut propter incertitudinē nullus rixantiū mortis poena puniri debeat. in singu. 217. incip. ter uel quater. ubi adducit ad hoc glos. singu. in .l. item mela. §. si plures. ff. ad .l. aqui. quam pro singu. ad hoc referre dicit Alex. in cons. 237. ponderatis narratis in themate. lib. 3. post Spec. in tit. de homici. §. i. uers. pone q. quatuor homines. Et
- 6 **†** libertatis dationē. ut in .l. cum ex pluribus. ff. de manu. te. **¶** .l. si ita fuerit. **¶** .l. si quis. ff. de rebus

- 9 dub. Port. in .§. incertis. insti. de lega. Et demum \dagger incertitudo omnes uitiat dispositiones .l. si. C. de ana. excep. l. ubi repugnātia. de reg. iu. Gomes. in .§. sed ista. nu. 31. insti. de actio. Mars. nota. 206. incertitudo. Etia \dagger dispositiones sint pœnales .l. 4. §. Ca
- 10 tho. ubi not. Fran. Rip. nu. 9. ff. de uer. ob. Vnde \dagger promissio incerta usurae non ualeat .l. quod in stipulationibus. de usur. $\&$ usura quoq; pœna est .l. qui sine. de nego. ge. Et ex prædictis \dagger inferuntur plura, primo q̄ clausula constituti in instrumēto apposta ob incertitudinē nihil operatur Bar. $\&$ doc. in .l. 3. §. incertā. de acqui. poss. $\&$ Dec. in cons. 226.
- 11 magister Ioannes. col. i. Qñquidem \dagger ut dicūt dñi de Rota. decs. 2. de appell. in no. incertitudo à iure reprobata est. ut in .c. ad aures. ext. de rescrip. in .c. i. $\&$ 2. de libel. obla. $\&$ in .c. 2. $\&$ in .c. cōsultuit
- 12 de appella. Et \dagger hinc est q̄ super futuris iudicia regulariter esse nō possūt .l. nō quēadmodū. ff. de iudi. glos. $\&$ doc. in .l. si stipulatus fuerim, §. cū stipulamur. arguē. à speciali. de uer. obli. nā, inquit Philos.
- 13 q̄ de futuro \dagger contingēti nō est determinata ueritas quia futura sunt incerta, $\&$ se ad esse, $\&$ nō esse haberi possūt. las. in .l. sticus qui meus erit. in prin. de lega. i. $\&$ est bonus tex. in .l. qui bona. §. cum inter. de dam. infec. $\&$ faciūt not. per Fely. in .c. in nostra. in septimo corre. de rescrip. $\&$ per Cassa. decs. 16.
- 14 nu. 3. de præben. Secūdo inferitur \dagger q̄ legatum ratione incertitudinis qñ in legatariorū personis uersatur incertitudo totaliter uitiatur etiā si fauor adste

QVEST. IX. III. SPECIALE.

libertatis .d.l. cum ex pluribus .ff. de manu. testā.
Bar. in .l. quidam relegatus. de re. dub. Imol. in .l. 2.
nu. 3. de libe. & po. Port. in .§. ante hæredis. in glo.
in uer. constitutio. inst. de lega. & pro communi re
gula. 10. de pla. in .§. si generaliter. insti. eo.

- 17 Tertio infertur † quia licet incendiū præsumatur
culpa inhabitantium causatū .l. 3. ff. de offi. præfec.
uigi. l. si uendita. ff. de peri. & cōmo. rei uendi. &
.l. qui insulam. §. fin. et ibi Bar ff. loca. qua propter
- 18 probato † incendio fundata dicitur intētio cōtra in
habitantes nisi ex parte eorum contrariū probetur
Bar. & doc. in .l. si quis ex argēta. §. fin. de eden.
Saly. in .l. si creditor. C. de pigno. ac. et l. 1. in .l. do
- 19 mus. nu. 5. de lega. i. Attamen † ut sequi condēna
tio possit, debet culpa certi & determinati hominis
probari, alias inhabitantes criminaliter puniri non
poterunt. l. licet. §. fin. ff. nauæ cau. stabu. per quē
tex. ita tenet Anca. in cons. 71. uisus & diligēter pō
deratis. ut refert Gram. decs. 3. in causa magnificæ
- 20 nobilis. nu. 3. Nam quando † non clare constat de
principio ignis sentiētia absolutoria habitātibus pro
pter incertitudinē ferri debet. secundū Afflic. decs.
57. illo die. nu. 4. post Roma. in cons. 401. maxi
- 21 me. Quia † in dubio prōptior debet esse iudex ad
absoluendum q̄ ad condēnandū. l. Arrianus. de actio.
& ob. glos. in .c. ueniam. in uer. faciendū. 35. q. 9. et
nisi ex probationibus clarissimis condēnare nō debet
- 22 .l. fina. C. de proba. cum cōcor. ¶ Licet † autē
hæc omnia ob incertitudinem inducantur, fauore tñ

- pauperum si quis in testamento codicillis uel qualibet alia ultima uoluntate aliquid pauperibus reliquerit, quamuis incertū sit de quibus pauperū personis testator senserit, relictum tamen ualeat ut est tex. express. in .l. id quod pauperibus .C. de Epis. & cler. ubi etiam not. glos. hoc esse speciale fauore pietatis in pauperes, censetur .n. relictū Deo pro pauperibus recipienti & certam eorum personam repræsentanti secundū Port. in .§. incertis. insti. de lega. Ad quod etiam facit glos. nota. in .c. cum tibi. ext. de testa. in fi. quæ inquit q̄ si quis incertas psonas. idest, pauperes instituerit hæredes, ualeat institutio, nec ueluti incerta uitiatur. per tex. in .l. si quis ad declinādam .C. de Epi. & cler. Immo fortius † si testator bona sua distribui mandat, & non dicit, quibus, intelligitur q̄ pauperibus pro anima sua distributio fiat ita notan. dicit Bal. in .l. exequutorem. col. 2. C. de exeq. rei iudi. per tex. in .d. ca. cum tibi. quem dicit
- 23 ad hoc ualde notabilem esse. Quæadmodum † quando diceret, relinquo pro anima. & nō exprimeret quid aut quantum ut per hoc non uitiatur sed q̄ ualeat relictū, tenet Cardi. in cle. i. q. 28. de testa. & Ant. de butr. & Imol. in .c. indicante. ext. eo. & Fel. in .c. i. uers. benefacit quod scribit. ext. de pact. & refert las. in .l. ita stipulatus. nu. 13. de uer. obli. & Dec. in cons. 182. in casu occurrenti. col. 3.
- 24 Et quibz † Arel. in .d. §. incertis. super glos. in uer. incertum. dixerit, q̄ in terminis præalleg. l. id quod pauperibus, non est casus incertus, quia certificatur

per legē, & ideo relictū ualet, ut diximus in simili

- 26 ¶ in dote relictā puellæ per duos bonos homines taxāda, ut ob incertitudinē nō uitietur, sed q̄ immo ua
leat relictū ueluti certificatū à lege, ut in .l. si filiæ
de leg. 3. in .l. theopōpus. de dote præleg. et in .l. cū
post. §. gener. de iure do. Bal. in .l. si quis ita scrip=
serit hæredē de hæredi. insti. Imol. in .l. si quis ita.
nu. 4. eo. tit. Bal. nouell. de dotibus. 6. par. princi.
priuileg. 32. & Dec. in .c. in præsetia. nu. 82. de
27 proba. Et idē ¶ uidemus in legato alimentorū quod
propter incertitudinē nō uitiat. .l. si cui annuū. ubi
ē glos. & Bar. de annu. lega. Nico. euer. in dialect.
lega. in loco ab Aliment. ad piā causā. uer. 6. Et in
28 ¶ legato causa studiū uel alicuius artis discēdæ. in .l.
sticus. de lega. 3. per Alcia. in .l. i. nu. 34. ff. solu. ma.
29 Attē respōdetur q̄ negari ¶ nō pōt quod in prædi
ctis casibus relictū ab initio in se & sui natura non
sit incertū. iuxta not. in .l. certū. ff. si cer. petā. et in
.l. ubi aut. de uer. ob. & quod tenet Abb. in cōs. 32.
casus cōtingentia. col. i. uer. ex his potest capi solu.
par. prima. post Bal. in .l. liberti. nu. 9. C. de ope.
lib. & pulcre per Cassa. ad regu. Cācella. decis. 21.
nu. 8. super regu. de insinua. & publica. licet postea
legis dispoſitione specialiter certificetur, & in termi
nis probatur in .d. l. id quod pauperibus. iuncta .l.
quod labeo. de Car. edic. nā si relictū esset certū, fru
stratoria et indubitabilis esset dispoſitio Imperialis in
.d. l. id quod pauperibus. Itē probatur. in .d. l. si quis
& declinandā. in .§. i. ibi similisq; modo. iuncto prin.

ibi pietatis intuitu. Dixerat .n. Impe. in prin. illius
 cōstitutionis, q̄ si quis captiuos instituerit hēredes,
 pietatis intuitu institutio ualeat, nec propter incerti-
 tudinē pacto aliquo uitiatu, subdit deinde. in .s.i.
 q̄ idem quoq; dicendū est si pauperes instituatur,
 Ptochotrophii aut certū in ciuitate nō inueniatur,
 q̄ nō propterea propter incertitudinē institutio uitie-
 tur, quinimo (inquit tex.) simili modo huiusmodi
 institutio ualeat, pōdera ergo illa uer. simili modo,
 quæ referūtur ad primā decissionem illius legis quæ
 pietatis intuitu fuit cōstitutata, ergo ita pariter in ea
 institutione pauperum dicendū est q̄ nō iure ordina-
 rio, sed speciali pietatis intuitu ualere debeat, Et
 sic ibi casus in se est incertus, licet speciali quodam
 fauore sustineatur à lege. Et ita tenet Alex. in .l.
 30 prator. ff. de iurisd. om. iudi. Ad quod ¶ quidē fa-
 cit qđ alibi habetur. per glos. et doc. in .c. nos quidē.
 in glos. pen. ext. de testa. Et in .l. privilegia. C. de
 sacrosan. eccles. ubi dispositio ad utilitatem ecclesiæ
 facta licet incerta, sustinetur tñ fauore ecclesiæ ut
 Et per Socin. in .l. quæ cōditio .s. cum ita de cōdi.
 31 et demo. Quia ¶ ubicunq; legitima aut iusta subest
 causa, admittitur dispositio incerta. secundum Paul.
 Castre. in .l.i. s. interdū. per illū tex. in fi. ff. si pars
 32 hēred. petā. Et ¶ ex equitate Canonica qualibet
 dispositio quantumcunq; incerta ualeat, Et boni uiri
 arbitrato declarari debet, secundum Archid. in .c.
 nōn nulli. i. q. i. quem refert Bal. in .l. qui mutuan-
 .s. salarium in lectura antiq. ff. manda. Et sequitur:

- Alex. in .l.i. col. 6. ff. solu. ma. & Abb. in .c. ex parte. nu. 5. ext. de censibus. Fely. in .c. i. col. 3. ext. de pact. Dec. in .c. ad hanc in 2. col. de rescrip. et in cōs. 182. in casu occurrēti. col. 2. Mars. nota. 223. non nulla. & las. in .l. ita stipulatus. nu. 13. & in .l. tritū cū. col. i. ff. de uer. ob. qui dixit hoc fuisse famosū et singulare dictū Archid. legisit incognitū & menti tenendū.
- 33 ¶ Ceterū hic opportune ¶ queritur si relictū aliquid fuerit Pauperibus, & in eo loco repariantur plures pauperum species, repariantur pauperes in xenone positi, pauperes in carcere tristi, & pauperes religiosi propter Deum mendicantes, quibus nam istorum pauperum relictū præstari debeat? In hoc articulo tres uidentur diuersæ docto.
- 34 sententiæ. Et prima fuit ¶ sententia Arch. in .c. i. nu. 3. de testa. in 6. tenentis legatū fore pauperibus religiosis præstandū, quia in ipsis uiget duplex causa,
- 35 paupertatis scilicet & religionis, Sed ¶ duo iura præponderant uni. ut in auth. itaq; .C. cōmunia de success. & in .s. sed hodie. insti. de adoptio. & in .s. si igitur. in auct. de consang. & uteri fratri. merito. et c.
- 36 Secunda fuit ¶ sententia. Bar. in .l. si quis ad declinandam .C. de Epi. & cler. tenentis q; hoc reponatur arbitrio Episcopi qui iudicare & statuere debeat quibus magis legatum præstandū distribuentū q; sit. & ita de cōsuetudine seruari testatur per
- 37 tex. in .s. si quis autem pro redemptione. in auct. de eccles. tit. Ad quod facit quia ¶ ad episcopi officiū pertinet pauperibus & oppressis sollicite providere

- .c. peruenit. 84. distin. discordantes concordare .c.
 38 .i. & 2. 90. distin. Spiritualia \dagger distribuere .c. cle=
 39 ricum .s. ex his . 11. q. i. Et ultimas \dagger pias dispositio=
 nes exequi .d. l. si quis ad declinandam. et .l. nulli. C.
 de Epis. & cler. & in .c. tua nobis. ext. de testa. cū
 cōcor. per Dominos Capel. Tolos. q. 78. an potestas.
 40 Tertia fuit \dagger opin. Bal. in eadem .l. si quis ad decli=
 nandam, uolentis legatū præstandū esse pauperibus
 pauperioribus. per illum tex. in uer. sin autem am=
 pliores. & si dubitatur qui nam pauperiores sint,
 Episcopus interloquendo super paupertate declaret.
 arg. d. s. si quis autem pro redemptione. & ita resi=
 det Bal. cū quo trāsit Imol. in .l. captatoria. de leg.
 .i. & ista fuit originalis (ni fallor) sentētia glos. in
 .c. indicante. ext. de testa. quā tenuit etiam Archi.
 41 in .c. pauper. 11. q. 3. Pro qua \dagger quidem facit deci=
 sio Cyn. & Bal. in .l. cū multæ .C. de dona. ante nup.
 ubi dicunt q. si testator relinquat centū ecclesiæ sue
 parochiali, & habeat duas parochiales ecclesias &
 in testamento non expresserit cui legatum præstari
 uoluerit, in dubio legatum præstabitur pauperiori
 per tex. in .s. si quis in nomine. in auct. de eccle. tit.
 refert hoc et sequitur las. in .l. i. col. 2. C. de sacrosā.
 eccles. & pro mirabili & singulari dicto in .s. ex
 maleficijs. nu. 48. ubi etiam Gomes. col. fin. inst. de
 actio. & Dec. in .c. in præsentia. nu. 194. ext. de
 42 probatio. dicens q. \dagger si legatum factum esset mona=
 sterio non expresso nomine cuius, potius monasterio
 monialium præstaretur quia est magis pium q̄ mo=

- nasteriū monacorū. secundū Bal. in .l. in multis. circa fin. de sta. ho. quod pro singu. sequitur Mars. not.
- 43 248. cōditio. ante fin. Ad † quod facit quia indigētia in monialibus magis est periculosa .c.i. de statu
- 44 regu. lib. 6. Et homines † conuenientius q̄ feminae operari possūt .l. quisquis. uer. ad filias. C. ad .l. iul. maie. cū in feminis maior honestas requiratur. glo. in .l. palam. §. quæ in adulteriū. ff. de ri. nup. Dec. in cons. 225. in casu proposito. nu. 12. merito potius monialibus q̄ monacis legatū erit præstandum. Et ita tenet Fran. Rip. de peste. uers. de remed. ad conseruan. uberta. nu. 158. Et seq. ad quod ego allego tex. in .l. fin. in prin. C. de dona. añ. nup. ubi dicitur q̄ melius est mulieribus propter fragilitatē
- 45 sexus q̄ maribus subuenire. Pro † absolutione præsentis quæstionis teneo opin. Bar. simpliciter. qñ in testamento nō fuerūt dati exequutores, q̄ tūc remittatur arbitrio Episcopi arg. tex. in .c. quoniā. ext.
- 46 de deci. in .c. tua. de testā. Et Episcopus † uelut protector pauperū (ad cuius officiū curā pertinet
- 47 animarū habere .c. qui episcopatum. §. q. i. Et de † alimētis pauperibus prouidere .c. gloria Episcopi. 12. q. 2. Et circa pias uolūtates, dispōnes defunctorū
- 47 exequi) secundū eius † cōscientiā distributionē inter paupes faciet pro qualitate personarū secundū quā distributio est faciēda. ar. l. si cui. de añu. leg. Et .l. pen. de alimē. leg. Et .l. quidā. de leg. 2. Et .l. flicus. de leg. 3. per quæ quidē iura ita Roma. asserit in repet. auth. similiter. 27. speciali circa ultimas uolū

- tates. C. ad .l. falci. & Cor. lib. 4. cons. 302. præmittendum est col. 3. Et † eueniente casu q̄ in eo loco adsint pauperes in xenone. ut in .l. si quis ad declinandam. supra alleg. & in carcere truss. ut in .l. Iudices. cum glos. C. de Epi. audi. et pauperes religiosi mendicantes. ut in .c. non dicatis. 12. q. 1. & in clem. exiui. de uer. sig. aliter non constito de grauiori paupertate, poterit Episcopus † pauperes religiosos eligere, eisq; distribuere præferendo paupertatē & religionem, simplicibus pauperibus, nam inquit Diuus Thom. secunda secunda .q. 32. arti. 3. añ fin. q̄ dare elemosinam magis indigēti melius est ceteris paribus, sed si minus indigens sit melior, & melioribus indigeat dare ei melius est. ex quibus
- 51 † colligitur q̄ etiam si alij essent pauperiores (contra Bal.) nihilominus religiosi essent præferendi, tanq̄ magis digni, & maioribus uirtutibus pollentes. arg. l. i. C. de a. no. ciui. & ita tenuit Io. an. in .c. i. de testa. in nouell. Federi. de Senis in cons. 282. factum tale est, & Fran. Rip. ubi supra nu. 157.
- 52 Declarari † sanē debet predicta conclusio quatenus dictum fuit pauperes religiosos præferendos pauperioribus esse, ut intelligatur procedere quando relictum consisteret in aliqua notabili summa, uel quantitate, sed si consisteret in cibarijs & in his quæ pro corporis nutrimento sunt necessaria, isto casu aut legatum inter omnes distribuendum esset, aut si hoc fieri non posset, pauperiores in arctissima paupertate constituti alijs præferri deberēt. Quoniā † in
- 53

QVEST. IX. III. SPECIALE.

huiusmodi non consideratur, an bonus & merens pauper sit, sed an necesse habeat. c. quam pio. ubi latius glos. 42. distin. & quod notat Amanel. not. 248. glos. est quod homines cum concor. supra in 4. q. prin. nu. 50. adductis. & ideo nō habet eligēs necesse digniorē meliorem aut proximiorē eligere, sed potest pro libito secundū eius conscientia distribuere. Bar. in .l. unum ex familia. §. i. ff. de leg. 2. & in .l. cum quidam. in prima col. ff. eo.

Summaria.

- 1 Filij emancipati de iure Ciui. antiquo à paterna successione erant exclusi.
- 2 Prætor uocauit emancipatos cum filijs in potestate ad successionem paternam.
- 3 Filij emancipati tantundē consequuntur de iure præto. per bo. poss. quod sui de iure Ciui.
- 4 Emancipati concurrunt in successione cum fratribus in potestate patris constitutis.
- 5 Prætor duplici iniuria affecit suos, inducendo bo. poss. pro emancipatis.
- 6 Filius in pte olim qcquid acgrebat acgrebat patri.
- 7 Prætor induxit q. emancipatus conferret suo.
- 8 Ex uarietate temporū statuta uariantur humana.
- 9 Legis latores dilatarūt & coarctarūt materiā collationis gratia seruādæ equalitatis inter fratres.
- 10 Emancipatus emancipato confert & suo.
- 11 Nepos succedens auo cum patruo tenetur conferre.
- 12 Nepos in successione aui cum patruo intrat in locū patris

patris quo ad gradum.

- 13 Filia dotata à patre cōfert dotem fratri, cum patrē succedere uult una cum fratre.
- 14 Filia olim conferebat etiam dotem aduentitiam, sed hodie solam confert profectitiam.
- 15 Collatio tam in testamentarijs successionebus q̄ ab intestato locum habet. Et nu. 18.
- 16 Voluntas testantis tanq̄ lex est seruanda.
- 17 Testator quo ad ea quæ tacuit in testamento dicitur intestatus decedere.
- 19 Hodie sola profectura et ususfruc. aduentitiorū cōferū.
- 20 Correctis principijs dicuntur correcta omnia quæ post principia sunt.
- 21 Collationi nō est locus nisi omnes succedentes ueniāt ex primo capite. sint in pari gradu. Et succedant titulo uniuersali.
- 24 Profectitia Et aduentitiorū ususfructus confertur qm̄ qui tenetur conferre factus ex eis est locupletior, alias si sine fraude consumpsit cessat collatio.
- 25 Ob necessitates excusamur à pœnis legalibus.
- 26 Pauper qui non potest conferre neq; de conferendo satisfacere, excusatur.
- 27 Ius conferendi hodie constitutum est gratia equalitatis seruandæ inter fratres.
- 28 Inducta ad unū finē non debent contrariū operari.
- 29 Cessante ratione cessat dispositio.
- 30 Frater pauper non tenetur conferre bona, bona fide consumpta.
- 31 Filia nō tenetur conferre dotem, quādo ex collatione

QVEST. IX. IIII. SPECIALE.

resultaret inæqualitas inter fratres.

- 32 Filius Clericus primæ tōsuræ nō tenetur fratribus cō-
ferre. Et testari potest licet sit in patria potestate.
- 34 Dictū Doctoris intelligitur secundū legē quā allegat.

QVARTVM SPECIALE IN VLTIMIS VOLVNTATIBVS.

- 1 ¶ Quarto Fāuorabilis ¶ est Paupertas in materia collationis bonorū cū enim iure Ciuili antiquo filij emancipati, à succeſſione paternaintelligerentur exclusi. ut in .l.i. ff. de suis & legi. iuncto .s.i. inst. quē
2 bus mod. ius pa. pote. sol. Prator ¶ naturali æquitate motus eos ad succeſſionem uocauit per bo. poss. contra tabu. in succeſſione testamentaria cum à parentibus in testamento fuerant præteriti, uel ut succeſſione ab intestato per bo. poss. unde libe. Cuius
3 uigore ¶ consequuntur tantundē in succeſſione quod de iure Ciui. filij in potestate per suitatē .l. maximū uitiū .C. de libe. præte. l. puberē .C. de iure deli. & .s. emancipati. insti. de hæredi. quæ ab inte. & .s. sunt aut. cū glo. insti. de bo. poss. Cōcurrūtq; in succeſſione ¶ cū fratribus in patris olim potestate constitutis .l.i. in fin. ff. quis or. in bo. poss. serue. Quā
4 ob rem Prator duplici iniuria ¶ & dāno affecit filios in potestate, quia nō solū diminuit in parte hæreditatem defuncti totam iure ciuili filio in potestate delatam, diuidendo eam cum emancipato. ut in .s.i. iuncto .s. emancipati. de hæred. quæ ab inte. Verū
5 etiam grauauit filium in potestate ut bona per ipsū

- 6 quæsta cum emācipato diuideret, Emācipatus autem sua haberet præcipua, nam \dagger filius in pote. quicquid acquirebat (peculio Castræ. uel quasi excepto) patri acquirebat .l. placet. de acq. hered. l. i. ff. si à parent. quis sue. manu. & insti. per quas perso. nob. acqui. in prin. & per glos. in .l. cum oportet. C. de bonisq; libe. in prin. unde diuidendo bona paterna cum emancipato diuidebat etiam bona propria à se ipso acquisita & paternis annexa, emācipatus autem sua non diuidebat sed sibi seruabat præcipua, uelut sibi non patri acquisita. d. l. i. in prin. ff. si à parente.
- 7 Ad tollendas \dagger igitur præfatas iniurias introduxit Prætor edictum de collationibus, quo astrinxit emācipatum cum filio in potestate succedere uolentem ad conferendum ei, omnia quæ si in patris communis potestate fuisset, patri acquisiisset, Bar. in .l. i. in prin. ff. de colla. bono. Bal. in .l. illud. in prin. C. de colla. & docto. communiter. in rub. C. eo.
- 8 Cæterum (quia \dagger ex uarietate temporum statuta uariantur humana. c. non debet. ext. de consangu. & affinita. Bar. in auth. sed cum testator col. i. C. ad. l. falsi.) Legislatores \dagger uarijs successiuisq; temporibus eandem collationis materiam in aliquibus dilatarunt, & in quibusdam restrinxerunt, nõ prædicta prætoris ratione, sed causa inter fratres æqualitatis seruanda, iuxta nota. in §. illud. in auct. de nupt. & in §. fin. in auct. de non eligen. secun. nuben. & per Bal. in .l. si maior. in prin. C. comuni diui. Corn. lib. 2. cons. 31. in causa. col. fin. Soci. Iuni. lib. 3.

QVEST. IX. III. SPECIALE.

- cons. 119. uiso instrumento. col. 2. & Dec. in cons.
- 10 59. licet. nu. 3. Dilatarunt \dagger aut constituentes q. fili-
lius emancipatus siue concurrat cum suo, siue cum
alio emancipato utroq; casu cōferre teheatur & ita
quoq; suus cōcurrens cum suo ad eandem collationē
- 11 astringatur. ut in. l. ut liberis. C. de colla. Et id \dagger
uoluit deinde Iustinia. non solum procedere, quando
plures fratres insimul in eadem succeſsione concur-
rerent uerum etiam quādo nepos cum patruo in hē-
reditate aut successurus esset, ut in. l. illā. C. de colla.
- 12 Nam \dagger cum nepos in huiusmodi succeſsione dicatur
subintrare in locū patris sui. §. cum filius. insit. de
hēredi. quæ ab inte. repræsentans eum in eodē gra-
du quo si uiueret ipse succederet Bar. in. l. 2. in fi.
.C. de libe. præte. Dec. in cons. 443. in casu ad me
transmisso. nu. 20. non mirum si omnia ea confer-
re debet, quæ si eius pater uiueret, conferre tenere-
tur. arg. nota. in. l. si cum. §. qui iniuriarū. ff. si quis
cautio. in. l. i. §. si sub conditione. ff. ut lega. nomi-
caue. cum cōcor. per Tirag. de retrac. consanguit. §.
- 13 32. glos. uni. nu. 25. Itemq; \dagger dilatarūt sancientes q.
filia dotata, à patre ab intestato defuncto, quæ cū
fratre in hēreditate cōmunis eorū patris succedere
uelit, dotem fratri conferre teneatur, ut inter eos
seruetur æqualitas, ne scilicet soror dotem præci-
puam habeat & præterea dimidium paternæ hēre-
ditatis, frater aut solā dimidiam hēreditatis & nil
præcipuū habeat et sic ne sit melioris cōditionis femi-
na q̄ masculus. l. i. et per to. tit. ff. de colla. dotis. Et

- 14 quāuis † ex decreto Gordiani Impera. soror dotem quoq; aduentitiā conferre teneretur .l. filia dotē. C. de colla. ex decisioe tamen Iustinia. nouissime ad ius antiquum regressi sumus ut solum profectitia & nō aduentitia cōferatur. ut in .l. fina. C. de colla. & tradit Dec. in cons. 560. notissima col. i. Dilatarūt †
- 15 præterea quoq; statuentes collationis æquitatem locum sibi uendicare nō solum in successiōibus ab intestato, uerū etiam in testamentarijs quoties id nō
- 16 sit expressim à testatore prohibitum, cū .n. † uoluntas testantis ueluti præcipua sit seruanda .l. i. C. de sacros. eccles. & .l. non aliter. in prin. de leg. 3. Cum testator in testamēto collationē prohibet, eius
- 17 † uoluntas ueluti altera lex, ad unguem est seruanda. §. disponat. in auct. de nupt. & .c. ultima uoluntas. 13. q. 2. At in casu quo testator tacuit, & quo
- 18 ad id † intestatus decessisse dicitur .l. intestato. ff. de legi. tuto. & in .§. pen. insti. de legi. agna. tute. Constituit Iustinia. Impe. in successiōibus testamentarijs inter descendentes eodemq; iure succedentes collationem faciendam esse ut in auth. ex testamento. C. de colla. & in .§. illud quoq; in auct. de trien. et semis.
- 19 Coarctarunt † præterea Sanciētes q; sola profectitia bona conferatur .l. fina. C. de colla. Corn. lib. i. cons. 272. in hac cōsultatione. col. i. & solus aduentitorū ususfructus cōferatur. ut not. doc. cōmuniter in .l. si emancipati. ubi Seba. Sapi. in fi. testatur hanc esse communem sententiam. C. de colla. Cum enim antiquitus conferrentur omnia quæ patribus acqui-

rebantur, & excepto Castrensi peculio uel quasi, omnia filij parentibus acquirerent. ut in d.l. placet. iuncta .l.i. §. nec Castrense. ff. de colla. bono. sequatur, q. tam aduentitia in proprietate & pleno iure q. profectitia erant cōferenda. At quoniam nouo iure filiusfami. non acquirit in aduentitijs patri proprietatem sed dumtaxat usumfructum .l. cum oportet. in prin. C. de bonis quæ libe. & .l. i. C. de bonis mater. sequitur correlarie q. sola profectitia bona solusq. aduentitiorum ususfructus conferri debeant.

20 Correctis ¶ enim principijs censentur correctæ omnia ea quæ post principia sequuntur .l. uni in prin. C. de lati. liber. tollen. Itaq. ratione prædicta constitutum est q. hodie sola profectitia solusq. aduentitiorum bonorum ususfructus inter fratres conferantur. ut in .l. certum. in prin. ubi etiam glos. & docto. C. fami. herci. & in .l. fina. C. de colla. Proprietatem autem aduentitiorum filij sibi & non parentibus acquirunt, Ideoq. nec fratribus post mortē patris conferre teneantur. ita eleganter consuluit Corn. lib. 2. cons. 27. in hac consultatione. col. 2.

21 Item ¶ Coarctarunt præcipientes ut non aliter locus sit collationi bonorum, nisi tribus copulatiue concurrentibus primo q. omnes sint de descendētib. defuncti, ueniātq. ad successionē ex primo capite, aut, ut sui, aut, ut liberi, quoniam si succederent ex secundo capite ut agnati, exclusi à primo capite, uel ut cognati exclusi à primo & secundo capite. ut in .l. i. §. sed uidendū. de success. edic. & declarat Jas. in

.l.i. post glos. C. qui admitti. inter eos non haberet locum collatio sicut non habet locum inter agnatos, uel inter cognatos. ita tenet Bal. in .d.l. si emancipati. in 3. oppo. in si. quem ibi sequuntur Alex. Aret. Ias. & pleriq; moder. Et ita quoq; nō haberet locū collatio bonorum quādo filius cōcurreret in successionē paterna cū extraneo. ut post glos. & Bal. in .d.l. si emancipati. in sexto cōtrario. Cōsultuit Corn. lib. i. cons. 105. in præsenti. col. 2. ubi attestatur hāc esse cōmunem sententiā. Secundo requiritur q; oēs

22 huiusmodi descendētes † in pari gradu succedāt, & oēs sint in primo gradu, aut loco primi succedāt, nā data gradus disparitate, uel præcedētia in gradu nō haberet locū collatio ita limitat idem Bal. in .d.l. si emancipati. in 6. oppo. quē ibi cōmendant et sequuntur Pau, Castr. Alex. & Ias. qui. nu. 18. asserit hāc esse elegantē & singularē limita. ad totā materiā collationū.

23 Tertio † & ultimo requiritur q; tales descendentes succedāt ascendēti defuncto titulo uniuersali, alias si titulo singulari succederēt, ut puta quia acciperent legatū uel fideicōmissum particulare eis à defuncto relictū, aliterq; nolent hāredes esse, & hāreditatem adire tunc modo aliquo conferre non tenerentur. ut in .l. à patre. C. de colla. iuncta .l. fin. ff. de colla. bono. & in .l. ex causa. ubi not. Bal. C. fami. herci. & reassumit distinctæ Ias. in .d.l. si emancipati. col. ante pen. & seq. C. de colla.

24 Quæ quidē † omnia sane intelligēda sūt procedere, quando frater habens bona conferenda, ex illis sa-

QVEST. IX. III. SPECIALE.

- Aut esset locupletior, alias aut si non esset locupletior factus, neq; dolo suo factum esset quominus locupletior effectus esset, ut puta quia bona fide consumpsit pro indigentibus & necessitatibus suis, tunc esset ab huiusmodi conferendi onere liber et immunis. ut est tex. nota. & memoria dignus in .l. 2. §. de illis. ff. de colla. bono. & in .l. ea demum. C. de colla. Ex quibus iuribus ita tenet Afflic. decis. 247. habuimus. ubi in fin. ubi testatur in not. casu de quo ibi, ita fuisse per sacrum concilium, iudicatum. Quod
- 25 mirum non habet quia propter trans necessitates a poenitentibus legalibus excusamur .l. 2. §. i. ff. si cer. pe. l. i. in uer. non aliter. ff. de offi. eius. c. licet de poeniten. &
- 26 .c. 4. de reg. iur. in anti. Et trans hinc est fauore paupertatis quod si quis esset pluribus obligatus conferre, & propter inopiam nec posset conferre, nec satisfactio nem offerre, excusandus esset, & collatio, et de conferendo satisfactio remittenda foret. l. i. §. si eum duobus. uer. quod si per inopiam. ff. de colla. bo. per quem tex. ita notan. dicebat Arh. in .c. pauper. 11. q. 3.
- 27 Quod ulterius trans comprobatur, nam cum ius conferendi constitutum sit hodie ratione inter fratres equalitatis seruanda .l. illud. & .l. ut liberis. C. de colla. & per Dec. in cons. 39. licet in casu proposito. col. 2. si quando frater est inops, consumpsitque profectitia bona, uel usumfructum aduentitiorum ad eius manus antea peruentum, deberet ad conferendum astringi minus scilicet accipiendo, ex ea collatione non indueret aequalitatem cum fratre suo, quin immo potius

- 28 inæqualitatem, si conferre teneretur, itaq; † ne inducta ad unum finem, contrariū operentur contra tex. in .l. legata inutiliter. de adimen. lega. & ut cessante ratione † cesset etiam dispositio. iuxta nota. in .l. adigere. §. quamuis de iure patro. & in .c. cū cessante. in prin. de appell. & in .c. & si Christus. §. pen. ext. de iureiur. concludendum † est fratrem inopem non teneri bona sine fraude consumpta fratribus conferre. Quod præterea satis clare probatur, in .l. fina. C. communia utriusq; iudi. Vbi dos quam † pater recuperavit pro filia tūc demū confertur, quando resultaret inter filios inæqualitas si non haberet locū collatio sed quando nō conferendo filij ad æqualitatem potius reducerentur, nō debet conferri, & ibi plura similia exempla ponūt Bal. & Paul. inferentes ad plures quæstiones per illū tex. Sed in terminis nostris, si bona consumpta debent in portione fratri imputari, inducetur inæqualitas inter fratres, quia maior erit portio alterius, merito concludendum est isto casu cessare collationem.
- 32 Cautelā † tamen ut fratres non teneantur conferre ponit las. in .l. filie licet. nu. 7. C. de colla. qui dicit qd si filius iuvene patre fiat clericus primæ tōsuræ, ex quo donata sibi etiam à patre censetur quasi Castrense peculium de quibus testari pōt. ut in auth. præstiteros. la. i. C. de Epl. & cler. nō tenebitur ea post mortem patris, fratribus cōferre. arg. l. i. §. nec Castrense. ff. de colla. bo. qd sequitur Seb. Sap. in repet. d. l. si emancipati. nu. 7. Not. † tamen qd tex. in .d.
- 33

QVEST. IX. V. SPECIALE.

auth. præbiteros loquitur in clericis primos quatuor
ordines minores ultra primam tonsuram habētibz
34 Et dictū † secundū legē allegatā debet intelligi. ex
theorri. Bar. in .l. nō solum .s. si liberationis. de lib.
lega. & Afflic. decis. 321. in regia camera. nu. 6.

Summaria.

- 1 Vltimū testamentum rite conditum tollit præcedens
sicut in qualibet alia ultima uoluntate.
- 2 In ultimis uolūtatibus derogāt ultimæ primis.
- 3 Ambulatoria usq; ad mortem ultima uoluntas est.
- 4 Secundum testamentum tollit primum etiam si in se
cundo non fiat mentio primi.
- 5 Testamentū habet tacitā conditionē nisi fiat aliud.
- 6 Secundum testamentum factū iure speciali tollit pri
mum factum de iure communi.
- 7 Testamentum secundum tollit primū licet ex eo non
adeatur hæreditas.
- 8 Non potest fieri per pactum q; secundum testamentū
non tollat primum.
- 9 Pactū per quod tollitur facultas testādi nō ualet.
- 10 Successio per uiam contractus non datur.
- 11 Primū testamentū in quo sunt pauperes instituti nō
tollitur per secundū nō habēs clausulā derogatoriā.
- 12 Quando agnati dolose inducunt testatorē ad eos in
stituendū, & primū testamentum reuocandū, per
secundū simplex non tollitur primum.
- 13 Maior fauor adhibetur pauperibus & piæ causæ in
testamentis, q; filiis excepta causa legitima.

- 14 Secundū testamentū simplex nō tollit primū in quo sunt liberi instituti, nisi secūdo id à testato. dicatur.
- 15 Solemnitates iuris ciui. remisse sunt in testamento inter liberos.
- 16 Testamentum in quo pauperes sunt instituti est fauorabile ob animam testatoris.
- 17 Anima testatoris omnibus rebus ē filijs ē præponēda.
- 18 Prima charitas incipit à se ipso.
- 19 Testamentum in quo pauperes sunt instituti non subiacet regulis iuris ciui.
- 20 Testamētum inter liberos reuocatur per secundū in quo pia causa est instituta licet in eo non sit apposta clausula derogatoria primi.
- 21 Testamentū in quo pauperes sunt instituti, licet ali quo respectu sit imperfectū, tamen substat.
- 22 Iure ciui. cōstitutū est, ut scdūm testū tollat primū & ius cano. in hoc approbat ius ciui.
- 24 In secūdo testamēto tacite inest clausula derogatoria primi, ex dispositione iuris ciui.
- 25 Testator cum expresse aliquid non dicit, illud uelut non censetur.
- 26 Testator qui condidit testamentum & ecclesiæ reliquit sua præciosiora, interrogatus à Notario an testari uelit, respōdet q. non quia iam fecit testamētum, si postea aliud faciat, non tollit primum.
- 28 Præsumpta testatoris uoluntas in reuocatione actus ad pias causas gesti non sufficit.
- 29 Testū ut ualeat, debet de deliberata disponētis mētē cōstare. alias nō cēsetur testa. se corrigere uoluisse.

QVEST. IX. V. SPECIALE.
 QVINTVM SPECIALE IN VLTIMIS VOLVNTATIBVS.

- 1 **¶** Quinto Fauorabilis **¶** est Paupertas, nam & si ultimū testamentū tite & recte conditum, & quell bet ultima uoluntas iuridice facta, testatore sepius disponente praualeat, abrogatq; præcedentes ut in. l. sancimus. C. de testa. et in. §. posteriore. insti. quibus mod. testa. infir. & per Rot. decis. 20. de procura. in nouis. cū cōcor. per Paris. lib. 2. cons. 34. nu. 51. sicut enim in omni fere materia derogāt ultima pri mis. ut. l. cā in plures. §. locator. ff. loca. in. l. si quis in procura. in fi. de procu. in. c. caterū. de rescrip. cum concor. per las. in. l. duobus. §. si. ff. de iureiur.
- 2 sic etiam In ultimis. **¶** uoluntatibus derogant ultima primis. l. 3. §. si. ff. de adimen. lega. l. diuus. §. licet de iure codi. & l. si mihi & tibi. §. in legatis. de lega. primo. & per glos. in. l. pacta nouissima. C. de pact.
- 3 Quāobrem **¶** ambulatoria dicitur ultima uoluntas usq; ad mortē. l. cum hic status. §. i. ff. de dona. inter Vi. & Vxo. & l. quod si iterum. de adimen. lega. & .c. cum martæ. ext. de celebra. missa.
- 4 Quæ quidem **¶** omnia adeo uera sunt ut etiam si in secundo testamento non fiat mentio primi, nihilominus per secundum tollitur primū. glos. in. l. nisi. §. legatario. ff. scui plusq; per. l. falci. quam not. Guil. not. 145. glos. et in. c. i. de cōsti. lib. 6. et Dec. in cōs. 475. in causa. col. i. et Paris. lib. 3. cōs. 10. nu. 6.
- 5 Quia testamentū **¶** præcedens habet tacitam conditionem, si non fiat aliud testamentum, ut dicit.

- Ange. in cōs. 258. testator fecit testamentū & Dec. in cons. 264. reuocatur col. 2. & in cons. 512. cū Reuerēdi col. i. unde eo ipso q̄ aliud celebratur, cen-
setur reuocatū primum tacite ex contraria uolun-
tate testatoris .l. si. §. i. ubi doc. ff. de leg. 2. & pro
cōmuni sententia Abb. in cons. 41. in quæstione quæ
uertitur. col. i. uers. sed his non ob. par. 2. Et quā-
uis † secundum testamentum factū sit iure speciali,
& primū iure cōmuni, nihilominus per secundum
tollitur primū .l. 2. ff. de in iusto rup. te. & .l. eius
militis. §. militia missus. de mili. testa. & per Alex.
cons. 84. uiso themate. lib. 2. Et licet † ex secundo
nō adeatur hæreditas, nihilominus per secundū tolli-
tur primū .d. §. posteriore. et .l. pater filio. de hære.
insti. Alex. lib. i. cōs. 37. col. i. lib. 3. cons. 87. col. i.
nu. 2. Et fortius † fieri non potest per modū uen-
ditionis, neq; per modum donationis q̄ per secundū
testamentum non tollatur primū. Bar. in .l. si quis in
principio testamenti. col. pen. de leg. 3. Quia pactū
† per quod aufertur libera testandi facultas, ueluti
contra bonos mores nō ualet .l. stipulatio hoc modo
cōcepta. de uerb. obli. Ange. in cōs. 314. uiso. nu. 2.
Et successio † per uiam contractus dari non potest
.l. hæreditas. C. de pac. conuen. & .l. pactū quod do-
tali. C. de pact. Alex. lib. 2. cōs. 84. nu. 15. & Dec.
in cōs. 301. uisa petitione. nu. 3. & in cōs. 578. uiso
consilio. num. 8. & Corn. lib. 2. cons. 60. q̄q̄.
Fauore † tamen Pauperum quando in primo testa-
mento rite & solēniter cōditio essent pauperes insti-

tuti quamuis testator postea secundum condiderit in
quo extraneos instituerit, non propterea per secun-
dum reuocatur & tollitur primū nisi constet de vo-
luntate testatoris specialiter & expressim primum
reuocare uolentis, ita determinat Ange. in .l. nō est
enim per illum tex. ff. de inoffi. te. ubi dicit se ma-
gnam hereditatē obtinuisse pro pauperibus quibus
erat relicta, & agnati tātum persuaferūt testatori,
q. ipse mutauit testamentum eosq. hēdes instituit,
quomobrem concludit Ang. q. auocanda sūt heredi-
tas ab agnatis & danda pauperibus in primo testa-
mento institutis. & idem not. Ange. in .l. fina. C. si
quis Aliq. testa. probi. ubi dicit casum esse quotidiana
12 num, & menti tenendum. Et quāuis ¶ Dec. in cōs.
489. in casu occurrenti. col. pen. limitauerit dictū
Ange. procedere quādo agnati dolose per falsas cau-
sas induxissent testatorem ad eos instituendum, quia
alias licite potuerūt blādis uerbis & suassionibus in-
ducere testatorem ad sibi relinquendū. d. l. fin. C. si
quis Aliq. testa. probi. & not. Bar. in .l. lucius. §. sē.
proma. in fin. de leg. 2. et Corn. lib. 2. cons. 209.
quia primo. col. 10. & Soci. luni. lib. 3. cons. 113.
13 uiso testamēto. col. 2. Attamen q. in casu ¶ nostro
quando in primo Pauperes sunt instituti q. non cen-
seatur primum per simplex secūdum reuocatum in
quo alij nō priuilegiati sunt instituti, deducitur eu-
denter. Et primo quia maior adhibetur fauor pau-
peribus & pijs causis q. liberis excepta causa legiti-
ma. ut in .c. siqua mulier. 19. q. fina. & in anib.

siqua mulier. C. de sacrosā. eccles. ubi siqua mulier
 ingreditur monasterium filijs solum datur legitima,
 cetera uero bona omnia monasterio acquiruntur.
 Et ibi per illum tex. not. Bal. q. ea dispositio fauo-
 rabilior est pro monasterio q̄ pro filijs Et ita con-
 cludit. Alex. in .l. pactum quod dotali. col. 2. C. de
 pact. Roma. in auth. similiter. in septimo speciali
 piæ causæ in contractibus. C. ad .l. falcid. Aret. in
 cons. 12. in causa Nicholai. col. 2. Et Dec. in cons.
 236. nō parua difficultas. nu. 6. Et in cons. 426. in
 duobus dubijs. col. i. Et seq. ubi testatur hanc esse
 communem sententiam quam sequutus est etiam in
 cons. 430. in casu qui contingit. in fin. Sed secun-
 dum ¶ testamentum non tollit primum in quo sunt
 liberi instituti, nisi in secundo testator expresse di-
 xerit nolle ualere primum. ut in auth. hoc inter. C.
 de testa. Et in .s. Et siquidem. in auct. de testa. im-
 perfec. Et per glos. in .c. i. in uer. reuocare. de con-
 sti. lib. 6. Et Pet. Gerar. sing. primo col. 2. Alex.
 lib. 7. cons. 163. uiss. num. 5. Et Soci. Iunio. lib. i.
 cons. 124. uiss. nu. 5. ergo à fortiori idem dicen-
 dum est quando in primo pia causa aut pauperes es-
 sent instituti. Et ita arguit Bar. in .l. i. in repeti. nu.
 74. C. de sacrosan. eccles. Dicens ¶ q. si solemnita-
 tes iuris ciuilibus remissæ sunt in testamento inter libe-
 ros, per tex. in .l. hac consultissima. §. ex imper-
 fecto. C. de testa. cum concor. per Corn. lib. 2. cōs.
 31. in causa uertente. col. i. A fortiori idem dicen-
 dum est in testamento quod fit pro anima, Et re-

QVEST. IX. IV V. SPECIALE.

- specu religionis diuinae quae charior est. et ita tenet.
 quoq; Abb. in .c. i. ext. de successio. ab inte. in 2. col.
- 16 Secundo ¶ facit quia testamentum in quo pauperes sunt
 instituti censetur respectu ipsius testatoris multum fa-
 uorabile quia pauperes pro remedio animae suae in-
 stituissetur per nota. per Bal. in .l. exequutores
 nu. 8. C. de exeq. rei iudi. Et est bonus tex. in .c. ani-
 mae. 13. q. 2. Et quod not. dicit Bar. in repe. l. i. nu.
- 17 64. C. de sacros. eccles. Et anima ¶ testatoris qui-
 buscuq; rebus etiam proprijs filiis est praeposita .l.
 sancimus. la. i. C. de sacrosan. eccles. c. praecipimus.
 12. q. 2. c. cum infirmitas de poeniten. Alex. cons. 66.
 nu. 5. lib. 2. Dec. in cons. 504. in casu occurrenti
 col. fi. Et Soci. luni. lib. 3. cons. 55. uiso pucto añ fi.
- 18 Quia prima ¶ charitas incipit a se ipso .l. praeses.
 .C. de serui. Et aqua. ergo sicut fauore liberorum qm
 liberi sunt instituti, ita fauore ipsius met testatoris
 pauperibus institutis per secundum testamentum non reuo-
 catur primum, nisi in secundo expresse ab ipso dicatur
 ita arguit calderi. in cons. 23. de consti. ante fin.
- 19 Tertio facit ¶ quia testamentum in quo sunt pauperes
 instituti ueluti ad pias causas non subiacet solemnita-
 tibus iuris civilis .c. relatum. il primo. ext. de testa.
 Bar. in .l. i. C. de sacros. eccle. Corn. lib. 2. cōs. 149.
 uisis. col. i. Rot. de cl. uni. de dona. in anti. Hinc ¶
 dicunt Cano. in .c. fina. ext. de solutio. q. licet testa-
 mentum inter liberos conditum non reuocetur per secun-
 dum nisi in secundo sit apposita clausula derogato-
 ria primi .d. auct. hoc inter liberos. Nihilominus
 quando in

quando in secundo testamento esset instituta pia causa tunc secundum tolleretur ipso iure primū quia pia causa non est iuri Imperatoris subiecta. Et ita limitat tex. in .d. auth. hoc inter. Alex. in cons. 105. uiso ac diligenter considerato. col. 6. lib. 4. Et cōs.

21 154. col. i. lib. 7. Et hinc est ¶ etiam q̄ quāuis testamentum ad pias causas in quo pauperes sunt instituti, aliqua respectu imperfectum dici possit, attamē favore piæ causæ subsinetur. l. in testamento. ff. de fideicom. liber. per quem tex. ita dicit Bal. in .l. si iure. C. de testa. manumiss. Imol. in .l. si is qui. ff. de testam. Et Alex. .d. cons. 105. nu. 8. quia non est iuri civili subiecta, ut habetur per Bar. Et doc. cōmuniter, in .l. i. C. de sacros. eccles. Et las. in auth.

22 nouissima. nu. 29. C. de inoffi. testa. Hīs stantibus ¶ habemus q̄ inductū est de iure ciui. ut secundū testamentum tollat primum. l. si quis priore. ff. ad trebell. l. sancimus. C. de testa. l. i. Et 2. ff. de iniur. rup. Et ir. te. Et .s. i. insti. Quibus mod. test. infir. in quibus locis, Constitutionibus principū, respōsisq; prudentum inducitur q̄ ultimū testamentū tollat præcedēs. Et sic de iure ciui. arg. l. i. ff. de consti. prin. Et .s. constat insti. de iure natu. Et quod tenet Rot. deck. .i. de consue. in no. in 4. addi. nu. 5. merito in testamento ad pias causas locum habere non debet.

23 Huic forte ¶ responderi posset q̄ ius Cano. approbavit ius Ciui. ex quo, iure quoq; Cano. mādatur ultimam uoluntatem esse seruandā. c. ultima uoluntas. 13. q. 2. itaq; uelut qualitas iure Cano. cōprobata,

in testamentis ad pias causas quoq; locum sibi uen-
dicare debet. arg. not. in .l. si quis priore. ff. ad tre-
bell. & in .l. posthumus. §. si paganus de iniusto rup-
te. & in .l. aurelius. §. testamento. de libe. lega.

- 24 Quarto \dagger facit, Nam ratio quare primum testa-
mentū tollitur ipso iure per secundū, est, quia taci-
te in secūdo subintelligitur clausula derogatoria pri-
mi ex iuris ciuilibs dispositione. Bal. in .l. fina. §. q.
nu. 42. C. de his quibus ut indignis. Cels. Hug. trac.
clausularum nu. 16. Sed hæc iuris ciuilibs dispositio
nō operatur in testamentis ad pias causas conditis ut
supra diximus & late tradit Alex. lib. 7. cons. 131.
col. i. merito non est mirum si primū testamentū ad
pias causas in quo sunt pauperes instituti, non tolli-
tur per simplex secundū, quādo testator aliter pri-
mū non reuocauit. Quia \dagger cum testator aliquid ex-
presse non dicit, illud uelle non uidetur Bal. in .l. i.
§. si in autem ad deficientis. C. de cadu. toll. & in .l.
quidam cum filiū. de hæ. inst. & Dec. in cons. 465.
perscrutatis. col. 2 & in cons. 568. in casu occurren-
ti. nu. 7. & Rot. decis. i. nu. 12. de hæreti. in anti.
- 26 Vltimo facit qđ \dagger elegāter cōsultuit Pau. Castren. in
cōs. 155. uiso pūcto. lib. i. ubi testator, qui cōdiderat
testamentū, in quo reliquerat ecclesie sua præciosa
ra, interrogatus à Notario an testari uoluerit, re-
nuuit dicēdo se iam cōdidisse testamentū, & postea ex
abrupto aliud cōdidit testamentū in quo nullā de ec-
clesia faciebat mentionē, cōsultuit tñ Pau. Castren. q.
illud secundū testamentū nō erat sufficiens ad reuo-

cationem primæ deliberatæ dispositionis in qua pro remedio animæ suæ relinquebat ecclesiæ, ut refert Grā. decis. 73. uenerabilis Antonius. col. 2. Videtur

- 27 .n. potius \dagger testator motus ex aliqua falsa causa q̃ ex mera eius & libera uoluntate ad secundo ita ex improuiso testandū, & ideo secundū testamentū nō tollit primū .l. fina. ff. de hære. insti. et quod cōsultuit Corn. lib. 3. cons. 86. quamuis, col. 3. & reasumit Dec. in cons. 582. pro fundamento col. 2. Quāobrem concludendum est q̃ primū testamentum in quo pauperes sunt instituti uel aliter pia causa, non tollitur per secundum nisi in secundo expresse à testatore reuocetur, quia \dagger præsumpta uoluntas testatoris in reuocatione actus ad pias causas facti nō uidetur sufficiens ut in not. casu consultuit Bar. in cōs. 26. testator fecit testamētum. quod pro singul. reasumit las. in .l. qui post testamentum. nu. 3. in fi. C. de lega. Et \dagger ad hoc ut ultimū testamentū præualeat constare debet de deliberata mente testatoris ut in .l. diuus. ff. de mili. te. & in .§. i. insti. eo. & facit tex. in .l. pamphilo .§. propositum, ibi accersitis amicis. de leg. 3. quem ad hoc not. Ang. in .l. serui electione. in prin. de leg. i. & in not. casu. refert Corn. lib. 2. cons. 149. uisus. col. 2. & seq. Soci. Iuni. lib. i. cons. 124. uisus. nu. 53. Alias non censetur \dagger testator se uoluisse corrigere .l. nā ad ea. de cōdi. & demo. doc. in .l. gallus .§. et quid si tantū. ubi Aquēs nu. 4. ff. de lib. et posthu. Soci. Iuni. lib. 3. cōs. 145. uiso testō. nu. 9. et Goza. cōs. 30. in hac causa nu. 5.

Summaria.

- 1 Falcidia à Caio falcidio tribuno inuentore dicta est.
- 3 Lex 12. tabu. fuit prima inducēs ordinē successionis.
- 4 Ver. Lego. ad institutiones, libertatū tutellarumq;
dationes refertur ex dispositione legis 12. tabu.
- 5 Testatores olim totum patrimonium in legatis erogare poterant. Ob idq; plerunq; intestati moriebantur recusantibus heredibus hereditatem adire.
- 7 Publice inter est hominū dispositiones exitū habere.
- 8 Caius falcidius fuit tempore Octa. Augusti.
- 7 Lege falcidia comprobatur ex primo capite lex 12. tabu. Et ex secūdo capite coarctatur facultas relinquendi ad dodrantem.
- 11 Lex falcidia fauore testatorum fuit introducta & est odiosa.
- 12 Et fauore heredum. Et fauore legatariorum.
- 15 Et fauore publico.
- 14 Sublato principali tollitur accessorium.
- 16 Ex legato alimentorum pauperibus relicto non detrahatur falcidia. etiam pia causa instituta.
- 17 Legatum Alimentorum pauperi relictum dicitur ad pias causas.
- 18 De legatis ad pias causas non detrahatur falcidia.
- 19 Relictū factū à filio matri pauperculae nō defalcatur.
- 20 Legatū factū ad constructionem pontium aut uiarū imminente necessitate dicitur pium. Et ad restitutionem priuilegiatæ quoq; personæ concurrunt.
- 22 Ex hereditate pio loco restituenda nō detrahi. trebell.

- 23 Argumentū à falcidia ad trebelleanicam ualet.
 24 Episcopus an detrahat Canonicam portionem ex relictis pauperibus.

SEXTVM SPECIALE IN VLTIMIS VOLVNTATIBVS.

- 1 ¶ Sexto ¶ Favorabilis est Paupertas in detractiōe falcidiæ. Fuit enim falcidiæ legis dispositio à Caio falcidio tribuno plebis inuentore inducta & deriuata, ut habetur in. c. quedam. 2. distin. (quamuis ¶ Azo. in sūma in auct. de hered. & falci. et Io. Fab. in insti. eo. in prin. à falcidio prætoris, et male, inductam fuisse dicant.) ut per eam defalcarentur legata particularia quemadmodū falce secantur frumenta, Nam ¶ lege 12 tabu. Romanorū prima successionum ordinem inducēte. l. 2. §. i. de orig. iur. Cautum fuerat uti quisq; legasset rei suæ ita ius esto. l. uerbis legis. de uer. signi. Cuius quidem legalis dispositionis uigore dabatur testatoribus ampla & libera facultas disponendi de bonis suis non solū iure legatorum, uerū etiam institutionis, libertatum dationis, & tutelarū constitutionis, cum uer. illud ¶ Lego. ad omnia prædicta potuerit referri iuxta not. per Alex. & alios. in. l. i. in prin. de leg. primo.
- 5 Quamobrem ¶ testatores in eorum legatis totū patrimonium erogare poterant quo fiebat ut nuncupati aut scripti heredes pro nullo aut minimo lucro eas hereditates adire facile recusarent. ut insti. de lege falci. in prin. & in. §. sed quia heredes. insti

- 6 de fideicō. hære. Et ipsi **†** testatores eorum hære-
tate ex testamento non adita plerunq; intestati mo-
riebatur. arg. l. si nemo. la. i. ff. de testa. tu. & in
insti. de hære. quæ ab inte. in prin. & in .l. i. in fi. ff.
de iniusto rup. testa. & in .l. filium. § sed cū exhære-
7 datio. cum glos. de bon. poss. contra tabu. Quod **†**
redundare uidebatur tam contra defunctorū uolun-
tates q̄ cōtra publicā utilitatem quæ erat q̄ supre-
ma hominum iudicia exitum suum haberent .l. uel
negare. ff. quemadmo. testa. aperi. & .l. i. C. de sa-
8 crofan. eccles. Superueniens **†** itaq; Caius falcidius
tempore Octauī. Augusti, optima saneracione Indu-
9 xit legem falcidiam. Cuius **†** quidem capite primo
comprobauit legem 12. tabularum liberā & latam
legandi facultatem tribuentē, quæ ex lege furia &
uoconia aliquantulum fuerat coercita. Secūdo uero
10 **†** capite amplum illud & liberum ius legandi coar-
ctauit ad dodrantem hæreditatis, ne scilicet fas es-
set testatori in legatis particularibus erogare ultra
nouem uncias ex duodecim hæreditatis suæ, iuxta
computationem tex. in .l. seruū. §. hæreditas. ff. de
hæredi. insti. et. §. hæreditas. insti. eod. & per Soci.
Juni. lib. i. cōs. 136. habita col. i. & pro cōmuni Pau.
Picus. in .l. in quartā col. i. ff. ad .l. falci. alio scilicet
uniuersali hærede instituto. ut habetur in .l. i. in pri-
mo & secundo respon. ff. ad .l. falci. & in insti. eod.
11 in prin. Idq; **†** ipsorum testatorum fauore con-
stitutum fuit, ne intestati quando testamentum con-
siderunt, & sine hærede decederent. ut in .d. prin.

insti. de lege falc. ibi idq; ipsorum testatorum gratia, etc. quanq̃ contra eorum fuerit uoluntatem ut not. Lanfran. in .c. Raynaldus. per illum tex. in fin. ext. de testa. quamobrem lex falcidia odiosa dicitur. ut inquit Corn. lib. 3. cons. 204. quanq̃ col. 2. & Dec. in cons. 575. in casu in quo. nu. 10. Item fauo

- 12 re \bar{T} heredum, quia tenetur testator quartam hereditatis partem heredibus relinquere, uel hoc eo nō faciente ipsi met heredes possunt ex beneficio legis falcidie proportionabiliter refecando singula legata, eam sibi partē retinere. Abb. in .d.c. Raynaldus. nu. 12. & seq. ext. de testa. et pro cōmuni Soci. Iuni. lib. i. cons. 122. perspectis. col. i. & sic huius emolumenti ratione consideratio heredū fauoris habetur. Bar. in .l. i. nu. 8. C. de usufruc. las. in .l. i. §. de niq. nu. 8. ff. ad trebell. Guid. Pa. q. 515. testator. nu. 2. et Soci. Iuni. lib. 3. cōs. 19. uidetur. col. i. Itēq; \bar{T} legatariorū & fideicōmissariorū, nā si nō adiretur hereditas, destitueretur testamētū ut insti. de hered. quæ ab inte. in fine prin. & nō præsaretur legata et fideicōmissa in eo relicta. §. quātitas. insti. de lege
- 14 falc. Cū \bar{T} .n. corruat principale nō tenet accessorium .l. cum principalis. de reg. iur. et reg. accessorium. lib. 6. cū cōcor. per Mars. not. 17. accessorium. Et demū
- 15 \bar{T} fauore publico arg. d. l. uel negare. et not. Bar. in .l. nemo pōt. col. i. de leg. i. Fauore tñ Paupertatis cū
- 16 testator \bar{T} pauperi pro alimentis legauerit, ex huius cēmodi legato quātūcūq; dodrantē hereditatis excedēte falcidia detrahi nō pōt, ut ē tex. expressus, et à ne

QVEST. IX. VI. SPECIALE.

mine (quem uiderim) allegatus ad hoc. in .x.i. ante fin. de priuileg. in extrauagan. Communibus. & ita quoq; tenet Bar. in .l. alio. nu. 4. ff. de alimen. lega. & in .l. diuus. in prima oppo. ubi etiam Alex. col. .i. ff. ad legem falci. & Bal. in .l. si quis ad declinandum. in fin. prin. per illum tex. C. de Epi. & cler. quod procedit etiam si pia causa in eo testamēto sit hāeres instituta. ut eleganter consuluit Corn. lib. i. cons. 140. circa. col. 2. ex generalitate tex. in auth. similiter. C. ad .l. falci. ut ibi latius per eum. Quia legata priuilegiata non defalcantur sed integraliter soluuntur. l. si miles. ff. ad .l. falci. & l. si certarum. §. fin. cum .l. seq. ff. de mili. testa. et per Rot. Rom. deck. 12. quādam mulier. de testa. in antiq.

- 17 Et ad prædicta quidem † primo facit quia legatū alimentorum pauperi factum dicitur ad pias causas relictum. glos. et Bal. in .l. illud. C. de sacros. eccles. Bar. in trac. Alimentorū. col. 3. uers. quero utrū legatum Alimentorum. Ang. & Imol. in .l. si sticiū. §. stipulatio. de uer. obli. Alex. in .l. hereditatum. in prin. ad .l. falci. & Bellon. in cons. 16. stat statum. ubi testatur hanc esse cōmunem sententiā. Sed
- 18 in † legatis ad pias causas relictis cessat falcidia. auth. similiter. C. ad .l. falci. & in .§. si autem hāeres. in auct. de ecclesia. titu. Corset. not. in uer. hospitale.
- 19 merito. et c. Et hinc † dicebat elegan. 10. An. in tit. de instru. edi. §. nunc uero aliqua. uers. & scias. & relictum factum matri à filio, non defalcatur si mater sit paupercula, ad instar legati ad pias causas

- relictū. sequitur Aret. in cons. 12. in causa Nicholai
 20 col. i. Vltimo bene facit, quia legatum † factū ad
 constructionem pontium aut uiarum licet regulari-
 ter non sit piū, attamen quādo imminet necessitas
 construendi dicitur piū, Spec. in tit. de instru. edi.
 §. nunc uero. uers. Et scias. il secōdo. Alex. in .l. l.
 21 §. ad municipum. in prin. ff. ad .l. falci. Et † ad re-
 fectionem priuilegiatæ quoq; personæ cōtribuere de-
 bēt .l. ad instructiones. C. de sacros. eccles. Ita in pro-
 posito, quāuis legatū alimentorum non sit uere Et
 proprie piū, quādo tamen fit pauperibus propter
 necessitatem dicitur piū. Et sicut de pijs causis re-
 licto, ita nec de pauperibus relicto detrahētūr sal-
 cidia. Et tenet Pau. Castr. in .l. cum dotem. per illū
 tex. ff. ad .l. falci. q. si iure legati bona alicui sint re-
 licta, Et rogetur ille distribuere inter pauperes, et
 à primo legatario falcidia detrabi non debet, quia
 qualitas pauperum inspicitur ad quos bona finaliter
 peruenire debent. Et sequitur Alex. in .l. i. §. ad mu-
 nicip. in fin. ff. ad .l. falci. Et Roma. in cons. 206.
 licet de cōmuni. in fi. Soci. lib. 4. cons. 48. uiso in-
 strumēto. col. fin. Et Dec. in cōs. 504. in casu. col. i.
 22 Et † ex prædictis inferitur q. quēadmodum de hu-
 iusmodi particularibus legatis pijs pauperibus reli-
 ctis nō de trahitur falcidia, Ita quoq; quādo hære-
 ditas esset alicui pio loco restituenda, uel pauperti-
 bus distribuenda, uel in edificationē alicuius hōspi-
 talis eroganda, detrabi trebellicanica non deberet.
 23 (Cum † de una ad aliam ualeat argumentū .l. mar-

QVEST. IX. VI. SPECIALE.

cellus. §. quod autē. ff. ad treb. & l. iubemus. C. eo.
 & not. in l. cohæredi. §. cum filia. ff. de uulga. &
 in l. titia testamēto. ad l. falci. cū cōcor. per Euer.
 in centu. in lo. à falci. ad trebell.) Et ita tenet Spec.
 in tit. de instru. edi. §. cōpendiose. uer. sed cum dedu
 ctio. Bar. in d. l. marcellus. in prin. nu. 5. ubi Alex.
 col. 2. testatur hanc esse cōmunem sententiam, quā
 sequitur Bal. in l. id quod pauperibus. nu. 30. ubi as
 serit se ita infinitis uicibus consuluisse. et in l. si quis
 ad declinandam col. i. C. de Epi. & cler. Iaco. de bel
 ui. & Ange. in §. si aut hæres. in aut. de eccles. tit.
 Bar. & Bal. in d. auth. similiter. ubi Saly. & Corn.
 asserunt ita seruandum in practica. & idem Corn.
 lib. 2. cons. 22. in hac consultatione col. 8. & ita de
 terminauit Sacrum Conciliū Gratiopolitanū ut re
 fert Guid. Pa. q. 183. licet. ante fin. & est cōmunis
 sententia docto. utriusq; iuris. ut testatur Panor. in
 .c. Raynaldus. nu. 13. ext. de testa. ubi etiā Lanfrā.
 ait col. fin. q. ista est æquior cōmunioreq; opinio, quā
 uis plures contrarium tenuerint. Quæ omnia quo
 tidiana sunt, & notabilia & menti tenenda. An autē
 24. † quarta Canonica portio de relictis factis paupe
 ribus sit per episcopum detrahēda, distingue q. aut
 relinquatur pauperibus certi loci, et quarta Episcopo
 debetur, aut pauperibus indistincte, et nō debetur. ita
 not. lo. and. i. c. dudū. ext. de cōuer. cōiug. et sequitur
 Abb. in cōs. 31. facti cōtingētia. col. 2. par. i. Hic tñ Po
 rustæ ius municipale aliter disponere uidetur. ut lib.
 4. statu. rub. 126. q. Episco. nō debeatur quarta. et c.

Summaria.

- 1 Legatarius in dubio recipit ab herede legatum.
- 2 Legata. ueluti creditor heredita. heredē cōuenire dz.
- 3 Legatarius satisficere debet heredi se restitutum quicquid habuerit pertinens ad computationem legis falcidie.
- 4 Et debet cauere per fideiussores.
- 6 Heres adeūdo hereditatem cauere debet legatarijs se praestitutum legata salua falcidia.
- 7 Filius cui ab herede testamētario praestada est legitima, satisficere debet heredi se restitutum quod supralicitam consequutus fuerit.
- 8 Testor cautionē praestada a legatarijs remitte. nō pōt.
- 9 Legatarius Pauper praestat solummodo iuratoria cautio.
- 10 Qui satisfacere tenetur, admittitur iuratoria cautio si fideiussores non reperit.
- 11 Quod intelligitur quā ob paupertatē nō reperit fideiussores, secus si dolo uel ob malos mores suos.
- 12 Accusatus ciuilitur & condemnatus ad multā q̄ propterea in carceribus retinetur potest praestita iuratoria cautione a carceribus liberari si per inopiā soluere nō potest uel fideiussores non reperit.
- 13 Vsfufructuarius tenetur dare satisfactionē de utēdo arbitrio boni uiri & de restituēdo finito usufructu.
- 14 Vsfufructuarius qui ob paupertatē nō reperit fideiussorē pōt cū iuratoria cautione admitti. Quod intelligitur quā cautio fuerat petita alias nō dz praesta.
- 15 Iuratoria cautio concedi debet si petitor iniret nō reperire fideiussores.

QVEST. IX.

VII. SPECIALE.

- 16 *Vsusfructuarius fructus facit suos etiam non prestita cautione quando non fuit petita.*
- 17 *Vsusfructuarius nō pręstās cautionē nō lucratur frue.*
- 18 *Tutor qui fideiussores nō inuenit, nō admittitur ad tutelam pręstita iuratoria cautione. & nu. 21.*
- 19 *Ex sola paupertate tutor non fit suspectus sed si fideiussorem non inuenit non censetur idoneus.*
- 20 *Iuratoria cautio admittitur quando quis suo nomine proprio comparet.*
- 22 *Iuratoria cautio nō sufficit in administrandis officijs.*
- 23 *Tutellę administratio officium est.*

SEPTIMUM SPECIALE IN VLTIMIS VOLUNTATIBVS.

- 1 *¶ Septimo ¶ Favorabilis est Paupertas, Nam regulariter legatarius, qui recepturus est ab herede legatum. ut in .§. i. insti. de lega. & in .l. i. §. sed hæc disponimus. C. cōmunia de lega. glos. fina. in .l. marcellus. de dona. causa mor. cum concor. per Dec. in cons. 590. testator. nu. 3. et pro cōmuni sententia Corn. cons. 53. pro decisōne. lib. i. & Gozadi.*
- 2 *cons. 91. prima facie. col. i. Quem ¶ ueluti hereditarius creditor cōuenire debet. iuxta not. in .l. cōtrouerſa. ff. de transactio. et in .l. i. in prin. ff. quorū lega. & quod not. Bal. in .l. cum hereditatis. C. de peti. hered. Satisficere ¶ tenetur heredi q̄ constituto amplius ipsum legati nomine cepisse q̄ ex computatione legis falcidie capere licuerit, quāti ea res erit, tanti restituere paratus erit. ut in .l. i. in prin. ff. si*

- 4 cui plus q̄ per legem falci. Ea q; ¶ de causa fideius
forem h̄eredi dare tenetur .l. 3. uers. h̄ec cautio. ff.
- 5 sicuti plus q̄ per .l. falci. Cum ¶ isth̄ec satisfactio præ
toria sit ideoq; fideiussorem requirat .d. l. i. iuncta .l.
- 6 prætorie. la. 3. ff. de præto. stipu. Sicuti ¶ econuer
so pariter h̄eres adeūdo h̄ereditatē satisfacere debet
se legatarijs præstiturū quicquid salua falcidia lega
torum nomine tenetur, alias interdicto quorū lega
torum gaudere non potest .l. i. §. pen. cum glos. in
in uers. nisi satisfactum. ff. quorum lega. Et sicuti
- 7 quoq; filius ¶ cui ex paterna h̄ereditate ab h̄erede
scripto legitima est præstāda, tenetur præstare cau
tionem quod supra legitimam solutū inuenietur, se
restituturū fore. ut eleganter deducit Alcia. in .l. in
quartam. in fin. ff. ad .l. falci. ne diutius alieni æris
colore filio legitima diffundatur .l. fin. C. de peti. h̄e
redi. camq; Cautiōem ¶ testator in testamento suo
remittere non potest, cum in fauorē sit h̄eredis in
ducta, iuxta nota. per glos. in .l. pen. C. ut in poss.
legat. & in .c. fina. ubi etiam Panor. ext. de pigno.
& per Dec. in cons. 565. clarissima uidetur. col. i. et
est cōmunis sententia, ut testatur Bello. in cons. 54.
col. i. et in not. casu. Soci. lun. lib. i. cōs. 115. circa pri.
- 9 Fauore ¶ tamen Paupertatis quādo legatarius esset
pauper difficileq; sibi foret reperire fideiussorē, re
mitteretur ei onus dādi fideiussoris, permittereturq;
ut ipse legatarius pauper legatum agnoscere possēt
absq; fideiussoris præstatione, sola ipsius iuratoria
præstita cautione, ut est bonus tex. & singul. quē

QVEST. IX. VII. SPECIALE.

ad hoc ibi not. glos. Ange. & Imol. in. l. cum nō facile. ff. si cui plus q̄ per legē falci. & glos. pen. in. l. illicitas. §. fina. ff. de offi. præsld. et Spec. in tit. de instru. editio. §. nunc uero aliqua. uer. quid si hāeres. il primo. & Archid. in. c. pauper. 11. q. 3. et Barba. in. l. acceptam. in scolijs ad Bal. q. 23. C. de usur. Et

10 Hinc dixere † notan. glos. & Bar. in. l. i. ff. Qui satisda. cogan. q̄ quando ille qui tenetur dare fideiussores, eos non reperit, & dare non potest, sufficit si ab eo iuratoria cautio detur. per tex. in auth. generaliter. C. de Episco. & cler. & in. §. sed hodie insti. de satisfactio. cum concor. de quibus supra diximus in 8. speciali in iudicijs. q. 7. nu. 34. & seq.

11 Quod † sane intelligendum est quando propter paupertatem non reperit fideiussorem, nam si ob dolo sitatem uel malos mores suos fideiussor ab eo dari nō posset, tunc non debet credi iuramento illius cuius mores sunt corrupti. arg. l. non omnes. §. à Barbaris. ff. de re milita. et ita declarat Bal. qui nihil ignorauit. in auth. cui relictum. nu. 2. C. de indicta uindicti. tollen. & sequuntur Canon. in. c. qua frōte ext. de appella. & las. in. l. i. col. fina. C. de procura.

12 Et hinc est etiam † q̄ si quis fuerit ciuilitex ex crimine condemnatus ad emendam seu mulctam ob idq̄ in carceribus detentus quia soluere ob paupertatem aut idonee cauere non potest, si iuratoriam cautionem prestare uoluerit, debet audiri, & à carceribus liberari. ut in muliere dicit tex. in auth. hodie. C. de custo. reorum per quem tex. hoc idem tenet

- Boer. q. 349. & primo. nu. 6. quod est diligenter notandum præsertim propter ea quæ in quarta quest. 13 principi. nu. 46. superius dicta fuere. Infertur ¶ hoc Speciale ad. q. ususfructuarij usumfructu petetis, qui licet cautione per fideiussorem de utendo boni viri arbitrio, & salva substantia rei, & de rem ipsa restituendo usufructu finito propter paupertatem non inueniens fideiussorem præstare non possit, ut alias de iure tenetur, ut i. l. i. ff. usufructua. quæadmo. caue. et pro generali regula Corn. lib. 4. cõs. 267. in hac cõsultatione. col. i. & Gozad. in cõs. 91. prima facie. nu. 3. ut nihilominus sola præstata iuratoria cautione usufructu cõsequi possit. & ita tenet Petr. Cyn. & Bar. in. l. 4. (tã & si aliter ibi sentiat glos.). C. de usufruct. & Guid. Pap. q. 189. circa materiam. col. i.
- 14 Quod intelligendũ est procedere, ¶ ita demũ si cautio fuerit petita. arg. .l. fina. §. qd̄ ait prætor. ff. Quoru legato. & .l. i. §. non exigit prætor. in fin. ff. ut in posses. lega. & Not. Pau. Castren. in. l. peto. §. fin. de leg. 2. Alex. cons. 95. uis narratis in themate. lib. 4. & Dec. in cons. 608. uiso elegati cõsilio. nu.
- 15 2. Debet itaq; ¶ ususfructuarius, petita satisfactione à Proprietario, excipere de impotetia, & petere suam per utroq; sibi iuramentũ deferri, et tũc iuratoria cautio cõceditur. l. fideiussor. §. si necessaria. ff. qui satisfada. cogan. & auth. generaliter. C. de Epis. & cler. ex quibus ita tenet Fran. Rip. lib. i. resposorũ. c. 13.
- 16 nu. 18. Si ¶ uero Proprietarius caut. uel satisfactione non petierit, excusatur ususfructuarius qui aliter nisi

QVEST. IX. VII. SPECIALE.

- petita fuerit, non tenetur prestare, & nihilominus fructus facit suos. ut concludit Bar. in .l. usufructu. col. fin. C. de usufruc. Bal. in .l. i. col. 2. uer. sed quæro. C. de usufruc. Bar. i. l. si homo. ff. de usuca. Alex. in cõs. 120. quia oportune. col. pen. lib. 6. Corn. in cons. 173. circa primũ. col. fin. lib. 3. et Dec. d. cons. 608. in prin. Caterum ¶ si usufructuarius petitam satisfactionem prestare recusaret, non deberet fructus habere. ut concludunt cõmuniter scriben. in .d. .l. usufructu. C. de usufruc. & de communi testatur Corn. lib. i. cõs. 164. in hac cõsultatione. in fine.
- 17 Sed iuxta prædicta ¶ quæro quanam ratione tutor qui ob paupertatem non inuenit fideiussorem, non admittitur ad tutelæ administratione præstita iuratoria cautione quinimmo totaliter repellitur. ut in .l. 2. C. de tuto. & cura. qui non satisde. quæ ad hoc notabilis est secundũ Bal. in .l. uni. §. i. in fi. C. de assertio. tollen. & facit glos. fina. in fin. insti. de suspes. tuto. Vbi ¶ etiam Aret. not. q. licet ob solam paupertatẽ non reddatur tutor suspectus attamen si fideiussorẽ non reperit, non præsumitur idoneus & per consequens suspectus habetur. arg. l. si creditor res in secundo responso. ff. de priui. credi.
- 18 Et ¶ Bal. in .c. i. nu. 4. ext. de procura. respondet q. leges permittentes iuratoriã cautione, procedũt. quando quis uenit nomine suo proprio, sed si nomine alieno, non satis est iuratoria cautio. Vnde tutori qui uenit nomine alieno iuratoria cautio nõ sufficit, & ideo si ¶ fideiussorẽ non reperit nõ censetur idoneus

- idoneus .l. fi. C. arbi. tut. et not. in .l. uulgo. de admi.
 22 tuto. Quod quidem † cōfirmatur per regulā quā
 tradit Bal. in .l. i. circa med. C. de usu. & fruc. leg.
 ubi inquit q. in officijs administrandis, non sufficit iu
 ratoria cautio, quādo fideiussores requiruntur, &
 idem plenius tenet. Bal. faciens tria membra princi
 palia in .c. coram. col. fin. ext. de offi. iud. deleg. &
 sequitur las. in .l. i. col. fin. C. de procura. Sed ad
 23 ministratio tutelle † est officium. ut in rub. & nig.
 .C. quādo mulier tut. offi. fungatur & .l. tutoris. ff.
 de admi. tuto. et est etiā munus publicum. ut in insti.
 de excu. tuto. in prin & .l. munus tribus. cum glos.
 & .l. pupillus. §. munus. cum glos. ff. de uerb. signi.
 merito. et c.

Summaria.

- 1 Conditio uel dies in testamentis adiecta fauore he
 redis censetur adiecta.
- 2 Testator censetur grauare heredem suum minus q̄
 sit possibile.
- 3 Heres p̄dēte cōditione lucratur fruct. interī pceptos.
- 4 Heres potest soluere legatū sub cōditione uel ad diē
 relictū, ante euentū dici uel conditionis.
- 5 Testator si relinquit alicui unā corbē frumenti quo
 libet āno usq; ad decēniū, potest ante tēpus soluere.
- 6 Heres potest fauori suo renunciare.
- 7 Dies & conditio in contractu appposita fauore debi
 toris censetur adiecta.
- 8 Idem in qualibet dispositione.

QVEST. IX. VIII. SPECIALE.

- 9 Debitor sub cōditione, uel in diem potest ante euentū diei uel cōditionis soluere nisi creditoris interest.
- 10 Quilibet renunciare potest fauori suo quando alterius non interest.
- 11 Agens ex contractu conditionali uel ad diem probare debet uenisse diem uel conditionē purificatā esse.
- 12 Cōditio licet sit purificata, uel dies aduenerit, nisi tñ cōstet iudici creditor obtinere nō potest.
- 13 Cōditione pendente, uel ante diei euentū nil debetur.
- 14 Paria sunt conditionem non esse purificatā, & diem non aduenisse, uel purificatā fuisse, diemq; aduenisse, sed non posse probari.
- 15 Conditio & tēpus in dispositione, fauore pauperum censetur adiecta.
- 16 Potestas habens arbitriū declarandi poenā in casibus à iure nō decisus, nō pōt in initio officij sui declarare.
- 17 Declaratio quæ uarietatem recipit in tempore, nō potest ante tempus fieri.
- 18 Forma dispositionis testatoris seruari debet.
- 19 Fideicō. relictū post mortē haredis est conditiona.
- 20 Fideicō. eligendi est conditionale.
- 21 Concessū post tēpus, antea censetur prohibitum.
- 22 Distributio facienda post mortē pauperibus pro salute animæ defuncti facta censetur & an pauperes sint causa principalis an secundaria.
- 23 Testator quod uerissimiliter cogitauit debet pro expresso haberi.
- 25 Relictum factum amico non dicitur ad pias causas nisi sit pauperi factum.

- 26 Testator quod non dixit uoluisse non uidetur.
- 27 In relicto facto pauperibus eligēdis ab herede post eius mortem triplex militat fauor testatoris, hæredis, legatariorum, immo ante mortem hæredis electio fieri non potest.
- 29 Intell. l. post mortem. C. de fideicō.
- 30 Iussus post mortē restituere dicitur esse in necessaria non in uoluntaria conditione.

OCTAVVM SPECIALE IN VLTIMIS VOLVNTATIBVS.

- 1 Octauo † Favorabilis est Paupertas, Nam & si conditio uel dies intestamētis adiecta regulariter fauore hæredis censeatur apposita. l. cum tēpus. de reg. iur. .l. quod quis cum glos. C. de actio. obli. & .l. eū qui rogatus. cum glos. ff. de annuis lega. quia † censetur testator uoluisse hæredem suū grauare minus q̄ sit possibile. l. unum ex familia. §. si rem. de lega. 2. Dec. in cons. 465. perscrutatis uerbis testamēti. col. 3. Bello. in cons. 7. desiderasē uehementer. nu.
- 3 10. Itaq; † debet hæres in dubio lucrari fructus qui pendente dilatione percipiuntur. l. si ita relictuū. §. pegasus. de lega. 2. Et si ante tempus † hæres soluere uellet, posset. l. post mortem C. de fideicom. & .l. patrem. ff. de his quæ in fraud. credito. Ex
- 4 quo † inferitur q̄ si testator reliquit alicui unam corbem frumēti annuatim usq; ad decē annos præstandā ab herede suo, poterit nihilominus hæres statim ante tempus soluere quia unū est legatnu, & dilatio

QVEST. IX. VIII. SPECIALE.

- est fauore heredis apposta, Bar. in .l. cum præfinitione. in fi ff. quando dies lega. ced. & sequitur Dec.
- 6 in .d.l. cum tempus. col. i. Cui t̄ quidem fauori hæres renunciare potest. arg. l. pen. C. de pact. l. si lū-
- 7 dex circumuento. de mino. & infr. dicam. Et t̄ prædicta porriguntur etiam ad cōtractus in quibus dies uel conditio apposta in dubio debitoris fauore censetur. ut in .l. quod in diem. ff. de solu. et in .l. cum qui calendis. §. i. & §. quoties. de uerb. oblig. Per
- 8 quem tex. dicunt t̄ Corn. & las. in .d.l. post mortē. q̄ in quibuscunq; dispositionibus quælibet cōditio & dies censetur fauore grauati & debitoris apposta, quāobrem qui sub conditione grauatur ante conditionis euentum cogi non potest, & qui debet in diē ante euentū diei soluere non tenetur .l. qui hoc anno de uerb. oblig. l. si in annos. de condi. & demo. & in §. omnis. & §. sub conditione. insti. de uerb. oblig.
- 9 Ceterum t̄ si ante cōditionis implementū, aut certitēporis euentum debitor soluere uellet, nisi creditoris interesset, utiq; posset, & à prædicta obligatione liberaretur .d.l. eū qui. de annu. lega. quia t̄ tūc
- 10 potest quilibet fauori suo renūciare. c. ad apostoli. ext de regula. & in .c. si diligenti. de foro compe. quando alterius non interest nec cum alio fauor est cōmunis. ut in .l. tamen. cum glos. ff. ad macedo. et est glos. magistra. in §. quia uero inuer. senatus cōsulto in auct. ut sine probi. matres. & per Soci. reg. 339.
- 11 Et hinc t̄ est q̄ creditor agens ex actu conditionali uel in diem, ad fundandam intentionē suā probare

debet purificatam esse conditionem, uel uenisse diē
ut cōmuniter tenent docto. in .l. hoc iure. per illum
tex. quem legunt cum .l. in illa. ff. de uerb. oblig.

12 Et hoc ¶ est adeo uerum, q̄ etiam si conditio in se
sit purificata, uel dies aduenierit, nihilominus agēs
non dicitur fundatam intentionē habere, nisi notū
faciat Iudici ut Iudici de tali purificatione & diei ad
uentu. Bal. in .l. cum testamento. C. de testa. manu=
miss. quod sequitur las. in .l. in illa. in .3. col. de uer.
oblig. & in not. casu donationis cuiusdam consuluit
Dec. in cōs. 177. incip. quod supra mature. et Bello.

13 In cōs. 59. ingeniosa. nu. 4. Quia ¶ alias ante diē
euentū, uel conditione pendente nihil debetur .l. cē
dere diem. de uer. signi. & .l. uni. §. sin aut sub cō
ditione. C. de cadu. toll. & per Corn. lib. 4. cōs. 75.
circa col. i. Et paria ¶ sunt, conditionē purificatā
non fuisse, uel non aduenisse diē, & conditionē pu=
rificatā fuisse, uel diē aduenisse, non tamen appa=
rere .l. duo sunt titij. ff. de testa. tute. l. cum res. §.
itaq; de leg. i. & per Tiraq. de retrac. conuentio. in
fin. nu. 104. quamobrem qui eam dicit probare te=
netur .l. ab ea parte. & .l. uerius. de proba. & .l.
qui accusare. C. de eden. cum uulga.

15 Fauore tamen Paupertatis ¶ conditio uel tempus in
dispositione in qua pauperum mentio habetur, fauo=
re pauperum, & non fauore hāredum cēsetur ap=
posita. ut in notab. q. illius qui rogatus est restituere
bona testatoris pauperibus illius loci per ipsū p ost=
uius mortem eligendis ut non possit uiuus cū esse etu

QVEST. IX. VIII. SPECIALE.

- restituere, ne redundet in præiudicium pauperum uiuentium tempore mortis hæredis quorum gratia illud tempus mortis hæredis censetur adiectum. tenuit eleganter Bar. Bal. Imo. & scrib. cōmuniter. in .l. cum pater. §. à filia. per illū tex. de leg. 2. Imol. Alex. & Aquens. in .l. sed & si alio. §. si quis sub cōditione. ubi Aquens. id in practica seruari testatur. ff. ad trebell. Alex. in .l. stipulatio ista. §. incertam de uerb. obli. & Ang. & las. in .d. l. post mortē. ubi dicunt hanc esse cōmunem sententiā, secundū quam sepius practicarunt & obtinuerunt, eandē quoq; cōmunem sententiam tenuit Roma. in cons. 352. circa primum. & Dec. in cons. 416. in testamēto. col. fin.
- 16 ubi pro hac sententia adducit not. Teorricā † Bar. in .l. omnes populi. quinta. q. primæ. q. princi. nu. 11 de insti. & in. ubi eleganter cōcludit q. potestas quæ arbitrium habet declarandi poenā in casibus à iure non determinatis, non pōt in principio sui officij eā.
- 17 declarare, quia † ubicunq; declaratio uarietate in tempore recipere potest, ante tempus fieri nō pōt .l. si iussam. §. diui. il primo. de leg. i. & .d. §. à filia. & .l. cum quis decedens. §. scio. de leg. 3. Et facit † etiam quia forma dispositionis testatoris est ad unguem obseruanda. iuxta not. in .l. i. & ff. de lib. & posthu. & in .l. i. in prin. de uer. obli. & in .c. ultima uoluntas. 13. q. 2. Et fines mādati testatoris sūe diligenter seruandi. l. si mandauero tibi. in prin. ff. manda. Cum ergo testator pauperes eligi mandat, eisq; post hæredis mortem restitui, si restitutio ante

fiat, contra dispositionem fit testatoris quia praeuenitur in tempore, et consequenter plus fit quam testator mandauerit. arg. §. plus autem. insti. de actio. ergo in uita heredis non est facienda. per not. per glos. in .l. apud Iulianum. §. antistia. ff. ad trebell. et sicut heres alterare non posset dispositionem testatoris praestando et distribuendo inter pauperes alterius loci quia esset contra mentem defuncti, ita nec alterare potest in tempore. arguendo a loco ad tempus. iuxta. not. in .l. uinum. ff. si cer. pet. et in .l. fin. ff. de tritica. Præterea illud ¶ fideicommissum relictum post mortem heredis est conditionale. Bal. in .d. l. post mortem. nu. 4. C. de fidei com. et apparet quia si interim decederet fideicommissarius, non transmitteret .l. heres meus. in secundo responso. de condi. et demo. Stringitur quia ¶ inter minis nostris est fideicommissum eligendi, et per consequens conditionale, nam electio actum facit conditionalem. Bar. in .l. unum. §. i. de leg. 2. Ergo ante euentum conditionis, et sic ante mortem heredis praestari non potest. per nota. per glos. et Bal. in .l. 2. C. de condi. infer. Præterea ¶ id quod post tempus aliquod a lege uel ab homine reperitur concessum, ante illud tempus censetur prohibitum .l. promissor. de consti. pecu. cum concor. per Tiraq. de retrac. conuenticio. §. i. glos. 2. nu. 46. sed hic testator post tempus promittit .i. post mortem heredis. ergo ante prohibere censetur.

22 Et quauis ¶ in hac. q. consuluerit contrarium Anca. in cōs. 202. circa primum, in secundo dubio. cuius opinionem refert et ueriores de iure testatur Dec. in .d. l.

QUEST. IX. VIII. SPECIALE.

cum tempus. nu. 3. & eam quoq; tenuit Bal. in .d.
 .l. post mortem. nu. 10. ubi asserit eam esse multū
 equam & probabilem quoniam illa distributio quæ
 inter pauperes post mortē hæredis fieri debet, prin-
 cipaliter facta fuit pro salute animæ defuncti, et pau-
 peres sunt ut causa secundaria & accessoria quæ cō-
 siderari non debet. arg. l. qui habet. de tutel. debet
 itaq; fauor animæ testatoris ut principalis inspicit.
 arg. l. si quis nec causam. ff. si cer. pet. Cuius saluti si
 hæres uoluerit celerius providere reprehendendus
 non est, quin immo potius cōmendandus quia citius
 q̄ tenetur uoluntatē testatoris adimplet. arg. d. l. post
 mortē. cum simi. Præterea ¶ clarū est q̄ si testator
 cogitasset de uoluntate hæredis ante mortē suā præ-
 stare uolentis, hoc, fauore animæ ipsius propriæ
 permisisset, ergo pro expresso debet haberi .l. tale
 pactum. §. fin. cum glos ff. de pact. quā pro singula-
 ri celebrat Mars. noc. 343. uerisimilitudo. Vltimō
 pro hac sententiā ego addo, quia in conditione uol-
 untaria potest implementū fieri aliter q̄ uerba son-
 nēt quando idem sequitur per testatorem considerā-
 tus effectus. Bar. in .l. gallus. §. & quid si tantum.
 ubi declarat Soci. in ulti. nota. ff. de libe. & posthū.
 Dec. in cons. 227. in casu ad me transmissio. in fin.
 & Soci. luni. lib. 3. cons. 145. uiso instrumento. nu.
 32. ergo in isto casu debet hæres ad libitum suæ uol-
 untatis posse inter pauperes distribuere quia sēper
 idem sequitur effectus à testatore cōsideratus scilicet
 erogationis & distributionis inter pauperes, fluē

hæres in uita siue post mortem distributionem faciat.

- 24 Potest tamen tenendo cōmunē ¶ responderi, primo negando q̄ causa pauperū sit secūdarīa, quinimmo ipsi pauperes sunt in causa; ut huiusmodi legatuma dicatur pium; nam ea ratione in hoc relicto militat fauor animæ defuncti quia ex quo pauperibus est relictu, pro remedio animæ testatoris censetur relictu. per not. per Bar. in .l. alio. de alimen. lega. & in .l. diuus. ff. ad .l. falci. & per nota. per glos. in .l. illud. C. de sacrosan. eccles. ¶ ubi si quis relinquit ali quid amico suo, dicitq; se id ex pia causa facere, nō tamen relictu dicitur ad pias causas; nisi recipiens forte sit egenus, & illā glos. sequuntur cōmuniter docto. ut testatur Bello. in cons. 16. stat statutū. col. .i. & sic pauperes sunt causa principalis quamobrē dispositio sit dicaturq; pia. Nec obst. ¶ q̄ si testator cogitasset de uolūtate hæredis, id permisisset, ergo et c. quia respondetur q̄ uerisimilitudinibus & præsumptionibus hominum nō est iudicandū .l. 3. §. idem tamen confitetur. ff. de mino. cum glo. & .l. absente cum glos. 2. ff. de pœnis. cum concor. per Bar. in .l. admonēdi. nu. 21. ff. de iureiur. præsertim cum si id testator uoluisset; dixisset, et si nō dixit, uoluisset nō præsumitur .l. labeo. de supell. lega. Bal. in .l. quidā cum filiū. de hæred. insti. & .l. i. §. sin aut ad deficiē tis. C. de cadu. tollē. Rot. decs. i. nu. 12. de hereti. in anti. & per Dec. in cons. 514. satis nota. col. i.
- 27 Secundo ¶ cōsiderandum est q̄ in huiusmodi relicto triplex militat fauor uidelicet fauor testatoris pro

QVEST. IX. VIII. SPECIALE.

- remedio animæ suæ relinquētis, fauor haredis cōs-
deratus à testatore qui uoluit haredē uiuentē domi-
num & usūfructuariū esse, & fauor pauperū legata-
riorū tēpore mortis haredis uiuentiū, in quorū fa-
uorem indubio relictū censetur. arg. not. per glos.
& Bar. in .l.i.C. de lega. & per Dec. in cons. 601.
28 uiso. in fin. Itaq; † licet potuerit hares ex uolūtate
quoq; testatoris huic fauori suo renūciare, non tñ
potuit præiudicare pauperibus tēpore mortis ipsius
uiuentibus, quibus à die mortis testato. ius quæsitū erat
.l. à titio. de furt. et in eorum præiudiciū, ante mor-
tem suam inter alios distribuere, & præstare. arg.
no. in .c. cū iurassēt. ext. de arbi. et in .c. si diligēti. de
foro cōpe. & in .l. pen. C. de pac. cū concor. Quam
29 obrem dicebat † Pau. Cast. & las. in .d.l. post mor-
tem. col. i. q. ille tex. uolens, q. ante mortē restituere
possit qui post mortē grauatus est restituere, proce-
dit, qñ consentiūt creditores et fideicōmissarij. arg. l.
stipulatio ista. §. inter certā. de uer. obl. alias cū de-
bitū sit cōditionale, ante cōditionis euētum præstari
nō potest. l. hares meus. in prin. de cōdi. & de. et. l.
30 4. ff. quādo dies leg. ced. Nec est † uerū q. si mus in
uolūtaria cōditione quæ ab herede quādocūq; pōt
impleri, quia hares ad cūdo hereditatē cēsatur quasi
cōtrahere cū legatarijs & sese obligare ad præsta-
tiones et solutiones hereditarias secundū dispositionē
testatoris. l. apud Iulianum. §. si. & .l. seq. ff. quibus
ex caus. in poss. ea. & .§. hares. insti de oblig. quæ
ex quasi cōtrac. unde tenetur postmodū omnino de-

QVEST. IX. IN VLT. VOL. 198
functi uoluntatē implere, et cōditionibus necceſſario
obedire. arg. l. ſicut. C. de ac. & oblig. & l. quoties
C. de h. e. inſt. & l. polla. ff. de hiſ qbus ut indignis.

Summaria.

- 1 Legata ſiūt caduca legatarijs & fideicōmiſſarijs ante
aditam hēreditatem decedentibus.
- 2 Caduca de iure antiquo acquirebantur fiſco.
- 3 Subſtitutiones quare fuerint inuentæ.
- 4 Ius accreſcendi quare fuerit inductum.
- 5 Grauatſ reſtituere aliquo tēpore, ſi eo tēpore fidei
cōmiſſarius deceſſerat hēreditas remanet grauatſ.
- 6 Et idem ingrauatſ ſub conditione reſtituere.
- 7 Legatū nō trāſit in hēredes legatarij añ puriſi. cōdi.
- 8 Si teſtator mādāt q hēredibus inſtitutis decedētibz
ſine liberis, hēreditas inter pauperes diſtribuatſ
per fideicō. per eū ad hoc deputatos ipſis fideicō.
añ aditā hēreditatē decedētibz legatū nō ſit caducū.
- 9 Relictū factū titio qui non eſt in rerum natura cum
mādato q diſtribuat pauperibus non ſit caducum.
- 10 Epiſcopus eſt exequutor relictſ ad pias cauſas
uti miniſter legis nō teſtatoris.
- 11 Epiſcopi intereſt pauperes & oppreſſos inuare.
- 12 Ad Epiſcopum pertinet curare ut penuriæ tēpore
uiſtualia iuſto prætio uendantſ.
- 13 Teſtatore inſtituēte pauperes eligēdos per titium &
nō alios, an Epiſcopus ſe intromittere poſſit.
- 16 Extēſio ex cōiecturata mēte teſtatoris ſit de uno caſu
ad aliū. præſertim ubi de periculo aīæ teſta. agitur

QVEST. IX. IX. SPECIALE.

- 18 Dictio Aliis est repetitiua simulum.
- 19 Testator facere non potest quin leges in testamento suo locum habeant.
- 20 Extensio de persona ad personam non fit ex coniecturata mente testatoris.
- 21 Quod intelligitur quando extensio fieret de persona ad similem personam, secus si persona ad quam fit extensio esset maioris dignitatis & qualitatis.
- 22 Ad Episcopum pertinet distribuere relictis pauperibus distribuenda, facta prius admonitione ei qui à testatore grauatus fuerat restituere.
- 23 Episcopus cogere potest grauatum distribuere inter pauperes, ad distribuendum ut testato. impleatur uolunt.

NONVM SPECIALE IN VLTIMIS VOLUNTATIBVS.

- 1 ¶ Nono Favorabilis est Paupertas ¶ Quoniam regulariter caduca sunt legata & fideicommissa legatarijs & fideicommissarijs ante agnitionem seu aditionem hereditatis decedentibus. ut in .l. uni. §. & cum triplici. & §. in nouissimo. C. de cadu. toll. Et olim ¶ ea quæ fiebant caduca applicabantur fisco .l. item ueniunt. §. præter. ubi etiam glos. & doct. ff. de petitio. heredi. Quamobrem ¶ inuenta fuerunt substitutiones ut fiscus excluderetur. ut in .d.l. uni. in prin. Nec non introductum fuit ius accrescendi ¶ inter plures coniunctos ut eis portio uacans accresceret & non fisco. Bal. in .d.l. uni. §. si autem. & latius in .l. si duo. in prin. col. fina. ff. de iureiuran. & in .l.
- 2
- 3
- 4

uni. col. fina. C. quando non peten. par. Quod à lege
 duodecim tabularum fuit inuentū. secundū Bar. in .l.
 celsus. per illum tex. de lega. 2. Ideoq; etiam in
 successione statutarijs locum sibi uendicare dixit
 Bal. in .d.l. uni. q. 4. nu. 18. ubi eleganter uoluit qd
 statutum præfert fratres sorori in successione, & ex
 duobus fratribus unus repudiat, totū accescit alteri
 fratri & nihil sorori, quia portio accrescit portioni
 non priuationi, quia accrescere est habitus qui non
 potest super mera priuatione fundari. ut nota. in .l.
 ex facto. §. si. ff. de uulga. et pup. & in .l. i. ff. de ac-
 qui. hered. & ideo sorori nihil habēti, nihil acce-
 scere potest. & ita tenet Bar. in .l. mulieri & titio.
 ante fin. ff. de cōdi. & demo. Et t̄ hinc est qd in sti-
 tutus fuerit grauatus restituere aliquo tempore hæ-
 reditatem titio, & titius antea decesserit & tēpore
 faciēda restitutionis non sit amplius in humanis tūc
 hereditas ipsi remanebit heredi. ut in .d.l. uni. §.
 pro secundo. & §. si aut sub cōditione. C. de cadu.
 toll. & per Rip. in .l. centurio. nu. 59. ff. de uulga.
 & Socin. lūm. lib. 3. cons. 107. consu. nu. 3. Sicut t̄
 in simili quando relictū est alicui sub condicione le-
 gatum qua pendente legatarius decessit ut non dica-
 tur purificata conditio sed defecta per mortem le-
 gatarij, tenuit Corn. lib. 4. cons. 75. circa qd. col.
 .i. per tex. in .l. heres meus. in prin. ff. de condi. &
 demo. & in .l. sicum heres. & .l. seq. ff. quan. dies
 leg. ced. et Rota de ck. 11. lego. de testamē. in antiq.
 Itaq; t̄ legatū non trāseat ad heredes legatarij ante

QVEST. IX. IX. SPECIALE.

purificatā conditionē decedentis. per tex. in .l.i. §. dies incertus. de cōdi. & demo. & in .l. cum illud. in prin ff. quando dies leg. ced. dicit Bar. in .l.i. ff. de his qui ante aper. tabu. Bal. in .l. in causā. la. 2. §. pōponius quoq; in 2. nota. de mino. oldrad. con. 131. quidā habēs tres filios. in primo dubio. Dec. cōs 417. uisis cōsilijs. nu. 2. & seq. & in cons. 574. in causa. col.i. ubi hanc regulam cōmunem esse testatur.

- 8 **F**auore tamen † Paupertatis quando testator hāredem instituens, si sine liberis decesserit, uoluit bona sua inter pauperes dari & distribui, ad idq; per agē dum exequutores fideicommissariosq; deputauit qui bona capere, & distribuere deberent, eueniēte casu q̄ isti fideicōmissarij seu exequutores decederēt ante aditam hāreditatem, huiuscemodi substitutio nō fit caduca, sed in locum defunctorum exequutorū succedit Episcopus qui bona testatoris inter pauperes secundum eius dispositionem distribuet, ita egregie tenet Ange. in .l. centurio. in 3. col. ff. de uulga. Al. legans 10. An. idem dicentem. in addi. Spec. in tit. de instru. edi. §. nūc aliqua. uers. sed alter. Et † in simili casu Pau. Castr. in .d.l. uni. §. in primo. col.i. .C. de cadu. toll. ubi inquit q̄ si quis legat titio qui nō est in rerum natura, & mādāt ut inter pauperes distribuat, legatū non fit caducum. per nota. per Bar. in .l. alio. ff. de alimen. lega. Et cum Ange. † tenet quoq; Boer. q. 38. & quia nu. 23. dicens q̄ Episcopus non exequitur eam testatoris uoluntatem ut hāres, uel ut minister & persona pendens ab ipso tes

statore, sed ut legitimus administrator relictorum
ad pias causas et pater pauperum ex potestate attributa
sibi per Canones et leges. c. tua nobis. et. c. Ioannes.
ext. de testa. et. l. nulli. C. de Epi. et cler. et est bo
nus tex. in. c. clericum. §. ex his omnibus. uer. Illud. 11. q. 1.

- 11 Interest ¶ enim Episcopi pauperes, captiuos, op
pressos, et in necessitate positos adiuuare. l. i. ubi
- 12 not. Bal. C. de Epi. audi. Quamobrem ¶ ad officium
ipsius pertinere dicitur ut tempore penurie uictua
lia pro iusto ac rationabili precio uendantur, ne pau
peres fame pereant. secundum Pau. Castren. ibi, et reas
sumit Abb. in nota. casu in. c. i. ext. de emp. et uendi.
- 13 Et ex his ¶ alias dubitabam de dictis Ange. et Imol.
in. l. illa institutio. ff. de hered. insti. qui quærentes
quando testator instituerit pauperes Christi eligen
dos per titium et non alium. an titio eligere negli
gente Episcopus se intromittere et pauperes elige
re possit? respondet q. non, propter expressam te
statoris uoluntatem, contrarium uolentis. arg. tex.
in. c. ultima uoluntas. 13. q. 2. et in. §. disponat. auct.
de nup. et ita dicunt esse ex mente Ioan. An. in. d. §.
nunc aliqua. uers. sed an etiam pauperes. et ita etiã
- 14 determinatum fuisse Bononiæ. Cuius ¶ contrarium
potius uidetur tenendum, ueluti magis pium, et
- 15 saluti testatoris proficuum. Credendum est ¶ enim
testatorem si de hoc interrogatus fuisset, concessis
se, idcirco pro expresso debet haberi. l. tale pactum
§. fina cum glos. ff. de pac. Bal. in. l. post mortem
sol. fina. C. de fideicommiss. Et ¶ ex uerisimili et

QVEST. IX. IX. SPECIALE.

coniecturata mente testatoris fit extensio de uno casu
ad alium .l. titius. §. lucius. de libe. & posthu. l. fina.
.C. de posthu. hære. insti. l. gallus. §. & quid si tantum
ubi doct. ordinarie, de libe. & posthu. Alex. lib. i.
cons. 8. nu. 3. Dec. in cons. 397. uiso puncto. col. i.
17 & Mars. in nota. 499. licet in prin. Præsertim ¶
ubi de animæ periculo euitando tractatur. Imol. in
.c. cum contingat. de iureiur. Mates. in trac. de in-
18 terpreta. legis extens. nu. 23. Nec ob. illa ¶ uer.
testamenti. & non aliū, quia referri debent ad aliū
priuatū & similē titio qui mandatū habet à testatore,
nam dictio, Alius, Alia, Aliud, est repetitiua simi-
lium. glo. Bal. & doc. in .l. si fugitiui. C. de ser. fugi.
quam glos. ad hoc communiter approbari testatur.
Afflic. decis. 244. Illu. col. i. Bar. in .l. sed & repro-
bati. de excusa. tut. Aret. & las. in .l. quicumq;. C.
qui admitti. & non debent referri ad Episcopū qui
non à testatore, sed per leges & Canones distribuē-
19 di facultatem habet. non enim ¶ testator facere po-
test quin in testamento suo leges locum habeant .l.
nemo potest. de leg. i. glos. i. in .c. si diligēt. post pri.
20 ext. de fo. compe. Et ita quoq; ¶ respondetur ad id
quod dicebant recentiores. ubi in specie Aret. in .d.
.§. & quid si tantum. col. 3. in uers. secundo adde.
q. extacita & coniecturata mente testatoris de perso-
na ad personam nō fit extensio licet fiat de casu ad
casum. per .l. si quis ita. §. pen. de testa. tute. & per
glos. in .l. titius. de libe. & posthu. & sequitur Dec.
in cons. 288. in Ciuitate Placentis. in .3. & 4. col.

& in q

- Et in q̄ pluribus alijs cōsilijs, quæ cōgerit Mars. in
21 .d. not. 499. licet. Quoniam ¶ hoc pariter intelli-
 gendū est de persona ad similē personā, ad quā nō
 fit extēso. At si essemus in persona aliqua in qua cō-
 currerent tot qualitates & rationes ex quibus facile
 posset deprahendi q̄ si testator cogitasset, permis-
 set, eo casu bene liciteq; fieret extēso de persona
 ad personā, si eadē præsertim ratio in utraq; mili-
 taret ex præsup̄ta uolūtate testatoris nō obstātibus
 ante dictis quæ alias procedere debēt, & ita subti-
 liter limitat idem Aret. in .d. 5. Et quid si tantū. in
 3. col. per. tex. in .d. l. tale pactū. in fin. de pac. &
 expresse tenuerūt Curt. Seni. in cons. 75. dominus
 Ludouicus. col. 10. Parks. lib. 3. cōs. 66. nobilis. nu.
 66. Grauet. cons. 155. uerba. nu. 7. Et Soci. lun. lib.
 3. cons. 129. in præseti cōsultatione. nu. 35. Ex quib;
22 bus ¶ breuiter cōcludo q̄ si semel aut bis titius fue-
 rit per Episcopū admonitus, ut tēpore debito distri-
 butionē faciat ex uolūtate testatoris, ipso postea mo-
23 rā cōmittente (nisi ¶ Episcopus ad id eū cogere uo-
 uoluerit. per nota. per Abb. in .c. tua nobis. de testa-
 men.) distributio ad Episcopū deuoluetur. Et ita te-
 net Panormi. in .c. quia diuersitatē. col. i. de concess.
 præben. Et in .c. hæredes. col. 2. ext. de testa. ubi
 de hoc dicit esse casum in .5. si quis autem hoc face-
 re. in auct. de eccles. titu. Et per Fely. in .c. cum ac-
 ceßissent. nu. 17. ext. de consti. Et in notabili casu
 per Abb. in cōs. 101. in causa hospitalis col. 2. par. 2.

Summaria.

- 1 Heres censetur eadē persona cum defuncto. & dñs sicut erat defunctus. & representat defunctum in portione in qua ei succedit.
- 4 Heres factō defuncti contravenire non potest. nec eius factum impugnare.
- 6 Heres tenetur ad omnia onera hereditaria ad quā tenebatur defunctus. & melioris conditionis q̄ defunctus esse non potest.
- 8 Heres non potest contravenire assertioni iurate à testatore, sicut nec ipse testator poterat.
- 9 Promittens de factō suo tantum, censetur de factō quoq; heredis promittere.
- 10 Defunctus sicut in mala fide existens nullo tempore prescribere poterat, ita nec eius heres.
- 11 Heres tenetur in solidū creditoribus hereditarijs satisfacere sicut tenebatur defunctus. et de iure cano.
- 13 Heres defuncti animam exonerare tenetur.
- 14 Favore pauperū inductū ē beneficiū legis et inuētarij.
- 15 Heres qui vult cū beneficio legis et inuētarij adire hereditatē, debet iudicē pro tribunali sedentē adire.
- 16 Et cōpartitioni d3 præsēs esse Nota. et duo test. cū her.
- 17 Testes i deō actu adhibiti pbant solēnia req̄sita inter.
- 18 Inuētariū intra 30. dies à die sciētiae et aditionis incoari debet, & intra alios 30. dies finiri.
- 19 Fallit qñ bona essēt in diuersis locis qā tūc datur ānus.
- 20 Accessio ad iudicē pro inuentario cōficiēdo uidetur aditionē praecedere. in cōtrariū tñ est cōmunis opi.

quia inuentariū ab hærede ut hærede cōfici debet.

- 22 Hæres adita hæreditate proprie dicitur.
- 23 Intell. l. fi. §. cum igitur. C. de iu. delibe.
- 24 Beneficiū cōficiendi inuentarij quō deliberāti cōceda.
- 25 Sicut olim intra tēpus datū ad deliberandū nō poterat hæres à creditoribus hæreditarijs cōueniri, ita nec hodie intra tēpora cōficiendi inuentarij.
- 26 Ipse tamen hæres bene potest alios conuenire.
Limitatio ad. l. 3. ff. quod quisque iur.
- 27 Hæres in cōfectione inuentarij debet omnes qui sua interessẽ putauerint conuocare.
In uno quoq; actu pars quæ lædi pōt, est citāda.
- 28 Cōfectio inuentarij & aditio partim ex creditoribus citatis & partim nō citatis, quoad citatos ualet quo ad alios non tenet.
- 29 Leges licet non dicant requiri in inuentarij cōfectione creditores debere sed solū legatarios & fideicō. tamen q. idem ius sit in creditoribus probatur.
- 30 Hæres in inuentario omnia bona defuncti, & bona à defuncto detentā describere debet.
- 31 Hæres qui dolo rem hæreditariā occultat nec eā in inuentario describit, punitur, inuentariū tñ ualet.
- 32 Tutor ommittens in inuentario aliqua ponere, ut suspectus remouetur.
- 33 Hæres p. erro. ommittēs aliquid i inuētario pone. nō pan.
- 34 Hæres in consumatione inuētarij protestatur q. si ad eius manus alia bona hæreditaria peruenerint, eā in inuentario describet.
- 35 Hæres debet à capite inuētarij crucis signū apponere.

QVEST. IX. X. SPECIALE.

- 36 Confectioni inuentarij debent esse præsentes tres testes loco creditorum absentium.
- 37 Inuentariū debet scribi manu publici Notarij. & de ueritate nu. 40.
- 38 Numerus pluralis pro singulari ponitur.
- 39 Tabellio regulariter non potest protocollū per aliū scribere. et de ueritate nu. 41.
- 42 Subscriptio Notarij includit effectū omniū præmiss.
- 43 Hæres debet se in calce inuentarij subscribere uel si ignarus describēdi debet alius notarius pro eo subscribere.
- 44 Notarius subscribens pro hærede debet de hoc facere mentionem.
- 45 Hæres ignarus scriben. potest per alium eius manum portatē se subscribere. Et idem in teste adhibito testamento in scriptis.
- 46 Pro inuentarij cōplemento requiritur pronūcia dñi iudicis, quæ quid cōtinere debeat, uide ibi.
- 47 Practica conficiendi inuentariū & adeundi hereditatem cum beneficio prædicto.
- 48 Hæres adiens hereditatem cum beneficio legis & inuentarij non tenetur ultra uires hereditarias creditoribus hereditarijs.
- 49 Hæres adiens cum beneficio prædicto potest primo uenientibus creditoribus satisfacere, licet pro alijs nil remaneat.
- 50 Aliud pro alio regulariter solui non potest, fallit in hærede cum beneficio aduente.
- 51 Emptores rerum hereditariarū ab hærede uendente pro creditoribus satisfaciendis nō possūt ab alijs

hereditarijs creditoribus molestari.

- 32 Heres adeundo cum beneficio inuentarij, habet facultatem detrahendi falcidiam.
- 34 Heres adeūdo cū præfato beneficio potest ante omnia ex hereditate expensas funeris, inuentarij & insinuationis testamenti extrahere.
- 35 Heres prædictus non potest personaliter pro debitis hereditarijs capi.
- 36 Pauperes, & pia causa non indigent beneficio .l. fin. C. de iu. delibe.
- 37 Quædā pauperū priuilegia remissiue enarrata.

DECIMUM SPECIALE IN VLTIMIS VOLUNTATIBVS. In quo modus

& forma adeundi hereditatē cū benefi. legis & inuētarij utiliter habetur.

- 1 Decimo ¶ Favorabilis ē Paupertas in mā aditionis hereditatis. Heres .n. cēsetur eadē psona cū defuncto. ubi in auct. de iurciu. à mo. præsti. in prin. glos. pe. in. §. si quis alium. insti. de inutili. stipu. Alex. cōs. 18. At tentis. lib. 5. Afflic. deels. 278. pater nu. 2. Rota de eis. fin. de iure patro. in antiq. Et per illū tex. nos. Soci. in cons. 293. præsens cōsultatio col. i. lib. 2. q. sermo testatoris dicitur proprius sermo heredis ut refert Hiero. Cagno. in .l. 2. nu. 45. & 250. C. de pac. int. emp. Hinc ¶ heres dicitur dominus sicut erat defunctus .l. item mela. §. legis. ff. ad .l. aquili. Et factum defuncti, factū heredis. Ang. in cōs. 185. brunellus. col. i. & propria autoritate res hereditas

- rias apprehendere potest .l. habebat. de manu. te. cā
 §. in omnibus. auc. de hære. & falci. Rot. decis. 7 de
 resti. spo. in anti. & Soci. Iuni. lib. i. cōs. 65. q̄q. nu.
 10. post Bar. in .l. si. C. de edic. di. adri. & eiusdē dī
 citur potestatis & iuris hāres esse cuius defunctus
 fuerat .l. hāredē. de reg. iu. & Dec. pro cōmuni re
 3 gula. in cōs. 571. socer. col. i. Et personā † defuncti
 repræsētare. l. hāres. ff. de usucapio. Soci. Iuni. lib. i.
 cōs. 112. in casu. nu. 10. Bello. lib. 4. supputa. c. 18.
 nu. 9. quo scilicet ad portionē in qua defuncto succe
 dit. Bar. in .l. 2. §. fin. nu. 2. ff. de præt. stipu. & in
 .l. si ab eo. C. de nego. ge. unde in actionibus nō hā
 reditarijs hāres pro defuncto conueniri non potest.
 .l. si fundum sub conditione. §. si libertus. de leg. i.
 Aquens. in .l. 3. §. quod aut. ff. quod quisq; iur. quia
 in eis non repræsētat eum Seissel. in .l. si ita quis.
 §. ealege. de uerb. obli. Cremen. nota. 10. testator.
 4 Et † repræsētatō prædicta est tātæ efficacīæ q̄ hā
 res facto defuncti etiā ex proprio ipsius hāredis iu
 re contrauenire non potest .l. cum à matre. C. de rei
 uendi. & .l. quæ à patre. C. de mili. testa. Hinc tex.
 in .l. polla. de his quibus ut indignis inquit q̄ ea quæ
 à defuncto liberā sui patrimonij administrationē ha
 bente facta sunt ab eius hārede etiam pupillo & sic
 privilegiato reuocari non possunt. facit tex. in nota.
 casu in .l. penul. C. de resti. mili. & quod habetur
 per Bal. in .l. successio. C. de solutio. & per Dec. in
 cons. 547. uiso pūcto. nu. 3. & Soci. Iuni. lib. i. cons.
 5 72. proposita nu. 9. hāres † .n. factū defuncti in

pugnare nō potest .l. fin. ubi not. C. de reuo. his quæ
 in frau. cre. Bal. in .l. generaliter. C. de nō nume. pe
 cu. Soci. Iuni. lib. 3. cons. 60. in causa Cursus rbeni.
 nu. 19. Nisi factū sit in fraudē hæredis. Bar. in .l. fi.
 .C. si in frau. patro. Bal. in .l. i. col. 3. C. de inoffi. do
 na. Cur. Sen. in cons. i. circa primū. in fi. Tira. de re
 trac. cōsangu. §. i. glos. 9. nu. 57. uel nisi sit à iure re
 probatū. §. his igitur. in auct. de hære. & falci. &
 in .l. quēadmodū. C. de agri. & censi. lib. 10. Afflic.
 decis. 240. in cā. nu. 8. uel nisi etiā ipse defunctus
 cōtrauenire potuisset. Afflic. decis. 233. pater. et de
 cis. 278. pater. Soci. Iuni. lib. i. cōs. 77. licet. nu. 134.
 6 Et tenetur † hæres ad omnia hæreditaria onera ad
 quæ tenebatur defunctus .l. si hæreditatē. ff. manda.
 & .l. quoties. C. de hæredi. insti. Quia hæreditatis
 appellatione debita & credita cōtinentur .l. hæredi
 tatis. de reg. iur. Guid. Pa. q. 93. pater. nu. 3. & hæ
 res adeundo cū legatarijs quasi cōtrahere uidetur.
 & se ad solutionē contentorū in testamēto obligare
 cōfetur .l. ex maleficijs. §. hæres. de actio. et ob. et in
 .§. hæres. insti. de oblig. quæ ex quasi contrac. &
 per Corn. lib. 2. cons. 97. late. col. 2. & Boer. q. 57.
 præsupono. col. i. & Gram. decis. 103. Illustriss. nu.
 7 103. Et hinc est q. hæres † melioris cōditionis q. defun
 ctus esse nō pōt. .l. in his. §. nō debet. de reg. iur. Et
 8 sicut † defunctus iurate suæ assertioni cōtrauenire nō
 potest. ar. l. i. in prin. ff. de cōsti. pecu. & .l. i. in prin.
 ff. de pact. et .l. i. in fi. ff. de loco publi. fruen. et .l. quo
 ties. in 2. responso. C. de dignita. lib. 12. et .l. si quis

QVEST. IX. X. SPECIALE.

maior. C. de transac. & .c. fluero. & .c. cum cōtin
 gat. ext. de iurciur. ita nec eius hāeredes. ut in auct.
 quod obtinet. ubi not. Bar. & Bal. C. de proba. Guil.
 Pa. q. 414. iuramentū. col. 2. et dñi de Capell. Tolo.
 .q. 415. in scolij. & cōtrauenientes hāeredes ciuili-
 ter accusari possunt. Bar. in .l. i. ff. de priua. delict.
 Afflic. decs. 381. Quedam hypolita in fin. & sunt
 infames infamia facti .l. militis. C. de religio. & sum
 pti. sune. glos. in .l. fin. C. de neccess. ser. hāere. insti.
 9 Guil. nota. 126. lex est. Et † hinc est etiam q. pro
 mittens de facto suo proprio tantū; etiam de facto
 hāeredis sui promississe uidetur, Bar. in .l. si seruus.
 la. 2. ff. de cōdi. furti. Bal. in .l. fina. C. de actio. emp.
 Pau. Cast. & alij. in .l. stipulatio ista habere licere.
 in prin. de uerb. oblig. Mars. nota. 475. nō est tibi
 & Dec. in cons. 262. in causa magnifici Hāerculis.
 10 col. 2. Et hinc est † q. sicut defunctus in mala fide
 existens nullo unq. tēpore prāscribere potest .c. fin.
 ext. de prāscrip. & .c. possessor. de reg. iur. in 6.
 ita nec eius hāeres etiam incohando prāscriptionem
 in persona sua. Bar. & doc. in .l. eum qui. §. prātor
 .ff. de publicia. Abb. in .c. si diligēti ext. de prāscrip.
 Ioan. Crot. qui plures authoritates allegat. in .l. om
 nes populi. nu. 46. de iusti. & iur. & Anto. Capi.
 11 decs. 4. in causa monasterij. nu. 13. Et † Quedmo
 dum insolidum tenebatur defunctus creditoribus suis
 satisfacere nulla habita rōne ualoris patrimonij sui,
 ut supra diximus in octauo speciali circa iudicia. in
 prin. q. 7. Ita quoq. hāeres tenetur insolidum etiam

- ultra vires hereditarias creditoribus hereditarijs satisfacere. ut in .l. quæ dotis .ff. solu. matri. & in .s. si uero. in. auct. de heredi. & falci. & in .l. fina. s. fin. ubi glos. C. de iure delibe. Bar. in .l. filiusfamilias. s. diui. nu. 8. de lega. primo. Bal. in .l. filiū quē habentem. uers. sed ulterius quæritur. nu. 36. & seq. C. fami. herci. & Boer. q. 57. præsuppono. Quod pro-
- 2** cedit ¶ etiam de iure Canonico secundū cōmunē sententiā de qua testatur Roma. in repeti. authen. similit.
- 3** liter. prope finē. C. ad .l. falci. Pro qua quidē ¶ facit quia cum heres defuncti animā exonerare teneatur, eius debita luere debet. c. fina. ext. de sepultu. Abb. in .c. nihil prodest. col. 2. ext. de præscriptio. Card. Alex. in .c. Episcopus. 12. q. 2. Clau. de seisc. se. in .l. pomponius. s. cum quib. nu. 11. ff. de acquit. poss. & nota. in .l. cum heres per illū tex. de diuer. & tēpo. præscri. et in .l. sequitur. s. heres de usuca. et per Alex. lib. 2. cōs. 4. nu. 21. et lib. 4. cōs. 99. nu. 10. & Dec. in cōs. 272. uiso nu. 6. & in cons. 304. in casu occurrēt. nu. 6. Soci. luni. lib. i. cōs. 76. cū diebus elapsis. nu. 24. & cōs. 144. pro sequēdo. nu. 52. et Capi. deels. 4. in cā monasterij. na. 13.
- 4** Favore ¶ tamen Paupertatis, ne grauetur ab hereditarijs creditoribus heres ultra vires hereditarias quādo hereditas esset inops, dānosa, & nō soluēdo, introducta est facultas illa ad eundem cū beneficio legis & inuentarij, de qua in .l. fina. C. de iure delibe. ubi heres adiens hereditatē, & conficiens inuentarium honorū & rerū omnium in ea hereditate reperiuntur

QUEST. IX. X. SPECIALE.

et repertarum, multis gaudet privilegijs, et inter
 cetera, non potest ultra vires hereditarias pro ere
 alieno defuncti, à quoquam cōueniri. ut et in .s. et
 hinc nobis. ubi etiam glos. et doc. in auct. de hære.
 et falci. et per glos. in .c. Episcopus. 12. q. 2. Corn.
 lib. 3. cons. 168. in hac cōsultatione. col. i. et seq. et
 Bellon. in cons. 66. in causa dominæ Blanchæ. nu. 7.
 et Soci. Iuni. lib. i. cons. 134. circa præsentem col. i.
 nisi in casibus de quibus per Bar. in .l. cum quis de
 cedens. de leg. 3. per Anca. in cons. 365. et Alcia. in
 .l. i. nu. 14. ff. de leg. i. et hanc inuentarij exceptio=
 nem opponere potest hæres non solum in causa prin
 cipali, uerum etiam quando cōdemnatus esset ultra
 vires hereditarias in causa exequutionis, Bar. in .l.
 ex diuerso. §. fina. ff. solu. ma. Imo. in .l. i. §. hæc sti
 pulatio. ff. si cui plusq̃ per legē falci. Aret. in .s. ap=
 pellantur. col. 10. insti. de excep. et pro cōmuni sē
 tētia Soci. Iuni. lib. i. cōs. 45. in præsentī cōsulta. nu.
 13. ¶ Et quoniam hæc materia tam in tehorrifica
 q̃ in practica quotidie præ manibus habetur, idcir
 co quedam circa eius intelligentiā enarrare propo=
 sui, quæ, ni fallor, pulcra sunt quotidiana et notabi
 lia, et memoriæ mandanda. ut in simili dicit iuris=
 cōs. in .l. legauī. de libe. lega. Et exordiedo à Teor
 15 rica ¶ ex qua oritur praxis sciendū estq̃ ad hoc ut ali
 quis gaudeat beneficio legis fina. C. de iu. deli. plu
 ra cōcurrere debent. Et in primis requiritur q̃ ante
 omnia adeat iudicem pro tribunali sedentem. quia
 ubicunq̃ requiritur causæ cognitio in contentiosa

iurisdictione Iudex pro tribunali sedere debet. ut
 not. in .l. 3. §. si causa cognita. ff. de bono. poss. & in
 .l. à procedente. C. de dilatio. & in .l. uoluit. §. i. ff.
 de interroga. actio. & in .§. sedebunt. in auct. de ra
 dici. & per Aret. in .§. serui. insti. de liberti. & qđ
 tradit Ias. in .l. sciendum. in fin. de uerb. oblig.

- ¶ 6 Secundo ¶ requiritur qđ quando hāeres coram Iudice
 ce comparet præsens adsit Notarius cum duobus
 saltem testibus, quia hoc est ex forma .d.l. fina. in
 .§. sin autem dubius. quæ quidem forma ad unguem
 debet obseruari .l. i. & 2. ubi not. ff. de libe. & pos
 sthu. & in .l. i. in prin. de uer. oblig. Ea; non ser
 uata actus est nullus .l. cum hi. §. si prætore. de trans
 act. Bal. in .l. non omnis. circa fin. ff. si cert. petā.
 Abb. & Cano. in .c. pisanis. de restitut. spolia. Ias.
 in .l. gallus. §. quidā recte. in prin. de libe. & possthu.
 cum concor. Testes ¶ autem & tabellio ea de causa
 adhibentur ut per eos quancūq; probari possit in
 teruenisse, obseruatasq; fuisse solemnitates in eo actū
 requisitas, & incumbētia quoq; necessaria, arg.
 .l. ubi numerus. ff. de testi. iunctis nota. per Abb. in
 in .c. licet causam. 13. nota. de proba. & Tiraq. de
 retrac. consang. §. 2. glos. i. nu. 121. quia alias pa
 ria sunt non gerere actum uel gerere solēmitate nō
 seruata .l. si bonam. C. de admi. tu. & paria sunt non
 gerere actū uel gerere & nō posse probare .l. quo
 ties. ff. qui satisda. cogan. l. quod pupillæ. ff. quando
 dies lega. ced. l. in lege. et ibi Bar. ff. de cōtrahen. em
 pti. et per Bar. in .l. in actioni. nu. 22. ff. de i. lit. iur.

- 13 Tertio requiritur ¶ q̄ h̄eres coram iudice exponat q̄ nuper ad eius notitiam peruenit decessisse aliquem cuius h̄ereditas ad ipsū deuoluta fuit ex testamento uel ab intestato, quā cū beneficio predicto habere intendit, & hoc quia regulariter inuentariū incobari debet intra triginta dies, à die scientiæ sibi h̄ereditatem esse delatā ab intestato, uel à die quo nota sibi fuerit apertura tabularū testamēti. ut dicit tex. in .d.l. fina. §. sin aut dubius. uer. omni tamen modo. Et perfici debet intra alios sexaginta dies quādo bona h̄ereditaria sunt in eodē loco, uel parū distāt, quia eo casu lex tribuit tres menses in totū ad conficiendū inuentariū ut inquit notan. glos. in .d. §. sin aut dubius. in uer. sexaginta. per illū tex. & in .§. sed nostra. in uer. hoc beneficiū. inst. de h̄ere. quali & diffē. & est cōmunis sententia, ut testatur Bello.
- 19 in cōs. 63. ultra supradicta. col. 2. At si bona ¶ h̄ereditaria in inuentario describēda in diuersis essent & distantibus locis, tunc h̄eredi datur annus ad cōficiendū & perficiendū inuentariū a die mortis defūcti. d.l. fina. §. sin aut à locis & per glos. in .§. sed nostra in insti. de h̄ere. quali. & di. Quōd quidē tempus iudex alterare nō potest, secundū OdoFRE. Bal. las. & doc. in .d.l. fina. & Anto. Capi. de cōs. 87. in causa magnifici. nu. 3. & Iaco. ab are. quem refert Bar. i. l. 2. nu. 4. de re iudi. Quia lex ibi hoc induxit pro forma quæ adunguē debet obseruari .l. qui per salutem. de iureiu. cum cōcor. per Tiraq. de re trac. cōsangu. §. 3. glos. 4. nu. 3. & seq. quibus addo

Cassa. decs. 10. nu. 7. de rescrip. & ad prædicta fa-
cit tex. in. d. l. fina. in. §. donec. ubi silentiū imponi-
tur Iudici qui factū legis reuocare nō potest ex ca-
pite suo. l. i. §. itē cū cōtra. ff. quæ sen. sine app. rescin.
20 Sed hic ¶ circa duo est aduertendū, & primo qua-
tenus diximus q̄ tēpus cōficiendi inuentariū à die sciē-
tiæ currere incipit. Nam dubitāt doc. an ille qui adit
Iudicē pro inuētario faciēdo prius dicatur hæredita-
tē adiuisse, & tāq̄ hæres inuentarium cōficere, An
uero prius inuentariū faciat & deinde hæreditatem
adire dicatur? & uidetur dicendū q̄ donec inuētariū
cōficiatur in ipso met cōfectionis actu hæreditas adea-
tur, & sic q̄ inter aditionē hæreditatis, & cōfectio-
nē inuentarij nō fiat notabilis differētia in tempore
quia in cōiunctionibus nō attenditur ordo. l. quidā.
de pecu. lega. Aret. in. §. itē si quis. insti. de inuti. sti.
Cassa. ad reg. cācella. decs. 4. de reserua. nu. 2. &
si forte faciēda est differentia q̄ prius inuentariū cō-
ficiatur deinde hæreditatis adiūo sequatur. per tex.
in. d. l. fina. §. donec. ubi spaciū nonaginta dierū da-
tū ad inuentariū conscribendū & celebrandū hære-
dibus pro deliberatione concessū est. Sed sic est q̄ tē-
pus ad deliberandū datur ante aditionē. l. cū antiquo-
ribus. in prin. eo. tit. merito. et c. Et eodē modo in-
duco eandē. l. fina. in. §. pen. ibi necesse est. n. om-
nimodo deliberantē cum omni subtilitate inuentariū
facere. si itaq; deliberans inuentariū facit, ergo ad
huc nō est hæres. Præterea ratio quare est introdu-
ctū beneficiū inuentarij, est, ut libere & sine suspici-

QVEST. IX. X. SPECIALE.

tione dāni hāreditas adiri possit .d. §. si autem dubius. sed hoc beneficium post aditionem est frustratorium .d. l. fin. §. cum igitur. merito dicendum est, uel q. in aditione & inuentarij celebratione nō sit dāda prioritas in tempore ut tenuisse uidetur Hyero. Cagno. in .l. si quis maior. nu. 210. ibi ad uidendum prædictum hāredem et c. C. de transac. uel q. si danda est, prius inuentariū cōfici debeat per supradicta.

- 21 Sed ¶ his non obst. cōmunis conclusio est in contrariū, q. præcedere debeat aditio, quia inuentariū ab hārede ut hārede confici debet. ita tenet Bal. in .d. .l. fin. §. i. nu. 3. per glos. ibi. in uer. delatam. quam ibi sequitur Ias. in fin. attestans hanc esse communē sententiam, quam tenuit quoq. Dec. in cōs. 633. nu. 3. adducens efficacem rationem, quia dilatio conficiendi inuentarium datur heredi, ut ipsa durāte cōueniri non possit .d. §. donec. ergo talis dilatio intelligitur data post aditam hereditatem quia ante aditionem hāres conueniri non potest, ne igitur dilatio illa dicatur superflua, concludendum est q. detur post aditam hereditatem, ut uoluit Cuma. in cons. 73. fino disputatione. col. 2. Nam quæ ¶ de hārede dicuntur adita hāreditate intelliguntur, ut not. Imol. in .l. 3. §. si quis ita. per illum tex. de hāred. insti. & Alex. lib. 4. cōs. 36. nu. 11. & Hāredis appellatione non uenit nisi is qui hāreditatem adiuit. Bal. in .l. fin. in prin. C. si appella. pen. mors interue. Alex. lib. i. cons. i. col. 4. Bello. lib. 4. supputa. c. is. nu. 8. & Decius cons. 445. in casu ad me trāsmissa.

- nu. 54. Præterea idem quoq; probatur in .d.l. fina.
 .§. si in autem dubius. ibi subscriptionem autem hære-
 dem supponere necesse est, et c. & in .§. hinc nobis
 in auct. de hære. & falci. ibi, fiat igitur inuentariū
 ab hærede metuente et c. ponderando ubiq; inuenta-
 rium ab hærede confici debere, & ante aditam hæ-
 reditatem nō dici proprie hæredem, not. Bar. in .l.
 si in diem. in prin. ff. de condi. & demo. Bal. in .d.l.
 fin. C. si app. pen. cum concor. per Dec. in cons. 635.
 23 uiso. col. fina. Et hinc est † q. licet tex. in .d.l. fina.
 .§. cum igitur. dicat q. tempus conficiendi inuenta-
 rii, à die scientiæ currere incipiat, glos. tñ et Bar.
 & doc. cōmuniter ibi supplent, & aditam hæredita-
 tis, ut à die scientiæ delatæ sibi hæreditatis & adi-
 tionis præsumptum tempus currere incipiat & non an-
 tea, nisi aliter hæres sit in culpa, malitia. uel dolo.
 nam ex quo onus iniungitur hæredi, illa suppletio
 fieri debet ut ab adita hæreditate tempus currere
 incipiat. Bar. in .d.l. si in diem. in fine prin. Roma.
 in cons. 84. circa id. Dec. in præleg. cōs. 633. Gui.
 Pa. q. 571. aliqui. nu. 5. Bello. in cons. 65. in fin. &
 66. ante fin. & 88. in prin. & Marian. Soci. luni.
 in cons. 19. uidetur. col. pen. lib. 3. ubi testatur hāc
 esse magis communem sententiam, & concludit etiā
 q. tempus utile & non continuum esse debeat, ut ibi
 per eum.
 24 Nec obst. † q. hoc beneficiū cōcedatur deliberāti, quo-
 niā hoc procedit habito respectu ad tempus antiqui-
 tus ad deliberandū concessū, nam sicut olim dabatur

tēpus ad deliberandū, ita hodie datur tēpus ad cōficiendū inuentariū dūmodo præcedat aditio. ut in præalleg. §. si autē dubius. ubi tex. inquit, q. is qui est dubius an hēreditas admittenda sit uel ne, adeat et inuentariū cōficiat, et sic supponit aditionē præcedere debere, et solū differētia restat, quia olim ante aditionē, ad deliberandū tēpus dabatur, hodie non est necessariū, et ideo cōfectionē inuentarij præcedit aditio. Secūdo nō ob. q. beneficiū cōfectionis inuentarij introductū sit ut hēritates libere et sine dāni metu possint adiri, quoniā hoc intelligitur respectu effectus qui inde sequitur, ut scilicet post aditionē nō teneātur hēredes creditoribus hēreditarijs ultra vires hēreditarias satisfacere. d. l. si. §. et si præfatā.

25 Secūdo ¶ est aduertendū quia sicut olim pēdente tēpore deliberationis nō poterat hēres futurus à creditoribus hēreditarijs conueniri. l. ait prætor. ff. de iure deli. et per Azo. in summa. C. eo. col. i. sic intra tēpus datū hēredi ad inuentariū cōficiendū nō potest regulariter hēres à creditoribus hēreditarijs cōueniri. Bar. in l. fin. C. de fruc. et lit. expen. et in d. §. donec. las. in §. fuerat. nu. 61. insti. de. actio. Boer. q. 10. et Bal. nu. 3. Capell. Tolos. q. 257. item an illa exceptio. quāuis bene possit ipse hēres interim alios cōuenire, secundū Bar. et alios doc. cōmuniter in d. §. donec. Guid. P4. d. q. 571. aliqui. nu. 8. et Boer. q. 53. duo. nu. 4. contra las. in l. uinū. nu. 3.

26 uer. 3. probō. ff. si cer. petā. Quod est ¶ diligenter notandū pro limita. l. 3. ff. quod quisq. iu. per quem
tex. etc.

tex. elegāter dicebat Afflic. decis. 66. quidam. q. in
 petrans quinquennalē (quā uulgo moratoriā appel
 lant) nō potest eo tēpore durāte debitores suos cō=
 uenire, cū nec à creditoribus suis ipse conueniri pos
 sit quia reg. iuris est, quod quisq; iuris in aliū sta=
 tuerit eodem ipse iure utatur .l.i. & per to. ff. quod
 quisq; iur. & in .c. cum omnes. ext. de constitu. qđ
 sequitur Amanuel. in cessione bonorū. nota. s. textus
 est. Ratio autem diuersitatis inter casum, & casum
 est quia beneficiū .d.l.3. & totius tit. Quod quisq;
 iu. & ti. de cess. bo. conceditur ad postulationē al=
 terius, beneficiū uero de quo agimus motu proprio
 legis datur. secundum Bar. in .d. s. donec. Guid. Pa.
 d. q. 571. in fi.

- 27 Quarto † redeūdo ad materiā requiritur q. hāres
 imploret à Iudice ut sibi de citatorijs literis prouin=
 deat quibus creditores hāreditarios certos nomina=
 tim certis literis & nuncijs citari faciat. Bar. in .d.
 .l. fina. s. cum igitur. & in .l. 3. s. si causa. ff. de bo.
 poss. nu. 6. Incertos, per publica proclamata in lo=
 cis publicis & consuetis facienda pro tertia die, ho=
 ra, & loco, Bar. in cōs. 154. maritus. col. i. & Dec.
 in cons. 251. in causamagnificæ dñæ nu. 5. nam cum
 ex ea additione hāres nō teneatur eis ultra uires hā=
 reditarias, prāiudiciū prætendere possunt, idcirco
 citari debent, arg. l. de uno quoq; de re iudi. l. nam
 ita diuus. de adoptio. cle. saepe. de uerb. sig. & per
 Bal. in auth. si quis in aliquo nu. 12. C. de eden. &
 Cassa. de ck. 3. de rescrip. nu. 6. cū cōcor. per Mari.

QVEST. IX. ^{IV} X. SPECIALE.

in nota. 30. tu scis regulam. & Dec. in cons. 533. in
 ridicas. in fin. Ad quod facit etiam tex. in .l. si eo
 tempore. & quod ibi Bar. C. de remis. pigno. & tra
 dit Bal. in auth. sed cum testator. nu. 5. uers. sed qua
 liter citabuntur creditores. C. ad .l. falci. & in auth.
 si omnes. col. i. C. si minor ab hære. se abstine. Anca.
 & Gemi. in .c. fin. in fin. de elec. in 6. & Inno. in .c.
 fin. ext. qui matri. accu. poss. & Ange. in cons. 193.
 pro decisione quæstorum. col. 2. Et dicit in termin
 nis Bal. in .d. auct. si omnes. nu. 12. q. si creditores
 hereditarij non essent citati actus nō ualeret, quia
 cum citatio sit iuris naturalis solemnitas, omitti
 non potest. iuxta nota. in cle. pastoralis. de re iudi.
 & per Afflic. decis. 245. magnifici. nu. 10. & quo
 niam qui sunt incerti difficulter citari possunt, ideo
 eo ad proclamata recurritur, arg. mot. per Bar. in
 extraua. ad reprimen. in uer. per edictū. post prin.
 quomodo in cri. læsæ maie. proce. per Bal. in .l. in
 ter minores. in prima lect. ff. de mino. cum concor.
 per Tirag. de retrac. consang. §. 9. glos. 3. nu. 2.
 28 Cæterum † si partim essent citati, & partim non
 citati, ualeret actus quoad citatos, quoad alios uero
 non ualeret secundū Bar. in .d. cons. 154. ante fi. &
 Bal. in .d. auth. si oēs. et in .l. ab eo. nu. 17. C. quō et
 quan. iud. potest .n. idem actus diuersis respectibus
 diuerso iure censerī. l. miles. §. pro parte. de leg. 2.
 .l. si ita scriptū fuerit. ff. de manu. testa. Bal. in .l. fi
 lium quem habentē. in 4. opp. C. fami. herci. Abb.
 in .c. cum in tua. ante fin. ext. de deci. & per Cagn.

in. l. quoties dubia. ff. de reg. iur. cum concor.

- 29 Et est \bar{T} animaduertendum q. licet in. d. l. fin. in terminis nō dicatur expressim creditores hēreditarios in additionis actu citandos esse, cum de legatarijs & fideicommissarijs citandis solūmodo loquatur. Attamen Glo. in. d. §. sin autem dubius. in uer. ceterorū, & ibi doc. cōmuniter tenent q. omnes creditores citari debeant quoniam si citandi sunt legatarij & fideicommissarij qui certant de lucro querēdo. §. si uero absunt. in auct. de hēre. & falci. Bar. in. l. maius. §. duobus. nu. 15. de leg. 2. quāto magis dicendū est alios creditores uocādos esse de euitando dāno certantes. arg. l. nō debet. §. in re obscura. cum glo. de reg. iur. & ita tenet quoq; glos. in. §. hinc nobis in uer. fideicom. in auct. de hēre. & falci.

- 30 Quinto \bar{T} requiritur q. hēres describat in inuētario oīa bona defuncti in hēreditate reperta. ut expressi dicit tex. i. d. l. fin. ibi. exordiū capiat inuētariū. et c. Et nō solū de bonis et rebus hēreditarijs quæ fuerāt ipsius defuncti tenetur hēres inuētariū cōficere, Verū et de eis quæ penes testatorē reperiebātur l3 nō esset ipsius propriæ, nā istæ quoq; ueniūt in petitione hēreditatis. l. nō tantū. de peti. hēre. et per Bal. in. l. iū uidendū. §. nunc uideamus. eo. tit. Pau. & scriben. in. d. l. fina. Quod \bar{T} adeo uerū est, ut si hēres dolose unam tantūmodo rem licet minimā hēreditariā occultaret, nec eam in inuētario describeret (l3 alias dici solet de minimis nō esse curandū. l. i. ff. de impens. in rebus dota. fac. l. scio. de resti in integr.

QVEST. IX. X. SPECIALE.

- et .l. quauis. de condi. et demo.) hoc tamen casu
punitur hæres in duplum ualoris rei ommissæ per=
deretq; falcidiã ex legatis et fideicommissis detraben=
dam quauis ualeret inuentariũ. secundũ magis cõmu=
nem sententiã docto. de qua testatur Ias. in .d.l. fin.
.§. licentia. ante fin. post Bar. in .d. cõs. 154. col. 2.
nu. 7. et ita tenet Ange. in .l. paulus. ff. ad .l. falci.
Roma. in cõs. 276. uisus dubijs. col. fin. Vitalis trac.
clausularum clausula 41. nu. 38. et 44. et Bello.
32 in cons. 30. in casu proposito. nu. 6. Ad quod T fa=
cit in simili quia si tutor õmittit aliqua in inuenta=
rio ponere non propterea uitiatur inuentariũ, sed
ipse tanq̃ suspectus remoueri potest. Saly. in .l. tuto=
res. C. arbi. tute. et in .l. 2. C. de susp. tuto. Vitalis
33 .d. tracta. clausula. 41. nu. 84. Ceterum si forte T
hæres per errorem aliquid õmitteret, non punire=
tur, nec quicq̃ amitteret, quia errans non dicitur
cõsentire .l. si per errorẽ. de iurisd. om. iud. et ita
procedat glos. in .§. si uero nõ fecerit. in auct. de
hære. et falci. secundum Bal. in auth. sed cum testa=
tor. nu. 17. C. ad .l. falci. Et hinc praxis T inoleuit
34 q̃ hæres in calce inuentarij protestetur, q̃ si contin=
gat alias res uel alia bona reperiri quæ ad eius ma=
nus perueniant et in inuentario nõ snt descripta il=
lico se paratũ offert illa describere Bal. in .d.l. fina.
.§. i. uers. item pone q̃ hæres. nu. 8. quẽ ibi sequitur
Pau. Castren. et Alij. et Bal. in .d. auth. sed cũ testa=
tor. nu. 19. Ange. in .l. i. §. hæc stipulatio. in fi. ff.
sicuti plus q̃ p. l. fal. et Dec. in cõs. 63. cõsului. nu. 11.

35 Sexto ¶ requiritur q̄ h̄eres in capite inuentarij uenerabile signū cruck manu propria scribat, ita. n. iubet Impera. in. d. l. fina. ibi uenerabili signo. et c. Sed dubiū est, si h̄ec solēnitas ōmittatur, & in inītio inuentarij signum Cruck nō fuerit appositum, nunquid uitietur inuentariū? & licet docto. sint uarij. Quia Hosti. in. c. raynaldus. ad fin. ext. de testa. tenet partem affirmatiuā propter inobseruantia forme, & sequitur Ang. in trac. inuentarij quē posuit in. l. i. ff. sicui plus q̄ per. l. falci. ubi testatur hanc opi. de consuetudine obseruari, ut refert Vita. d. trac. clausula 41. nu. 8. Nihilominus Bar. Bal. & doc. cōmuniter in. d. l. fina. tenent contrarium q̄ nō uitietur inuentariū si signū Cruck ōmittatur, cū sit leuis solēnitas cuius ōmissio non uitiat actū. arg. l. i. in fin. ff. de uen. inspic. & l. leuia. cū ibi nota. de accusa. et in simili per Aret. in proe. insti. nu. 2. & dicit Bar. & Ias. in. d. l. fina. q̄ ista est cōmunis sententia. quam idem Bar. tenuit in. § hinc nobis. in auct. de h̄ere. & falci. Bal. in cōs. 333. quæritur an signum Cruck. lib. 3. Ang. in. §. item si quis. insti. de inuti. stipu. Alex. in rub. ff. de no. ope. nun. nu. 8. ubi testatur hanc esse cōmunē opin. quam late tuta tus est in. l. 2. §. prius. col. i. & seq. ff. de uulga. Sua det tñ Dec. in. d. cons. 633. nu. 7. q̄ ad euitandū conflictum opinionum scribentiū semper signum Cruck ab h̄erede eius propria manu in inuentario apponatur. arg. l. testamentum. C. de testa. in fin.

36 Septimo ¶ requiritur q̄ confectiōni inuētarij adsint

præsentēs tres testes uiri probi fidedigni, locupletes
 & bona stabilia possidentes qui loco creditorū absē-
 tium adhibentur, ut postea coram Iudice recogno-
 scant hæredē, deponantq; eum in prædicto inuenta-
 rio cōficiendo nullū dolū fraudem uel malitiā cōmi-
 sisse de quibus ipsi notitiā habeant. ut in .d. auth. sed
 cum testator. cum glos. & in .d. l. fina. uers. testibus
 et c. ubi ita tenet Bar. & doc. cōmuniter: & Dec.
 in .d. cons. 633. nu. 14. & Gui. Pa. q. 571. aliqui in
 fine. & quod de recognitione hæredis diximus non
 habet difficultatem quoniam regulare est, q; testes
 debeant cognoscere contrahētes, cum de eis uel ipso-
 rum qualitatibus & conditionibus uerba facturi sūt
 glos. in .c. cum causam. in uer. personis. ext. de testi.
 & in .l. 3. §. i. in uer. fides. ff. eo. sicut alias requiri-
 tur q; notarius testes cognoscat quādo de aliqua eorū
 rum qualitate uerba facturū est, Bal. in rub. C. de
 fide instru. col. 4. nu. 13. ubi loquitur in terminis
 tex in .§. si uero absunt. in auct. de hered. & falci.
 allegando illum tex.

- 37 Octauo ¶ requiritur q; inuētarium coram dictis tes-
 tibus scribatur manu publici notarij, ita tenēt doc.
 communiter in .d. l. fina. per tex. in .d. §. sin autem
 dubius. ibi sub præsentia tabulariorum. et c. qui tex.
 licet loquatur in plurali & plures tabularios requi-
 rere uideatur. ar. l. ubi. ff. de testi. nihilominus glo.
 ibi in uer. tabulariorum, quam sequuntur docto-
 tenet sat esse unum tabellionem adhibere, & ibi po-
 38 natur numerus pluralis pro singulari. ut alibi ¶ se

pe in iure, ut in .l.i.C. de his qui in eccles. manu. in
 .l. orphanotrophos. C. de Episco. & cler. & in .l. 2.
 .§. quod ait prætor. de Vi bono. rapt. & in .§. oportet uero. in auct. de instru. caute. & si. cum con-
 cor. per Tiraq. de retrac. consanguin. §. i. glo. 212
 num. 8. Et ¶ non uidetur hoc requisitum difficulta-
 tem habere, quandoquidem tabellio non potest re-
 gulariter facere prothocollum per alium scribi, sed
 per semetipsum manu eius propria scribere tene-
 tur. Bal. in rub. C. de fid. instru. nu. 23. Nisi forte
 scribere impeditus esset quo casu etiam de hoc men-
 tionem facere tenetur. Bar. in .l. diuus. §. idem sena-
 tus. ff. de falsis. Bar. & Paul. in .l. uni. §. ne autem.
 .C. de cadu. toll. idem Paul. in .l. quædā. ff. de eden.
 las. in .l. cum antiquitas. num. 14. C. de testa. & in
 .l. si ita stipulatus. §. grisogonus. nu. 8. de uer. oblig.

- 40 Ego tamen ¶ hoc requisitum licet communiter re-
 ceptum, arbitror non esse necessarium, quoniam
 tex. in .d.l. fina. ubi ponitur forma & modus con-
 ficiendi inuentarij, requirit solummodo præsentia
 tabulariorum nec de scriptura ipsorum propria me-
 tionem facit, unde quod lex nō dicit nec nos dicere
 debemus. §. cōsideremus auct. de triente. & semisse.
 Præterea tex. in .d. §. sin autem dubius. in uers. om-
 ni tamen modo, inquit, q. omni modo inuentariū ab
 ipso hærede conficiatur. & in fin. illius. §. dum lo-
 quitur de rebus in lōginquis partibus existentibus,
 indulget hæredi spacium unius anni ad conficiendū
 inuentarium, & ad illud describendum uel per se,

uel per instructos procuratores ea bona in inuentario. ex quibus colligo inuentariū ab hærede scribi posse neq; necesse esse q; manu propria publici Notarij describatur, sed satis esse tabellionē præstare præsentia una cum testibus ad id specialiter adhibitis. ut dicit tex. d. l. fina. Nec est utrum ¶ absolute

- 41 q; Notarius rogatus non possit per aliū scribere prothocollum. Nam Pet. de Anca. in cons. 243. prius. col. i. quem sequitur Alex. lib. 6. cons. 14. uisis & consideratis. col. 4. tenet q; immo notarius rogatus possit per aliū scribere prothocollū, dummo ille qui
- 42 fuit rogatus se subscribat. quia ¶ subscriptio notarij rogati includit effectū omnium præmissorum. per nota. per Bar. in .l. si testamentū. de testa. Bal. las. & Mod. in auth. si quis in aliquo. C. de eden. idem Bar. in .l. emptor. §. lucius. nu. 2. de pact. Alex. in .l. si ita stipulatus. §. grifogonus. de uerb. ob. Aret. in proe. insti. in .§. col. Abb. in .c. inter dilectos. col. 4. ext. de fi. instru. ubi Eely. ait istam opin. esse à consuetudine approbatam. et refert Dec. in cons. 447. in donatione. col. fina.

- 43 Nono ¶ requiritur q; hæres subscribat se in calce in uētarij, et subscriptio continere debet q; illud est inuētarium bonorū in hæreditate talis repertorū. quod ipse hæres confecit bona fide, & absq; dolo, uel malignitate aliqua, & si forte hæres nesciat scribere secundus Notarius adhibetur qui pro hærede subscribat, præmisso tñ omnino uenerabili signo Crucis manu propria hæredis in principio inuentarij. ut in

- .d.l. fin. §. cum igitur ubi etiam Bar. Bal. & omnes
 44 ita tenent. Quibus ulterius addo ¶ q. quādo adhi-
 betur Notarius qui pro hærede literarum & scri-
 bendi ignaro inuentariū subscribit, eo casu debet ille
 Notarius de hoc mentionem facere, scilicet q. ipse
 fuit adhibitus ad subscribendum pro hærede scribē-
 di ignaro, aut aliter inhabili. ut habetur in simili. in
 .§. possūt ubi Ang. & Ias. insti. de testa. et per Bar.
 in .l. ad testium. §. si ab ipso. ff. eo. & in alio nota-
 bili casu in .l. pen. eo. tit. & in .l. nec ei. §. eorū. ff.
 de adoptio. & in .l. 2. nu. 4 ff. rem pupil. sal. fore.
 45 Secundo ¶ Addo, & est notabile in practica, q. qñ
 hæres ignarus est scribendi; potest per alium ipsius
 manū portantē mādato suo se subscribere dicto inue-
 ntario coram dictis testibus & tabellione, & subscri-
 ptio & actus ualet & tenet. ut de teste testamēto in
 scriptis adhibito qui scribere nescit ut per aliū eius
 manum portantē se subscribat, dicit Luc. de pennā.
 in .l. nulli. §. oīa. in uer. mētiōe. C. de numerarijs lib.
 12. quē seqtur Afflic. decis. 166. fuit dubitatū. nu. 7.
 46 Decimo ¶ requiritur q. omnibus prēmīssīs peractīs
 & diligenter completis; iudex pronunciet testes lo-
 co creditorum absentium, adhibitos esse idoneos; lo-
 cupletes, & bona stabilia possidentes. Nec nō; saluo
 iure creditorū qui uocati cum corū iuribus tōparue-
 runt illeso; declaret & pronunciet præsatum inuen-
 tariū (hoc prius hærede iurante) rite & solēniter
 incohatum descriptū confectum & perfectū, & pro-
 pterea hæredem admittendū esse ad beneficiū .l. fin.

.C. de iure delibe. cum honoribus utilitatibus com-
modis & emolumentis solitis & consuetis, ad quæ
ipse Iudex tunc admittit. omni meliori modo & c.
Quæ omnia diligenter sunt animaduertenda & in
praxi formaliter seruanda, nisi in contrarium sese
habeat consuetudo, quæ ueluti iuris cõmunis abro-
gatoria potissimum in hac materia est seruanda. ut
inquit Bal. Pau. & Ias. in. d.l. fina. per nota. in. §.
sed naturalia. in insti. de iur. nat. & in .l. de quibus
ff. de legi. & in .l. an in totũ. C. de edif. priua. & in
.l. uenditor. §. si cõstat. ff. de euictio. & in. c. 3. ext.
de eo qui mitti. in possess. in. c. cum dilectus. de con
sue. & in. c. cum dilectus. de fi. instru.

- 47 Qua ¶ ratione nõ indecēs esse duxi quid in hac Pe-
rusina Ciuitate praxis obseruet, hic breuiter sub-
nectere. Quam ob rem qui cum beneficio legis &
inuentarij hæreditatem adire desiderat, In primis
debet unā cum notario & duobus testibus ad minus,
accedere ad Iudicem competentem (qui ex disposi-
tione Statuti Perus. sub rub. 16. uolu. 2. est de do-
ctoribus .V. l. ipsius Ciuitatis. Quorum tres quoli-
bet semestri unā cum tribus notarijs extrahuntur ex
sacculo officiorum ipsius Ciuitatis. ut ibi plenius ha-
betur,) & coram eo pro tribunali sedente propo-
nere, nuper ad eius aures & notitiā peruenisse, ta-
lem consanguineum suum decessisse, eiusq; hæredi-
tatem sibi delatam fuisse, uel ab intestato iure pro-
ximitatis, uel iure institutionis ex testamento, quā
cum beneficio legis & inuentarij & non aliter adire

intendit; itaq; humiliter ipsius Iudicis officium implorans rogat & petit per ipsum Dominū Iudicem sibi de literis citatorijs & alijs in prædictis & circa prædicta oportunis & necessarijs provideri, tam cōtra legatarios & fideicōmissarios q̄ contra quoscunq; alios creditores hæreditarios, uel alios sua quomocunq; interesse putantes. Eosdēq; citari ad uidendum præsatū hæredem, inuētarium incobare prosequi cōficere, & finire. Qui Dominus Iudex audita comparitione & requisitione prædicta, pro tribunali sedens eam admittere debet si & in quantum, nec non publico nuncio & præconi petitas citationes cōmittere, & concedere præfato hæredi ut creditores hæreditarios citari faciat, certos, per cedula, incertos, per publicum præconem, qui per loca Ciuitatis publica & cōsuea publice & palam præconizet q̄ omnes & singuli qui sua quomolibet interesse putauerint, cōpareāt tali die loco, & hora à iudice cōstitutata (eam exprimendo) ad dicendum, contradicendum & legitimam causam allegandum quare prædictū inuētarium incipi, prosequi, confici, & perfici non debeat de bonis & rebus, iuribus & actionibus, debitis & creditis talis hæreditatis & quæ in tali hæreditate remanserunt & esse censentur. Nec non ad audiendum uoluntatem pronuntiā & sentētiam præfati Domini Iudicis super idoneitate testium loco creditorum absentium dictæ hæreditatis adhibendorum, & ad uidendū & audiendum respectiue omnia & singula fieri

quæ in prædictis & circa prædicta fieri solent & debent. cum cōminatione q̄ absentia eorū non obstante ad prædicta nihilominus procedetur. Et his sic per actis, Hæres die, hora, & loco à iudice præstitutis debet coram ipso Iudice, præsentē tabelione, duobusq; illis primis testibus prima die primoq; actui adhibitis, in primis accusare contumaciam creditorum citatorum non comparentiū, & deinde præsentare tres probos homines bonæ cōditionis existimationis, uitæ ac famæ, fidedignos locupletes ac bona stabilia possidentes qui à Iudice loco creditorum absentium constituentur, ut cōfectioni & perfectioni inuentarij cum hærede præsentēs intersint, & eos Iudice admittente ac (ut petitur) constituente, debet hæres scribere & conficere inuentariū, uel prius descriptū comprobare & perficere omnium & singulorū bonorū & rerum mobiliū & immobiliū uel semouentiū, iuriumq; & actionum nominūq; debitorū & creditorum quorūcūq; in ea hæreditate repertorum, præmisso uenerabili Crucis signo, à capite inuentarij. Et ulterius exhibere, & dare in manibus Notarij antedicti seseq; manu propria in ipsius calce subscribere, protestando q̄ si quid forte errore appositū est in eo quod apponi nō debuit, paratus est cancellare, uel siquid est ōmissum, id non dolo uel fraude, sed ignauia protestatur ōmissum, & q̄ primū ad eius notitiā peruenerit, paratus est in inuentario apponere & describere. Rogans humiliter Iudicē præfatū, ut attētis prædictis declaret Iudicet

& pronunciet inuentariū fuisse & esse rite & recte
 inceptum, confectū, prosequutum & perfectū, &
 ipsum conficientem ad beneficium legis & inuētarij
 admittendū esse, ut fauoribus & priuilegijs, ac im-
 munitatibus & utilitatibus omnibus gaudere possit
 quæ sibi quomodolibet secundum formā iuris & sta-
 tutorum cōpetunt uel in futurū cōpetere poterunt.
 Qui Dñs Iudex (recepto iuramento ab hærede iu-
 rante nullū se dolum, aut fraudem in eo cōficiendo
 inuentario cōmississe, & interrogatis, examinatissq;
 supradictis tribus testibus fide dignis, locupletibus
 bona stabilia possidentibus, & loco creditorum ab-
 sentium adhibitis, deponētibus eorū medio iuramen-
 to, eum de cuius hæreditate agitur decessisse, seq;
 præsatū hæredem cognoscere pro uiro probò, fide-
 digno, & bonæ opinionis, conditionis, & samæ,
 Nec non se præsto fuisse confectiōni dicti inuentarij
 hæredemq; in ipsius confectiōne & scriptura nullū
 dolum, fraudem, aut malitiā (q; ipsi testes sciant)
 cōmississe, sed omnia & singula bene, rite, & legali-
 ter gessisse.) declarare sententiare debet & pronu-
 ciare præsatos testes, idoneos esse, & fidedignos,
 et locupletes & bona stabilia possidētes, eos loco cre-
 ditorū absentiu & aliorū quorūcūq; sua interesse
 putantium adhibendo, & constituendo atq; dictū in-
 uentariū fuisse & esse rite, recte, solemniter & iuri-
 dice secundum formam iuris & statutorū inceptum
 prosequutū & finitū & propterea dictū hæredē ad-
 mittendum esse ad beneficium legis & inuētarij, ad

quod ipse Iudex, pro tribunali sedens, sententialiter tunc cum admittit omni meliori modo. Saluo tamen iure creditorum citatorum qui cum eorum iuribus, loco, die, et hora, solitis comparuere, quos mandare debet in inuentario describi pro creditoribus hereditarijs siue praeiudicio ueritatis. Quibus omnibus dum sic aguntur praesentes esse debent illi duo primi testes adhibui, Iudex, tabellio, tres testes loco creditorum absentium sufficti, haeres qui praedicta omnia et singula in parte et partibus pro se facientibus acceptare dicitur et D. Iudici gratias referre.

- 48 **E** Utilitates autem quae à iure tribuuntur hereditaria hereditate adeunti, sunt quae plures, et prima quia non tenetur creditoribus hereditarijs ultra vires hereditarias satisfacere. ut in d. l. fina. §. et si praefatum. in prin. et per Ange. in nota. casu. in cōs. 336. testator. et Moder. Vercell. in l. si quis maior. nu. 210. C. de transac. etiam si debitum sit contractum per ipsum heredem ex causa tamen hereditaria. glos. et Bal. in l. quae dotis. in fin. ff. solu. matri. Quamquam alias non conficiendo inuentarium insolidum teneretur. ut per Abb. in c. raynaldus. nu. 13. et seq. ext. de testa. Imol. in l. gerit. nu. 5. de acqui. ha. et Cassad. de dec. 3. nu. 3. de testa. quia contra eum praesumptio esset quod hereditaria bona occupauerit. §. si quis autem. in auct. de hered. et falc. Affli. de dec. 44. de tribus. col. pe. Alci. in l. i. nu. 14. de leg. i.
- 49 **S**ecunda utilitas est, quia potest haeres integraliter legatarijs uel creditoribus primo uenientibus in

distincte satisfacere, etiam si pro alijs creditoribus
uel legatarijs uel fideicommissarijs nihil in heredita
te remaneat. ut in .d. §. et si praesatam. uer. qui pri
mi ueniant. per quem tex. hoc ibi Pau. Castr. notat
quod est speciale quia inter plures cōcurrentes cre
ditores regulariter prior in tēpore praefertur in iure
.l. 2. et .l. potior. et .l. credior. ff. Qui potio. in pi
gno. ha. et .l. si fundū. C. eo. Din. in reg. q. prior in 6.

- 50 Tertia ¶ utilitas est, quia etiam si creditoribus de
beatur pecunia, et in hereditate non reperiatur,
heres potest ad recipiendum in solutum res here
ditarias eos compellere. ut in .d. §. et si praesatam.
uers. sed et si legatarij, quod speciale est contra re
gulā qua cauetur q. inuito creditore aliud pro alio
solui nō potest. ut in .l. 2. §. i. ubi ita tenet las. Dec.
et Mod. ff. si cer. peta. et in .l. si se non obtulit. §.
ait praetor. de re iudi. et in .l. promissor. §. fina. ff.
de consti. pecu.

- 51 Quarta ¶ utilitas est quia si forte heres uendiderit
res hereditarias et ex earū pretio satisfecerit cre
ditoribus hereditarijs uel legatarijs, uel fideicom
missarijs, non poterunt ceteri postea ueniētes, pro
eorum creditis molestare emptores, rerum heredi
tariarum possessores. ut in .d. §. et si praesatā. uers.
sin uero creditores. Vbi Pau. Castr. et ceteri not.
Quamq. secus esset non facto per heredem inuenta
rio. Bar. in .l. pater filium. in prin. de leg. 3. Soci.
in cons. 50. col. fina. lib. 3. Alcia. in .l. in quartam.
nu. 34. ff. ad .l. falcid.

52 Quinta ¶ utilitas est quia reseruat^r heredi ita ad eunti beneficium falcidie, quam de legatis & fidei commissis dodrantem hereditatis excedentibus detr^r here potest. ut in. d. 5. & si præfatam. & in auth. sed cum testator. C. ad. l. falci. & in. 5. sancimus. in auct. de here. & falci. per quem tex. ita tenet Mat^rtes. nota. 157. nota q^d hæres. Soci. Iuni. lib. i. cons. 134. circa præsentem col. i. & Bello. in cons. 64. proponitur. nu. 4. ubi testatur hanc esse cōmunem sententiā, quā cōproban^t quoq^{ue} Cano. ut refert Abb. in. c. raynaldus. col. 3. ext. de testa. Alias aut^{em} hæres adeundo sine inuentario prædictū beneficium nō cōsequitur. secundū doc. cōmuniter in. d. auth. sed cū testator. ut per Corn. lib. 3. cons. 169. in hac cōsultatione. uer. deueniendo ad tertium arti. col. 3. in fi. & Dec. in cons. 480. in casu qui contingit. nu. 16. & in cōs. 495. uiso elegāti consi. col. fina. & Soci. Iuni. lib. 3. cons. 19. nu. 2.

53 Sexta ¶ utilitas est, quia hæres ita hereditatē aditurus nō indiget amplius tēpore dato olim à lege ad de liberandū. ut dicit Imper. in prin. d. l. fina. & in. 5. sin aut^{em} dubius. quia conficiens inuentarium, nullum damnū ex ea aditione sētire potest, cum ultra uires hereditarias nō teneatur. ut superius dixi qđ singu lariter limi. i nota. casu de quo p Spec. ti. de actore. §. i. uer. qđ est hæres. & per Boer. q. 53. dico nu. 6.

54 Septima ¶ utilitas est quia hæres poterit in compu tatione hereditatis cū creditoribus hereditarijs faci^renda, sibi ante omnia retinere quicquid in sum^m expendit,

expēdit, uel in testamēti insinuatione, uel in inuētarij cōfectione, uel in alijs neccessarijs causis hēreditatis sese persoluisse probauerit. ut in .d.l. fina. §. in computatione. & per Bar. in .l. quantitas in fi. ff. ad .l. salci. & in .l. ubi. §. fina. ff. ad trebel.

§5 Octaua † Vtilitas est, quia pro debito hereditario nō pōt hēres personaliter capi ēt si defunctus fuisset in mora. ut not. Bal. in .d. §. & si praeatam. in 3. q. licet secus sit pro debito & mora ipsius hēredis. ut supra in 8. speciali circa iudicia latius differuimus. quibus addo Corne. in terminis. lib. 3. cons. 31. uide tur. col. 3. & Dec. cons. 301. uisa. nu. 8.

§6 Vltimo † pro cōplemento huius materiae sciendū ē q. licet fauore hēredū in paupere hēreditate institutorū, uel ad inopē hēreditatē ab intestato uocatorū beneficiū praedictū sit introductū. Nihilominus qñ hēreditas ad pauperes amore decesset deuoluta, huiusmodi solēntas, & inuētariū nō esset neccessariū quia ad instar ecclesiarū & loci pij ultra uires hēreditarias ēt absq. ulla inuētarij cōfectione nō tenētur. ut notabiliter tradit Bar. in .l. i. nu. 45. & seq. .C. de sacrosā. eccles. Bal. in .l. filiū quē habētē. col. pe. .C. fami. herci. & in .l. fina. nu. 4. .C. qui bo. ced. poss. & in .l. uoluntatis. nu. 5. .C. de fideicōmiss. Bal. Pau. & alij in .d.l. fin. .C. de iur. deli. Pan. Castrē. in autb. sicut. .C. de sacrosan. eccles. & in .l. in ratione. §. diligenter. ff. ad .l. salci. Roma. in rub. ff. de arbit. Ang. in auct. de aliena. & Emphi. Abb. in .c. i. ext. de solu. Fely. in .c. cū. m. ferrariēsis. de cōsti.

Et in .c. de quarta. nu. 7. de præscrip. Gui. Pa. q. 571. incip. aliqui doc. Euer. in centu. in loco à fisco. ad ecclesiā. uers. itē sexto. Et Vital. trac. clausularū clausula. 41. nu. 57. cum concor.

- 57 Et hæc sunt ¶ quæ nobis cōgrua uisa sunt pro rationabili dote huius tractatus necceſſario exhibēda; pluribus causa necceſſitatis uel ratione p̄e cause specia liter cōceſſis, pauperibusq; cōpetentibus, ōmiſſis quæ ab alijs faciēdioribus, Et forte publico interpretādi munere nō impeditis facile ānotari et cūmulari. poterunt. præſertim perſcrutādo nota. in .l. i. C. de ſacro ſan. eccles. in .l. ſiquis ad declinandā. Et in .l. id qđ pauperibus. C. de Episco. Et cler. in .l. ſi pupillus. in prin. ff. de pri. cre. in .l. eum qui. §. qui ita. ubi Bar. de uer. ob. in .l. fina. ubi glo. Et doc. C. de reuo. dona. in .l. poſthumo. ubi Bal. in 3. q. C. de bo. pos. contra tab. Et in .l. antiquis. Et ibi etiā Bal. C. de uſu fruc. in .l. qui filiū. §. ſabinus. ubi 10. de Imo ff. ad trebel. Et in .l. 2. ubi Fran. Rip. ff. de re iudi. in .c. i. de teſta. in 6. in .c. 2. ubi glo. de ſepultu. in .c. officij. ext. de teſta. per Abb. in rub. ext. de iu. patro. in .c. 2. de religio. domi. in .c. cum acceſſiſſent. ubi Dec. nu. 51. de conſti. per Afflic. dec. 17. regia. nu. 2. et dec. 20. quidā nobilis. nu. 3. p. Belleme. dec. 663. pauper. Rot. dec. 9. de teſta. in antiq. Pe. Gerar. not. ult. per totū. Caſſa. dec. 11. de reſcrip. Et de c. 6. de app. Et per uarios ſcriben. uarijs in lock. Ad laudē omnipotēts Dei, Cui ſit honos laus Et gloria per infinita ſecula.

Finis.

INDEX COPIOSISSIMVS EORVM
QVAE IN HOC OPERE
CONTINENTVR.

Abbas Monacum secum litigātem alere tenetur.
.q.7. spec. 2. nu. 4. fol. 70.

Abbas excusatur si ob inopiam non potest monachū
induere. q.7. spec. 2. nu. 25. fol. 72.

Accusatus de crimine interim ali debet. q.7. spec.
2. nu. 6. fol. 70.

Aduocatus rite honorariū capit. Clientulūq; ad id of
ficio iudicis cogere pōt. q.7. spe. i. nu. i. et seq. fol. 63.

Aduocatus non tenetur ecclesiā inuare si subtrahit
ei honorarium. ibidem. nu. 5.

Aduocatis honorarium est debitū, licet partes sese
ad inuicem concordent ibidem nu. 6.

Aduocati honorariū succedit loco honorarij publici.
Et de eo testari potest Et non tenetur fratribus cō
ferre. q.7. spec. i. nu. 7. fol. 64.

Aduocatus pauperi gratis patrocinari debet. q.7. spe.
.i. nu. 9. Et seq. fol. 65.

Aduocatū gratis habēs an repetat expēsas ab aduer
sario quas uere nō fecit. q.7. spec. i. nu. 20. fol. 67.

Aduocati quādo ad inuicē patrocinātur, non potest
unus ab alio honorarium petere ibidem nu. 22.

Aduocatus nisi in fine aduocationis honorariū exi
gere non potest. q.3. spec. 8. fol. 151.

Affinitas spiritalis non est minor q̄ carnalis. q.7.
spec. 4. nu. 11. fol. 71.

Alimenta præstanda sunt etiam lapsis in paupertatem propria culpa. q. 4. nu. 49. fol. 43.

Alimentorum causa ob paupertatem fauorabilis est. q. 5. nu. 48. fol. 53.

Alimentorum causa quando equiparetur piæ causæ. q. 7. spec. 2. nu. 14. & 17. fol. 71.

Alimenta denegantur filio, & dos filiæ, ingratitudinis causa. q. 7. spec. 2. nu. 15. fol. 71.

In causa Alimentorum, & pia præcedi potest die feriato ob utilitatem hominum. q. 7. spec. 2. nu. 19. fol. 72.

Alimenta quædam per statutum tolli non possunt. q. 7. spec. 2. nu. 20. fol. 72.

Alimentorum appellatione quid contineatur. q. 7. spec. 2. nu. 33. 42. 45. fol. 73. & quando ueniât uestes præciosæ ibidem nu. 40.

Alimenta scui sint præstanda, quâdoque expensæ studij præstari debent. ibidem. nu. 34.

Alimenta secundum personarum conditionem sunt præstanda. ibidem. nu. 41.

Aliud pro alio ob paupertatē solui potest. q. 4. nu. 30. fol. 39. & quando hæreditas aditur cum beneficio legis & inuētarij. q. 9. spec. 10. nu. 50. fol. 216.

Altari seruies quæ eo uiuere debet. q. 8. spec. 8. nu. 21. fol. 152.

Amico relictum non dicitur ad pias causas. q. 9. spec. 8. nu. 25. fol. 197.

Appellationis causa intra annum terminari debet. q. 7. spec. 3. nu. 1. fol. 76.

Appellationis annus fatalis dicitur. et non currit impedito scō iudicis uel partis. q. 7. spec. 3. nu. 2. et seq. fol. 77.

INDEX MATERIERVM.

- Appellatio fit deserta si sententia non fertur intra
fatale. ibidem nu. 12.
- Appellatio suspendit effectū sententię. et iurisd. iudi-
cis à quo. q. 7. spec. 4. nu. 1. Et seq. fol. 81. Et quo
modo id procedat ibidem nu. 15.
- Appellatione pendente pauper alendus est ex fructi-
bus rei litigiosę. ibidem. nu. 7.
- Appellatione pēdēte nihil d3 innouari. ibidē. nu. 10.
- Appellans debet diligentissime instare pro expeditio-
ne causę intra fatale. q. 7. spec. 3. nu. 12. fol. 78.
- Appellans excusatur cum propter inopiā intra an-
num nō proseguutus est appellationē. q. 7. spec. 3.
nu. 14. fol. 78. et an detur tertiū fatale ibidē. nu. 18.
- Appellās restituitur impedimēto probato. q. 7. spec.
3. nu. 21. fol. 79. Et tale impedimentum quomodo
probetur. ibidem. nu. 30.
- Appellanti reuocationi attentatorum incumbenti nō
currit fatale. ibidem. nu. 6.
- Appellare licet omnibus pro eo qui ad supplicium
ducitur. q. 7. spec. 5. nu. 31. fol. 87.
- Apostata dicitur etiam qui de monasterio fugiendi
animum habuit. q. 7. spec. 8. nu. 11. fol. 97.
- Argumentum à partibus sufficienter enumeratis ua-
let. q. 3. nu. 13. fol. 23.
- Argumentū à minore ualet. q. 5. nu. 4. fol. 49.
- Argumentum à deriuatione uocabuli ualet. q. 5. nu.
22. fol. 49.
- Argumentum à falcidia ad trebell. Et econtra ualet
.q. 5. nu. 34. fol. 51. et. q. 9. spec. 6. nu. 23. fol. 179.

Argumen. à contrario sensu nunq̃ sumitur ad corre-
ctionem legum, quando constitutio in sensu direc-
to potest operari. q. 5. nu. 38. fol. 51.

Argumentum à uerbis narratiuis facti non licet as-
sumere. q. 5. nu. 36. fol. 51.

Argumen. de loco ad personam & e contra ualeat.
.q. 5. nu. 42. fol. 52.

Argumentum de loco ad rem, & e contra ualeat.
.q. 5. nu. 43. fol. 52.

Argumentum de loco ad tēpus ualeat. q. 6. nu. 6. fol.
57. & q. 8. spec. 9. nu. 33. fol. 157.

Argumentum à tributis ad decimas ualeat. q. 7. spec.
6. nu. 19. fol. 90.

Argumentū a cōtrario sēsu nō sumitur qñ resultat
peccatū, seu absurdū. q. 7. spec. 9. nu. 46. fol. 107.

Argumentū à dispositione legis ad dispositionē testa-
toris ualeat. q. 8. spec. 4. nu. 36. fol. 132.

Argumē. à re ad tēpus ualeat. q. 8. spec. 3. nu. 18 fol. 152

Argumentum à matrimonio carnali ad spirituale uā-
let. q. 9. spec. 10. nu. 22. fol. 161.

Attentata possunt usq; ad conclusionem in quacunq;
litis parte reuocari. q. 7. spec. 3. nu. 7. fol. 77. &
ante omnia sūt reuocāda. q. 7. spec. 4. nu. 11. fol. 82.

Beatus homo qui super pauperem intelligit & ege-
num. q. 2. nu. 6. fol. 18.

Beneficiatus impetrās rescriptū ad aliud beneficiū cō-
sequendū debet alterius beneficii quod habet mē-
tionē in praeibis facere. q. 7. spec. 7. nu. 1. fol. 92

In Beneficijs acquirēdis praeferūtur Pauperes Clerici

INDEX MATERIERVM.

- beneficialis .q.7. spec. 7. nu. 12. fol. 93.
- Bona operatio uoluntaria esse debet .q.7. spec. 5. nu. 1. fol. 83. Cogitur tamen quandoq; aliquis per indirectum ad bene operandum. ut ibidem nu. 26.
- Bonorum possess. quare à prætore fuerint inductæ .q.9. spec. 4. nu. 2. fol. 177.
- Caducaoli acquireb. fisco .q.9. spe. 9. nu. 2. fol. 198.
- Carceris seruandi promissio an ualeat .q.8. spec. 5. nu. 13. fol. 140.
- Cā pauperū præponitur alijs .q.4. nu. 9. fol. 26.
- Causa ciuilib quomodo cognoscatur à criminali .q.4. nu. 34. fol. 8.
- Causa pauperum dicitur miserabilium personarum. .q.5. nu. 41. fol. 52.
- Causa maior est q̄ causatū .q.5. nu. 45. fol. 52.
- Cedens bonis si ad meliorē fortunam peruenerit creditoribus satisfacere tenetur .q.7. spec. 8. nu. 26. fol. 99. quod limi. ut ibi nu. 27.
- Cessāte rōne cessat dispō .q.9. spe. 4. nu. 29. fol. 181.
- Cessio bonorū ē paupertatis bñficiū .q.6. nu. 8. fol. 57.
- Cessio bonorum non liberat à debito sed à carceribus .q.7. spec. 8. nu. 25. fol. 99.
- Cessionarius debitorem suspectum propria auctoritate capere potest. ibidem nu. 12.
- Charitas prima incipit à se ipso .q.7. spec. 2. nu. 22. fol. 72.
- Citari pars debet quoties ex eo actu ledi potest .q.9. spec. 30. nu. 27. fol. 209.
- Ciuitalis paupertate non minuitur prerogatiua

regni. q. 7. spec. 10. nu. 32. fol. 112.

Clericus ignarus peccat, nisi paupertate excusetur.
.q. 4. nu. 14. fol. 34.

Clericus dotare potest sororem inopem de redditibus ecclesie. q. 7. spec. 5. nu. 25. fol. 85.

Clericus tenetur de prouentibus ecclesie subuenire pauperi. q. 7. spec. 6. nu. 21. fol. 90.

Clericus fugitiuus à creditore layco, ppria auctori. capi potest. q. 7. spec. 8. nu. 13. fol. 97. declarando.
ut ibidem. nu. 17.

Clericus pro debito (nisi sit fugitiuus) carcerari nō potest. ibidem nu. 14.

Clericus de redditibus ecclesie consanguineos pauperes alere tenetur. q. 8. spec. 3. nu. 21. fol. 126.

Clericus tenetur solum quantum facere potest. q. 8. spec. 4. nu. 16. fol. 129.

Clericus potest de fructibus beneficij satisfacere creditoribus. q. 8. spec. 4. nu. 17. fol. 129.

Clerici tenentur de bonis ecclesie pauperibus subuenire. q. 8. spec. 4. nu. 21. fol. 130.

Clerici foro suo renūciare nō possunt. et si sint in minoribus ordi. q. 8. spec. 4. nu. 52. et seq. fol. 134.

Clerici duplicem causam habere dicuntur. et quo ad temporalem subiiciuntur iudicio laycorum. q. 8. spec. 4. nu. 66. fol. 136.

Clericos pro rebus redimendis quomodo inuadere liceat. q. 7. spec. 8. nu. 16. fol. 98.

Clericorum bona (excepto eorū patrimonio) pauperū esse dicuntur. q. 7. spec. 6. nu. 22. fol. 90.

INDEX MATERIARVM.

Clerici primæ tonsuræ an fratribus cōferre teneantur .q.9. spec. 4. nu. 32. fol. 181.

Collatio bonorum fuit à prætore inducta .q.9. spec. 4. nu. 7. fol. 178. Et tã in successiōibus testamēta-
rijs q̃ in successiō. ab intestato locū habz. ibidē. nu. 15.

Hodie sola profectitia et aduentitiorum ususfructus
conferuntur. ibidem nu. 19.

Collōni ut locus sit quæ et quot regratur. ibidē. nu. 21.

Collatio ob paupertatē cessat. ibidē. nu. 26. Et 30.

Cōmunis usus loquēdi præfertur p̃prietati uerborū
etiam in odiosis. q.1. nu. 45. fol. 16.

Cōmunio nō cōsiderabatur tēpore naturæ bene insti-
tutæ ante corruptionē. q.3. nu. 21. fol. 25.

Cōmune quod est, meum esse dicitur. q.7. spec. 9.
nu. 33. Et 41. fol. 105.

Cōclusio in causa præcludit facultatē ulterius litigā-
tibus probādi. q.7. spec. 3. nu. 10. fol. 77.

Cōditio Et dies in testamēto apposta fauore here-
dis censetur. q.9. spe. 8. nu. 1. fol. 194.

Conditio Et dies fauore debitoris, censetur adiecta.
.q.9. spec. 8. nu. 7. fol. 194.

Cōditio qñ est purificata dz cōstare iudici, alias agēs
nō pōt obtinere. q.9. spec. 8. nu. 12. fol. 195.

Conditio Et tempus in testamento fauore pauperum
censetur adiecta. ibidem. nu. 15.

Cōductori nō solito soluere decimam, non fit remissio
mercedis ob sterilitatem. q.7. spec. 6. nu. 4. fol. 88.

Conductor prior præfertur pro æquali pensione. q.
8. spec. 7. nu. 15. fol. 140.

Cōfirmatio nō ualidat actum nullū, nec quicq̃ noui
tribuit. q. 8. spec. 4. nu. 76. fol. 137.

Cōfirmatio non stat perse sed alij actui adheret
ibidem. nu. 80.

Cōfirmatione actus nulli facta, agitur ex confir-
mante nō ex cōfirmato. ibidem. nu. 84.

Cōfirmans scienter actum nullum dicitur illum de
nouo inducere. ibidem. nu. 83.

Consanguineis quilibet potius q̃ extraneis subuenire
tenetur. q. 8. spec. 3. nu. 22. fol. 126.

Cōsequēs qui uult, cēsetur et uelle suū necessariū an-
cedēs. q. 3. nu. 28. fo. 26. et. q. 3. spe. 8. nu. 22. fo. 152.

Constitutio laycorū nō arctat clericos etiam de uo-
luntate Papæ. q. 9. spec. 4. nu. 49. fol. 134.

Cōstituti clausula operatur ut nō sit locus dispositio-
ni. l. quoties d. rei uedi. q. 8. spec. 6. nu. 22. fol. 146.

Cōstitutum ueram transfert possess. q. 8. spec. 6. nu.
23. fol. 146. fallit ob incertitudinē quia tunc nihil
operatur. q. 9. spec. 3. nu. 12. fol. 172.

Consuetudo in casibus nō decisis uim legis habet. q.
8. nu. 38. fol. 62.

Consuetudinis trāsgressor punitur sicut trāsgressor
legis. q. 6. nu. 41. fol. 62.

Consuetudo pluriū locorū est q̃ debitor super lapi-
dem cedit. q. 7. spec. 8. nu. 23. fol. 100.

Cōsuetudo ligat contrahētes æque ac esset in contrā-
ctu deductū. q. 3. spec. 8. nu. 12. fol. 151.

Contractus requirūt pro forma duorum consensum
q. 8. spec. 1. nu. 31. fol. 117.

INDEX MATERIARVM.

Contractum metu factum nemo approbare cēsetur.

.q.8. spec.7. nu. 5. fol. 148.

In Cōtractibus ultrocitroq; obligatorijs nemo effectualiter agit, nisi pro parte sua prius impleuerit

.q.8. spec.8. nu. 3. fol. 150.

In Contractibus ueniunt ea quę moris sunt & consuetudinis .q.8. spec. 8. nu. 14. fol. 151.

Contractus omnes de iure Cano. sunt bonę fidei .q.8. spec.9. nu. 26. fol. 157.

Contrahenti non licet contrahentem decipere .q.8. spec.9. nu. 28. fol. 157.

In Cōtracti. nominatis qui cōsensu cōtrahūtur quib; ab initio orta sit obligatio et actio, effectualiter agi nō pōt nisi in fine tēporis .q.8. spec.8. nu. 5. fol. 150.

Cōtrariorum eadem quo ad cognitionem est disciplina .q.1. nu. 31. fol. 14.

Contumax pluribus pœnis mulctatur .q.7. spec. 10. nu. 1. & seqq. fol. 108.

Ob Contumaciam locus est remissioni in causis civilibus. ibidem. nu. 7.

Cōtumacia quęlib; est excōmuni. digna. ibidē. nu. 12.

Contumaci iudex denegat in omnibus causis audientiam. ibidem. nu. 14.

Cōtumax qñq; excōmunicatur. ut ibidē. nu. 15. & qñq; pro cōfesso habetur. ibidem. nu. 19.

Contumax non auditur appellans etiam per uia restitutu. in integrum. ibidem. nu. 20.

Cōtumacię pœna incurr. si fuit opposit. ibid. nu. 22.

Cōtumax ob paupertatē excusatur. ibidem. nu. 23.

Copula diuersa cōiungit. q. 7. spec. 10. nu. 34. fol. 112.

Correctis principijs censentur correctā omnia quæ
post principia sunt. q. 9. spec. 4. nu. 20. fol. 179.

Creditorū fraude scā nō tenēt. q. 9. spec. 2. nu. 1. fol. 168.

Creditor per ultimam uoluntatem fraudari nō pōt
.q. 9. spec. 2. nu. 5. fol. 168.

Dānatus ad mortem testari nō pōt nisi appell. pen
dēte. q. 7. spec. 4. nu. 4. fol. 81.

Dānatus de crimine famoso appell. pendente nō est
infamis. ibidem. nu. 6.

Damnum uitanti magis fauendum est q̄ lucrum quæ
rēti. q. 7. spec. 10. nu. 10. fol. 109.

Debitor quis dicatur. & quando carceretur. q. 7.
spec. 8. nu. 1. 2. 4. fol. 95.

Debitor fugitiuus quis dicatur. & an diebus feriatis
capi possit. ibidem. nu. 6.

Debitor suspectus potest sine iudicis autoritate ca
pi. ibidem nu. 9. declarando ut ibidem. nu. 18.

Debitor carceratus cuius sūptibus sit alēd. ibid. nu. 21.

Debitor Paupertate fideiussorē nō inueniens quo
modo iuuetur. ibidem. nu. 34.

Debitor quantitatis perempta quantitate casu fortui
to nō liberatur. q. 8. spec. 9. nu. 22. fol. 156. fallit.
ut ibidem. nu. 29.

Debitor cōditionalis uel in diē qñ possit añ diē uel cō
ditionem soluere. q. 9. spec. 8. nu. 9. fol. 194.

Decimarum prastationes fuerunt iure diui. inductæ.
.q. 7. spec. 6. nu. 1. fol. 83. & eas nō soluentes male
dicūtur. ibidē. nu. 2. et excōmunicātur. ibid. nu. 15.

INDEX MATERIARVM.

- Decimas omnium bonorū layci soluere tenentur ibi-
dem. nu. 8. & non soluentes quomodo puniantur.
ibidem. nu. 6. 14. & seq. fol. 90.
- Decimas clerici quomodo ob paupertatem remittere
possint. ibidem. nu. 20. & 27.
- Declaratio recipiēs uarietate in tēpore, ante tēpus
fieri non potest. q. 9. spec. 8. nu. 17. fol. 195.
- Decreti liber an & in quibus fuerit approbatus. q.
3. nu. 23. fol. 25.
- Delinquēs nō debet prēmium cōsequi. q. 4. nu. 32.
fol. 39. immo perdit beneficiū legis. ibidē. nu. 47.
- Delicti maioritas arguitur ex genere pœnæ. q. 7.
spec. 9. nu. 4 fol. 102.
- Delic. ex frequē. fiūt grauior. q. 7. spe. 9. nu. 12. fol. 103.
- Delictum unius alijs nocere non debet. q. 8. spe. 10.
nu. 9 fol. 160.
- Denominatio à potentiōri & digniori faciēda est. q.
3. nu. 44. fol. 29. & q. 5. nu. 47. fol. 53.
- Determinatio respiciens plura determi. debet ea pa-
risformiter determinare. q. 7. spec. 9. nu. 36. fol.
106. decla. ut ibidem. nu. 80.
- Diffinitio quid sit, & quotuplex. & quæ requirantur
ut sit bona. q. 1. nu. 3. & seq. fol. 10.
- Diffini. ponitur ut res ē in eē deduc. q. 1. nu. 14. fol. 11.
- Diffinitio quāq; ponitur pro regula, & alias secundū
subiectam materiam. ibidem. nu. 21. & seq.
- Diffinitio enti priuatiuo nō cōpetit ibid. nu. 33. fol. 14.
- Diffinitio Paupertatis ex Platone, & Diffinitio non-
ua. ibidem. nu. 38. & seq.

Difficultas quādo excuset. q. 8. spec. 9. nu. 11. fol. 155.

Dignitates ecclesiasticæ potius diuitibus q̄ pauperibus
tribuuntur. q. 4. nu. 43. fol. 42.

Dilatione quinquennali subuenitur pauperibus. q. 7.
spec. 8. nu. 30. fol. 100.

Diui. q̄ dicatur. q. 1. nu. 30. fol. 14. et. q. 6. nu. 35. fol. 61.

Dives censetur in dubio donare pauperem modici
ualoris. q. 8. spec. 1. nu. 19. fol. 16.

Diuites tempore pœnuriæ coguntur uendere cōmen-
stibilia iusto precio. q. 3. spec. 7. nu. 12. fol. 148.

Diuites coguntur aliquando elemosinam dare pau-
peribus. q. 7. spec. 5. nu. 17. fol. 85.

Dispositio. 5. fin. auct. de hære. & sal. laycis & cle-
ricis est cōmunis. q. 3. spec. 4. nu. 59. fol. 135.

Dispositio laycorū non improbata à iure Cano. ligat
etiam clericos. q. 3. spec. 4. nu. 63. fol. 136.

Dispositio. l. quoties. C. de rei uen. procedit etiā in
loca. & conduc. q. 3. spec. 6. nu. 4. fol. 144.

Doctoris dictum intelligitur secundum legem quam
allegat. q. 9. spec. 4. nu. 34. fol. 181.

Dominia de iure gen. distincta fuerunt. q. 3. nu. 11.
& 39. fol. 15.

Dominium in pijs causis translt absq; traditione. q.
8. spec. 6. nu. 17. fol. 145.

Donatio non p̄sumitur ubi alia coniectura capi
potest. q. 8. spec. 1. nu. 1. fol. 113.

Donatio facta absenti & ignorantī non ualet. q. 9.
spec. 1. nu. 30. fol. 117. fallit quando fieret pauper-
ibus. ut. ibidem. nu. 32.

INDEX MATERIARVM.

Donatio facta pijs locis sine insinuatione quando va-
leat. q. 5. nu. 2. fol. 46.

Donatio incipiens à traditione est de iure natu. q. 3.
nu. 27. fol. 26.

Donatio propter benemerita præsumitur. q. 7. spec.
1. nu. 23. fol. 67.

Dono petenti decem, si respondetur non solum ista
sed quod tibi placet, non valet donatio. q. 8. spec. 1.
nu. 3. fol. 114.

Dono iur. adaptatum ad legatum non requirit præ-
sentiam legatarij. ibidem. nu. 19.

Dotis causa ob paupertatē dicitur pia. q. 5. nu. 5.
¶ 9. fol. 47.

Dos denegatur filiæ ex causa ingratitude. q. 7.
spec. 2. nu. 15. fol. 71.

Dos constituitur pro oneribus matrimonij. q. 8. spec.
2. nu. 1. fol. 119.

Dos solu. ma. restituitur mulieri uel eius heredibus
ibidem nu. 7. etiam si pactum sit q. aut mulieri aut
dotanti restituatur. ibidem nu. 9.

Dos ob inopiā uiri redditur uxori. ibidem nu. 28.

Dos data à patre sicut nō pōt minui in re, ita nec in
tempore. q. 8. spec. 8. nu. 19. fol. 132.

Dotare filias tenetur Pater tam iure ci. q. cano. q. 3.
spec. 3. nu. 1. fol. 123. quod fallit quando pater esset
pauper. ibidem. nu. 16.

Dos relicta puellæ ob incertitudinem non uitiatur.
q. 9. spec. 3. nu. 26. fol. 173.

Duo iura præponderant uni. q. 5. nu. 14. fol. 48. ¶
q. 9.

- .q. 9. spec. 3. nu. 35. fol. 174.
Eadem res diuersis respectibus diuerso iure censetur
.q. 3. nu. 43. fol. 29.
Ecclesia aurum habet ut pauperibus subueniat. q. 8.
spec. 4. nu. 20. fol. 130.
Ad Ecclesiam confugiens ab ea ali debet. q. 7. spec. 8.
nu. 24. fol. 99.
Ecclesiastica res ad diu. cultum deputata in laycis in
alienabiles sunt. q. 8. spec. 4. nu. 1. fol. 128.
Ecclesie relictum sub conditione ne alienetur an pro
pter pauperes alienari possit. q. 8. spec. 4. nu. 24.
et seq. fol. 130.
Ecclesia et pauperes paribus passibus ambulant. q.
8. spec. 6. nu. 18. fol. 145.
Ecclesia est mater pauperum. q. 8. spec. 9. nu. 35. fol. 158.
Ecclesiastica rei alienatio in redemptionem captiuo
rum est permissa. q. 8. spec. 10. nu. 27. fol. 161.
Ecclesie parochiali relictum in dubio debetur pau
periori quando plures parochiales relinquens ha
beret Ecclesias. q. 9. spec. 3. nu. 41. fol. 175.
Electio Urbani Papae non fuit metu facta. q. 7. spec.
5. nu. 11. fol. 84.
Electione nulla non prodest confirmatio. q. 8. spec. 4.
nu. 38. fol. 178.
Elemosina in casu necessitatis est de precepto. q. 7.
spec. 5. nu. 18. fol. 85.
et danda est potius pauperibus de loco quam extraneis,
et potius consanguineis quam extraneis. ibid. nu. 22.
Elemosina omnibus petentibus est largienda. q. 4.

INDEX MATERIARVM.

nu. 50. fol. 48.

Emancipatus denegans patri egeno alimenta redit
in patriam potestatem .q. 7. spec. 2. nu. 27. fol. 73.

Emphiteuta priuati cessans triennio soluere canonē
si dominus uelit, cadit à iure suo .q. 8. spec. 9. nu.
1. fol. 153. & perdit melioramenta. ibidem nu. 5.

Excusatur tñ paupertate. ibid. nu. 9. 31. 34. et 38.

Emphiteu. quando per non solutionem cano. trien-
nio non cadat a iure suo .q. 8. spec. 9. nu. 7. &
seq. fol. 154.

Emphiteu. qui iurauit soluere cano. impeditus excu-
satur .q. 8. spec. 9. nu. 13. fol. 155.

Emphiteuticus cōtractus est bonæfidei. ibid. nu. 25.

Emphiteu. ecclesiæ cessans biennio soluere cano. in-
cidit in commissum nisi paupertate excusetur. ibi-
dem nu. 37. & 38.

Emptio liberi hominis ualet ut uenditor de euictione
teneatur .q. 8. spec. 5. nu. 9. fol. 140.

Emptor secūdus cui fuit facta traditio præfertur prio-
rem contractū habēti. q. 8. spec. 6. nu. 1. fol. 144.

Emptor potior est, re duobus uendita, qui numera-
tionem probauit .q. 8. spec. 6. nu. 18. fol. 145.

Episcopus pauper cogit clericos ad præstationē de-
cimarum .q. 7. spec. 6. nu. 32. fol. 91.

Episcopus ob dignitatem Episcopalem per alium in
iudicio agere debet ibidem. nu. 36.

Ad Episcopum spectat exequutio incertorū & abla-
torum .q. 8. spec. 10. nu. 27. fol. 162.

Ad Episcopum spectat pauperibus providere .q. 9.

*spec. 3. nu. 37. fol. 174. curam animarum habere
ibidem. nu. 46. & 48.*

Episcopus an detrahat canonicā portionē de relictis
pauperibus .q. 9. *spec. 6. nu. 24. fol. 189.*

Episcopus est exequutor relictorum ad pias causas
ut minister legis .q. 9. *spec. 9. nu. ij. fol. 200.*

Ad Episcopum pertinet ut tēpore penuriæ uictualia
iusto pretio uendantur. *ibidem nu. 12.*

Equalitas inter fratres est seruanda .q. 9. *spec. 2.
nu 9. fol. 178.*

Equipperatorum eadem est dispositio .q. 5. nu. 16.
& 50. fol. 48. & .q. 7. *spec. 10. nu. 37. fol. 112.*

Aes nō habēs luit in corpus .q. 4. nu. 3. fol. 32.

Es alienū añcedit oē relictū .q. 9. *spec. 2. nu. 10. fol. 169*

Aestim patris dicitur aestimū filij .q. 9. *spec. 1.
nu. 15. fol. 165.*

Euidentiſſ. hoc uer. sumitur secundum subiectā ma-
teriam .q. 7. *spec. 3. nu. 29. fol. 80.*

Excommunicatio est contumaciæ poena .q. 7. *spec.
10. nu. 13. fol. 110.*

Executio non fit scolasticis in libris, Doctoribus in
salaris, rusticis in bobus, & clericis in rebus sa-
cris nec in præbendis .q. 8. *spec. 4. nu. 11. fol. 129.*

Exhæredare filios, & ecclesiā instituere an sit per-
missum .q. 9. *spec. 1. nu. 8. fol. 164.*

Expensas obligatus pro melioramentis reficere aliquñ
excusatur & ei subuenitur .q. 4. nu. 19. fol. 35.

Expensarum refectio fit ne in damno sint iuste liti-
gantes .q. 7. *spec. 1. nu. 24. fol. 67.*

INDEX MATERIARVM.

- Et* quomodo subueniatur pauperi qui expensas re
ficere aduersario non potest ibidem nu. 29.
Expensæ aduocationis remisse animo donandi nõ re
petuntur ab aduersario. ibidem nu. 29.
Extensio quando in correctorijs sit permissa .q. 8.
spec. 5. nu. 18. fol. 141.
Extensio fit de uno casu ad alium ex mente testato
ris .q. 9. spec. 9. nu. 16. fol. 200. non tamen fit de
persona ad personam declarando ut ibi nu. 20. et 21.
Facere prohibetur in se quod in alios facere prohibi
bitum est .q. 7. spec. 9. nu. 32. fol. 103.
Falcidia an de relictis pauperibus detrahatur .q. 5.
nu. 32. fol. 50. *Et* .q. 9. spec. 6. nu. 18. fol. 188.
Falcidia non detrahatur ex legato à testatore soluto
.q. 8. spec. 1. nu. 25. fol. 117.
Falcidia à Caio Falci. Tribuno dicta .q. 9. spec. 6.
nu. 1. fol. 187.
Fama quomodo probetur remissive .q. 6. nu. 13. fol. 59.
Fames nunq̃ produxit adulterium neq; luxuriam .q.
2. nu. 23. fol. 20.
Fautitas potius præsumitur q̃ donatio .q. 8. spec. 1.
nu. 4. fol. 114.
Fauori suo quando quis renunciare possit .q. 9. spec.
8. nu. 10. fol. 194.
Festiuis diebus ob paupertatem operari permittitur
.q. 4. nu. 28. fol. 38.
Fideicomisso subiecta sunt inalienabilia .q. 8. spec. 10.
nu. 1. fol. 159.
Fideicomisso subiecta alienans ipsemet contrahent

re potest. ibidem nu. 10.

Fideicō. relicū post mortē hāredis. et fideicō. eligēdū
est cōditionale. q. 9. spec. 5. nu. 19. & seq. fol. 196.

Fideicom. inter pauperes distribuendum per certos
fideicommissa. illis decedentibus ante distributionē
non fit caducum. q. 9. spec. 9. nu. 8. fol. 199.

Filia dotata succedere uolens patri tenetur fratribus
dotem profectitiam conferre. q. 9. spec. 4. nu. 13.
fol. 179. fallit ut ibi nu. 31.

Filius habens patrē in necessitate an debeat ad sacros
ordines promoueri. q. 8. spec. 5. nu. 30. fol. 143.

Filius tenetur alere patrem non habentem aliūde se
alat. q. 9. spec. 1. nu. 19. & 25. fol. 165.

Filius emancipatus confert emancipato & suo. q. 9.
spec. 4. nu. 10. fol. 178.

Forma dat esse rei. q. 8. spec. 1. nu. 20. fol. 116.

Forma non seruata actus est nullus. & ibi plura in
materia. q. 3. nu. 34. fol. 27.

Fornicatio etiam lege ciui. est prohibita. q. 7. spec.
9. nu. 47. fol. 107.

Fortuiti casus qui dicantur. q. 2. nu. 11. fol. 19.

Frater quas expēsas factas pro fratre repetere pos
sit. q. 7. spec. 2. nu. 30. fol. 73.

Frater etiam clericus tenetur dotare sororem ino
pem, patre & matre inope existente. q. 8. spec. 3.
nu. 19. & 20. fol. 125.

Frates ordinis mino. ab alijs alimenta percipiunt,
& tñ mēdicare dicūtur. q. 9. spec. 1. nu. 36. fol. 167.

Funeris cācorā prætore uētilatur. q. 5. nu. 29. fol. 50.

INDEX MATERIE RVM.

- Fundamentum sue intentionis quilibet probare teneatur.** q. 6. nu. 4. & 12. fol. 56. et. q. 7. spec. 3. nu. 22. fol. 79.
- Fundamentum ubi deest nil super edificari potest.** q. 8. spec. 4. nu. 79. fol. 138.
- Furari an & quantum tempore necessitatis liceat.** q. 7. spec. 6. nu. 30. fol. 91.
- Furari licet pro urgentissima necessitate aliena.** q. 7. spec. 9. nu. 42 fol. 107.
- Furari ob necessitatem quare liceat & non fornicari.** ibidem. nu. 33.
- Furiosus matrimonium contrahere non potest.** q. 1. nu. 9. fol. 11.
- Furtum prohibitum est & grauius homicidio.** q. 7. spec. 9. nu. 1. & seq fol. 102. & mulctatur fur licet delictum non perfecerit. ibidem. nu. 15.
- Furtum commissum prætenu paupertatis excusabile est.** q. 7. spec. 9. nu. 20. fol. 104. Declaratio tamen ut ibi nu. 25. & 37. ubi etiam plura licet in eadem furti materia uidere.
- Generalitas restringitur ad terminos habiles.** q. 7. spec. 9. nu. 39. fol. 106.
- Genus perire non potest.** q. 8. spec. 9. nu. 25. fol. 156.
- Gloria patris est sapientia filij.** q. 7. spec. 2. nu. 35. fol. 74
- Glos. in .5. si uero absunt in uers. substantiam. Auct. de hered. et falcid. est communiter approbata.** q. 6. nu. 36. fol. 61.
- Gratianus non habuit facultatem condendi iura.** q. 3. nu. 22. fol. 25.

Habitatio est ad uitam hominis necessaria .q.8.

spec. 7. nu. 17. fol. 149.

Heres testamentarius tenetur aliquando alere testatoris filium querelantem testamentum paternum.

.q.7. spec. 4. nu. 12. fol. 82.

Hereditarij creditores impediti, possunt per procuratorem comparere ad uidendum inuentarium cōfici .q.7. spec. 10. nu. 24. fol. 111.

Heredum in succeſsione parentū primus gradus est suorum .q.9. spec. 1. nu. 1. fol. 163.

Heres adeundo cauere debet se præsſitutum legata salua falcidia .q.9. spec. 7. nu. 7. fol. 191.

Heres pendente conditione fructus interim perceptos lucratur .q.9. spec. 8. nu. 3. fol. 194.

Heres potest legatum conditio. uel in diem. ante euentū condi. uel diei soluere .ibidem nu. 4.

Heres representat defunctum in portione in qua ei succedit .q.9 spec. 10. nu. 1. fol. 203.

Et facto defuncti contrauenire non potest. ibidem. nu. 4. Et 8. Et animam defuncti exonerare tenetur .ibidem nu. 13.

Heres tenetur eat. quat. tenebatur defunctus . ibid. nu. 6. etiam de iure cano. ibidem. nu. 11.

Nisi cū benefi. legis et inuēta. sit heres. ibid. nu. 14.

Heres an præsſcribere possit quando fuit in mala fide defunctus . ibid. nu. 10.

Heres cū beneficio .l. Et inuen. quæ seruare debeat ibid. nu. 15. Et seqq. Et quos citare debeat . ibid. nu. 27. et quæ describere in inuentario. ibid. nu. 30.

INDEX MATERIERVM.

Heres an infra tempora conficiendi inuentarij conueniri possit, & conuenire ibi. nu. 25.

Heres pprie adita hereditate dicitur. ibid. nu. 22.

Heres Adiens cum benefici. legk & inuenta. quibus gaudeat priuilegijs ibid. nu. 48. & seqq.

Heres quam formam seruare debeat in confectiōe inuentarij. ibidem. nu. 15. & seq.

Hereditatis aditio an inuentarij confectiōem præcedat. ibidem nu. 20.

Homines ualetudinarij, debilitate confecti, et depauperati equiperantur. q. 7. spec. 10. nu. 36. fol. 112.

Homines quibuscunq; rebus sunt præponendi. q. 8. spec. 10. nu. 17. fol. 161.

Homines conuenientius q̄ feminae operantur. q. 9. spec. 3. nu. 44. fol. 175.

Hospitale gaudet priuilegijs piæ causæ. q. 5. nu. 44. fol. 52.

Hospitale habens titulum beneficiorum non tenetur ad decimas iussu apposto. impostas. q. 7. spec. 6. nu. 33. fol. 91.

Identitas rationis operatur in uno casu idem quod in alio. q. 8. spec. 1. nu. 17. fol. 116.

Ignorantia scripturarum est ignorantia Christi. q. 4. nu. 16. fol. 34.

Illiteratus est magis odiosus in beneficialibus q̄ homicida, & à sacris repellitur ordinibus. q. 4. nu. 15. fol. 34.

Illustris per aliū agere debet. q. 8. spec. 1. nu. 37. fol. 118.

Impedito ex legitima causa nō currunt tempora iuris

uel hominis .q. 7. spec. 3. nu. 4. fol. 77.

Impedimentum ex causa paupertatis quomodo probetur .q. 7. spec. 3. nu. 23. & 27. fol. 79.

Impedimentum quando iuramento probetur .q. 7. spec. 3. nu. 27. fol. 80.

Impetrās exprimere debet omnes qualitates quæ de facto insunt beneficio .q. 7. spec. 7. nu. 4. fol. 93.

Impetratio specificam requirit mentionem eorū quæ principē diuertere potuerunt. ibidem nu. 8.

Impetrans in forma pauperū tacere potest pensionē quā habet à layco bñficij titulo assignatā ibid. nu. 10.

Inalienabilia ex dispositione legis & testatoris nō pñt ob pauperes alienari. q. 8. spec. 4. nu. 27. fol. 131.

Incendium præsumitur culpa habitantium causatum .q. 9. spec. 3. nu. 17. fol. 172.

Incerta dispositio ualet de æquitate cano. q. 9. spec. 3. nu. 32. fol. 174.

Incertitudo de iure & ciui. omnes uitiat dispositiones. q. 9. spec. 3. nu. 1. fol. 171. fallit fauore pauperum ubi ibi nu. 22. & ecclesiæ ut nu. 30.

Inducta à deo de iure natu. esse dicuntur .q. 3. nu. 7. fol. 22.

Inducta ad unum finem non debent operari contrarium .q. 5. nu. 22. fol. 42.

Instantia non currit cum lis culpa aduersarij protelatur .q. 7. spec. 3. nu. 5. fol. 77.

Intell. l. si instituta. §. dñi offi ff dñi offi. te. | q. 7. spec.

Intell. l. i. §. si. cum. glo. ff. ad turpill. | 4. nu. 14.

Intell. l. præcipimus. uer. huic. C. de app. | 16. fo. 61.

INDEX MATERIARVM.

- Intell. nouus .l. 2. C. de pact. q. 7. spec. 5. nu. 13. fol. 85.
 Intell. c. ut fame ext. de sen. excommu. q. 7. spec. 8.
 nu. 14. fol. 97.
 Intell. l. capitalium .§. famofos .ff. de poenis. q. 7.
 spec. 9. nu. 2. fol. 103.
 Intell. l. palam .§. non est igno. ff. de ritu nup. q. 7.
 spec. 9. nu. 44. & 46. fol. 107.
 Intell. l. ad personas .ff. de iur. iur. q. 7. spec. 10. nu.
 28. & 33. fol. 112.
 Intell. & declaratio glos. l. heredes .§. fin. de testa.
 .q. 8. spec. 1. nu. 15. fol. 115.
 Intell. §. sanctissimas. auct. de alienan. & emphi. q.
 8. spec. 4. nu. 45. fol. 133.
 Intell. auth. praterea .C. unde Vir et Vxo. q. 9. spec.
 1. nu. 22. & 24. fol. 165.
 Intell. l. id quod pauperibus .C. de Epis. & cler. q. 9.
 spec. 3. nu. 29. fol. 173.
 Intell. l. post mortem .C. de fidecomm. q. 9. spec. 8.
 nu. 26. fol. 197.
 Intell. l. fin. §. cum igitur .C. de iu. deli. q. 9. spec. 10.
 nu. 25. fol. 208.
 Intell. prin. 8. distin. q. 3. nu. 18. fol. 26.
 Intell. nouus .l. ex hoc iure .ff. de iusti. & iu. q. 3.
 nu. 29. fol. 26.
 Intell. l. ius. ciuile. de iust. & iu. q. 3. nu. 41. fol. 29.
 Intell. l. illud .C. de sacros. ecc. q. 5. nu. 3. et 45. fol. 46.
 Intell. communis ad .l. cum is .§. si in ea. de condi.
 inde .q. 5. nu. 6. fol. 47.
 Intell. l. si quis ad declinandam .C. de Epk. & cler.

.q. 5. nu. 35. fol. 51.

Intell. c. i. de testa. lib. 6. q. 5. nu. 37 fol. 51.

Intell. c. si Episcopus. de offi. ordi. lib. 6. q. 7. spec. 2.
nu. 46. fol. 75.

Intell. l. cum hi. §. qui transigit. de transact. q. 7.
spec. 2. nu. 47. fol. 75.

Intell. l. si. §. illud. C. d. tēpo. ap. q. 7. spe. 3. nu. 29. fol. 80

Interpretatio in dubio fit p paupere. q. 4. nu. 10. fol. 33.

Inuito benefacere possumus quando eius consulimus
utilitati. q. 7. spec. 5. nu. 30. fol. 87.

Inuentarium intra quantum tempus confici debeat.
.q. 9. spec. 10. nu. 18. fol. 206.

Inuentarij confectio & aditio partim ex creditoribus
citatis & partim non citatis an ualeat. q. 9.
spec. 10. nu. 28. fol. 209.

Inuentarij & adeundæ hæreditatis forma. q. 9. spec.
10. nu. 47 fol. 213.

Iudei non sunt ad suscipiendum Christi fidem cogen
di. q. 7. spec. 5. nu. 8. fol. 84.

Iudex in dubio pronūciat p paupere. q. 4. nu. 3. fol. 33.

Iudex ad priuatam utilitatem fauore pauperum in
quirendo procedit. ibidem. nu. 13.

Iudex secularis in pijs causis ius cano. seruare tene
tur. q. 5. nu. 31. fol. 50.

Iudex in initio processus declarat aliquem pauperē
esse. q. 6. nu. 18. fol. 60.

Iudex declarat generaliter in omnibus casibus à iure
non decis. q. 6. nu. 20. & seq. fol. 60.

Iudex secundum statum & qualitatem personarum et

INDEX MATERIARVM.

- facultatum iudicat .q. 6. nu. 26. fol. 60.
Iudex non arbitratur in casibus consuetudine terminatis. ibidem. nu. 37.
Iudex post conclusum in causa reuocat attentata ob contemptam iurisd. q. 7. spec. 3. nu. 11. fol. 77.
Iudex relaxare potest carceratum non habentē unā de se alat. q. 7. spec. 3. nu. 23. fol. 99.
Iudicans contra consuetudinem facit litem suam. q. 6. nu. 40. fol. 62.
Iudicia super futuris esse non possunt. q. 9. spec. 3. nu. 14. fol. 172.
Iuramentum non seruatur quando tendit in exterminium famis. q. 8. spec. 9. nu. 19. fol. 156.
In iuramento intelligitur clausula. si potero, si deuoluuerit, & si Principi placuerit. q. 8. spec. 9. nu. 14. fol. 155.
Iuratoria cautio quibus casibus concedatur. q. 9. spec. 7. nu. 15. 20. & seq. fol. 192.
Iure natu. an omnia essent communia. q. 3. nu. 10. 14. & seq. fol. 22.
Iure natu. an paupertas reperiretur. ibid. nu. 25.
Iuri publico priuatus derogare non potest. q. 5. spec. 4. nu. 44. fol. 133.
Ius accrescendi quare fuerit inductum. q. 9. spec. 9. nu. 4. fol. 198.
Ius cano. in dubio censetur approbare ius ciu. q. 3. spec. 4. nu. 70. fol. 136.
Ius congrui ob necessitatem cessat. q. 8. spec. 5. nu. 26. fol. 142.

- Ius gentium** formam acquisitioni rerum, & pauper-
tati dedisse uidetur .q. 3. nu. 26. & 30. fol. 26.
- Ius quæstum** facilius conseruatur q̃ ius quærendū.
.q. 7. spec. 6. nu. 26. fol. 91.
- Iuuenes pauperes** citius ad scientiarum culmen per-
ueniunt .q. 2. nu. 20. fol. 20.
- Labor præmiū** optat .q. 7. spec. 1. nu. 2. fol. 64.
- Layci sacra** tangere prohibentur .q. 8. spec. 4. nu.
7. fol. 129.
- Layci non possunt** se in negocijs clericorum immi-
scere . ibidem nu. 63.
- Laycus clericū** distringēs excōmunicatur ibid. nu. 65.
- Legans alimenta** ex fructu paupertatis suæ quid in-
telligatur legasse .q. 1. nu. 32. fol. 14.
- Legatum factum** per uerb. dono. in testamēto an ua-
leat ut legatum, uel ut donatio inter uiuos .q. 8.
spec. 1. nu. 8. & 19. fol. 115.
- In Legatis locus** est falcidiæ & pœnitentiæ .q. 8.
spec. 1. nu. 13. fol. 115.
- Legatum præstitum** à testatore, ante eius mortem
fit irreuocabile. ibidem. nu. 23.
- Pro Legato pauperibus** facto cui competat actio
ibidem. nu. 33.
- Legatum pensionis** domus in fine anni præstandum
est .q. 8. spec. 8. nu. 10. fol. 151.
- Legatum incertum** ex parte legatarij non ualeat .q.
9. spec. 3. nu. 16. fol. 172.
- Legatum factū** pauperibus, si plures pauperū spe-
cies reperiuntur, quibus præstādum sit .q. 9. spec.

INDEX MATERIARVM.

3. nu. 34. & seq. fol. 174.

Legatum alimentorū pauperi factū dicitur ad pias causas. q. 9. spec. 6. nu. 17. fol. 188.

Legatum factum ad constructionem uiarum uel pōtium propter necessitatē dicitur pium. q. 9. spec. 6. nu. 20. fol. 189.

Legatum non transit ad hēredes legatarij decessētis ante purificatam conditionem. q. 9. spec. 9. nu. 7. fol. 199.

Legata & fideicom. sunt caduca legatarijs & fideicom. decessentibus ante aditam hēreditatem. q. 9. spec. 9. nu. 1. fol. 198.

In legato facto honoris gratia præsertur diues. In legato facto pietatis intuitu, pauper q. 4. nu. 42. fol. 41.

Legatarius indubio ab hērede legatū capere debet. q. 9. spec. 7. nu. 1. fol. 190.

Legatarius satisfacere debet hēredi se restitutorū quicquid ad legem fisci. pertinens habuerit. q. 9. spec. 7. nu. 3. fol. 190. & si esset pauper permitteretur sibi iuramento cauere ibidem nu. 9.

Legō uer. cuius sit significat. q. 9. spec. 6. nu. 4. fol. 187.

Legatus Papæ potest ex causa cōtra canones dispensare. q. 3. spec. 4. nu. 86. fol. 138.

Legitima est quota bonorū. q. 9. spec. 2. nu. 11. fol. 169.

Legēs loquentes de paupertate late intelliguntur. q. 4. nu. 56. fol. 45.

Legis ubi casus ibi nulla dubitatio. q. 6. nu. 28. fol. 61.

Legis dispositio nutritiua peccati non ualet. q. 7.

spec. 9. nu. 48. fol. 107.

Legis prohibitio potentior est prohibitione hominis.
.q. 8. spec. 4. nu. 34. fol. 131.

Legis beneficio non gaudet qui eius formā non seruat. ibidem nu. 61.

Leges diuinitus per ora principum sunt promulgatæ ibidem nu. 68.

Leges seculares de ecclesijs loquentes non ualuisse
nisi à Papa fuissent approbatæ ibidem nu. 73.

Committens in legē non est dignus auxilio legis. q.
8. spec. 10. nu. 6. fol. 159.

Legis salcidie dispositio quare fuerit introducta. q.
9. spec. 6. nu. 5. 7. & seq. fol. 187.

Et ibi q. fauore testatoris, hæredis, & legatarij
inducatur nu. 11. & seq.

Lex quod non dicit nec nos dicere debemus. q. 7.
spec. 10. nu. 9. fol. 109.

Lex generaliter loquens generaliter debet intelligi.
q. 9. spec. 2. nu. 22. fol. 169.

Lex xij. tabu. fuit prima successionum gradus in-
ducens. q. 9. spec. 6. nu. 2. fol. 187.

L. Quoties. C. de rei uen. quando locum habeat. q.
8. spec. 6. nu. 1. 45. & 16. fol. 144.

L. iij. ff. quod quisq. iur. declaratur. q. 9. spec. 10.
nu. 26. fol. 208.

Liber homo operas suas in perpetuum locare non
potest. q. 8. spec. 5. nu. 14. fol. 140.

Libertas inestimabilis est. & de libertate plura.
ibidem nu. 2. & seqq.

INDEX MATERIARVM.

- L**iber homo scienter alienari non pot. ibidem. nu. 1.
Litere in forma pauperū quare ita dicatur, et quā
 aliter nuncupentur. q. 7. spec. 7. nu. 17. fol. 94.
Litigans pauper non tenetur iudici sportulas præ-
 stare. q. 4. nu. 24. fol. 30.
Locare rem propriam nemo cogitur. q. 8. spec. 7.
 nu. 2. fol. 147. fallit ut ibi nu. 14.
Locator, toto locationis tempore patientiam præsta-
 re tenetur. q. 3. spec. 8. nu. 2. fol. 150.
Lucratiue duæ causæ in eandem personam et rem
 non concurrunt. q. 9. spec. 1. nu. 34. fol. 167.
Lucrum incorporatum perdere est damnum pati. q.
 8. spec. 9. nu. 16. fol. 156.
Mali cohibendi sunt tribulationibus ut à malo desin-
 stant. q. 7. spec. 5. nu. 27. fol. 85.
Mali possunt spe præmij ad bonum faciendū alligari
 ibidem. nu. 29.
Malo non parcitur paupertatis prætextu. q. 7.
 spec. 9. nu. 27. fol. 105.
Malū facere nō licet, ut ex eo fiat bonū ibid. nu. 31.
Maritus qui ob inopiam non sepeliit cadaver ux-
 oris cum debitis solemnitatibus excusatur. q. 4.
 nu. 21. fol. 36.
Maritus uxorem secum litigantem an alere teneat-
 ur. q. 7. spec. 2. nu. 5. fol. 70.
Maritus an teneatur alere uxorem dote promissa
 non soluta. q. 8. spec. 2. nu. 3. 20. et 25. fol. 119.
Maritus in restitutione dotis non tenetur ultra quā sa-
 cere possit. ibidem. nu. 14.

Maritus

Marius inops succedit uxori diuiti præcedenti ibi
dem nu. 16.

Mater non petens tutorem filio intra tēpus excusa
tur paupertate .q. 4. nu. 20. fol. 35.

Mater diues tenetur filios et uirū pauperes alere .q.
7. spec. 2. nu. 31. fol. 73.

Mater inops excusatur ab onere aleudi filiū intra
triennium ibidem nu. 32.

Mater diues tenetur dotare filiam inopē, patre ino
pe existente .q. 8. spec. 3. nu. 17. fol. 125.

Mater propter famē an possit uendere filium .q. 8.
spec. 5. nu. 17. fol. 141.

Matrimonij diffinitio declaratur .q. 1. nu. 6. fol. 11.

Matrimonium quare potius q̄ patrimonium dicatur .
.q. 8. spec. 5. nu. 20. fol. 142.

Matrimonium contrahere nemo cogitur .q. 8. spec.
7. nu. 3. fol. 147.

Medici gratis pauperibus mederi tenentur .q. 7.
spec. 1. nu. 15 fol. 66.

Medici tenentur mederi etiam inuitis infirmis . ibi
dem nu. 18.

Medici nō debēt ab infirmis salariū exigere nisi in
fine operis .q. 8. spec. 3. nu. 7. fol. 151.

Mercennarius dignus est mercede sua .q. spec. 6. nu.
7. fol. 89.

Merces operarum in fine operis præstanda est .q.
8. spec. 8. nu. 1. 6. 15. fol. 150.

Nisi aliter sese habeat loci consuetudo. ibidem. nu.
11. & nisi adsit fauor pauperum ibidem. nu. 16.

INDEX MATERIARVM.

Merces scribentium literas in forma pauperum mī
nuitur paupertate. *ibid* nu. 20.

Metus duobus testibus probatur, etiam contra in=
strumentum q. 8. spec. 8. nu. 7. 10. et 11. fol. 148.

Miserabiliū perso. cā dicitur pia. q. 5. nu. 41. fol. 52.

Mixtus casus sub simplic. cōtinetur. q. 2. nu. 7. fol. 18.

Monasterio relictū in dubio de Monasterio moniæ
liū intelligitur. q. 9. spec. 3. nu. 42. fol. 175.

In Moniali. indigētia ē magis periculosa *ibidē*. nu. 43.

Moræ purga. qñ cōcedatur. q. 7. spe. 10. nu. 3. fol. 109.

Mors causa famis durior est morte ex causa belli. q.
7. spec. 9. nu. 22. fol. 105.

Mulier ob paupertatem turpem uitam eligere non
debet. q. 7. spec. 9. nu. 26. fol. 105.

A Muneribus publicis excusantur pauperes. q. 4.
nu. 26. fol. 37.

Necessitas uer. declaratur. q. 1. nu. 41. fol. 15.

Necessitate facta nō præmiatur. q. 2. nu. 18. fol. 20.

Necessitas illicitū facit licitum. q. 7. spec. 8. nu. 15.
fol. 97. et q. 8. spec. 4. nu. 33. fol. 131. et excusat
à poenis legalibus. q. 9. spec. 4. nu. 25. fol. 150.

Necessitatis tēpore omnia sunt cōmunia. q. 7. spec.
9. nu. 21. fol. 105.

Necessitas q̄ nō habeat legē qñ procedat. *ibid*. nu. 45.

Negatiuæ probatio sat est q̄ per indirectum conclu=
dat. q. 6. nu. 14. fol. 59.

Nepos succedens cum patruo conferre tenetur. q. 9.
spec. 4. nu. 11. fol. 178.

Nepos in successione aui cum patruo intrat in locū

- patris sui. ibidem nu. 12.
- Notarij debent gratis pauperibus scribere, licet ab alijs licite mercedem recipiant. q. 7. spec. 1. nu. 13. & seq. fol. 65.
- Notarij subscriptio includit effectū omnium præmissorum. q. 9. spec. 10. nu. 22. fol. 212.
- Numerus pluralis pro singulari ponitur ibid. nu. 38.
- Obligatio antidotalis est magnæ efficacæ. q. 7. spec. 1. nu. 21. fol. 67.
- Obreptio nō euitatur si per inuolucrū uerborū mēs principis effugitur. q. 7. spec. 7. nu. 9. fol. 93.
- Oderunt peccare mali formidine pœnæ. q. 7. spec. 5. nu. 28. fol. 85.
- Officium quodlibet exigit ex honestate pecuniam. q. 7. spec. 1. nu. 2. fol. 63.
- Omissio necessariorū uiuat subiect. q. 1. nu. 10. fol. 11.
- Omissio eius quod consuevit memorari speciem falsitatis inducit ibidem nu. 12.
- Ois Christi actio nostra est instruct. q. 2. nu. 16. fol. 19.
- Origo rei spectanda est. q. 3. nu. 1. fol. 21.
- Papa tenetur potius suis consanguineis q̄ extraneis subuenire. q. 7. spec. 5. nu. 24. fol. 85.
- Paria sunt non esse, uel esse & non apparere. q. 7. spec. 8. nu. 20. fol. 98.
- Parētes nō possunt liberos sine causa ingratitudinis successionē priuare. q. 9. spec. 1. nu. 6. fol. 163.
- Pariū eadē est potētia. q. 8. spec. 6. nu. 19. fol. 145.
- Parū est nihil equiparatur. q. 9. spec. 1. nu. 23. fol. 165.
- Pater filios etiā bāptos alere tenetur. q. 7. spec. 2.

INDEX MATERIARVM.

- nu. 1. & 7. fol. 70. & de iure Cano. tenetur pater alere spurium. & filium spirituale. ibid. nu. 9. & seq. nisi pater excusetur paupertate. ibid. nu. 21. Pater spiritualis sine uenia in ius uocari non debet. ibidem nu. 12.
- Pater cogi potest dotare filiam. ibidem nu. 16. & tenetur filio artem aliquam docere. ibid. nu. 38.
- Pater inops, à filiis diuitibus est alendus ibid. nu. 26.
- Pater tenetur dotare filias naturales de iure Cano. .q. 8. spec. 3. nu. 6. fol. 123.
- Pater dotans filiā & ducēs de bonis filia eam dotare. de bonis tamen patris dotasse censetur. ibid. nu. 3.
- Pater inops excusatur ab onere alēdi filiā .q. 8. spec. 3. nu. 16. fol. 125. & qñ dicatur pauper ibid. nu. 24.
- Pater ob samē pōt uendere filiū .q. 8. spe. 5. nu. 15. fol. 141. fallit si filius esset presbiter ibid. nu. 29.
- Pater tenetur filiā ingredientem monasteriū dotare .q. 9. spe. 10. nu. 21. fol. 161.
- Pater an semper ususfruct. sit in bonis filiorū .q. 9. spe. 1. nu. 21. & 30. fol. 165.
- Paupertas unde dicatur .q. 1. nu. 28. fol. 13. Et quo mō differat ab egestate, & mendicitate ibid. nu. 42. & quid sit paupertas nu. 38. & seq. & quo duplex sit .q. 2. nu. 1. & 9. fol. 19.
- Paupertas homines reddit prudētiores .q. 2. nu. 21. fol. 20. ubi plura in materia.
- Paupertas aquo fuerit induc. q. 3. nu. 38. et 10. fol. 21.
- Paupertas an fauorabilis sit uel odiosa .q. 4. nu. 1. & 4. fol. 31. & seqq. & in quibus casibus nō sanā

mus paupertati ibid. nu. 31. 37. 41. 46. & 51.

Paupertas excusat à ptestatione. q. 4. nu. 22. fol. 36.

Paupertas licet in quibusdam noceat, non fit extensio
q. 4. nu. 57. fol. 45.

Paupertas an et qñ sit pia cā. q. 5. nu. 20. fol. 49. et 51.

Paupertas præsimitur. q. 6. nu. 1. fol. 55.

Paupertas ex quibus & quomodo probetur. q. 6.
nu. 6. 7. 9. 11. & 14. fol. 56.

Paupertatis pbatio pēdet ab arbitrio iud. ibid. nu. 17.

Paupertas an excuset à præstatione decimarum. q. 7.
spec. 6. nu. 28. fol. 91.

Paupertas nō excusat à pecca. q. 7. spe. 9. nu. 28. fol. 105.

Paupertas non reddit aliquem uiliorem. q. 7. spe. 10.
nu. 30. fol. 112.

Pauper Christi quis dicatur. q. 2. nu. 14. fol. 19.

Pauper factus diues non tenetur luere pœnam sibi
remissam. q. 4. nu. 38 fol. 44.

Paup adicēdo testimonio nō reijcitur. ibid. nu. 45.

Pauperum quot sint species. q. 2. nu. 2. & seq. fol.
13. & q. 9. spec. 3. nu. 33. fol. 174.

Pauperum causæ à quo iudice cognoscantur. q. 5.
nu. 27. fol. 50.

Pauper quis proprie dicatur. q. 6. nu. 8. 29. &
seq. fol. 57. & 61.

Pauper excusatur ab onere soluendi gabellam. q. 7.
spec. 3. nu. 17. fol. 78.

Pauper an teneatur inuitus ad iudicium comparere.
q. 7. spec. 10. nu. 27. fol. 111.

Pauperum appellatio. ueniunt seruientes pauperibus

INDEX MATERIARVM.

- .q. 3. spec. 3. nu. 27. fol. 126.
Pauperibus quando maior adhibeatur fauor q̄ filiis
.q. 9. spec. 5. nu. 13. fol. 183.
Pauperes non indigent beneficio .l. fin. C. de iu. deli.
.q. 9. spec. 10. nu. 56 fol. 217.
Pecunie uer. tripliciter sumitur in iure .q. 1. nu.
29. fol. 13.
Pœna corporalis est maior pecun. q. 4. nu. 33. fol. 40.
Pœna pecunia. cui applicetur. ibid. nu. 35. & differe
tia inter pœnā & multā remiss. ibid. nu. 40.
Pœna ordinaria non remittitur paupertate .q. 4.
nu. 39. fol. 41.
Pœnæ causa quæstum dicitur titulo lucratiuo quæ
situm .q. 3. spec. 9. nu. 17. fol. 156.
Pœnā declarandi facultatē habēs nō pōt in principi. officij
eam declarare .q. 9. spec. 3. nu. 16. fol. 195.
Pia causa tripliciter consideratur .q. 5. nu. 7. fol. 47.
& quæ proprie sit. nu. 11. 19. & 23.
Pia causa coram quo iudice cognoscatur .q. 5. nu.
25. & 30. fol. 50.
Pignus: in re duobus pignoratā quis præferatur .q.
8. spec. 6. nu. 21. fol. 146.
Plus & minus non inducit specificam differentiam.
.q. 2. nu. 8. fol. 13.
Possessor præsumitur dominus, & ibi multa in ma
teria .q. 8. spec. 6. nu. 7. fol. 145.
Possessio antiquior sine titulo præfertur posteriori
titulatæ. ibidem. nu. 12.
Presbiter parochia. an possit diuina officia nō præ

- statibus oblatio. denegare. q. 7. spec. 1. nu. 4. fol. 64.
 Præscriptio contra pauperes non currit nisi spacio
 40. ann. q. 4. nu. 25. fol. 73.
 De præseti præsumitur i præteritū. q. 6. nu. 6. fol. 57.
 Princeps non præsumitur actum nullum confirmare. q. 8. spec. 4. nu. 82. fol. 138.
 Princeps laycus ex causa potest ius Canonicum limitare
 et clericos astringere. ibidem nu. 85.
 Prior in tempore potior est in iure. q. 8. spec. 6.
 nu. 24. fol. 146.
 Priuilegiatus cōcurrēs cū nō priuileg. facit nō priuilegiat.
 gaudere priuileg. suo. q. 7. spec. 1. nu. 25. fol. 65.
 Priuilegium concessum uni litigatorum quando communicetur
 alteri. ibidem nu. 26.
 Priuilegium alicui concessum extenditur ad eius ministros. q. 8. spec. 3. nu. 26. fol. 126.
 Probatio ubi plena haberi non potest, satis est præsumpta probatio. q. 6. nu. 15. fol. 59.
 Probatio ubi euidentissima requiritur non sufficit in
 ramentum. q. 7. spec. 3. nu. 24. fol. 79.
 Processus per iudicem laycum factus contra clericum
 est nullus. q. 8. spec. 4. nu. 65. fol. 136.
 Procuratores debent gratis pauperibus patrocinari. q. 7. spec. 1. nu. 13. fol. 65.
 Procurator qui ob paupertatem intra annum appellationis
 causam non terminauit excusatur. q. 7. spec. 3. nu. 16. fol. 73.
 Prohibita, ex necessitate fiunt permissa. q. 8. spec. 4. nu. 32. fol. 131.

INDEX MATERIARVM.

- Promissionem iuratam pauper non seruans excusa-
tur. q. 4. nu. 23. fol. 36.
- Promittēs de facto suo tantū, de facto quoq; hereditas
promittere censetur. q. 9. spec. 10. nu. 9. fol. 240.
- Proprietas uerborum debet attendi. q. 7. spec. 5.
nu. 16 fol. 55.
- Protestatio contraria facto nil releuat. q. 8. spec. 4.
nu. 32. fol. 131.
- Puella habēs sufficientia alimēta, nō sufficientē dotē,
dicitur pauper. q. 1. nu. 40. fol. 15.
- Pupillus tutorē inopē an & qñ alere teneatur uel prae-
stare salariū. q. 7. spec. 2. nu. 28. & seq. fol. 73.
- Quadrupli poena pro furo in foro cōscientiae nō est
permissa. q. 7. spec. 9. nu. 8. fol. 103.
- Qualitas naturalis praesumitur accidentalis non. q.
3. nu. 5. fol. 22.
- Quaestio quid nominis praecedere debet quaestionem
quid rei. q. 1. nu. 27. fol. 13.
- Quaestio debet esse de dubitabili casu. q. 3. nu. 2. fo. 21.
- Ratio habetur pro expressa, quando una tantum
assignari potest. q. 8. spec. 8. nu. 24. fol. 152.
- Ratio declarat dictū. q. 9. spec. 2. nu. 21. fol. 169.
- Relatiuum cum copula augmentum inducit. q. 7.
spec. 10. nu. 35. fol. 112.
- Relictum in redemptionem captiuorum dicitur pna
. q. 5. nu. 12. fol. 48.
- Religiosus tēpore penuriae de bonis monasterij sine li-
cētia elemosinā facere pōt. q. 7. spec. 9. nu. 25. fo. 105.
- Religio magis q̄ paupertas attenditur in paupere. q.

7. spec. 10. nu. 31. fol. 112.

Relictū si factum est pauperibus eligendis post mortem heredis, an ante eligi possint. q. 9. spec. 8. nu. 27. fol. 197.

Relictam factum Titio qui nō est in rerum natura ut distribuatur inter pauperes non sit caducum. q. 9. spec. 9. nu. 10. fol. 199.

Remissio facilius conceditur q̄ alienatio. q. 7. spec. 6. nu. 24. fol. 90.

Res præsuntur sese habere secundum uulgi opinionem. q. 6. nu. 10. fol. 58.

Res de facili redit ad pristinam eius naturam. q. 7. spec. 6. nu. 25. fol. 91.

Restitutio in integrum causa paupertatis competit. q. 4. nu. 18. fol. 34.

Restituere obligatus ob delictum non facit subiecta resti. confiscari. q. 8. spec. 10. nu. 7. fol. 160.

Restituere obligatus non potest ad euitandam poenam alienare. ibidem nu. 8.

Restituere obligatus ex causa paupertatis alienare potest. ibidem nu. 14. Et pro filia in matrimonio collocanda nu. 20.

Restituere obligatus quomodo restituendo pauperibus liberetur. ibidem. nu. 24.

Restituere obligatus dicitur esse in necessaria conditione. q. 9. spec. 8. nu. 30. fol. 196.

Rex Franciæ litigans cum paupere prouidet ei de aduocato. q. 7. spec. 1. nu. 11. fol. 65.

In Rixa si plures interueniunt et unus repitur occisus,

INDEX MATERIARVM.

Et ignoratur à quo nemo mortis poena puniatur.
.q. 9. spec. 3. nu. 7. fol. 171.

Rustici delicatis cibis uiuere nō debēt. q. 6. nu. 8. fol. 57.

Rustici cōducti ad ligonizandum qñ ab initio partē
mercedis exigere possint. q. 9. spec. 8. nu. 17. fol. 151.

Sacerdotes dicuntur milites cœlestis militiæ. q. 7.
spec. 6. nu. 5 fol. 88.

Sacra potius comburuntur q̄ ad manus ueniant lay-
corum. q. 9. spec. 4. nu. 3. fol. 128.

Sacræ res ob necessitates paupū alienantur. ibi nu. 19.

Satisdare obligatus quādo admittatur iuratoriaca uo-
tione. q. 9. spec. 7. nu. 10. et seq. fol. 191.

Scriptores literarum gratiæ quantā mercedem exi-
gere possint. q. 7. spec. 7. nu. 14. fol. 94.

Scolasticis non potest fieri exequutio in libris. q. 8.
spec. 4. nu. 10. fol. 129.

Sequestratio faciendā est cum timor est depopula-
tionis fructuum. q. 7. spec. 4. nu. 8. fol. 82.

Seruis deliquētibus augetur poena. q. 4. nu. 52. fol. 44.

Seruus in fraudem creditorum testis manumitti non
pōt. q. 9. spec. 2. nu. 6. fol. 163. fallit ut ibi nu. 13.

Seruus institutus à domino quando hæres necessa-
rius fiat ibidem nu. 15.

Socrates philosophandi causa auri pondus abiiecit
.q. 2. nu. 25. fol. 20.

Socer tenetur genero solum in quantum facere pōt
.q. 3. spec. 2. nu. 26. fol. 122.

Spiritualia à solo ecclesiastico Iudice cognoscuntur.
.q. 5. nu. 26. fol. 50.

Statuendi potestas regulatur à iurisdictione statuendi .q. 8. spec. 4. nu. 74. fol. 137.

Statutum uel consuetudo q. clerici subsint laycks nō ualet. ibidem nu. 56.

Statuta cōtra libertatē ecclesiasticā seruari faciētes sunt excommunicati. ibidem nu. 58. & 60.

Statutū de nouo in uno equiperatorum trahitur ad alterum. q. 8. spec. 7. nu. 20. fol. 149.

Stilus Curie seruandus ē. q. 7. spec. 3. nu. 20. fol. 79.

Stipulatio dotis impersonaliter prolata fauore dotis tam pro stipulante q̄ pro muliere facta censetur. q. 8. spec. 2. nu. 10. fol. 120.

Subreptio tam in falso exprimendo q̄ in uero tacendo committitur. q. 7. spec. 7. nu. 2. fol. 92.

Substitutiones quare fuerint inuenta. q. 9. spec. 9. nu. 3. fol. 198.

Successio per uiam contractus non datur. q. 9. spec. 5. nu. 10. fol. 193.

Tabellio an per alium scribere possit protocollū. q. 9. spec. 10. nu. 39. fol. 212.

Taciturnitas in fauorabilibus approbationem inducit. q. 8. spec. 4. nu. 75. fol. 137.

Tale nō simpliciter; nō est proprie tale. q. 1. nu. 36. fol. 14. & q. 7. spec. 5. nu. 15. fol. 85.

Tempus fundans se in tēpore illud probare tenetur. q. 6. nu. 12. fol. 58.

Testamenti diffinitio declaratur. q. 1. nu. 6. fol. 11.

Testū quo iure fuerit introductū ibid. nu. 10. et seq.

Testamentum ultimum quando tollat præcedens. q.

INDEX MATERIARVM.

9. spec. 5. nu. 1. & 4. fol. 182.

Testamentum tacitam habet conditionem nisi aliud fiat ibidem. nu. 5.

Testamentum primum in quo pauperes sunt instituti non tollitur per secundum nisi in eo expresse dicatur. ibidem. nu. 11.

Idem qñ in primo sunt liberi instituti. ibid. nu. 14.

In testamentis donatio inter uiuos fieri potest. q. 8. spec. 1. nu. 10. fol. 115.

Testamentũ in quo pauperes sunt instituti fauorabile est ob aĩam testatoris. q. 9. spec. 5. nu. 16. fol. 184.

Testamentum in quo instituti sunt pauperes non subiacet solennitatibus iuris ciuilibus. ibidem. nu. 19.

Testamentum inter liberos reuocatur per secundum in quo pia causa est instituta licet clausulam codicillarem non habeat. ibidem nu. 20.

In secundo testamēto inest clausula derogatoria primi ex iuris ciuilibus dispositione. ibidem. nu. 24.

Testatoris intentio sicut interpretatur secundũ legis ita ẽt secundũ consuetudinẽ. q. 6. nu. 42. fol. 62.

Testator censetur grauare heredẽ minus q̃ sit possibile. q. 8. spec. 1. nu. 12. fol. 115.

Testatoris dispositio extenditur ex uerisimili mente disponentis. q. 3. spec. 4. nu. 31. fol. 131.

Testator si prohibet alienationem, ex causa pauperum potest nihilominus alienatio fieri. ibidem nu. 35. quod limi. ut nu. 38.

Testator mandans bona sua distribui, et nõ dicēs cui, intelligitur pauperibus. q. 9. spec. 3. nu. 23. fol. 173.

Testator quo ad ea quæ tacuit in testamēto dicitur intestatus decedere. ibidem. nu. 17.

Testator si aliquid non dicit, illud uelle non censetur. q. 9. spec. 5. nu. 25. fol. 185. & spec. 8. nu. 26. fol. 197.

Testatoris uolūtas præsumpta in reuocatione actus ad pias cās nō sufficit. q. 9. spec. 5. nu. 28. fol. 186.

Testator cautionem præstandā à legatarijs remittere nō potest. q. 9. spe. 7. nu. 8. fol. 191.

Testator relinquens quolibet anno unam Corbē frumenti potest ante tempus soluere. q. 9. spec. 8. nu. 5. fol. 194.

Testator quod uerissimiliter cogitauit, debet pro expresso haberi. ibidem. nu. 23.

Testator si instituit pauperes eligendos per Titium & non alios, an Episcopus se intromittere possit. q. 9. spec. 9. nu. 13. fol. 200.

Testi diuiti propter honorem maioris fides adhibetur. q. 4. nu. 44. fol. 42.

Titulus antiquior præsumit possess. antiquiorem. q. 8. spec. 6. nu. 25. fol. 146.

Trebelleanica nō detrahatur ex hæreditate pio loco restituenda. q. 9. spec. 6. nu. 22. fol. 189.

Tributa quæ debentur principi præscribi non possunt. q. 7. spec. 6. nu. 13. fol. 89.

Turonensis moneta cuius sit ualoris. q. 7. spec. 7. nu. 16. fol. 94.

Tutele administratio officium est. q. 9. spec. 7. nu. 23. fol. 193.

INDEX MATERIARVM.

Tutor legitime alit matrem pupilli .q. 7. spec. 2.
nu 26. fol. 72.

Tutor nō inueniēs fideiussorē nō admittitur ad tute
lāiuratoria cautione .q. 9. spec. 7. nu. 18 fol. 192.

Tutor ex sola paupertate non fit suspectus .q. 9.
spec. 7. nu. 19. fol. 192.

Tutor omittens aliqua in inuentario ponere, ut su-
spectus remouetur .q. 9. spec. 10. nu. 32. fol. 210.

Varietate temporum statuta uariantur humana .q.
9. spec. 4. nu. 8. fol. 178.

Vasallus potest à domino ex causa necessitatis alie-
nari .q. 8. spec. 5. nu. 24. fol. 142.

Vasallus irrequisito dño pōt fundū emphi. alienare,
ex cā necessitatis .q. 8. spec. 10. nu. 19. fol. 161.

Venditione facta duobus cum traditione primus cō-
trahens indubio præferri debet .q. 8. spec. 6. nu.
24. fol. 146.

Vendere rem propriam nemo cogitur .q. 8. spec. 7.
nu. 1. fol. 147. fallit ut ibi nu. 12.

Vendens rem per metum licet præcium recipiat,
retrahere potest ibidem nu. 4.

Venduntur quandoq; res uiliori prætio q̄ iusto, fa-
uore pauperum. ibid. nu. 18.

Verba testatoris interpretatur secundū naturā actus
ad quē se testator parauit .q. 8. spec. 1. nu. 9. fol. 115.

Verba Capi debēt in potiori significatu. ibid. nu. 18.

Vestes præciose missæ à sponso sponsæ an dicantur
donatæ .q. 8. spec. 1. nu. 6. fol. 114.

Viam eundi ad posseß. suā non habens cogit uicinā

INDEX MATERIARVM. 240

- ad præstandum .q.8. spec. 7. nu. 13. fol. 148.
Vicarius Episcopi pauper nō tenetur impetrās beneficium de uicaria mentionem facere .q.7. spec. 7. nu. 11. fol. 93.
Vidue & pupilli pauperes dicuntur miserabiles persone .q. 4. nu. 12. fol. 34.
Vincula duo magis ligant q̄ unum .q. 8. spec. 4. nu. 29. fol. 131. declarando ut ibid. nu. 48.
Vir & uxor ad imparia non iudicantur .q. 8. spec. 2. nu. 17. fol. 121.
Vir & uxor sunt duo in carne una .q. 3. spec. 5. nu. 21 fol. 142.
Vltima voluntas quomodo pia causa dicatur .q. 5. nu. 3. fol. 47.
Vltima uoluntas fauorabilis ē .q. 9. spec. 2. nu. 8. fol. 168.
Voluntas tam in bene q̄ in malefaciendo operatur .q. 7. spec. 5. nu. 2. fol. 84.
Voluntas attenditur in iudi. contract. & uli. uoluntate .q. 7. spec. 5. nu. 3. fol. 84.
Voluntas coacta uoluntas est. ibid. nu. 9. & probatur ex actis. nu. 16.
Vouens excusatur si ob paupertatem implere nō pōt. .q. 4. nu. 27. fol. 38.
Usura incerta promissio nihil ualet .q. 9. spec. 3. nu. 11. fol. 172.
Usucapionis diffinitio declaratur .q. 1. nu. 6. fol. 11.
Usurarius ob inopiam excusatur à restitutione .q. 4. nu. 29. fol. 38.
Ususfructuarius tenetur cauere in forma. Nisi pau-

INDEX MATERIERVM.

- pertate excusetur .q. 9. spec. 7. nu. 13. ci. seq. fol. 192
 Vfusfructuarius fructus facit suos et nō prestita cau-
 tione, qñ non fuit petita. ibidem. nu. 16.
 Vuas in fundo alieno ex causa famis cōmedere licet
 .q. 7. spec. 9. nu. 24. fol. 105.
 Vxor quod à Viro recipit reddere debet ei uel eius
 heredibus. q. 8. spec. 1. nu. 7. fol. 114.
 Vxor inops succedit Viro diuiti p̄cededēti. q. 8. spe.
 2. nu. 19. fol. 121. & .q. 9. spec. 1. nu. 13. fol. 164.
 Vxor̄ opera diurna cedit lucro Viri. q. 8. spec. 2.
 nu. 23. fol. 121.
 Vxor̄ diues Virum inopem & filios communes alere
 tenetur. ibidem. nu. 28.

ERRORES CORRIGENDI.

Folio 25. à fronte ibi comperet, restitue. cōpeteret.
 Fol. 29. à fronte nu. 40. ibi, de iu. et in. lege, de iu.
 et iu. et in. Fo. 31. à tergo, iobus., lege, oibus. Fo.
 33. nu. 5. exanima, lege, examina. Fo. 35. cōstitū,
 lege, cōstitui. Fo. 40. a tergo, Corn. lb. 19. lege
 Corn. lib. 3. cōs. 19. Fo. 51. nu. 39. c. à nobis in. l.
 2. restitue. c. à nobis il 2. Fo. 85. à frō. Ab. i. c. in
 i. p̄i. lege i. c. i. Fo. 87. nu. 14. uers. clerici p̄nt et. c.
 repone cū sub nu. 17. Fo. 132. à fron. in fi. pag. ibi
 in. d. 6. diui. Adde (quia deest) & in. l. alienatio.
 Fo. 199. à fron. totum accescit, lege, totū accrescit.

De Superiorum Licentia.

Impressum Perussæ ex Typis Andreae Brixiani,

M. D. L. X. H.

